

எழுந்தா

இதழ் 24

ஜூலை
2024

எழுந்து

இதழ் 24

பதிப்பாசிரியர்

கணேசானந்தன் சசீவன்

பொறுப்பாசிரியர்கள்

ஸ்ரீனிஸ்லஸ் கபில்தேவ்

ஜனனி பாலசுந்தரம்

அச்சுதநாயர் இசைப்பிரியன்

நிவேதிகா இராசன்

பாலரூபன் கிருஷ்ணிகா

பவித்ரா இரமணீகரசர்மா

- சஞ்சிகை
- வலைத்தளம்
- ஆவணப்படம்
- கற்கை வட்டம்
- குரல் வடிவம்
- குரல் வடிவம்

வளவாளர்கள்

இ. பத்மநாப ஜயர்

கனகலிங்கம் சுகுமார்

தில்லைநாதன் கோபிநாத்

கதிர் சயந்தன்

சுவர்ணலதா செந்தில்குமார்

தங்கராஜா பிரபாகரன்

பாலசுப்ரமணியம் சிவகுமார்

சிறிதரன் சோமிதரன்

மகேந்திரன் திருவரங்கன்

பரமசிவம் பவதாரணி

நடராஜா முரளிதரன்

- உசாத்துணை சேவை
- உசாத்துணை சேவை
- நூல் வரிசை/ நூல் தயாரிப்பு
- நூல் வரிசை/ நூல் தயாரிப்பு
- மெய்ப்புத் திருத்தம்
- மெய்ப்புத் திருத்தம்
- கானொலி/ விவரணப்படம்
- கானொலி / விவரணப்படம்
- மொழிபெயர்ப்பு
- செயல்பாட்டு மேலாண்மை
- அச்சுப்பதிப்பு - விநியோகம் (கனடா)

துறை சார் ஆலோசகர் குழு

ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்

கந்தையா ரமணிதரன்

குமாரவடிவேல் குருபரன்

நடராஜா சிறீஸ்கந்தராஜா

தர்சன் அம்பலவாணர்

பால சிவகடாட்சம்

நாகமுத்து பிரதீபராஜா

பரமு புஸ்பரடணம்

சனாதனன் தமோதரம்பிள்ளை

சேரன் உருத்திரமூர்த்தி

முத்துக்கிருஷ்ணன் சர்வானந்தன்

சபா ஜெயராசா

மரியோ அருள்தாஸ்

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

கந்தையா பகீரதன்

- மொழியும் இலக்கியமும்
- நீரியலும் நீர்ப்பாசனமும்
- சட்டமும் சட்ட முறைமையும்
- சூழலும் உயிர்ப் பல்வகைமையும்
- சமயமும் இறையியலும்
- சுதேசியமும் பாரம்பரிய மருத்துவமும்
- புவியியலும் திட்டமிடலும்
- வரலாறும் தொல்லியலும்
- கட்புல அரங்கேற்ற கலைகள்
- சமூகவியலும் மானிடவியலும்
- பொருளியலும் நிதியியலும்
- கல்வியியலும் கற்றலும்
- அரசியலும் மெய்யியலும்
- கட்டடக்கலையும் வடிவமைப்பும்
- விவசாயமும் மீன்பிடியும்

பங்களிப்பாளர்கள்

கணேசலிங்கம் குகரூபன்

கருணானந்தன் சஞ்சே

அட்டைப்படம்

பழங்குடியினரின்
வாழ்வியலைச் சித்தரிக்கும்
ஓவியம்.

Artist : Rajendra Kumar Shyam

Source : www.storyltd.com

FOLLOW

எழுந்து

<https://ezhunaonline.com/>

<https://youtube.com/user/Ezhuna>

<https://www.facebook.com/Ezhunax/>

<https://twitter.com/Ezhuna>

<https://www.instagram.com/ezhuna/>

<https://www.tiktok.com/@ezhuna>

<https://open.spotify.com/show/4Xn>

<https://tinyurl.com/ykj8ru3f>

<https://tinyurl.com/3zfkzxme>

<https://tinyurl.com/2p83m8zj>

<https://pca.st/swr6zomk>

<https://radiopublic.com/6rX3L4>

<https://tinyurl.com/bdeky92h>

<https://anchor.fm/ezhuna>

<https://www.clubhouse.com/club/ezhuna>

<https://www.magzter.com/publishers/>

தொடர்பு முகவரி :

எழுந்து

63, சேர். பொன். இராமநாதன் வீதி

கலட்டி சந்தி, திருநெல்வேலி.

மின்னஞ்சல்:

contact@ezhunaonline.com

ezhunamedia@gmail.com

உள்ளே...

இலங்கையின் கண்டிப் பிராந்தியக் கிராமம் ஒன்றில் சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றங்களின் பின்புலத்தில் சாதியும் ஜனநாயக அரசியலும் குறித்த ஓர் ஆய்வு
— பகுதி 1,2,3,4

- ஆங்கில மூலம் : கலிங்க ரியூட் சில்வா
தமிழில் : கந்தையா சண்முகலிங்கம்

04

இலங்கையில் தமிழ் அரச மரபின் தோற்றத்தை அடையாளப்படுத்திக் காட்டும் பிராமிச் சாசனங்கள்

- பரம புஷ்பரட்ணம்

38

பிரசவச் செவிலி கொத்தியாத்தை

- தி. செல்வமனோகரன்

53

வல்லிபுரப் பொற்சாசனம் : பேராசிரியர் பரணவிதான அவர்களின் வாசிப்பின் மீதான விமர்சனமும் மீள் வாசிப்பும்

- சிவ தியாகராஜா

60

மட்டக்களப்புப் பூர்வகுடிகளின் சடங்குகள் உளவியலும் அழகியலும்

- கமலநாதன் பக்திநாதன்

68

யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான சில ஆரம்பகால நூலகங்கள் — 13

- நடராஜா செல்வராஜா

78

லெய்சிக்காமின் நிலப்படத் தொகுப்பில் வலிகாமம் — 1

- இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

87

ஆன்மிக நாத்திகம்

- நடேசன் இரவிந்திரன்

95

அரபுக்கள், சோனகர், முஸ்லிம்கள்: இலங்கை முஸ்லிம் இனத்துவ அடையாளத்தின் பரிணாமம் பகுதி — 08

- ஐஃப்ரி ஹாசன்

101

ஷியாம் செல்வதுரையின் 'பசித்த பேய்கள்' (The Hungry Ghosts)

- இளங்கோ

105

அக்கபோதியின் மனைவி : அக்கபோதி கவர்ந்து சென்ற அக்கபோதியின் மகள்

- விவேகாவந்தராஜா துலாஞ்சனன்

110

இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் 'டெங்கு' ஏற்படுத்தும் பொருளாதாரச் கமை

- வை. ஜெயமுருகன்

115

சிவன் அருள் இல்லம் : உலகம் முழுவதும் வாசனைத் திரவியங்களை ஏற்றுமதி செய்யும் வட மாகாண நிறுவனம்

-ஆங்கில மூலம் : ஜெகன் அருளையா
தமிழில் : த. சிவதாசன்

123

வடக்கு மாகாணத்திற்கு மருத்துவப் பணிகளைக் கொண்டுவரும் யாழ்ப்பாணத்தின் மருத்துவ விஞ்ஞானக் கல்வி நிலையம்

- ஆங்கில மூலம் : ஜெகன் அருளையா
தமிழில் : த. சிவதாசன்

129

பொலநறுவைக் கால சிங்கள அரசர்களின் நிர்வாகத்தில் பின்பற்றப்பட்ட சோழர்களின் நடைமுறைகள் : சாசனங்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட ஆய்வு

- மகேந்திரன் சானுஜன்

134

'சி— நோர்' : நோர்வே யாழில் நிறுவிய மீன்பிடி நிறுவனம்

- வை. ஜெயமுருகன்

144

பொற்கொல்லன் நாகன் பற்றிக் கலையும் அனுராதபுரம் வெஸ்ஸகிரி கல்வெட்டுகள்

- என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

151

இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தின் மேற்பரப்பு நீர் வளங்கள்

- நாகமுத்து பிரதீபராஜா

156

கோ. நடேச்யயரின் வழியில் சி.வி வேலுப்பிள்ளை எனும் இலக்கிய அரசியல் ஆளுமை

- சை. கிங்ஸ்லி கோமல்

162

ஐந்து இலட்சம் கால்நடைப் பண்ணையாளர்கள் ஒன்றிணைந்து தயாரித்த 'மந்தன்' திரைப்படம் : கட்டுறவின் முன்னுதாரணம்

- வை. ஜெயமுருகன்

167

தமிழர் தாயகத்தின் கால்நடை வளர்ப்பில் பெண்களும், சந்திக்கும் சவால்களும்

- சிவபாத சுந்தரலிங்கம் கிருபாணந்தகுமரன்

172

இலங்கையின் பொருளாதாரப் பேரிடில் மலையகப் பெண்களின் நிலை

- வி. எஸ்தர்

177

பகிர்வுப் பொருளாதாரமும் அதன் நுணுக்கங்களும்

- கணபதிப்பிள்ளை குபன்

183

'இலங்கையின் அரசியல் 1900 - 1981 : பன்முகநோக்கு' என்னும் இத்தொடர் 1900 முதல் 1981 வரையான காலத்தில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள் பற்றிய பன்முக நோக்கிலான கோட்பாட்டு ஆய்வுகளை தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைக் கொண்டதாக அமையும். ஆங்கிலத்தில் பருவ இதழ்களிலும் (Journals) அச்சு ஊடகங்களிலும் வெளியான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை தழுவிடும் சுருக்கியும் தமிழில் எழுதப்பட்டவையாக இக் கட்டுரைகள் அமையவுள்ளன. இலங்கையின் அரசியல் குறித்த பன்முக நோக்கில் (Multi Disciplinary Approach) அமையும் அரசியல் விமர்சனமும் ஆய்வும் என்ற வகையில் அரசியல் கோட்பாடு, சட்டக் கோட்பாடு என்னும் இரண்டையும் இணைப்பனவான உயராய்வுகள் பல ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ளன. மானிடவியல், சமூகவியல், சமூக உளவியல், வரலாறு, அரசியல் ஆளுமைகளின் வாழ்க்கை வரலாறு (Biography of Political personalities) என்னும் துறைகள் சார்ந்த உயராய்வுகளும் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ளன. இவ் ஆய்வுகளை தமிழுக்கு இரவல் பெற்று கொண்டு வருதலும் உள்ளீர்த்துத் தன்வயமாக்கிக் கொள்ளுதலும் இன்றைய அவசியத் தேவையாகும். சி. அரசரத்தினம், ஏ.ஜே. வில்சன், குமாரி ஜெயவர்த்தன, ஜயதேவ உயன்கொட, ரெஜி சிரீவர்த்தன, நிறா விக்கிரமசிங்க, ஜயம்பதி விக்கிரமரட்சண, லக்ஷ்மன் மாரசிங்க, சுமணசிறி லியனகே ஆகிய புலமையாளர்களின் கட்டுரைகள் இத்தொடரில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இப் பட்டியல் பூரணமானதன்று. இன்னும் பலரைச் சேர்க்க வேண்டியுள்ளது. அவ்வப்போது வேறு பலரும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். 30 மாதங்கள் வரை நீட்சி பெறவுள்ள இத் தொடரில் 30 கட்டுரைகள் வரை இடம்பெறும் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

ஆங்கில மூலம் : பேராசிரியர் கலிங்க ரியுடர் சில்வா

கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

இலங்கையின் கண்டிப் பிராந்தியக் கிராமம் ஒன்றில் சுதந்திரத்திற்கும் பிற்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றங்களின் பின்புலத்தில் சாதியும் ஜனநாயக அரசியலும் குறித்த ஓர் ஆய்வு

பகுதி 1

இலங்கையில் சாதிக்கும் ஜனநாயக அரசியலுக்கும் (Caste and Democratic Politics) இடையிலான உறவைக் குறித்து ஆய்வு ஒன்றினைப் பேராசிரியர் கலிங்க ரியுடர் சில்வா அவர்கள் எழுதியுள்ளார். 'CASTE DEMOCRACY AND POST INDEPENDENCE SOCIAL TRANSFORMATION IN A KANDYAN VILLAGE - 2023' என்னும் தலைப்பில் அவரது ஆய்வுக்கட்டுரை அமைந்தது. அதனை மேற்குறித்தவாறு தமிழில் தந்துள்ளேன். இவ்வாய்வுக்காக ரியுடர் சில்வா அவர்கள் இலங்கையின் கண்டிப் பிராந்தியம் (Kandyan Region) என்னும் ஒரு பிராந்தியத்தைத் தேர்ந்து கொண்டதுடன், அப்பிராந்தியத்தின்

மையப் பகுதியான கண்டிக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள 'வெலிவிற்ற' என்னும் ஒரு கிராமத்தையும் தேர்வு செய்து கொண்டார். இவ்வாறு ஒரு பிராந்தியம், அப்பிராந்தியத்தினுள் ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமம் என தனது ஆய்வின் எல்லையைப் பேராசிரியர் வகுத்துக் கொண்டார். இதன் மூலம் சாதியும் ஜனநாயக அரசியலும் என்ற விடயம் பற்றிய பொத்தாம் பொதுவான ஆய்வாக அல்லாது, ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசம்/ கிராமம் என்னும் சூழமைவில் சாதிக் கட்டமைப்பிற்கும் ஜனநாயக அரசியலுக்குமான உறவுகளை ஆராய்வதாக அவரது கட்டுரை அமைந்துள்ளது. குறித்த ஒரு சூழமைவு (Context)

அல்லது பின்னணியில் ஒரு பிரச்சினையைக் குவியப்படுத்தி ஆராய்கிறது. அத்தோடு ஒரு பிராந்தியத்தினதும் இலங்கையினதும் பருநிலை அரசியலுடன் (Macro - Politics) இணைந்ததாக, சாதியும் ஜனநாயக அரசியலும் என்ற விடயம் இக் கட்டுரையில் ஆராயப்படுகிறது.

கட்டுரையின் அமைப்பு

ஆங்கில மூலத்தில் இக்கட்டுரையின் உள்ளடக்கம் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்ட அமைப்புடையதாக இருப்பதைக் காணலாம்.

1. ஆய்வுப் பொருளை அறிமுகம் செய்தல்

தாம் தேர்வு செய்து கொண்ட ஆய்வுப் பிரச்சினை (Research Question) யாது என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக்கூறல், தமது ஆய்வு முறையியல் எதுவெனவும், தமது நோக்குமுறை யாது எனவும் எடுத்துக் கூறல், தாம் எடுத்துக் கொண்ட விடயப் பொருள் குறித்து தமக்கு முன்னர் ஆய்வைச் செய்தவர்கள் யார், அவர்களின் ஆய்வு முடிவகள் என்ன, அவர்களின் நோக்கு முறை யாது எனபன பற்றிய நூல்களின் ஆய்வு (Literature Survey) ஒன்றைத் தருதல் என்பனவற்றை உள்ளடக்கியதாக இக்கட்டுரையின் முற்பகுதி அமைகிறது. ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரையின் அறிமுகப் பகுதி எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணமாக அமையும் இம்முதலாம் பகுதி இளம் ஆய்வாளர்களுக்கு ஓர் வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

2. வெலிவிறற் கிராமம்

வெலிவிறற் கிராமம் பற்றிய சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு, வரலாற்றினையும் மாற்றங்களையும் விளக்கிக் கூறுவதாக அமையும் இப்பகுதி கண்டிய நிலமானியம் (Kandyen Feudalism) என்ற வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் வெலிவிறற் கிராமம் பற்றிய சித்திரிப்பைத் தருகிறது. வெலிவிறற் மேளமடிக்கும் சாதியினர் பெரும்பான்மையினராக வாழும் தாழ்நிலைச் சாதிக் கிராமம் என்பது இப்பகுதியில்

அறிமுகமாகிறது. இக் கிராமத்தின் சாதிக் கட்டமைப்பும் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பும் விளக்கப்படுகிறது.

3. ஜனநாயக அரசியலின் ஊடுருவல்

வெலிவிறற் கிராமத்திற்குள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஜனநாயக அரசியல் ஊடுருவிய போது, அக்கிராமத்தின் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியிலிருந்து 'மெம்பர' என்ற அரசியல்வாதி தோன்றுகிறார். அவரின் தோற்றத்துடன், சமாந்தரமாக கண்டியப் பிராந்தியத்தின் அடிநிலைச் சாதிகளை அணிதிரட்டி தனது தலைமையின் கீழ் வழிநடத்திய இன்னோர் தலைவராக ஜோர்ஜ் ஈ.டி. சில்வா தோன்றுகிறார். ஜோர்ஜ் ஈ.டி. சில்வா சட்டசபை உறுப்பினராகவும், அமைச்சராகவும் உயர்ச்சி பெற்று அடிநிலைச் சாதிகளால் 'அப்பே ஜோர்ஜ்' (எங்கள் ஜோர்ஜ்) என்று போற்றப்பட்ட ஒருவராகிறார். 'மெம்பரவும்' வெலிவிறற்வின் எல்லைகளுக்கு அப்பாலும் அறியப்பட்ட உள்ளூர் அரசியல்வாதியாகிறார்.

4. வெலிவிறற்வின் சமூக மாறுதல்கள்

நான்காம் பகுதியில் வெலிவிறற்வின் சமூக மாறுதல்கள் (Social Transformation in Welivita) என்னும் விடயத்திற்கு மீண்டு வரும் ஆய்வாளர், வெலிவிறற்வும் அது அமைந்துள்ள கண்டியப் பிராந்தியமும் சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் அடைந்த மாற்றங்களை பொருளியல், அரசியல், பண்பாடு, கருத்தியல் (Ideology) என்ற பல்வேறு கோணங்களில் அலசும் தொகுப்புரையைத் தருகிறார். கட்டுரையின் இறுதிப்பகுதியில் அமைந்துள்ள பிரஜை அந்தஸ்தும் அடையாளமும் (Citizenship and Identity), சுருக்கமும் முடிவுரையும் (Summary and Conclusion) என்ற தலைப்புகளில் கூறப்பட்ட விடயங்களும் ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குரியவை. மெம்பர போன்ற அடிநிலைச்சாதித் தலைவர்களையும், ஜோர்ஜ் ஈ.டி. சில்வா போன்ற தேசியமட்ட தலைவர்களையும் உருவாக்கி அடிநிலைச் சாதிகளுக்கு ஜனநாயக அரசியல் வெளியைத் திறந்துவிடுதல்

நிலமானியத்தின் கோட்டையான கண்டியின் இதயப்பகுதியில் நிகழ்ந்தமை இக்கட்டுரையில் அழகாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. ஆயினும், சிங்கள பௌத்த தேசியவாதம் (Sinhala Buddhist Nationalism) என்னும் கருத்தியல், பெருந்தேசிய வாதம் என்ற இனவாதச் சகதிக்குள் ஒட்டுமொத்த சிங்களச் சமூகத்தையும் சிக்கவைத்துள்ளதை பேராசிரியர் கட்டுரையின் இறுதிப் பகுதியில் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறுகிறார்.

'DEMOCRACY AND DEMOCRATISATION IN SRI LANKA : PATHS, TRENDS AND IMAGINATIONS' என்னும் தலைப்பில் அமைந்த தொகுப்பு நூலின் முதலாம் தொகுதியில் (Volume I) ரியூடர் சில்வா அவர்களின் கட்டுரை பதினொராவது அத்தியாயமாக (பக். 449 - 485) அமைந்துள்ளது. இக்கட்டுரையின் உள்ளடக்கத்தை மேலே அறிமுகம் செய்தோம்.

ஆய்வுப் பொருளின் அறிமுகம்

சாதியும் ஜனநாயக அரசியலும் என்னும் விடயப்பொருளைக் கண்டியப் பிராந்தியத்தினதும், வெலிவிற்ற கிராமத்தினதும் பின்புலத்தில் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். தென்னாசியாவில் சாதிக்கும் ஜனநாயக அரசியலிற்கும் உள்ள உறவு குறித்துப் பல விவாதங்கள் நடந்துள்ளன. ஜனநாயகத்திற்கு முற்றிலும் வேறுபட்டது சாதி, ஜனநாயகம் சமத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சாதி பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடரும் சமத்துவமின்மையை ஆதாரமாகக் கொண்ட சமூக முறையை நியாயப்படுத்துவது, இதனால் சாதிக் கட்டமைப்பின் அடிநிலையில் இருப்போரின் குடியரிமைகளை சாதி மறுக்கிறது. ஜனநாயகம் வழங்கும் குடியரிமைச் சட்டத்தின் முன் யாவரும் சமம் என்பதை உறுதி செய்கிறது. சாதி சமத்துவத்தை ஏற்பதில்லை. இதனால் அது ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது; எதிரானது. ஆயினும் ஜனநாயக அரசியல் செயல்முறையில் சாதியடிப்படையிலான சங்கங்களும் அமைப்புகளும் அரசியல் கூட்டணிகளை அமைத்துச் செயற்படுவதையும் பங்கேற்பதையும் காண்கிறோம். பேரளவு

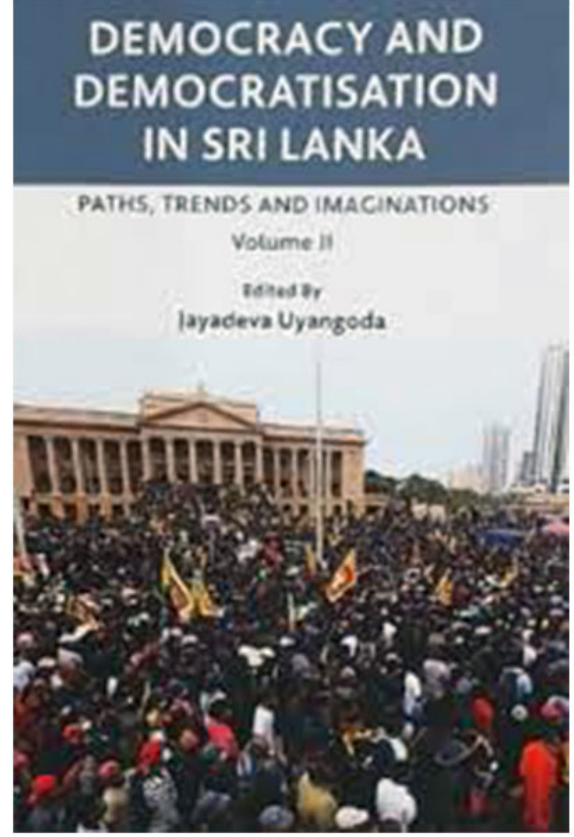

Image Source - www.sarasavi.lk

சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள் சாதிச் சங்கங்களையும் சாதியடிப்படையிலான கட்சிகளையும் தோற்றுவித்துள்ளன. இவ்வமைப்புகளும், கட்சிகளும் அடிநிலைச் சாதிகளின் உரிமைகளிற்கான போராட்டத்தை முன்னெடுப்பனவாகவும் உள்ளன. ஆகையால், சாதிக்கும் ஜனநாயக அரசியலுக்குமான உறவு ஒரு புதிராகவே உள்ளது. இந்த விடயம் ஆய்வுக்குரியது என்றும் புலமையாளர்களின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது என்றும் குறிப்பிடும் கலிங்க ரியூடர் சில்வா அவர்கள் இந்தியச் சூழலில் சாதிக்கும் ஜனநாயக அரசியலுக்கும் இடையிலான உறவை ஆராயும் முக்கியமான பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை உதாரணம் காட்டுகிறார். தமது ஆய்வு சாதிக்கும் ஜனநாயக அரசியலுக்கும் இடையிலான உறவைப் பற்றிய ஆய்வு என்பதைக் கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.

வெலிவிற்ற கிராமம் பற்றிய ஆய்வு

கண்டிப் பிராந்தியத்தின் வெலிவிற்ற என்ற கிராமத்தைத் தேர்வு செய்து அங்கு விரிவான கள ஆய்வு ஒன்றைப் பேராசிரியர் ரியூடர் சில்வா நிகழ்த்தினார். இவ்வாய்வு 1970 களின் பிற்பகுதியில் நடத்தப்பட்டது. இவ்வாய்வை அடிப்படையாக வைத்து 'CASTE CLASS AND CAPITALIST TRANSFORMATION IN HIGHLAND SRI LANKA' என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வேட்டை எழுதி 1982 ஆம் ஆண்டில் மொனாஷ் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அவர் சமர்ப்பித்தார். இவ்வாய்வேட்டினை ஏற்றுக் கொண்ட அப் பல்கலைக்கழகம் அவருக்குக் கலாநிதிப் பட்டத்தை வழங்கியது. தாம் நடத்திய கள ஆய்வினை 'இனவரைவியல் ஆய்வு (Ethnographic Research)' எனக் குறிப்பிடும் ரியூடர் சில்வா அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

எனது இனவரைவியல் ஆய்வு 'வெலிவிற்ற'

சமூகத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் பற்றியது. முக்கியமாக சாதி, பொருளாதார மாற்றம், அரசியல் என்பன பற்றிக் கவனம் குவிப்பதாக இவ்வாய்வு அமைந்தது. எனது ஆய்வேட்டை அடிப்படையாக வைத்து 1979, 1982, 1986, 1992, 2006 ஆகிய ஆண்டுகளில் நான் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஐந்தை வெளியிட்டேன். இக்கட்டுரையும் அவ்வாய்வேட்டில் உள்ள அடிப்படைத் தரவுகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. இக்கட்டுரையில் நான் வெலிவிற்றவில் சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றங்களின் (Social Transformation) பின்னணியில் சாதிக்கும், ஜனநாயகத்திற்கும் இடையிலான உறவு பற்றி ஆராய்ந்துள்ளேன் (பக். 460). ரியூடர் சில்வாவின் ஆங்கில மூலக் கட்டுரையில் இரு வாக்கியங்களில் கூறப்பட்டிருப்பவற்றை நான் மேல் விரிவாக்கி விளக்கமாக எனது வார்த்தைகளில் கூறியுள்ளேன்.

கண்டிய நடனக்காரர்கள்

Image Source - thelankanmate.wordpress.com

வெலிவிற்ற என்ற கிராமம் பற்றிய அறிமுகத்தையும் இவ்விடத்தில் சுருக்கமாகக் கூறி விடுகிறேன். 'வெலிவிற்ற' என்பது ஒரு கற்பனைப் பெயர். இக்கிராமம் கண்டி நகரில் இருந்து 15 கிலோமீற்றர் தொலைவில் அந் நகருக்குத் தென்கிழக்குத் திசையில் அமைந்துள்ளது. கண்டி மாவட்டம் கண்டி இராச்சியத்தின் மையப் பகுதியமாக இருந்த பகுதி என்பதை நாம் அறிவோம். நிலமானியத்தின் கோட்டையாக விளங்கிய இப்பகுதி 1815ஆம் ஆண்டில் பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. 19ஆம் 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கண்டியின் நிலமானியச் சமூகம் காலனியம் புகுத்திய முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகியது. ரியூடர் சில்வா அவர்கள் நிலமானியம், முதலாளித்துவ மாற்றம் ஆகிய இரண்டினையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக்கூடிய கிராமமான வெலிவிற்றவை, கண்டியின் இருதயப் பகுதியின் கிராமத்தை, கள ஆய்வுக்காகத் தேர்ந்து கொண்டார். வெலிவிற்ற சிங்களச் சமூகத்தின் அடிநிலைச் சாதிகளில் ஒன்றான மேளமடிப்போர் சாதியினர் பெரும்பான்மையினராக வாழும் கிராமம் ஆகும். 'A Drummer Caste Village' எனக் குறிப்பிடப்படும் இக்கிராமத்தில் அவர் நிகழ்த்திய கள ஆய்வு விஸ்தாரமானது. அக்கிராமத்தின் குடும்பங்கள் (Household) அல்லது வீட்டுடைமையாளர்கள் பற்றிய தகவல் திரட்டு 'Community Mapping' எனப்படும் அளவுமுறைத் தரவுகள் (Quantitative Data) இக்கள ஆய்வு மூலம் பெறப்பட்டது. இதனை விட முக்கிய தகவலாளிகளின் நேர்காணல், வெலிவிற்றவின் முக்கியமான தனிநபர்கள் பற்றிய விடய ஆய்வு (Case Study) பங்கேற்பு அவதானம் (Participant Observation) முறையிலான குறிப்புகள் என்பனவும் கள ஆய்வின் போது பெறப்பட்டன. அதாவது அளவு முறைத் தரவுகள் மட்டுமல்லாது பண்புத் தரவுகளும்

(Quantitative Data) பெறப்பட்டன.

வெலிவிற்ற கிராமம் பற்றிய மேலதிக தரவுகள் பல இத்தமிழ் கட்டுரையில் தரப்படவுள்ளன. ரியூடர் சில்வா அவர்கள் 1986 ஆம் ஆண்டில் 'CAPITALIST DEVELOPMENT RURAL POLITICS AND PEASANT AGRICULTURE IN HIGHLAND SRI LANKA : STRUCTURAL CHANGE IN A LOW CASTE VILLAGE' என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை வெளியிட்டார். மேற்படி கட்டுரையில் 'A Low Caste Village' எனக் குறிப்பிடுவது மேளமடிப்போர் பெரும்பான்மையினராக வாழும் வெலிவிற்ற கிராமத்தையே ஆகும். குறிப்பிட்ட அக்கட்டுரையில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சி, கிராமத்து அரசியல், குடியான் விவசாயம் ஆகியன அக்கிராமத்தில் ஏற்பட்டு வந்த அமைப்பியல் மாறுதல்களின் (Structural Change) பின்னணியில் ஆராயப்பட்டன. இக்கட்டுரையின் தழுவலாக்கமாக அமையும் கட்டுரை கண்டிய நிலமானியமும் சாதியும் (க. சண்முகலிங்கம் 2020) என்னும் நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் வாசகர்கள் மேற்படி நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கட்டுரையையும் (2020.1.20) படித்து வெலிவிற்ற பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம்.

நூல்களின் ஆய்வு

ரியூடர் சில்வா அவர்களின் கட்டுரையின் சிறப்பான பகுதிகளில் ஒன்று "நூல்களின் ஆய்வு" (LITERATURE REVIEW) என்னும் பகுதியாகும் (பக். 455 - 459). 'REVIEW OF LITERATURE ON CASTE AND DEMOCRACY IN SRI LANKA' என்னும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள இப்பகுதியில் கண்டி மாவட்டத்தினதும் இலங்கையினதும் சமூகத்தில் சாதியும் ஜனநாயக அரசியலும் என்னும் விடயத்தோடு தொடர்புடைய ஆய்வு நூல்களை விமர்சன நோக்கில் மீளாய்வு செய்கிறார்.

சாதிக்கும் ஜனநாயகத்திற்கும் இடையிலான

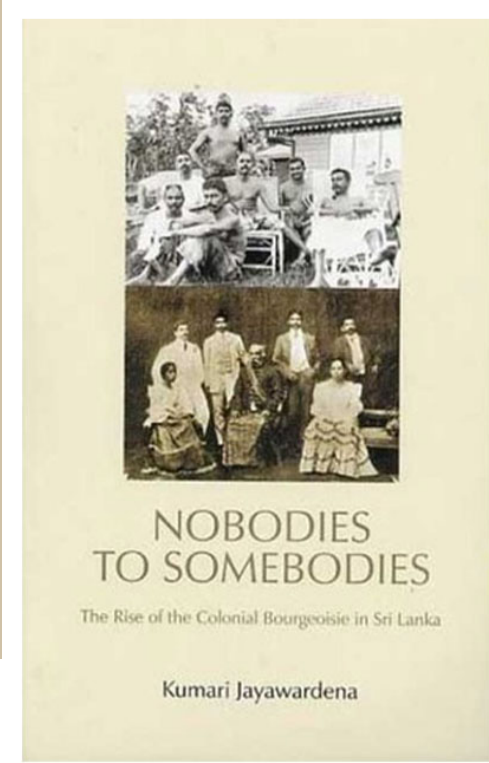

Image Source - www.goodreads.com

தொடர்பை இலங்கையின் பின்னணியில் ஆராயும் ஆய்வுகள் பல வெளிவந்துள்ளன. இவ்வாய்வுகள் அரசியல், சமூக, வரலாற்று நோக்கில் சாதிக்கும் ஜனநாயகத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பை ஆராய்ந்துள்ளன. உதாரணமாக, குமாரி ஜயவர்த்தன எழுதிய 'NOBODIES TO SOMEBODIES' - 2000 நூல், காலனிய காலத்துப் பொருளாதார மாற்றங்கள் புதிய வாய்ப்புக்களை உயர்சாதியினருக்கும், அடிநிலைச் சாதியினர்களுக்கும் திறந்து விட்டதையும், அதனால் உயர் சாதியினர் மட்டுமல்லாது தாழ்நிலைச் சாதியினரும் சமூகப் படியில் உயர்ந்து முதலாளித்துவ வகுப்பினராக உயர்ச்சி பெற்றதையும் விளக்கிக் கூறுகின்றது. 1931 இற்கு முற்பட்ட காலத்தில் சட்டசபைகளில் சிறுபான்மை இனத்தவர்களுக்கும், 'கராவ' போன்ற சாதியினருக்கும் கூடியளவு பிரதிநிதித்துவம் கிடைத்தது. சிங்களச் சமூகத்தில் சனத்தொகையில் பெரும்பான்மை சாதியாக விளங்கிய கொவிகம சாதியை விட

சிறுபான்மை சாதிகளில் ஒன்றான 'கராவ' வர்த்தகத் தொழில்துறைகளில் ஒப்பீட்டளவில் கூடிய அளவு முன்னேற்றத்தைப் பெற்றிருந்தது. இதனால் சட்டசபையிலும் கராவ சாதியினரால் ஒப்பீட்டளவில் கூடிய பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறமுடிந்தது. 1931 இல் இலங்கை வரலாற்றில் முதல் தடவையாக சர்வசன வாக்குரிமை அறிமுகமாயிற்று. ஜனநாயக அரசியலில் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றம் எண்ணிக்கையில் பெரும்பான்மையினரான கொவிகம சாதியினர் தமது மேலாதிக்கத்தை நிறுவிக்கொள்ள உதவியது. P.D. கன்னங்கர (2011), ரொபர்ட்ஸ் (1982) ஆகியோரும் சிங்களப் பெளத்த கொவிகம தமது மேலாண்மையை நிறுவியமையை தமது ஆய்வுகள் மூலம் எடுத்துகாட்டியுள்ளனர் (பக். 455).

1950 களில் இலங்கையின் சாதிமுறை பற்றி முக்கியமான சில ஆய்வுகள் வெளிவந்தன. அக்கால ஆய்வுகள் சாதிமுறையை இனவரைவியல் ஆய்வு (Ethnographic Research) நோக்கில் பகுப்பாய்வு செய்தன. இவ்வினவரைவியல் ஆய்வுகள், கிராமிய நிலைப்பட்ட ஆய்வுகளாகவும், இரத்த உறவுமுறை (Kinship), காணிகளில் உடைமையும் உரித்தும் (Land Tenure), சமய நிறுவனங்களின் ஒழுங்கமைப்பு (Religious Organization) என்பவற்றில் சாதியின் வகிபாகம் பற்றி ஆராய்வனவாகவும் அமைந்தன. இவ்வாய்வுகளின் தொடர்ச்சியாக, 1970 களில் பல இனவரைவியல் ஆய்வுகள் வெளிவந்தன. தம்பையா (1958), லீச் (1960,1961), யல்மன் (1960) என்போரும் ஒபயசேகர (1967) செனிவிரத்தின (1978) என்போரும் இனவரைவியல் நோக்கிலான ஆய்வுகளில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் (பக். 455). சாதிக்கும் ஜனநாயகமாக்கலின் செயல்முறைக்கும் (Democratization Process) இடையேயான தொடர்பை மேற்குறித்த ஆய்வாளர்கள் எவ்வாறு விளக்கம் கொடுத்தனர் என்பதே நூல்களின் மீளாய்வில் கவனம் பெறும் முக்கிய விடயமாகும். இனவரைவியல் நோக்கிலான ஆய்வுகளை எழுதியவர்கள் சாதி ஜனநாயகமயப்படுத்தல் தொடர்பை மூன்று கோணங்களில் அணுகியுள்ளனர்.

1. கண்டி இராச்சியத்தில் சாதி அடிப்படையிலான 'இராஜகாரிய முறை' இருந்து வந்தது. கண்டி இராச்சியம் வீழ்ச்சியுற்ற பின் இராஜகாரிய முறை 1833 இல் நீக்கப்பட்டது. காலனிய ஆட்சி பொருளாதார மாற்றங்களையும் நிர்வாக மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தியது. இவற்றின் தொடர்ச்சியாக இருபதாம் நூற்றாண்டில் சமூகநல அரசு (Welfare State) உருவானது. இந்த மாற்றங்கள் சாதிமுறையை பலமிழக்கச் செய்தது. ஜனநாயகப்படுத்தல் செயல்முறை சாதியைத் தளர்ச்சியுறச் செய்தது என்றவாறு முதலாவது வகை வாதம் அமைந்துள்ளது.
2. ஜனநாயகக் கட்சி அரசியல் (Democratic Party Politics) சாதி விசுவாசத்திற்கும், சாதியடிப்படையில் மக்களை அணி திரட்டுவதற்குமான வெளியைத் திறந்துவிட்டது. இதனால் கட்சி அரசியல் ஊடாக சாதி விசுவாசம் அண்மைக் காலம் வரை தொடர்கிறது. ஜே.வி.பி இயக்கமும் விடுதலைப்புலிகள் இயக்கமும் அரசு எதிர்ப்பு கிளர்ச்சிகளை (Anti - State Uprising) நடத்தின. இக்கிளர்ச்சிகளில் சாதி முக்கிய காரணியாக அமைந்தது என்றும் இரண்டாவது வகை விளக்கம் அமைந்துள்ளது.
3. ஜனநாயகமாதல் செயல்முறையும் அடையாள அரசியலும் (Identity Politics) சாதியை மீளுருவாக்கம் செய்கின்றன என்பது மிக அண்மைக் காலத்தில் சில ஆய்வாளர்களால் முன்வைக்கப்படும் மூன்றாம் வகை விளக்கமாகும் (பக். 456).

சாதிக்கும், ஜனநாயக அரசியலுக்கும் இடையிலான உறவுகளை விளங்கிக் கொள்வதற்கு உதவக்கூடிய ஆய்வுகளை எழுதியவர்களாக பின்வருவோரை "ரியுடர் சில்வா" குறிப்பிடுகின்றார்.

1. நியுடன் குணசிங்க
2. S.T ஹெட்டிகே
3. தமரா குணசேகர
4. ஜனிஸ் ஜிஜின்ஸ் (James Jiggins)
5. அய்மி டக்ளஸ் (Aimee Douglas)

இவர்களில் நியுடன் குணசிங்க , S.T. ஹெட்டிகே, தமரா குணசேகர ஆகிய மூவரும் கிராமிய வாழ்வில் சாதியின் முக்கியத்துவம் குறைந்து செல்வதையும், ஜனநாயக அரசியல், நவீனமயமாதல் ஆகிய செயல்முறைகள் அடிநிலைச் சாதிகளின் உயர்ச்சிக்கு வழிவகுத்துள்ளதையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். உதாரணமாக, தமரா குணசேகரவின் ஆய்வினை எடுத்துக்காட்டலாம். இவர் 1970 களில் கேகாலை மாவட்டத்தின் இரண்டு கிராமங்களில் களஆய்வு செய்தார்.

'DEMOCRACY, PARTY COMPETITION AND LEADERSHIP; THE CHANGING POWER STRUCTURE' என்பது அவர் 1992 இல் எழுதிய கட்டுரையின் தலைப்பு ஆகும். இக்கட்டுரைத் தலைப்பை தமிழில் 'ஜனநாயகம், அரசியல் கட்சிகளின் போட்டி, அரசியல் தலைமைத்துவம் - சிங்களக் கிராமம் ஒன்றில் அதிகாரக் கட்டமைப்பு மாற்றம்' என மொழிபெயர்க்கலாம்.

தமரா குணசேகர அவர்களின் கட்டுரையின் தலைப்பே ரியுடர் சில்வா ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட விடயப் பொருளோடு நேரடித் தொடர்பு உள்ளதென்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது. கேகாலை மாவட்டத்தின் குறிப்பிட்ட கிராமத்தின் களஆய்வுச் சான்றுகளின்படி ஜனநாயக அரசியலின் ஊடுருவல் அதிகாரக் கட்டமைப்பை (Power Structure) மாற்றியுள்ளது எனத் தமரா குணசேகர குறிப்பிடுகின்றார். தாழ்நிலைச் சாதிகளின் தாழ்ந்து பணிந்து ஒழுகும் (subservience) நடைமுறைகள் இப்போது வழக்கில் இல்லை எனவும் அ) அணியும் உடையில் சமத்துவமின்மை, ஆ) உயர்நிலை சாதியினருக்கும் தாழ்நிலைச் சாதியினராக இருந்தோருக்கும் இடையிலான உரையாடல் மொழியில் மாற்றம், இ) தாழ்நிலையில் இருந்தோர் தமது சேவைக் கடமைகளை செய்யாது விடுதல் என்பன சாதியடிப்படையிலான சமத்துவமின்மையை நீக்கி தாழ்நிலையினரை அதிகாரமிக்கவர்களாக நிமிர்ந்து செல்ல வைத்துள்ளது என்ற கருத்துப்பட

குணசேகர எழுதியிருப்பதை ரியூடர் சில்வா மேற்கோள் காட்டுகின்றார் (பக். 457). கிராமத்தில் முன்பு சாதியில் தாழ்நிலையில் இருந்தோர் அரசாங்க நிர்வாகப் பதவிகளில் சம்பளம் பெறும் உத்தியோகத்தர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதும் கிராமத்தின் அதிகாரக் கட்டமைப்பில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தை உண்டாக்கியிருப்பதையும் தமரா குணசேகர குறிப்பிடுகின்றார் (பக்.457).

பொலநறுவை மாவட்டத்தின் 'நிலந்தன' என்ற கிராமத்தில் கள ஆய்வு செய்த S.T. ஹெட்டிகே 1984 இல் சொத்துடமை, அதிகாரம், கௌரவம் (Wealth, Power and Prestige) என்னும் தலைப்பில் நூலொன்றை வெளியிட்டார். ஹெட்டிகே அவர்கள் கூற்று எளிமைப்படுத்திய வடிவில் கீழே தரப்படுகிறது.

'நிலந்தன' கிராமத்தில் பணம் படைத்த நில உடைமையாளர்கள் யாவரும் கொவிகம உயர்சாதியினர் என்று கூற முடியாது. அவ்வாறே அங்குள்ள விவசாயக் கூலிகள் யாவரும் தாழ்ந்த சாதியினர் என்று கூற முடியாது. அங்கு ஒருவரின் சாதி அடையாளத்தை வைத்து அவர் நில உடைமையாளரா அல்லது விவசாயக் கூலியாளரா அல்லது ஏழைக் குடியானா என்று கூறி விட முடியாது. அதேபோன்று ஒருவரின் வர்க்க நிலையை அடையாளம் கண்டு கொண்டாலும் அவர் எந்தச் சாதியாக இருப்பார் என்பதை நிச்சயிக்க முடியாது. நிலந்தனவில் சாதிக்கும் வர்க்கத்திற்கும் தொடர்பே கிடையாது என்ற நிலை தோன்றிவிட்டது (பக். 456).

நிலந்தனவின் பல்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பொலநறுவ தேர்தல் தொகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினருடன் தொடர்புகள் உள்ளன. முன்பு கிராமத்தின் விதானையும், வேல் விதானையும் அதிகாரம் உடையவர்களாக இருந்தார்கள். இப்பதவிகள் முன்பு கொவிகம சாதியின் பரம்பரை உரிமையாக இருந்தது. இன்று இப்பதவிகளில் உள்ளவர்களை விட

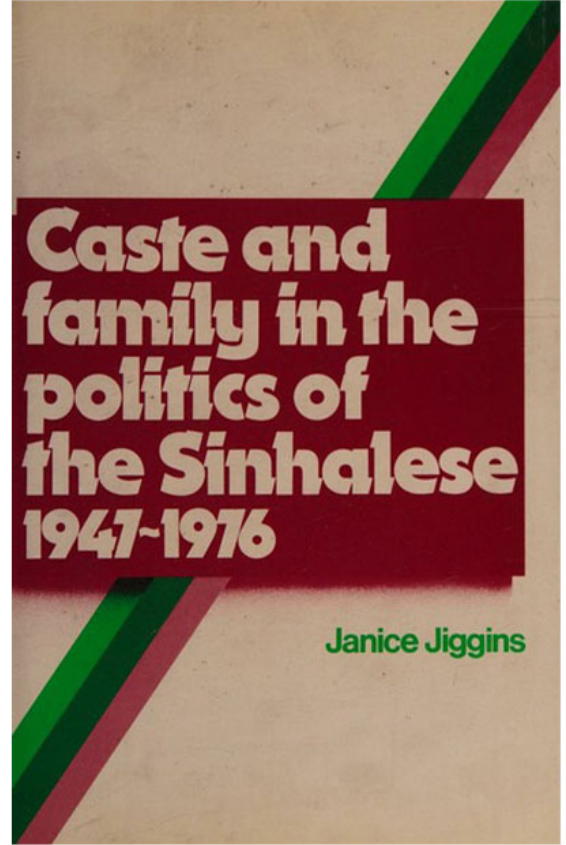

Image Source - archive.org

பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் உள்ளூர் முகவர்கள் அதிகாரமிக்கவர்களாய் உள்ளனர். உள்ளூர் அரசியல் தலைமைத்துவ அதிகாரம் மாறியுள்ளது (பக். 456-457). ஆயினும், சாதி உணர்வு மாறாமல் உள்ளது என்பதை S.T. ஹெட்டிகே போன்ற ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். குமாரி ஜயவர்த்தன குறிப்பிட்டது போல் சாதி, வீடு - குடும்பம் என்ற எல்லைக்குள் சுருங்கிக் கொண்டு திருமண உறவுகள் மூலம் நிலை பெற்றுள்ளது. (2000-161)

மேலே குறிப்பிட்ட ஆய்வாளர்களில் ஜனிஸ் ஜிஜின்ஸ் எழுதிய 'CASTE AND FAMILY IN THE POLITICS OF THE SINHALESE - 1979' என்ற நூல் சாதியும் அரசியலும் பற்றிய ஆய்வுகளுள் முக்கியமானது.

சாதிவாக்குகள், தேர்தல் அரசியலில் முக்கியம் பெற்றிருப்பதை ஜனிஸ் ஜிஜின்ஸ் புள்ளி

1950 களில் இலங்கையின் சாதிமுறை பற்றி முக்கியமான சில ஆய்வுகள் வெளிவந்தன. அக்கால ஆய்வுகள் சாதிமுறையை இனவரைவியல் ஆய்வு (Ethnographic Research) நோக்கில் பகுப்பாய்வு செய்தன. இவ்வினவரைவியல் ஆய்வுகள், கிராமிய நிலைப்பாட்ட ஆய்வுகளாகவும், இரத்த உறவுமுறை (Kinship), காணிகளில் உடைமையும் உரித்தும் (Land Tenure), சமய நிறுவனங்களின் ஒழுங்கமைப்பு (Religious Organization) என்பவற்றில் சாதியின் வகிபாகம் பற்றி ஆராய்வனவாகவும் அமைந்தன.

விபரச் சான்றுகளுடன் எடுத்துக்காட்டினார். தனிநபர்களான அரசியல் வாதிடிகள் சிலர், தமது சாதியினரின் வாக்குகளை 'Block Votes' ஆக தம்பக்கம் கவர்ந்து கொள்ளும் போக்கை அவர் எடுத்துக்காட்டினார்.

சிங்களச் சமூகத்தில் சாதிகளின் புவியியல் பரம்பல், கொவிசம் அல்லாத சாதிகள் சிலவற்றிற்கு வாக்குப்பலத்தின் அடிப்படையில் சாதிச் சார்புள்ள செல்வாக்குக் குழுக்களை உருவாக்க முடிந்தது.

'Caste Lobby' என ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படும் செல்வாக்குக் குழுக்கள் சிங்களச் சமூகத்தில் செயற்படுகின்றன. துராவ, கராவ, வகும்புர என்பன (Durawa Lobby, Karawa Lobby, Wahumpura Lobby ETC.) பிரதான கட்சிகள் மீது செல்வாக்குச் செலுத்துவனவாய் இயங்குகின்றன. வறுமை, இளைஞர் வேலையின்மை, அரசியல் அதிகாரத்தில் பங்கேற்பின்மை ஆகிய காரணிகள் சில சாதிகளைச் சேர்ந்த இளைஞர்களை 1971 இல் பங்கு பெறத் தூண்டின என்பதை ஜனிஸ் ஜிஜின்ஸ் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

அய்மி டக்ளஸ் (Aimee Douglas) எனும் ஆய்வாளர் கண்டியின் கைவினைச் சாதிக் கிராமங்கள் இரண்டினைத் தெரிவு செய்து கலாநிதிப் பட்டப் படிப்புக்கான ஆய்வு ஒன்றினைச் செய்தார். 'CASTE IN THE SAME MOLD AGAIN : CASTE AND INDIGNITIES OF INHERITANCE IN SRI LANKA' எனும் அவ் ஆய்வினை 'பிறப்பால் அமைவது சாதி (Inheritance)', 'பிறப்பால் அமையும்

சாதியின் கொடுமைகள் (Indignities) மீண்டும் பழைய வடிவங்களில் தொடர்கின்றன' என்றவாறு தமிழில் பொருள் விளக்கி உரைக்கலாம். அய்மி டக்ளஸ் அவர்களின் ஆய்வு புதுமையானது. அது புதிய நோக்கில் சாதியின் இயங்கியலை விளக்குகின்றது. கண்டியக் கிராமங்களில் சாதி அடையாளம் பேசாப் பொருளாக மெளனிக்கப்படுவதை

கைவினைப் பொருட்கள் செய்யும் சமூகத்தவர்

Image Source - handluggageonly.co.uk

(Silencing)

காணமுடிகின்றது.
அவ்வடையாளத்தோடு
வேறுசில சமூக
அடையாளங்கள் (Social
Identities) முதன்மை
பெறுகின்றன என
அய்மி டக்ளஸ்
குறிப்பிடுகின்றார்.
ஒரு குறிப்பிட்ட சாதி
அடையாளத்தினை
உடைய ஒருவர்,
சிங்கள இனத்தவராய்
இருக்கின்றார் என
இனத்துவத்தை (Ethnicity)
முக்கியப்படுத்துதல்,
குறித்த நபரின் வர்க்க
அடையாளத்தை
(Class Identity)
முதன்மைப்படுத்தல்
என்பன ஏனைய சமூக
அடையாளங்களாகும்.

ஆயினும், ஏனைய அடையாளங்களோடு
சாதியும் கண்டிய சமூகத்தில் தொடருகிறது
என்பதே அய்மி டக்ளஸ் அவர்களின் ஆய்வு
உணர்த்தும் செய்தியாகும்.

கைவினைச் சாதிகளின் வாழ்வில் சுற்றுலாத் தொழில்துறை

சுற்றுலாத் தொழில்துறை (Tourism),
தேசியவாதம் (Nationalism) என்ற இரண்டும்
ஏற்படுத்தியிருக்கும் விளைவுகளை
அய்மி டக்ளஸ் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.
தாழ்ந்த சாதியினரான கைவினைச்
சமூகங்கள் சிலவற்றின் கலைப்
பொருட்கள், வர்த்தக நிலையங்களில்
காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. அவை
கண்டிக்கு வரும் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்குச்
சந்தைப்படுத்தப்படுகின்றது. கைப்பணிப்
பொருள் உற்பத்தியும் விற்பனையும்
கைவினைச் சாதிகளின் வருமானத்தை
உயர்த்துகிறது. அச்சாதியினரிடையே
சிற்றளவு முதலாளிகளும் வர்த்தகர்களும்
தோன்றுகின்றனர். சிங்களத் தேசியவாதம்,
சிங்கள மரபுரிமைக்கு பெருமைகளைத்
தேடித்தரும் தாழ்நிலைச் சாதிகளுக்கு,

ஐனநாயகத்தின்
பிரஜா அந்தஸ்திலும்
நவதாராளவாத
பொருளாதாரச்
செயல்முறைகளிலும் சாதிக்கு
எவ்வித வகிபாகமும் இல்லை
எனினும், மரபுரிமை என்னும்
கருத்து இக்கைவினைச்
சாதிகளுக்கு அடையாளம்,
பிரஜா அந்தஸ்து, கௌரவம்
(Identity, Citizenship and
Dignity) ஆகியவற்றைத் தேடித்
தந்துள்ளன என அய்மி டக்ளஸ்
குறிப்பிடுகின்றார்.

புதிய கௌரவத்தைத்
தேடித் தருகின்றது.
இவ்வகையில் சாதியின்
மறு உற்பத்தி (Reproduction
of Caste) சுற்றுலாவுடனும்,
தேசியவாதத்துடனும்
இணைக்கப்படுகிறது.
இழிவாகக் கருதப்பட்ட
கைவினைத் தொழிலுக்கு
புதிய கௌரவம்
ஒன்று கிடைக்கின்றது.
ரியுடர் சில்வா
இதனை பின்வருமாறு
விளக்குகின்றார்.
மரபுரிமை என்ற
கருத்து (Notion
of Heritage)
இக்கைவினைச்
சாதிகளின்
உற்பத்திகளை
சுற்றுலாப்
பயணிகளுக்கு

சந்தைப்படுத்துவதற்கு

உபயோகிக்கப்படுகின்றது. ஐனநாயகத்தின்
பிரஜா அந்தஸ்திலும் நவதாராளவாத
பொருளாதாரச் செயல்முறைகளிலும் சாதிக்கு
எவ்வித வகிபாகமும் இல்லை எனினும்,
மரபுரிமை என்னும் கருத்து இக்கைவினைச்
சாதிகளுக்கு அடையாளம், பிரஜா அந்தஸ்து,
கௌரவம் (Identity, Citizenship and Dignity)
ஆகியவற்றைத் தேடித் தந்துள்ளன என அய்மி
டக்ளஸ் குறிப்பிடுகின்றார்.

சாதியின் மறு உற்பத்தியின் நுண் அரசியல்
(Micro Politics of Caste Reproduction) என
கைவினைக் கிராமங்களில் சாதிசமூக
உற்பத்தி உறவை விளக்கலாம் என்றும்
குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வற்பத்தி துறைகளுக்கு
போட்டியாளர்கள் வேறு சமூகங்களில்
இருந்து வருவதைத் தடுக்கும் வகையில்,
சாதி அடிப்படையிலான எல்லை வகுத்தல்
(Boundary Making) இடம்பெறுவதையும்
கண்டி இராச்சியக் காலத்திலிருந்தே வரும்
பரம்பரை (பரம்பராவ) மரபுரிமை என்ற
கருத்து அழுத்தப்படுவதையும் அய்மி டக்ளஸ்
குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆய்வு வினாவும் ஆய்வுப் புத்திரும்

“கண்டியின் சிங்களச் சமூகத்தில் சாதிக்கும் ஜனநாயகப்படுத்தலுக்கும் (Caste and Democratisation) இடையிலான உறவை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையில் நான் ஆராயவிருக்கும் பிரதான ஆய்வுப் பிரச்சினையாகும் (The Key Research Question - பக். 450)”

மேற்கூறியவாறு தாம் ஆராயவிருக்கும் ஆய்வுப் பிரச்சினை யாது என்பதைப் பேராசிரியர் தனது ஆய்வுக் கட்டுரையின் முற்பகுதியில் தெரிவிக்கின்றார். இவ்வாறு தமது பிரதான ஆய்வுப் பிரச்சினையை முன்வைத்து கண்டியின் சமூக அமைப்பை ஆராய்ந்த போது, தாம் எதிர்கொண்ட முரண்பாடான நிலையை அவர் எடுத்துக் காட்டுகிறார். அவர் எதிர்கொண்ட முரண்பாடான நிலையை ஒரு ஆய்வுப் புதிர் (A Research Puzzle) எனலாம். “நான் கண்டியச் சமூகத்தை ஆராயும் போது ஜனநாயகப்படுத்தல் செயல்முறை (Democratisation Process) கண்டியின் இறுக்கமான நிலமானிய அமைப்பின், சாதிக் கட்டமைப்பின் பல கூறுகளை அழித்து மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருப்பதைக் கண்டேன். ஆயினும் ஜனநாயகப்படுத்தல் செயல்முறை சாதியை முழுமையாக ஒழித்து அதனைப் பலவீனப்படுத்தாமல் அதன் பல கூறுகளை அழிவுறாமல் பாதுகாப்பதையும் காண்கிறேன். இவ்வாறு சாதி முறையின் சில அம்சங்களை அழியவிடாமல், ஜனநாயகப்படுத்தல் செயல்முறை பாதுகாப்பதை, கண்டியச் சமூகத்தில் ஜனநாயகத்தைச் சிங்களப் பண்பாட்டுடன் கலப்புறச் செய்தல் எனக் குறிப்பிடலாம்.”

சிங்களப் பண்பாட்டுடன் ஜனநாயகத்தைக் கலப்புறச் செய்தலைக் குறிப்பிடுவதற்கு ரியுடர் சில்வா அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் ‘Vernacularisation of Democracy’ என்ற சொற்தொடரை உபயோகிக்கிறார். அதாவது ஜனநாயகத்தை ஜனநாயகத்திற்கு நேர்

எதிரான சாதிமுறையின் சில கூறுகளுடன் கலப்புச் செய்வதை அவர் மேற்படி சொற்தொடரால் குறிப்பிடுகிறார்.

சில ஆய்வாளர்கள் தென்னாசியாவின் சாதிமுறையை வரலாற்று நோக்கில் ஆராய்வதைத் தவிர்த்து, அதனை ஆதி முதலான, மாறாத ஒரு அமைப்பாகக் கருதத் தலைப்பட்டனர். இவ்வாறு சாதி முறையை, மாறாத அமைப்பாக விளக்கம் செய்வதை ‘Ahistorical Structuralist or Primordial Interpretation’ என்று ரியுடர் சில்வா குறிப்பிடுகிறார். பிரஞ்சு நாட்டு ஆய்வாளரான துய்மோன் (Dumont) தென்னாசியச் சாதி முறையை, மாறாத ஒன்றாக (Immutable Entity) விளக்கியிருக்கிறார். இவ்வாறே குறோபர் (Krober) என்னும் மானிடவியலாளரின் கருத்துகளும் அமைந்தன. இதற்கு மாறாக, கண்டிய சமூகத்தில் சாதிக்கும் ஜனநாயகத்திற்கும் இடையிலான பரஸ்பர இயங்கியல் உறவை (Dialectical Interplay) தாம் எடுத்துக்காட்ட விரும்புவதாக அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

தென்னாசியாவில் ஜனநாயக அரசியல் சாதியுடன் கலப்புற்று, சாதியால் மாற்றம் பெறுகிறது. ஜனநாயக நிறுவனங்களைச் சாதிமயப்படுத்தல் இடம்பெறுகிறது. இப்புதிரான, முரண்பட்ட போக்கைச் சமூகவியலாளர்கள் ‘உள்ளூர்ப் பண்பாடு, வழமைகள், நடைமுறைகளுக்கு ஏற்ப ஜனநாயகத்தை மாற்றுதல்’ (Indigenisation of Democracy) எனக் கூறுவர். ஜனநாயகத்தை இவ்வாறு திரிவுபடுத்துவதற்குப் பல உதாரணங்களை நாம் காட்டலாம். ரியுடர் சில்வாவின் ஆய்வு, கண்டியச் சிங்களச் சமூகத்தில் ஜனநாயகத்தினைச் சாதியுடன் கலப்புறச் செய்து திரிவுபடுத்துவதை உதாரணங்களுடன் சித்திரிக்கிறது.

மைக்கலுட்டி (Michelutti) என்னும் ஆய்வாளர் தென்னாசியச் சூழலில் சாதியினை ஜனநாயகத்துடன் கலக்கும் ‘Vernacularisation of Democracy’ என்னும் செயல்முறையை விளக்கியிருப்பதை ரியுடர் சில்வா அவர்கள்

மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

“ஜனநாயகத்திற்கென குறிப்பிட்ட சில விழுமியங்கள் (Values) உள்ளன. இவ் விழுமியங்களும் நடைமுறைகளும் (இந்தியாவின்) ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் மொழி, சமயப் பண்பாட்டுக்குரிய விழுமியங்கள், நடைமுறைகள் என்பனவற்றுடன் கலப்புறுகின்றன. இவ்வாறு கலப்புறும் செயல்முறை ஊடாக ‘ஜனநாயகம்’ இந்தியச் சமூகத்தில் வேர்களைப் (Social Roots) பதிக்கின்றது. அது சமூகத்தில் புதிய சமூக உறவுகளையும் மதிப்பீடுகளையும் உருவாக்குகிறது. அப்புதிய உறவுகளும் மதிப்பீடுகளும் வெகுஜன அரசியலின் (Popular Politics) உந்து விசையாக மாறுகின்றன.”

மேற்குறித்த மேற்கோள் ‘Michelutti’ எழுதிய ‘VERNACULARIZATION OF DEMOCRACY AND POPULAR POLITICS IN NORTH INDIA’ என்ற கட்டுரையில் இருந்து பெறப்பட்டதாகும். இக்கட்டுரை ‘Journal of Royal Anthropological Institute’ என்ற பருவ இதழின் 13 ஆவது இதழில் பக்கம் 639-659 இல் காணப்படுவது என்றும் ரியுடர் சில்வா அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘Michelutti’ இன் மேற்கோள் உள்ளூர்ப் பண்பாட்டு வழமைகள், நடைமுறைகளுக்கு ஏற்ப ஜனநாயகம் மாற்றமுறுவதை விளக்குகிறது. இதுவே அவர் குறிப்பிடும் ‘வெர்னாகுலரைசேசன்’ என்ற எண்ணக்கருவின் உட்பொருளாகும். இதனை அறிமுகம் செய்யும் ரியுடர் சில்வா அவர்கள் ரியுடர் குணசிங்க, S.T ஹெட்டிகே ஆகிய இலங்கையின் சமூகவியலாளர்கள், தமது அண்மைக்கால ஆய்வுகள் மூலம் சிங்களச் சமூகத்தில் சாதி என்னும் பண்பாட்டு அம்சத்தின் சாதிய மதிப்பீடுகளும் - வழமைகளும் - நடைமுறைகளும் ஜனநாயக அரசியல் விழுமியங்களுடனும், நடைமுறைகளுடனும் கலப்புற்றுள்ளன என்பதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

ரியுடர் சில்வா அவர்களின் கட்டுரையில் நான்கு பக்கங்களில் (பக்கம் 451-454) கண்டியப் பிராந்தியத்தின் பின்னணியில் சாதிக்கும் ஜனநாயக அரசியலுக்கும் இடையிலான உறவுகள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

அவற்றை இங்கே விளக்கமாக எடுத்துரைப்பது இயலாது. மிகச் சுருக்கமாக அக்கருத்துக்களைக் கூறுவோம்.

1. சாதிக்கும், ஜனநாயக அரசியலுக்கும் இடையிலான உறவு இருவழித் தொடர்பும் செயல்முறையும் ஆகும். அது ஒருவழிப் பாதையன்று (Not a One - Way Process). ஜனநாயக அரசியல், சாதிமுறையில் விரும்பத்தக்க நன்மையான மாற்றங்களைப் புகுத்தியுள்ளது. ஆனால் அது கண்டிய நிலமானிய முறையின் விரும்பத்தகாத கேடு விளைவிக்கும் சாதிய, நிலமானிய நடைமுறைகளையும் ஜனநாயக அரசியலில் புகுத்தியுள்ளது.
2. 1931 ஆம் ஆண்டில், டொனமூர் அரசியல் யாப்பு சர்வசன வாக்குரிமையைப் புகுத்திய போது, கண்டியப் பிரபுக்குலம் (Kandyan Aristocracy) சர்வசன வாக்குரிமையை எதிர்த்தது. ஆயினும் சர்வசன வாக்குரிமை நடைமுறைக்கு வந்த இப் பின்னணியில் ஜனநாயக அரசியல் நிறுவனங்களில் சாதியம் ஒன்றிக் கலந்தது. பிரபுக்குலம் ஜனநாயகத்துடன் சமரசம் செய்து கொண்டது. இக் கலப்பை கண்டிய நிலமானிய முறையுடன் ஜனநாயகத்தைக் கலத்தல் (Assimilation of Democracy) எனலாம்.
3. பொதுக் கருத்தாடல்களில் (Public Discourse) இலங்கைச் சமூகம் சாதிய நீக்கம் பெற்ற சமூகம் (Casteless Society) என்ற கருத்து அழுத்தம் பெறுகிறது. ஆனால் யதார்த்தத்தில் சாதியம், பல மட்டங்களில் செயற்படுகிறது (Operates at Several Levels). கண்டியச் சமூகமும், சிங்களச் சமூகமும் இதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல.
4. நியுடன் குணசிங்க அவர்களின் கண்டியச் சமூகம் பற்றிய ஆய்வு நூலில் இருந்து ரியுடர் சில்வா மேற்கோள் காட்டுகிறார். நியுடன் குணசிங்க ‘தெலும்கொட (Delumgoda)’ என்னும் கிராமத்தில் 1970 களின் பிற்பகுதியில் கள ஆய்வை மேற்கொண்டார். அவரது ஆய்வு நூல் ‘SOCIOECONOMIC RELATIONS IN THE KANDYAN COUNTRYSIDE’ என்ற பெயரில் 1990 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது.

'ரதல' பிரபு ஒருவரின் குடும்பம்

Image Source - ourceylon.wordpress.com

அவ் ஆய்வு, கண்டியின் கிராமங்களில் சாதி - வர்க்க உறவுகள் மிகவும் சிக்கலான உறவுகளாக இருப்பதை விளக்கிக் கூறியது. 'தெலும்கொடவில் சாதிய உணர்வு இன்றும் தொடர்கிறது' என்று கூறும் நியூடன் குணசிங்க 'இது எப்படிச் சாத்தியமாகிறது? என்ற கேள்வியை எழுப்பி அதற்கு விடையையும் தருகிறார். அவருடைய கருத்துகளை ரியூடர் சில்வா அவர்கள் 453, 454 ஆகிய இரு பக்கங்களில் விபரிக்கிறார்.

நியூடன் குணசிங்க ஆய்வு செய்த விடயம் சாதிக்கும் வர்க்கத்திற்கும் இடையிலான உறவுகள் பற்றியதாகும். முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையில் சாதிக்கு இடமில்லை. இதற்கு மாறாக, நிலமானியம் சாதியின் அடிப்படையிலான உற்பத்தி முறையாக இருந்தது. காலனிய காலத்தில் கண்டியில் புகுத்தப்பட்ட முதலாளித்துவம், நிலமானியத்தின் சில அம்சங்களை அழித்தது. வேறு சில அம்சங்களை மீள் உயிர்ப்புச் செய்தது. 18 ஆம் 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பிரித்தானியாவில் தோன்றிய முதலாளித்துவம், கைத்தொழில் முதலாளித்துவம் (Industrial Capitalism) ஆகும். இலங்கையின் கண்டிய உயர் நிலங்களில் அமைக்கப்பட்ட பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரம் (Plantation Economy), கண்டிய நிலமானிய உறவுகளை முற்றாக அழிக்கவில்லை. அது நிலமானியத்தின் பழைய உறவுகள் பலவற்றை மீள் உயிர்ப்புச் செய்தது. இலங்கையின் முதலாளித்துவத்தைச் சார்பு மண்டல முதலாளித்துவம் (Peripheral Capitalism) என நியூடன் குணசிங்க வரையறை செய்தார்.

வெலிவிறற்

கண்டி இராச்சியத்தில் நிலம் முழுமையாக அரசனிற்குச் சொந்தமாக இருந்தது. நிலம் முழுமைக்கும் அரசனே சொந்தக்காரன் என்பது வெறும் கொள்கை அளவிலான கருத்தே ஆகும். நடைமுறையில் நிலம், அரசின் அதிகாரிகளுக்கிடையேயும் பல்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்த குடிமக்களிடையேயும் பகிரப்பட்டிருந்தது. கண்டியின் சிங்களச் சமூகம் வெவ்வேறு படித்தரங்களில் உள்ள சாதிகளைக் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. சைத்திரிய வம்சத்தவரான நாயக்கர் குல மன்னர் கண்டியின் சாதியமைப்புக்கு வெளியே

உயர் நிலையில் வைக்கப்பட்டார். கண்டியின் கொய்கம சாதியின் 'ரதல' உட்பிரிவினர் சாதியில் உயர்ந்தவர்களாகவும் நில உடமைப் பிரபுக்களாகவும் இருந்தனர். விவசாயக் குடியான்களில் இரு வகையினர் இருந்தனர். சேவைக் கடமைகளை அரசனுக்கும், பிறருக்கும் செய்ய வேண்டிய கடப்பாடுடைய சேவைச் சாதிகளைச் சேர்ந்த விவசாயக் குடியான்கள் ஒரு வகையினர். சேவைக் கடமைகளைச் செய்யும் கடப்பாடு இல்லாத கொய்கம சாதி விவசாயிகள் இன்னொரு வகையினர் ஆவர். இவர்களைச் சுதந்திரக் குடியான்கள் (Free Peasants) என்று குறிப்பிடலாம். கொய்கம சாதி விவசாயிகள் பெரும்பான்மையினராக வாழும் கிராமங்களில் இருந்து, சேவைச் சாதியினர் பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்த கிராமங்கள் வேறுபட்டனவாய் இருந்தன. கண்டிய நிலமானிய அமைப்பில் நான்கு வகையினவான சேவைச் சாதிக் கிராமங்கள் இருந்தன.

1. கபடாகம் - அரசனுக்குரிய காணிகளைக் கொண்ட கிராமங்கள்.
2. நிந்தகம் - அரச அதிகாரிகளான 'ரதல' பிரபுக்களின் காணிகளைக் கொண்ட கிராமங்கள்.
3. விகாரகம் - பௌத்த விகாரைகளுக்குரிய காணிகளைக் கொண்ட கிராமங்கள்.
4. தேவாலகம் - விஷ்ணு, கத்தரகம் தெய்யோ முதலிய கடவுள்களின் கோவில்களுக்குச் சொந்தமான காணிகளைக் கொண்ட கிராமங்கள்.

கொய்கம விவசாயக் குடியான்களை பெரும்பான்மையினராகக் கொண்ட விவசாயக் கிராமங்களில் இருந்து, மேற்குறித்த நான்கு வகையான சேவைச் சாதிக் கிராமங்களும் அடிப்படையில் வேறுபட்ட இயல்புகளைக் கொண்டவை. 'கொய்கம' சாதியினரான கிராமவாசிகள் பொதுவான வரிகளைச் செலுத்தினர். அவர்களுக்கு நிலமானிய சேவைகளை வழங்கும் கடப்பாடு இருக்கவில்லை.

வெலிவிறற், 'கபடாகம்' என்ற வகையைச்

சேர்ந்த கிராமமாகும். இக்கிராமத்தில் பட்டி, நவண்டன, ஹேன, பெரவ எனப்படும் நான்கு சாதிகள் வாழ்ந்து வந்தன. 1978 ஆம் ஆண்டில், வெலிவிற்றவின் மக்கள் தொகை 1228 ஆக இருந்தது. அங்கு 200 குடும்பங்கள் வாழ்ந்தன. 'பெரவ' சாதியினர் மேளமடித்தல், நடனம் ஆடுதல் ஆகிய சேவைக் கடமைகளைச் செய்பவர்கள். இவர்கள், வெலிவிற்றவின் மக்கள் தொகையில் 82.1% வீதத்தினராவர். மொத்தம் 161 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த, 1009 ஆட்கள் இருந்தனர். கொய்கம சாதியின் உப பிரிவுகளில் ஒன்றான 'பட்டி' சாதியின் 14 குடும்பங்கள் வெலிவிற்றவில் இருந்தன. வெலிவிற்றவின் 'பட்டி' சாதியினர் நிலமானிய முறையில் கிராமமட்ட அதிகாரிகளாக (Officials) இருந்தனர். 1978 இல் பட்டி சாதிக் குடும்பங்களில் சில, நில உடமையாளர்களாகவும், ஏனைய குடும்பங்கள் சிறுபுடைமை விவசாயக் குடும்பங்களாகவும் இருந்தன. நவண்டன (தச்சு வேலை), ஹேன (சலவைத் தொழில்) ஆகிய சாதிக் குடும்பங்களும் வெலிவிற்றவில் வாழ்ந்து வந்தன.

1978 ஆம் ஆண்டில் உள்ளபடி வெலிவிற்றவின் சாதிக் கட்டமைப்பை விளக்கும் புள்ளிவிபரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

1978 ஆம் ஆண்டில் உள்ளபடி வெலிவிற்றவின் சாதிக் கட்டமைப்பு

சாதியின் பெயரும்/சேவைத் தொழிலும்	நெற்செய்கையோடு உள்ள தொடர்பு	குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை	%	ஆட்களின் எண்ணிக்கை	%
பட்டி(OFFICIAL)(உத்தியோக வேலை)	நிலப்பிரபு/காணி உடமையாளனாக உள்ள விவசாயி	14	7.0	82	6.7
நவண்டன(SMITHS)(கொல்லர்)	காணி உடமையாளனாக உள்ள விவசாயி	3	1.5	22	1.8
ஹேன(சலவைத் தொழில்)	காணி உடமையாளனாக உள்ள விவசாயி	18	9.0	94	7.7
பெரவ(மேளமடித்தல்)	குத்தகைக்கும்/பயிரிடுவோர்/காணி உடமையாளனாக உள்ள விவசாயி	161	80.5	1009	82.1
பிறர்		4	2.0	21	1.7
மொத்தம்		200	100.0	1228	100.0

ஆதாரம் சில்வா (1982) பக். 26

மேலே தரப்பட்ட அட்டவணை வெலிவிற்றவின் சாதிக் கட்டமைப்பின் முக்கிய இயல்புகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது. கொய்கம சாதியினரான சுதந்திரக் குடியான்கள் (Free Peasants) வாழும் சுதந்திர கிராமங்களில் இருந்து, சேவைச் சாதிக் கிராமமான 'வெலிவிற்ற' வேறுபட்டதாய் இருப்பதை மேற்காட்டப்பட்ட புள்ளிவிபரங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. வெலிவிற்ற 'பெரவ' எனும் சேவைச் சாதி பெரும்பான்மையாக வாழும் கிராமம் ஆகும். அங்கு நவண்டன, ஹேன ஆகிய இரு சேவைச் சாதிகளும் உள்ளன. வெலிவிற்றவின் சனத்தொகைக் கட்டமைப்பைக் கொண்டு அதன் பொருளாதார, சமூக உறவுகள் பற்றி நாம் ஊகித்தறியலாம்.

வெலிவிற்ற கிராமத்திற்குள் ஜனநாயக அரசியலின் ஊடுருவல்

வெலிவிற்ற ஒரு சேவைச் சாதிக் கிராமம் என்பதை முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளோம். சேவைச் சாதிகளில் ஒன்றோ, சிலவோ பெரும்பான்மையாக வாழும் கிராமமே சேவைச் சாதிக் கிராமம் ஆகும். வெலிவிற்றவின் தனித்துவ இயல்பு, அது பெரவ சாதியினர் பெரும்பான்மையாக வாழும் சேவைச் சாதிக் கிராமம் என்பதாகும். இக்கிராமத்தவர்கள் வெலிவிற்றவிற்கு வெளியே வாழும் பிரபுக் குலத்திற்கு, சேவைக்கடமைகளை ஆற்றி வந்தனர்.

இப் பிரபுக் குலத்தினர், கண்டி நகரில் அரசியல் நிர்வாக அதிகாரப் பதவிகளையும்,

இடைநிலை உத்தியோகப் பதவிகளையும் வகிப்பவர்களாக இருந்தனர். கண்டி நகரில் குடியிருந்தவர்களும் வெலிவிற்றவின் காணிகளின் உடைமையாளர்களான பிரபுக் குலத்தின் சமூக அந்தஸ்தையும், சடங்கியல் மேலாண்மையையும் (Ritual Superiority) உறுதி செய்யும் வகையிலான சேவைக் கடமைகளை வெலிவிற்றவின் பெரவ, நவண்டன, ஹேன சாதியினர் செய்து வந்தனர். கண்டி நகரில் தலதா மாளிகையும் பல தேவாலயங்களும் இருந்தன. இதனால் அது ஒரு சடங்கியல் மையமாகவும் (Ritual Centre) இருந்தது. பெரஹரா போன்ற விழாக்களின் போது மேளம் அடித்தல், நடனமாடுதல், களியாட்ட நிகழ்வுகளை நிகழ்த்துதல் என்பன பெரவ சாதியின் சடங்கியல் சேவைகள் ஆகும்.

வெலிவிற்றவின் நான்கு சேவைச் சாதிகளுக்கும் தனித்தனியான சேவைக் கடமைகள் இருந்தன. அவை கிராமத்துக்கு வெளியே இருந்த தமது மேலாளர்களுக்கு, பணிவிடை செய்பவையாக இருந்தன. இதன் பொருள், சேவைச் சாதிகளுக்குள் சாதி வேறுபாடுகள் இருக்கவில்லை என்பதல்ல. வெலிவிற்றவிற்குள் சாதி வேறுபாடுகள் இருந்து வந்தன. கொவிகமவின் உப பிரிவுகளில் ஒன்றான 'பட்டி' சமூகப் பிரிவினர் சாதி அந்தஸ்தில் தாழ்ந்தவர்கள். அவர்களின் மரபுவழித் தொழில் மாடு மேய்த்தல் ஆகும். கண்டி இராச்சியக் காலத்தில் மந்தை வளர்ப்பினை தமது வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டிருந்த பட்டி சமூக பிரிவினரைச் சேர்ந்தவர்களான வெலிவிற்றவின் 'பட்டிகள்' அரசனின் கிராமமான (Royal Village) வெலிவிற்றவிற்கு வெளியே இருந்த பிரபுக் குலத்தின் முகவர்களாகச் சேவையாற்றினர். அவ்வகையில் 'கபடாகம்' வகையைச் சேர்ந்த வெலிவிற்றவின் பட்டி சாதியினர், கிராமமட்ட உத்தியோகத்தர்களாக இருந்தன. வெலிவிற்றவின் நவண்டன சாதியும் ஹேன சாதியும் இக்கிராமத்தின் மொத்தச் சனத்தொகையின் 10 வீதமாக இருந்தன. இவ்விரு சாதியினரும் சாதிப்படித்தர அமைப்பின் இடைநிலையில், பட்டி சாதியினருக்கு அடுத்த தரத்தில் இருந்தனர். மிகவும் அடிநிலையில் இருந்தவர்கள்

வெலிவிற்றவின் 'பெரவ' சாதியினர். இச் சாதிகள் யாவும் கிராமத்தின் நெற்காணிகளில் பயிரிடும் தொழிலைச் செய்து வந்ததோடு, கண்டியில் நிகழும் பல்வேறு சடங்கியல் நிகழ்வுகளின் போதும், ஒன்றாக இணைந்து தமது கிராமத்துக்குரிய சேவைக் கடமைகளை ஆற்றி வந்தன. சேவைச் சாதிகளின் சேவைக் கடமைகள், பரம்பரை பரம்பரையாக இந்நான்கு சாதிகளும் நெல் உற்பத்தியில் வகித்து வந்த உற்பத்தி உறவுகளோடு தொடர்புடையனவாக இருந்தன. இச் சேவைச் சாதிகள் மரபு வழி நிலமானிய ஒழுங்கமைப்பில் குத்தகை விவசாயக் குடிகள் (Tenant Farmers) என்ற நிலையில் இருந்தன. குத்தகைக் குடியான், நிலத்தில் பயிரிடும் உரிமையைக் கொண்டிருந்த போதும் நிலத்தின் உடமையாளராக இருக்கவில்லை. 1815 இல், கண்டி இராச்சியத்தின் வீழ்ச்சியுடன் நிலமானிய முறையில் படிப்படியான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சுதந்திரத்தின் பின்னர் 1958 இல் குத்தகைக்குடி - நில உடமையாளர் உறவுகளில் மாறுதல்களை ஏற்படுத்திய நெற்காணிச்சட்டம் (Paddy Lands Act) செயற்படுத்தப்பட்டது. இக்காரணங்களால் 1978 ஆம் ஆண்டில் ரியூட்டர் சில்வா அவர்கள், வெலிவிற்றவில் கள ஆய்வு நிகழ்த்திய போது, காணி உடைமையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு இருப்பதை அவதானிக்க முடிந்தது. காணிகளின் உரிமை கைமாறி இருந்தது. வெலிவிற்றவிற்கு வெளியில் இருந்து வந்து குடியேறிய நான்கு குடும்பங்கள், வெலிவிற்றவில் 1978 இல் வாழ்ந்து வந்தன. இந்நான்கு குடும்பத்தினரும் எந்தச் சாதியை சேர்ந்தவர்கள் என்பது தெளிவற்றதாக இருந்தது.

வெலிவிற்றவின் குடியிருப்புகள் சாதியடிப்படையில் அமைந்திருந்தன. 'பட்டி' குடும்பங்களின் வீடுகள், கிராமத்தின் மத்தியில் அருகருகே அமைந்திருந்தன. அவ் வீட்டு வளவுகள் விசாலமான தோட்டங்களைக் கொண்டிருந்தன. ஏனைய சாதிகளின் வீடுகளும் வெவ்வேறு குடியிருப்பு பகுதிகளாக இருந்தன. வெலிவிற்ற, சிற்றூர்கள் (Hamlets) பல சேர்ந்த ஒரு கிராமமாக இருந்தது. வயற்காணிகளும் பெயர்

அடையாளங்களோடு சாதிகள் இடையே பகிரப்பட்டிருந்தன. உதாரணமாக, 'கம்மலே வல கும்புற' எனப்படும் வயற் காணி கொல்லர் சாதியின் காணியாக இருந்தது. 'கம்மலே வல கும்புற' என்பதன் பொருள் கொல்லர் வீட்டுக்கு உடமையான பள்ளத்து வயற்காணி (Low Lying Paddy Field That Belongs to Blacksmiths House) என்பதாகும்.

வீடுகள் அமைந்துள்ள காணிகள் குடும்பத்தின் (கெதர) பெயரைக் கொண்டிருந்தன. 1950 இற்கு முன்பு பிறந்தவர்களின் ஆட்பெயர்கள், குடும்பப் பெயர்களுடன் (கெதர நாம) இணைந்ததாக இருக்கும். உதாரணமாக ஆட்பெயருக்கு முன்னால் 'பெரக்கர கெதரகே' என்ற அடைமொழி இருக்கும். அதன் பொருள் "பெரவக் குடும்பத்து" (Drummers House) ஆள் என்பதாகும். பெரவச் சாதியினரின் மரபு வழித் தொழில்களாக சோதிடம் (Astrology) பார்த்தல், இசைப் பாடல்களைப் பாடுதல், சடங்கியல் நிகழ்வுகளின் போது நடனமாடுதல் போன்றன இருந்தன. ஆட்பெயர்களுடன் 'கணித' என்ற ஒட்டு சேர்க்கப்பட்டால், சோதிடக் கலையின் முக்கிய திறனான கணிதத்தில் வல்லவர் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாக இருக்கும். 'சிந்துவ' என்ற சொல்லின் பொருள் 'பாடகர்' என்பதாகும். ஆட்பெயருடன் 'சிந்துவ' சேரும் போது, குறித்த நபர் பெரவ சாதியினர் என்பதை அடையாளம் காட்டிவிடும். சடங்குகளின் போது நடனம் ஆடுதலும் மேளம் அடித்தலும் 'புண்ணியம்' ('பின்ன') சேர்க்கும் தொழிலாகும். ஆட்பெயருடன் 'பின்ன' சேரும் போது குறித்த நபர் பெரவ சாதியினர் என்ற அடையாளத்தைப் பெறுவார். இவ்வாறாக 'குடும்பம்' செய்யும் தொழில் என்பனவற்றைக் கொண்டு, ஒருவரின் சாதியை அடையாளங் காணும் மரபுவழிச் சமூக வழமையை, வெலிவிற்பின் புதிய தலைமுறை (1950 இற்குப் பிந்திய காலத்தில் பிறந்தவர்கள்) கைவிட்டது.

1956 இற்குப் பிற்பட்ட காலத்தின் தேசியவாத அரசியல் (Nationalist Politics)

வெலிவிற்பின் கிராமத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய போது, அடிநிலைச் சாதிகள் தம் பிள்ளைகளுக்குப் பெயரிடும் போது சாதி அடையாளத்தைக் காட்டும் இழிவான அர்த்தமுடைய பெயர்களைத் தவிர்த்து வந்தனர். ஆகையால் புதிய தலைமுறையினரின் ஆட்பெயர்கள் தற்போது மதிப்பு மிக்கனவாக உள்ளன. ஆட்பெயர் மாற்றமும் சமத்துவக் கருத்தியலும் (Egalitarian Ideology) கிராமங்களுக்குள் புகுந்துள்ளன எனவும் ரியுடர் சில்வா அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார் (பக். 465).

சாதிச் சேவைகளைச் செய்வதற்கு வெலிவிற்பின் புதிய தலைமுறை இளைஞர்கள் விரும்புவதில்லை. தமது அந்தஸ்தை கீழிறக்கும் இழிதொழிலாகவே சாதிச் சேவைகள் புதிய தலைமுறையினரால் நோக்கப்படுகின்றன. ஆயினும் 'பெரவ' சாதி ஆட்கள் இன்றும் (1978 இல்) மேளமடித்தல், நடனம் ஆடுதல் போன்ற சாதிச் சேவைகளை கோவில்களிலும், பொது நிகழ்வுகளிலும் செய்து வருகின்றனர். கண்டிய நடனம் இலங்கையின் பண்பாட்டு மரபுரிமை (Cultural Heritage) எனவும், அதனைப் பரம்பரையாகச் செய்து வரும் கலைஞர்கள் மதிப்புக்குரியவர்கள் என்றும் நவீன காலத்தின் சிங்களத் தேசியவாதம் 'பெரவ' சாதியினரின் மரபுத் தொழிலுக்கு ஒரு மரியாதையைக் கொடுத்துள்ளது. எவ்வாறிருப்பினும் கண்டியின் பிற கிராமங்களோடு ஒப்பிடும் போது, 1978 ஆண்டில் வெலிவிற்பின் சமூக நடத்தையில் (Social Behaviour) சாதி அடையாளம் வெளிப்படையாகவும் துலக்கமாகவும் தெரிந்தது.

1978 வரையான காலப்பகுதியில் வெலிவிற்பின் ஏற்பட்டிருந்த மாற்றங்களை சாதி உறவுகளின் மாற்றங்களால் மட்டும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. கண்டிப் பகுதியின் கிராமங்களில், அடிநிலைச் சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் நிலங்களின் உடைமையாளர்கள் ஆனார்கள். அச் சாதிகளைச் சேர்ந்த பலர் சம்பளம் பெறும் தொழில்களைச் செய்தார்கள்.

கண்டிய நடனக்காரர்கள்

Image Source - asiasociety.org

குத்தகைக்குப் பயிர் செய்வோராக இருந்தோர், நில உரிமைச் சீர்திருத்தங்களின் பயனாக சொந்தமாகக் காணியை உரிமை கொண்டவர்களாக மாறினர். பலர் சந்தையில் விற்பனை செய்வதற்கான வர்த்தகப் பயிர்களை பயிரிடும் விவசாயிகளாயினர். கூலிக்காக விவசாயத் தொழில்களைச் செய்யும் கூலித் தொழிலாளர்களும் கிராமப்புறங்களில் காணப்பட்டனர். உயர்சாதி நிலப் பிரபுக்களின் குத்தகைக் குடிகளாக இருந்தோர் 1930 களில், அருகில் இருந்த பெருந்தோட்டங்களில் கூலி உழைப்பாளிகளாகச் சேர்ந்து கொண்டனர். வறியவர்களான விவசாயிகள் பலர் நெல் அறுவடைக் காலத்தில், வறண்ட வலயத்தின் குடியேற்றத் திட்டங்களில் அருவி வெட்டுதல் போன்ற கூலி வேலைகளைச் செய்வதற்காகச் சென்றனர். 1960 கள் முதலாக இவ்வாறான பருவ கால வேலைவாய்ப்புகள் கண்டியின் விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைத்தன.

வெலிவிற்பனின் பொருளாதார மாற்றங்கள் யாவற்றிலும் மிக முக்கியமான மாற்றம் அக்கிராமத்தில் மரக்கறிப் பயிர்களை வர்த்தக முறையில் பயிரிட்டமையும், அவற்றைச் சந்தைப்படுத்துவதன் மூலம் பண வருவாயை விவசாயிகள் பெற்றுக் கொண்டமையுமாகும். முன்னர் நிலப் பிரபுக்களின் குத்தகைக்

குடிகளாக இருந்தோர் சுதந்திரமான விவசாயிகளாயினர். இலவசக் கல்வித் திட்டம் அடிநிலைச் சாதிப் பெற்றோரின் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி வாய்ப்பை வழங்கியது. தாம் பெற்ற கல்வியின் மூலம் பொதுத்துறை உத்தியோகப் பதவிகளை அடிநிலைச் சாதிகளின் இளைஞர்கள் பெற்றுக்கொண்டனர். கிராமங்களையும், நகரங்களையும், தோட்டங்களையும் இணைத்த விரிந்த முதலாளித்துவ பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்குள் கிராம மக்கள் இணைந்து

கொண்டனர். வர்த்தக விவசாயம், கூலி உழைப்பு, சம்பளம் பெறும் தொழில்கள் என்பன விரிந்த பொருளாதாரத்துடன் கிராமத்தவர்கள் இணைந்து கொள்வதற்குத் துணை செய்தன.

ஜனநாயக அரசியல் வெலிவிற்பனில் புகுந்த போது அக்கிராமத்தின் சனத் தொகையில் பெரும்பான்மையினரான 'பெரவ' சாதியினர், அரசியல் அதிகாரம் மிக்கவர்களாக உயர்ச்சி பெற்றனர். 1960 இற்கு முற்பட்ட காலத்தில் வெலிவிற்பனின் உயர் சாதியினரான 'பட்டி' சாதிக் குடும்பத்தினரின் ஏகபோக உரிமையாக, கிராமத்தின் முக்கிய நிர்வாகப் பதவிகள் இருந்து வந்தன. கிராமத் தலைமைக்காரன், நீர்ப்பாசன வேலைகளுக்குப் பொறுப்பான 'வேல் விதானை', பிறப்பு - இறப்புப் பதிவாளர் போன்ற பதவிகள் இச்சிறு குழுவின் உரிமையாகவே இருந்து வந்தன. இவ் உயர் சாதியினரின் பிள்ளைகள் கண்டி நகரின் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்று, பொதுத் துறையில் உயர் பதவிகளைப் பெற்றிருந்தனர். கண்டியின் கிராமங்களில் இருந்து தோன்றிய ஆங்கிலம் கற்ற தனிநபர்களில் பலர் தேசிய மட்டத்தில் செல்வாக்குமிக்க அரசு பதவிகளில் இருந்து வந்தனர். இலவசக் கல்வித்திட்டம் அடிநிலைச்

சாதிகள் சமூகப் படிநிலையில் உயர்வதற்கு வழியமைத்தது. உயர்சாதி உயர்குழுவின் ஆதிக்கம், பொருளாதார அடித்தளத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் படிப்படியாகத் தளர்வுற்றது. பெரவ சாதியினர் வெலிவிற்றவின் அரசியல் அதிகாரம் உடைய சமூகக் குழுவாக உயர்ச்சி பெற்றனர். 1956 இல் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றம், கருத்தியல் மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தியது. கண்டிய நடனம், சிங்கள பௌத்தர்களின் மரபுரிமை (Heritage) என்னும் தேசியவாதக் கருத்தியல் (Nationalist Ideology) தோன்றிய போது, பெரவ சாதியினர் அக்கருத்தியலால் கவரப்பட்டு உளத் தூண்டல் பெற்றனர்.

கண்டிப் பிராந்தியத்தின் கிராமத்து அரசியல் மாற்றங்களும் ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வாவின் அரசியல் பிரவேசமும்

ஜனநாயக அரசியல் செயல்முறை 1940 - 1980 காலத்தில், கிராமங்களில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களை வெலிவிற்ற கிராமத்தைக் குவிமையப்படுத்தி ஆராய்வதாக ரியூட்டர் சில்வா அவர்களின் ஆய்வு அமைந்துள்ளது. கண்டியச் சமூகத்தில் ஜனநாயக அரசியல் செயல்முறையின் ஊடாக விளிம்புநிலைச் சாதிகளில் இருந்து அரசியல் ஆளுமைகள் பலர் கிராம மட்டத்தில் தோன்றினர். ஆயினும் கண்டியின் எல்லாக் கிராமங்களிலும் விளிம்புநிலைச் சாதிகளில் இருந்து அரசியல் செயலிகள் (Political Actors) தோன்றினார்கள் என்று கூற முடியாது. சனத்தொகையில் பெரும்பான்மையினராக குறித்த ஒரு கிராமத்தின் விளிம்புநிலைச் சாதி இருக்கும் போது, வேறு வகையான சாதகமான காரணிகளும் துணையாக அமையுமிடத்து, அக்கிராமத்தில் இருந்து அரசியல் செயலிகள் தோன்றும் சாத்தியம் இருந்தது. இப்பின்னணியில் கண்டியின் சில கிராமங்கள் தேர்தல் அரசியல் ஊடாக முன்னிலைக்கு வந்தன. விழிப்புணர்வு பெற்ற இக்கிராமங்களின் அடிநிலைச் சாதிகளின் வாக்குகளைப் பெற்று ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா என்னும் அரசியல்வாதி 1930 களில் சட்ட சபைக்கு தெரிவானார். 1931 - 1947 காலத்திலும், 1947 - 1951

காலத்திலும் முறையே சட்ட சபையிலும் பாராளுமன்றத்திலும் உறுப்பினராக இவர் விளங்கினார். ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா சலவைத் தொழில் செய்யும் சாதியைச் சேர்ந்தவர் எனக் கூறப்படுகிறது. அவர் கிறிஸ்தவப் பின்னணியை உடையவர். கண்டி இராச்சியத்தின் தளப் பிரதேசமாகவும் நிலமானியத்தின் கோட்டையாகவும் இருந்த கண்டியின் தேர்தல் அரசியலில் புகுந்து அரசியல் தலைமையைப் பெற்றுக் கொண்ட ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா, தேசிய அரசியலில் செல்வாக்குள்ள மனிதராகவும் விளங்கினார். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினராகவும், இலங்கை தேசியக் காங்கிரசின் தலைவராகவும், 1942 - 1947 காலத்தில் அமைச்சராகவும் பதவி வகித்தார். கண்டியச் சமூகத்திற்கு ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா அந்நியர் என்பதை முன்பே குறிப்பிட்டிருந்தோம். கண்டியின் நீதிமன்றத்தில் பறங்கி இனத்தவர்களும், 'ரதல' பிரபுக்களும் சட்டவாளர்களாக ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தனர். இப் பின்னணியில் அவர் சட்டவாளராகத் தொழில் செய்யப் புகுந்த போது, அவருக்குக் கடும் எதிர்ப்பு இருந்தது. எல்லா எதிர்ப்புகளையும் தாண்டிய அவர், சட்டத்தொழிலில் சிறப்புப் பெற்றது மட்டுமல்லாமல், 'டச்சுப் பறங்கிய உயர்குலத்துப் பெண்' ஒருவரையே திருமணம் செய்து, கண்டியச் சமூகத்தை அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கினார்.

தலதா மாளிகையும், பழமைவாத பௌத்த பீடமான சியாம் நிகாயாவின் மடாலயங்களும், 'விகாரகம்', 'தேவாலகம்' போன்ற வகையிலான பௌத்த சமயத் தொடர்புடைய 'கோவில் கிராமங்களும்' (Temple Villages) அமைந்துள்ள கண்டிப் பிராந்தியத்தில், 'கொவிகம்' சாதியைச் சாராதவரும் கிறிஸ்தவ சமயப் பின்புலத்தைக் கொண்டவருமான ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா, ஜனநாயக அரசியல் ஊடாக அரசியல் அரங்கில் பிரவேசித்து, அடிநிலைச் சாதிகளுக்குத் தலைமைத்துவம் வகித்து, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக உழைத்தார் என்பது வியப்புக்குரிய வரலாற்று நிகழ்வாகும்.

ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வாவின் நினைவாக வெளியிடப்பட்ட முத்திரை

Image Source - www.lankastamp.com

ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வாவின் எழுச்சி

கண்டிப் பிராந்தியத்தின் அரசியலில் ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வாவின் பிரவேசம் பற்றிக் குறிப்பிட்டோம். இப்பகுதியில் அவரின் எழுச்சியைப் பற்றி பேராசிரியர் ரியூடர் சில்வா அவர்கள் கூறியிருப்பனவற்றைத் தழுவி விளக்கிக் கூறுவோம்.

ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா (1879-1951) 1879 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். 1951 ஆம் ஆண்டில் அவர் காலமானார். 1931-1947 காலத்தில் டொனமூர் அரசியல் யாப்பின் படி அமைக்கப்பட்ட சட்ட சபையில் கண்டி தேர்தல் தொகுதியின் பிரதிநிதியாகவும், 1974 - 1951 காலத்தில் சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தின் கீழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், 20 ஆண்டு காலம் தேசிய அரசியலில் அவர் பங்கேற்றார். அவரது அரசியல் வாழ்வு, கண்டி முனிசிப்பல் சபைக்கு 1930 இல் தெரிவு செய்யப்படுவதுடன் ஆரம்பமாகிறது. 1942 - 1947 காலத்தில் டி சில்வா சுகாதார அமைச்சராகப் பதவி வகித்தார். ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வாவின் தந்தை ஓர் ஆயுள்வேத மருத்துவராவார். அவர் 'ஹேன'

எனப்படும் சலவைத் தொழில் செய்யும் சாதியைச் சேர்ந்தவர் என நம்பப்படுகிறது. சில்வாவின் தந்தை இலங்கையின் தென் மாகாணத்தின் கரையோர நகரொன்றில் இருந்து குடிபெயர்ந்து மலைநாட்டின் நுவரெலியாவில் குடியேறி வாழ்ந்தவர். சில்வா நுவரெலியாவில் அங்கிலிக்கன் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றார். 1900 ஆம் ஆண்டளவில் சட்டப் படிப்பைத் தொடரும் நோக்குடன், சில்வா கொழும்பு நகருக்குச் சென்றார். அங்கு தனது படிப்புச் செலவிற்காக வியாபாரம் ஒன்றை ஆரம்பித்து நடத்தினார். புறக்கோட்டைச் சந்தையில் ஒரு கடையைத் திறந்து நுவரெலியாவில் இருந்து மரக்கறி வகைகளை வருவித்து விற்பனை செய்தார். சட்டப் படிப்பை முடித்த பின் கண்டிக்கு சென்ற அவர் அங்கு புறக்டராக (Proctor) கண்டி நீதிமன்றில் பணியாற்றினார். அவர் கண்டிக்குத் திரும்பிய ஆண்டு 1907 ஆகும்.

நீதிமன்றில் வெளிநடப்பு

கண்டி நீதிமன்றில் அக்காலத்தில் பறங்கி இனத்தவர்களும் உயர் சாதி சிங்களவர்களும் அட்வகேட், புறக்டர் ஆகிய சட்டவாளர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தினர். 'ஹேன' சாதியைச் சேர்ந்த ஒருவர் தம்மோடு சம ஆசனத்தில் அமர்ந்து நீதிமன்றில் வழக்குரைஞர் தொழில் புரிவதை அவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. நீதிமன்றில் ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வாவிற்குச் சம ஆசனம் வழங்கியதை ஆட்சேபித்து அவ் வழக்குரைஞர்கள் வெளிநடப்புச் செய்து தமது எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தினர் (பக். 468). ரியூடர் சில்வா அவர்கள் கண்டி நீதிமன்றில் சாதியுணர்வு மேலோங்கியிருந்தமை பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“அக்காலத்தில் கண்டியில் வழக்குரைஞர் தொழில் செய்தவர்களில் பெரும்பான்மையினர் 'ரதல' பிரபுக்குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர் (சிலர்) கொவிகம சாதியின் அந்தஸ்தில் குறைந்த உப சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களாய் இருந்த போதும், தம்மை

‘ரதல்’ எனப் பாவனை செய்து கொண்டனர்.) தந்தையின் தொழிலை மகன் தொடருவதாக, வழக்குரைஞர் தொழிலை இவர்கள் தமது குழுவுக்குரியதாகவும் வைத்துக் கொண்டதையும் காண முடியும். சட்டத் துறையில் தொழிலைத் தொடங்குபவர்கள் அதனுடாக தேசிய அரசியலுக்குள் புகுந்து கொள்வார்கள் (பக். 485).”

சில்வா, இவ்வாறான சமூகத் தடைகளை உடைத்து, தனது தொழிலை வெற்றிகரமாக நடத்தியதோடு அரசியலிலும் பிரகாசித்தார். அவர் டச்சுப் பறங்கிய இனத்துப் பெண் ஒருவரைத் திருமணம் செய்து கண்டிச் சமூகத்திற்கு இன்னொரு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தார். இது பற்றி முன்னரும் குறிப்பிட்டுள்ளோம். இத்திருமணத்தால் பறங்கிய இனத்தவர்களான வழக்குரைஞர் பலரும் சில்வா மீது கோபமும் வெறுப்பும் கொண்டவர்களாக இருந்தனர் என்று அவருடைய வரலாற்றை எழுதியோர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சட்டத் தொழில் மூலம் நல்ல வருவாய் ஈட்டிய சில்வா கண்டியில் பெறுமதிமிக்க காணி, வீடு என்பனவற்றையும்

கொள்வனவு செய்து சிறப்புடன் வாழ்ந்தார்.

நிலமானியத்தின் கோட்டையான கண்டியில், தாழ்ந்த சாதியினரான அரசியல்வாதியொருவர் செல்வாக்குடையவராக எழுச்சி பெற்றது விளங்கிக் கொள்ள முடியாத புதிர் போன்றே தோன்றலாம் (பக். 468) எனக் குறிப்பிடும் ரியூடர் சில்வா அவர்கள் ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வாவின் வெற்றியின் இரகசியத்தை எடுத்துக் கூறுகிறார். கண்டி நகரில் வணிக முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களான கணிசமான தொகையினர் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளில் இருந்து இடம்பெயர்ந்து வந்தோராவர். இக்குடியேறிகள் கண்டிய நிலமானிய பிரபுக்குலத்திற்கு எதிரான உணர்வுடையவர்களாய் இருந்திருப்பர் என்பதை நாம் ஊகித்து உணரலாம். இவ் வர்த்தகர்களையும் கண்டியின் கிராமப் புறங்களில் வாழ்ந்த அடிநிலைச் சமூகத்தினரையும் (Subaltern Caste Groups) ஜனநாயக அரசியல் அணிதிரட்டல் ஊடாக சில்வா ஒன்று திரட்டினார். கண்டித் தேர்தல் தொகுதியில் அவரின் வெற்றி, அக்காலத்தில் ஜனநாயக சக்திகளின் எழுச்சியின் காரணமாக

ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா அவரது மனைவியுடன்

Image Source - www.theguardian.com

கண்டிய நிலமானிய சக்திகளுக்கு ஏற்பட்ட பின்னடைவுக்கு எடுத்துக்காட்டாகும் என ரியூடர் சில்வா அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வாவின் எழுச்சிக்குப் பக்கபலமாக நின்று உதவிய பல கிராமங்களில் வெலிவிற்றவும் ஒன்றாகும். வெலிவிற்ற பற்றியும் அக்கிராமத்தினைச் சேர்ந்த 'மெம்பர்' என்ற அரசியல்வாதியைப் பற்றியும் இக்கட்டுரையின் அடுத்த பகுதியில் குறிப்பிடுவோம். ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா கண்டியின் அடிநிலைச் சாதிகளதும், கொவிகம அல்லாத சமூகப் பின்புலத்தையுடைய மக்களதும் ஆதரவைப் பெற்று, சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே தேசியவாத அரசியலின் பக்கம் மக்களை வழி நடத்திச் சென்றார். அவர் ஒரு சட்டவாளராக இருந்தபடியால் விளிம்புநிலை மக்களுக்குச் சார்பான வழக்குகளில் வாதாடி அவர்களின் நலன்களைப் பாதுகாத்தார். கண்டியின் ஒரு கிராமத்தைச் சேர்ந்த சலவைத் தொழிலாளர்கள் நீரோடை ஒன்றில் துணிகளைச் சலவை செய்வதற்கு அப்பகுதியின் 'கோறளை' (கிராமத் தலைமைக்காரன்) தடை விதித்தார். உயர் சாதியினரான 'கோறளை', சலவைத் தொழிலாளர்கள் நீரோடையில் துணிகளைத் துவைப்பது பொதுச் சுகாதாரத்திற்குக் கேடானது என்று கூறி தாம் விதித்த தடைக்கு நியாயம் கற்பித்தார். சலவைத் தொழிலாளர் சார்பாக நீதிமன்றில் வாதாடிய ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா அத் தொழிலாளர்களின் உரிமையை வென்றெடுத்தார். நிலமானியத்தின் சாதி முறைக்கு எதிராக துணிச்சலோடு போராடிய ஒருவராக சில்வா நினைவுகூறப்படுகிறார். அவர் மக்களால் 'அப்பே ஜோர்ஜ்' என அழைக்கப்பட்டார். ஜேன் ரஸ்ஸல் (Jane Russell) என்பவர் பிரித்தானியாவைச் சேர்ந்த அரசியல் ஆய்வாளர். அவர் 'OUR GEORGE : A BIOGRAPHY OF EDMOND DE SILVA' என்னும் தலைப்பில் சில்வா அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியுள்ளார். ரியூடர் சில்வா அவர்கள் ஜேன் ரஸ்ஸலின் நூலில் இருந்து மேற்கோளாகத் தந்திருக்கும் பந்தி ஒன்றை

கீழே தமிழில் தந்துள்ளோம்.

“ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா தம்மைப் போன்று சமூகத்தின் அடிநிலையில், தாழ் அடுக்குகளில் பிறந்து, வாழ்வில் கஷ்டங்களைச் சமந்தவர்களுக்காக அயராது உழைத்தார். அவர்களுக்கு ஆதரவுக் கரம் நீட்டினார். இதனால் அவர்களின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டார். அவரது ஆதரவையும் அரவணைப்பையும் பெற்ற மக்கள் இலங்கையின் உயர்த்து மக்களைப் போன்று சொத்து சுகங்களை அனுபவித்தவர்கள் அல்லர். அவர்களுக்குக் கல்வி வாய்ப்புக்கள் இருக்கவில்லை; சமூக அந்தஸ்தும் அவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது. அவர்களது பிறப்பால் விளைந்த துரதிஷ்டம் காரணமாக வஞ்சிக்கப்பட்டார்கள். வாழ்க்கையில் முன்னேறாதபடி அவர்களுக்குத் தடைகள் போடப்பட்டன. அவர்கள் எதிர்கொண்ட சட்டத்தடைகள் பலவற்றை உடைத்தெறிவதற்காக ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா போராடினார். அது மட்டுமல்லாமல் அம்மக்களுக்கு எதிராகச் செயற்பட்ட முறைசாரா (Informal) சமூகத் தடைகள் பலவற்றையும் அவர் உடைத்தெறிவதற்கு உதவினார் (ரஸ்ஸல் 1981:1 - எளிமைப்படுத்திய மொழிபெயர்ப்பு).

1956 இல் பண்டாரநாயக்க நாடளாவிய முறையில் உருவாக்கிய புரட்சியை ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா, அவருக்கு முன்பே சிறிய அளவில் கண்டியைச் சூழவுள்ள பகுதிகளில் நிகழ்த்தினார் எனலாம். சில்வா அவர்கள் கண்டிப் பகுதியின் அந்தஸ்தில் குறைந்த சாதிப் பின்னணியுடையவர்களுக்கு ஆதர்சமாக விளங்கி, விளிம்புநிலை மக்களின் மத்தியில் இருந்து அரசியல் தலைவர்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருந்தார். கண்டியில் கொவிகம சாதியினரில், வசதி வாய்ப்புக்கள் இல்லாத வறியவர்களும் சாதாரணர்களும் பெருந்தொகையில் இருந்தனர். பிற்பட்ட கொவிகம சமூகப் பின்னணியில் இருந்து முன்னேறிய

சில்வா ஆதர்சமாக விளங்கினார். T.B தென்னக்கோன், P.B பாலசூரிய, T.B இலங்கரட்ணா ஆகிய தலைவர்கள் இத்தகையவர்கள். உதாரணமாக இலங்கரட்ணா, கொவிகம சமுகப் பிரிவினரின் சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்து, ஆங்கிலக் கல்வி கற்று, எழுதுவினைஞர் சேவையில் சேர்ந்தார். இவர்கள் மூவரும் ஜனநாயக அரசியல் செயல்முறையூடாக மேல் நிலைக்கு வந்து, எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கவின் தலைமையை ஏற்று அரசியலில் பயணித்தார்கள். ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வாவிற்கு ஒப்பான இன்னொரு தலைவர் R.S.S. குணவர்த்தன ஆவர். இவர் மாத்தறையைச் சேர்ந்தவர். அங்கிருந்து மலை நாட்டின் கம்பளை நகருக்கு வந்த R.S.S குணவர்த்தன, கம்பளையைச் சூழவுள்ள பகுதிகளில் உள்ள அடிநிலைச் சாதிகளின் வாக்குகளைப் பெற்று சட்டசபைக்குத் தெரிவானார்.

ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா, வரலாற்று ரீதியாகப் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுகங்களைக் கொண்டவனாய் இருந்த வெலிவிற்ற போன்ற கிராம மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார். அம்மக்களுக்குத் தலைவனாக, வாய்ப்பேச்சுடன் நின்ற விடாது, வாழ்ந்து காட்டி வழிப்படுத்தினார். பின்னாளில் எஸ். டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க மக்களை விழிப்படையச் செய்து அணிதிரட்டிய போதும், அவர் சிங்கள பௌத்த தேசியவாதம் என்ற கருத்தியல் ஆயுதம் கொண்டு, கிறிஸ்தவ மயப்பட்டதும் மேற்கு மயப்பட்டதுமான ஆளும் உயர் குழாத்திற்கு எதிரான வெகுஜன மக்கள் இயக்கத்தை உருவாக்கும் உபாயத்தைக் கையாண்டார். இதற்கு மாறாக ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா, ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் (UNP) உறுப்பினராகவும், தனது இறுதி மூச்சுவரை தாராண்மைவாத அரசியல்வாதியாகவும் (Liberal Politician), தொழிற்சங்க இயக்கத் தலைவரான A.E குணசிங்கவுடன் இணைந்து, இலங்கை மக்களுக்கு சர்வசன வாக்குரிமை வேண்டும்

என்று பிரச்சார இயக்கத்தை நடத்தினார். டொனமூர் ஆணைக்குழுவின் விசாரணையின் போது சர்வசன வாக்குரிமையின் அவசியத்தை இவ்விரு தலைவர்களும் எடுத்துக் கூறினர். அவ்வேளையில் கண்டி, யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களைச் சேர்ந்த உயர்சாதி அரசியல்வாதிகள் அடிநிலைச்சாதிகளுக்கு வாக்குரிமையை வழங்கக் கூடாது என டொனமூர் ஆணைக்குழுவிற்கு அழுத்தம் கொடுத்தனர் என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

கண்டியச் சமுகத்தில் சர்வசன வாக்குரிமையின் பயனாக ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், 1956 இல் அரசியல் புரட்சிக்கு வித்திட்டன எனலாம்.

ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா, வரலாற்று ரீதியாகப் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுகங்களைக் கொண்டவனாய் இருந்த வெலிவிற்ற போன்ற கிராம மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார். அம்மக்களுக்குத் தலைவனாக, வாய்ப்பேச்சுடன் நின்ற விடாது, வாழ்ந்து காட்டி வழிப்படுத்தினார்.

அ) ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா அடிநிலை மக்களை தேர்தல் அரசியல் மூலம் அணிதிரட்டி அவர்களை ஜனநாயக அரசியல் பாதையில் கொண்டியக்கினார்.

ஆ) 1956 அரசியல் புரட்சி, கிராமங்களில் கட்டமைப்பு மாற்றங்களை (Structural Changes) ஏற்படுத்தியது. குறிப்பாக, நெற்காணிச்சட்டம் கண்டியக் கிராமங்களில் நில உடைமையாளர் - குத்தகை விவசாயிகள் உறவுகளை மாற்றியமைத்தது.

இ) காணிச் சீர்திருத்த சட்டத்தின் பயனாக கண்டியக் கிராமங்களின் விவசாயிகளிடையே வர்த்தக விவசாயம்

(Commercial Agriculture) விருத்தியுற்றது. இதனால் கிராமியச் சமூகக் கட்டமைப்பு மாறியது. கிராம மட்ட அரசியல் தலைமையின் தோற்றம், சர்வசன வாக்குரிமையின் விளைவு என்றே கருதலாம்.

அடுத்து வெலிவிற்றவின் அரசியல் தலைவரின் எழுச்சி பற்றி நோக்குவோம்.

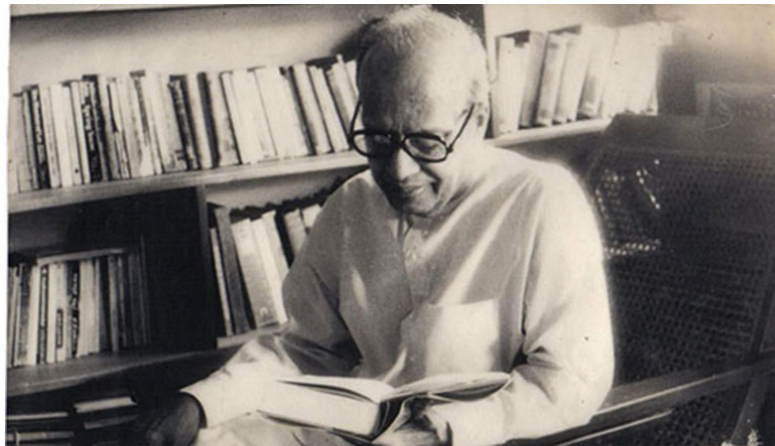
வெலிவிற்றவில் 'மெம்பர்' என்றும் அரசியல்வாதியின் எழுச்சி

வெலிவிற்றவில் 'பெரவ' சாதிக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் 'மெம்பர்'. அவரது இயற்பெயர் 'பெரக்கர ஹெதர ரண்கிறா ஜோதிபால' (Berakara Gethera Rangira Jothipala) என்பதாகும். நாம் முன்னரே குறிப்பிட்டபடி 'பெரக்கர ஹெதர' என்பது குடும்பப் பெயர். 'பெரவ' என்ற குடும்பத்து அடைமொழி, அவரது குடும்பம் (ஹெதர) பெரவ சாதியைச் சேர்ந்தது என அடையாளப்படுத்துகிறது. 'ரண்கிறா ஜோதிபால' கிராமச் சபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். அதன் பின் அவரை மக்கள் 'Member' (கிராம சபை உறுப்பினர்) என அழைத்தனர். சிங்களத்தில் அச்சொல் 'மெம்பர்' ஆகியது.

ரண்கிறா பிறந்த ஆண்டான 1906 இல், அவரது தந்தை வெலிவிற்ற கிராமத்தின் பெரவா சமூகத்தின் தலைவராக ('துறய') விளங்கினார். கிராமத்தின் தலைமைக்காரன் சிங்களத்தில் 'ஆராய்ச்சி மஹாத்தயா' என அழைக்கப்படுவார். 'பட்டி' சாதியைச் சேர்ந்தவர்களே வெலிவிற்றவின் ஆராய்ச்சி (கிராமத் தலைமைக்காரன்) பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டனர். வெலிவிற்றவின் பெரும்பான்மைச் சாதியான 'பெரவ' சாதியின் தலைமைக்காரன் (துறய) பதவியில் ரண்கிறாவின் தந்தை இருந்தாரேனும், அவரது குடும்பம் வறுமையாலும், கடன் சுமையாலும், நோயினாலும் துன்பங்களை அனுபவித்தது.

அவருக்கு எட்டு வயதாகும் போது அவரது தந்தையும் தாயும் மரணித்தனர். ரண்கிறாவும், அவரது இரு சகோதரிகளும் தந்தைவழிப் பாட்டியின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தனர். உள்ளூர்ப் பாடசாலையில் சிங்கள மொழியில் சில ஆண்டுகள் கல்வி கற்றபின், ரண்கிறா பள்ளிப் படிப்பைக் கைவிட்டார். அதன்பின் தனது குலத்தின் தொழிலோடு தொடர்புடைய மூன்று துறைகளில் அவர் பயிற்சியையும் அறிவையும் பெற்றுக் கொண்டார். அ) 'பலி' சடங்கு (Bali Ritual) என்னும் சடங்கை செய்வது பற்றிய பயிற்சி, ஆ) சோதிடக் கலை, ஈ) கண்டிய நடனம் என்பனவே ரண்கிறா கற்றுத் தேறிய மூன்று கலைகள். ரண்கிறா எவ்வாறு இக்கலைகளைக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார் என்பதைப் பற்றிய சுவாரசியமான தகவல்களை ரியூடர் சில்வா 472 ஆம் பக்கத்தில் விரிவாகத் தருகிறார்.

'பலி' சடங்கு ஒரு நோய் நீக்கும் சடங்கு (Healing Ritual) ஆகும். 'பலி' சடங்கு, அச்சடங்கை செய்வதில் தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு குழுவால் நடத்தப்படும். குழுவின தலைவராக (தலைமைப் பூசாரியாக) ரண்கிறா சடங்குகளை நடத்துவார். நோயுற்றவர்களின் நோயைத் தீர்த்தல், களவு போன பொருட்களை மீட்டல், கள்ளவர்களை அடையாளம் காட்டுதல், குடும்பப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தல் போன்ற வாழ்வியல் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பவராக

T.B இலங்கரட்டனா

Image Source - island.lk

ரண்கிறா விளங்கினார். திருமணப் பொருத்தம் பார்க்கும் சோதிடக் கலையிலும் வல்லவராக அவர் இருந்தார். கண்டிய நடனம் அவருக்கு வெளியுலகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. கண்டி 'பெரஹராவில்' அவர் நடனம் ஆடினார். அரசியல் தலைவர்களதும், பிரமுகர்களதும் வரவேற்பின் போது அவர்கள் முன்னால் வரவேற்பு நடனத்தை அவர் ஆடுவார். இதனால் முக்கியஸ்தர்கள் பலரதும் தொடர்புகள் அவருக்குக் கிடைத்தன.

தமது குலத்தின் தொழில்களைப் பகுதி நேரத் தொழிலாகச் செய்து வந்த ரண்கிறா விவசாயத் தொழிலையும் செய்து வந்தார். அவரது மனைவியின் மூலம் பெற்ற சொத்தாக அவருக்கு ஒரு சிறிய துண்டு நெற்காணி சொந்தமாக இருந்தது. இக்காணியில் பயிரிடுவதன் மூலம் உணவிற்குத் தேவையான அரிசியைப் பெற முடிந்தது. அண்மையில் உள்ள தேயிலைத் தோட்டத்தில் வெலிவிற்ற மக்களுக்கு 1930 களில் கூலி வேலைகள் கிடைத்தன. இக்கூலி உழைப்பு முதற் தடவையாக கிராமத்தவர்களை பணப் பொருளாதாரத்துடன் (Cash Economy) பிணைத்தது. ரண்கிறாவிற்குத் தேயிலைத் தோட்டத்தில் 'கங்காணி' (தொழிலாளர்களை மேற்பார்வை செய்தல்) வேலை கிடைத்தது. அருகில் உள்ள குன்றுப் பகுதிக்குக் கிராமத்துக் கூலித் தொழிலாளர்கள் வேலைக்காகப் போய் வருவர். இக்கூலியாட்களில் பெரும்பான்மையினர் நிலமற்ற வறியவர்களாகவோ அல்லது சிற்றுடமை விவசாயிகளாகவோ இருந்தனர். பணத்திற்கான உழைப்பு, வெலிவிற்றவின் சமூகக் கட்டமைப்பில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. ரண்கிறா பல்வேறு சமூக அலுவல்களில் ஈடுபட்டதால் 'கங்காணி' வேலையைத் தொடர முடியவில்லை. தனது உறவினர் ஒருவருக்கு அவ்வேலையை மாற்றிக் கொடுத்துவிட்டு நீங்கினார்.

ரண்கிறா கிராமசபை உறுப்பினராக முதன்முதலாக 1934 ஆம் ஆண்டில் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அப்போது அவரின் வயது 28 ஆகும். கிராமசபை உறுப்பினர் பதவியில் 1960 வரை அவர் தொடர்ந்தார். 1948 இல் அவர் கிராமசபையின் பிரதித் தலைவராகத் தெரிவு

செய்யப்பட்டார். 1940 ஆம் ஆண்டளவில் அவரது பெயர் 'மெம்பர்' என மாற்றம் பெற்றது. அதுவரை அவரது குலத்தொழிலான 'பலி' சடங்குடன் தொடர்புடைய 'பலித்தன்ன' என்ற பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டார். கிராமசபை உறுப்பினரான கனவான் (Member Gentleman) என்ற அர்த்தம் உடைய தொடரான 'மெம்பர் மஹாத்தயா' என அவரது சாதி மக்கள் அவரைக் கௌரவத்தோடு அழைத்தனர். ஆனால் உயர்சாதி நிலக்கிழார் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் 'மெம்பர்' என்று மட்டுமே அவரைக் குறிப்பிடுவார்கள். 'மஹாத்தயா' என்ற சொல்லைத் தவிர்த்து 'மெம்பர்' என்று மட்டும் குறிப்பிடும் போது அச்சொல்லில் இழிவுப் பொருளே எஞ்சி நிற்கும் (பக்கம் 473). ஆகையால், பெரவ சாதி மக்களுக்கு 'மெம்பர்' என்பது தம் சாதியின் சுயத்துவ அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் சாதிப் பிரதிநிதி என்ற அர்த்தம் உடையதாக இருந்தது. பெரவ சாதியினரின் உரிமைகளை வென்றெடுத்தவர் அச்சாதிக்கு கௌரவத்தையும் மதிப்பையும் தேடிக் கொடுத்தவர் ஆகிய தகுதிகளை 'மெம்பர்' என்ற சொல் பெறலாயிற்று.

தொடக்கத்தில் 'மெம்பர்' ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வாவின் தலைமையின் கீழ் இயங்கத் தொடங்கினார். சில்வா ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். 'மெம்பர்வும்' ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் இணைந்து செயற்பட்டார். அக்காலத்தில் கிராம மட்டத்தில் கட்சி அரசியல் முக்கியம் பெற்றிருக்கவில்லை. கிராமசபைத் தேர்தலில் 'மெம்பர்'வை எதிர்த்து போட்டியிட்டவரை, 'நிலப் பிரபுத்துவக் குடும்பங்களின் ஏவலாளாக தமக்கு எதிராக நிறுத்தப்பட்டவர்' என மெம்பர் குறிப்பிட்டார். அத்தேர்தலில் தனது எதிராளியை 'மெம்பர்' படுதோல்வியடையச் செய்தார். ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா 1951 இல் காலமானார். அவர் காலமான பின்னரும் 'மெம்பர்' ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஆதரவாளராகவே தொடர்ந்திருந்தார். 1956 தேர்தலில் மெம்பர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வேட்பாளரை ஆதரித்தார். அப்போது சிங்களக் கிராமப் பகுதிகளின் மக்கள் எஸ்.டபிள்யூ. ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கவிற்கு பேராதரவு கொடுத்தனர். தேர்தலின் பிற்பட்ட காலத்தில் 'மெம்பர்' படிப்படியாக பண்டாரநாயக்கவுடன்

கூட்டணி அமைத்த 'மகாஜன எக்சத் பெரமுன' (MEP) பக்கம் திரும்பினார். அக்கூட்டணியின் சிங்கள - பெளத்த தேசியவாதக் கருத்தியல் அவரைக் கவர்ந்தது. சமூகப் படித்தர அமைப்பின் கீழ் நிலையில் இருந்த வெலிவிற்ற போன்ற கிராமத்து மக்களை, பண்டாரநாயக்கவின் ஆட்சிக் காலத்தின் சில செயற்திட்டங்கள் கவர்ந்தன.

1. 1958 இன் நெற்காணிச் சட்டத்தின் பயனாக ஏற்பட்ட காணிச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள்.
2. அடிநிலைச் சாதி ஒன்றின் கலையான கண்டிய நடனத்தை தேசியக் கலையாக உயர்த்தியமை.
3. சிங்கள மொழி மட்டும் சட்டத்தை இயற்றி அதைச் செயற்படுத்தியமை.

மேற்குறித்த காரணங்களால் 'மெம்பர்' சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஆதரவாளராக மாறினார். அப்போது அவரின் 'பெரவ' சாதி ஆட்கள் பலர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஆதரவாளர்களாகத் தொடர்ந்தனர். இதனால் கட்சி அரசியல் கிராமத்தை இரு பிரிவுகளாகப் பிளவுபடுத்தியது. ஆயினும் கிராமத்து மக்களிடையே தனிப்பட்ட உறவுகள் கட்சி வேறுபாடுகளால் பாதிப்புறவில்லை. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி என்ற இரு கட்சிகளும் மாவட்ட, தேசிய மட்டத் தலைவர்களின் முகவர்களாக வெலிவிற்றவின் தனிநபர்கள் சிலரை வைத்திருந்தன. புரவலர் - ஆதரவாளர் வலைப்பின்னலில் (Parton - Client Network) வெலிவிற்றவின் அரசியல் முகவர்கள் இணைந்து கொண்டனர். யார் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் பெரவ சாதியின் நலன்களை பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையை இவ் வலைப்பின்னல் உறுதி செய்தது எனலாம். பெரவச் சாதிப்பிளவுகள் போன்ற பிளவுகள் வெலிவிற்றவின் பிற சாதிகளிடையேயும் கட்சி அடிப்படையில் தோன்றின.

'மெம்பர்' தனது அதிகாரப் பலத்தை பல நிறுவனங்கள் ஊடாகப் பரவலாக்கினார். கிராமத்தில் கமக்காரர் குழுவினையும், கூட்டுறவுச் சங்கத்தினையும் உருவாக்கினார். இவை இரண்டின் ஊடாகவும் அரசாங்கத்தின் வளப் பங்கீட்டில் தனது கிராமத்தையும் பங்குபெற வழிவகுத்தார். சமாதான நீதவான் (Justice of Peace) என்ற பதவி அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. சமாதான நீதவான் பதவியை அவருக்கு வழங்கி வைக்கும் நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு அமைச்சர் T.B இலங்கரட்ணா பேசும் போது பின்வருமாறு கூறினார் :
"இன்று நான் குடும்பி கட்டிய இந்தச் சிறிய மனிதருக்கு கண்டியின் ஆங்கிலம் பேசும் பிரபுக்களுக்கு மட்டும் வழங்கப்பட்டு வந்த பதவியை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சிடைகிறேன்."

அமைச்சர் இலங்கரட்ணா 'சிறிய மனிதர் (பொடி மினிஹா)' என்றும் 'குடும்பி கட்டிய' என்றும் குறிப்பிட்டதில் உள்ளத்தங்கள் உள்ளன. 'மெம்பர்' குட்டையான தோற்றத்தை உடையவர். அவர் சிறிய மினிதர் தான். ஆனால் இச்சொல் அவரது சாதி அடையாளத்தைக் குறிப்பிட்டது. 'குடும்பி கட்டிய' என்பது 'மெம்பர்' நவநாகரிக நடை,

எஸ்.டபுள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க

Image Source - <http://www.ft.lk/>

உடை பாவனைகள் இல்லாத நாட்டுப்புறத்து மனிதர் என்பதைக் குறித்தது. இச்சொற் பிரயோகங்கள் 1956 அரசியல் புரட்சியின் ஜனநாயகப்படுத்தல் மூலம் சமூகத்தில் புகுந்தவையாகும். இவற்றுள் 'பொடி மினிஹா' என்ற சொல் நாடு முழுவதும் உபயோகிக்கப்பட்ட சொல்லாக அமைந்தது. 'மெம்பர' 1985 இல் காலமானார். அவரது மறைவு வெலிவிற்றவின் அரசியலில் ஒரு யுகத்தின் மறைவைக் குறியீடாக உணர்த்திய நிகழ்வாகும்.

கிராம அபிவிருத்தியிலும் கிராம முன்னேற்றத்திலும் மெம்பரவின் வகிபாகம்

வெலிவிற்ற கிராமத்தின் அபிவிருத்தியிலும், முன்னேற்றத்திலும் மெம்பரவின் வகிபாகத்தை பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. கிராமத்தின் உட்கட்டமைப்புகளின் வளர்ச்சி

'மெம்பர' கிராமச் சபையின் உறுப்பினராகவும் சில ஆண்டுகள் அதன் உபதலைவராகவும் இருந்த போது பின் தங்கிய வெலிவிற்றவின் பௌதீக உட்கட்டமைப்புகளை முன்னேற்றுவதற்குரிய நிதிவளத்தைப் பெற உதவினார். வெலிவிற்றவின் வீதிகள் திருத்தி அமைக்கப்பட்டன. சரிவான பாதைகளை உடைய பள்ளத்தாக்கில் அமைந்த வெலிவிற்றவின் பாதுகாப்பற்ற பாதைகள் மக்களின் போக்குவரத்துக்கு ஏற்றவையாக மாற்றப்பட்டன.

மண்சரிவு அபாயம் நிறைந்த அப்பாதைகள் காலத்திற்குக் காலம் திருத்தம் செய்து ஒழுங்காகப் பேணப்பட்டன. கிராமத்தின் நீர்ப்பாசனத் தலைமைக்காரன் என்ற பதவிக்குரிய அதிகாரத்தை உபயோகித்து, நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்களைச் சுத்தம் செய்து நெல்வயல்களுக்கு நீர்ப்பாசனத்தை வழங்குதல், கிராமத்தின் காணி அபிவிருத்தி ஆகியவற்றில் அவர் கவனம் செலுத்தினார். வெலிவிற்றவில் கூட்டுறவுச் சங்க கடை ஒன்றை அமைப்பதிலும், தபாற் கந்தோர் ஒன்றை அமைப்பதிலும் உள்ளூர்ப் பாடசாலையைத்

தரமுயர்த்துவதிலும் அவரது பங்களிப்பு முக்கியமானதாக அமைந்தது.

2. நெற்காணிச் சட்டத்தை செயற்படுத்தல்

நெற்காணிச்சட்டம் 1958 இல் நடைமுறைக்கு வந்த போது, வெலிவிற்றவின் நெற்காணிகளின் உடமையாளர்கள், குத்தகைக்காரரைப் பலவந்தமாக வெளியேற்றல், குத்தகை உரிமையைப் பறித்து வேறு ஆட்களுக்கு மாற்றி விடுதல், காணிகளை பரம்பரை பரம்பரையாகக் குத்தகைக்குச் செய்து வந்தவர்களிடமிருந்து பறித்து வேறு ஆட்களுக்கு விற்றல் போன்ற முறைகேடான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடத் தொடங்கினர்.

வெலிவிற்றவின் கணிசமான அளவு காணிகள் கண்டியிலும் பிற நகரங்களிலும் வாழ்ந்த உத்தியோகத்தர்களான நில உடைமையாளர்களிற்குச் சொந்தமாக இருந்தன. அக்காணிகளின் குத்தகையாளர்களான (Tenants) வெலிவிற்ற விவசாயிகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு 'மெம்பர' உதவினார். கிராமத்தின் விவசாயக் குழுவிலும், விவசாய அபிவிருத்திக் குழுவிலும் அவர் உறுப்பினராக இருந்தமையால் கிராமத்தவர்களின் உரிமைகளை அவரால் பாதுகாக்க முடிந்தது.

3. சுழற்சிப் பயிர்ச்செய்கை

வெலிவிற்றவில் வர்த்தக அடிப்படையில் மரக்கறிப் பயிர்ச்செய்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போது கிராமத்தின் பொருளாதாரம் வேகமாக வளர்ச்சி பெற்றது. நெற்பயிரை மாரி மழைக்காலத்திலும், கோடையில் மரக்கறிவகைப் பயிர்களையும் சுழற்சி முறையில் விவசாயிகள் பயிரிட ஆரம்பித்தனர். பெரவ சாதியினரான விவசாயிகள் பலர் வர்த்தகமுறை விவசாயத்தின் மூலம் பணம் படைத்தவர்களாக மாறினார்கள். கண்டி நகரை களமாகக் கொண்டியங்கிய மரக்கறி வியாபாரிகள் மரக்கறி வகைகளை மொத்தமாகக் கொள்வனவு செய்து பிற நகரங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் வியாபார

நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர். முதலாளித்துவ உற்பத்தியும் பரிவர்த்தனையும் கண்டியின் கிராமங்களின் பொருளாதார முறையில் பெருமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. மரக்கறிப் பயிர்ச்செய்கை மூலம் வெலிவிற்றவின் பெரவச்

சமூகத்திலிருந்து பணக்கார விவசாயிகள் பலர் தோன்றினர். அவர்கள் தாம் உழைத்த பணத்தை காணிகளைக் கொள்வனவு செய்வதில் முதலிட்டனர். புதிய வீடுகள், கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டன. பெரவ சாதிப் பிள்ளைகள் உள்ளூர்ப் பாடசாலைகளிலும், நகரப் பாடசாலைகளிலும் கல்வி கற்பதற்காகக் சேர்ந்து கொண்டனர். கிராம மட்டத்தில் படித்த இளைஞர்கள் உருவாகினர். ஜனநாயக அரசியல் செயல்முறையூடாக 'மெம்பர' போன்ற கிராம மட்டத் தலைவர்களுக்கு அரசியல் அதிகாரம் கைமாற்றப்பட்டமை முக்கியமான மாற்றமாகும். இம்மாற்றம் கிராமப் புறங்களிற்குள் முதலாளித்துவ உற்பத்தியும் பரிவர்த்தனையும் புகுவதற்கும், கிராமியப் பொருளாதாரத்தில் கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கும் காரணமாக அமைந்தது.

4. கண்டிய நடனமும் சிங்களத் தேசியவாதக் கருத்தியலும்

கண்டிய நடனம் பெரவ சாதியின் பரம்பரைத் தொழில். சிங்கள தேசியவாதக் கருத்தியல் இதன் வளர்ச்சிக்கு உந்துதலை வழங்கியது. பண்பாட்டு நிறுவன அமைப்புக்களின் ஆதரவு கண்டிய நடனத்திற்குக் கிடைத்தது. கண்டிய நடனத்தை ஓர் மதிப்புக்குரிய நிகழ்த்துக் கலையாக வளர்ப்பதற்கு தேசிய மட்டத்திலான செயற்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. மேளமடித்தல் கலையை இளைஞர்களுக்குப் பயிற்றுவித்தல், நடனத்தைப் பயிற்றுவித்தல், பிற நிகழ்த்துக் கலைகளை மேம்படுத்துவதற்கான திட்டங்களைச் செயற்படுத்தல் ஆகிய செயற்திட்டங்களில் 'மெம்பர' நேரடியாகப் பங்குபற்றினார். கிராமிய மட்டத்தில் 'கலா ஆயதனய'

(கலா நிலையம்) என்னும் அமைப்புகள் நிறுவப்பட்டன. பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினூடாகவும் பிற அரசு நிறுவனங்கள் ஊடாகவும் நிதி உதவி வழங்கப்பட்டது. இலங்கை இராணுவத்தில் நடனக் குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

பாடசாலைகளில் கண்டிய நடனம் ஒரு பாடமாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டது. கண்டிய நடனத்தில் பயற்சி பெற்றவர்களுக்கு அரசாங்க உத்தியோகங்கள் கிடைத்தன. இக் கலையைத் தமது குலத் தொழிலாக செய்து வந்த 'பெரவ' சாதி இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பில் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும் என்பது ஏற்கப்பட்டது. நடனத் தொழில் மூலம் வெலிவிற்றவின் கண்டிய நடனக் கலைஞர்கள் நிரந்தர வருவாயை பெற்று, சமூகப் படிநிலையில் உயர்ச்சியையும் மதிப்பையும் பெற்றனர். மெம்பரவின் அரசியல் தலைமை, வெலிவிற்றவின் மக்களுக்கு ஜனநாயக அரசியல் விடுதலைச் சக்தியாக (Liberating Force) அமைந்தது. 'சமூகப் பண்பாட்டுத் தரகர்' (Social and Cultural Broker), மாற்றத்திற்கான செயலி (Change Agent) ஆகிய வகிபாகங்களோடு 'மெம்பர' ஒரு அரசியற் செயலி (Political Actor) ஆகவும் செயற்பட்டார். கண்டிய நடனக் கலைஞர்கள் சிங்கள பௌத்தத் தேசியத்தின் பண்பாட்டு மரபுரிமையின் பிரதிநிதிகளாக மதிப்பைப் பெற்றனர்.

ஜனநாயகத்தைச் சுதேசியப் பண்பாட்டுடன் கலத்தல் என்னும் 'வொர்னாகுலறைசேசன்' (Vernacularisation) அடிநிலை மக்களின் விடுதலையின் குறியீடாக அமைந்தது. சிங்களத் தேசிய இனம் (Sinhala Nation) வெலிவிற்ற போன்ற கிராமத்தவர்களையும் இணைத்துக் கொண்டது.

அ) ஜனநாயகமயப்படுத்தல் (Democratisation)

ஆ) சமூகநல அரசுக் கொள்கைகள் (Welfare State Policies)

இ) தேர்தல் அரசியல்

ஈ) முதலாளித்துவ வளர்ச்சியுடன் இணைந்த பொருளாதார விரிவாக்கம்

ஆகியவற்றின் கூட்டு விளைவாக அடிநிலைச் சாதிகளின் கிராமங்களில் சமூக, அரசியல் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. நியூடன் குணசிங்க (1975), S.T. ஹெட்டிகே (1984), ஜேம்ஸ் புறோ (1978), தமரா குணசேகர (1992,1994) ஆகியோரின் ஆய்வுகள் அம்மாற்றங்களை விளக்கும் முறையில் அமைந்தன என ரியூடர் சில்வா குறிப்பிடுகின்றார் (பக். 447).

சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் வெலிவிற்ற கிராமத்தில் சமூக நிலைமாற்றம் (Social Transformation) நிகழ்ந்தது. அந்நிலை மாற்றம் கண்டிப் பிராந்தியம் முழுமைக்கும் பொதுவானதாக இருந்தது என ரியூடர் சில்வா அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். இச்சமூக நிலைமாற்றம், பொருளாதாரம், அரசியல், பண்பாடு, கருத்தியல் என அனைத்துக் கூறுகளையும் தழுவிவந்தது இருந்ததெனவும் அவர் கூறுகின்றார். வெலிவிற்றவின் பொருளாதார நிலைமாற்றத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அது:

அ) வெலிவிற்றவின் நெற்காணிகளில் சுழற்சி முறைப் பயிர்ச் செய்கையைப் புகுத்தியது.

ஆ) அக்கிராமத்தின் சுயதேவைக்கான உற்பத்தியை வர்த்தக விவசாயமாக (Commercial Agriculture) மாற்றியது.

இ) கூலிக்கு உழைக்கும் கூலித்தொழிலாளர் (Wage Labour) என்ற பிரிவினரைத் தோற்றுவித்தது. அருகே உள்ள பெருந்தோட்டத்தில் கூலியாட்களாக உழைப்பவர்களாகவும், தூரத்தே உள்ள வறண்ட வலயக் குடியேற்றத் திட்டங்களில் இடம்பெயர் கூலியாட்களாகவும் (Migrant Labour) வெலிவிற்றவின் மக்களில் ஒரு பிரிவினர் மாறக் காரணமாகியது.

இவை பொருளாதார மட்டத்தில் நிகழ்ந்த முக்கியமான மாற்றங்களாகும். அக்கிராமத்தின்

கண்டி நடனம் பெரவ சாதியின் பரம்பரைத் தொழில். சிங்கள தேசியவாதக் கருத்தியல் இதன் வளர்ச்சிக்கு உந்துதலை வழங்கியது. பண்பாட்டு நிறுவன அமைப்புக்களின் ஆதரவு கண்டிய நடனத்திற்குக் கிடைத்தது. கண்டிய நடனத்தை ஓர் மதிப்புக்குரிய நிகழ்த்துக் கலையாக வளர்ப்பதற்கு தேசிய மட்டத்திலான செயற்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன.

பண்பாட்டிலும், கருத்தியலிலும் சிங்களப் பெளத்தத் தேசியவாதக் கருத்தியல் புகுந்தமை பிறிதொரு முக்கியமான மாற்றமாகும். இவை பிராந்திய மட்டத்திலும் தேசிய மட்டத்திலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களாகும். மேலும் இம்மாற்றங்கள் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. கண்டியச் சமூகம் மெல்ல மெல்ல நிலமானியத்தில் இருந்து முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையை நோக்கிப் பயணிப்பதை இம்மாற்றங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. வெலிவிற்றவிற்கு அருகேயுள்ள தெலும்கொட, யக்கடகம் ஆகிய இரு கிராமங்களில் 1970 களில் நியூடன் குணசிங்க இனவரைவியல் ஆய்வினை (Ethnographic Research) நடத்தினார். அவரது கள ஆய்வு முடிவுகள் அக்கிராமங்கள் நிலமானியத்தில் இருந்து முதலாளித்துவத்தை நோக்கி நகர்ந்து செல்வதை உறுதிப்படுத்தின. (குணசிங்க 1975) அவரது ஆய்வு முடிவுகள் CHANGING SOCIO - ECONOMIC RELATIONS IN THE KANDYAN

COUNTRYSIDE (1990) என்ற தலைப்பில் அமைந்த நூலில் விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டன. கண்டிப் பிராந்தியத்தில் பேரளவிலான முழுமையான முதலாளித்துவ மாற்றம் நிகழவில்லை என்பதை நியூடன் குணசிங்க எடுத்துக் காட்டினார். சிற்றுடமை விவசாயம் அழிவுற்று நிலங்கள் யாவும் முதலாளித்துவ விவசாயிகளின் உடமைகளாக மாறுவதும், பெரும் முதலாளித்துவப் பண்ணைகளில் கூலிக்கு உழைப்பதுமான மாற்றம் வெலிவிற்ற போன்ற கிராமங்களில் ஏற்படவில்லை (பக்கம் 478).

வெலிவிற்றவின் சமூக மாற்றங்களின் உந்துவிசையாக ஜனநாயக அரசியல் (Democratic Politics) அமைந்தது. வெலிவிற்றவின் செயற்றின் மிக்க அரசியல் தலைமைத்துவம் இருந்தது. காணிச் சீர்திருத்தம், உட்கட்டமைப்பு விருத்தி (InfraStructural Development) ஆகியன தலைமைத்துவத்தின் சாதனைகள் எனலாம். யாவற்றிலும் மேலாக பொருளாதார, சமூக நிலைகளில் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருந்த அடிநிலைச் சாதி மக்களை வெலிவிற்றவின் அரசியற் தலைமை, அணி திரட்டி சமூக - பொருளாதார மாற்றங்களிலும் ஜனநாயக அரசியலிலும், செயலிகளாகவும் (Actors) பங்கேற்பாளர்களாகவும் மாற்றியது. கிராமத்திற்குள் சமத்துவ கருத்தியல் (Egalitarian Ideology) பரவியது. இக்கருத்தியல் அடிநிலைச் சாதிகளுக்கு எதிரான சாதித் தடைகளை உடைத்தெறிய உதவியது. அம்மக்கள் பிரஜை என்ற தகுதியை (Citizenship) தமது அடையாளத்தைக் கொண்டு வலுப்படுத்தி நிமிர்ந்து நின்றனர். 'மெம்பர்', சாதி என்னும் காரணியை முரண்பட்ட முறையில் பிரயோகித்தார். சாதி முறைக்கு எதிரான அறைகூவலை விடுத்த 'மெம்பர்' தனது மக்களின் சாதி உணர்வுகளைத் தூண்டிவிட்டு அதன் மூலம் அரசியல் அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டார். நெற்காணிச் சட்டத்தை

செயற்படுத்தி அவர் தனது சாதியினரான குத்தகை விவசாயிகளின் நலன்களுக்காக முன்னின்று உழைத்தார். தேர்தல் காலத்தில் அவர் சாதி உணர்வைத் தூண்டி வாக்குகளைக் கவர்ந்திழுத்தார். சிங்களத் தேசியவாத நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு ஏற்றதாக கண்டிய நடனம் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு அவர் துணை போனார். 'பொடி மினிஹா' (சிறிய மனிதன்) என்ற சொல்லாடல் மூலம், நலிவுற்ற தமது சாதி என்பதைப் பயன்படுத்தி, அரசியல் அதிகாரத்தை தக்கவைத்துக் கொண்டார். சமூக, பொருளாதார வளங்கள் 'பொடி மினிஹா'க்கள் சமூகமான, தன் சமூகத்திற்குக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்தார்.

வெலிவிற்றவின் ஜனநாயக அரசியல் செயல்முறையில், சுதேசியப் பண்பாட்டுக் கருத்துக்கள் (Indigenous Ideas) ஜனநாயகக் கருத்துக்களுடன் கலந்து, ஒன்றை மற்றொன்று ஊடுருவிச் செல்லும் போக்கைக் காண முடிகிறது. ஜனநாயக எண்ணக்கருக்கள் (Democratic Concepts) இவ்வாறு முரண்பாடுடைய சுதேசியப் பண்பாட்டுக் கருத்துக்களுடன் ஊடுருவிச் செல்லுதல் (Interpenetration) ஒரு விநோதமான தோற்றப்பாடாகும்.

'பொடி மினிஹா' என்னும் 'Small Man' கருத்துரு சாதிய அர்த்தத்தைக் கொண்டது. 1956 இற்குப் பிந்திய ஆட்சி இயலில் (Governance) பொடி மினிஹா என்னும் 'Small Man' தத்துவம் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்தது. சிங்களம் மட்டும் சட்டம், நெற்காணிச் சட்டம் என்பன சிறிய மனிதர்களான மக்களுக்கு உதவுவன என நியாயப்படுத்தப்பட்டன (பக். 479). சமூக நல அரசு (Welfare State), சிறிய மனிதர்களுக்குச் சேவைகளை வழங்க வேண்டும் என்பது வெகுஜன அரசியலின் எழுதப்படாத விதியாக இலங்கையில் ஏற்புடமை பெற்றது. வெலிவிற்றவின் அரசியல் செயல்முறையை உற்று நோக்கும் போது, அங்கு அரசியல் அதிகாரம் ஒரு சில தனிநபர்கள் கையில் குவிந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது.

அரசியல் முடிவெடுத்தல் (Political Decision Making) பற்றிய பொது விவாதம் பல்வேறு மட்டங்களிலும் இடம்பெறாத நிலையில், கிராம மட்டத்தில் சில தனிநபர்களைத் தாண்டி எந்த அரசியல் கருத்தும் உள்நுழைந்து விட முடியாது. கண்டிப் பிராந்தியத்தில் கிராம மட்டத்தில் அரசியல் வாயிற் காவலர்கள் (Political Gatekeepers) சிலர் தோன்றியிருப்பதைக் காணலாம். சிங்கள பௌத்த தேசியவாதம் (Sinhala Buddhist Nationalism) போன்ற அரசியல் கருத்தியல்கள் கிராமிய மக்களிடம் மேலாண்மை (Hegemony) பெற்றிருப்பது எவ்வாறு சாத்தியமாகிறது என்பதற்கான காரணத்தை இதன் மூலம் நாம் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. சில அரசியல் கருத்துகள் கிராமங்களுக்குள் புகுந்து விடுகின்றன. வேறுபல கருத்துகள் புகுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அரசியல் வாயிற் காவலர்கள் அவற்றைத் தடுத்து விடுகின்றனர்.

ரியூடர் சில்வா அவர்களின் கட்டுரையில் உள்ள கருத்துக்களைத் தழுவிடும் சுருக்கியும் கூறும் முறையிலேயே இந்தத் தமிழ்க் கட்டுரையினை எழுத ஆரம்பித்தோம். ஆயினும் வெலிவிற்பின் சமூக நிலைமாற்றம் என்னும் இப்பகுதி ரியூடர் சில்வா அவர்களின் கருத்துகளின் விருத்தி உரையாகவே அமைந்து விட்டது. அடுத்து ரியூடர் சில்வா அவர்கள் 'பிரஜை அந்தஸ்தும் அடையாளமும் (Citizenship And Identity)' என்ற தலைப்பில் எழுதியிருப்பவற்றை நோக்குவோம்.

பிரஜை அந்தஸ்தும் அடையாளமும்

ரியூடர் சில்வா அவர்களின் கட்டுரையில் மகுடம் போன்று அமைந்துள்ள சிறப்புடையது பிரஜை அந்தஸ்தும் அடையாளமும் (Citizenship And Identity) என்னும் பகுதியாகும். பிரஜை அந்தஸ்து நவீன அரசுகளின் கீழ் வாழும் மக்களை உரிமைகளின் உடமையாளர்களாக (Bearers of Rights) ஆக்குகிறது. பிரஜை அந்தஸ்து வழங்கும், உரிமைகளின் உடமை என்பதோடு இணைந்ததாக, பிரஜைகளுக்கு கடமைகளையும் (Duties) பிரஜை அந்தஸ்து விதிக்கிறது. இலங்கையில் 1931 ஆம் ஆண்டில் சர்வசன வாக்குரிமை இனம், மதம், மொழி,

பிராந்தியம், பாலினம் என்ற வேறுபாடுகள் இன்றி வாக்குரிமையில் சமத்துவத்தை வழங்கியது. பிரஜைகளின் உரிமைகளும் கடமைகளும் பற்றிய எமது விளக்கத்தை அடுத்து, ரியூடர் சில்வா அவர்கள் கண்டியக் கிராமங்களில் அரசியல் ஜனநாயகத்தின் ஊடுருவலால் நிகழ்ந்த உணர்வுநிலை மாற்றங்கள் பற்றிக் கூறியிருப்பதை நோக்குவோம்.

பிரஜை அந்தஸ்தின் பயனாகத் தனிநபர்கள் தமக்குரிய உரிமைகள் பற்றியும் கடமைகள் பற்றியும் (Rights and Duties) உணர்வும் விழிப்புமும் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டிய தேவை உண்டாகிறது. அதே வேளையில் தேசிய அடையாளம் (National Identity) பற்றிய தீவிர உணர்வு, தமது சுய முன்னேற்றம் பற்றிய மிகையான உணர்வைத் தூண்டி விடுகிறது. அதனால் அவர்கள் பிற பிரஜைகளுக்குரிய உரிமைகளை அலட்சியம் செய்வதோடு, அவ்வுரிமைகளைப் பிறருக்கு மறுப்பதற்கும் முயற்சிக்கிறார்கள். குறிப்பாக, பிற இனத்துவச் சமயக் குழுக்களின் (Ethno - Religious Groupings) உரிமைகளை அலட்சியம் செய்து மறுக்கிறார்கள் (பக். 479 - 480).

வெலிவிற்பின் பெரும்பான்மையினரான பெரவ சமூகத்தினர் பிரஜை அந்தஸ்தின் பயனாகக் கிடைத்த வாக்குரிமையைப் பயன்படுத்தி 1934 இல் 'மெம்பர்' வை கிராமச் சபை உறுப்பினராக்கினர். அவர்கள், தாம் சில உரிமைகளின் உடமையாளர்கள் (Rights Bearers) என்பதை உணர்ந்து விழிப்புணர்வு பெற்றனர். அதே வேளை சிங்கள - பௌத்த தேசியவாத அடையாளம் (Identity) உணர்வும் அவர்களின் உணர்வு நிலையில், அரசியல் ஜனநாயகம் ஊடாகக் கிளர்ந்தெழுந்தது. தமிழ் பேசும் மக்கள் உட்படப் பிற இன - மத - மொழிச் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள் பற்றி அக்கறைப்படாத, அலட்சியம் செய்யும் மனப்பாங்கு இனவாதக் கருத்தியல் ஊடாக ஊட்டப்பட்டது. 'சிறிய மனிதர்' தத்துவம் ஆட்சி இயலின் (Governance) எழுதப்படாத விதியாக, வழிகாட்டும் விதியாக மாறியது. பிரஜை அந்தஸ்துப் பற்றிய விரிந்த கருத்து

(A Broader Concept of Citizenship) உருவாக்கம் பெறுவதை, தேசிய அடையாளம் (National Identity) தடுத்தது. இதன் விளைவுகள் பின்வருவன:

1. வேலையின்மைப் பிரச்சினையும் வேலையைப் பெறும் உரிமையும்

கண்டியின் கிராமங்களில் வேலையின்மைப் பிரச்சினை 1970 களில் மேலும் மோசடைந்தது. வேலையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு அரசின் மீது முழுமையாகத் தங்கியிருக்கும் நிலை (Heavy Dependence on State) உருவானது. அரசு நியமனங்களை அரசியல் முகவர்களுடாக (Political Channels) பெற்றுக் கொள்ளுதல் வழமையாக்கப்பட்டது. அதிகாரத் தரகர்கள் (Power Brokers), அடிநிலைச்சாதி மக்களின் வாக்குகளைக் கவர்ந்து வாக்கு வங்கியைப் பெருக்குவதற்காக வேலையற்ற இளைஞர்களின் பட்டியல்களைத் தயாரித்து அவ் இளைஞர்களிடம் எதிர்பார்ப்பை உருவாக்கினர். 1978 ஆம் ஆண்டில் தாம் வெலிவிற்றவில் கள ஆய்வு செய்த வேளையில், வேலை வங்கித் திட்டம் (Job Bank Scheme) ஆளும் கட்சியால் செயற்படுத்தப்பட்டதாக ரியூடர் சில்வா அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். இத்திட்டம் வேலைகளுக்குக் காத்திருத்தல் (Waiting), பின்னர் ஆதரவாளர்கள் ஏமாற்றம் அடைதல் ஆகிய சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும் செயற்திட்டமாகும். கிராமத்திற்கு வெளியே உள்ள அரசியல்வாதிகள், கிராமத்தின் வாக்கு வங்கியை (Vote Bank) குறி வைத்து வேலை வங்கித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தினர்.

2. சிங்கள பெளத்த தேசியவாதக் கருத்தியல்

சிங்கள பெளத்த தேசியவாதக் கருத்தியல், கிராமத்து இளைஞர்களிடம் பல தப்பெண்ணங்களை உருவாக்கியது. தமது பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் காரணம், தம் மத்தியில் உள்ள

பணம் படைத்த உயர் குழுக்களும், தமிழர்கள் போன்ற இனத்துவ பிறத்தியார்களும் (Ethnic Other) தான் என அவர்கள் நம்பத் தொடங்கினர். மக்களிடமும் இக்கருத்துப் பரவலாக்கப்பட்டு உட்செரிக்கப்பட்டது. சிங்கள வன்முறைக் கும்பல்கள் கண்டிப் பிராந்தியத்தின் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மீது வன்முறைத் தாக்குதலை நடத்தின. தோட்டத் தொழிலாளர்களைத் தோட்டங்களில் இருந்து துரத்தியடித்து விட்டால், சிங்கள விவசாயிகளின் காணிப் பஞ்சம் (Land Hunger) நீங்கி விடும்; இளைஞர்களின் வேலையின்மைப் பிரச்சினை தீர்ந்து விடும் என்ற எண்ணம் மக்கள் மனதில் பதியவைக்கப்பட்டது. 1977 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலின் போது தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு எதிரான உணர்வுகள் தூண்டப்பட்டன. சிங்கள மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு, சிங்களவர்கள் அல்லாத பிரஜைகளே (NonSinhala Citizens) காரணம் எனக் கூறப்பட்டது. அடையாளம் - அடையாள உணர்வு என்பனவற்றை, இனத்துவப் பிறத்தியாரின் உரிமைகளைப் பறிப்பதற்கு உபயோகிப்பதற்கு, இதுவோர் சிறந்த உதாரணமாகும்.

3. சாதி அடையாள உணர்வு

மிகையான - தீவிர சாதி உணர்வு, சிங்கள சமூகத்தின் பிறசாதிகள் மீதும் இனம், மொழி, மத அடிப்படையில் சிறுபான்மையினரான பிற குழுக்கள் மீதும் வெறுப்புணர்வை தூண்டுவதற்குக் காரணமாக அமைகின்றது.

வெலிவிற்றவில் 'நவண்டன்' (கொல்லர்கள்), ஹேன (சலவைத் தொழிலாளர்கள்) என்ற இரண்டும், பெரவ சாதிக்குழுவை விடச் சிறிது உயர்ந்ததான இடைத்தர அந்தஸ்தில் இருந்து வந்தன. ஆயினும் அச்சாதியினரிடையே பெரும்பான்மையினர் ஏழைகளாகவே இருந்தனர். 'பட்டி' சாதிக்குழுமம் சாதிப் படிநிலையில் பிற மூன்று

பேராசிரியர் கவிங்க ரியூடர் சில்வா

Image Source - berkleycenter.georgetown.edu

சாதிகளையும் விட உயர் நிலையில் இருந்த போதும் அச் சாதியினரிடையேயும் பலர் ஏழைகளாக இருந்தனர். மேளம் அடிப்போரான 'பெரவ' சமூகத்தின் நலன்களைப் பேணும் வகையில் அரசியல் அதிகாரம் வெலிவிற்றவில் பிரயோகிக்கப்பட்டதால், பிற சமூகக் குழுக்களிற்குப் பாதகமான விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும் எனவும், கிராமத்திற்குள்ளேயே நாம் 'பிறர்' என்ற அடையாள உணர்வு தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்றும் ரியூடர் சில்வா அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். சாதி உணர்வு தேசிய மட்டத்தில் இனங்களுக்கிடையேயான நல்லுறவுக்குத் தடையாக உள்ளது. நாட்டின் பன்மைத்துவம் பற்றிய கூருணர்வுடைய (Sensitivity) பிரஜைகள் சமூகமாக இலங்கையர் சமூகம் உருவாவதற்கு சாதியுணர்வு தடையாக அமைகிறது. உள்நாட்டுப் போர் முடிந்து பல ஆண்டுகள் கடந்தும் இலங்கையில் சமாதானத்தையும் நல்லிணக்கத்தையும் ஏற்படுத்த முடியவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

4. கண்டிய நடனம்

கண்டிய நடனம் தேசிய நடனமாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்ட போது நாட்டின் மரபுரிமையான கண்டிய நடனம் தமது பரம்பரை உரிமை என்ற உணர்வு பெரவ சமூகத்திடம் வலுப்பெற்றது. ஆயினும் சிங்களப் பெளத்த தேசியவாதம் அக்கலைப் பண்டத்தைப் பொதுப் பண்டமாக மாற்றிய போது, பெரவ சமூகத்தினர் தாம் அந்நியப்படுத்தப்பட்டது போன்றும் தமது உரிமைகளை இழந்து விட்டது போன்றும் உணர்ந்தனர். கலைப்பள்ளிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், 'கலா ஆயதன' (கலா நிலையம்) போன்ற நிறுவனங்கள், கலைஞர் குழுக்கள் என்பன கண்டிய நடனத்தைப் பயிற்றுவிக்க ஆரம்பித்தன. பிறர் தமது கலையைப் பயின்று தமது பரம்பரைக்

கண்டிய நடனம் பயிற்றுவிக்கப்படுதல்

Image Source - alethea.lk

கலையை கையகப்படுத்துதல், பெரவ சாதியினரால் விசனத்துடன் நோக்கப்பட்டது. பாடசாலைகளில் கண்டிய நடனம் ஒரு பாடமாக்கப்பட்ட போது, நடன ஆசிரியர் நியமனங்கள் செய்யப்பட்டன. தமது தொழில் உரிமையைப் பிறர் அத்துமீறிப் பறித்துக் கொள்வதாக, பரம்பரையாக நடனக்கலையைப் பயின்று வந்தோர் உணர்ந்தனர்.

முடிவுரை

இக்கட்டுரையில் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ள முக்கிய கருத்துக்கள் சில இம்முடிவுரையில் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

1. கண்டியின் நிலமானிய சமூக அமைப்பில் ஜனநாயக அரசியல் பன்முகப்பட்ட தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. ஜனநாயக அரசியல் ஓர் விடுதலைச் சக்தியாகச் செயற்பட்டது. ஆயினும் அது சாதிய அடையாள உணர்வுகளைத் தூண்டுவதன் மூலம் முரண்பாடுகளையும் வளர்த்தது. சமத்துவமான பிரஜா அந்தஸ்தை உருவாக்குவதற்கும், அரசியல் - சமூக முரண்பாடுகளைத் தீர்வு செய்வதற்கும் சாதிய அடையாள உணர்வு தடையாக அமைந்தது.
2. ஜோர்ஜ்.ஈ.டி. சில்வா கண்டியப்

பிராந்தியத்தில் விளிம்பு நிலைச் சாதிகளைத் தேர்தல் அரசியல் மூலமாக தனது தலைமையில் ஓரணியில் திரட்டினார். இதனையடுத்து எஸ்.டபிள்யூ.ஆர். டி பண்டாரநாயக்கவின், 1956 இன் மக்கள்வாத அரசு, விளிம்பு நிலைச் சாதிகளின் சமூக - பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான செயற்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியது. அதன் பின்னர், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் சமூகங்கள் முன்னேற்றப்பாதையில் அடியெடுத்து வைத்தன. 'மெம்பர' போன்ற அரசியற் தலைவர்கள் கிராம மட்டத்தில் இருந்து தோன்றினர். காணிச் சீர்திருத்தம், உட்கட்டமைப்பு விருத்தி, கல்வி விருத்தி என்பன விளிம்புநிலைச் சாதிகளின் உயர்ச்சிக்கு வழியமைத்தன. சமூக அசைவியக்கம் (Social Mobility), விளிம்பு நிலைச் சாதியினரின் மேல்நோக்கிய உயர்ச்சிக்குக் காரணமாயிற்று. இதன் விளைவால் கிராமங்களின் அதிகாரக் கட்டமைப்பு மாறியது.

Image Source - exploresrilanka.lk

3. சிங்கள பௌத்த தேசியவாதம் கண்டிய நடனத்தை தேசத்தின் மரபுரிமையாகத் தரம் உயர்த்தியது. கண்டிப் பிராந்தியத்தின் விளிம்பு நிலைச் சமூகத்தின் பரம்பரைக் கலை வடிவம் ஒன்றிற்குக் கிடைத்த இம் மதிப்பு அக்கலையைப் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பேணிப் பாதுகாத்து வந்த சமூகப் பிரிவினருக்கு புதிய அடையாள உணர்வை வழங்கியது.
4. சிங்கள பௌத்த தேசியவாதம் ஜனநாயகத்தை பண்பாட்டுடன் கலக்கும் செயல்முறையை (Vernacularisation of Democracy) தொடக்கி வைத்தது. இதன் பயனாக வெலிவிற்ற போன்ற கிராமங்களில் பிரஜா அந்தஸ்து வழங்கும் தனிநபர் உரிமைகள், சாதி அடையாளத்தின் ஊடாக அடையப் பெறும் கூட்டு உரிமைகளாக (Collective Rights) அர்த்தம் கொள்ளப்பட்டன.

பயிர்ச் செய்கைக் காணியின் குத்தகை உரிமை, காணியுரிமை, கல்வி உரிமைகள், அரசியல் பிரதிநிதித்துவ உரிமையாகப் பார்க்கப்பட்டது. தேர்தல் அரசியல் மூலம் அணிதிரட்டப்பட்ட மக்கள், கூட்டு உரிமைகளைப் பெறுவதன் மூலம் கௌரவத்தையும் மதிப்பையும் பெற்றனர்.

5. 'மெம்பர' போன்ற கிராம மட்டத் தலைவர்களின் தோற்றம் சாதியைச் சமூகக் குழுமங்களின் அடையாளத்திற்கான அடிப்படையாக மாற்றியது. சாதிக்குப் புதிய வரைவிலக்கணம் (Redefinition of Caste) கொடுக்கப்பட்டது. உயர் சாதியினருக்குச் செய்ய வேண்டிய கட்டாயக் கடமையாகவிருந்த சாதிச் சேவை (Caste Service) ஒரு கலை வடிவமாகவும், பண்பாட்டு மரபுரிமையாகவும் புதிய வரைவிலக்கணத்தைப் பெற்றது. கண்டியின் கைவினைக் கிராமங்களின் (Craft Villages) உற்பத்திப் பொருட்கள், தேசத்தின் பண்பாட்டு மரபுரிமையின் சின்னங்களாகவும் கலைப் பொருட்களாகவும் நோக்கப்பட்டன.

ஆதாரம்

Kalinga Tudor Silva எழுதிய 'CASTE, DEMOCRACY AND POSTINDEPENDENCE SOCIAL

TRANSFORMATION IN A KANDYAN VILLAGE' என்னும் தலைப்பிலான கட்டுரை. DEMOCRACY AND DEMOCRATISATION IN SRI LANKA : PATHS TRENDS AND IMAGINATIONS என்னும் நூலின் 11 ஆவது அத்தியாயமாக அமைந்துள்ளது (449-485).

கலிங்க ரியூட்ர் சில்வா

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியலில் கலைமாணிப் பட்டத்தையும், அவுஸ்திரேலியாவின் மொனாஷ் பல்கலைக்கழகத்தில் Ph.d பட்டத்தையும் பெற்றவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் துறையின் பேராசிரியராகவும் அப்பல்கலைக் கழகத்தின் கலைப்பீடத்தின் பீடாதிபதியாகவும் 40 ஆண்டு காலம் பல்வேறு பொறுப்புக்களை ஏற்றுப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தகைசால் பேராசிரியராவார். 2001 முதல் 2022 வரை 'CEPA' ஆய்வு நிறுவனத்தின் நிர்வாகப் பணிப்பாளராகவும், 2007 முதல் 2008 வரை 'ICES' நிறுவனத்தின் நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளராகவும் கடமையாற்றியனார்.

DECOLONISATION, DEVELOPMENT AND DISEASE : A SOCIAL HISTORY OF MALARIA IN SRI LANKA (2014) என்னும் இவரது நூலை Black Swan பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. TEMPLE, CHURCH AND MOSQUE : A COLLABORATIVE ETHNOGRAPHY OF WAR AND PEACE என்னும் இவரது நூல் Pluto Press (2015) வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. BROW, JAMES. 1978. THE CHANGING STRUCTURE OF APPROPRIATIONS IN VEDDA AGRICULTURE, AMERICAN ETHNOLOGIST, 5:3, 448-467.
2. GUNASEKERA, TAMARA. 1992. DEMOCRACY, PARTY COMPETITION AND LEADERSHIP : THE CHANGING POWER STRUCTURE IN A SINHALESE VILLAGE. IN JAMES BROW AND J. WEERAMUNDA (EDS.), AGRARIAN CHANGE IN SRILANKA. NEW DELHI : SAGE, 229-260.

3. GUNASINGHE, NEWTON. 2007. CHANGING SOCIO - ECONOMIC RELATIONS IN THE KANDYAN COUNTRYSIDE. COLOMBO : SOCIAL SCIENTIST ASSOCIATION.
4. JAYAWARDENA, KUMARI. 2000. NOBODIES TO SOMEBODIES: THE RISE OF THE COLONIAL BOURGEOISIE IN SRILANKA, COLOMBO : SOCIAL SCIENTIST ASSOCIATION AND SANJIVA BOOKS.
5. JIGGINS, JANICE. 1979. CASTE AND FAMILY IN THE POLITICS OF THE SINGHALESE 1947 1976. CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS.
6. LEACH, E.R. 1961. PUL ELIYA : A VILLAGE IN CEYLON. CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS.
7. MICHELUTTI, L. 2007. 'VERNACULARISATION OF DEMOCRACY : POPULAR PARTICIPATION AND POPULAR POLITICS IN NORTH INDIA. JOURNAL OF ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE. 13, 639-659.
8. RUSSEL, JANE. 1981. OUR GEORGE : A BIOGRAPHY OF EDMOND DE SILVA. COLOMBO: TIMES OF CEYLON.
9. RYAN, BRYCE. 1953. CASTE IN MODERN CEYLON : THE SINHALESE SYSTEM IN TRANSITION. NEW BRUNSWICK: NJ: RUTGERS UNIVERSITY PRESS.
10. RYAN, BRYCE. 2004. CASTE IN MODERN CEYLON. NEW DELHI : NAVRANG.
11. SILVA, K.T. 1982. CASTE, CLASS AND CAPITALIST TRANSFORMATION IN HIGHLAND SRILANKA: MELBOURNE. MONASH UNIVERSITY. (PHD. THESIS).
12. SILVA, K.T. 1992. CAPITALIST DEVELOPMENT, RURAL POLITICS AND PEASANT AGRICULTURE IN HIGHLAND SRILANKA: STRUCTURAL CHANGE IN A LOW CASTE VILLAGE. IN JAMES BROW AND J. WEERAMUNDA (EDS.), AGRARIAN CHANGE IN SRILANKA. NEW DELHI : SAGE, 63-94.

(தொடரும்)

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழர்களின் தொன்மையான வரலாறு இன்னும் மகாவம்ச இருளால் மூடப்பட்டிருக்கும் சூழலில், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அண்மைக்காலத்தில் இடம்பெற்று தொல்லியல் ஆய்வுகள் இலங்கையில் பூர்வீகமாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் இருப்பியல் தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன. அந்தவகையில் 'இலங்கையின் அண்மைக்கால தொல்லியல் ஆய்வுகள்' என்ற இத்தொடர் சமகாலத்தில் இலங்கையில் குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் இடம்பெற்று வரும் தொடர் அகழாய்வுகளில் கண்டறியப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடம் நிலவிய நாகரிகம், அவர்களின் கலாச்சார பண்பாட்டு அம்சங்கள், பொருளாதார சமூக நிலவரங்கள், வெளிநாட்டு உறவுகள், உறவுநிலைகள், சமய நடவடிக்கைகள் போன்ற அம்சங்களை ஆதாரபூர்வமாக வெளிக்கொணர்வதாக அமைகின்றது.

பரமு புஷ்பரட்சணம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட பேராசிரியரான பரமு புஷ்பரட்சணம் அவர்கள், தனது இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இவர் எழுதிய பதினைந்து நூல்களில் நான்கு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும், மூன்று நூல்கள் மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றன. இவர் 82இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய, சர்வதேச ரீதியிலான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதன், இதுவரை 55 சர்வதேச மற்றும் தேசிய கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றியுள்ளார்.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் 18 இடங்களில் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் மூன்று அகழ்வாய்வுகள் தொடர்பான விடயங்கள் நூல்வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

இலங்கையில் தமிழ் அரச மரபின் தோற்றத்தை அடையாளப்படுத்திக் காட்டும் பிராமிச் சாசனங்கள்

திசமாறகம ஆதியிரும்புக் கால மட்பாண்டத்தில் "புழைதி முறி"

அறிமுகம்

தென்னாசியாவில் தொடர்ச்சியான வரலாற்று இலக்கிய மரபு கொண்ட நாடு என்ற சிறப்பு இலங்கைக்கு உண்டு. இதற்கு, கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் பௌத்த மதம் இலங்கைக்கு அறிமுகமாகிய போது அம்மதத்தையும் அம்மதம் சார்ந்த அரசியல், பொருளாதாரம், பண்பாடு என்பவற்றின் வரலாற்றையும் வாய்மொழிக் கதையாகப் பேணும் மரபும்

தோற்றம் பெற்றதே காரணமாகும். அவ்வாறு பேணப்பட்ட வரலாற்றுக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே தீபவம்சம், மகாவம்சம், சூளவம்சம் முதலான பாளி வரலாற்று இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன. அவ்விலக்கியங்கள் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஏறத்தாழ 15 ஆம் நூற்றாண்டு வரை இலங்கையில் இருந்த இராசதானிகளின் வரலாற்றையும், அவற்றில் ஆட்சிபுரிந்த மன்னர்களின் வரலாற்றையும் கால அடிப்படையில் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

இலங்கையில் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளில் இருந்து வடஇந்தியக் குடியேற்றம் நடந்ததாகக் கூறப்படும் காலத்திற்கு 125,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இலங்கையில் மேலைப் பழங்கற்காலம், நுண்கற்காலம், பெருங்கற்காலம் அல்லது ஆதியிரும்புக்காலம் ஆகிய பண்பாடுகளுக்குரிய மக்கள் இலங்கையில் வாழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

அவற்றுள் முதல் பாளி இலக்கியங்களில் ஒன்றான மகாவம்சம் இலங்கையில் அரச உருவாக்கம் தோன்றிய காலம் முதல் கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டுவரை அநுராதபுர அரசை தமிழ், சிங்கள மன்னர்கள் மாறிமாறி ஆட்சிபுரிந்த வரலாற்றைக் கூறுவதில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இந்நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டு கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் முதல் 200 ஆண்டு காலத்தில் 21 மன்னர்கள் அநுராதபுர அரசில் ஆட்சிபுரிந்ததையும் அதில் 10 தமிழ் மன்னர்கள் 80 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆட்சிபுரிந்ததையும் அறிய முடிகின்றது. அவர்களுள் தமிழ் மன்னன் எல்லாளன் மட்டும் 44 ஆண்டுகள் நீதி தவறாது நீண்டகாலம் ஆட்சிபுரிந்த முதல் மன்னன் என இந்நூல் கூறுவது மேலும் சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. இருப்பினும் இந்நூல் இலங்கையின் மனித வரலாறும், நாகரிக வரலாறும் கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டளவில் வடஇந்தியாவில் இருந்து ஏற்பட்ட மக்கள் புலப்பெயர்வுடன் தொடங்கியதென்ற வரலாற்றுக் கதையைக் கொண்டிருந்ததால், அநுராதபுரத்தில் ஆட்சிபுரிந்த தமிழ் மன்னர்களை அக்கரையில் இருந்து வர்த்தகராக, படையெடுப்பாளராக அவ்வப்போது வந்து ஆட்சி செய்த அந்நியர் என்றே குறிப்பிடுகின்றது. இதனால் பிற்காலத்தில் இந்நூலை முதன்மைச் சான்றாகக் கொண்டு அநுராதபுரகால அரசியல் வரலாற்றை ஆய்வு செய்த அறிஞர்கள் பலரும் தமிழர்களுக்கும், தமிழ் மன்னர்களுக்கும் இந்நாட்டு மண்ணோடொட்டிய தொன்மையான வரலாறு இல்லை என்ற கருத்தையே உருவாக்கினர். இந்நிலையில் இலங்கையில்

மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் தொல்லியல் ஆய்வுகளும், தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புக்களும் தமிழ் மன்னர்களின் பூர்வீகம் பற்றிய பாளி இலக்கியக் கதைகளையும், வரலாற்று அறிஞர்கள் முன்வைத்த கருத்துகளையும் மீள்வாசிப்பிற்கு உட்படுத்துவதாக உள்ளன. அவற்றை உறுதிப்படுத்துவதில் தொல்லியற் சான்றுகள், பிராமி எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்டங்கள், முத்திரைகள், கல்வெட்டுகள், நாணயங்கள் என்பன பெறும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். இலங்கையில் தமிழ் மொழியின் தொன்மையும், அரச உருவாக்கமும்

இலங்கையில் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளில் இருந்து வடஇந்தியக் குடியேற்றம் நடந்ததாகக் கூறப்படும் காலத்திற்கு 125,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இலங்கையில் மேலைப் பழங்கற்காலம், நுண்கற்காலம், பெருங்கற்காலம் அல்லது ஆதியிரும்புக்காலம் ஆகிய பண்பாடுகளுக்குரிய மக்கள் இலங்கையில் வாழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் 70 இற்கு மேற்பட்ட இடங்களில் நுண்கற்காலப் பண்பாட்டுக்குரிய சின்னங்களும் 60 இற்கு மேற்பட்ட மையங்களில் ஆதியிரும்புக்கால பண்பாட்டுக்குரிய சின்னங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சின்னங்கள் தொல்லியல், மானிடவியல் மற்றும் வரலாற்று மொழியியல் சான்றுகளின் அடிப்படையில் தென்னிந்திய நுண்கற்கால, ஆதியிரும்புக் கால பண்பாட்டு வட்டத்திற்கு உட்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றன. பேராசிரியர் இந்திரபாலா இவ்விரு பண்பாடுகளும், அவற்றிற்குரிய

மக்களும் தென்தமிழகத்தில் இருந்தே இலங்கைக்கு வந்தனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார் (இந்திரபாலா, கா., (2006). அவற்றுள் இற்றைக்கு 3000 ஆண்டளவிலிருந்து பரவிய ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாடே இலங்கையில் நாகரிகம் தோன்றுவதற்கு காரணமாக இருந்துள்ளது. இதனால் இப்பண்பாடு இலங்கை நாகரிகத்தின் ஆக்ககாலம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. இப்பண்பாட்டுடன் இலங்கையில் நிலையான குடியிருப்புகள், நிரந்தர பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு, நீர்ப்பாசனக் குளங்களை மையப்படுத்திய கிராமக் குடியிருப்புகள், இரும்பின் உபயோகம், மந்தை வளர்ப்பு, கறுப்பு - சிவப்பு நிற மட்பாண்டங்களின் பயன்பாடு, சக்கரங்களைப் பயன்படுத்திய மட்பாண்டங்களின் உற்பத்தி, சிறு தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, உள்நாட்டு - வெளிநாட்டு வர்த்தகம், நகரமயமாக்கம், அரச உருவாக்கம் என்பன தோற்றம் பெற்றன (Seniviratne, S., 1984:237-307).

தமிழக, இலங்கை அரச உருவாக்கத்தின் தொடக்கப் புள்ளியாக ஆதியிரும்புக் காலப் பண்பாடே காணப்படுகின்றது. இப்பண்பாட்டுடன் தோன்றிய குளங்கள், நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்கள், பெரிய கற்கள் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட ஈமச் சின்னங்கள், சிறு தொழில்நுட்பக் கூடங்கள், கடல்சார் வாணிபம் என்பவற்றில் பல மக்கள் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டதற்கான சான்றாதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இதனால் அம்மக்களை வழிநடாத்தும் பல தலைவர்கள் தோன்றினர். அத்தலைவர்களின் தோற்றமே குறுநில அரசுகள் அல்லது அரச உருவாக்கத்தின் தொடக்கமாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. எல்மன் என்ற அறிஞர் இவ்வகை அரசுகளை இனக்குழு நிலையில் இருந்து அரசு தோன்றுவதற்கு இடைக்கட்டமாக இருந்த சிறு அரசுகள் எனக் கூறுகின்றார். கலாநிதி பூங்குன்றன், சங்ககால மூவேந்தர் ஆட்சிக்கு முன்னர்

ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாட்டில் நாக வழிபாடு

தமிழகத்தில் ஐவகை நிலங்களிலும் ஆட்சி புரிந்தவர்கள் வேள், வேளீர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார் (1996). இலங்கைக்குரிய ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாடு தமிழகத்தில் இருந்து பரவியதெனக் கூறும் பேராசிரியர் செண்பகலட்சுமி ஆதியிரும்புக்கால வேளாண்மைச் சமூகத்தில் இருந்த வேள், வேளீருடன் அரசு தோன்றியதாகக் கூறுகின்றார் (1993:70). பேராசிரியர் இராஜன், வேளீர் ஆட்சிக்கும் ஆதியிரும்புக்கால நடுகற்களுக்கும் இடையே தொடர்பு இருக்கலாம் எனக் குறிப்பிடுகின்றார் (1996:220). அண்மையில் இலங்கை - தமிழக அரச உருவாக்கம் பற்றி ஆராய்ந்த பேராசிரியர் சுதர்சன் செனிவரடன், அரச உருவாக்கத்தின் தொடக்கமாக ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாட்டைக் குறிப்பிட்டு, சங்ககால வேள் - வேளீரும் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டில் வரும் வேளும் ஒன்று எனக் குறிப்பிடுகின்றார். மேற்கூறப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களும், அவை தொடர்பான அறிஞர்களின் கருத்துகளும் இலங்கையில் ஆதியிரும்புக் காலப் பண்பாட்டுடன் அரச உருவாக்கமும் தொடங்கிவிட்டதை கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. அவ்வாறான அரச உருவாக்கம், முதலில் தமிழ் மொழி பேசிய மக்களிடையே தோன்றியிருக்கலாம்

எனக் கருதவும் இடமுண்டு. இதற்கு, இப்பண்பாட்டு மக்கள் பயன்படுத்திய மட்பாண்டங்களில் காணப்படும் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துப் பொறிப்புக்கள் முக்கிய சான்றுகளாகும் (புஸ்பரட்ணம், ப., 1993, பத்மநாதன், சி.). இவ்வாதாரங்களை தமிழக ஆதியிரும்புக்கால மட்பாண்ட எழுத்துக்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆராயும் போது அது மேலும் உறுதியாகின்றது. இந்தியாவில் பிராமி எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்டங்கள் பெரும்பாலும் தமிழகத்திலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவை தமிழகத்திற்குரிய தனித்துவமான பண்பாடாகக் கூறப்படுகின்றது.

இந்தியா சுதந்திரமடைந்த காலத்திலிருந்து தமிழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகள், மற்றும் தொல்லியல் மேலாய்வுகளில் நூற்றுக்கணக்கான பிராமி எழுத்துப் பொறிப்புடைய மட்பாண்ட ஓடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன (Subbarayalu, Y., 1984, Rajan, K., 1996, 1994, 1997). அவற்றுள், அண்மையில் கொடுமணல், பொருந்தல், அழகன்குளம், ஆதிச்சநல்லூர், மாழிகைமேடு, கீழடி முதலான இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை தமிழர் நாகரிகம் பற்றிய எதிர்கால

ஆய்வுகளுக்குப் புதிய செய்திகளைச் சொல்வதாக அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் கீழடி அகழ்வாய்வில் பெறப்பட்ட தமிழ்ப் பிராமி எழுத்தின் காலம் இற்றைக்கு 2,600 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதென உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருப்பது தமிழ் மொழி, தமிழ் எழுத்து என்பவற்றுடன் தமிழ் அரசின் தோற்ற காலத்தையும் மேலும் பின்னோக்கிக் காட்டுவதாக உள்ளது.

தமிழகத்தை அடுத்து பிராமி எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்டங்கள் பயன்பாட்டிலிருந்த ஒரு நாடாக இலங்கை காணப்படுகின்றது. இதற்கு வடஇலங்கையில் கந்தரோடை, சாட்டி, பூநகரி, ஈழவூர், கட்டுக்கரை, இரணைமடு, தென்னிலங்கையில் அநுராதபுரம், அம்பாந்தோட்டை கிழக்கிலங்கையில் மாவடிவேம்பு, பாற்சேத்துக்குடா ஆகிய ஆதியிரும்புக்கால பண்பாட்டு மையங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவற்றைச் சான்றுகளாகக் காட்டலாம். வடஇலங்கையில் இதுவரை கிடைத்த பெரும்பாலான பிராமி எழுத்துப் பொறிப்புக்களில் ஓரிரு எழுத்துக்களே கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் அவற்றின் எழுத்துக்களும், எழுத்து வடிவங்களும் பெருமளவுக்கு தமிழ்நாட்டு எழுத்துப் பொறிப்புக்களை ஒத்ததாகவே காணப்படுகின்றன. பூநகரிப் பிராந்தியத்தில் அதிக

இலங்கையின் 700 ஆண்டுகால (கி.மு. 3 - கி.பி. 4) மொழி, எழுத்து, மதம், சமூகம், பொருளாதாரம் என்பன சார்ந்த வரலாற்றை அறிய உதவும் நம்பகமான சான்றுகளில் ஒன்றாகப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இக்கல்வெட்டுக்கள் பெரும்பாலும் ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாட்டு மையங்களை அண்டியே காணப்படுகின்றன.

ஆனைக்கோட்டை முத்திரை மோதிரம்

எண்ணிக்கையிலான பிராமி எழுத்துப் பொறிப்புகள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் வேள், நாக, ஈலா (ஈழம்?) முதலான பெயர்கள் சிறப்பாக நோக்கத்தக்கன. இவை கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே இப்பிராந்தியத்தில் தமிழ் மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்ந்ததற்குச் சான்றாகும். இற்றைக்கு 2700 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆதியிரும்புக்கால பண்பாட்டு மக்கள் வாழ்ந்த கந்தரோடையில் 2011 இல் இலங்கைத் தொல்லியற் திணைக்கழகம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தொல்லியற் பிரிவுடன் இணைந்து இரு இடங்களில் இயற்கை மண்வரை அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொண்டிருந்தது. இந்த அகழ்வின் போது ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாட்டுக்குரிய பலதரப்பட்ட சான்றாதாரங்களுடன் பிராமி எழுத்துப் பொறித்த பல மட்பாண்டச் சாசனங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் அதன் பெறுபேறுகள் இதுவரை வெளியிடப்படாத நிலையில் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை இவ்விடத்தில் கூறமுடியாத நிலையில் உள்ளோம். ஆயினும் 1970 களிலும் இதற்குப் பின்னர் 1997 - 1998 காலப்பகுதியில் பேராசிரியர் கிருஸ்ணராஜா மேற்கொண்ட ஆய்வுகளிலும் அபிசிதன், ஆபதி, குணி முதலான தமிழ்ப் பெயர்களுடன் சில பிராகிருத மொழிச் சொற்களும் கலந்த மட்பாண்ட எழுத்துப் பொறிப்புகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன (கிருஸ்ணராசா, செ.,1998 : 72-75.).

2000 ஆண்டு காலப்பகுதியில் அம்பாந்தோட்டையில் இலங்கை - ஜேர்மன் நாட்டுத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் இணைந்து ஆதியிரும்புக்கால குடியிருப்பு பகுதியில் மேற்கொண்ட அகழ்வாய்வின் போது பெரிய பாணையொன்றின் மூடியில் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துப் பொறித்த சாசனம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சாசனத்தை ஆய்வு செய்த தென்னாசியாவின் முதன்மைச் சாசனவியலாளர்களில் ஒருவரான ஐராவதம், சாசனத்தின் காலத்தை கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டு எனக் குறிப்பிட்டு, சாசனத்தின் நடுவில் காணப்படும் வடிவத்தை குறியீடாகக் கொண்டு, அதற்கு இடப்பக்கமாக உள்ள எழுத்துப் பொறிப்பை 'திரளி' எனவும்

வலப்பக்கமாக உள்ள எழுத்துப் பொறிப்பை 'முறி' என்றும் வாசித்துள்ளார் (Mahadevan, I., 2010).

ஆயினும் இம் மட்பாண்டச் சாசனத்துடன் இணைந்து காணப்பட்ட பிற சின்னங்களின் காலத்தை கணித்திருந்தால் இச்சாசனத்தின் காலம் மேலும் முற்பட்டதாக இருக்க வாய்ப்புண்டு. திரளி, முறி என வாசிக்கப்பட்ட இரு சொற்களும் பொருள் அளவில் அளவு, பாத்திரம் என்பதையே குறிக்கின்றன. ஆனால் திரளி என வாசிக்கப்பட்ட சொல்லை இடப்பக்கத்தில் இருந்து வலப்பக்கமாக வாசித்திருந்தால் அச்சொல்லை 'புழைதி' என வாசிப்பதே பொருத்தமாகத் தோன்றுகின்றது. இச்சொல் புலையன் என்பதன் பெண்பால் வடிவமாகும். இதன் பொருள் புழைதியின் அளவுப் பாத்திரம் எனப் பொருள்படும். இதற்கு ஆதாரமாக இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில், புலய(ன்) என்ற தனிநபர் பெயர் நான்கு இடத்தில் வருவதைக் குறிப்பிடலாம். எவ்வாறாயினும் இம் மட்பாண்ட எழுத்துப் பொறிப்பு தமிழ்ப் பிராமி எழுத்தில், தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளமை, இற்றைக்கு 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தென்னிலங்கையில் தமிழ் மொழி பேசிய மக்கள் வாழ்ந்ததற்கு முக்கிய சான்றாகக் காணப்படுகின்றது (Pushparatnam, P., 2014: 537 - 541).

1990 - 91 காலப்பகுதியில் பிரித்தானியா - அநுராதபுரத் தொல்லியல் ஆய்வுத்திட்டத்தின் கீழ் அநுராதபுரத்தில் 'ஸல்கஹவத்த' என்ற இடத்திலுள்ள ஆதியிரும்புக்காலக் குடியிருப்பு பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வில் அதிக எண்ணிக்கையிலான பிராமி எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்டங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது. ஆயினும் அவை பற்றிய புகைப்படங்கள் பெரும்பாலும் பிரசுரிக்கப்படாத நிலையிலேயே உள்ளன. இந்நிலையில் இங்கு கிடைத்த மட்பாண்ட எழுத்துக்களின் காலம் நவீன காலக்கணிப்பால் கி.மு. 650 இல் இருந்து கி.மு. 750 எனக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் காலம் கீழடி மட்பாண்ட எழுத்தின் காலத்தை

விட முற்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றது (Conningham, R.A.E., 1999: 73-97). ஆயினும் இக் காலக்கணிப்புகள் எதிர்காலக் கண்டுபிடிப்புகளாலும், காலக் கணிப்புகளாலும் மேலும் உறுதி செய்யப்படவேண்டும். இருப்பினும் இக்காலக் கணிப்புகள் இலங்கைக்கு விஜயன் தலைமையிலான வடஇந்தியக் குடியேற்றம் நடந்ததாகக் கூறப்படும் காலத்திற்கு முன்னரே, அதிலும் குறிப்பாக பௌத்த மதத்துடனே வடஇந்தியப் பிராமி எழுத்து அறிமுகமாகியது எனக் கூறும் காலத்திற்கு முன்னரே, இலங்கையில் எழுத்தின் பயன்பாடு இருந்ததற்கு முக்கிய சான்றுகளாகக் காணப்படுகின்றன.

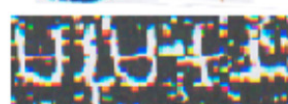
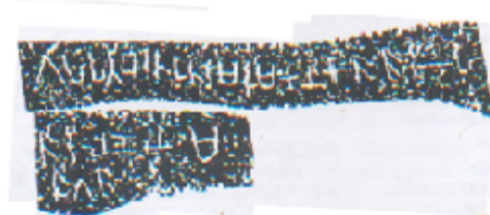
அண்மையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள மாவடிவேம்பு, பாற்சேத்துக்குடா ஆகிய இடங்களில் புராதன குடியிருப்புகளுக்குரிய சான்றுகளுடன் பிராமி எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்ட ஓடுகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் தமிழ்ப் பிராமி வரிவடிவத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள வண்ணக்கன், தம்பன், ணாகன் முதலான தனிநபர்ப் பெயர்கள்

கிழக்கிலங்கையில் தமிழ் மொழியின் தொன்மையை அறிவதற்கு முக்கிய சான்றுகளாக உள்ளன. இவ்வெழுத்துப் பொறிப்புக்களின் முக்கியத்துவம் பற்றி பேராசிரியர் பத்மநாதனும் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். அவற்றுள் நாகன் என எழுதப்படும் பெயர் இம்மட்பாண்டங்களில் ணாகன் என எழுதப்பட்டுள்ளன. இம்மரபு இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும், சமகாலத்தில் சங்க இலக்கியத்திலும், பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படுகின்றன. இலங்கையின் மூத்த தொல்லியல், வரலாற்று அறிஞர்களான கலாநிதி சிரான் தெரணியகல், பேராசிரியர் இந்திரபாலா முதலானோர் இலங்கைக்கு ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாட்டை அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் நாக இன மக்கள் எனக்கூறுகின்றனர். இதனை பொருத்தமான கருத்தாகக் கொள்ளலாம் என்பதை அண்மையில் வடஇலங்கையில் கட்டுக்கரை, நாகபடுவான் ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளும் உறுதிசெய்கின்றன (புஸ்பரட்ணம், ப., 2017: 132-140). இவ்வாய்வுகளின் போது ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாட்டுச் சின்னங்களுடன் இணைந்த

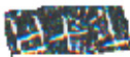
இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் தமிழ் உறவு முறைகள்

மருமான்

மருமகன்

மகன்

மகள்

அதிக எண்ணிக்கையில் சுடுமண்ணாலான நாகச் சிலைகள், சிற்பங்கள், சமயச் சின்னங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. நாகபடுவான் என்ற இடத்தில் நாகச் சிற்பங்களை, பாம்பு புற்று வடிவிலமைந்த பாணையில் வைத்து வழிபட்டதற்கான ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன. பேராசிரியர் இரகுபதி இவ்வாதாரங்கள் ஆதிகால மக்கள் நாகபாம்பை புற்றில் வைத்து வழிவடுவதற்கு முன்னரே அச்சின்னத்தைப் பாணையில் வைத்து வழிபடப்படும் மரபு தோன்றிவிட்டதைக் காட்டுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாதாரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இடம் நாகபடுவான் என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. இப்பெயர் நாககுளம் என்பதன் இன்னொரு வடிவமாகும். ஏனெனில் 'படுவம்' என்ற பின்னொட்டுச் சொல் சங்க இலக்கியத்தில் நீர்நிலைகளைக் குறிக்கின்றது. இதிலிருந்து நாகபடுவான் என்ற இடப்பெயரின் தோற்றம், நாக வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய தொன்மையான இடம் என்பதைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். இலங்கையில் கிடைத்து வரும் மட்பாண்டப் பொறிப்புகளிலும், பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும் நாக, ணாக, ணாகன் முதலான தமிழ் பெயர்கள் அதிகளவில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வாதாரங்கள் இலங்கைக்கு ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாட்டை அறிமுகப்படுத்திய நாக மக்களுடனே தமிழ் மொழியும், தமிழ்ப் பிராமி எழுத்தும் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளன.

பாளி இலக்கியங்கள் வடஇந்தியக் குடியேற்றம் ஏற்படுவதற்கு முன்னர் இலங்கையில் வாழ்ந்த மக்களை இயக்கர், நாகர் எனக் குறிப்பிடுகின்றன (Mahavamsa, VIII 51-55). இம்மக்களை, மனிதப்பிறவிகள் அற்ற அமானுஜர் என வரலாற்று அறிஞர்களில் ஒரு சிலர் குறிப்பிட்டு வருகின்றனர். ஆனால் பேராசிரியர் சத்தமங்கல கருணாரத்தின போன்ற அறிஞர்கள் இவர்களை இலங்கையில் வாழ்ந்த ஒரு இனக்குழு எனக் குறிப்பிடுகின்றனர் (Karunaratne, 1984).

இந்நிலையில் இம்மக்களை நினைவுபடுத்தும் பெயர்களிற்கு வரலாற்றுக் காலத்தில் இருந்து இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும், பாளி இலக்கியங்களிலும், ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன (Paranavithana 1970, 1983). அநுராதபுர இராசதானி காலத்தில் நாக என்ற பெயரில் பல மன்னர்கள் ஆட்சியிலிருந்தது பற்றி மகாவம்சம் கூறுகின்றது. சில காலங்களில் இப்பெயருக்கு உரிய மன்னர்கள் மாறி மாறி ஆட்சி புரிந்ததற்கும் ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இது, அநுராதபுர அரசில் நாகவம்ச ஆட்சி முறையும் தொடர்ந்ததைக் காட்டுவதாக உள்ளது. அவர்களில் தமிழ் மன்னர்களும் ஆட்சியிலிருந்தமை ஈழநாக(ன்) என்ற பெயரினாலும், அவன் மனைவி தமிழாதேவி (தமிழ் அரசி) என அழைக்கப்பட்டதிலிருந்தும் தெரிய வருகின்றது. கி.மு. 1 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட 80 இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் 'நாக, நாஹ, ணாக' முதலான பெயர்கள் தனிநபர் பெயரின் பின்னொட்டுச் சொல்லாக, அல்லது பெயரின் பின்னொட்டுச் சொல்லாகக் காணப்படுகின்றது. இப்பெயருக்குரிய பலர் சிற்றரசர், குதிரை வணிகர், குதிரை மேற்பார்வையாளர், வரி சேகரிப்பாளர், அரச தூதுவர் முதலான அதிகாரப் பதவிகளில் இருந்ததை பிராமிக் கல்வெட்டுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. வடஇலங்கைக்கு உட்பட்ட வவுனியா வட்டாரத்தில் காணப்படும் நான்கு பிராமிக் கல்வெட்டுகள் நாகச் சிற்றரசுகள் பற்றிக் கூறுகின்றன (புஸ்பரட்ணம் 2003: 241). இவ்வாதாரங்களை வைத்து நோக்கும் போது ஆதியிரும்புக் காலப் பண்பாட்டுடன் தோன்றிய தமிழ் அரச உருவாக்கத்தை அல்லது தமிழ் சிற்றரசர்களின் தோற்றத்தை 'நாக' இனக்குழுவடன் தொடர்புடையதெனக் கூறுவது பொருத்தமாகும். ஆனைக்கோட்டை முத்திரையும் தமிழ்ச் சிற்றரசும்

இலங்கையில் தமிழ் அரச மரபு ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாட்டுடன் தோற்றம் பெற்றதை மேலும் உறுதிப்படுத்தும்

ஒரு முக்கிய சான்றாக ஆணைக்கோட்டை முத்திரை காணப்படுகின்றது. 1980 களில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறையில் இளம் தொல்லியல் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய பேராசிரியர் பொ. இரகுபதியால் முதலில் இம் மையம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பின்னர் வரலாற்றுத்துறைத் தலைவராக இருந்த பேராசிரியர் இந்திரபாலா தலமையில் ஒரு குழுவினரால் விரிவான அகழ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. இவ்வகழ்வாய்வின் போது இரு மனித எலும்புகள் பெருமளவுக்கு முழுமையாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது (Ragupathy, P., 1987). இதுவே யாழ்ப்பாணத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முதலாவது ஆதியிரும்புக்கால மனித எழும்புக்கூடுகளாகும். இவ்வெலும்புக்கூடு ஒன்றின் தலைமாட்டுப் பகுதியில்தான் கைவிரலில் அணியப்பட்ட பிராமி எழுத்துப் பொறித்த முத்திரையும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முதலாவது எழுத்துப் பொறிப்புள்ள முத்திரை மோதிரம் என்ற சிறப்பிற்குரியது. 'ஸ்டிட்-டைட்' எனப்படும் கல்லில் வடிவமைக்கப்பட்ட இம்முத்திரை மோதிரம் 10.2. மி.மீ நீளமும், 10.6 மி.மீ. அகலமும், 5.05 மி.மீ தடிப்பும், 1.9 கிராம் நிறையும் கொண்டது. முத்திரையின் உட்பக்கம் கைவிரலில் பொருந்தக் கூடியவாறு சற்சதுரமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இம்முத்திரையில் இரண்டு வரிகளில் எழுத்துக்கள் உள்ளன. முதல் வரியில் சிந்துவெளி நாகரிகக் கால முத்திரைகளில் காணப்படும் குறியீடுகளை நினைவுபடுத்தும் மூன்று குறிகள் காணப்படுகின்றன. இவை பிராமி எழுத்தின் தோற்றத்திற்கு முன்னர் பயன்பாட்டிலிருந்த தொடர்பு மொழிக் குறியீடுகள் எனக் கூறப்படுகின்றது. இரண்டாவது வரியில் மூன்று பிராமி எழுத்துக்கள் உள்ளன. இவ்வெழுத்துக்கள் 'கோவேத' எனப் படிக்கப்பட்டுள்ளது (மேலது, இந்திரபாலா.கா.,2006). இப்பெயரின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் தொடர்பாக எமது மூத்த தொல்லியல், வரலாற்று அறிஞர்

பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளமை இவ்விடத்தில் சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது (இந்திரபாலா.கா. 206: 328 -329).

“கோவேத என்ற சொற்றொடர் பிராகிருத மொழியைச் சேர்ந்தது அன்று. இதனைக் 'கோவேத' எனப் பிரிக்கலாம். இது சமகாலத்துத் தமிழ்நாட்டுத் தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் சொற்றொடர்களாகிய 'கோ ஆதன்', 'கோபூதி விர' ஆகிய சொற்றொடர்களுடன் ஒப்பிடத்தக்கது. இதில் வரும் 'கோ' மன்னனைக் குறிக்கும் ஆதித் தமிழ்/ திராவிடச் சொல்லாகும். முத்திரைகளிலும், நாணயங்களிலும் வரும் பெயர்கள் பொதுவாக ஆறாம் வேற்றுமை உருபுடன் (அதாவது உடைய என்ற பொருள்படும் சொல் இறுதியுடன்) காணப்படும். இதே போன்று, ஆணைக்கோட்டை முத்திரையிலும் பெயர் ஒன்று ஆறாம் வேற்றுமை உருபுடன் காணப்படுகின்றது. அந்த உருபு பழந் தமிழில் காணப்படும் 'அ' உருபு ஆகும்.”

'கோவேத' என்ற பெயருக்கு பேராசிரியர் இந்திரபாலா கொடுத்திருக்கும் விளக்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாட்டுடன் தமிழ்ச் சிற்றரசு தோன்றியதற்கு சிறந்த சான்றாகும். பிராமிக் கல்வெட்டுகளும் தமிழ் அரச மரபும்

இலங்கையின் 700 ஆண்டுகால (கி.மு. 3 - கி.பி. 4) மொழி, எழுத்து, மதம், சமூகம், பொருளாதாரம் என்பன சார்ந்த வரலாற்றை அறிய உதவும் நம்பகமான சான்றுகளில் ஒன்றாகப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இக்கல்வெட்டுக்கள் பெரும்பாலும் ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாட்டு மையங்களை அண்டியே காணப்படுகின்றன. இவை வடபிராமி எழுத்தில், பிராகிருத மொழியில் பௌத்த துறவிகள் மற்றும் பௌத்த சங்கத்திற்கு பலதரப்பட்ட மக்கள் வழங்கிய தானங்கள் பற்றியே பெரும்பாலும் கூறுகின்றன. இக்கல்வெட்டுகள் பற்றி ஆய்வு செய்த அறிஞர்களில் ஒரு சாரார் இக்கல்வெட்டுகளின் மொழியை பழைய சிங்களம் எனக் குறிப்பிட்டு, இலங்கையின் பூர்வீக மக்கள்

வடஇந்தியாவில் இருந்து வந்தவர்கள் என்பதற்கு இது மேலும் சான்றாகும் எனக் கூறியுள்ளனர் (Paranavithana, S., 1970). ஆனால் இக்கல்வெட்டுகளின் எழுத்தும், மொழியும் இலங்கையில் மட்டுன்றி பௌத்த மதம் பரவிய பெரும்பாலான நாடுகளில் கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பயன்பாட்டிலிருந்துள்ளன. இவற்றிற்கு விதிவிலக்காக தமிழகத்தில் தமிழ் கல்வெட்டு மொழியாக இருந்தபோதும், அக் கல்வெட்டுகளிலும் 25 விழுக்காடு சொற்கள் பிராகிருத மொழி சார்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றன (Subrayalu, Y., 1984). இந்நிலையில் தமிழகத்திற்கு அடுத்த நிலையில் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் தமிழ் மொழிக்கே உரிய சிறப்பான எழுத்துகளும், அவற்றை ஒத்த எழுத்து வடிவங்களும் காணப்படுவதுடன் பல கல்வெட்டுகளில் தமிழ் மொழி சார்ந்த தனிநபர், சமூகம், பட்டம், உறவுமுறை, இடப்பெயர் என்பனவும் காணப்படுகின்றன (புஸ்பரட்ணம், ப. 2003). அவற்றுள் தமிழ் மொழிக்குரிய தனித்துவமான வரிவடிவங்களை ஆதாரங்களாகக் கொண்டு, தென்னிலங்கை அறிஞர்கள் சிலர், இலங்கைக்குப் பௌத்த மதத்துடன் வடஇந்தியப் பிராமி எழுத்து முறை அறிமுகமாவதற்கு முன்னரே, தென்னகப் பிராமி (தமிழ்ப் பிராமி) வரிவடிவம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகக் கூறுகின்றனர் (Fernando, P.E.E. 1949, Ariyasingha, A., 1965, Karunaratne, S.M., 1960). இதற்கு ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாட்டுடன் தோன்றி வளந்த தமிழ் பிராமி வரிவடிவம், கல்வெட்டுகளிலும் செல்வாக்கு செலுத்தியமை காரணமாகும். அண்மையில் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் பற்றி ஆராய்ந்த பேராசிரியர் இந்திரபாலா வவுணியா, அநுராதபுரம், சேருவில் (திருகோணமலை) குடுவில் (அம்பாறை) ஆகிய இடங்களில் காணப்படும் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில், தமிழ் வணிகர் பற்றிக் கூறியிருப்பது, கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே இலங்கைத் தமிழர் தம்மை மொழியால் தனியொரு இனமாக அடையாளப்படுத்தியதற்கு சான்றாகும்

எனக் கூறுகின்றார். இத் தனித்துவமான இலங்கைத் தமிழரிடையே அரச உருவாக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பதற்குப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும் பல ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன.

பாளி இலக்கியங்கள், பிராமிக் கல்வெட்டுகள் என்பவற்றை ஆதாரங்களாகக் கொண்டு இலங்கையில் தோன்றிய சிற்றரசர்கள் பற்றி ஆராய்ந்த பேராசிரியர் குணவர்த்தனா அவற்றில் காணப்படும் ராஜ, மகாராஜா, கமணி, குடும்பிக முதலான பட்டப்பெயர்களை குறுநில அரசுகள் மற்றும் சிற்றரசுகளுக்கு உரியவை என அடையாளப்படுத்தியுள்ளார். அப்பட்டப் பெயர்களின் அடிப்படையில், வடஇலங்கையிலும், தென்னிலங்கையிலும் ஏறத்தாழ 268 இற்கும் மேற்பட்ட சிற்றரசுகள் இருந்ததாக அவர் மேலும் கூறுகின்றார் (Gunawardana 1985:139). ஆனால் இவற்றின் சமகாலத்திற்குரிய கல்வெட்டுகளிலும், பாளி இலக்கியங்களிலும் பருமக, பருமகன் (பெருமகன்) பருமகன் (பெருமகன்) வேள், ஆய் முதலான பெயர்களும் காணப்படுகின்றன. இப்பெயர்கள் தமிழ்ப் பெயர்களாகவும், பிராகிருத மயப்படுத்தப்பட்ட தமிழ்ப் பெயர்களாகவும் காணப்படுகின்றன. இவை பிராகிருத மொழியில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள ராஜ, மகாராஜா, கமணி, குடும்பிக முதலான பட்டங்களுக்குச் சமமாக தமிழில் பயன்படுத்தப்பட்ட பெயர்களாக உள்ளன (Sittampalam, S.K. 1993, இந்திரபாலா, கா., 2006.). இப்பட்டப் பெயர்களுக்கு உரியவர்கள் குறுநில அரசன், பரதவ சமூகத்தின் தலைவன், குடும்பத் தலைவன், அரச தூதுவன், அரச அதிகாரி, குதிரை மேற்பார்வையாளன், வணிகன், நிதிசேகரிப்பாளன், வரி அறவிடுபவன், கிராம அதிகாரி முதலான பதவிகளில் (Paranavithana 1970, 1982) இருந்துள்ளமையை இக்கூற்றை மேலும் உறுதி செய்வதாக உள்ளது. அவற்றுள் வேள் என்ற பட்டப்பெயர் இவ்விடத்தில் சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. இலங்கையில் கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட 27 பிராமிக் கல்வெட்டுகளில்

வேள் என்ற பெயர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Veluppillai 1980:12). இப்பெயர் சமகாலப் பாளி இலக்கியங்களிலும் கணப்படுகின்றன. தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும், சங்க இலக்கியத்திலும், இப்பெயர் வேள், வேளிர் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. வேளிர் என்பது வேள் என்பதன் பன்மை வடிவமாகும். பேராசிரியர் ரோமிலா தாப்பர் வடமொழியில் 'ராஜா' என்ற பட்டப் பெயர் என்ன கருத்தைக் கொண்டுள்ளதோ, அதே கருத்தையே தமிழில் 'வேள்' என்ற பட்டமும் கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார் (Thapar 1984:83). இலங்கை வரலாற்று மூலங்களில் இப் பட்டப் பெயர் பெரும்பாலும் அதிகாரத்தில் இருந்தவர்களைக் குறிக்கும் பெயராகவே காணப்படுகிறது. இது தமிழகத்திற்குச் சமமான காலத்திலேயே இலங்கைத் தமிழரிடம் வேள் ஆட்சி தோன்றியதை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது. அண்மையில் 'பண்டைய தமிழகத்தில் அரசு உருவாக்கம்' என்ற தலைப்பில் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வை மேற்கொண்ட தமிழ்நாட்டு தொல்பொருள் துறையின் ஆய்வாளர் திரு. பூங்குன்றன் தமிழக அரசு உருவாக்கத்தில் வேள், வேளிர்க்குரிய பங்களிப்பை விரிவாக விளக்கி, இதையொத்த அரசு உருவாக்கம் சமகாலத்தில் இலங்கையிலும் இருந்துள்ளது என்பதற்கு, இங்கு காணப்படும் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் வேள் என்ற பெயரை ஆதாரங்களாகக் காட்டியுள்ளார் (பூங்குன்றன், 1999). சங்க இலக்கியத்தில் 2,400 பாடல்களில் 20 இற்கும் குறைவான பாடல்களில் வேள், வேளிர் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. ஆயினும் இப்பெயர், குறிப்பிட்ட குடித்தலைவர்களை மட்டுமன்றி, சமூகத்தில் செல்வாக்கு மிக்க பிற தலைவர்களையும் குறிப்பதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதையே இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் வேள் என்ற பெயருக்குரியவர்கள் வகித்த பலதரப்பட்ட பதவிகளும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. தமிழகத்தில் வேள் என்ற பெயரை ஆநிறை சுவர்தலில் தலைமை வகித்த தலைவர்களும், வணிகத் தலைவர்களும் பயன்படுத்தியதற்குப் பல ஆதாரங்கள் உள்ளன. இலங்கையிலும், இப் பட்டப்பெயரை குதிரை வணிகர்கள், குதிரை

மேற்பார்வையாளர்கள் கொண்டிருந்தமைக்குப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும், பாளி இலக்கியங்களிலும் ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன (புஸ்பரட்ணம் 2003). சங்க இலக்கியத்தில் வேள், வேளிர் தொல் குடியினராகவும், போர் மறவர்களாகவும் பல இடங்களில் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவங்கையில் கேகாலை மாவட்டத்தில் உள்ள பிராமிக் கல்வெட்டு ஒன்றில் 'கொடயவேள்' என்ற சொல் காணப்படுகிறது. 'கொடய' என்பதை கோட்டை என மொழிபெயர்த்த பேராசிரியர் பரணவிதான, இச் சொல்லின் மூலம் வடமொழியில் 'கொஸ்டிகா' எனக் கூறி, 'கொடயவேள்' என்ற சொல்லுக்கு கோட்டையின் படைத்தளபதி வேலு என விளக்கம் கொடுத்துள்ளார் (Paranavithana 1970 : no. 778). வேலு என்பதை தமிழ்ச் சொல்லான வேள் எனக் கூறும் பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை, கொடய என்ற பிராகிருதச் சொல் தமிழில் கோட்டை எனக் கூறி, இதன் பொருள் 'கோட்டையின் படைத்தளபதி வேள்' எனக் கூறுகின்றார் (Veluppillai, A., 1980:13). எல்லாளன் - துட்டகாமினி போராட்டத்தில் துட்டகாமினி படையிலிருந்த தளபதியாக 'வேளுசுமண' என்பவன் குறிப்பிடப்படுகிறான். இவ்வாறான தளபதிகள், தலைவர்கள் எல்லாளன் படையிலும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. ராஜவாகினி என்ற நூல், 'வேளுசுமண' என்ற ஒற்றன், சிங்கள இளவரசன் காக்கவண்ணதீசனைச் சிறைப்பிடித்து அடிமையாக்குவதாக, எல்லாள மன்னனிடம் உறுதி கூறியதாகக் கூறுகிறது (Ellawala 1969 : 61). இங்கே வேள், வேளுசுமண என்ற பெயர்கள் படைத்தளபதியாக கூறப்படுவது, சங்க இலக்கியத்தில் வேள், வேளிர், போர் மறவர்களாக வர்ணிக்கப்படுவதை நினைவுபடுத்துவதாக உள்ளது. சங்க இலக்கியத்தில் வரும் வேள்கலி நாடு, வேள் நாடு, வேளிர் என்பன வேள் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த நாடு, ஊர் எனக் கூறப்படுகின்றது. இது அரசியலிலும், சமூகத்திலும் செல்வாக்குப் பெற்ற தலைவர்களை நினைவுபடுத்தும் வகையில் அவர்கள் வாழ்ந்த இடங்களுக்கு சங்க காலத்திலேயே பெயரிடப்பட்டதைக்

காட்டுகிறது. இம்மரபு இலங்கையில் இருந்ததற்குப் பாளி இலக்கியங்களிலும், பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும் ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள், மகாவம்சத்தில் இலங்கையில் இருந்த வேள் நாடு பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளமை, முக்கிய அம்சமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. அக் குறிப்பு பாளி மொழியில் 'வெளோஜானபதொதஸிய' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Mahavamsa V. XIII:69). இதன் பொருள் 'அவர்களது வேள், அவர்களது நாடு' என்பதாகும் (பூங்குன்றன் 1999:79). மேலும் திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய பிராமிக் கல்வெட்டு ஒன்று 'வேள் கிராமம்' என்ற பெயரிலிருந்த இடம் பற்றிக் கூறுகிறது (Paranavithana 1970 : no.78). இவ்வாதாரம் சங்ககாலத் தமிழகத்தைப் போல் 'வேள்' என்ற குறுநில மன்னனின் அல்லது இனக்குழுத் தலைவர்களின் பெயரில் இலங்கையிலும் இடப்பெயர்கள் தோன்றியிருந்ததைக் காட்டுகின்றது. பிராமி எழுத்துப் பொறித்த நாணயங்களும் தமிழ்ச் சிற்றரசர்களும்

இலங்கைத் தமிழரிடையே தமிழ் அரச மரபு தோன்றி இருந்ததை மேலும் உறுதிப்படுத்துவதில் அண்மையில் தென்னிலங்கையிலும், வடஇலங்கையிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிராமி எழுத்துப் பொறித்த நாணயங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இந்நாணயங்களில் இருந்து அவை வெளியிடப்பட்ட காலத்து எழுத்து, மொழி, மதம், ஆட்சியாளரின் பெயர், ஆட்சி செய்த இடம் முதலான உண்மைகளைக் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. 1999 இல் தென்னிலங்கையில் 'அக்குறுகொட' என்ற இடத்தில் வீடு கட்டுவதற்கு அத்திவாரம் வெட்டிய போது பிராமி எழுத்துப் பொறித்த பல ஈய நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் சில நாணயங்களின் எழுத்துகளை மட்டும் தெளிவாக வாசிக்க முடிகின்றது. வாசிக்க முடிந்த நாணயங்கள் கி.மு. 3

- 1 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை நாணயங்களின் எழுத்தமைதி கொண்டு உறுதிப்படுத்த முடிகிறது. தமிழகத்தில் பிராமி எழுத்துப் பொறித்த பல நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்நாணயங்களின் பின்பக்கத்தில் சங்க கால அரச வம்சங்களின் அரச இலட்சணையான மீன், புலி, அம்பு - வில் முதலான சின்னங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆனால் தென்னிலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களின் முன்பக்கத்தில் அவற்றை வெளியிட்ட சிற்றரசர்களின் பெயர்களும், நாணயங்களின்

”

இலங்கைத் தமிழரிடையே தமிழ் அரச மரபு தோன்றி இருந்ததை மேலும் உறுதிப்படுத்துவதில் அண்மையில் தென்னிலங்கையிலும், வட இலங்கையிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிராமி எழுத்துப் பொறித்த நாணயங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இந்நாணயங்களில் இருந்து அவை வெளியிடப்பட்ட காலத்து எழுத்து, மொழி, மதம், ஆட்சியாளரின் பெயர், ஆட்சி செய்த இடம் முதலான உண்மைகளைக் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

பின்பக்கத்தில் பலவகைச் சின்னங்கள் மற்றும் குறியீடுகளும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வேறுபாடுகள் இந்நாணயங்கள் இலங்கையில் வெளியிடப்பட்டவை என்பதை உறுதிசெய்கின்றன. அதை மேலும் உறுதிப்படுத்துவதாக இந்நாணயங்களுக்குரிய சுடுமண் அச்சுகள் சிலவும் இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நாணயங்களை ஆய்வு செய்து பின்னர் அவற்றை ஒரு நூலாக வெளியிட்ட பேராசிரியர் ஓஸ்மோன் பொபேயாராய்ச்சி மற்றும் ராஜா விக்கரமசிங்கே அந்நூலில்

உள்ள இரண்டு நாணயங்களில் தமிழ் மொழிக்குரிய 'ன' என்ற எழுத்தும் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தனர் (Bopearachchi, O. and Wickremesinghe, W., 1999). பின்னர் அந்நூலில் பிசுரிக்கப்பட்ட நாணயங்களின் புகைப்படங்களையும் சில நாணயங்களின் மாதிரிகளையும் அவர்களிடம் இருந்து பெற்று, ஆய்வு செய்த நாம் பல நாணயங்களில் தமிழுக்குரிய சிறப்பெழுத்துகளையும், தமிழ்ப் பெயர்களையும் அடையாளப்படுத்த முடிந்தது. அவற்றுள் உதிரன், கபதிகஜபன், மகாசாத்தன், தஜபியன், திசுபுரசடணாகராசன் முதலான பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நாணயங்களில் தமிழ் மொழியின் சிறப்பெழுத்தான 'ன' என்ற எழுத்துப் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதுடன், அவ்வெழுத்து தமிழில் ஆண்பாலைக் குறிக்கும் 'அன்' என்ற விகுதிப் பெயரின் பின்னொட்டாக நாணயங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது (Pushparatnam, P., 2002). இந்நாணயங்கள் பற்றிய வாசிப்பு பொருத்தமானது என்பதைத் தமிழக சாசனவியல் அறிஞர்கள் பலர் ஏற்றுக் கொண்ட நிலையில், ஐராவதம் மகாதேவன் அவர்கள் இந்நாணயங்களின் வாசிப்பு தொடர்பாக விரிவான கட்டுரை ஒன்றையும் எழுதியிருந்தார். இந்நாணயங்களில் இருந்து கி.மு. 1 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் தென்னிலங்கையில் தமிழ்ச் சிற்றரசர்களின் ஆட்சியும் இருந்துள்ளமை தெரிவந்துள்ளது. இங்கு கிடைத்த நாணயம் ஒன்றில் 'திசுபுரசடணாகராசன்' என்ற பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. இதில் வரும் 'அரசன்' என்ற சொல் தமிழ் மயப்படுத்தப்பட்ட பிராகிருதச் சொல்லாக இருக்கலாம். இச்சொல் தமிழகத்திற்கு முன்னோடியாக இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டதற்கு இந்நாணயம் சிறந்த சான்றாகும். நாணயத்தில் வரும் வாசகத்தின் பொருள், திசுபுரம் என்ற இடத்தில் ஆட்சி புரிந்த சடணாகராசன் என்ற அரசனால் இந்நாணயம் வெளியிடப்பட்டது என்பதாகும் (Ibid). இந்த இடத்தில் பாளி இலக்கியங்களில் வரும் குறிப்பொன்றை

சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமாகும். கி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் நடந்த எல்லாள் - துட்டகாமினி போராட்டம் பற்றிக் கூறும் மகாவம்சம், துட்டகாமினி என்ற மன்னன் எல்லாள் என்ற தமிழ் மன்னனை அநுராதபுரத்தில் வெற்றி கொள்வதற்கு முன்னர் தென்னிலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த 32 தமிழ்ச் சிற்றரசர்களை வெற்றி கொள்ள நேரிட்டதாகக் கூறுகிறது. இக்கூற்று தென்னிலங்கையில் தமிழ்ச் சிற்றரசர்களின் ஆட்சி இருந்ததற்கு ஆதாரமாகக் காணப்படுகிறது (Mahavamsa., XXV:25). அதை மேலும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் தமிழ் எழுத்து, தமிழ் மொழி என்பவற்றின் செல்வாக்கை உறுதிப்படுத்தும் பிராமிக் கல்வெட்டுகளும், தமிழ் பிராமியில் பொறிக்கப்பட்ட மட்பாண்ட சாசனங்களும் தென்னிலங்கையில் கிடைத்து வருவதையும் இங்கு குறிப்பிடலாம் (புஸ்பரட்ணம் 2003 : 42 -58). தென்னிலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களின் சமகாலத்தில் வடஇலங்கையிலும் பிராமி எழுத்துப் பொறித்த நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டதற்கு கந்தரோடை, பூநகரி, உடுத்துறை முதலான இடங்களில் சான்றாதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் கந்தரோடை, பூநகரி ஆகிய இடங்களில் கிடைத்த ஈய நாணயங்கள் தேய்வடைந்த நிலையில் காணப்பட்டாலும் அவை தமிழ்ப் பிராமியில் எழுதப்பட்டவை என்பதை அடையாளம் காணமுடிகிறது (Pushparatnam, P.,202). இந்நிலையில் தமிழக நாணயவியலாளர் ஆறுமுக சீதாராமன், கந்தரோடையில் கிடைத்த நாணயத்தில் உள்ள எழுத்துப் பொறிப்பை 'ஹபதிகன்' என வாசித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உடுத்துறையில் கிடைத்த செப்பு நாணயம் கி.பி. 1 ஆம், 2 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. இதன் முன்பக்கத்தில் உள்ள பெயரைப் பேராசிரியர் சுப்பராயலு நாகவம்சம் எனவும், ஐராவதம் மகாதேவன் நாகபூமி எனவும் வாசித்துள்ளனர். சமகால இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் 'நாஹ' என எழுதப்பட்ட இப்பெயர், இந்நாணயத்தில் தமிழில் நாக என

எழுதப்பட்டுள்ளது. பண்டைய காலத்தில் வடஇலங்கை பாளி மொழியில் நாகதீப(ம்), எனவும் தமிழில் நாகநாடு எனவும் அழைக்கப்பட்டன. இதனால் நாணயத்தில் வரும் பெயர் நாக வம்சத்தை அல்லது வடஇலங்கையைக் குறித்திருக்கலாம். நாணயத்தின் பின் பக்கத்தில் 'பொலம்' என்ற சொல் காணப்படுகிறது. சமகாலப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் 'பொல' என எழுதப்பட்ட இச்சொல் நாணயத்தில் 'பொலம்' என எழுதப்பட்டுள்ளது. பொல, பொலம் என்ற சொல் உயர்ந்தவன், பொன், செல்வம் என்பதைக் குறிக்கிறது. இப்பெயர் நாணயத்தில் வருவதால் இந்நாணயத்தை வெளியிட்டவன் உயர்ந்தவன் என்பதைக் குறிக்கலாம்.

முடிவுரை

பாளி இலக்கியங்கள் அநுராதபுரத்தில் ஆட்சிபுரிந்த தொடக்ககாலத் தமிழ் மன்னர்களை சோழ, பாண்டிய நாடுகளுக்குரிய அந்நிய நாட்டவர்கள் எனக் கூறியிருந்தாலும், அப்பாளி இலக்கியங்களிலும், சமகாலப் பிராமிச் சாசனங்களிலும் இலங்கையில் தமிழ்ச் சிற்றரசர்களின் ஆட்சி பற்றியும், தமிழகப் படையெடுப்புகள் இன்றி அநுராதபுர அரசில் ஆட்சி புரிந்த தமிழ் மன்னர்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் அநுராதபுர அரசில் ஆட்சிபுரிந்த அனைத்துத் தமிழ் மன்னர்களையும் இன்னொரு நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் எனக் கூறுவது பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. மாறாக, அவர்களை இலங்கைக்குரிய தமிழ் மன்னர்களாகக் கொள்வதே பொருத்தமாகும். ஏனெனில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்து தமிழகத்தில் தோன்றி வளர்ந்த பண்பாடுகள் சமகாலத்தில் இலங்கையிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தியதற்கு உறுதியான சான்றாதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழக வரலாற்று மூலங்கள் எதிலும் இலங்கையுடனான அரசியல் உறவுகள் பற்றி கூறப்படவில்லை. காதலையும், வீரத்தையும் பெருமளவுக்கு போற்றிப் பாடும் சங்க இலக்கியம்

மூவேந்தர்களுக்கிடையிலான போர்கள் பற்றியும், போரில் வெற்றி பெற்ற மன்னர்களின் வீரத்தைப் பற்றியும் போற்றிப் பாடுகிறது. சற்றுப் பிற்காலத்தில் எழுந்த சிலப்பதிகாரம் சேரன் செங்குட்டுவன், இமயம் வரை படையெடுத்துச் சென்ற வரலாற்றைப் பெருமைபடக் கூறுகிறது. இந்நிலையில், இலங்கையுடன் தமிழகம் கொண்டிருந்த வர்த்தக, பண்பாட்டு தொடர்புகளைக் கூறும் இவ்விலக்கியங்களில் இலங்கையுடனான அரசியல் உறவு பற்றியோ, இலங்கை மீதான படையெடுப்புக்கள் பற்றியோ எதுவும் கூறப்படவில்லை. அவ்வாறான அரசியல் தொடர்புகள், படையெடுப்புகள் இருந்திருந்தால் அவை பற்றிய செய்திகளும் இவ்விலக்கியங்களிலும் இடம்பெற்றிருக்கும். மேலும், இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாட்டுடனேயே அரசு உருவாக்கம் தோற்றம் பெற்றதைத் தொல்லியல் ஆதாரங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. தமிழகத்தில் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து மூவேந்தர்களான சேர, சோழ, பாண்டிய அரசுகள் ஓரளவு பலமான அரசுகளாக எழுச்சி பெற்றிருந்தாலும், அதன் சமகாலத்திலும் அதற்கு முன்னரும் 200 இற்கும் மேற்பட்ட இனக்குழுத் தலைவர்கள், குறுநிலத் தலைவர்கள் ஆகியோரின் ஆட்சி இருந்ததையும், அவர்களுக்கிடையே ஆள்புல அதிகாரம் காரணமாக போராட்டங்கள் நிகழ்ந்ததையும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களும், பிராமிச் சாசனங்களும் உறுதிசெய்கின்றன. சமகால இலங்கையில் அநுராதபுரம் பலமான அரசாக எழுச்சிபெற்ற போதும், அதற்கு வடக்கிலும், தெற்கிலும் பல சிற்றரசர்களின் ஆட்சி நடைபெற்றதற்கு ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. அச் சிற்றரசர்களுள் பலமான சிற்றரசுகளின் ஆட்சியாளர்களே பின்னர் அநுராதபுர அரசின் மன்னனாக வந்ததற்குப் பல ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாதாரங்கள் தமிழக - இலங்கை அரசு உருவாக்கம், அதன் வளர்ச்சி, படை பலம் என்பன ஏறத்தாழ ஒரே நிலையில் வளர்ந்து சென்றதைக் காட்டுகின்றன. இந்நிலையில்

தமிழகத்தில் ஆட்சியில் இருந்த மூவேந்தர்கள் அல்லது சிற்றரசர்கள் தமிழகத்தின் இயற்கை எல்லையைத் தாண்டி, இலங்கையைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்யும் அளவுக்குப் பலமான நிலையில் இருந்தார்கள் எனவும் கூறமுடியாது.

மேலும் பாளி இலக்கியங்களில் குறிப்பிடுகின்ற அநுராதபுர காலத்து தமிழ் மன்னர்களது பெயர்களுக்கும், சமகாலத்தில் தமிழகத்தில் ஆட்சிபுரிந்த சங்ககால மன்னர்கள், குறுநில மன்னர்களது பெயர்களுக்கும் இடையே பெயரடிப்படையிலும் ஒற்றுமை இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. சில அறிஞர்கள், அநுராதபுரத்தில் ஆட்சிபுரிந்த பழையமாற, பிழையமாற ஆகிய மன்னர்களது பெயர்களுக்கும் சங்ககாலப் பாண்டிய மன்னர்களது பெயர்களுக்கும் இடையே ஒற்றுமை இருக்கலாம் எனக் கருதுகின்றனர். ஆனால் இப்பெயர்கள் தமிழக அரச வம்சங்களிடையே புழக்கத்திலிருந்த பெயர்களைக் காட்டிலும் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும், பாளி இலக்கியங்களிலும் வரும் பெயர்களையே பெரிதும் ஒத்ததவையாக உள்ளன. அநுராதபுர அரசின் தொடக்க காலத்தில் பெரிதும் புழக்கத்தில் இருந்த சதுரவடிவிலான நாணயங்கள், வடிவமைப்பில் சங்ககால மூவேந்தர் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களை ஒத்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த ஒற்றுமையை ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்நாணயங்கள் தமிழகத்துடன் இருந்த அரசியல், வாணிபத் தொடர்பால் இலங்கைக்கு வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் இலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்நாணயங்கள் ஒன்றுதானும் தமிழகத்தில் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதேவேளை நாணயத்தின் முன்பக்கத்தில் காணையின் உருவத்தை அரச இலச்சனையாகக் கொண்ட இந்நாணயத்தின் பின்பக்கத்தில், மூவேந்தர் பயன்படுத்திய அரச இலச்சனைகள் காணப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக சதுரக் கோடும், அதற்குள் வட்டமும், வட்டத்திற்குள் மூன்று அல்லது

நான்கு புள்ளிகளும் காணப்படுகின்றன. இதே பின்பக்கச் சின்னங்களுடன் கூடிய சதுர நாணயங்களின் முன்பக்கத்தில், சிங்க உருவமுள்ள நாணயங்களும் சமகாலத்தில் அநுராதபுர அரசில் புழக்கத்தில் இருந்துள்ளன. இவற்றை வசபன் போன்ற சிங்கள மன்னர்கள் வெளியிட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. இதனால் காளை உருவம் பொறித்த தமிழ் நாணயத்தை அநுராதபுர அரசில் ஆட்சியாளனாக இருந்த எல்லாளன் போன்ற தமிழ் மன்னர்களுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்ப்பதே பொருத்தமாகத் தெரிகின்றது. இவ்விரு வகை நாணயங்களின் பின்பக்கத்தில் ஒரே வடிவிலான சின்னங்கள் இடம்பெற்றுள்ளமைக்கு, அவை அநுராதபுர அரசை அல்லது நாட்டைக் குறித்ததனைக் கருதுவதற்கு இடமுண்டு. மேற்கூறப்பட்ட ஆதாரங்களில் இருந்து இலங்கைத் தமிழரின் அரச உருவாக்கம் ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாட்டுடன் தோற்றம் பெற்றதெனக் கூறமுடிகின்றது. ஆரம்பத்தில் தலைவர்களாக, குறுநிலத் தலைவர்களாக இருந்து அதிகாரம் செலுத்திய இவர்கள் காலப்போக்கில் சிற்றரசர்களாக வளர, அவர்களில் ஆட்சிப் பரப்பால் பலம் பெற்ற சிங்களச் சிற்றரசர்கள் அநுராதபுர ஆட்சியாளர்களாக மாறினர். இப்பின்னணியிலே சேனன், குத்திகன், எல்லாளன், புலகத்தன், பாகியான், பணயமாறன், பிழையமாறன், தாடிகன், வடுகபன், நீலியன் முதலான தமிழ் மன்னர்கள் அநுராதபுர இராசதானின் ஆட்சியாளர்களாக மாறிய வரலாற்றைப் பார்ப்பது பொருத்தமாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள், கட்டுரைகள்

1. இந்திரபாலா,கா, 2006, இலங்கையில் தமிழர் - ஓர் இனக்குழு ஆக்கம் பெற்ற வரலாறு, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
2. புஷ்பரட்ணம்,ப.,1993, பூநகரி - தொல்பொருளாய்வு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.

3.1999, “தென்னிலங்கையில் கிடைத்த தமிழ் நாணயங்கள் - ஒரு வரலாற்று நோக்கு ” நாவாவின் ஆராய்ச்சி, இதழ். 49, சென்னை : 55 - 70.
4.2003, “உடுத்துறையில் கிடைத்த அரிய தமிழர் நாணயங்கள்”, ஆவணம், இதழ். 14, தமிழகத் தொல்லியற் கழகம், தஞ்சாவூர் : 116 - 119.
5.2004, தமிழ் எழுத்தின் தோற்றம் - ஈழத்திலிருந்து தமிழகத்திற்கு , யாழ்ப்பாணம்.
6. பூங்குன்றன், ஆர்., 1999, “பண்டைய தமிழகத்தில் அரசு உருவாக்கம்”, முனைவர் பட்டத்திற்காக தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட ஆய்வேடு, தஞ்சாவூர்.
7. Bopparachchi, O. and Wickramasinghe, W., 1999, *Ruhuna an Ancient Civilization Revisited, Numismatic and Archaeological Evidence on Inland and Maritime Trade, Nugegoda - Colombo.*
8. Champakalakshmi, R., 1975, *Archaeology and Tamil Literary Tradition in Puratattva*, 8:110 122.
9. Coningham, Robin., 1999, *Passage to India? Anuradhapura and the Early Use of Brahmi Script in Cambridge Archaeological Journal* .6(1): 73-97.
10. Deraniyagala, S.U., 1992, *The Prehistory of Sri Lanka: An Ecological Perspective*, Department of Archaeological Survey, Colombo.
11. Gunawardana, R.A.L.H., 1977, *Prelude to the State an Early Phase in the Evolution of Political Institutions in Ancient Sri Lanka in The Journal of the Humanities*, University of Peradeniya, VIII(12): 139.
12. Mahadevan, I., 2010. “An Epigraphic Perspective on Antiquity”, *The Hindu*, on 24th June, Chennai.
13. Mahavamsa, 1950, (e.d) Geiger, W., *The Ceylon Government Information Department*, Colombo.
14. Michener, M 1998, *The Coinage and History of Southern India*, Hawakins Publication.
15. Paranavitana, S., 1970, *Inscription of Ceylon: Early Brahmi Inscriptions*, The Department of Archaeology Ceylon, Colombo, I.
16.1983, *Inscription of Ceylon: Late Brahmi Inscriptions*, The Department of Archaeology Sri Lanka, Moratuwa, and II [1].
17. 1 Pushparatnam.P., 2002, *Ancient Coins of Sri Lankan Tamil Rulers*, Chennai.
18.2014, “Tamil Brahmi Inscription Belonging 2200 years ago, Discovered by German Archaeology Team in Southern Sri Lanka” in *Jaffna University International Conference*, 541 545.
19. Rajan., K. *Archaeology of Tamil Nadu*, (Kongu Country) Book, Indian Publication Co, Delhi.
20. 2Ragupathy, P., 1987, *Early Settlements in Jaffna: An Archaeological Survey*, Mrs. Thillimalar, Ragupathy, and Madras.
21. Seneviratne, S., 1984, *The Archaeology of the Megalithic - Black and Red Ware Complex in Sri Lanka in Ancient Ceylon*, *Journal of the Archaeological Survey of Sri Lanka*, 5:237-307.
22., 1985, *The Baratas: A Case of Community Integration in Early Historic Sri Lanka in Festschrift 1985 James Thevathasan Ratnam*, [E.d], Amerasinghe, A.R.B., Colombo: 49-56.
23. Sittampalam, S.K., 1990, *Proto Historic Sri Lanka : An Interdisciplinary Perspective in Journal of the Institute of Asian Studies*, VIII [1]: 18.
24.The Parumakas of the Sri Lankan Brahmi Inscriptions in Kalvettu, Tamil Nadu Archaeological Department, 29:1928.
25. 25. Subrayalu, Y., 1984, *Vallam Excavation in Tamil Civilization*, Vol.2.No.4.
26. Thapar, Romila., 1995, [e.d], *Recent Perspectives of Early Indian History*, Popular Prakashan, Bombay.
27. Veluppillai, A., 1980 *Epigraphic Evidences for Tamil Studies*, Publisher International Institute of Tamil Studies, Madras.

(தொடரும்)

பின்காலனியச் சூழலில் ஈழத்துப்புலம் தனக்கான தனித்த அடையாளங்களை, அவற்றைப் பேணுதலுக்கான அக்கறையை கொண்டமைந்ததாக இல்லை. பொருளாதாரம், சமயம், பண்பாடு என எல்லாத் தளங்களிலும் 'மேனிலையாக்கம்' எனும் கருத்தாக்கத்தை நோக்கிய பயணத்தையே மேற்கொண்டு வருகின்றது. இத்தகைய பின்னணியில் தன்னடையாளப் பேணுகை குறித்த பிரக்ஞையை ஏற்படுத்துதலின் ஒரு பகுதியாகவே 'ஈழத்து நாட்டார் தெய்வங்கள்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் அமையப்பெறுகிறது. இதில் ஈழத்தில் மட்டும் சிறப்புற்றிருக்கும் தெய்வங்கள், ஈழத்தில் தனக்கான தனித்துவத்தைப் பெற்றிருக்கும் தெய்வங்கள் என்பன கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. இத்தொடரானது தெய்வங்களை அடையாளப்படுத்துவதோடு அவற்றின் வரலாறு, சமூகப் பெறுமானம், சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள், தனித்துவம், இன்றைய நிலை, சமூகத்துக்கும் அதற்குமான இடைவினைகள் முதலான பல்வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைகிறது. கள ஆய்வின் வழி நிகழ்த்தப்படும் இவ்வாய்வு விவரணம், வரலாறு எனும் ஆய்வு முறைகளின்படி எழுதப்படுகிறது. இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் நூல்களின் வழியும் நேர்காணல், உரையாடல், செய்திகள் என்பவற்றின் வழியும் பெறப்பட்டு சமூக விஞ்ஞானப் பார்வையினூடாக ஆக்கப்படுகின்றது.

தி. செல்வமனோகரன்

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக இந்துக் கற்கைகள் பீடத்தின் சைவசித்தாந்த துறையின் முதுநிலை விரிவுரையாளராக தி. செல்வமனோகரன் திகழ்கிறார். இந்திய மெய்யியல் கற்கை புலத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தை பெற்றுள்ளார். இந்துக்கற்கை புலம் சார்ந்து காஷ்மீர் சைவமும் சைவ சித்தாந்தமும், இலங்கையில் சைவத்தமிழ் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குடடி, நாயன்மார் பாடல்கள், தமிழில் மெய்யியல் எனும் நூல்களை எழுதியுள்ளார். பெறுதற்கரிதான இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை மீள்பதிப்புச் செய்துள்ளார். 'சொற்களால் அமையுலகு' என்னும் இவரது நூல் கலை, இலக்கியம் சார்ந்த விமர்சன நூலாகும்.

பிரசவச் செவிலி கொத்தியாத்தை

அறிமுகம்

யற்கையோடு ஒட்டி வாழ்ந்த மனிதன் தன் வாழ்வில் நடைபெற்ற விரும்பத்தக்க, விரும்பத்தகாத அல்லது நன்மை, தீமையின் பாற்பட்ட அனுபவத்தின் வழி தன்னால் கட்டியமைக்க முடியாத விடயங்களை இயல்பிறந்த ஆற்றல்களாகக் கருத்த தலைப்பட்டான். ஒவ்வொரு இயற்கை நிகழ்வுக்கும் காரணமாக தெய்வங்கள் உருப்பெறத் தொடங்கின. நன்மை செய்யும் தெய்வங்கள், தீமை செய்யும் தெய்வங்கள் என அவை உரைக்கப்பட்டன. நிலத்தெய்வம், ஐம்பூதங்களின் தெய்வம், மரத்தெய்வம், உருவம் உள்ள தெய்வம், உருவம் அற்ற தெய்வம், முன்னோர், அவலச்சாவுற்ற மனிதர், ஆவியாய் இயல்பிறந்த ஆற்றல் பெற்று தெய்வமாதல் அல்லது பேயாதல் எனப் பல்வேறு தெய்வங்களும் நம்பிக்கைகளும்

காணப்பட்டன, காணப்படுகின்றன. மக்களின் வாழ்வியலோடு இணைந்து பயணிக்கும் தெய்வங்களும் பேய்களும் பற்றிய உரையாடல்களும் உள்ளன. இந்நாட்டார் தெய்வங்கள், அவற்றின் ஆற்றல்கள் பற்றி பல கதைகள், பாடல்கள் இன்றும் நின்று நிலவி வருகின்றன. ஆதிகாலத்தில் இயல்பிறந்த பல ஆற்றல்களை உடைய இராட்சதன் ஒருவன் வாழ்ந்து வந்ததாகவும், அவன் தன் ஆற்றல்களால் நாட்டார் தெய்வங்கள் பலவற்றை வருத்தி அழித்தான் என்றும், அதனால் அத்தெய்வங்கள் அவனைக் கண்டு அஞ்சி ஒளிந்தன என்றும் கூறப்படுகிறது (சிவபெருமானிடம் எதைத் தான் தொட்டாலும் சாம்பலாகும் வரம் பெற்ற பஸ்மாசரனைக் கண்டு வரங்கொடுத்த சாமியான சிவபெருமானே ஓடியொழித்த வரலாற்றை இது ஞாபகப்படுத்துகின்றது). சில தெய்வங்கள் மக்களிடம் சென்று

அடைக்கலம் பெற்றன.
அத்தெய்வங்கள்
அவ்வவ் மக்களின் குல
தெய்வங்களுமாயின.
இவற்றுள் 'கொத்தி'
எனும் தெய்வம், பிள்ளை
பெறும் வீடு ஒன்றினுள்
சென்று ஒளித்தது.
பிள்ளைப்பேறுக்கு
மருத்துவிச்சிக்கு உதவியது.
இதனால் மருத்துவிச்சியின்
தெய்வமாகவும் பிரசவ
தெய்வமாகவும் கொத்தி
கருதப்படுகின்றார்.

கொல் என்னும் வேர்ச்
சொல்லிலிருந்து பிறந்த
சொற்களே கொற்றி,
கொற்றவை, கொத்தி
எனத் திரிபடைந்திருக்க
வேண்டும். தமிழர்
மரபில் கொற்றவைக்குத்
தனியிடமுண்டு. தமிழரின்
வாய்மொழி வழக்காறு
காலத்திலிருந்து கொற்றவை
வழிபடுதெய்வமாக இருந்து
வருகிறாள்.

சமயவழிபாடுகளையும்
அனுட்டானங்களையும்
தடைசெய்தனர். இதற்கு
மாற்றீடாக நாட்டார்
வழிபாட்டில் கல், சூல,
வேல் வழிபாடுகள் முதன்மை
பெறத்தொடங்கின. உருவமற்ற
அருபத்தெய்வங்கள் மக்கள்
மனங்களை வென்றெடுத்தன.
அவற்றுள் பிறப்பு - இறப்பு
சார்ந்த பெண் தெய்வமாக
கொத்தி முதன்மை பெற்றமை
குறிப்பிடத்தக்கது.

கொத்தித் தெய்வம் பற்றிய
தொல்கதை ஒன்று உண்டு.

“அன்று நல்ல மழை, நீர்
சூழ்ந்து விட்டது. ஒரு

பெண்ணின் பேறுநாள் அன்று. வலியால்
அவள் துடிக்கிறாள். ஊர் மருத்துவிச்சிக்கு
சொல்லிவிட்டாயிற்று. சிறிது நேரத்தில்
மருத்துவிச்சி மட்டும் வருகின்றாள். பிரசவ
வேதனையால் பெண் துடிக்கின்றாள். வந்த
மருத்துவிச்சி உரிய வகையில் மருத்துவம்
பார்க்கின்றாள். குழந்தை சுகமாகப்
பிரசவிக்கப்படுகின்றது. தாயும் சேயும் நலம்.
மருத்துவச்சி புறப்பட்டுவிட்டாள். சிறிது
நேரத்தின் பின் மருத்துவிச்சியை அழைக்க
சென்றவனும் மருத்துவிச்சியும் வருகிறார்கள்.
நீர் குறுக்கிட்டதால் வரத் தாமதமாகிவிட்டது
எனக்கூற, வீட்டில் இருந்தவர்கள்
திகைக்கிறார்கள். அப்படியாயின் 'உங்களைப்
போன்றே ஒரு பெண் வந்து மருத்துவம்
பார்த்தாளே' என்கின்றனர். உண்மை
விளங்குகின்றது. அது தெய்வ அருள்; அவள்
கொத்தித்தெய்வம் என்கிறாள் மருத்துவிச்சி.”

மக்கள், பிள்ளை பெறுதலின் போது அது
சுகநலமாக நடைபெறவும் மருத்துவிச்சிகள்
பிள்ளைகளை சுகமாகப் பெறச் செய்யவும்
- தொழில் நிமித்தமும் கொத்தியை
வழிபட்டனர். கொத்தி கொத்தியாச்சியாகவும்,
கொத்தியாத்தையாகவும் வழிபடப்பட்டார்.
ஆத்தா, ஆத்தை என்பன தாயைக்
குறிக்கும் சொற்கள் (கோத்தை என்ற
வழக்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் உண்டு). ஆச்சி,

கொத்தி

கொல் என்னும் வேர்ச் சொல்லிலிருந்து
பிறந்த சொற்களே கொற்றி, கொற்றவை,
கொத்தி எனத் திரிபடைந்திருக்க
வேண்டும். தமிழர் மரபில் கொற்றவைக்குத்
தனியிடமுண்டு. தமிழரின் வாய்மொழி
வழக்காறு காலத்திலிருந்து கொற்றவை
வழிபடுதெய்வமாக இருந்து வருகிறாள்.
இயற்கை நெறிக்கால திணையியலில் பாலை
நிலத்தெய்வமாக வீரம் தீரம் நிறைந்த,
கொடுரமான தெய்வமாக, பேயாக அவள்
சித்திரிக்கப்படுகின்றாள். கலிங்கத்துப்பரணி
அவளை பேயாகவே ஆக்கிவிடுகிறது.
கொற்றவை, கொற்றி, துர்க்கை, காளி,
காடுகாள், சூர், சூரீ, பழையாள், தொல்குடி
குமரி எனப் பலவாறு அமையும் ஒரு
பொருட்பன்மொழிகளாகவே இவை
கருதப்படுகின்றன. தாய்மை மிக்கவள்,
அவள் மகன் வேலன், காட்டிடை
வாழ்பவள், பேய் முழிகளை (கண்கள்)
உடையவள், நஞ்சருந்தியும் சாவாதிருப்பவள்
என அவள் பலவாறு இலக்கியங்களில்
சித்திரிக்கப்படுகின்றாள்.

ஈழத்துப்புலத்தில் காலனிய
காலத்தொடக்கத்தில் போர்த்துக்கேயர்
சமய ஒடுக்கு முறைகளை மேற்கொண்டு
வழிபாட்டிடங்களை இடித்தழித்தனர்.
பின் ஆட்சிக்கு வந்த ஒல்லாந்தர்

அம்மளாச்சி என அம்மனைக் குறிப்பிடுவதும் உண்டு. கொற்றவையை தெய்வீக உணர்வுடன் வணங்கும் அதேவேளை கொடூரமான, அச்ச உணர்வினை ஊட்டுகின்ற தெய்வமாகப் பார்ப்பதைப் போலவே கொத்தியும் வணங்கப்பட்டார். பிள்ளைப்பேறு காலத்தில் தாய்க்கும் அக் குடும்பத்திற்கும் பிள்ளைப்பேறைப் பார்க்கும் மருத்துவிச்சிக்குமான நம்பிக்கைத்தெய்வமே கொத்தி. சமூகத்துக்கும் அத்தெய்வத்துக்குமான உறவுநிலை என்பவற்றின் வழி கொற்றவையில் இருந்து தனித்த ஒரு தெய்வமாகவே இவளைப் பார்க்க முடிகின்றது.

கொத்திப் பேய்

கொத்தித் தெய்வம், குறித்த காலகட்டத்தின் பின்னர், இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிகளில், கொத்திப்பேயாகவே பார்க்கப்பட்டாள். அது அவளின் கொடூரப் பண்பை முன்னிறுத்தியதன் விளைவாகவிருக்கலாம். பிற்காலத்தில் கொத்திப்பேய் குழந்தைகளைத் துன்புறுத்தும், நோய்க்குள்ளாக்கும் என்ற கருத்துகளும் காணப்பட்டது.

கருத்தரித்த பெண்ணுக்குள் காவலாய், இரத்தப்பெருக்கு ஏற்படாமலும், குறைப்பிரசவம் நிகழாமலும், உடனிருந்து அருள்பவள் கொத்தியாததை; குழந்தையை சுகமாகப் பிரசவிக்கச் செய்பவளும் கொத்தியாததை; அதே அவள் நலமாகப் பிறந்த குழந்தையின் அழகினில் மயங்கி, குழந்தையின் மேல் ஆசை கொண்டு அதைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடுவதற்குப் பார்ப்பாள். தூக்கிச் செல்ல முடியாத இடத்து, காத்திருந்து காத்திருந்து 'அலுத்துப் போய்' (சலிப்பு), ஏமாற்றமுற்று, கோபம் கொண்டு குழந்தையை துன்புறுத்தவோ, நோய்நொடி ஏற்படுத்தவோ முற்படும் போது கொத்திப்பேய் எனப்படுகின்றாள்.

கொத்திப்பேய் விரட்டல்

நவீன வைத்தியசாலைகள் உருவாவதற்கு முன் அவரவர் வீடுகளிலேயே பிரசவம்

பார்க்கப்பட்டது. வீடுகளில் தனியறை அல்லது தனியிடம் ஒதுக்கப்பட்டு அது தூய்மையாகப் பேணப்படும். பிரசவவலி பெண்ணுக்கு ஏற்பட்டவுடன் மருத்துவிச்சியை அப்பெண்ணின் கணவன் அழைத்துவருவான். அவள் பிரசவம் பார்த்து குழந்தை பிறந்தவுடன் அதனைக் குறியீட்டு ரீதியில் குடும்பத்தார்க்கு அல்லது வீட்டுக்கு வெளியில் நிற்பவர்களுக்குத் தெரிவிப்பாள். அதனை:

“பன்னீர்க் குடமுடைந்து பாலகன்
பிறந்திடவே

நன்னீர்பை கொண்டு நயந்து நயந்து
எல்லோரும்

பெண்பிள்ளையல்ல இது பேருலகில்
எங்களுக்கு

ஆண் பிள்ளை யென்றே அகமகிழ்ந்து கூரை
தட்டி

வாயார வாழ்த்தி வரிசையுடன்
கோலெறிந்து.....”

எனும் நாட்டார் பாடல் (கனகரத்தினம், இரா.வை., 1991) உணர்த்தி நிற்கின்றது. இதில் ஆண்பிள்ளை வேண்டிநிற்கும் மனப்பாங்கும், ஆண்பிள்ளை பிறந்தால் கூரையின் மேல் தட்டுதல், கூரையின் மேல் கோலெறிதல் எனும் செயற்பாடுகளின் மூலம் அறிவிக்கும் சம்பிரதாயமும் கூறப்பட்டுள்ளது. பெண்பிள்ளை பிறத்தல் அம்மியில் தட்டுதல், கூரையின் மீது விளக்குமாறு எறிதல் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

குழந்தை பிறந்து ஐந்தாம் நாள் மருத்துவிச்சி தாயை முழுக வைப்பாள். குழந்தையைச் சுத்தப்படுத்துவாள். அவ்வீட்டில் சோறு சமைத்து பலவகைக் கறிகள் ஆக்கப்படும். அவற்றோடு ஓடியல் மா, குரக்கன் மா போன்றவற்றில் பிட்டு அவிக்கப்படும். மச்ச உணவு (மீன்கறி, பொரியல்) விசேடமாகச் செய்யப்படும். வடமராட்சிப் பிரதேசத்தில் மேற்சொன்ன உணவு வகைகளோடு கோழிக்கறி, கருவாடு, வெள்ளைக்கறி எனும் மிளகாய்த்தூளிதாத கத்தரிக்காய், வாழைக் காய்கறிகள், முட்டைப் பொரியல்

மற்றும் மீனை வாலுடன் பொரித்த பொரியல், சுறாச்சுண்டல், கோழிக்குஞ்சு விறாத்துக்கறி என்பனவும் ஆக்கப்படுகின்றன (இரகுவரன், பா. 2012). இவ்வுணவு வகைகள் யாவற்றையும் மருத்துவிச்சி அல்லது அவளிடத்துக்கு ஒரு வயதான பெண் சுளகில் (முறம்) இட்டு கொத்திக்குப் படையல் வைப்பார்.

இதேவேளை பிள்ளை பிறந்து முதல் ஐந்து நாளும் தாய்க்கு வழங்கப்பட்ட உணவில் சிறிதை எடுத்து தாய் படுத்திருக்கும் பாயின் கால்மாட்டின் கீழ் வைப்பார். ஆனால் நெடுந்தீவில் இது 'கொத்தி கிண்டல்' எனும் தனிச்சடங்காகக் காணப்படுகின்றது. (விஜயரங்கன், நேர்காணல், 2024.06.04) வீட்டுமுற்றத்தின் ஒதுக்குப்புறமாக சிறு கிடங்கு ஒன்று வெட்டப்பட்டு பிரசவித்த தாய்க்கு வழங்கப்படும் உணவில் சிறிதளவை எடுத்து முதலில் கொத்திக்கு என்று இட்ட பின்பே ஒவ்வொரு நாளும் உண்ணக் கொடுக்கும் மரபு காணப்படுகிறது. இந்த உணவையும் ஐந்தாம் நாள் சுளகுப் படையலோடு இணைத்துக் கொள்வர். இது 'கொத்திப்படையல்' எனப் பொதுவில் சொல்லப்படுகின்றது. இப்படையலில் சிறப்பாகக் கொத்திக்கு அதிகம் பிடித்த பொருட்களாக வெற்றிலையும் சுருட்டும் படைக்கப்படுகின்றது.

இப்படையலின் பின் தாய், சேயை வீட்டின் தலைவாசலுக்கு இட்டுவந்து புதுப்பாயினாலோ புதுச்சேலையாலோ புதுச்சுளகாலோ வசதிக் கேற்ப மூடிவிடுவர். அதன்பின் தென்னம்பாளையைக் கீறிக் கட்டி, தீப்பந்தம் (சூள்) தயாரித்து, அதனைக் கொளுத்தி மறைப்புள் மறைத்துள்ள தாயையும் சேயையும் ஒரு சுற்றுச் சுற்றி வந்தபின் பிரசவம் நிகழ்ந்த இடத்தில் ஒளியூட்டுவர். 'தாயும் சேயும் சுகம் சுகம்' என்று பாடியோ கூறியோ வாழ்த்துவார். மருத்துவிச்சி, பின்னர் வீட்டின் மூலை முடக்கெல்லாம்:

“ஓடாதே கொத்தி ஒளியாதே கொத்தி பாங்காதே கொத்தி பதுங்காதே கொத்தி கொத்தி புறப்படு கொத்தி புறப்படு”

என்ற பாடலையோ

“செத்தைக்க பத்தைக்க நிலலாத எங்கட பிள்ளைய எங்கும் எடுக்காத கொத்தியாத்தே நிலலாம வோடு உரை விட்டோடு கொத்தியாத்தே”

என்ற பாடலைப் பாடியபடி படையலையும், பிரசவத்தின் போது பயன்படுத்திய பாய், தலையணை, தாய் குழந்தை பயன்படுத்திய துணிமணிகள் உள்ளிட்டவற்றோடு கொத்திப் பேயையும் (ஐதீகப்படி) அழைத்துக் கொண்டு ஆளரவமில்லா இடத்துக்கு மருத்துவிச்சி போவார். அங்கு உள்ள பால்மரங்களில் அவற்றை வைப்பார். குறிப்பாக ஆலமரத்தில் கொத்தி உறைவதாக நம்புவதால் அம் மரத்தடியையே தேர்வு செய்வார். கொண்டு சென்ற பொருட்கள் யாவற்றையும் அங்கே 'கழிப்பு' கழித்துவிட்டு, நெருப்பினையும் (சூள்) அணைத்துவிட்டு, காறி உமிழ் நீரைத் துப்பியபின் மருத்துவிச்சி திரும்புவார். கொண்டு சென்ற நெருப்பை அணைக்காவிட்டால் கொத்தி திரும்பவும் அவ்வீட்டுக்கு வந்து விடுவார் என்பது ஐதீகம் (அனந்தராஜ், 2022). இதன்பின் மருத்துவிச்சி தன்வீடு திரும்புவார். ஆனால் சில இடங்களில் அவ்வாறில்லை.

சடங்கை முடித்துவிட்டு வரும் மருத்துவிச்சி கிணற்றடியில் அல்லது வாசலில் வைக்கப்பட்டுள்ள நீரில் கைகால், முகம் அலம்பிக் காறித்துப்பி வீட்டினுள் வரவேண்டும். அதன் பின்பு மருத்துவிச்சி அவ்வீட்டுக் கூரையினைத் தட்டி 'தாயும் பிள்ளையும் சுகமா?' என மூன்று முறை வினாவுவார். வீட்டில் உள்ளவர்கள் 'தாயும் பிள்ளையும் சுகம் சுகம்' என்று விடையளிப்பார். அதன்பின் மருத்துவிச்சி நான்கு பக்கமும் மும்மூன்று முறை காறித் துப்புவார். மறைப்பை நீக்கி தாயையும் பிள்ளையையும் வெளியே வரச் சொல்லி வாழ்த்திப் பாடுவார். இத்தோடு மருத்துவிச்சியின் பணி முடிவுற்று, அவருக்குத் தக்க சன்மானம் வழங்கி மகிழ்வுடன் அனுப்பி வைப்பார். அதேவேளை நெடுந்தீவில் பிள்ளை

பிறந்து 15 ஆம் நாள் கொத்திக்குக் காவல் செய்து காப்புக்கட்டும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. இது 'பௌமானம் காட்டல்' எனப்படுகின்றது.

கொத்தியை விரட்டும் அல்லது கழித்தல் பாடல்கள் சிலசில வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. நெடுந்தீவில்:

“வீட்டைக் காராதே கொத்தி
பாலைக் காராதே கொத்தி
படுக்கையைக் காராதே கொத்தி”

எனத்தொடங்கி படுக்கையில் தலைமாடு, கால்மாடு, விளக்கு, அம்மி, அடுப்படி, சோத்துப்பாணை, காயச் சட்டி, மஞ்சள், உள்ளி, இஞ்சி, எண்ணெய் என்பவற்றைக் காராதே எனக்கூறிக் கூறி இறுதியில்,

“பிள்ளையைக் காராதே கொத்தி
கொத்தி புறப்படு கொத்தி புறப்படு”
எனப் பாடி முடிப்பார். யாழ்ப்பாணத்தில்:
“செத்தேக்க நிற்கிறேன் என்று சொல்லாத
கொத்தியாத்தை
பத்தேக்க நிக்கிறேன் என்று சொல்லாத
கொத்தியாத்தை”

எனச் சாக்குப்போக்குச் சொல்லிப் பாடி வீட்டில், வீட்டுச் சூழலில் தங்கிநிற்கும் கொத்தியாத்தையை விரட்டுவர். கொத்திப் படையலைப் அப்படியே கழிப்பிடத்தில் கொண்டு சென்று கொட்டிவிடும் அல்லது போட்டுவிடும் வழக்கமே காணப்படுகிறது. ஆயினும் சில இடங்களில் படையலில் உள்ள பொருட்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சிறிது சிறிது கிள்ளியெடுத்து மூடுபெட்டியில் கொண்டு சென்று ஆலில் வைக்கும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. சடங்கு யாவும் முடிந்த பின் படையலுக்கு நீர் தெளித்துவிட்டு அதனை மூத்தவர்கள் வயதானவர்கள் உண்ணும் வழக்கமும் உண்டு.

கிழக்கிலங்கையில் கொத்தி

வட இலங்கையைப் போலவே பிரசவ காலத்தில் மருத்துவிச்சி அழைக்கப்படுவாள். அதேபோன்று ஊர்க் குடிமகனான சலவைத் தொழிலாளிக்குப் பிரசவம் அறிவிக்கப்படும். அவனது

வீட்டுப்பெண் மாத்துச்சேலை (மாற்றுச்சேலை) கொண்டு வருவார். இது அவரது உரிமையாகக் கருதப்படுகிறது. இன்றும் இந்த வழக்கம் மட்டக்களப்பில் உள்ளது. (மேகலா, சி., 2022) அக்கரைப்பற்று, ஆரையம்பதி போன்ற பிரதேசங்களில் முன்பு கொத்தி வழிபாடு காணப்பட்டதாகவும் இப்போது வழக்கொழிந்து விட்டதாகவும் (நேர்காணல், அபிசனா, களுவாஞ்சிக்குடி) அறிய முடிகின்றது.

ஆனால் கொத்தியாத்தியை ஒத்த தெய்வமாக 'குத்துக்கிழவி' காணப்படுகிறார். அம்மன் ஆலயச் சடங்குகளில் கலையாடுகின்ற தேவாதியானவர் குத்துக்கிழவியாக உருமாறி அலங்கரித்து வந்து, சேலை மறைப்பில் மருந்தரைத்து, வந்திருக்கும் பக்தருக்கு வழங்குவார்.

அம் மருந்து தீரா நோயையும் தீர்க்கும் என்பது நம்பிக்கை. பார்வதி தேவி சனாதன முனிவர்களுக்கு அவர்கள் கேட்ட வரத்திற்கமைய கொடுத்துவிட்டு, பின் கிழவி ரூபத்தில் குடிசையொன்றில் காத்திருந்து, அவ்வழி வந்த இம் முனிவருக்கு நீரைக் கொடுத்துவிட்டு சிவனை மீட்டதாகவும், அவரே குத்துக்கிழவி ஆனதாகவும் கூறப்படுகிறது. பிரசவம் பார்த்துவிட்டு குழந்தையைத் தூக்கிச் சென்றுவிடும் என்ற கொத்தியின் கதையும் இதற்குச் சமமாக உள்ளது.

இதேவேளை அக்கரைப்பற்றில் நூறு வருடங்களுக்கு முன், 'குத்துக்கரையாக்கன்' என்ற பேய் குழந்தை பிறந்து பன்னிரு நாட்களுக்குள் தூக்கிச் சென்று விடும் என்றும் அல்லது நோய் நொடியைக் கொடுக்கும் என்றும் கருதி 'கடப்படியில்' (தாய்பிள்ளை இருக்கும் அறை வாசல்) வேப்பிலை, இரும்பாலான பொருட்களைக் கட்டிவிடுவர். பூசாரியிடம் நீரோதிப் பெற்று காவலுக்கு வைப்பார். தற்போது இப்பேயின் பெயர் வழக்கற்றுப் போய், 'காத்தணவு' என்றே அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஈழத்தில் கொத்தி வழிபாட்டிடங்கள்

இலங்கையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் வடமராட்சி, தென்மராட்சி, வலிகாமம் மற்றும் தீவுப்பகுதிகளில் கொத்தி வழிபாடு காணப்பட்டுள்ளது. ஏலவே கூறியது போல

கிழக்கிலங்கையில் அக்கரைப்பற்று, ஆரையம்பதி போன்ற இடங்களில் முன்பு கொத்தி வழிபாடு காணப்பட்டுள்ளது. மலையகம், திருகோணமலை போன்ற இடங்களில் கொத்தி வழிபாடு இருந்ததா என்பதை அறிய முடியவில்லை. கொத்தித் தெய்வத்துக்கோ அன்றி பேய்க்கோ தனி உருவம் எதுவும் இல்லை. அது பெண்ணாகவே கூறப்படுகிறது. அக்கரைப்பற்றில் 'குத்துக்கரையாக்கன்' எனும் தெய்வப்பெயர் ஆண் பெயராகவும், பிற்காலத்தில் வழங்கும் 'காத்தணவு' எனும் சொல் (நேர்காணல் - சந்தோசனா, அக்கரைப்பற்று) பொதுப்பெயராகவும் உள்ளது.

கொத்தி 'பால்' மரங்களில் உறைகின்றாள் என்பதே ஐதீகம். குறிப்பாக ஆலமரங்களில் அவள் விரும்பி உறைவதாகக் கூறப்படுகிறது. கொத்தி உறையும் 'ஆல்' கொத்தியால் எனப்படுகிறது. வடமராட்சியில் கொத்தியாலடி என ஒரு இடம் உண்டு. சுன்னாகத்தில் 'றொட்டியாலடி' எனுமிடமுண்டு. அதன் அர்த்தத்தை நேர்காணலில் கேட்டபோது யாவரும் தெரியாது என்றே கூறினர். கொத்தியாலடி என்பதே இவ்வாறு திரிபடைந்திருக்கலாம். கொத்தி சென்ற வீதிகள், இருந்த இடங்கள் என்பன இன்றும் கொத்தியொழுங்கை, கொத்தித்தெரு எனப்படுகின்றன. பொதுவாக வீட்டில் இருண்ட மூலை, ஆட்கள் அதிகம் புழங்காத இடம் கொத்தி மூலை எனப்படுகிறது. அதேபோல் ஆளரவமற்ற அமைதியான இடங்கள் ஊர் வழக்கில் கொத்திமூலை எனப்படுகின்றது. அது பய உணர்வின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும்.

கொத்திக்கான வழிபாடு பொதுவில் பிள்ளைப்பேறு நடந்த வீடுகளிலேயே நடைபெறுகின்றது. ஆயினும் வடமராட்சி, கரவெட்டிக்கு வடக்கே ஒரு கொத்தியார் கோயிலும், நெடுந்தீவில் குருக்கள் மடத்தில் இருந்து சற்றுத் தூரத்தில் மூன்றாம் வட்டாரத்தில் ஒரு கொத்தியார் கோயிலும் காணப்படுகின்றன. இதில் கரவெட்டிக்கு கோயிலை எம்மால் அடையாளப்படுத்த முடியவில்லை.

வழிபாட்டு முறைகள்

பிரசவ வீடுகளில் குழந்தை பிறந்து ஐந்தாம்நாள்; சோறு, பிட்டு என்பவற்றோடு மரக்கறி, மச்சம், மாமிசம் என்பன படைத்து வழிபடப்பட்டுப்

நெடுந்தீவு கொத்தியம்மன் ஆலயம்

பின் கொத்தியைக் கழித்து ஆளரவமற்ற பொது இடத்தில், ஆலமரத்தில் விட்டுவருதல் எனும் சடங்கு நடைபெறும். இச்சடங்கு பரியெரித்தல் அல்லது மருக்கைச்சடங்கு எனச் சுட்டப்படுகிறது.

நெடுந்தீவு கொத்தியம்மன் கோயிலில் பூசாரிகளாக உள்ளவர்கள் 'உடுக்கர் பரம்பரை' எனக் கூறப்படுகின்றனர். இவ்வாலயக் கொத்தியம்மன் சூலவடிவிலேயே வழிபடப்படுகிறாள். இங்கு சித்திரா பெளர்ணமி சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இங்கு நடைபெறும் சடங்குகளில் பூரண கும்பம் வைத்தல், நிறைநாழி வைத்தல், சரக்குப் பொருட்கள் (பத்தியத்துக்கானது) வைத்துப் பாடல் பாடுதல் ஆகியன இடம்பெறும். பின் ஆலய பரிபாலனத்தவர்களால் நாயகப் பானையும் மற்றவர்களால் தனித்தனிப் பானைகளும் வைத்து பொங்கல் பொங்கப்படும். அன்று பந்தலமைத்து சித்திரபுத்திரனார் கதை, அபிராமி கதை போன்றன படிக்கப்படுகின்றன. தயிரடியன் கூட்டத்தினர் மாதா மாதம் மாறிமாறி விளக்கேற்றுகின்றனர். இங்கு 'கல் போட்டு' வணங்கும் முறை காணப்படுகின்றது. இது சாத்தானார் வழிபாட்டை ஒத்துள்ளது.

மேலும் பிறந்த குழந்தையை முற்பத்தோராம் நாள் கோயிலில் கிடத்தி, பொங்கல் பொங்கி நேர்த்திக்கடன் செலுத்தும் வழக்கமும் காணப்படுகின்றது.

சமகாலப் பயில்வு

இன்று வீடுகளில் பிரசவங்கள் நடைபெறுவதில்லை. அதனால் ஊர் மருத்துவிச்சிகளும் இல்லாது போயினர். கொத்தி வழிபாடும் வழக்கிழந்து காணப்படுகின்றது. பேய்கள் பற்றிய நம்பிக்கையும் வலுவற்று வருகிறது. மரங்களின் கீழ் மயங்குதல், பயமுறுத்தும் ஓலம் முதலியனவற்றுக்கு அறிவியல் விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன.

முன்பே கொத்திக்கு கோயில்கள் இல்லை. நெடுந்தீவுக் கோயிலில் சித்திராப் பெளர்ணமி பூசைக்கு சமஸ்கிருத மந்திரம் சொல்லும் குருக்களை அழைக்கும் வழக்கம் உருவாகிவிட்டது. ஆயினும் கொத்தி, நாட்டார் நம்பிக்கைகளுக்கு உரிய தெய்வமாகவும் பேயாகவுமே கருதப்படுகின்றனர். மேன்னிலையாக்கம் பெறவில்லை; மாறாக செல்வாக்கு இழந்து வருகின்றனர். அவளின் பெயரிலான சொற்கள், வழக்காறுகள் தமிழில், தமிழ்ப் பண்பாட்டில் வழக்கொழிந்து வருகின்றன.

நிறைவுரை

பிறப்பு, இறப்புச் சார்ந்த மருத்துவ வசதிகள் குறைந்த காலத்தில் கடவுளை மட்டுமே நம்பிய தமிழ்ச் சமூகம் இருந்தது. அது கொத்தியை ஆத்தையாக வணங்கியது. பேயாக விரட்டியது; கழிப்புக் கழித்தது. இதில் உள்ள சமூகச் சிக்கலை நாம் முடிச்சுவிழக்கலாம். பிரசவ காலத்தில் தாயாகக் கொண்டாடி, பின்பு பேயாக்கி விரட்டும் சடங்கு கொத்திக்கு

நெடுந்தீவு கொத்தியம்மன் ஆலயம்

நெடுந்தீவு கொத்தியம்மன் ஆலயம்

நடைபெற்றது. அதேபோல வீடு குடிபுகுதல் போன்ற பிரவேசச் சடங்கில் வீட்டு வேலைகள் முடிந்து குடிபுகுவதற்கு முதல்நாள், தச்சுப்பொங்கல் பொங்கி 'தச்சன் காளி விரட்டல்' நடைபெறும். இரு சடங்கிலும் உரியவர் படையல் படைப்பார். அவரே கொண்டு செல்வார். தகுந்த சன்மானம் வழங்கப்படும். அதன் பின் அவர்கள் வீட்டினுள் வருவதில்லை; வரமுடியாது. பிரசவத்தோடு தொடர்புறும் மருத்துவிச்சியும்,

மாத்துச்சேலை கொண்டுவரும் குடிமையும் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருந்தனர். தீட்டுக்காலத்தில் தேவையின் பொருட்டு வீட்டினுள் விடப்பட்ட இவர்கள், தேவை நிறைவேற்றப்பட்ட பின் கொத்திப்பேயோடு சேர்ந்து வீட்டினுள் வராது தடுக்கப்பட்ட சமூக வரலாற்றின் ஆவணமாக கொத்தியாத்தை திகழ்கின்றனர். கொத்தி வழிபாட்டின் வீழ்ச்சியை சாதியத்தின் வீழ்ச்சியாகவும் கருதலாம். மனித வாழ்வியலில் நம்பிக்கைகள், வழக்காறுகள் உருவாவதும், தேய்வடைவதும் தவிர்க்க முடியாததுதான்.

(தொடரும்)

'இலங்கையில் தமிழ் பெளத்தம்' என்னும் இப் புதிய தொடரில் ஏறக்குறைய 12 வரையான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை பிரசுரிக்கவுள்ளோம். இக்கட்டுரைகளில் சிலவற்றைத் தவிர பெரும்பாலானவை ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு ஆய்விதழ்களில் பிரசுரிக்கப்பட்டவை. ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் மொழிபெயர்ப்பு, தழுவலாக்கம், சுருக்க அறிமுகமும் விமர்சனமும் என்ற மூலகையில் அமைவனவாக இருக்கும். சி. பத்மநாதன், ஆ. வேலுப்பிள்ளை, பீட்டர் ஷல்க், சிவா. தியாகராஜா, பரமு. புஷ்பரட்சணம், அகிலன் பாக்கியநாதன் ஆகியவர்களின் கட்டுரைகள் இலங்கையில் தமிழ் பெளத்தம் பற்றிய தமிழர் நோக்கு நிலையை விளக்குவனவாக அமையவுள்ளன. இலங்கையில் தமிழ் பெளத்தம் பற்றிய தமிழர் நோக்கு நிலை, இலங்கையின் கடந்த கால வரலாறு முழுவதும் மேலாதிக்கம் பெற்றுள்ள சிங்கள பெளத்த இனக் குழுமத்தின் முழுமையான உரிமையும் உடமையும் என்ற நோக்கிலான கருத்தியலுக்கு மாறுபட்டது என்று சுருக்கமாகக் கூறலாம். சுனில் ஆரியரட்சண, ஜி.வி.பி. சோமரத்தின, எலிசபெத் ஹரிஸ் ஆகிய மூன்று ஆய்வாளர்களின் கட்டுரைகளும் இத்தொடரில் இடம்பெறவுள்ளன. இம் மூவரது கட்டுரைகளும் சிங்கள பெளத்த நோக்கு நிலை தமிழர் நோக்கு நிலை என்ற இரண்டையும் விமர்சன நோக்கில் புரிந்துகொள்ள உதவுவன.

சிவ தியாகராஜா

கலாநிதி சிவ தியாகராஜா மருத்துவம், மரபணுவியல், தொல்லியல், வரலாறு ஆகிய கற்கைத் துறைகளில் பட்டங்கள் பெற்று பல ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of Ceylon) B.Sc பட்டத்தையும், இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்திலிருந்து M.B.B.S பட்டத்தையும், இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து Ph.D. பட்டத்தையும் பெற்றவராவார். கலாநிதி சிவ தியாகராஜா கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் இருபத்து ஆறு நூல்களைப் படைத்திருக்கிறார்.

வல்லிபுரப் பொற்சாசனம்: பேராசிரியர் பரணவிதான ஆவர்களின் வாசிப்பின் மீதான விமர்சனமும் மீள் வாசிப்பும்

வல்லிபுரம் ஆழ்வார் கோவில்

Image Source - silverwingslanka.wordpress.com

யா

ழும்பாணத்தில்
வல்லிபுரத்திலிருக்கும் விஷ்ணு
கோயிலுக்குச் சமீபமாக

இருந்த பௌத்த கோயில்களின்
அழிபாடுகளைப் பற்றி அப்பகுதி மக்கள் பல
தலைமுறைகளாக அறிந்திருந்தார்கள். 1916
ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாங்க
அதிபராக இருந்த லூயிஸ், வல்லிபுரத்தைப்
பார்வையிடச் சென்ற சமயம் விஷ்ணு
கோயிலின் பூசகர் அப்பகுதியிலிருந்த பௌத்த
கோயில்களின் அழிபாடுகளை அரசாங்க
அதிபரைக் கூட்டிச் சென்று காண்பித்தார்.
இதைத் தொடர்ந்து வல்லிபுரத்திலிருந்த
பௌத்த கோயில்களின் அழிபாடுகள்
இருந்த இடத்தில் 1936 இல் அகழ்வுகள்
மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த அகழ்வுகளின்
போது புராதன பௌத்த விகாரம் ஒன்றின்
அஸ்திவாரத்தின் கீழ் புதைக்கப்பட்டிருந்த
பேழையில் வல்லிபுரப் பொற்சாசனம்
கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. 39.16 அங்குல
நீளமும் ஒரு அங்குல அகலமும் கொண்ட
பொற்குரு 69.5 கிரெய்ன் நிறையைக்
கொண்டிருந்தது. (Paranavithana, S.1941)

இப்பொற்கட்டின் நடுவில் பிராமி
எழுத்துகளால் பிராகிருத மொழியில்
கீழ்க்கண்ட வாசகம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது.

“வித்த மகரஜ வஹயா ரஜேஹி அமெதெ
இஸிகிரயே நகதிவ புஜமெதி
படகர அதநெஹி பியகுகதிஸ
விஹர கரிதே.”

(ஸித்த - சித்தி கிடைக்கட்டும், சாசனத்தின்
ஆரம்பத்தில் இடம்பெறும் மங்களச் சொல்)

இப்பொற்சாசனத்தை முதன்முதலாக வாசித்து
இச்சாசனத்தின் மொழிபெயர்ப்பையும்,
அதன் பொருள் விளக்கத்தையும் பேராசிரியர்
பரணவிதான, எப்பிகிராபியா சிலனிக்கா
(Epigraphia Zeylanica) என்ற இலங்கையின்
கல்வெட்டுச் சாசன நூலின் நான்காவது
பாகத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

இப்பொற்சாசனத்தில் காணப்பட்ட
பிராகிருதமொழி வாசகங்களுக்குப்

பரணவிதான கீழ்வரும் இரு வகையான
மொழிபெயர்ப்புகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

1. வஸப மகாராஜாவின் ஆட்சிக் காலத்தில்
அவரது அமைச்சரான
2. இஸிகிரய நாகதீவை நிர்வாகம் செய்யும்
போது
3. படகர அத்தனாவில் பியகுக திஸ்ஸ
4. விகாரையைக் கட்டுவித்தான்.

இன்னொரு வகையான விளக்கம்:

1. வஸப மகாராஜாவின் ஆட்சிக்காலத்தில்
அவரது பிரதிநிதியான
2. இஸிகிரய நாகதீவை நிர்வாகம் செய்யும்
போது
3. படகர அத்தனாவில் பியகுக நிஸ்ஸ
4. விகாரை கட்டப்பட்டது.

பரணவிதான தரும் விளக்கங்களை வரி
வரியாக ஆராய்வோம்.

மகரஜ வஹயக ரஜேஹி அமெதெ

‘மகரஜ வஹயக’ என்ற பதம் ‘வஹ
மகாராஜாவின்’ என்று பொருள் தரும்.

இச்சாசனத்தை ஆராய்ந்த பரணவிதான
இதில் காணப்படும் எழுத்துகள் இரண்டாம்
நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த, இலங்கையின்
பெருநிலப்பரப்பில் காணப்பட்ட
சாசனங்களை ஒத்திருப்பதாகக் கூறி, இதில்
காணும் ‘வஹ’ என்ற பதம் கி.பி. 124 - 168
ஆண்டுக் காலத்தில் அநுராதபுரத்திலிருந்து
ஆட்சி புரிந்த வசபனைக் குறிப்பிடுவதாகத்
தீர்மானித்தார். இதன் பிரகாரம் நாகதீபம்
அநுராதபுர அரசனான வசபனின் மந்திரியால்
நிர்வகிக்கப்பட்டது என்றும் தெரிவித்தார்.

இலங்கையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட
எல்லாக் கல்வெட்டுகளிலும் வசபனின்
பெயர் ‘வஸப’ அல்லது ‘வஹப’ என்று
குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய எந்தக்
கல்வெட்டிலும் இந்த அரசனின் பெயர் ‘வஹ’
என எழுதப்படவில்லை.

யாழ்ப்பாணத் தீபகத்திற்கு அப்பால் மேற்குக் கடலில் உள்ள தீவுகளில்
பௌத்தம் பரவியிருந்த முக்கியமான தீவு புங்குடுதீவாகும். இத்தீவை பாளி
நூல்கள் பியங்கு தீபமெனவும், நம்பொத்த என்ற சிங்கள நூல் புவங்கு தீவு
எனவும் குறிப்பிடுகிறது. பியங்குதீபம் தூய்மையில் சிறந்த பௌத்தர்கள்
வாழ்ந்த இடம் என்பது மகாவம்சம் மூலம் அறியக்கிடக்கிறது

இலங்கையிலுள்ள புராதன சாசனங்கள்
யாவற்றிலும் 'வஸப', 'வஹப' எனக்
குறிப்பிடப்படும் இந்த அரசன் வல்லிபுரப்
பொற்சாசனத்தில் மட்டும் ஏன் 'வஹ'
எனக் கூறப்படுகிறான் என்பதற்குப்
பரணவிதான கொடுக்கும் விளக்கம் நமக்கும்
புச்சுற்றுவதாகவே இருக்கிறது.

“வசபனின் பெயர் வடபகுதியில் வல்லிபுரத்தில்
ஒரு விதமாகவும், இலங்கையின் மற்றைய
பகுதிகளில் இன்னொரு விதமாகவும்
எழுதப்பட்டிருக்கிறது” என்கிறார் பரணவிதான.

இந்த எழுத்து வடிவத்தின் மூலத்தை விளக்க,
வடமொழிப் பதமான 'விருஷப' என்ற
சொல்லை உதாரணமாகக் காட்டுகிறார்.
'விருஷப' என்றால் எருது அல்லது
மேன்மையான பொருள் என்று கருதப்படும்.
வடமொழியில் 'விருஷப' என்ற பதம் 'விருஷ',
'ருஷ' எனச் சுருக்கப்பட்டது போல 'வஹப'
என்பது 'வஹ' என சுருக்கப்பட்டிருக்கிறது
என்கிறார்.

என்ன ஏமாற்று வித்தை இது!

இலங்கையின் மற்றைய பகுதிகளில் இந்த
மன்னனின் பெயரைப் பதிவு செய்த
வடமொழி, பிராகிருதம் தெரிந்த பௌத்தர்கள்
ஏன் இந்த மன்னனின் பெயரை 'வஹ' எனச்
சுருக்கவில்லை என்பதற்கு எந்த விளக்கத்தையும்
அவர் தரவில்லை.

இச் சாசனத்தை எழுதியவர் கல்வியறிவுள்ள
பிராகிருத மொழியில் பயிற்சி பெற்ற ஒரு
பௌத்த பிக்குவாகவே இருந்திருக்க வேண்டும்.
அவருக்குத் தனது நாட்டை ஆட்சி புரிந்த
மன்னனது பெயரைச் சரியாகப் பதிவு செய்யத்

தெரியவில்லை என்பது ஏற்றுக் கொள்ள
முடியாத வாதம்.

மேலும், வசபனின் ஆட்சி வடபகுதியை
உள்ளடக்கியிருந்தது என்று மகாவம்சமோ,
சூளவம்சமோ உரைக்கவில்லை. இலங்கை
முழுவதும் அநுராதபுரத்தின் ஒற்றை ஆட்சியின்
கீழ் ஆட்சி செய்யப்பட்டது என்பதைக்
கூறுவதில் மிக அக்கறை கொண்ட பாளி
இலக்கியங்கள், வடபகுதி வரை வசபன் ஆட்சி
புரிந்திருந்திருந்தால், அப்பகுதியில் அவன்
மேற்கொண்ட அரசியல் நடவடிக்கைகள் பற்றி
நிச்சயமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கும்.

இன்னும் வசபனின் கல்வெட்டுகள் எதிலும்
வடபகுதியில் அவன் ஆட்சி பரவியிருந்தது
பற்றி எதுவிதமான தகவலும் இல்லை.
இவற்றை நோக்குமிடத்து வல்லிபுரப்
பொற்சாசனத்தில் காணப்படும் 'வஹ' என்ற
பதம் வசபனைக் குறிப்பதாக பரணவிதான
எடுத்த முடிவு அவரது கற்பனை என்றே கருத
வேண்டியிருக்கிறது. 'வஹ' என்ற அரசன் ஏன்
கந்தரோடையிலிருந்து நாகதீபத்தை ஆட்சி
புரிந்த அரசனாக இருக்கக்கூடாது?

இச் சாசனத்தின் முதல் வரி இசிகிரயனை
'ரஜேஹி அமெதெ' எனக் குறிப்பிடுகிறது.
இதன் பொருள் ராஜ்யத்தின் பிரதிநிதி அல்லது
அரச அதிகாரி என்பதாகும்.

இஸிகிரயே நகதீவ புஜமெநி

இச்சாசனத்தின் இரண்டாவது வரியில்
காணப்படும் “இஸிகிரயே நகதீவ புஜமெநி”
என்பதற்கு 'இஸிகிரயன் நாகதீபத்தை நிர்வகித்த
பொழுதில்' அல்லது 'நிர்வகித்த தலத்தில்'
என்று பொருள்.

இச்சாசனம் எழுதப்பட்டிருக்கும் பிராகிருத மொழியை நாட்டின் பிற இடங்களில் காணப்படுவது போன்ற “பழைய சிங்கள மொழி” எனக் கூறிய பரணவிதான இச்சாசனத்திலிருக்கும் சொற்களுக்கு ‘சிங்கள மொழி மூலங்களையும்’ எடுத்துரைத்தார்.

அவர் “சிங்கள மொழி மூலங்கள்” எனக் கூறிய பதங்கள் சமஸ்கிருதமும், பிராகிருதமுமே!

அப்படியிருந்தும் அவரால் ‘இஸிகிரய’ என்ற பெயருக்கு வடமொழியிலிருந்தோ, சிங்களத்திலிருந்தோ மூலத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமையால், இப்பெயர் இந் நாட்டிற்குப் புறம்பானதொரு பெயர் என முடிவெடுத்தார்.

இஸிகிரியன் என்ற பெயர் ‘ராயன்’ என்ற பதத்திலிருந்து பெறப்பட்டிருக்கலாம் எனக்கருதிய பரணவிதானவிற்கு, இது ஒரு தமிழ்ப் பெயர் என்று ஏன் தெரியவில்லை?

தமிழில் ராயன் என்பது ஒரு குழுத்தலைவரைக் குறிப்பிடும் பெயராகும். முடிநாகராயன், மழவராயன், பல்லவராயன், வசந்தராயன், காத்தவராயன் என்பன தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் பெயர்களாகும்.

‘இஸிகிராயன் (இஸிகிரய)’ என்ற தலைவன் வல்லிபுரத்திலிருந்து நாக நாட்டை நிர்வகித்த கந்தரோடை அரசனின் பிரதிநிதியாக இருந்திருக்கலாம்.

படகர அதநெஹி

பிராகிருத மொழியில் ‘அதநெ’ என்றால் ‘ஆஸ்தானம்’ என்று பொருள், ‘அதநெஹி’ என்றால் ‘ஆஸ்தானத்தில்’ என்று

பொருள்படும்.

யாழ்ப்பாணத்தின் வட கரையிலிருக்கும் வல்லிபுர ஆஸ்தானத்தை இது குறிப்பிடுவதால் ‘படகர’ என்பது ‘வடகரை’ என்ற தமிழ்ப் பதத்தின் பிராகிருத வடிவம் என ஏற்றுக் கொள்வதில் தவறேதும் இருக்க முடியாது.

‘படகர அதநெஹி’ என்றால் ‘வடகரை ஆஸ்தானத்தில்’ என்பதே சரியான பொருள்.

பியகுக விஹர கரிதே

இந்த வாசகத்திற்கு, இஸிகிராயன் ‘பியகுகதில் விகாரை’ என்ற பெயர் கொண்ட விகாரையைக் கட்டுவித்தான் அல்லது இஸிகிராயனின் நிர்வாக காலத்தில் பியகுகதில் என்பவன் இந்த விகாரையைக் கட்டுவித்தான் என இரு விதமாகப் பொருள் கொள்ளலாம்.

யாழ்ப்பாணத் தீபகத்திற்கு அப்பால் மேற்குக் கடலில் உள்ள தீவுகளில் பெளத்தம் பரவியிருந்த முக்கியமான தீவு புங்குடுதீவாகும். இத்தீவை பாளி நூல்கள் பியங்கு தீபமெனவும், நம்பொத்த என்ற சிங்கள நூல் புவங்கு தீவு எனவும் குறிப்பிடுகிறது.

பியங்குதீபம் தூய்மையில் சிறந்த பெளத்தர்கள் வாழ்ந்த இடம் என்பது மகாவம்சம் மூலம் அறியக்கிடக்கிறது. துட்டகாமினி, போரில் எல்லாளனைக் கொன்றபின் தனது மாளிகைக்குத் திரும்பி, போரில் நடைபெற்ற கொடுமைகளை எண்ணி மனக்கவலையுற்ற நேரத்தில் பியங்குதீபத்தின் தவப்பள்ளியிலிருந்த தேரர் எண்மர், துட்டகாமினியிடம் சென்று அவனைத் தேற்றினார்கள் என்ற தகவலை

வல்லிபுரம் பொற்சாசனம்

Image Source - amazinglanka.com

மகாவம்சம் தருகிறது.

வல்லிபுர விகாரையைக் கட்டுவித்தவரின் பெயர் பியசுகதிஸ என வல்லிபுரப் பொற்சாசனம் தெரிவிப்பதிலிருந்து, இந்த திஸ்ஸன் பியங்குதீபத்தில் வாழ்ந்தவர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

வல்லிபுர எழுத்து வடிவங்கள்

வல்லிபுரப் பொற்சாசனத்தில் காணப்படும் எழுத்துகளை ஆராய்ந்த பரணவிதான இச்சாசனத்தின் வரிவடிவம் இலங்கையின் பெருநிலப்பரப்பில் காணப்பட்ட கல்வெட்டுக்களின் பிராமி வரிவடிவமே எனக் கூறிய போதிலும், இந்த எழுத்துகளின் தண்டுகளின் கீழ்ப்பகுதியிலுள்ள நீண்ட வளைவுகளைக் கவனிக்கத் தவறவில்லை. இந்த வளைவுகளுக்கான காரணம் இச்சாசனம் கல்லிலல்லாது தங்கத் தகட்டில் எழுதப்பட்டதனால் ஏற்பட்டது எனப் பரணவிதான விளக்கமளித்தார். இச் சாசன எழுத்துகள் இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு உரியவை என்றும், இச் சாசனத்தின் மொழி இலங்கையின் பிற கல்வெட்டுகளில் காணப்படுவது போன்ற 'ஆதிச் சிங்களப் பிராகிருதம்' எனவும் பரணவிதான தீர்ப்பளித்தார்.

இச் சாசனத்தில் காணப்படும் எழுத்து வடிவங்களைக் கல்வெட்டியலாளரான வேலுப்பிள்ளை, இந்திய கல்வெட்டியல் நிபுணரான தானியின் உதவியுடன் மறு பரிசீலனை செய்து பின்வரும் உண்மைகளை நிறுவியுள்ளார். (Velupillai, A., 1981; Dani, A.H 1963)

1. வல்லிபுரப் பொற்சாசனத்தில் காணப்படும் எழுத்து வடிவங்கள் ஈழத்தின் பிற இடங்களில் காணப்படும் எழுத்து வடிவங்களை விடத் தனித்துவமானவை. இப்பொற்சாசனத்தில் காணப்படும் எழுத்துகள் ஆந்திர மாநிலத்தில், இஷ்வாகு வம்ச மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அமராவதி, நாகர்ஜுனா கொண்டா ஆகிய பௌத்த நிலையங்களில் உள்ள கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் எழுத்து வடிவங்களை ஒத்திருக்கின்றன.

வல்லிபுரப் பொற்சாசனத்தின் பிராமி எழுத்து வடிவங்கள் இஷ்வாகு கால எழுத்துகளைப் போன்று, தண்டுகளின் கீழ்ப்பகுதிகள் வளைவுகள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன.

பரணவிதான கூறியது போல இந்த வளைவுகள் பொற்கட்டில் எழுதியமையால் ஏற்பட்டவை அல்ல! அவற்றின் உண்மையான வடிவமே அதுதான்! வல்லிபுரச்சாசனத்தில் காணப்படும் 'அ.இ.உ.க.ம.ய.ற.ல.ள்' ஆகிய எழுத்துகள் நான்காம் நூற்றாண்டிற்குரிய அமராவதி, நாகர்ஜுனா கொண்டா சாசனங்களில் காணப்படும் அதே எழுத்து வடிவங்களாதலால், இவ் வடிவங்கள் அங்கிருந்தே யாழ்ப்பாணத்தை வந்தடைந்து வல்லிபுரச் சாசனத்தில் இடம் பெறுகின்றன. இதிலிருந்து இச் சாசனத்தின் காலம் நான்காம் நூற்றாண்டாகக் கணிக்கப்படுகிறது.

இவ்வரி வடிவங்கள் இலங்கையின் தென் பகுதிக் கல்வெட்டுகளில் இடம்பெறவில்லை.

அநுராதபுரத்தை வசப மன்னன் ஆண்ட காலத்திற்கு இரு நூற்றாண்டுகளின் பின்னரே வல்லிபுரச்சாசனம் எழுதப்பட்டமையால் இச் சாசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் 'வஹ' மகாராஜா வசபனாக இருக்க முடியாது.

2. அக்காலத்தில் இந்தியாவின் எல்லாப் பிராந்திய மொழிகளும் பிராமி எழுத்துகளைக் கொண்டே எழுதப்படமையால் இவ்வரிவடிவம் ஒரு குறிப்பிட்ட மொழி பேசுவோரின் தனிச் சொத்தாக இருக்கவில்லை.

ஆந்திர, கர்நாடக மாநிலங்களில் காணப்படும் பௌத்த மதக் கல்வெட்டுகளில் பிராகிருத மொழியில் பிராமி எழுத்துகளைக் கொண்டே சாசனங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

பரணவிதானவின் கூற்றுப்படி இலங்கையின் பிராகிருத எழுத்துகளை 'சிங்கப் பிராகிருதம்' என ஏற்றுக் கொள்ளும் அறிஞர்கள், இச் 'சிங்கள பிராகிருதம்' எப்படி ஆந்திராவிலும், கர்நாடகத்திலும் வழக்கத்திலிருந்தது என்பதற்கான விளக்கத்தைத் தருவார்களா?

தென்னாசியச் சாசனங்களை ஆராய்ந்த பேராசிரியர் சிற்றம்பலம், இக் காலகட்டத்தில் தமிழ்நாடு தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில்

கல்வெட்டுகள் யாவும் பிராகிருத மொழியிலே எழுதப்பட்டிருப்பதையும், இப் பண்பைப் பின்பற்றியே அமராவதி, நாகர்ஜுனா கொண்டா பகுதிகளில் பௌத்தத்தை ஆதரித்த இஷ்வாகு அரச வம்சத்தினரும் தமது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட, திராவிட மொழியான தெலுங்கு வழக்கிலிருந்த பிரதேசங்களில் பிராகிருத மொழியிலேயே பௌத்த மத சாசனங்களை எழுதி வைத்திருப்பதையும், எடுத்துக் காட்டினார் (சிறுமம்பலம் சி.க.1993. 119.123).

வல்லிபுரச் சாசனத்தைக் கொண்டு இப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் சிங்கள பிராகிருதம் பேசினார்கள் எனக் கொள்வது, ஆந்திர மாநிலத்தில் காணப்படும் கல்வெட்டுகளைக் கொண்டு இப்பகுதி மக்கள் தெலுங்கு பேசவில்லை, பிராகிருதம் பேசினார்கள் எனக் கொள்வது போன்ற தவறான கணிப்பாடும்.

வல்லிபுரப் பொன்னேட்டு மொழி பௌத்தர்களின் சமயப் பதிவேட்டு மொழியே ஒழிய, ஓர் இனத்தின் பேச்சு மொழியே அல்ல! பௌத்த மதத்தின் சாசன மொழியான பிராகிருதத்தை மக்களின் பேச்சு மொழியாக பரணவிதான இனம் கண்டது மாபெரும் தவறாகும். பரணவிதான வல்லிபுரச் சாசனத்தை ஒரு புறச்சார்வான, பாரபட்சமான கண்களுடனே அணுகியிருக்கிறார் என்பதில் எதுவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. இவரது தவறான முடிபுகள் பல வரலாற்றாசிரியர்களைப் புராதன யாழ்ப்பாணத்தில் சிங்கள மக்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்றும், யாழ்ப்பாண அரசு (நாகதீப அரசு) அநுராதபுர அரசின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தது என்றும் எழுதுவதற்கு ஏதுவாயிற்று.

சாசனம் சாற்றும் சரித்திரச் சான்றுகள் நாகதீபம்

இலங்கையின் பௌத்தமத வரலாற்று நூல்களான மகாவம்சம், தீபவம்சம்

பேரா. பரணவிதான

Image Source - www.archaeology.lk

ஆகிய இலங்கையின் வடபகுதியை 'நாகதீப', 'நாகதீவ' ஆகிய பதங்களால் குறிப்பிட்டுச் சொல்கின்றன. மணிமேகலை இந் நிலப்பகுதியை 'நாகநாடு' எனக் கூறுகிறது. இலங்கையின் மேற்குக் கரையோரமாகக் கதம்ப நதியின் (அருவியாறு) முகத்துவாரத்திலுள்ள அரிப்பு என்ற இடத்திலிருந்து, அவ்வாற்றுப் படுக்கை நிலங்கள் வழியாக நாபொக்களை வரைக்கும், நாகபொக்களையிலிருந்து கிழக்குக் கரையோரமாக கூடத்தை (திருகோணமலை) உள்ளடக்கிய ஒரு கோட்டுக்கு வடக்கேயுள்ள பிரதேசம் யாவும் நாகதீபம் என அழைக்கப்பட்டது (Parker, H.1909: p.14; Geiger, W.1960; p 108).

நாகதீபத்தில் இன்றைய யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு, அதைச் சுற்றியுள்ள தீவுகள், திருகோணமலை, முல்லைத்தீவு, பூநகரி, மாந்தை, மன்னார், மதவாச்சி (மகாவில்லாச்சி), வவுனியா ஆகிய பகுதிகள் அடங்கியிருந்தன. இருந்த போதிலும் தமிழில் பாண்டித்தியம் பெற்றதாகக் கூறிக்கொள்ளும் சில அறிஞர்கள் நாகதீபம்

என்ற பெயர் நயினாதீவைக் குறிப்பிடுவதாகத் தீர்மானித்துள்ளார்கள். 'வையா' என்ற யாழ்ப்பாண வரலாற்று நூல் நயினாதீவை 'நாக நயினாதீவு' எனக் கூறுவதால் ஏற்பட்ட மயக்கமாக இது இருக்கலாம்.

இசிகிராயன் (இஸிகிரய) என்ற தமிழ்ப் பெயர் கொண்ட தலைவன் வல்லிபுரத்திலிருந்து நாகதீபத்தை நிர்வாகம் செய்தான் என்ற சாசனக்கூற்று, நாகதீபம் என்பது நயினாதீவு என்ற சிறிய தீவாக இருக்க முடியாது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. மேலும் புங்குடுதீவு (பியங்கு தீப) இந்த நாகதீபத்தின் ஒரு பகுதியே என்பதையும் இச்சாசனம் சுட்டி நிற்கிறது.

மொத்தத்தில் மகாவம்சம், தீபவம்சம் ஆகிய நூல்கள் இலங்கையின் வடபகுதி முழுவதையும் நாகதீபம் எனக் குறிப்பிடுவதையே வல்லிபுரப் பொற்சாசனமும் ஊர்ஜிதம் செய்கிறது.

நாகதீப அரசு

கி.மு ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் மகோதரன், சூளோதரன் ஆகிய நாக மன்னர்கள் நாகதீபத்தின் அரசரிமைக்காகப் போர் புரிந்த வரலாற்றை மகாவம்சம் எடுத்துரைக்கிறது (Mahavamsa, Ch 1: 46). கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வளைவாணன் என்னும் தமிழ் நாக அரசன் நாக நாட்டை ஆட்சிபுரிந்த செய்தியை மணிமேகலை கூறுகிறது (மணிமேகலை xxiv : 54). இவற்றின் தொடர்ச்சியாக கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டில்

வல்லிபுரச் சாசனத்தில் காணப்படும் "அ, உ, க, ம, ய, ற, ல, ள" ஆகிய எழுத்து வடிவங்கள் கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டிற்குரிய அமராவதி, நாகர்ஜுனாகொண்டா சாசனங்களில் காணப்படும் பிராகிருத பிராமி எழுத்து வடிவங்களாகும். இவ்வெழுத்து வடிவங்களின் பாணி (Style) இலங்கையின் தென்பகுதிக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படவில்லை.

இசிகிராயன் என்ற தமிழ்த் தலைவன் வல்லிபுரத்திலிருந்து நாகதீபத்தை நிர்வாகம் செய்த தகவலை இப் பொற் சாசனம் தருகிறது. கி.பி.எட்டாம் நூற்றாண்டில் உக்கிரசிங்கன், சிங்கை நகரை அரச மையமாகக் கொண்ட யாழ்ப்பாண அரசை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னரே, நாகதீபத்தைத் தமிழ் அரசர்கள் நிர்வாகம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை உறுதுணை செய்யும் சான்றுகளில் இச்சாசனமும் ஒன்று.

யாழ்ப்பாண மண்ணின் ஆதிச்சரித்திரத்தைப் பதிவு செய்த நூல்கள் ஏதும் இன்று இல்லாத போதும், அநுராதபுரத்தை அரச பீடமாகக் கொண்ட இலங்கையின் ஆட்சி அமைப்புக்கு வெளியே, நாகதீபத்தில் தனித்தன்மையான சுதந்திரத் தமிழ் மன்னர்களின் அரசாட்சி நடைபெற்று வந்திருப்பதற்கான சான்றுகளுக்கு வல்லிபுரச் சாசனம் வலுச் சேர்க்கிறது.

நாக தீபக் கலாசாரச் சின்னம்

வல்லிபுரச் சாசனத்தில் காணப்படும் 'அ, உ, க, ம, ய, ற, ல, ள' ஆகிய எழுத்து வடிவங்கள் கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டிற்குரிய அமராவதி, நாகர்ஜுனாகொண்டா சாசனங்களில் காணப்படும் பிராகிருத பிராமி எழுத்து வடிவங்களாகும். இவ்வெழுத்து வடிவங்களின் பாணி (Style) இலங்கையின் தென்பகுதிக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படவில்லை.

இதிலிருந்து இவ்வெழுத்து வடிவங்கள் ஆந்திராவிலிருந்து (தமிழகத்தினூடாக) கடல் வழியாகவே யாழ்ப்பாணத்தை வந்தடைந்து வல்லிபுரச் சாசனத்தில் இடம்பெறுகின்றன என்பது தெளிவாகிறது.

இவ்வரி வடிவங்கள் கிறிஸ்தாபத்திற்குப் பல நூற்றாண்டுகள் முன்பிருந்தே வட ஈழத்தில் வியாபித்துப் பரவிக்கிடந்த ஆதித் தமிழரின் நீர்ப்பாசன, சமுத்திர, வர்த்தக நாகரிகப் பின்னணியில், வட யாழ்ப்பாணத்தின் துறைகளினூடாகக் கசிந்து வந்த கலாசாரப் பரிமாறலின் சின்னங்களாகும்!

ஆந்திர - யாழ்ப்பாண பௌத்த கலாசாரத் தொடர்புகள்

ஆந்திர மாநிலத்தில் உருவான அமராவதி கலைப்பாணியின் காலம் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டு வரையாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இக் காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் ஆந்திர தேசத்திற்குமிடையே நடைபெற்ற வர்த்தக, கலாசாரத் தொடர்புகளினால் இக் கலைமரபு அங்கிருந்து ஈழத்தை வந்தடைந்தது.

வல்லிபுரத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகளில் ஆந்திர மாநிலத்தை ஆட்சி புரிந்த சத்வாகன, இஷ்வாகு மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் வெளியிட்ட நாணயங்களும் கிடைத்திருக்கின்றன. இக்காலகட்டத்தில் வல்லிபுரம் துறைமுகத்தைக் கொண்ட புகழ்பெற்ற ஒரு நகரமாகவும், பௌத்த மத வழிபாட்டுத்தலமாகவும் விளங்கியமையால் ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து வர்த்தகர்களும், பௌத்த யாத்திரிகர்களும் இங்கே வருகை தந்தார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

வல்லிபுரத்தைப் போன்றே கந்தரோடை அகழ்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆந்திர நாணயங்களும், அமராவதி கலைப்பாணியில் அமைந்த புத்தபிரானின் சிலைகளும், பௌத்த ஸ்தூபங்களும் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்கும் நான்காம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற்கும், ஆந்திரமாநிலத்திற்குமிடையே நிலவி வந்த கலாசார பரிமாற்றங்களை எடுத்தியம்பி நிற்கின்றன.

ஆந்திர மாநிலத்தின் நாகர்ஜுனா கொண்டாவில் பிறநாட்டுப் பௌத்தர்கள் வசிப்பதற்காகக் கட்டப்பட்ட பள்ளிகளில், சீகள விகாரை என்பது ஈழத்துப் பௌத்தர்கள் தங்கி பௌத்த மதக் கல்விகளை மேற்கொள்ளுவதற்காகப் பிரத்தியேகமாகக் கட்டப்பட்டிருந்ததை, மூன்றாம் நூற்றாண்டின் நாகர்ஜுனாகொண்டா கல்வெட்டு எடுத்துரைக்கிறது.

உசாத்துணை

1. இந்திரபாலா, கா (1973): 'வல்லிபுரம் தாழிப்புதையல்'; வீரகேசரி வாரப்பதிப்பு, 18 பெப்ரவரி 1871, கொழும்பு.
2. Archaeological Report(1846): 'A Burial at vallipuram', Journal of the Royal Asiatic Society, Ceylon Branch, Vol.1, No.1, p.156.
3. சிற்றம்பலம், சி.க, (1993), யாழ்ப்பாணம் தொன்மை வரலாறு, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி
4. மணிமேகலை (1965), உ.வே சாமிநாதையர் பதிப்பு, அறம் பதிப்பகம், சென்னை.
5. Geiger, Wilhelm (1960), Culture of Ceylon in Medieval Times (Ed) Heinz Bechert, Harrassowitz Publishing House, Germany:
6. Dani A.H.(1963) Indian Paleography, Oxford University Press, Oxford
7. Paranavitana, S.(1934 - 1941) vallipuram Gold Plate Inscription of the Reign of Vasabha: Epigraphia Zeylanica, Vol. IV PP 229-237."
8. Lewis,J.P (1916): "Some Notes on Archaeological Matters in the Northern Province of Ceylon, in The Ceylon Antiquary and Literary Register, 1916 - 17, Vol II Part 2,Colombo
9. Lewis, J.P (1895) Manual of the Vanni Districts, Govt, Press, Colombo
10. Paranavitana,S. (1983), Vallipuram gold - Plate Inscription of Ceylon, Vol.2, Part 1, Dept of Archaeology, Moratuwa.
11. Parker, Henry (1909), Ancient Ceylon, Luzac & Company, London.
12. Schalk, Peter (1994) "The Vallipuram Buddha Image, Proceedings of the Symposium on Dance Music and Art in Religions, 16th - 18th August 1994, Abo Finland.
13. Veluppillai,A (1990); "Tamil in Ancient Jaffna and the Vallipuram Gold Plate, Journal of Tamil Studies; 19 : 114

(தொடரும்)

இலங்கைத் தீவின் பூர்வீக குடிகளாக சிங்களவர்களையும் மற்றும் தமிழர்களையும் அவர் தம் பேரினவாத சிந்தனையானது, பல வரலாற்று புனைவுகளின் ஊடாக இற்றை வரை தொடர்ந்து முன்வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் இந்நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகள் வேடுவர் என்பதை எவரும் மறுக்கவியலாது. அதனடிப்படையில், கிழக்குக் கரையோரம் எங்கும் வாழும் இன்று தமிழை பேசு மொழியாகக் கொண்டுள்ள வேடுவர்களின் இருப்பியல் பற்றியும், அவர் தம் தேவை பற்றியும் 'வேடர் மானிடவியல்' என்ற இந்தக் கட்டுரைத்தொடர் ஆய்வுப்பாங்கில் விவரிக்கின்றது. வேடுவர்களுக்கே உரித்தான அடையாளங்களை வெளிக்கொணர்வதாகவும், இதுவரை நாம் அறிந்திடாத வேடுவர் குணமாக்கல் சடங்குகள், இயற்கையுடன் பின்னிப்பிணைந்த அவர்களின் வாழ்வியல், வேடுவர் மீதான ஆதிக்க சாதியினரின் பாகுபாடுகள் என்பன உள்ளிருந்து மரபு மீட்கும் நோக்கில் பிரதானமாகக் கண்டறியப்பட்டு, அவை தொடரின் ஊடாக முன்வைக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் காலனிய எண்ண மேலாதிக்கத்துள் சிக்குண்டு அழிந்துகொண்டிருக்கும், அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அவர் தம் மானிட நகர்வுகள் முதலான பல அல்லோல கல்லோல நிலைமைகளும் இதில் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன.

கமலநாதன் பத்திநாதன்

கமலநாதன் பத்திநாதன் அவர்கள் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் நடன நாடகத்துறையில் நாடகமும் அரங்கியலும் கற்கைநெறியில் இளமானி சிறப்புப்பட்டம் பெற்றவர். கிழக்கிலங்கையின் பூர்வ குடிகளான வேடர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த இவர் இலங்கையில் தமிழ் பேசும் வேட்டுவ மக்கள் சார்ந்து பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றார். அவ்வகையில் 'வேடர் மானிடவியல்' எனும் விடயத்தின் கீழ் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வருகின்றார்.

மேலும் பல்வேறு உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு நாளிதழ்கள், சஞ்சிகைகளில் வேடர் சமூகத்தின் சமயம், வரலாறு, தமிழ் இலக்கியம், பண்பாட்டு ஆய்வு சார்ந்த கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டுள்ள பத்திநாதன் தற்பொழுது இலங்கை நூலக நிறுவனத்தில் கள ஆய்வாளராகக் கடமையாற்றுகின்றார்.

மட்டக்களப்புப் பூர்வகுடிகளின் சடங்குகள் உளவியலும் அழகியலும்

இற்றைக்கு பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே அதாவது இடைக்கற்காலக் காலந்தொடக்கம் இலங்கையில் வேடர் சமூகம் வாழ்ந்து வருகின்றது என்பதனை, இலங்கை மானிடவியல் மற்றும் வரலாற்று ஆய்வுகள் தமது வரையறைக்கு எட்டியவரை எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றன. இலங்கையில் கிழக்குப்பக்கமாக திருகோணமலை தொடங்கி மட்டக்களப்பு, அம்பாறை என மிக நீண்டதான கரையோரத்துடன் அண்டியதாகக் கடலோர வேடர் குடிப்பரம்பலை இன்றும் வாழும் சாட்சிகளாகக் காணமுடிகின்றது. கிழக்கிலங்கையின் இனக்கலப்பில் இன்றும் வேடப்பூர்வகுடிகளின் அடையாளங்கள் சடங்கார்ந்த நடவடிக்கைகள் ஊடாக வெளிக்கிளம்பியபடியே உள்ளன. இன்று தமிழகத்திலும் பல குடிசார் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களில் சிலர்

மட்டுமே சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றார்கள்.

அவற்றுள் சங்க இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றவர்கள் தான் மிகவும் பழமையான குடிகளாகக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். இவர்களில் சிலர் வேட்டுவர், வலையர், குறும்பர், குறவர், பறையர் போன்ற சமூகங்களாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

இலங்கையின் தமிழ், சிங்கள மக்களை விடவும் வேட்டுவ மக்கள் இந்தியாவின் பிரதான ஐந்து பழங்குடிகளுடன் நெருங்கிய மரபணுத் தொடர்பைக் கொண்டுள்ளனர் என்று சமீபத்திய ஆய்வொன்றில் கூடத் தெரிய வந்துள்ளது. அவ்வகையில் இந்தியாவின் ஒடிசாவிலுள்ள சந்தால் மற்றும் ஜீவாங் பழங்குடியினருடனும், தமிழ் நாட்டின்

இன்று நாம் காணுகின்ற ஈழத்துச் சமூகங்களில் பூர்வகுடிகளாக வேடர்களை அறுதியிடுவதற்கு கண் பார்க்கும் இடமெல்லாம் சான்றுகள் கொட்டிக்கிடக்கின்றன. ஆரியக் குடியேற்றங்களிலும், பௌத்த மதப் பரம்பலிலும் இரண்டாம் படி நிலைக்குள் உள்வாங்கப்படாது விடுபட்டுப்போன பெருமளவு இயக்கரும், நாகரும் வேடர் என்ற சமூக அமைப்பினுள் வந்தவர்கள் என்றே கொள்ள வேண்டும்.

இருளர், பணியர், பள்ளர் முதலான பழங்குடியினருடனும் வலுவான மரபணு ஒற்றுமையைப் பேணவதாகத் தெரியவந்துள்ளது (timesofindia.indiatimes.com).

அவ்வகையில் இன்றும் மட்டக்களப்பில் வேட்டுவப் பூர்வ குடிகள் கலப்புற்றோ, கலப்புறாமலோ வாழும் கிராமங்களாக பால்ச்சேனை, வாகரை, மாங்கேணி, கழுவாக்கேணி, காயங்கேணி, பனிச்சங்கேணி, கோறளங்கேணி, மதுரங்குளம், ஆலங்குளம், கிரிமிச்சை, உறியக்காடு, கதிரவெளி, கட்டுமுறிவு, அமந்தனாவெளி, குஞ்சன்குளம், மட்டக்களப்பு வேடர் குடியிருப்பு (குடியிருப்பு), தளவாய், கருங்காலிச்சோலை, இலுக்கு, பறங்கியாமடு, சித்தாங்கேணி, களுவன்கேணி (யக்குறே, குரங்கமுலை, மாவடிப்பற்று, அக்கரை, நெடியமடு), நாசிவன் தீவு, இறால் ஓடை, பொண்டுகள் சேனை, கொங்கனை, திராய்மடு, வாகனேரி, முறுத்தானை, கழுமுந்தன் வெளி, கரடியன்குளம், வேப்பவெட்டுவான், பாலர்ச்சேனை குசலன்மலை, முதலான கிராமங்கள் பார்த்துணரும் சான்றுகளாகக் காணப்படுகின்றன.

இன்று நாம் காணுகின்ற ஈழத்துச் சமூகங்களில் பூர்வகுடிகளாக வேடர்களை அறுதியிடுவதற்கு கண் பார்க்கும் இடமெல்லாம் சான்றுகள் கொட்டிக்கிடக்கின்றன. ஆரியக் குடியேற்றங்களிலும், பௌத்த மதப் பரம்பலிலும் இரண்டாம் படி நிலைக்குள் உள்வாங்கப்படாது விடுபட்டுப்போன பெருமளவு இயக்கரும், நாகரும் வேடர் என்ற சமூக அமைப்பினுள் வந்தவர்கள் என்றே கொள்ள வேண்டும். பண்டைய மட்டக்களப்பின் விந்தனை, வேகம் (நாடு, காடு), கோறளை (வாகரைப் பகுதி) போன்ற

நிலப்பரப்புக்குள் தொடராக இச்சமூகத்தினர் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் வேடர்களின் வாழ்விடங்கள், வழிபாடுகள் மற்றும் மொழி பற்றிய தகவல்களும் தடயங்களும் ஐயத்துக்கு இடமின்றி வெளிப்படுகின்றன. இப்பிரதேச ஆலய நடைமுறைகளிலும் வழிபாட்டுத் தன்மையிலும் வேடர்களின் வழக்காறுகள் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

திருக்கோவில் சித்திர வேலாயுதர் ஆலயம், கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றிச்சரம், கோவில் போரதீவு சித்திர வேலாயுதர் ஆலயம், மண்டுர் முருகன் ஆலயம், சித்தாண்டி சித்திர வேலாயுதர் ஆலயம், வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் ஆலயம் போன்ற மட்டக்களப்பின் புகழ்பெற்ற முருகன் திருத்தலங்களிலும் மற்றும் பல பண்டைய ஆலயங்களிலும் வரலாற்றுத் தொடக்க நிலை வேடர்களைக் கொண்டே முன்னெடுக்கப்படுவது நம் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகின்றது. எனவே இயக்கர், நாகர் என்போருக்கு அடுத்த நிலையில் இன்றும் மட்டக்களப்பில் பல்வேறு இடங்களிலும் பரந்து வாழ்வோரான வேடர் சமூகத்தினரே தற்கால மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் பூர்வகுடிகள் எனக் கவனிக்கத்தக்கவராகின்றனர்.

இப்பூர்வ குடிகளின் திருமண உறவுகள் பெரும்பாலும் மட்டக்களப்பின் பிற சமூகங்களுடன் தொடர்புற்றுக் கலந்திருப்பதும் இங்கு அவதானிப்புக்கு உட்படுத்தப்படுவதாகின்றது.

வெள்ளாளருடன் வேடர் சமூகத்தினராகக் காணப்படுகின்றனர். இதனிடையே வாகரை போன்ற பகுதிகளில் வெள்வேடர்

என்ற பெயரில் ஒரு பிரிவினர் தங்களை அடையாளப்படுத்துகின்றனர்.

தாய்வழிச் சமூக அந்தஸ்தை இறுக்கமாகப் பறைசாற்றும் வேடர் சடங்கு முறைகள்

ஆதிகாலம் தொட்டு இன்று வரைக்கும் வேடர்களின் வழிபாடானது பெண்மயப்பட்டதாக, வழிபாட்டு முறைகளில் பெண்களின் ஆதிக்கம் அதிகமாகக் காணப்படுவதாகவே உள்ளது. முன்னோர் வழிபாட்டில் இருந்து அடுத்தபடியாக வேடர்கள் பின்பற்றிய வழிபாடானது பெண் தெய்வங்களை மையப்படுத்தியே நிகழ்ந்துள்ளன. அவ்வகையில் இன்றைய வேடர் சடங்கு மையங்களின் கப்புறானையாகவும் (மதகுரு) அவற்றின் பிரதான தெய்வமாகவும் பெண்களே முன்னிலைப் படுத்தப்படுகின்றனர். அவ்வகையில் செம்பக நாச்சி, செம்பு நாச்சி, கொம்பு நாச்சி, தெய்ய நாச்சி, அந்தன் குமாரி, மோட்டுக்காட்டுத்தெய்வம், மாநீலி (நூற்றுக்கு மேல்), குடா நீலி (நூற்றுக்கு மேல்), கிரியம்மா, பூச்சாண்டி முதலானவற்றையும் (இவை எதற்குமே உருவம் இல்லை.), பிற்காலத்தில் வந்து சேர்ந்த பத்தினி தெய்யோ (கண்ணகி) வழிபாட்டையும் குறிப்பிடலாம். இடத்திற்கு இடம் இவற்றில் மாறுபாடும் காணப்படும். இதில் இன்னும் அழுத்தமாகப் பார்க்கப்பட வேண்டிய விடயம் யாதெனில் குறித்த வழிபாடுகளிலே ஆண் தெய்வங்களாகக் கொள்ளப்படுபவைகள் அனைத்தும் பெண் துணைப்பரிவாரங்களாக, தெய்வங்களுக்கான உதவியாட்களாகவே காணப்படுகின்றன. அதாவது, இன்றும் வேடர் வழிபாட்டினை முன்னின்று நடாத்தும் வேடர் சமூகப் பெண் மதகுரு ஒருவரின் கருத்து இவ்வாறு அமைந்தது.

“களுவோ வித்தனம்மா தொழுவோ வித்தனம்மா

களுவன்னீ..... தொழுவன்னீ... லே பூஞ்சி தப்புரம்மா

பூனொச்சிமுனையோ...

கல்குடாவோ.0

தொப்பிகலையோ...

சீம்பிலாகல் மாப்பாரே தெய்யநாச்சி...”

(வேட்டுவப் வழிபாட்டுப் பாடல் ஒன்று - மட்டக்களப்பு களுவன்கேணி - வேடக்கப்புறானை - ஜெயராணி)

“நாங்க தெய்யநாச்சியதான் (பெண் தெய்வம்) தலைத்தெய்வமா வெச்சிருக்கம் (பிரதான தெய்வம்). எங்கட அப்பா இறந்த பிறகு நான் தான் சடங்க செய்து வாரன். அப்பாக்கு முதல் அப்பாட அம்மாதான் செய்து வந்தவ. அவட பூட்டி முறையான குடற்புரி ஆச்சிதான் இந்த தேவாதி முறைகள் இந்த ஊருக்குள்ள கனகாலமா ஆதரிச்சு வந்ததாம் எண்டு அப்பா சொல்லுவாரு. இப்ப நான் ஒரு பொம்புளையா எல்லாம் செய்து வாரன். இந்த சடங்கு மையத்தின் பிரதான தேவாதியும் நான் தான்.” (மட்டக்களப்பு களுவன்கேணி - நடராசா ஜெயராணி)

கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் வேடர் வழிபாட்டு முறைகள் ஒரு சில இடங்களில் பத்தினி தெய்யோ என்ற பதத்துடன் உருவ வழிபாட்டுடன் இணைந்து கொள்கின்றன. இதன் விளைவாக வேடர் சடங்கு அம்சங்களுடன் பத்தி முறை எனப்படுகின்ற கிராமிய வணக்க முறைகளும் இணைந்து கொள்கின்றன. இவ்வாறு இச்சடங்காற்றுகைகள் காலத்திற்கு ஏற்றால் போல் மாற்றமுற்றாலும், பெண்களைச் சடங்கோடு இணைத்துக் கொள்ளுதல் என்பதில் வேடர் சமூகத்தினரிடையே எதுவித மாற்றங்களும் ஏற்படவில்லை. பத்தினி தெய்யோ சடங்கு நடவடிக்கையின் போது மடைப்பெட்டி எடுத்துவரல், நெல்லுக்குற்றுதல், கண்ணிமார் பிடித்தல் முதலான சடங்கின் பிரதான அம்சங்கள் யாவும் பெண்மையப்பட்டதாகவே இன்றும் காணப்படுகின்றன.

பெண்களின் பல்லாளுமைகளைப்

பிரதானப்படுத்தும் வேடர் சமூகம்

வழிபாட்டு அம்சங்களில் எவ்வாறு பெண்கள் தனித்துவமாகக் காணப்படுவார்களோ

கண்ணகை அம்மன்

Image Source : facebook.com/cheddipalayamkannaki

அதுபோலவே வேறு துறைகளிலும் அவர்கள் நிகரற்ற நிபுணத்துவம் கொண்டோராக, தனித்த சிறப்பு உடையவர்களாகவே காணப்படுவர். உதாரணமாக, சிறந்த தேன் வேட்டைக்கான வழிகாட்டியாகவும் காணப்படுவார். சிறந்த கூத்துப்பாடல், காவியப்பாடல், காவடிப்பாடல் பாடக்கூடியவராகவும் கலையம்சத்தோடு காணப்படுவார். அதே சமயம் கைமருந்து, சித்த வைத்தியம், நாட்டு வைத்தியம், மருத்துவ மந்திர நடவடிக்கைகள் முதலானவற்றிலும் சிறந்து விளங்குவார். இவ்வாறு மேற்சொன்ன சகல துறைகளிலும் தாடனம் கொண்ட வேட மருத்துவிச்சி (லட்சுமி) மூதாட்டி ஒருவரின் கருத்துக்கள் இவ்வாறு அமைந்திருந்தன.

“மன! எங்கட காலம் வேற உங்கட காலம் வேற இப்ப எல்லாத்துக்கும் இங்கிலீசு மருந்து. எல்லாரும் வருத்தம் தாற நோவுக்கு மருந்து தேடுறாங்களே ஒழிய வருத்தத்த அடியோட ஒழிக்க மருந்து தேடுறாங்க இல்ல. வெறும் வருத்தத்தோட நோவ மட்டும் இல்லாமல்

ஆக்கி என்ன நன்ம கிட்டப்போகுது? நான் ஒரு புள்ளைக்கு சுகமில்லாம (மாதவிடாய்) நிண்டு பொயித்தெண்டால் அடுத்த மாதம் இருந்தே வைத்தியத்தத் தொடங்கிடுவன். புள்ள புறகு கண்ட கண்ட மாதிரி எல்லாத்தையும் தின்ன ஏலாது. அவக்கெண்டு சில பத்தியச் சாப்பாடுகள் இரிக்கி. அதத்தான் குடுக்கனும். மூணா மாசம் கழிய மட்டும் புள்ளைய கவனமா பார்க்கம். ஆறு மாசத்துக்குப் புறகு நான் எண்ட வேலையத் தொடங்கிடுவன். தாயும் சேயும் நலமா இரிக்கிறது நாம கவனிக்குறதுலதான் இரிக்கி. முதலாவது வேலையா ஆமணக்கு எண்ண போட்டு இரண்டு நாளைக்கு ஒருக்கா நல்லா நீவி (மசாஜ்) விடுவன். பெறு மாசம் வர மட்டும் இந்த வேலையச் செய்யனும். அப்பதான் தாய்ட வயிறு நல்லா இழுகி புள்ள இறுக்கமில்லாமல் புறக்கும்.

இப்படி எண்ட காலத்துல நான் 650

பிரசவம் பார்த்து இரிக்கன். ஆனால் போன பத்து வருசத்துக்கு முதல் ஆஸ்பத்திரியால வந்து என்னை இனிமேல் மருத்துவிச்சி வேல பாக்கக்கூடாது எண்டு போட்டாங்க. மீறி செய்தா மறியலுக்குப் போக வரும் எண்டாங்க. ஆனா மனே நான் இடைக்கிடைக்க அவசரம் எண்டு ஆரும் வந்து கூப்பிட்டா போறதுதான். ஆரு வந்து என்ன தண்டன தந்தாலும் பரவால்ல. ஆனா மனே இவங்க எல்லாரும் எங்கட மருத்துவம் இனி சரிவராது எண்டு சொல்லுறாங்க. ஆஸ்பத்திரியில என்னதான் புதுப்புது மருத்துவம் வந்தாலும் தாயும் சாகுது, புள்ளையும் சாகுது. ஆயுதம் போட்டு புள்ளைய எடுக்கக்குள்ளையே கொல்லுதுகள், வஷறு நோகத்தொடங்கி உடனயே வெட்டு, புள்ளையில கொடி சுத்திக்கிடந்தா வெட்டு, அதவிடப் புதினம், நாள் பார்த்து திகதி பாத்து வெட்டி எடுக்குதுகள். இப்படியான புறப்பெல்லாம் இந்த பூமி தாங்குமா மனே? ஆனா இதெல்லாம் குத்தமில்ல. நாம் பூமியோட வானத்தோட சேர்ந்து பாக்குற மருத்துவம் குத்தம். இத ஆரிட்ட சொல்லுற? இந்தா நீ கேக்குறதால எல்லாம் சொல்லுறன். நான் ஒருமுற வைத்தியம் பார்க்கக்குள்ள தாய்க்கு ரெண்டு புள்ள. அது ரெண்டும் தல கால் மாறிக் கிடக்கு. தாய்க்கு பன்னீர் குடமும் உடைஞ்சித்து. நான் ஆமணக்கு எண்ணைய போட்டு நீவி நீவி ரெண்டு புள்ளையையும் வெளில எடுத்தன். ஒண்டு தலையால புறந்திச்சி, இன்னொண்டு காலால புறந்திச்சி. இப்ப ரெண்டுக்கும் கல்யாணம் நடந்து புள்ள இரிக்கி. அதான் சொன்னனே எங்கட காலம் வேற. உங்கட காலம் வேற.” (தகவல் - லட்சுமி களுவன்கேணி மட்டக்களப்பு)

இவ்வாறான பல விடயங்களை ஒரே மூச்சில் கதைத்து முடித்தார் அந்த 90 வயது மூதாட்டி. அவர் மருத்துவிச்சியாக மட்டும் இல்லாமல் வேடர்களின் மதகுருப் பெண்ணாகவும் இருந்துள்ளார். இன்றும் தனியாக ஒரு சடங்காற்றுகையினை வழி நடத்தும் திறன் வாய்க்கப் பெற்றவர். அவரது கிராமத்தின் சடங்கு நிகழும் காலங்களில் அனைத்துச் சடங்கு மையங்களுக்கும் ஒரு முதுசமாக அழைக்கப்படுகிறார்.

தொல்சமய வழிபாட்டுக்கூறுகளின் ஆணிவேராக வேடர் சடங்குகள்

உத்தியாக்கள் (மூதாதையர்) வழிபாட்டு முறைகள் (Ancestress Ritual Process)

வேடுவர்களின் வழிபாட்டுச் சடங்குகளிலே முதலாவதாக வழிபாட்டிற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது உத்தியாக்கள் வழிபாடு ஆகும். அதாவது இவ்வழிபாட்டு முறை பற்றி ஒரு வேட மதகுருவின் கருத்துக்கள் இவ்வாறு அமைந்திருந்தன. “ஆரம்பத்துல ஆசுவாதிகள் (மூதாதையர்) தான் இந்த நடைமுறை எல்லாம் செய்து வந்தவங்க. அவங்க செத்ததுக்குப் புறகு இந்த உலகத்துல இருந்து அந்த உலகத்துக்குப் பொயித்தாங்க. அதாலதான் அவங்க எல்லாம் இப்ப தெய்வங்கள். நாங்க ஒரு சடங்கச் செய்யக்குள்ள அவங்களுக்கு ஒரு பூ வைக்கத்தான் வேணும். அவங்க வந்து உடம்புல ஆடின புறகு தான் எங்களுக்கு மத்த தெய்வமெல்லாம் வரும்.”

முன்னோர் மன்றாட்டுப்பாடல்

“இந்தா பெடியப்பா வடபலவலோ
நொதியம்பலோ ஆயியே.....

நாயோ' நாகனம்மாயா

கண்டா பெடியாப்பா கமகமளு

பனுவனளு ஏக் மந்த்ரயே ரயனமோ

ரயனமல் ஏ...

கமந்த் வெல்லாயன் வெல்லம்பாளன்
வெரிகடிசுத்தோ

உஸ்ட சாயனட உன்னும் பாணன்
கட்டாங்கரியோ ஓ.....

கமர்தரயோ தயங் ...”

(கு. சண்முகம் - வந்தாறுமூலை மட்டக்களப்பு)

எண்டு கூப்புட உத்தியாக்கள் வரும். இப்படி நாங்க பனுவள சீயா (அவர்களது வேட குடிவழமை), பனிக்கர், களுவர், குடல்புரி ஆச்சி, ரெட்டையர், பால்குடியா, சியா, முடமாரி, களுக்கொட்டா, இங்குலு

கொட்டா, உக்குளுமா சியா எண்டு
(இவர்களுடைய மூதாதையர்கள்.) எல்லாரையும்
கூப்புடுவம்” என்கிறார் அவ்வேட்டுவ மதகுரு.

உத்தியாக்கள் வழிபாட்டில் குணமாக்கல் விளைவுகள் (healing Effects in Ancestress Ritual Process)

வேடர்களின் வழிபாட்டு முறைகளில்
உத்தியாக்களின் வழிபாடு என்பது மிகத்
தோழமையுடனும், உறவுமுறையுடனும்
ஆற்றுகை செய்யப்படுகின்றதோர்
வழிபாடாகும். இச்சடங்கிலே காணப்படுகின்ற
குணமாக்கல் தன்மை என்பதும் மிகவும்
தனித்திறம் கொண்ட இயல்புகளினைக்
கட்டமைத்துக் காணப்படுகின்றது. அதாவது,
இவர்களின் கடவுளார் என்பது கண்ணுக்குத்
தெரியாத மாய உருவங்களோ அல்லது
உண்மைத் தன்மையற்ற கருத்துத் திரிபுகளோ
கிடையாது. மாறாக தாம் ஒன்றாகக் கூடி
வாழ்ந்த, வளர்ந்த, நல்ல கெட்ட நிகழ்வுகளுடன்
ஒன்றித்துப் போன தமக்கு முந்தைய
உறவுகளினை வழிபாடு செய்பவையாகவே
காணப்படுகின்றன. குணமாக்கல்
செயன்முறையில் மிகவும் இன்றியமையாத ஒரு
யுக்தி முறையாகக் குணமாக்கல் உறவுமுறை
(healing Relationship) என்பது காணப்படுவதையும்
கூறவேண்டியுள்ளது.

இவர்களுடைய சடங்காற்றுகையின்
போது உத்தியாக்கள் (மூதாதையர்)
வழிபாடொன்றின் அவதானிப்புக்கள்
பின்வருமாறு அமைந்திருந்தன. சடங்கு
நடவடிக்கைகள் செவ்வனே ஆரம்பமாகி
உத்தியாக்களின் வழிபாட்டின் அரையிறுதியில்
இருந்து பக்தர்களின் வேண்டுகோளிற்கான,
காத்திருப்புக்கான நேரம் வந்தது.
அங்கு சிலர், பல பொருட்கள் தாங்கிய
ஓலைப்பெட்டியுடன் (பழவகைகள், உணவுப்
பண்டங்கள், மற்றும் சில பொருட்களுடன்)
காத்துக் கிடந்தனர். அதில் ஒரு சிலரே
ஆண்கள். அவர்களின் இருப்பிடம் நோக்கி
உருவாடுகின்ற தேவாதி (கலையாடுபவர்)
அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, அவர் கொட்டு
வாத்திய ஒலி மற்றும் பாடல்களின் மூலம்
உருவேற்றப்படுகின்றார். அந்த உருவேற்றல்
முறையானது மிகவும் வித்தியாசமாக
இருந்தது. அதாவது உருவேற்றப்பட்ட
தேவாதி அழத்தொடங்கினார். பின்பு அழுகை

அதிகரித்து விம்மி விம்மி அழத்தொடங்கினார்.
அவருடைய குரல் வித்தியாசமானதாகவும்
காணப்பட்டது. அந்த குரலினைப் புரிந்து
கொண்டு அருகில் இருந்த நடுத்தர வயதான
பெண் “எண்ட மகனே” என அழைத்த
வண்ணம் அழுது கொண்டு அவர் தனது
பெட்டியுடன் முன்னோக்கி வந்தார்.

அவ்வாறு வந்தவுடன் தேவாதியும், குறித்த
அப்பெண்ணும் மாறி மாறி அழுத வண்ணம்
ஒருவரையொருவர் கட்டித்தழுவிய படி
தமது உறவுக்கான சம்பாசனைகளைச்
செய்து கொள்கின்றனர். அவை ஓரிரு
நிமிடங்கள் தொடர்ந்த பின்னர் தேவாதி
அப்பெண் கொண்டு வந்த பெட்டியினுள்
இருந்த உணவுகளை எடுத்து புசிக்கின்றார்.
அதனுள் இருந்த உடைகளை எடுத்துத்
தோளில் போட்டுக் கொள்கின்றார்.
அதனைத் தொடர்ந்து பேச ஆரம்பிக்கின்றார்.
அவ்வரையாடலானது சைகை மொழியாகவே
காணப்பட அதற்கான விளக்கத்தினை அருகில்
இருப்பவர்கள் கூறினர்.

அவ்வாறு நடந்த பின்னர் குறித்த பெண்
உரத்த குரலில் அழத்தொடங்கினார்.
மார்பில் அடித்தடித்து அழுதார். அவரோடு
வந்திருந்தவர்களும் சேர்ந்து அழுதனர். பல
நிமிடங்களுக்கு இச்செயல் நீடித்தது. சில
மணித்தியாலயங்களின் பின்னர் அவர்கள்
சடங்கு நடடிக்கைக்கு தம்மைத் தயார்ப்படுத்திக்
கொண்டனர். குறித்த அப்பெண்ணுடன்
கலந்துரையாடிய போது அவர் இவ்வாறு
கூறினார்.

“எண்ட மகன 2014ம் ஆண்டு சி.ஐ.டி
புடிச்சுப்போன. அவரத் தேடாத இடமில்லை.
தெரிஞ்ச எல்லாரிடடையும் கேட்டுப்பாத்தும்
பலனில்லை. பிறகு தான் இஞ்ச வந்தனாங்க.
மூண்டு வருசமா சடங்குக்கு வந்தனாங்க.
இந்த முறதான் எண்ட மகன் வாக்குத்துறந்து
இருக்காரு. இவளவு நாளும் உண்ம
என்னெண்டு தெரியாம நாங்க செரியான
துன்பப்பட்டனாங்க தம்பி. இந்த முற மனசுக்கு
கவலைய விட கொஞ்சம் ஆறுதால் இருக்கு.
எண்ட புள்ள செத்துப்பொனது தெரியாம
இருந்திட்டம். என்ன செய்ய முடியும்
நம்மளால. எல்லாம் இவங்கதான் தான் பாத்துக்
கொள்ளனும்” என்றார்.

உண்மையில் இச்சந்தர்ப்பமானது குணமாக்கல் செயன்முறையின் உச்சகட்ட விளைவாகும். மனிதருடைய மனப்பாதிப்புக்களைப் போக்குவதென்பது அவ்வளவு இலகுவான காரியமன்று. ஆனால் இவ்வகையான வேட்டுவச் சடங்கின் அடியாக, ஒரு குறிப்பிட்ட கண நேரத்தினுள் உளவிடுபடு நிலையினை முற்றிலுமாகக் கொடுத்து விட முடிகின்றமையானது வேட்டுவ வழிபாட்டின் உத்தியாக்கள் சடங்கின் ஊடாக ஈடேறுகின்றமை மிக வலுத்திறமான நோய் நீக்கல் நடவடிக்கை ஆகும். சடங்கு, வழிபாடு என்பவற்றின் அடியாக விளைந்த சடங்காசார நிகழ்வுகளின் மூலமே அது சாத்தியம் எனலாம். இன்றைய எமது தமிழ்ச் சூழலில் போரின் தாக்கம் மற்றும் அதனோடு இணைந்த நடவடிக்கையினால் எமது மக்கள் பட்ட, படுகின்ற சொல்லொணா மன அழுத்தங்களினைப் போக்கிக் கொள்வதற்கு இவ்வாறான சடங்காற்றுகைகள் பெரிதும் உதவியாக இருப்பதும், இருக்கும் என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியதே.

இவ்வாறான தன்மை கொண்டதாகவே சிங்களப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற வேடர்களின் மூதாதையர் வழிபாட்டு வழிபாட்டு முறைகளும் காணப்படுகின்றன. இவர்கள் தமது மூதாதையினரையே தமக்கான பாதுகாப்புக் கட்டமைப்பாக நினைத்துக் கொள்கின்றார்கள். இவர்கள் தமது இறந்த முன்னோர்களின் ஆவியினை வழிபாடு செய்து அவர்களைக் கௌரவப்படுத்தாவிடின், தமது உறவுகளில் யாருக்காவது நோய் பிணிகள் வந்து விடும் எனவும், தமது வேட்டைகளில் பிரச்சினைகள், இடையூறுகள் ஏற்பட்டு விடும் எனவும் அச்சம் கொள்கின்றனர்.

குமாரர் வழிபாட்டு முறைமை (Kumarar Worship Process)

இவ்வழிபாட்டு முறையானது ஆதியில் கருவன்கேணியில் இருந்தே ஏனைய இடங்களான தளவாய், கிரான், இலுக்கு, சித்தாண்டி, கறுவப்பங்கேணி முதலிய இடங்களுக்குப் பரவியுள்ளமையினை ஆய்வின் ஊடாக அறிய முடிந்தது. “இஞ்ச இருந்த குமாரரத்தான் கருவர் ஆக்கள் தளவாய்க்குக் (கருவன்கேணிக்கு அருகிலுள்ள கிராமம்.)

கொண்டு போனவங்க. இஞ்ச இருக்குறவங்க இத வழிபட மாட்டாங்க எண்டு.” (வீ.கிட்ணன் - கருவன்கேணி வேட்டுவ மதகுரு)

இவ்வாறு விரிவுபடுத்தப்பட்ட குமாரர் வழிபாடு எவ்வாறு வேடர் வழிபாட்டிற்குள் நுழைந்தது என்பது பற்றிய பல புராணக்கதைகள் உலாவுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

குமாரர் வழிபாட்டில் பல வகைகள் காணப்படுகின்றன. அவை செல்லக்குமாரர், வீரக்குமாரர், காலிக்குமாரர், கொழும்புக்குமாரர், கண்டிக்குமாரர், சங்கிலிக் குமாரர், முத்துக்குமாரர், வதனக்குமாரர், புள்ளிக்குமாரர், பொல்லுக்குமாரர், ஆதிக்குமாரர் முதலிய குமாரர் கலைகள் ஆகும். ஆய்வுக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இவ்வழிபாட்டுச் சூழலில் நம்பமுடியாத வண்ணம் குணமாக்கல் திருப்தியைக் கொடுக்கும் விதமாக இக்குமாரர் வழிபாடானது காணப்படுகின்றமையை கள ஆய்வின் ஊடாக அவதானிக்க முடிந்தது. அதாவது பிள்ளைப் பேறுக்கான மிகவும் ஆத்மார்த்தமாக நம்பப்படுகின்ற சடங்கு முறையாக இது காணப்படுகின்றது.

குமாரர் வழிபாட்டின் குணமாக்கல் விளைவுகள் (healing Effects in Kumarar Worship Process)

ஒரு தம்பதியினர் பல காலமாக தமக்கு குழந்தைப் பாக்கியம் இல்லாமல் வைத்தியசாலை மற்றும் ஏனைய பல முறைகளை எல்லாம் தம்மில் நடைமுறைப்படுத்திப் பார்த்து விட்டும், குழந்தைக்கான வாய்ப்பு குறைவாக உள்ளது என்னும் மனக்கசப்பான தகவல் அவர்களுக்கு கிடைக்கின்றது. தமது உறவுகள், அயலவர்கள் உட்பட அனைவரின் வசையினாலும் உச்சக்கட்ட மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகித் தவிக்கின்ற வேளையிலே குமாரர் வழிபாடு பற்றி அறிந்து இங்கு வருகின்றனர். பலனும் அடைகின்றனர்.

“தங்களுக்கு புள்ள இல்லண்டு தம்பதியள் வந்தால், உடனே நான் பெரிய சாமிக்குள்ளால் (சிவன்) குறி பாப்பன். அதுல சொல்லும் என்னால முடியாது குமாரருக்கு உள்ளால வேல செய்யனும் எண்டு. புறகு நான் தம்பதிகளுட்ட எத்தின புள்ள வேணும் எண்டு கேட்பன்.

தளவாய் பிரதேசத்தின் ஸ்ரீ குமாரர் ஆலயம் குமாரத்தன் கோவில்

Image Source - globaltamilnews.net

ஒண்டா, ரெண்டா எண்டு. ஏனெண்டால் குமாரருட்ட முதல் தரம் கேட்குற மாதிரிதான் புள்ளையள் புறக்கும். ஒண்டு எண்டால் ஒண்டுதான், ரெண்டு எண்டால் ரெண்டுதான். கேட்டுத்து குமாரருக்கு உள்ளால அஞ்சி வாழப்பழத்த அந்த பொண்ணுக்குக் ஒதிக்குடுப்பன். நான் ஒதிக்குடுக்குற அஞ்சி பழத்தையும் காலையில் பச்சத்தண்ணியும் குடிக்காம சாப்புடனும். அப்புடி செஞ்சா அடுத்த மாதம் துவால (மாதவிடாய்) மாறி மாறி வரும். அதாவது முன்னுக்கு வரும், பின்னுக்கு வரும், பட்டும் படாத மாதிரி வரும் (அதாவது குறித்த அப்பெண்ணின் மாதவிடாய் ஆனது வழமைக்கு மாறாக சிறு அளவு வெளியேறல்). அதுதான் புள்ளைக்கான முதல் அறிகுறி, அதோட சேந்து அந்த பொண்ணுக்கு உடலுறவு சார்ந்த கனவுகளும் வரும். அத அந்த பொம்புல ரகசியங் காத்து என்னட்ட சொல்லனும். அப்புடி சொன்ன புறகு நான் உடலுறவு கொள்ள அவங்களுக்கு விருப்பம் சொல்லுவன். அதுவரைக்கும் கூடாது. அப்புடி அவங்க உடலுறவு செய்யக்குள்ள அந்த ஆண்ட ரூபத்துல குமாரர்

போவாரு. இப்புடி செய்தால் அடுத்த வருடம் இந்த ஆலயத்துக்கு புள்ளையோட வருவாங்க. இதுக்கு சடங்கு காலத்துலதான் வரணும் எண்டில்ல. எப்ப வந்தாலும் குமாரர் செய்து கொடுப்பாரு.

குணமாக்கல்

இவ்வாறாக, குமாரர் வழிபாட்டின் ஊடான செயன்முறையினை அந்த மதகுரு விளக்கினார். இங்கு பல விடயங்கள் தீவிர ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டியவையாகும். மனித மனங்களின் ஒருமித்த சக்தி, ஒன்றை அடைய வேண்டும் என்ற தீவிர செயற்பாடு, தமக்கு தம்மை மிஞ்சிய சக்தி பாதுகாப்பு அளிக்கின்றது என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை முதலான குணமாக்கல் உத்திகள் என்பன குறித்த பாதிப்படைந்தவர்களிடம் இவ்வழிபாட்டின் மூலம் ஈடேறி விடுகின்றமையே இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய குணமாக்கல் நிலைமையாகும். அதுவரை காலமும் வைத்தியசாலைகள் மற்றும் இதரபல இடங்களிலும் சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டு, அங்கிருந்து சாத்தியம்

இல்லை என்று கைவிட்ட பின்னர் இது எவ்வாறு சாத்தியம் ஆகின்றது என்பது வியப்புக்குரிய விடயமாகும்.

வேடர் சமூக வழிபாட்டில் பூக்கள் முக்கிய பொருளாகின்றது. பூக்களில் தெய்வம் குடியிருப்பதாக நம்புகின்றனர். இவ்வாறு குறித்த மரங்களில் தெய்வம் குடியிருப்பதாகவும் நம்புகின்றனர். பூ எவ்வளவு அதிகமாக அதிகமாக, தெய்வம் மகிழ்வடையும் (Shanmugam, 2022). இன்றும் பூசைக்கு காடுகளிலிருந்து லாக்கடைப் பூ, காத்திகைப்பூ, பட்டிப் பூ, ஒல்லிப்பூ, ஒட்டிப்பூ, நேரம்பூ, காட்டுக் குறிஞ்சிப் பூ எனப் பல பூக்களைக் கொணர்ந்து பூசைக்குப் படைக்கின்றனர். சடங்குச் சூழலை அலங்கரிக்கின்றனர். (Shanmugam 2022).

திராவிட அல்லது தமிழ் மரபில் வழிபாடுகளில் 'பூ' முக்கியமானது. 'பூ + செய்' என்பதன் கூட்டாக 'பூசை' என்பதும் இப்பூசையை நடாத்துபவர் 'பூசாரி' எனவும் பெயர் பெற்றமை இதன் அடிப்படையிலேயே (Baktavachala Bharathi, 2017, p. 04) என்பதான கருத்தும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. கிழக்கிலங்கை வேடர்கள் பண்டைய தமிழகத்தின் நீட்சியில் வருபவர்கள்; திராவிட மரபிற்குரியவர்கள் எனும் பக்தவத்சல பாரதி (2019) அவர்களது கருத்து மேற்படி கருத்தை வலுப்படுத்துகிறது.

வேடுவர் வழிபாட்டுச் சடங்குகளில் பொதுவாக அவதானிக்கக்கூடியவர்களுள் ஒன்று, வழிபாட்டுப் பந்தல்கள் மட்டுமன்றி தமது குடியிருப்பு பகுதியில் ஓரிடத்தில் நடப்பட்டிருக்கும் ஈட்டியை ஒத்த வடிவடைய கூரிய இரும்பிலான வழிபாட்டுப் பொருளாகும். இன்று வயிரவர் (காவல் தெய்வம்) தெய்வக் குறியீட்டுப் பொருளாகவும் வைதீக சமய வழிபாடுகளில் சூலாயுதமாகவும் மாற்றம் பெற்றிருப்பது இதுவே என்பதும் ஆய்வாளர் களரீதியான அவதானக்கருத்தாகும்.

வெருகல் பிரதேசத்தின் வட்டவன் கிராமத்தின் வேடர்களிடம் சேனை வயிரவர் வழிபாடு இன்றும் சிறப்புடன் காணப்படுகின்றது என அக்கிராமத்தில் உத்தியாச்சடங்கின் பிரதானியாகக் காணப்படும் சரசோதி (2023) அவர்கள் சொல்கிறார். மேலும் கிழக்கிலங்கைத் தமிழ்க் கிராமங்களில்

வீட்டுக்கு வீடு சூலாயுதத்தை ஒத்த பொருளை பந்தலில் வைத்து வயிரவர் சடங்கு நடைபெறுவது இன்றும் வழக்கிலுள்ளது. வருடம் ஒருமுறை நடைபெறும் இச்சடங்கில் காய்கறிகள், கிழங்குகள், தானியங்கள் என்பவைகளோடு பிரதானமான படையல்களாக கஞ்சா ரொட்டியும், கள்ளு, சாராயமும் படைக்கப்படுகின்றன.

தொழிற்கருவி ஒன்று தெய்வ நிலையாக்கம் பெற்றதன் குறியீடாக இதை ஆய்வாளர்கள் (Baktavachala Bharathi, 2017) கருதுகின்றனர். மேலும் பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம் தாய்வழிச் சமூகம்; இச்சமூகத்தில் பெண்ணே முதல் விவசாயி; இவ்விவசாயி பயன்படுத்திய முதற் கருவி 'தோண்டு கழி'; இதன் மருவிய வடிவமே சூலாயுதம்; இன்று அது பெண் தெய்வங்களது கைகளிலேயே அதிகமாக காணப்படுகிறது (Baktavachala Bharathi, 2017: p.60- 70) எனும் கருத்தையும் இங்கு தொடர்புபடுத்த வேண்டியிருக்கிறது. மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சமூகங்கள் தாய்வழிச் சமூக நடைமுறைகளை இன்றும் பயின்று வருவதில் வேட்பூர்வ குடிகளின் சடங்கார்ந்த நடவடிக்கைகள் சான்று பகர்கின்றன.

இன, மத பேதங்கள் கடந்தும் இவ்வழிபாட்டு முறையில் குணமாக்கல் விளைவு பரவியிருந்ததை அறிய முடிந்தது. நம்பிக்கை என்னும் கூட்டுணர்வு என்பதற்கு முன்னால் இவர்களிடம் எதையும் கொண்டு செல்ல முடியாது. காரணம் இவ்வழிபாட்டு முறைகள் மிகவும் ஆழ்ந்த, மரபு சார் உணர்வு பூர்வமான, அதியுச்ச நம்பிக்கை நடவடிக்கையாகும். இவ்வாறான சடங்குகளுடன் பேயோட்டல், திருநீறு போடல் (உடற்சோர்வு முதலியவற்றிற்கு), தண்ணீர் ஒதிக்கொடுத்தல் (செரிமானப் பிரச்சினை, தலைவலி முதலியவற்றிற்கு), நூல் கட்டுதல், கூடு போடுதல் (கெட்ட ஆவிகள் நெருங்காமல்), குறி பார்த்தல் முதலான வழிபாட்டு வழி குணமாக்கல் நடைமுறைகளும் கருவன்கேணி வேடர் வழிபாட்டில் அவதானிக்கக் கூடியவையாகும்.

குணமாக்கல் என்பது ஒரு மீட்புக்குச் (Recovery) சமனான விடயமாகும். உள்பாதிப்புற்ற ஒருவரை அவரது முன்னைய தொழிற்பாட்டு

நிலைக்கு சகல வழிகளிலும் இட்டுச் செல்ல வைக்கும் நடைமுறைகளுக்கு வழிவகுப்பதாக அமைகின்ற மீட்புச் செயன்முறையினையே நாம் குணமாக்கல் என்கின்றோம். பாதிக்கப்பட்ட நபர்களினை ஒரு இயல்பான தொழிற்பாட்டு நிலைக்குச் செயற்பட ஆளாக்கி, அவர்களின் தொழிற்பாட்டுத் திறனை மேம்படுத்தி, அவர்களினை சமூகத்திற்கு உபயோகம் உடையவர்களாக மாற்றும் நடவடிக்கைகளை பொதுவில் குணமாக்கல் செயன்முறை என்பர். இச் செயற்பாடானது ஒவ்வொரு தரப்பிலும் ஒவ்வொரு விதமாகக் காணப்படுகின்றது. குணமாக்கலானது நம்பிக்கை, பாதுகாப்பு, அமைதி, செயற்பாட்டுத்திறன், மகிழ்வு போன்ற உணர்வுகளைப் பாதிப்புக்கு உள்ளானவர்களுக்கு மிகையாகக் கொடுக்கின்றது எனலாம்.

குணமாக்கல் விளைவுகள் மற்றும் ஆற்றுப்படுத்தல் முறைகள் என்பன மேற்கத்தேய உளவியல் செயற்பாடுகளிலேயே தோன்றி வளர்ந்துள்ளது என்பது பலரது நிலைப்பாடு ஆகும். ஆனால் எமது பாரம்பரிய சடங்காற்றுகைகள் மற்றும் அரங்க முறைமைகளில் இவ்வாறான செயற்பாடுகள் பல வருடங்களுக்கு முன்னே இருந்துள்ளமையினை குறித்த வழிபாட்டுச் சடங்கு நிகழ்வுகள் வலுவாக எடுத்தியம்புகின்றன. சக்தியற்ற ஓர் உணர்வையும், ஒரு சக்தியுள்ள உணர்வையும், இயற்கையின் மீது அச்சத்தையும், அதனோடு சேர்ந்து இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற திறனையும் ஒரு சேர உருவாக்குகின்ற, மானுட வாழ்க்கையின் அடிவேரிலேயே இருக்கின்றன மாறாத தனித்துவங்கள் சடங்கு நடடிவக்கைகள் ஊடாக வெளிக்கொணரப்படுகின்றன. இயற்கையில் இருந்து ஒரு பொருளைப் பிரித்தெடுத்து ஒரு அடையாளத்தின் மூலமாகப் பெயரிட்டு, அந்த மொழியுருவத்தை ஒரு சக்தி ஆயுதமாக மற்ற மனிதர்களுக்கும் கொடுப்பதான வேலையில் அமைந்ததாகவே வேட்டுவச் சடங்கும், அதுசார் ஆற்றுகைகளும் அமைந்து விடுகின்றன எனலாம்.

அவ்வகையில் தான் சடங்குகள், சடங்கார்ந்த நிகழ்வுகள், அது சார்ந்த மரபுகள்,

அந்நிகழ்வுகளின் மூலம் உண்டாக்கப்படுகின்ற கூட்டுணர்வுச் சேர்க்கைகளின் சக்திப்பிரவாகம் என்பன இவ்வழிபாடுகளை மேற்கொள்ளுகின்ற மனிதர்களினதும், பாதிப்புக்களைக் களைவதற்காக வழிபாட்டுகளை நாடிவருகின்ற மனிதர்களினதும் அதியுச்ச நம்பிக்கையின் விளைவாக விளைகின்ற உணர்வுப் பெருக்கினாலேயே சாத்தியமாகின்றமை புலனாகின்றது. இவ்வாறான தன்மைகளின் ஊடாகவே காலங்காலமாக மக்களில் நிலவுகின்ற உள நெருக்குதல் நிலைமைகளினை, மிகவும் இலகுவான முறையில் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற சடங்காசாரங்களினால் ஈடேற்றி விடுகின்றமையை அவதானிப்புக்கள் வாயிலாக உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. என்னதான் மேலைத்தேயக் கலாசாரங்களின் தாக்கங்களின் வாயிலாக குணமாக்கல் நடைமுறைகள் செயற்படுத்தப் பட்டாலும், பலவகையான பக்க விளைவுகளினை உண்டாக்கின்ற சிகிச்சை முறைகள், மருந்து மாத்திரைகள் என்பன பாதிப்புற்றவர்களின் குணங்குறிகளினை மட்டுமே மாற்றக்கூடியதாக அமைகின்றமையானது ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத உண்மை. இவ்வாறான சடங்குகளில் விக்டர் டர்னரின் மீவியல் வெளி, தலைகீழாக்கம் என்பன இல்லாது போகின்றமையினையும் உணர முடிந்தது. பிறந்தது தொடக்கம் இறப்பது வரையான காலப்பகுதியில் மனிதனின் வாழ்வில் மதச்சடங்குகள் முக்கிய இடம்பெறுகின்றன.

“Animism, Magic Polytheism, Ghost beliefs and other forms of primitive religion, are rampant among the rural people to a far greater extent than among the urban people.” (Rural sociology in India - A.R.Desai)

ஆகவேதான் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற உலகமயமாதல் மற்றும் காலனியச் சிலந்திச் சிக்கலுள் இருந்து விடுபட்டுக் கொள்வதற்கும், குணமாக்கல் விளைவுகளை தமது சடங்குகள் ஊடாகப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குமான பல நற்றிறக்கட்டமைப்புக்கள் கொண்டதாக மட்டக்களப்பின் வேட்டுவச் சடங்காற்றுகை முறைகள் காணப்படுகின்றமையை இங்கு அறிய முடிகின்றது.

“யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் நூலகப் பாரம்பரியம் என்ற இத்தொடரானது, யாழ்ப்பாணத்தில் புராதன நூலக வரலாறு முதல் நவீன தனியார் நூலக வளர்ச்சி, பொது நூலக வளர்ச்சி, நூலகவியல் கல்வியின் அறிமுகம், நூலகத்துறையில் ஈழத்தமிழர்களின் முன்னோடி முயற்சிகளாக யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த நூலகவியல்சார் நூல் வெளியீடுகள், நூலகவியல் துறைசார் சஞ்சிகைகளின் வெளியீடுகள், யாழ்ப்பாண கல்வியியல் வரலாற்றில் தடம் பதித்த நூலகங்களின் வரலாறு என்பவை உள்ளிட்ட விடயங்களை பற்றி பேசவிழைகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான சில

13

ஆரம்பகால நூலகங்கள்

ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் தாயகர் வரலாறு

ஜே ம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் (13.6.1905 - 04.11.1989), 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானிய ஆட்சியின்போது, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் மானிப்பாயில் செல்வாக்குடன் இருந்த ஒரு கிறிஸ்தவ தமிழக குடும்பத்தில் பிறந்தவர். தந்தையார் பண்டத்தரிப்பையும், தாயார் மானிப்பாயையும் சேர்ந்தவர்கள். ருவைற் (Dwight), தப்பான் (Tappan), கார்டினர் (Gardiner) குடும்பத்தினர் இவரது உறவினர்களாவார். தனது ஒன்பதாவது வயதில் தாயை இழந்த ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்கள், மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் தனது ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றுக்கொண்ட பின்னர், கொழும்பில் சென்.ஜோசப் கல்லூரி, சென்.தோமஸ் கல்லூரி எனத் தன் உயர் கல்வியைத் தொடர்ந்திருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த காலத்தைவிட ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்கள் கொழும்பில் வாழ்ந்த

காலமே அதிகம். கொழும்பில் உயர்கல்வியைப் பெற்ற இவர், அங்கு 1922 முதல் பத்திரிகையாளராகப் பணியாற்றினார். சிட்டிசன், யங் லங்கா, சிலோன் டெய்லி மெயில், சிலோன் இன்டிப்பென்டென்ட், சிலோன் மிட்லன்ட் கசட், சிலோன் மோர்னிங் லீடர், இந்து சாதனம், டெய்லி நியூஸ், தட்ரிபியூன் என இவரது ஊடக உலகம் பரந்து விரிந்தது.

1924 இல் பல்கலைக்கழகக் கல்வியைத் தொடர்ந்து, சட்டக்கல்லூரியில் சேர்ந்தார். இவரது சட்டக் கல்லூரித் தோழனாக ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனா இருந்தார். சட்டக்கல்லூரியில் இருந்த போது முதலாம் ஆண்டில், 1927 இல், சட்ட மாணவர் சஞ்சிகையில் (தொகுதி 1, இதழ் 4, 1927) எழுதிய ‘Trial by Jury in Ceylon under British Rule’ என்ற

நடராஜா செல்வராஜா

நடராஜா செல்வராஜா, யாழ்ப்பாணம். இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியில் நூலகராகவும், யாழ்ப்பாண, சர்வோதய சிரமதான சங்கத்தின் யாழ்ப்பாண நூலகப் பொறுப்பாளராகவும், இலங்கை உள்நூலக அமைச்சின் நூலகராகவும், இந்தோனேசியா, ஐக்கியநாடுகள் சபையின் கிராமிய பொது நூலக அபிவிருத்திப் பிரதிநிதியாகவும், ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் ஆய்வு நூலகத்தின் பொறுப்பாளராகவும், கொழும்பு இனத்துவக் கல்விக்கான சர்வதேச நிலைய ஆய்வு நூலகப் பொறுப்பாளராகவும் பதவி வகித்துள்ளார். அயோத்தி நூலக சேவையின் ஸ்தாபகரும், நூலகவியல் காலாண்டுச் சஞ்சிகையின் தாயக ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டார். ஊடகத்துறையிலும் பணியாற்றிவிட்டு, தற்போது ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வசிக்கும் இவர், ரோயல் மெயில் தபால் நிறுவனத்தின் அந்நிய நாணயப்பிரிவில் அதிகாரியாக தற்போது பணியாற்றுகின்றார். இவர் நூலகவியல் பற்றி தொடர் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருவதுடன், நூலகவியல் பற்றியும் பல வெளியீடுகளை செய்துள்ளார்.

ஆய்வுக் கட்டுரை இவருக்கு
வோல்ட்டர் பெரேரா
பரிசை வென்று தந்தது.
அங்கிருந்த வேளைகளில்
மாணவர் எழுச்சிகளில் தீவிர
கவனம் செலுத்தியதால்
அவரால் சட்டக் கல்வியைத்
தொடர்ந்து நிறைவுசெய்ய
முடியவில்லை. அங்கிருந்து
சில காலத்திலேயே சட்டப்
படிப்பைக் கைவிட்டு
சேர். பொன்னம்பலம்
அருணாசலத்தின்
பாதிப்பில் அரசியலின்பால்
ஈர்க்கப்பட்டார்.
அரசியலின் பால்
ஏற்பட்ட கவர்ச்சி
காரணமாக, 1931-1952
காலகட்டங்களில் நான்கு
தடவைகள் நுவரெலியா
தேர்தல் தொகுதியில் போட்டியிட்டுத்
தோல்வியடைந்தார். ஒரு தடவை, 1944
இல், சக போட்டியாளர் எம்.டி. பண்டாவை
சட்டபூர்வமாகத் தோற்கடிக்கத்தக்க நிலைக்கு
வந்திருந்தும், அரசவைப் பிரதிநிதிப் பதவி
இவருக்குக் கிட்டவில்லை. நுவரெலியாவில்
தொடர் தோல்வி கண்டதனால், கொழும்பு
தெற்கு பகுதியிலும் ஒரு தடவை
போட்டியிட்டு, அதிலும் தோல்வியடைந்தார்.
அவர் தேர்ந்த இடதுசாரி அரசியலும்
அவருக்கு வெற்றிகரமாக அமையவில்லை.
பின்னர் இலங்கை கல்வித்துறையில்
இணைந்து, மலையகத்தில் பதுளை - ஊவா
கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய பின்,
நுவரெலியா புனித சேவியர் கல்லூரியின்
ஆசிரியராகவும், பின்னர் அக் கல்லூரியின்
அதிபராகவும் சிலகாலம் பணியாற்றினார்.
செல்வந்த வர்த்தகரும், அரசியல்வாதியுமான
விஜேரட்னவின் மகளான இவ்வினை
காதலித்து, 1933 இல் மணந்து கொண்டார்.
காதல் திருமண வாழ்வில் அவர்களுக்கு
எட்டு குழந்தைகள் உள்ளனர். அக்காலத்தில்
அவரது ஈடுபாடு, வர்த்தக சாம்ராஜ்யத்துக்குள்
சிலகாலம் நுழைந்து செல்வம் சேர்க்க வழி
சமைத்திருந்தது.
தனது மகன் தன்னுடைய அனுமதியின்றி

ஜேம்ஸ் இரத்தினம்

Image Source - en.wikipedia.org

ஒரு சிங்களப் பெண்ணை
மணந்ததை ஏற்றுக்கொள்ளாத,
மானிப்பாயிலிருந்த இவரது
தந்தையார், திருமண நாளன்று
தனது வீட்டைச்சுற்றி
கறுப்புக் கொடிகளைப்
பறக்கவிட்டிருந்ததுடன்,
அந்நாளைய பிரபல
பத்திரிகைகளில் தனது
மகனுடனான உறவு
முறிப்பையும் பகிரங்கமாகப்
பிரசுரம் செய்திருந்தார்.
அதன் பின்னர் ஜேம்ஸ்
இரத்தினம் நிரந்தர
தென்னிலங்கைவாசியாகத்
தன்னைப் பொருத்திக்கொள்ள
வேண்டிய சூழல்
ஏற்பட்டுவிட்ட போதிலும்,
ஈழத்தமிழர் தொடர்பாகவும்,
யாழ்ப்பாணம்

தொடர்பாகவும், தனது தாயகம் சார்ந்த
ஆத்மார்த்த உணர்வுகளை அவரால் முற்றாகக்
கழற்றிவைக்க முடியவில்லை. சந்தர்ப்பம்
கிட்டும்போதெல்லாம் இலங்கையின் தமிழர்
சார்பான கரிசனையை அவர் அழுத்தமாக
வெளிக்காட்டி வந்திருப்பதை அவரது
வாழ்க்கை வரலாற்றை மீள்பார்வை செய்யும்
எவராலும் எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியும்.
தனது தந்தையார் பத்திரிகையில் வெளியிட்ட
அந்த உறவு முறிப்பை தாங்கிவந்த
பழுப்படைந்த பத்திரிகைப் பிரதியினை,
ஜேம்ஸ் இரத்தினம் தன் மரணம் வரை
பாதுகாத்து வந்திருந்தார்.

1931 ஆம் ஆண்டில் மகாத்மா காந்தி
எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் காணப்பட்ட
கருத்தினை விமர்சித்து, 'ஏகாதிபத்தியத்தின்
கருவி என ஒரு மதத்தை ஒதுக்கலாமா?'
எனக் கேள்வியெழுப்பி, 11.04.1931 இல்
ஜேம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் அவர்கள்
மகாத்மா காந்திக்கு எழுதிய கடிதமொன்றும்,
அதற்கு 03.05.1931 இல் மகாத்மா எழுதிய
ஏற்புக் கடிதமும் இவரது கடித எழுத்துகளின்
சேர்க்கைகளில் குறிப்பிடத்தகுந்தவை.
இக்கடிதமும், அதற்காக 'யங் இந்தியா'
பத்திரிகையின் வாயிலாக மகாத்மா 7.5.1931
இல் வழங்கிய பதிலும் 'Collected Works of

Mahatma Gandhi' என்ற பெருந்தொகுப்பின், தொகுதி 46 (XLVI) இன் 77, 109, 110 ஆகிய பக்கங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவர் பாதுகாத்து வைத்திருந்த அரிய மூலச் சுவடிகள், பழைய நூல்களின் முதற் பதிப்புகள், வில்லியம் டிஃபி - சேர் அலெக்சாண்டர் ஜோன்ஸ்டன் போன்றோரின் சிறப்புக் கடிதச் சேகரிப்புகள், வரலாற்றாதாரங்கள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், மகாத்மா காந்தி - ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா உள்ளிட்ட வரலாற்று நாயகர்கள் எழுதிய கடிதங்கள் என்பவற்றை விரிவாகக் குறிப்பிட்டால் பெரும்பட்டியலாக அது நீளும்.

கொழும்பில் தனது இல்லத்தில் (Baron's Court, 35, Guildford Crescent, Colombo 7) சேகரித்துப் பாதுகாத்து வைத்திருந்த ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்களின் நூல்நிலையம் (Evelyn Rutnam Institute) அறிஞர்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது. ஹொரேஸ் வால்போல் (1717 - 1797) என்பவர் ஒரு ஆங்கில எழுத்தாளர்; கலை வரலாற்றாசிரியர், கடிதங்களின் நாயகன்; அவரும் ஒரு அரசியல்வாதியாக அறியப்பெற்றவர். அவரது கடிதச் சேகரங்களில் ஒருபகுதி ஏதோவொரு வகையில் ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்களிடம் இருந்தது. பிரபல அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகமான யேல் பல்கலைக்கழகத்தில் ஹொரேஸ் வால்போல் அவர்களது மற்றைய கடிதச் சேர்க்கைகளுடன் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் பொருட்டு, ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அதனை அன்பளிப்பாக வழங்கியிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஹொரேஸ் வால்போல் பற்றிக் கூறும் அறிஞர்கள் 'வரலாற்றுணர்வு மிக்க கடித எழுத்தாளன்' என்று குறிப்பிடுவர். வால்போலைப் போன்றே ஜேம்ஸ் இரத்தினமும் வரலாற்றுணர்வு மிக்க ஒரு கடித, கட்டுரை எழுத்தாளனே.

தனிநாயகம் அடிகளாருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த அவர், உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் பலவற்றினதும் முக்கிய பங்காளராக இருந்துள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தில் 1974 இல் நடைபெற்ற

ஹொரேஸ் வால்போல்

Image Source - openlibrary.org

நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், வி.எஸ். துரைராஜா, கோபன் மகாதேவா, பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன், மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தம் உள்ளிட்ட குழுவினருடன் ஜேம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் அவர்களும் ஒன்றிணைந்து முகாமைக் குழுவில் சேவையாற்றினார். அதன்போது தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு நிகழ்வுகளைக் குழப்பியடிக்க மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசின் விரும்பத்தகாத நடவடிக்கைகளால் கலாநிதி ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்கள் விசனமடைந்திருந்தார். பத்தாம் நாள் நிகழ்வுகளையிட்டு யாழ்ப்பாணம், பாம் கோர்ட்டில் இடம்பெற்ற மக்கள் குழு விசாரணையில் அவர் முன்வந்து சாட்சியமளித்தார்.

அவர் பின்வருமாறு சாட்சியமளித்தார்: "யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டைப் பொறுத்தவரையில், அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டின் தாய் அமைப்பின் பொதுச்செயலாளராக நான்

இருந்தேன். திரு. துரைராஜா, டாக்டர் வித்தியானந்தன் ஆகியோருடனும் பொதுச் செயலாளராக இருந்தேன். நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டை இலங்கையில் நடத்துவதென பாரிஸில் தீர்மானித்தோம்.

இலங்கை வந்ததும் அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டை யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்துவதென தீர்மானித்தோம். புதிய நிர்வாகிகள் தெரிவின்போது, யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தவேண்டுமென்ற நிபந்தனையுடன் இணைச்செயலாளர் பதவியினை ஏற்றுக்கொண்டேன். நான் கடிதத் தலைப்புக்களுடன், யாழ்ப்பாணத்தில் மகாநாடு நடைபெறவிருப்பதான அறிவித்தலை அச்சுப்பதிக்கும் வேலையை ஆரம்பித்தேன். யாழ்ப்பாணத்தில் மகாநாடு நடைபெறவிருப்பதாக தீர்மானித்ததையடுத்து, பலவித கஷ்டங்களை நாங்கள் எதிர்நோக்க வேண்டியதாயிற்று. என்னைப் பொறுத்தவரையில் மகாநாட்டை யாழ்ப்பாணத்தில் தான் நடத்த வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தேன். இந்தப் பிரச்சினை பெரும் விவாதத்துக்குள்ளாகி, அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி இலங்கைக் கிளை பிளவுபடுவதைக் கவனித்தோம். மேடைக்கு இரண்டாவது வரிசையில் நான் இருந்து கொண்டிருந்தேன். மேற்குப் பக்கமாக நைனா முகம்மது திரும்பி நின்றுகொண்டு பேசுவதைக் கவனித்தேன். அந்தப் பக்கம் ஏதோ குழப்பம் நிகழ்வதைக் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. கூட்டத்தில் அமைதியின்மை ஏற்பட்டது. மேடையை நோக்கி மக்கள் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். குண்டாந்தடிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால் தான் அப்படி மக்கள் மேடையை நோக்கி வந்துகொண்டிருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டேன். என்னால் ஓரிடமும் ஓடமுடியவில்லை; சனநெரிசலாக இருந்தது. 'பெற்றோல் செட்' பக்கமாக நகர்ந்தேன். நான் விழுந்துவிட்டேன். என்னைச் சில இளைஞர்கள் மதிலின் மற்றப் பக்கத்தில் போட்டார்கள். எனக்கு அறிவு வந்தபோது ஜனங்கள் ஓடிக்கொண்டிருப்பதைக் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. பின்னர்

நான் 'மேர்ச்சன்ஸ் ஷொப்புக்கு' கொண்டுசெல்லப்பட்டேன். முன் அறையில் வைக்கப்பட்டேன். மக்களை ஆயுதம் தாங்கிய பொலிஸ் ஜீப் விரட்டியடித்துக் கொண்டிருப்பதை அறையிலிருந்து கவனித்தேன். நான் பல சர்வதேச மகாநாடுகளில் கலந்துகொண்டுள்ளேன். இப்படியானதொரு பெரிய கூட்டத்தைக் காணவில்லை. கூட்டத்தில் அமைதிதான் நிலவியது. சுலோகங்கள் கிடையாது. பேராசிரியர் நைனா முகமதுவின் பேச்சை எல்லோரும் உற்றுக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்தச் சம்பவத்துக்குப் பின்னர் 2 வாரம் சுகவீனமாக இருந்தேன்." (தகவல் : ஈழநாடு 14.02.1974: ப.6,8).

யாழ்ப்பாணத்துக்கான ஒரு தொல்பொருளியல் அமைப்பொன்றின் தேவையை கலாநிதி கா. இந்திரபாலா அவர்கள், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராதனை வளாகத்தில் தொல்லியல்துறை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய காலகட்டத்திலேயே உணரத் தலைப்பட்டிருந்தார். இலங்கைத் தொல்பொருளியல் திணைக்களம் சிங்கள பெளத்த சார்புநிலையை அக்காலத்திலேயே எடுத்திருந்தது.

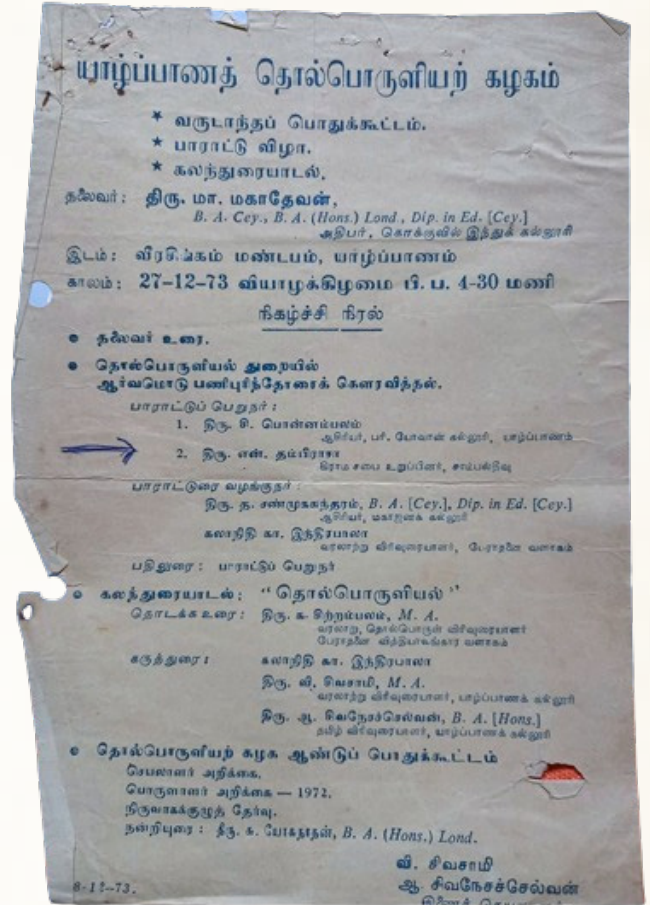
அன்றைய யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல தொல்பொருளிடங்கள் கவனிப்பாரற்று தனி மனித முயற்சிகளாக மட்டுமே முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்தது. குறிப்பாக, அளவெட்டியில் வாழ்ந்தவரும் ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரி ஆசிரியருமான பொன்னம்பலம் ஆசிரியர், மாரிகாலத்தில் கந்தரோடைப் பகுதியில் மழைகாரணமாக மேலெழும்பும் பல தொல்பொருட்களை தனது கல்லூரி மாணவர்களின் உதவியுடன் பொறுக்கிப் பாதுகாத்து வந்திருந்தார். கந்தரோடைப்பகுதியில் அவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்ட பல்வேறு புராதன நாணயங்கள், மட்பாண்ட ஓடுகள், ஆபரணங்களின் சிதிலங்கள் போன்றவை அவரிடம் சேகரமாகி இருந்தன. இவ்வாறு பல்வேறு தனிநபர் சேகரிப்புகள், பின்னாளில் நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி

மாநாட்டின்போது ஜனவரி 1974 இல் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்களின் தலைமையில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. இவற்றில் பொன்னம்பலம் ஆசிரியரின் சேகரிப்புகள் தவிர்ந்த பிற சேகரங்கள், இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் உருவாக்கத்தின்போது, திரு. வி. சிவசாமி, கலாநிதி கா. இந்திரபாலா ஆகியோரினால் வரலாற்றுத்துறையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தொல்லியற்பிரிவில் நிரந்தரமாகப் பேணப்படலாயிற்று. தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் பின்னர் பொன்னம்பலம் ஆசிரியர் தனது சேகரங்களை யாழ்ப்பாண மாவட்ட உயர் அரச அதிகாரி ஒருவருக்கு வழங்கியதாக அறியப்படுகின்றது. அச்சேகரங்களின் கதி இன்றுவரை என்னாயிற்றென்பது பரம இரகசியமாகவே உள்ளது.

இவ்வாறான அழிவுகளிலிருந்து யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் தொல்பொருள் சுவடிகளை பாதுகாத்து பேணும் வகையிலும், சாதாரண மக்களுக்கு அதன் முக்கியத்துவத்தை விளக்கும் வகையிலும், யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் தளங்களை அறிவுபூர்வமாக அடையாளப்படுத்தவும், பின்னாளில் அகழ்வாராய்ச்சிப் பணிகளை முறையாக முன்னெடுக்கவும் உதவும் வகையில் கலாநிதி கா. இந்திரபாலா 1971 இல் யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தை நிறுவினார். முதலாவது தலைவராக 1971 இல், ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரி ஆசிரியரான பொன்னம்பலம் ஆசிரியர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். திரு.வி. சிவசாமி, கலாநிதி கா. இந்திரபாலா ஆகியோர் இவரைத் தேர்வு செய்வதில் முக்கிய பங்காற்றியிருந்தார்கள்.

இவரது தலைமைத்துவக் காலத்தில் தான் (1971-1972) கல்வெட்டியல் ஆய்வு தொடர்பான பத்து தொடர் கருத்தரங்குகள் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தில் இடம்பெற்றிருந்தன. யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின் இணைச் செயலாளர்களாக, அவ்வேளையில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் விரிவுரையாளர்களாக இருந்த ஆ. சிவநேசச்செல்வன், வி. சிவசாமி

ஆகியோர் நீண்டகாலம் பணியாற்றினர். ஆரம்ப காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின் முகவரியாக, பொதுப்பட்ட வசதியின் நிமித்தம், வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் முகவரியே பாவிக்கப்பட்டது. 1973 வரை இம் முகவரி தொடர்ந்தது. யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின் கல்வெட்டியல் ஆய்வு வெளியீடான 'Epigraphia Tamilica (Journal of Tamil Epigraphy)' கலாநிதி இந்திரபாலா அவர்களால் யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின் சார்பாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டு, ஜூன் 1971 இல் மேற்படி கழகத்தின் முதலாவது இதழாக 56 பக்கங்களில் வெளிவந்தது. ஒரேயொரு இதழே வெளியிடப்பட்ட இவ் இதழின் முகவரி, பேராதனை வளாகமாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. கண்டியில் நெஷனல் பிரின்டர்சில் இவ்விதழ் அச்சிடப்பட்டிருந்தது.

யாழ் தொல்பொருளியற் கழக அழைப்பிதழ்

1972 இல் யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின் இரண்டாவது தலைவராக தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரி அதிபராக 1972 இல் பணியாற்றிய மா. மகாதேவன் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக பேராதனை வளாகத்தில் வரலாற்றுத்துறையில் முதல்தர சித்திபெற்ற ஒருவர். மட்டுவில் வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயரின் பேரனான இவரது தந்தையாரே மா.வே. மாணிக்கவாசகர் ஆவார். பின்னாளில் 1973 இல் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராக கல்வித் திணைக்களத்தால் சடுதியாக மாற்றப்பட்டவர். இவரது காலத்திலேயே யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின் மற்றொரு வெளியீடான 'பூர்வகலா' சஞ்சிகையும் 1973 இல் வெளிவந்து ஓரிதழுடன் நின்றுபோனது. நிதி வசதி, கட்டுரைகளின் பற்றாக்குறை, விநியோக வசதியின்மை போன்ற பல காரணங்களால் அது தொடர்ந்து வெளியிடப்படவில்லை. அவ்வேளையில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராதனை வளாகத்தின் வரலாற்றுத்துறையில் பணியாற்றிவந்த கலாநிதி கார்த்திகேசு இந்திரபாலா பதிப்பாலோசகராகப் பணியாற்றியிருந்தார். திரு.வி. சிவசாமி, ஆ. சிவநேசச்செல்வன் ஆகிய இருவரும் பதிப்பாசிரியர்களாக இருந்தனர். 'பூர்வகலா' வெளியீட்டின்போது யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின் முகவரி வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. 1974 இல் யாழ்ப்பாண வளாகம் தொடங்கப்பட்டு ஆ. சிவநேசச்செல்வன், வி. சிவசாமி ஆகியோர் உள்ளிட்ட பல விரிவுரையாளர்கள், நூலகர், நூலக ஊழியர்கள் என்போர் திருநெல்வேலியில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் அமைந்திருந்த யாழ்ப்பாண வளாகத்தினால் உள்வாங்கப்பட்ட பின்னர், யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின் முகவரியாக, திருநெல்வேலி - அம்மன் வீதி - 23 ஆம் இலக்க இல்லம் பயன்படுத்தப்பட்டது (இது கலாநிதி கா. இந்திரபாலா அவர்கள் ஆரம்பகாலத்தில் குடியிருந்த வீடாகும்). ஜேம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் அவர்கள், யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின்

மூன்றாவது தலைவராக 1974 இல் தேர்வுசெய்யப்பட்டார். இதன்போது 1974 இல் நவம்பர் 9 ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவமானதொரு தலைமையுரையை கலாநிதி ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்கள் நிகழ்த்தியிருந்தார். இவ்வரை பின்னர் 1975 இல் 'Some aspects of the history of Archaeology in Sri Lanka' என்ற தலைப்பில் சிறு நூலுருவில் யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின் ஆறாவது பிரசுரமாக வெளியாகியிருந்தது. சமகால ஈழத்தின் தொல்லியலாய்வு பற்றிய விரிவான தகவல்களை இத் தலைமையுரை உள்ளடக்கியிருந்தது. இதனை அக்கழகத்தின் துணைத்தலைவராக இருந்த பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா பதிப்பித்திருந்தார். பெருங்கற்கால யாழ்ப்பாணம் தொடர்பான ஆணைக்கோட்டை அகழ்வாய்வுகள், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத்துறையினால், விரிவுரையாளர் கலாநிதி பொ. இரகுபதி அவர்களினால் அடையாளப்படுத்தப்பட்டு (Exploration), யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் சிறிய முதல் ஓதுக்கீட்டுடன், 'கரையான்பிட்டி' பகுதியில் (Excavation) இடம்பெற்றது. இவ்வகழ்வாய்வுகள் 1981 இல் பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா அவர்களின் தலைமையில், கலாநிதி பொ. இரகுபதி, கலாநிதி சி.க. சிற்றம்பலம் ஆகியோர் உள்ளிட்ட குழுவினரால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. அவ்வேளை, ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்கள் தீவிரமாக இவ்வகழ்வாய்வில் ஆர்வம் காட்டிவந்தார். இது தொடர்பாக அவர் 'A Megalithic Burial site in the Jaffna District at Anaicoddai' என்ற தலைப்பில் 'The Tribune' சஞ்சிகையில் 10.01.1981 அன்று விரிவான கட்டுரையொன்றை எழுதியிருந்தார். இக்கட்டுரை பின்னர் சிலோன் டெய்லி நியூஸ் பத்திரிகையில் 20.01.1981 இலும், 'Tamil Times (London)' மாத இதழில் செப்டெம்பர் 1984 இலும் பிரசுரமாகின. இக்கட்டுரையின் தமிழ் வடிவம் 'ஆணைக்கோட்டை அகழ்வாராய்ச்சி : இலங்கை வரலாற்றுக்கு அதன் முக்கியத்துவம்' என்ற தலைப்பில் 08.02.1981 திகதிய வீரகேசரி வாரமலரில் விரிவாகப் பிரசுரமாகியிருந்தது.

இவரது தன்னலம் கருதாத சேவைகளை கௌரவிக்கும் வகையில், 13.06.1975 இல் கொண்டாடப்பட்ட அவரது எழுபதாவது பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு, ஜூன் 1975 இல் யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின் மூலம் 'James Thevathasan Rutnam Felicitation Volume' என்ற சேவை நயப்பு மலர் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இவ்வெளியீட்டின் பதிப்பாசிரியராக பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா செயற்பட்டிருந்தார். பதிப்பாசிரியர் குழுவில் ரோலண்ட் சில்வா, ஆ. சிவநேசச்செல்வன், வி. சிவசாமி, சி.க. சிற்றம்பலம் ஆகியோர் பணியாற்றியிருந்தனர். சேவை நயப்பு மலரில் கா. இந்திரபாலா, பசில் பெரேரா, கா. சிவத்தம்பி, பேற்றம் பஸ்தியாம்பிள்ளை, W.S.கருணாதிலக்க, எஸ். சுசீந்திரராஜா, ஏ. சுப்பிரமணியம் (சென்னை), சோபனா கோகலே (பூனா), மைக்கல் ரொபர்ட்ஸ், க. கைலாசபதி, கே.எம்.டீ. சில்வா, சி.க. சிற்றம்பலம், ஆஷ்லி ஹால்ப், அ. சண்முகதாஸ், வி. சிவசாமி, ரோலண்ட் சில்வா ஆகியோர் தமது ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியிருந்தனர். இம்மலரின் இறுதியில் ஆ. சிவநேசச்செல்வன் அவர்கள் தொகுத்திருந்த 1975 வரையிலான ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்களின் ஆக்கங்களுக்கானதொரு தேர்ந்த நூற்பட்டியல் நான்கு பக்கங்களில் இடம்பெற்றிருந்தது. அப்பட்டியலை விரிவுபடுத்தி ஜூலை 1988 இல் 37 பக்கங்களில் ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப்பண்பாட்டியல் நிறுவன நூலகர் என். செல்வராஜா அவர்கள் அந்நிறுவனத்தின் வாயிலாக தனி நூலாக வெளியிட்டிருந்தார். ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்களின் அயராத ஆய்வுப் பணிகளை மதித்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு 1980 களில் கௌரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்திருந்தது. இவ்வேளையிலேயே 1975 இல் தயாரிக்கப்பட்ட சேவைநயப்பு மலரும் (ஜூலை 1980 இல்) விநியோகிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. தீவிரமான அரிய நூல் மற்றும் ஆவணச் சேகரிப்பாளரான கலாநிதி ஜேம்ஸ் இரத்தினத்தின் துணைவியார் இவ்லின் இரத்தினம் அவர்கள் மறைந்த பின்னர், அவரது ஞாபகார்த்தமாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அருகாமையில், ஒரு

பல்லினப் பண்பாட்டு நிறுவனத்தினை, உசாத்துணை நூலக வசதியுடன் அமைத்து, 10.05.1981 அன்று ஜேம்ஸ் இரத்தினம் திறந்துவைத்தார். அந்நிறுவனம் திறக்கப்பட்டு சில நாட்களில் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டமை கலாநிதி ஜேம்ஸ் இரத்தினத்தின் மனதில் தாங்கொணாச் சோகத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அதுவரை காலமும் தனது கொழும்பு 7 இல்லத்தில் சேகரித்து, அவரது துணைவியாரால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்திருந்த அரிய நூல்கள் அனைத்தையும் தனது தாய்மண்ணுக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்த அவர், ஈவ்லின் இரத்தினம் நிறுவனத்தை ஒரு ஆராய்ச்சி நூலகமாக மாற்றியமைத்தார். எஸ்.பி. அமரசிங்கம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1954 முதல் வெளிவந்த 'த ட்ரிபியூன்' சஞ்சிகையில் டிசம்பர் 1955 முதல் ஜனவரி 1981 வரை பல சுவாரஸ்யமான கட்டுரைகளை இவர் எழுதிவந்துள்ளார். இலங்கை அரசியலில் 1956 ஆம் ஆண்டில் 'சிங்களம் மட்டும் சட்டம்' பண்டாரநாயக்க அரசினால் கொண்டுவரப்பட்ட வேளையில், 1957 ஜூலை 19 ட்ரிபியூன் இதழில் ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்கள் 'House of Nilaperumal' என்றொரு சுவையான ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். அதில் பண்டாரநாயக்கவின் மூதாதையர் நீலப்பெருமாள் என்ற தமிழ்ரே என்று நிறுவியிருந்தார். இக்கட்டுரை பிரசுரமான வேளையில், ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் எஸ்.டபிள்யூ பண்டாரநாயக்கவைச் சீண்டி அவமானப்படுத்தும் நோக்குடன் இக்கட்டுரையை எடுத்தாண்டு உரையாற்றியிருந்தார். ஜே.ஆரின் இந்த நிலைப்பாடு, அவருடன் சட்டக்கல்லூரிக் காலத்திலிருந்து நண்பராயிருந்த போதிலும், ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்களுக்கு உவப்பாயிருக்கவில்லை. பண்டாரநாயக்காவை கேலி செய்யும் அளவுக்கு ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனவின் மூதாதையர் ஒன்றும் தூய சிங்கள வழித்தோன்றல்கள் அல்ல என்று கூறும் மற்றொரு ஆய்வுக் கட்டுரையை 'Tambi Mudaliyar's Legacy' என்ற பெயரில் எழுதி 1957 ஓகஸ்ட் 30 'ட்ரிபியூன்' இதழில் பிரசுரித்து ஜே.ஆர் இன் கொட்டத்தை

James Rutnam accompanied by His Excellency the President Mr. J.R. Jayewardene and Madam Jayewardene enter the Golden Ballroom of the Hotel Lanka Oberoi on 13th June 1985 for the Celebration Dinner.

அடக்கியிருந்தார். அவரது கட்டுரையை இரசித்த ஜே.ஆர். கலாநிதி ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தையும், அவர் இரத்தினம் நிறுவனத்தில் தனது கடிதச் சேகரிப்பில் பாதுகாத்து வந்தார். பின்னாளில் 13.06.1985 அன்று ஜே.ஆர். ஜனாதிபதியாக இருந்த வேளையில், கொழும்பு லங்கா ஒபராய் ஹோட்டலில் அரசு விருந்துபசாரம் ஒன்றினை நடத்தி, கலாநிதி ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்களின் 80 ஆவது பிறந்த தினத்தை அவர் கொண்டாடியிருந்தார்.

இந்நிகழ்வின்போது இலங்கையின் யுனெஸ்கோ தேசிய கொமிஷன் (Sri Lanka UNESCO National Commission) 'Festschrift 1985 - James Thevathasan Rutnam' என்றவொரு ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுதியொன்றையும் கலாநிதி ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்களின் பிறந்ததினத்தையொட்டி வெளியிட்டிருந்தது. இச்சிறப்பு மலரை யு.சு.உ. அமரசிங்க, எஸ்.ஜே. சுமணசேகர பண்டா ஆகிய இருவரும் பதிப்பாசிரியர்களாகவிருந்து சிறப்புற வெளிக்கொணர்ந்திருந்தனர்.

இவ்வெளியீட்டுக்கென மேர்வின் காசிச்செட்டி, A.R.B. அமரசிங்க, எஸ்.யூ. தெரனியகல, ராஜா டி அல்விஸ், பேற்றம் பஸ்தியாம்பிள்ளை, பட்ரிக் ஏ. பீபிள்ஸ், சீ.ஆர்.டி. சில்வா, சுதர்சன் செனவிரத்ன, ஜோன் கார்ஸ்வெல், லோர்னா எஸ். தேவராஜா, எஸ்.ஜே. சுமணசேகர பண்டா, சின்னப்பா அரசரத்தினம் ஆகியோர் தமது கட்டுரைகளை வழங்கி கலாநிதி ரட்ணம் அவர்களை கௌரவப்படுத்தியிருந்தனர். அது மட்டுமல்லாது, கலாநிதி ஜேம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் அவர்கள் 04.11.1989 அன்று கொழும்பில் மறைந்தவேளையில் அவரது இறுதி ஊர்வலத்தின்போது, ஜே.ஆர். உலங்கு வானூர்தி மூலம் பூச்சொரிந்து தனது அஞ்சலியைத் தெரிவித்திருந்தார். அவ்வேளையில் ஆர். பிரேமதாச ஜனாதிபதியாக இருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பண்டாரநாயக்க, ஜே.ஆர். பரம்பரைகளின் மூதாதையர் தமிழரே என்ற உண்மையை போட்டுடைத்த ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்கள், மேலும் பல சுவையான ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் தன் வாழ்நாள் காலத்தில்

எழுதியிருக்கிறார். வட்டுக்கோட்டை செமினரி வரலாறு, கண்டி அரசியின் ஓவியம் பற்றிய சர்ச்சை, பொலநறுவை பெருஞ்சிற்பம் அரசருடையதா, அகஸ்தியருடையதா? என்ற விசாரணை, எல்லாளன் சமாதி பற்றிய வரலாற்று மோசடி, பெருங்கற்கால யாழ்ப்பாணம் என இப்பட்டியல் நீள்கின்றது. 1975 இல் வெளிவந்த ஜேம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் அவர்களின் சேவை நயப்பு மலரில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் எழுதியிருந்த 'முற்போக்குக்கு வழிவகுத்த ஒரு முதிய இளைஞன்' என்ற கட்டுரையில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளதை இங்கு மீள்பதிவுசெய்ய விரும்புகின்றேன்: 'ஜேம்ஸ் இரத்தினம் இன்று இலங்கையின் முக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்களில் ஒருவராக முகிழ்ந்துள்ளார். இப்படிக் கூறுவதிலும் பார்க்க, இவர் பிரபல வரலாற்றாசிரியர்கள் தேடிச்சென்று தகவல் பெற்றுக்கொள்ளும் வரலாற்று மூலப் பெட்டகமாக முகிழ்ந்துள்ளார் என்று கூறுவது மிகப் பொருத்தமாகும். இலங்கையிற் பிரித்தானிய ஆட்சியின் ஆரம்பகால வரலாறு பற்றியும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதலிரு தசாப்தங்களிலும் நடந்தேறிய அரசியல் அபிவிருத்திகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்வதற்கான பல தகவல்களையும் சான்றுகளையும் சேகரித்து வைத்திருந்த ஜேம்ஸ் இரத்தினம் இத்துறைகளில் ஆராய்ச்சி செய்யும் அறிஞர்களுக்கு உதவியுள்ளார். பேராசிரியர்கள் நடராசா, கே.எம்.டி. சில்வா, கலாநிதி குமாரி ஜயவர்த்தனா ஆகியோரின் ஆராய்ச்சி வெளியீடுகளுக்கு ஜேம்ஸ் இரத்தினம் ஆற்றியுள்ள உதவிகள் பற்றி அவர்களே எழுதியுள்ளனர். சேர் அலெக்ஸாண்டர் ஜோன்ஸ்ரன், பொன்னம்பலம் அருணாசலம், பொன்னம்பலம் இராமநாதன் ஆகியோர்களது சேவை பற்றியும், வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் கல்விச் சேவை பற்றியும் அதிகாரபூர்வமான அறிவாழம் கொண்ட திரு இரத்தினம், பொன்னம்பலம் அருணாசலத்தின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சிறு நூலாகவும் வெளியிட்டுள்ளார். இலங்கை வரலாற்றுக்கான பல மூலச் செய்திகளை இந்திய அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழக நூல் நிலையங்களிலிருந்து தேடிப் பெற்றுள்ளார். இத்தகவல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டே பல ஆராய்ச்சி நூல்கள் எழுதப்படலாம்.

ஜேம்ஸ் இரத்தினத்தின் அறிவார்வம் அவரை அகழ்வாராய்ச்சி முதல் மானிடவியல் வரை பல துறைகளில் ஈடுபடுத்தியுள்ளது. யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின் நடப்பு வருடத் தலைவராக விளங்கும் அவர் ஆற்றிய தலைமைப்பேருரை இத்துறையின் வரலாற்றை அறிவதற்கான கருவூலமாகும்." நூலார்வம், ஆராய்ச்சிகளுக்கான தேடல்களில் அவர் கொண்ட ஈடுபாடு, தான் பெற்ற அறிவை பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் இவருக்கிருந்த ஆர்வம் ஆகிய பண்புகள் இவரை இலங்கையின் பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ், சிங்கள ஆராய்ச்சியாளர்களது நட்பு வட்டத்திற்குள் கொண்டுவர உதவி செய்தது. அரசியல் ஈடுபாட்டில் இவரது தோல்வி, அறிவியல்துறைக்கு இவரை பெறுமதிமிக்கவராக இழுத்துவந்துவிட்டது. கலாநிதி ஜேம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் அவர்கள் 04.11.1989 அன்று கொழும்பில் சுகவீனம் காரணமாக தனது 84 ஆவது வயதில் காலமானார். அரிய பல சுவடிகளுக்கிடையேயும், புத்தகங்களுக்கிடையேயும் தன் வாழ்வைக் கடத்திய அவர், சேர் அலெக்ஸாண்டர் ஜோன்ஸ்டன் பற்றியோ, வில்லியம் டிக்பி பற்றியோ விரிவான நூல் எதனையும் எழுதிவைக்க முன்வரவில்லையே என்பது அறிவுஜீவிகளின் ஆதங்கமாக இன்றும் உள்ளது. அவ்வப்போது அவர் எழுதிய கட்டுரைகளே இன்றும் அவரது பெயர்கூற நிலைத்திருக்கின்றன. 1969 இல் அவரது ஆரம்பகாலக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பொன்று 'Mixed Grill' என்ற பெயரில் வெளிவந்திருந்தது. அவரது அளப்பரிய தேடல்கள் பல கட்டுரைகளாகி, அவரது மறைவுடன் அவருடனேயே மறைந்துவிட்டன. திருநெல்வேலியில் கலாநிதி ஜேம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் அவர்களது அரிய நூலகமும், அந்நூலகத்தினை கொண்டியங்கிய அவரது அன்புத் துணையாளின் நினைவகமும், அதனைப் பொறுப்பெடுத்த யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் முறையான பராமரிப்பின்றி அழிந்துவிட்டன. அடுத்த இதழில் கலாநிதி ஜேம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் அவர்களின் மனைவியின் நினைவாலயமான இவ்லின் இரத்தினம் நூலகம் பற்றிப் பார்ப்போம்.

(தொடரும்)

இலங்கையில், குடியேற்றவாத காலத்திலிருந்துதான் நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக ஒல்லாந்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை இலகுவாகக் கிடைக்கின்றன. எழுத்துமூல ஆவணங்கள், புழங்கு பொருட்கள், ஓவியங்கள், தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவற்றையும் இவற்றைப்போன்ற இன்னோரன்ன பழைய நிலப்படங்கள், வரைபடங்கள் வரலாற்றுத் தகவல்கள் என்பனவும் இங்கு பொதிந்துள்ளன. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் இவற்றுள் அடங்கும். எனினும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இவற்றைப் பயன்படுத்துவது குறைவாகவே உள்ளது. வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்குவதில் குடியேற்றவாதக் கால நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைப்பதாகவும், யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களை நிலப்படங்கள் வரைபடங்களிலிருந்து விளக்குவதாகவும், நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் தகவல் உள்ளடக்கங்கள் குறித்து ஆராய்வதாகவும் 'யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் குடியேற்றவாதக் காலத்து வரலாற்றுத் தகவல் மூலங்களாக நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமையவுள்ளது.

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன் அவர்கள் மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உருவாக்கக் கூழல் துறையில் விஞ்ஞான இளநிலைப் பட்டத்தையும் (B.Sc. (BE)) பின்னர் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டடக்கலையில் விஞ்ஞான முதுநிலைப் பட்டத்தையும் (M.Sc. (Arch)) பெற்றார். அத்துடன் இலங்கைக் கட்டடக்கலைஞர் சங்கம் (AIA (SL)), பிரித்தானியக் கட்டடக் கலைஞர்களின் அரசு சங்கம் (RIBA) ஆகியவற்றில் பட்டயம் பெற்ற உறுப்பினராவார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியா தொடங்கிய காலத்திலிருந்து அதன் முதற் பயனராகப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றார். தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் 4500இற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொடங்கியுள்ளதடன், மேலும் பல ஆயிரம் கட்டுரைகளின் விரிவாக்கத்திலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் இவரது பங்களிப்புக்காக கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 2015 ஆம் ஆண்டின் வாழ்நாள் சாதனையாளருக்கான இயல்விருது பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் ஆனந்தவிகடன் இதழ் வழங்கும் நம்பிக்கை விருதுகளில் 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த 10 மனிதர்களுள் ஒருவராக தெரிவு செய்யப்பட்டு விருதை பெற்றுள்ளார்.

லெயுசிக்காமியின் நிலப்படத் தொகுப்பில் வலிகாமம் - 1

நத்தத் தொடரின் சென்ற கட்டுரையில் லெயுசிக்காமம் நிலப்படத் தொகுப்பிலுள்ள யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தின் நான்கு பெரும்பிரிவுகளையும் தீவுகள் சிலவற்றையும் காட்டும் நிலப்படத்தின் சில அம்சங்கள் குறித்து ஆராய்ந்தோம். இனி யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தின் வலிகாமப் பிரிவைத் தனியாகக் காட்டும் நிலப்படம் (படம் 1) தரும் விவரங்களை ஆராயலாம்.

நெதர்லாந்தின் தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ள லெயுசிக்காமம் நிலப்படத் தொகுப்பின் ஒரு பகுதியான இந்த நிலப்படம் '4. VELH 328.14' என்னும் இலக்கத்தைக் கொண்டது. "வலிகாமப் பிரிவின் நிலப்படம்" என்னும் தலைப்பிட்ட இந்த நிலப்படத்தின் விளக்கக் குறிப்பில் இப்பிரிவிலுள்ள 14 கோவிற்பற்றுப் பிரிவுகளும் அவற்றில் அடங்கிய மொத்தம் 68 ஊர்களும் பட்டியல் இடப்பட்டுள்ளன.

(படம் 2) அக்கால யாழ்ப்பாண நகரம் மேற்படி பிரிவுகளுக்குள் அடங்காத தனிப் பிரிவு. கோயிற்பற்றுக்களும் ஊர்களும் நிலப்படத்தில் தரப்பட்டுள்ள பட்டியலில் உள்ள 14 கோவிற்பற்றுக்களும் அவற்றில்

கீழ் வருகின்ற மொத்தம் 68 ஊர்களும் பின்வருமாறு:

1. வண்ணார்பண்ணை: வண்ணார்பண்ணை
2. சுண்டிக்குழி: சுண்டிக்குழி, கரையூர், கடையா குடியிருப்பு, கொடும்புத்துறை, சிவியாதெரு, நளவபரவு
3. நல்லூர்: நல்லூர், திருநெல்வேலி,

படம்-1: லெய்சிக்காமின் நிலப்படத் தொகுப்பிலுள்ள வலிகாமப் பிரிவைக் காட்டும் நிலப்படம்.

கொக்குவில், கோண்டாவில் 4. கோப்பாய்: கோப்பாய், இருவாலை, உரும்பிராய், ஊரெழு, நீர்வேலி 5. புத்தூர்: புத்தூர், சிறுப்பிட்டி, அச்செழு, ஆவரங்கால் 6. அச்சவேலி: வடக்குப் புறவேனி, தெற்குப் புறவேனி, நவக்கீரி, பத்தமேனி, கதிரிப்பாய், தம்பாலை, வளலாய் 7. மயிலிட்டி: மயிலிட்டி, பலாலி, வயாவிளான், வறுத்தலைவிளான், தையிட்டி, வீரமாணிக்கன் துறை, பெரியநாட்டுத்தேவன் துறை 8. தெல்லிப்பழை: தெல்லிப்பழை,	மாவிட்டபுரம், பளை, வீமன்காமம், கட்டுவன் 9. மல்லாகம்: மல்லாகம், அளவெட்டி, ஏழாலை, ஈவினை, புன்னாலைக்கட்டுவன், சூராவத்தை (?) 10. உடுவில்: உடுவில், சங்குவேலி, சுன்னாகம், இணுவில், தாவடி 11. மானிப்பாய்: மானிப்பாய், சுதுமலை, ஆனைக்கோட்டை, நவாலி, சண்டிலிப்பாய் 12. வட்டுக்கோட்டை: வட்டுக்கோட்டை மேற்கு, வட்டுக்கோட்டை கிழக்கு, அராலி 13. சங்காணை: சங்காணை, மூளாய், தொல்புரம்,

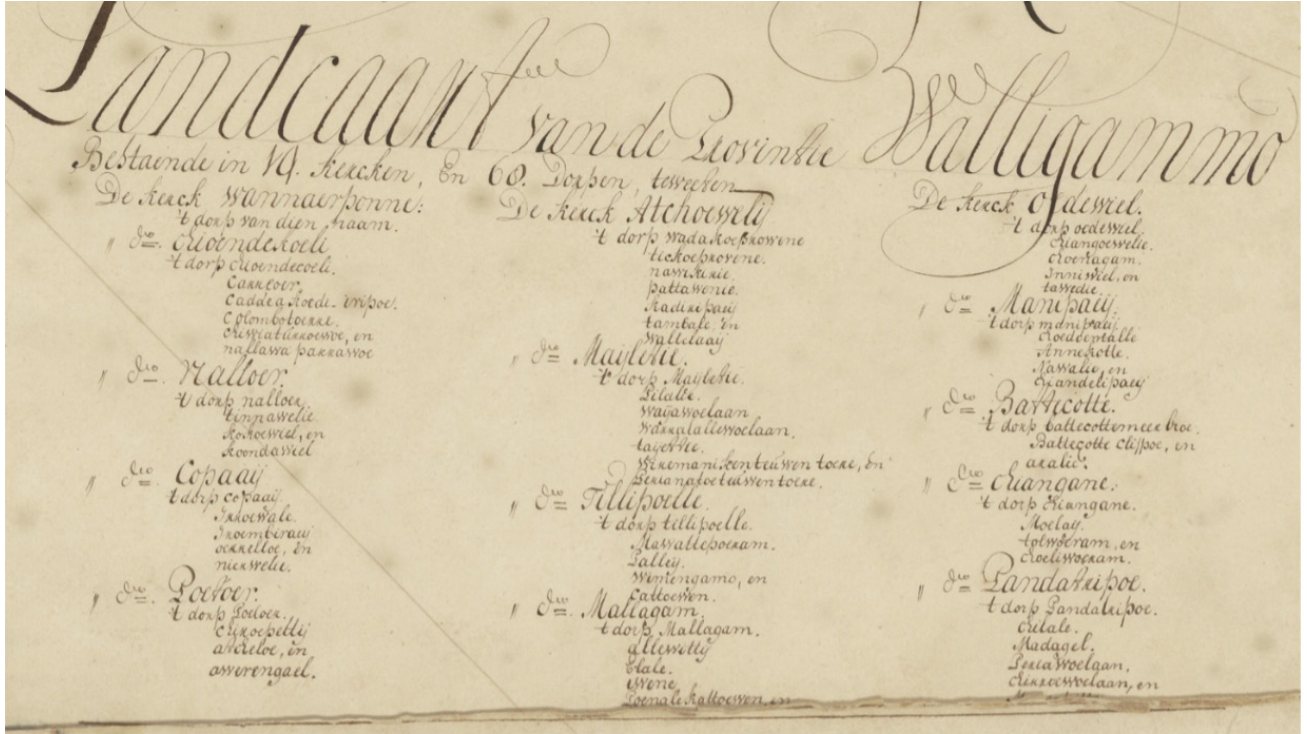
சுழிபுரம்

14. **பண்டத்தரிப்பு:** பண்டத்தரிப்பு, சில்லாலை, மாதகல், பெரியவிளான், சிறுவிளான், மாகியப்பிட்டி. (?)

நிலப்படத்தில் உள்ள பட்டியலில் மல்லாகம், பண்டத்தரிப்பு ஆகிய கோவிற்பற்றுக்களில் உள்ள இறுதிப் பெயர்கள் இருக்கும் இடங்களில் தாள் மடிந்துள்ளதால் அவற்றை வாசிக்க முடியாதுள்ளது. நிலப்படத்தில் குறித்துக் காட்டியுள்ள பிரிவுகளை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, நிலப்படத்தில் உள்ள இரண்டு ஊர்கள் மேற்குறிப்பிட்ட பட்டியலில் இல்லாதது தெரிகிறது. அவை சூராவத்தை, மாகியப்பிட்டி என்பனவாகும். சூராவத்தை மல்லாகம் கோவிற்பற்றுக்குள் அடங்கியிருப்பதை நிலப்படம் தெளிவாகவே காட்டுகிறது. எனவே, மல்லாகத்தில் மறைந்திருக்கும் பெயர் 'சூராவத்தை' என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகவே, பண்டத்தரிப்பில் மறைந்துள்ள பெயர் மாகியப்பிட்டியாக இருக்கவேண்டும். பட்டியலில் மறைந்துள்ள

ஊரின் முதல் எழுத்து M என்பது தெளிவாகத் தெரிவதும் இதையே சுட்டுகிறது. ஆனால், நிலப்படத்தைப் பார்க்கும்போது இது தொடர்பில் பின்வரும் முரண்பாடுகளைக் காணமுடிகிறது.

1. நிலப்படம் மாகியப்பிட்டியை மாணிப்பாய்க் கோவிற்பற்றில் அடங்குவதாகவே காட்டுகிறது. ஆனால், அதிலுள்ள பட்டியலில் மாணிப்பாயின் கீழ் மாகியப்பிட்டியைப் பட்டியலிடவில்லை.
2. பண்டத்தரிப்புக் கோவிற்பற்றில் தெளிவாகத் தெரியாத ஊர் உட்பட ஆறு ஊர்கள் இருப்பதாக நிலப்படப் பட்டியல் தகவல் தருகிறது. ஆனால், நிலப்படம் பண்டத்தரிப்பில் ஐந்து ஊர்களை மட்டுமே காட்டுகிறது. இதில் மாகியப்பிட்டி இல்லை.
3. மாகியப்பிட்டி பண்டத்தரிப்புக் கோவிற்பற்று எல்லைக்கு மிக அருகில் உள்ளபோதும் நிலப்படத்தில் இரண்டுக்குமிடையே தொடர்ச்சி இல்லை.

படம்-2: வலிகாமப்பிரிவின் நிலப்படத்திலுள்ள கோவிற்பற்றுக்களினதும் ஊர்களினதும் பட்டியல். டச்சு மொழியில்.

எனவே, நிலப்படத்திலுள்ள பட்டியலில் தெளிவாகத் தெரியாத பெயர் மாகியப்பிட்டி என்பது சரியே என்றாலும், நிலப்படத்தில் காட்டியபடி அது மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்றுக்குள் அடங்கிய ஊர் என்பதே சரியாக இருக்கவேண்டும். பட்டியலில் அதைப் பண்டத்தரிப்பின் கீழ்த் தந்திருப்பது பிழை.

நிலப்படத்திலுள்ள அம்சங்கள்

இந்த நிலப்படத்தில் முக்கியமாக கோவிற்பற்றுப் பிரிவு எல்லைகளையும் அவற்றின் துணைப் பிரிவுகளான ஊர்களின் எல்லைகளையும் குறித்துக் காட்டியுள்ளனர். கோவிற்பற்று எல்லைகளைக் குறிக்கத் தடித்த கோடுகளும், ஊர் எல்லைகளைக் குறிக்க மெல்லிய கோடுகளும் பயன்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு கோயிற்பற்றுப் பிரிவிலும் அதற்குரிய தேவாலயம், அதனோடிணைந்த தேவாலய இல்லம் ஆகியவற்றின் அமைவிடங்கள் தெளிவான குறியீடுகளால் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு தேவாலயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதனாலேயே லெயுசிக்காமின் தொகுப்பிலுள்ள நிலப்படங்கள் திருச்சபையின் தேவைக்காக வரையப்பட்டவை என்று ஆர்.எல். புரோகியர் குறிப்பிட்டுள்ளார் போலும்.¹ நிலப்படத்தில் பரவலாகக் காட்டியுள்ள இன்னொரு முக்கியமான அம்சமாக நீர்நிலைகளைக் குறிப்பிடலாம். குளம், கேணி, துரவு என வெவ்வேறு வகை நீர்நிலைகளை அவற்றின் தமிழ்ப் பெயரொட்டுகளுடன் நிலப்படத்தில் காட்டியுள்ளனர். அதேவேளை, சில இடங்களில் சிறப்புப் பெயர்

இல்லாத குளங்களை 'Tanck' என்ற டச்சு மொழிச் சொல்லால் குறிப்பிட்டிருப்பதையும் காணமுடிகிறது. இவற்றுடன், கோட்டைகள், களஞ்சியங்கள், மடங்கள்/ அம்பலங்கள், யானைப் பந்திகள், துறைகள் முதலிய அம்சங்களும் நிலப்படத்தில் உள்ளன.

நிலப்படம் காட்டும் வீதிகள்

சென்ற கட்டுரையில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு முழுவதையும் காட்டும் நிலப்படத்தைக் குறித்து விளக்கியபோது வலிகாமத்தையும் வடமராட்சியையும் இணைக்கும் வீதியைப் பற்றியும் வலிகாமத்தைத் தென்மராட்சி, பச்சிலைப்பள்ளி ஆகியவற்றுடன் இணைக்கும் வீதியைப் பற்றியும் சில தகவல்களை அறிந்தோம். குறிப்பாக மேற்படி வீதிகள், பிரிவுகளுக்கு இடையிலான நீரேரியைக் கடக்கும் இடங்கள் தொடர்பாகவே அக்கட்டுரையில் கவனம் செலுத்தினோம். இந்தக் கட்டுரையில் வலிகாமப் பிரிவுக்குள் அடங்கிய மேற்குறித்த இரு வீதிகளின் பகுதிகளைப் பற்றியும், முழுமையாக

பட்டம்-3: லெயுசிக்காமின் வலிகாமத்தைக் காட்டும் நிலப்படத்தைத் தழுவி வரையப்பட்டது. நிலப்பட அம்சங்களைத் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளதுடன், விவரங்கள் தமிழில் தரப்பட்டுள்ளன.

வலிகாமத்துக்குள் அடங்கிய பிற வீதிகளைப் பற்றியும் பார்க்கலாம் (படம்3).

சென்ற கட்டுரையில் நிலப்படத்தில் காட்டியுள்ள வீதிகள் பெரும்பாலும் தேவாலயங்களை இணைக்கும் வீதிகளாக இருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டினோம். இக்கட்டுரையில் இணைத்துள்ள படங்கள் இதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. தேவாலயங்களை இணைப்பதற்காகவே இவ்வீதிகள் அமைக்கப்பட்டன என்பது இதற்குப் பொருளல்ல. முன்னைய போக்குவரத்து வழித்தடங்களை அல்லது அவற்றின் சந்திப்புக்களை அண்டித் தேவாலயங்களைக் கட்டியதால் அல்லது முன்னரே பிரதேசக் குவிமையங்களாக இருந்த அரசு கட்டடங்கள், சந்தைகள், கோவில்கள் போன்றவற்றின் இடங்களில் அல்லது அவற்றுக்கு அருகில் தேவாலயங்களைக் கட்டியதால் இத்தோற்றப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கலாம். இந்நிலப்படம், தேவாலயங்களை இணைக்கும் வீதிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் காட்டி, ஏனைய பல வீதிகளைக் காட்டாமல் விட்டிருந்தாலும் வீதிகளைத் தேவாலயங்களுக்கு முதன்மை கொடுத்து அமைத்தது போன்ற தோற்றம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். வேறு ஒல்லாந்தர்கால நிலப்படங்கள் மூலம் அக்காலத்தில் இருந்ததாகத் தெரியும் சில வீதிகளை நிலப்படம் காட்டவில்லை என்பது தெரிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இன்றைய அரசடி, வீதி, நாவலர் வீதி ஆகியவை அக்காலத்தில் இருந்ததற்கு வேறு நிலப்படச் சான்றுகள் உள்ளபோதும் இந்த நிலப்படத்தில் அவ்வீதிகள் இல்லை. இவற்றைப்போல் வேறு பல வீதிகளையும் நிலப்படம் காட்டாமல் தவிர்த்திருக்கலாம். ஒல்லாந்தர் காலத்திலேயே காங்கேசந்துறை முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. அங்கே ஒரு கோட்டையை அமைக்கும் முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.² ஆனால், நிலப்படத்திலுள்ள வீதி வலையமைப்பில் காங்கேசந்துறை இணைக்கப்படவில்லை. இன்றைய முக்கிய வீதிகளுள் ஒன்றான பலாலி வீதியை நிலப்படம் காட்டவில்லை. உண்மையில் அவ்வீதி அக்காலத்தில் இல்லை.

இவ்வீதி மிகவும் பிற்பட்டது. பிரித்தானியர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணம் - பருத்தித்துறை வீதி

வலிகாமத்தையும் வடமராட்சியையும் இணைக்கும் யாழ்ப்பாணம் - பருத்தித்துறை வீதியின் வலிகாமப் பிரிவுக்குள் அடங்கிய பகுதி யாழ்ப்பாண நகரத்திலிருந்து வண்ணார்பண்ணை, நல்லூர், கோப்பாய், நீர்வேலி, சிறுப்பிட்டி, புத்தூர், ஆவரங்கால், அச்சவேலி தெற்குப் பகுதி, அச்சவேலி வடக்குப் பகுதி ஆகிய ஊர்களை ஊடறுத்து தொண்டைமானாறு நீரோரிக் கரையை அடைகிறது. நல்லூர், கோப்பாய், புத்தூர் ஆகிய ஊர்களிலுள்ள தேவாலயங்கள் இவ்வீதியில் அமைந்துள்ளன. நல்லூரிலிருந்து தொண்டைமானாறு நீரோரிக் கரை வரையான இவ்வீதித் தடம் போர்த்துக்கேயருக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே இருந்திருக்கக்கூடும். போர்த்துக்கேயர் 1619 ஆம் ஆண்டில் நல்லூரைக் கைப்பற்றியபோது இரண்டாம் சங்கிலி பருத்தித்துறையூடாக தஞ்சாவூருக்குத் தப்பிச்செல்ல முயன்று பிடிபட்டது வரலாறு. சங்கிலி, நல்லூரிலிருந்து மேற்படி வீதியூடாகவே பருத்தித்துறைக்குச் சென்றிருக்கக்கூடும்.

நல்லூர் - இருபாலை வீதி

யாழ்ப்பாணம் - பருத்தித்துறை வீதியிலிருந்து, பிராமணன் குளத்துக்கு அருகிலிருந்து தொடங்கி வடக்காகச் சென்று திருநெல்வேலிப் பகுதியில் கிழக்குத் திசையில் திரும்பி மீண்டும் பருத்தித்துறை வீதியைச் சந்திக்கும் ஒரு வீதியும் நிலப்படத்தில் உள்ளது. இது இன்றைய நல்லூர்க் கந்தசாமி கோவிலுக்கு மேற்கே பருத்தித்துறை வீதி/ கோவில் வீதிச் சந்தியிலிருந்து இருபாலை வரை செல்லும் வீதி என்பதில் ஐயம் இல்லை. இந்த வீதியின் ஒரு பகுதி போர்த்துக்கேயருக்கு முந்திய தலைநகரான நல்லூரின் மேற்கு எல்லையாக இருந்திருப்பது சாத்தியம்.

யாழ்ப்பாணம் - தொழும்புத்துறை வீதி

நிலப்படத்தில் இவ்வீதி இன்றைய

பிரதான வீதி - நாலாம் குறுக்குத்தெருச் சந்தியிலிருந்து கரையூர், சுண்டிக்குழி ஆகிய ஊர்களுடாக கொழும்புத்துறைக்குச் செல்கிறது. இந்த வீதி இன்றைய கொழும்புத்துறை வீதித் தடத்திலேயே அமைந்துள்ளது. ஒல்லாந்தர் போர்த்துக்கேயரின் யாழ்ப்பாண நகரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு முன்னர் நகரத்திலிருந்து தெற்கு நோக்கிச் செல்லும் வீதி பிரதான வீதியின் நீட்சியாக அல்லாமல், வங்கசாலை வீதியின் நீட்சியாகவே இருந்ததை லெய்சிக்காம் நிலப்படங்களுக்கு முந்திய சில நிலப்படங்கள்

காட்டுகின்றன. இவ்விடயத்தைப் பற்றி இனி வரும் கட்டுரைகளில் விரிவாகப் பார்க்கலாம். எவ்வாறெனினும், கொழும்புத்துறையும், இன்றைய கோட்டைக்கு அருகில் இருந்த பண்ணைத்துறையும் போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தில் காலடி வைப்பதற்கு முன்பே முக்கியமாக துறைகளாக இருந்தன. குறுகிய தூரத்தில் அமைந்த இவ்விரு துறைகளுக்குமிடையே கரையோரமாகப் போக்குவரத்து இடம்பெற்றிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அப்போக்குவரத்து நிலப்படத்திலுள்ள வீதியின் தடத்திலேயே இடம்பெற்றிருக்கும் எனச் சொல்லமுடியாவிட்டாலும், போர்த்துக்கேயருக்கு முன்பே அப்பகுதியில் ஒரு வீதி இருந்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் உண்டு.

நல்லூர் - சுண்டிக்குழி வீதி

நிலப்படத்தின்படி இவ்வீதி இன்று முத்திரைச் சந்தை என அழைக்கப்படும் இடத்திலிருந்து தெற்கு நோக்கிச் சென்று, யாழ்ப்பாணம் - கொழும்புத்துறை வீதியைச் சுண்டிக்குழித்

ஒல்லாந்தர் காலத்திலேயே காங்கேசந்துறை முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. அங்கே ஒரு கோட்டையை அமைக்கும் முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.² ஆனால், நிலப்படத்திலுள்ள வீதி வலையமைப்பில் காங்கேசந்துறை இணைக்கப்படவில்லை. இன்றைய முக்கிய வீதிகளுள் ஒன்றான பலாலி வீதியை நிலப்படம் காட்டவில்லை.

தேவாலயத்துக்கு அருகில் சந்திக்கிறது. சுண்டிக்குழித் தேவாலயம் முதலில் போர்த்துக்கேயரால் கத்தோலிக்கத் தேவாலயமாகக் கட்டப்பட்டது. அதையே ஒல்லாந்தர் கைப்பற்றித் தமது தேவாலயமாகப் பயன்படுத்தினர். எனவே, நல்லூர் - சுண்டிக்குழி வீதியை, நல்லூரைச் சுண்டிக்குழித் தேவாலயத்துடன் இணைப்பதற்காகப் போர்த்துக்கேயரே அமைத்திருக்கக்கூடும். ஆனாலும், இதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை.

தென்மராட்சி வீதி

வலிகாமத்தைத் தென்மராட்சியுடன் இணைக்கும் வீதி, நல்லூர் - சுண்டிக்குழி வீதியில் தொடங்கி சிவியாதெரு ஊடாக நீரோக்கரையை அடைகிறது. 1658 ஆம் ஆண்டில் ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தின்மீது படையெடுத்து வந்தபோது, தென்மராட்சியில் உள்ள நாவற்குழியிலிருந்து தென்மராட்சிக்கும் வலிகாமத்துக்கும் இடையிலுள்ள உப்பாறு நீரோரியைக் கடந்து வலிகாமத்துக்குள் நுழைந்தனர். அங்கிருந்து சுண்டிக்குழித் தேவாலயப் பகுதியூடாக யாழ்ப்பாண நகரத்தின் கிழக்கு எல்லையை அடைந்தனர்.³ எனவே, நிலப்படத்திலுள்ள தென்மராட்சி வீதியும் போர்த்துக்கேயர் காலத்திலேயே ஒரு வழித்தடமாகவேனும் இருந்திருக்கக்கூடும்.

யாழ்ப்பாணம் - தெல்லிப்பழை -

தொண்டைமானாறு நீரோரி வீதி

தற்காலத்திலும் வலிகாமப் பிரிவின் முக்கிய வீதிகளிலொன்றாக இருக்கும் யாழ்ப்பாணம் - காங்கேசந்துறை வீதியின் பெரும் பகுதியை நிலப்படத்தில் காணமுடிகிறது. இது நகரத்தை வலிகாமம் வடக்குப் பகுதியுடன்

நல்லூர், கோப்பாய், புத்தூர் ஆகிய ஊர்களிலுள்ள தேவாலயங்கள் இவ்வீதியில் அமைந்துள்ளன. நல்லூரிலிருந்து தொண்டைமானாறு நீரேரிக்கரை வரையான இவ்வீதித் தடம் போர்த்துக்கேயருக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே இருந்திருக்கக்கூடும். போர்த்துக்கேயர் 1619 ஆம் ஆண்டில் நல்லூரைக் கைப்பற்றியபோது இரண்டாம் சங்கிலி பருத்தித்துறையூடாக தஞ்சாவூருக்குத் தப்பிச்செல்ல முயன்று பிடிபட்டது வரலாறு.

இணைக்கிறது. இந்த வீதி போர்த்துக்கேயரின் யாழ்ப்பாண நகரம் உருவாவதற்கு முன்பே உருவாகியிருக்கக்கூடும். இன்றைய கோட்டை இருக்கும் இடத்தில் ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கடல்வழி வணிகச் செயற்பாடுகள் இருந்ததற்கான தொல்லியற் சான்றுகள் அண்மையில் கிடைத்துள்ளன. இப்பகுதியைக் குடாநாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுடன் இணைக்கும் வீதியாக இது, மிகப் பழைய காலத்திலேயே தோற்றம்பெற்றிருக்க வாய்ப்புண்டு.⁴ நிலப்படத்தில் இந்த வீதி யாழ்ப்பாண நகரப் பகுதியிலிருந்து வடக்காக வண்ணார்பண்ணை, கொக்குவில், தாவடி, கோண்டாவில், இணுவில், உடுவில், சுன்னாகம், மல்லாகம் ஆகிய ஊர்களுடாகத் தெல்லிப்பழை வரை செல்கிறது. அங்கிருந்து வீதி கிழக்கு நோக்கித் திரும்பி, கட்டுவன், வறுத்தலை விளான், மயிலிட்டி, பலாலி, பத்தவேனி, அச்சவேலி வடக்கு ஆகிய ஊர்களைக் கடந்து நீரேரிக் கரைக்கு அருகில் யாழ்ப்பாணம் - பருத்தித்துறை வீதியில் இணைகிறது. மேலே குறிப்பிட்ட வீதியும் மல்லாகம், தெல்லிப்பழை, மயிலிட்டி, அச்சவேலி ஆகிய ஊர்களிலுள்ள தேவாலயங்களை இணைக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணம் - மானிப்பாய் வீதி

மேற்குறிப்பிட்ட வீதியில் நகரத்திலிருந்து வடக்காகச் சற்றுத் தொலைவிலுள்ள சந்தியிலிருந்து தொடங்கும் ஒரு வீதி கிழக்குப் பக்கமாக வண்ணார்பண்ணை, ஆனைக்கோட்டை, சுதுமலை ஆகிய ஊர்களுடாக மானிப்பாயை அடைகிறது. இந்த வீதி தற்காலத்து மானிப்பாய்

வீதியுடன் பொருந்துகிறது. யாழ்ப்பாண நகரத்துக்கு அருகில் அது தொடங்கும் சந்தி அண்மைக்காலம் வரை மிட்டாசுக்கடைச் சந்தி என அறியப்பட்ட சந்தியே என்பதிலும் ஐயமில்லை. நிலப்படம், மேற்படி வீதி மானிப்பாயில் இரண்டாகப் பிரிவதாகக் காட்டுகிறது.

மானிப்பாய் - மருதனார்மடம் வீதி

மேலே குறிப்பிட்ட கிளைகளுள் ஒன்று கிழக்குப் பக்கம் திரும்பி, சங்குவேலி, உடுவில் ஊடாக யாழ்ப்பாணம் - தெல்லிப்பழை வீதியைச் சந்திக்கிறது. இச்சந்தியை இன்றைய மருதனார்மடம் சந்தி என அடையாளம் காணலாம். இப்போது மருதனார்மடம் சந்தியிலிருந்து நான்கு திசைகளிலும் வீதிகள் உள்ளன. ஆனால், நிலப்படம் இதை ஒரு முச்சந்தியாகவே காட்டுகிறது. இங்கிருந்து கிழக்கு நோக்கிக் கைதடிக்குச் செல்லும் வீதி பிற்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது.

மானிப்பாய் - பண்டத்தரிப்பு - தெல்லிப்பழை வீதி

மானிப்பாயிலிருந்து ஏறத்தாழ வடமேற்குத் திசையில் செல்லும் அடுத்த கிளை வீதி சண்டிலிப்பாய், சங்கானை ஊடாகப் பண்டத்தரிப்புக்குச் சென்று அங்கிருந்து கிழக்காகத் திரும்பி, பெரியவிளான், சிறுவிளான் அளவெட்டி ஊடாகத் தெல்லிப்பழையில் யாழ்ப்பாணம் - தெல்லிப்பழை வீதியுடன் இணைகிறது. இந்த வீதி பண்டத்தரிப்புத் தேவாலயத்தை மானிப்பாய்த் தேவாலயத்துடனும் தெல்லிப்பழைத் தேவாலயத்துடனும் இணைப்பதைக் காணலாம்.

ஒட்டுமடம் - வட்டுக்கோட்டை மேற்கு

- மூளாய் வீதி

யாழ்ப்பாணம் - மானிப்பாய் வீதியிலிருந்து வண்ணார்பண்ணைத் தேவாலயத்துக்கு அருகே இன்னொரு வீதி தொடங்குகிறது. இது இன்றைய ஒட்டுமடம் சந்தி என அடையாளம் காணலாம். இங்கிருந்து வீதி வடமேற்காக ஆணைக்கோட்டை, நவாலி, அராலி ஊடாக வட்டுக்கோட்டை மேற்கை அடைகிறது. இங்கிருந்து ஒரு வீதி மூளாய் ஊடாக காரைதீவுக்கு (இன்றைய காரைநகர்) எதிர்புறத்தில் நீரேரிக்கரையை அடைகிறது. இவ்விடத்திலிருந்தே அக்காலத்தில் காரைதீவுக்குத் தோணிகளைப் பயன்படுத்திப் பயணம் செய்திருப்பார். எனவே, இவ்வீதி நல்லூரிலிருந்து காரைதீவுக்குச் செல்லும் வீதியின் ஒரு பகுதியாக இருந்திருக்கும். இந்தியாவுக்கு யானைகளை ஏற்றுமதி செய்யும் துறை காரைதீவில் இருந்தது. இது யானைத்துறை எனப்பட்டது. போர்த்துக்கேயர் காலத்துக்கு முன்பே நல்லூரிலிருந்து யானைத்துறைக்குச் செல்லும் வீதியொன்று இருந்தது பற்றிப் போர்த்துக்கேயர் வரலாற்றாசிரியரான கோட்டு என்பவரின் நூலில் தகவல் உள்ளது.⁵ எனவே, மேலே குறிப்பிட்ட வீதியும், இதன் கிழக்கு முனையிலிருந்து நல்லூருக்குச் செல்லும் வீதியும் நல்லூர் தலைநகராக இருந்த காலத்திலேயே இருந்திருக்கும் எனலாம்.

வட்டுக்கோட்டை - பண்டத்தரிப்பு வீதி

வட்டுக்கோட்டையிலிருந்து பிரியும் இன்னொரு வீதி சங்கானை ஊடாகப் பண்டத்தரிப்பை அடைகிறது. இது மானிப்பாய் - பண்டத்தரிப்பு வீதியைச் சந்திக்கிறது.

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் கால வீதி

வலையமைப்பு மாற்றங்கள்

குடாநாட்டின் பிரதேச வீதி வலையமைப்பு யாழ்ப்பாண நகரத்தை மையப்படுத்தி அதை நோக்கிக் குவியும் வகையிலும் அமைந்துள்ளதையும் லெயுசிக்காம் தொகுப்பிலுள்ள நிலப்படங்கள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. ஆனால், யாழ்ப்பாண நகரத்தை வீதி வலையமைப்பில் குவியப் புள்ளியாக்கும் முயற்சிகள் போர்த்துக்கேயர்

அல்லது ஒல்லாந்தர் காலத்துக்கு உரியவை. போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்னர் நல்லூரே தலைநகரமாக இருந்தது. அக்காலத்தில், அதுவே வீதி வலையமைப்பின் குவியப்புள்ளியாக இருந்திருக்கும். அவர்கள் தலைமையிடத்தைப் புதிய யாழ்ப்பாண நகருக்கு மாற்றிய பின்னர் அதைப் பிரதேசத்தின் குவியமாக மாற்றவேண்டிய தேவை எழுந்திருக்கும். இது தொடர்பில் போர்த்துக்கேயர் காலத்திலும் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தின் முதல் அறுபது ஆண்டுகளிலும் இடம்பெற்ற மேம்பாடுகளைக் குறித்துத் தகவல்கள் இல்லை. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் வீதி வலையமைப்பைப் பற்றியும், அதில் யாழ்ப்பாண நகரத்தின் வகிபாகம் குறித்தும் அறிந்து கொள்வதற்குத் தேவையான மிகப் பழைய தகவல்கள் லெயுசிக்காமின் நிலப்படங்களில் கிடைக்கின்றபோதும், இந்த மாற்றங்களைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள உதவக்கூடிய தகவல்கள் வேறு ஒல்லாந்தர் நிலப்படங்களில் கிடைக்கின்றன அவற்றைப்பற்றி இனி வரும் கட்டுரைகளில் பார்க்கலாம்.

குறிப்புகள்

1. R. L. Brohier, "Ceylon in Maps," *The Journal of the Dutch Burgers Union*, vol XXXII, no. 2 (October 1942): 82.
2. R. L. Brohier, "Ceylon in Maps," *The Journal of the Dutch Burgers Union*, vol XXXII, no. 2 (October 1942): 80.
3. Phillipus Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon", trans. Pieter Brohier, *The Ceylon Historical Journal*, vol. VIII nos. 14 (July 1958/April 1959), —.
4. இதுபற்றிய கூடுதல் விவரங்களை விரைவில் வெளிவரவிருக்கும், கட்டுரையாசிரியரின் "யாழ்ப்பாண நகரின் வளர்ச்சி வரலாறு" என்னும் நூலில் காணலாம்.
5. Donald Ferguson (trans. and ed.), "History of Ceylon from the Earliest Times to 1600 A. D. as Related by Joao de Barrows and Diogo do Couto," *Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society* XX, no. 60 (1908): 188 -189.

(தொடரும்)

நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக வர்க்க அரசியலை மேவியதாக அடையாள அரசியல் மேலெழுந்து வந்துள்ளது. இனத்தேசியம் மதபேதம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் சாதியுணர்வுடன் இணைந்த அடையாள அரசியல் முதன்மை இடம்பெற்றுள்ள இன்றைய சூழலில் எமது சமூக கட்டமைப்பில் வர்க்கமும் சாதியும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன எனும் விடயம் பேசுபொருளாகி உள்ளது. எமது சமூக உருவாக்கம் வர்க்க அடித்தளம் உடையதல்ல சாதிகளின் கட்டமைப்பு சார்ந்து இயங்கும் எமக்கான அரசியல் செல்நெறி வர்க்க அமைப்பின் வரலாற்றுச் செல்நெறிக்குரியதினின்றும் வேறுபட்டது என்ற விடயத்தினை தமிழர் வரலாற்றுத் தொடக்கமாக அமைந்த திணை வாழ்வியலை மையமாக கொண்டு ஆய்வு செய்வதாக 'தமிழ்ப் பண்பாடு: ஊற்றுகளும் ஓட்டங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

நடேசன் இரவீந்திரன்

இரவீந்திரன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரி கலைப்படத்தாரி. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதுகலைமாணிப்பட்டத்தினையும் 'திருக்குறளின் கல்விச்சிந்தனை' எனும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொண்டு முனைவர் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் மலையகத்தின் சிறிபாத கல்வியியற் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளதடன் 1995இல் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இரவீந்திரன் 18இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் 'பாரதியின் மெய்க்குரானம்', 'இலங்கையின் சாதியமும் அவற்றிக்கெதிரான போராட்டங்களும்', 'பின்னவீனத்துவமும் அழகியலும்', 'கலாச்சாரம் எதிர் கலாச்சாரம் புதிய கலாச்சாரம்', 'இந்துத்துவமும் இந்து விடுதலை நெறியும்', 'சாதியமும் சமூக மாற்றங்களும்', 'இரட்டைத் தேசியமும் பண்பாட்டுப் புரட்சியும்', 'சாதி தேசம் பண்பாடு' என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஆன்மீக நாத்திகம்

இலங்கை அரசியல் அமைப்பில் பௌத்தத்துக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டு இருப்பதன் அடிப்படையில் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட எந்தவொரு அரசும் பௌத்த மதத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்ததாக வேண்டிய பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளதென அண்மையில் ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்க தெரிவித்திருந்தார். அப்படி என்ன ஆபத்து பௌத்தத்துக்கு நேர்ந்துவிடும் அறிகுறி தென்பட்டதில் இதனை அவர் பேசும் நிலை ஏற்பட்டது? 'அரசியலில் இருந்து மதம் விலக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்' என்ற குரல் வலுத்து வருகிறது என்ற வகையில் இதனைக் கூற நேர்ந்ததாக சுட்டிக்காட்டியதுடன் 'பௌத்தத்தைப் பாதுகாக்கும் கடமை அரசுக்கு உள்ளது என அரசியலமைப்பு வலியுறுத்தியுள்ள காரணத்தால் எவர் ஆட்சியில் அமர்ந்தாலும் பௌத்த மதத்தை விருத்தி செய்யும் பணி முன்னெடுக்கப்படும் என்பதனை உத்தரவாதப்படுத்துவார்'

என அந்த உரையில் ஜனாதிபதி ஆணித்தரமாக கூறிச் சென்றார். 'போராடுவது மக்களின் ஜனநாயக உரிமை' என்று ஜனாதிபதிப் பொறுப்பைக் கையேற்றவுடன் பேசியவர், 'மக்களின் அன்றாட வாழ்வுக்கு இடையூறாக இருந்த அரசுலயப் போராளிகளுக்கு' சிறைக் கம்பிகளின் உள்ளே போராடும் உரிமையைப் பெற்றுக் கொடுத்திருந்தார் என்பதனை இந்தப் பிரகடனத்துடன் பொருத்திப் பார்க்கலாம்!

இங்கும், பௌத்த மதம் அரசியல் ரீதியாகப் பேணிப் பாதுகாக்கப்படும் பொறுப்பை 'மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசியல் பிரதிநிதிகளுக்கு அப்பால்' வேறெவரும் கையேற்க வர வேண்டாம் என்பதுதான் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தொனி ஜனாதிபதியிடம் வெளிப்பட்டிருப்பதனை

அரசியல் - பண்பாட்டுத் தளங்களின் இயங்கு முறைமையினைக் கூர்ந்து அவதானிப்பதன் வாயிலாகக் கண்டுகொள்ள இயலும். வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் அடாவடியான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட பௌத்த பிக்குகள் நிதிமன்றத் தடைகளுக்கு உள்ளாகும் போக்கு அண்மைக் காலங்களில் அதிகரித்துள்ளன; ஞான சார தேரர் சிறைத் தண்டனையை அனுபவிக்க நேர்ந்துள்ளது. அத்தகையவர்களது இனவாதச் செயற்பாடுகளை முனையிலேயே கிள்ளியெறிவதற்கான செயலொழுங்குகளை மேற்கொள்வதனை விடுத்து அவர்கள் விதைத்த இனக்குரோதங்களை அறுவடை செய்த வண்ணம் பிக்குகளை அம்பலப்படுத்தும் கைங்கரியத்தையும் அரசு கெட்டித்தனமாகக் கையாண்டு வருகிறது. இன்னொரு பக்கம், துறவற ஒழுக்கத்தைக் கைவிட்டுத் தவறான பாலியல் நடத்தைகளில் ஈடுபடும் பிக்குகள் குறித்த அம்பலப்படுத்தல்களும் எக்காலத்தையும் விட இப்போது அதிகமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு வரக் காண்கிறோம்.

இலங்கையில் மதத்துக்கான முன்னுரிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள சூழல் காரணமாக அரசியல் ஈடுபாட்டை பிக்குகளிடம் இருந்து முற்றாக நீக்குவதற்கு இவ்வகையிலான பகிரதப் பிரயத்தனங்களை மேற்கொள்ளும் அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசியல் அமைப்பு 'மதச்சார்பற்ற நாடு இந்தியா' எனப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ள சூழலில் அங்கே இந்து தத்துவம் ஆட்சியதிகாரத்தில் ஒரு தசாப்தத்துக்கு மேலாக நீடிக்க இயலுமாகியுள்ளது. தேர்தல் விதிகளை மீறி மதவாதப் பிரசாரங்களை மேற்கொண்டார் எனும் குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்பட்ட போதிலும் பிரதமர் மோடி அவர்கள் மூன்றாவது தடவையாகவும் பிரதமராகப் பதவியேற்பதை எவ்வகையிலும் தடுத்து நிறுத்த இயலவில்லை. பொறுப்பேற்ற

இரட்டைமலை சீனிவாசன்

Image Source - ibctamilnadu.com

கையுடன் மதவாதச் செயற்திட்டங்களை மட்டுமன்றி அகண்ட பாரத விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களை அரசு இனிச் செயலுருப்படுத்தும் என்ற விவகாரங்களும் பேசுபொருளாகி உள்ளன.

பிரிட்டிசார் 'சுதந்திரம்' வழங்கிச் சென்ற நாள் முதலாக இலங்கையில் பிரதான பேசுபொருட்களில் ஒன்றாக இருந்த விடயம் 'இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதம்'. ஏனையவர்கள் அதனைச் சிறுகச் சிறுகப் பேசாப் பொருளாக்கி வந்தபோது மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே.வி.பி.) மட்டும் மிகப் பிரதான விவகாரமாகத் தொடர்ந்தும் வலியுறுத்தி வந்தது; அவர்களது ஐந்து வகுப்புகளில் ஒன்றாக 'இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதம்' அமைந்திருந்தது. எழுபதாம் - எண்பதாம் ஆண்டுகளில் இவ்வாறு ஆணித்தரமாகப் பேசியதுடன் அதனை முன்னிறுத்திய போராட்டங்களையும் முன்னெடுத்து வந்த ஜே.வி.பி.யும் கூட இன்று அதனைக் கைவிட்டு விட்டது. சிங்களத் தேசிய நலனை முன்னுரிமையுடன் கையேற்று இயங்கும் அந்த அமைப்பு 'சிங்கள இனத் தேசியம் சோசலிசத்தை உள்பூர்வமாக செயலுருப்படுத்துவதன் வாயிலாக ஏனைய இனத் தேசியங்கள் மத்தியிலுள்ள சந்தேகங்களைக் களைந்து இலங்கையைச் சமத்துவப் பாதையில் முன்னெடுக்க இயலும்' என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டு இயங்குகிறது.

ஆயினும் தமிழினத் தேசியத்தின் பிரமாண்ட யுத்த முன்னெடுப்புக் காரணமாக அவர்களைப் பீடித்துள்ள 'புலி அச்சம்' இந்திய அரசவணைப்புக்குள் சிங்களத் தேசியத்துக்கான பாதுகாப்பைத் தேடத் தூண்டியுள்ளது.

கடந்த நூற்றாண்டின் முற்கூறில் இடம்பெற்ற இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டவீறு அதனை விடுதலைத் தேசிய முன்னெடுப்பின் தொடர்ச்சியாக சோசலிச நாட்டத்துக்கு ஆட்படுத்த இடமுள்ளது என உணர்ந்த பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் இலங்கையைத் தமது பின் தளமாக எப்போதைக்குமானதாக வைத்திருக்க ஏற்றதான செயற்திட்டப் பிரயோகங்களை மேற்கொண்டிருந்தது. இத்தகைய நடவடிக்கைகளில், இலங்கையினுள் இனத் தேசியங்களாக விருத்திபெறவுள்ள ஒவ்வொன்றையும் ஒன்றுடனொன்று முரண்பட்டு மோதுவதற்கான வெளிகளை அமைப்பது ஒரு அம்சம்; சிங்களத் தேசிய நலனுக்கு இந்தியாவினால் எப்போதும் ஆபத்து உள்ளது என்ற அச்ச உணர்வை வலுப்படுத்துவது மற்றொரு அம்சம். இன்றைய நான்கு இனத் தேசியங்களும் மற்றையதை எதிரியாகக் கருதி, அத்தகைய எதிரிக்கு எதிராகப் பாரதமாதாவை அரசவணைக்க நிர்ப்பந்திக்கப்படும் அரசியல் செல்நெறி ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டாக இயக்கம் பெற்று வந்தது. இப்போது இந்தியாவுக்கு எதிராகப் பின்தளமாக இலங்கையைப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏகாதிபத்தியத் திணைக்கு இல்லை; இந்தியா ஏகாதிபத்திய அணிக்குத் தலைமைப் பொறுப்பு ஏற்கும் ஆபத் பந்தாவனாக உருமாற்றம் பெற்றுள்ளது. இலங்கையினுள்ளும் நான்கு இனத் தேசியங்களது தலைமைகளாக மேலாதிக்கத் தேசியவாத சக்திகள் கையொங்குவதற்கு இடமளிக்கப்பட்ட காரணத்தால் உலகின் இறுதி ஏகாதிபத்தியக் கடைமையை நடைமுறைப்படுத்தும் நாடாக அகண்ட பாரதம் திகழும் வகையிலான உத்வேகத்தை வழங்கும் நாடாக இலங்கை இணக்கம் கொள்ள ஏற்றதான அரசியல் செயலொழுங்குகள் முன்னேறி வருகின்றன.

விடுதலைத் தேசிய நாட்டத்துடன் அர்ப்பணிப்புமிக்க பல தியாகங்களை ஆகுதியாக்கிய இலங்கை - இந்திய மக்கள் மத்தியிலிருந்து ஏகாதிபத்திய நாட்டமுடைய அணிகளே மேலாண்மை பெற இயலுமானது எப்படி?

விடுதலை மார்க்கத்துக்கான தத்துவமும் நடைமுறையும்

புதிதாகத் தோற்றம் பெற்ற முதலாளி வர்க்கம் தனது உடன் பிறப்பான பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் ஒன்றிணைந்து, சமூக அமைப்பைத் தகர்த்தாக வேண்டிய வாழ்முறையுடன் இருந்த விவசாயி வர்க்கத்தை அணி திரட்டியவாறு, சமூக மாற்றப் புரட்சியை அரங்கேற்றித் தேசியக் கட்டமைப்பை வென்றெடுத்த ஐரோப்பியச் சமூக முறைமை போன்று எமது சாதியச் சமூகம் அமைந்திருக்கவில்லை. இருப்பைத் தகர்த்து மாற்றத்தை விதைப்பதாயினும் முன்னதாக இருந்து வரும் 'முழுச் சமூக சக்திகளான' சாதிகளே (திணைகளே) இயக்கம் பெற்று அதனை நிகழ்த்தியாக வேண்டும். மாற்றத்தை நாடுவோரை இயக்கும் தத்துவத்தில் சாதியப் பண்பு நிலவி வந்த இடத்தில் புதிதாகக் காலனித்துவ மனோபாவமும் இணைந்து கொண்டுள்ளது. விவசாய மேலாண்மையுடன் உருவான சாதியம் திணைப் பண்புகளை உள்ளடக்கியுள்ள வகையில், ஒன்றிணைக்கத்தக்க சக்திகளை ஐக்கியப்படுத்தியவாறு மாற்றத்தை முன்னெடுக்கும் திணை அரசியல் செயலொழுங்குகளுடன் இயங்குவது. அதுபோன்றதல்ல காலனித்துவம்; வர்க்கப் பிளவில் உருப்பெற்ற சமூகத்திலிருந்து முன்னதாக மேலெழுந்து வந்த மூலதனத் திரட்சியைக் கொண்டு இயங்குவதாகிய காலனித்துவம் சமூக சக்திகளைப் பிளவுபடுத்தியவாறு வரலாற்று இயக்கப் போக்கை முன்னகர்த்த முனைவது. எமது சமூகத்தில் ஊடறுத்துச் செயற்படத் தொடங்கிய காலனித்துவம் இங்குள்ள ஆதிக்கச் சாதிகளுடன்

கூட்டிணைந்தபடியேதான் தமக்குரியதான மேலாதிக்கத் திணை அரசியலைப் பிரயோகித்தது. முன்னதாக நிலப்பிரபுத்துவப் பொருளுற்பத்தி உறவில், சாதி பேதங்கள் வலியுறுத்தப்படுகிற அதேவேளை ஒவ்வொரு சாதிகள் இடையிலும் வாழ்வியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் ஊடாட்டம் கொள்ளும் கிராமிய வாழ்முறை நிலவியது. முழுமைப்பட்ட முதலாளித்துவ மாற்றியமைத்தலை அனுமதிக்காமலே அரை - நிலப்பிரபுத்துவ முறைமைக்குள் இயங்கிய காலனிய முதலாளித்துவமானது சாதிகளிடையிலான பிளவுபடுத்தலை அத்தீமமாக்கும் கைங்கரியத்தை மேற்கொண்டது. முன்னர் கிராமங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனி அலகுகளாக இயங்கின; கிராமம் கடந்த உறவுகள் வலுவற்றனவாகவும் கிராமத்தினுள் சாதிகளிடையே ஊடாட்டம் வலுவானதாகவும் அமைந்திருந்தது. அரை - நிலப்பிரபுத்துவக்காலனிய முதலாளித்துவம் தோற்றம் பெற்றதில் இருந்து கிராமத்தினுள் சாதிகளிடையே பிளவுபடுத்தலை வலுப்படுத்தியவாறு கிராம எல்லைகள் தாண்டியதாக ஒவ்வொரு சாதிக்கும் உரிய சாதிச் சங்கங்கள் உருவாகத் தொடங்கின. முழுத் தேசம் தழுவி உருவாகும் சாதிகளுக்கான ஸ்தாபன மயப்படல் என்பது அடிப்படையில் முதலாளித்துவச் சமூக முறைமையின் இயக்கத்துக்குரிய பண்பு; வர்க்கப் பிளவடைந்த சமூகத்தில் ஒவ்வொரு வர்க்கங்களுக்குமான ஒன்றிணைந்த ஸ்தாபன அமைப்பாக்கம் போன்று சாதிச் சங்கங்கள் திணை அரசியலில் தவிர்க்கவியலாதன.

முழுத் தேசம் எனும் எல்லை விரிவாக்கம் அனைத்துச் சாதிகளுக்கும்

எம்.சி. ராஜா

Image Source - chakkaram.com

ஒரே வகையில் சாத்தியமானதாக அமையவில்லை. தமிழகத் தேச எல்லைக்கு அப்பால் மற்றைய சாதிகளுக்கு இருப்பு வாய்த்திருக்கவில்லை; பிராமணர் மட்டுமே இந்தியா முழுமையிலும் உள்ள அனைத்துச் தேசிய இனங்களிலும் இயங்கி வந்த ஒரே சாதியினர். 'ஒரு பரம்பொருளுக்குக் கட்டுப்பட்ட பல வேறு சாதிச் சமயங்களின் கடவுளர்' என்ற கருத்தியல் (பண்பாட்டு) இயக்கத்துக்கு உரிய இந்தியத் தேசம் என்பதன் இணைப்பு சக்தியாக 'பிராமணத் தேசியம்' இயக்கம் கொண்டிருந்தது. இனத் தேசியங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் ஆளும் சாதிகளுடன் கூட்டமைத்து ஒவ்வொரு இனங்களில் மட்டுமன்றி முழுத் தேசத்துக்கும் உரிய மேலாதிக்கத்தையும் பெற்றிருந்த ஒரே சாதித் தேசியத்துக்கு உரியோராகப் பிராமணர் திகழ்ந்தனர். பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துடன் இணக்கமாக இயங்குவது, பகுதிச் சுயராஜ்யம் கோருவது, பூரண சுயாட்சிக்காகப் போராடுவது எனும் ஒவ்வொரு கட்ட வளர்ச்சியிலும் இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சி இயங்கிய போது அதன் தலைமைத்துவம் மிக மிகப் பெரும்பான்மையாக பிராமணர்களால் நிறைந்திருந்தது. தமிழகத்தின் ஆதிக்க சாதியான வெள்ளாளர் மத்தியில் இருந்து வெளிப்பட்ட வ.உ. சிதம்பரனார் தவிர்ந்த ஏனைய தலைவர்கள் அனைவரும் பிராமணர்களாகவே விளங்கினர்!

அத்தகைய எழுச்சியானது எதிர்கால இந்தியாவைப் பிராமண மேலாதிக்கத்துக்கு ஆட்பட்டதாகக் கட்டமைப்பதற்கு வழிவகுக்கும் என்பதனை முன்னுணர்ந்த ஆளுமைகள் எதிர் - தேசிய அணி உருவாக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். தமிழகத்தில் அயோத்திதாசர் அத்தகைய ஆளுமையாக வெளிப்பட்டார். அவருடன் இணைந்து இயங்குவவராக இரட்டை மலை சீனிவாசன்

திகழ்ந்தார்; தொடர்ந்து எம்.சி. ராஜா போன்ற ஆளுமைகள் அத்தகைய எதிர் தேசிய இயக்கத்தை வெவ்வேறு பரிமாணங்களில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி முன்னெடுத்து வந்தனர். ஆயினும், அயோத்திதாசர் தொடங்கிவைத்த எதிர் தேசிய முன்னெடுப்பு தலித் அரசியலாகப் பரிணமிக்கவில்லை; அதன் காரணிகளை அடுத்த இயலில் பேசுபொருளாக வைத்துக் கொள்வோம்!

வலுவான எதிர் - தேசிய

அரசியலுக்கான கருத்தியல் தளத்தை அயோத்திதாசர் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தியிருந்தார். இந்தியத் தேசியத்தைக் கட்டமைத்த பிராமணத் தேசியம் இந்து மத அடித்தளத்தில் வேதாந்தக் கருத்தியலை முன்னிறுத்தி வடிவப்படுத்திய போது பிராமணியத்துக்கு எதிரான மதச் செயலொழுங்குகளைத் தேடும் நிர்ப்பந்தம் அயோத்திதாசருக்கு ஏற்படலாயிற்று; தமிழர் மனக்கட்டமைப்பிலும் சடங்கு சம்பிரதாயங்களிலும் 'பௌத்தத்தின்' தாக்கமும் தொடர்ச்சியும் அதிகம் இருப்பதனைக் கண்டறிந்த அயோத்திதாசர் 'பௌத்தமே தமிழ் மக்களின் பூர்வ மதம்' என்ற உண்மையைக் கண்டு காட்டினார். அந்த ஆதித் தமிழரின் பூசகர்களாக (பிராமணர்களாக) பறையர்கள் இருந்தனர்; பின்னர் வேடதாரிப் பிராமணர்களால், தமிழர் மதம் வீழ்த்தப்பட்டு உண்மைப் பிராமணர்கள் 'தீண்டாமைக்கு' ஆட்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட சாதியாக மாற்றப்பட்டனர் எனும் விவாதங்களை அயோத்திதாசார் முன்னிறுத்தி இயக்கியிருந்தார்.

பூர்வத் தமிழர் மதமாக இருந்த ஆசிவகத்தையும் உட்படுத்தியதாகவே பௌத்தத்தை அயோத்திதாசர் இனங்கண்டிருந்தார் என்ற போதிலும் அதன் சமத்துவ நெறியை முழுமையாக உள்வாங்க ஏற்றதான பின்னணி அன்றைய சூழலில் வந்தமையவில்லை. பின்னர் இயக்கம் பெற்ற மேலாதிக்கவாத மத வடிவமான பௌத்தினுள் அந்த ஆசீவகம் கரந்துறைவதாக இருந்தது. பௌத்த மேலாதிக்க வாத எல்லைப்படுத்தல்

ம. சிங்காரவேலர்

Image Source - www.hindutamil.in

காரணமாக தனது சாதியின் மேலாண்மையை வலியுறுத்தும் நியாயப்பாடுகளுக்குள் கட்டுப்பட்டுச் செயற்படும் வரலாற்றுப் பாத்திரத்தையே அயோத்திதாசரால் நிறைவு செய்ய இயலுமாக அமைந்தது. அதனொரு வெளிப்பாடாக அருந்ததியர்களை 'இழிவான சாதியினரே' என அடையாளப்படுத்தும் தவறு வெளிப்படுவதற்கு இடமளித்தார். இவ்வகையில் அமைந்த வெளியைக் காலனித்துவ ஆதிக்கம் எவ்வாறு பயன்படுத்திக் கொண்டது என்பது பற்றி அடுத்து வரும் இயல்களில் விவாதிப்போம்!

அயோத்திதாசரையும் காணாமலாக்கிய வண்ணம் தொடர்ந்து இயங்கிய இந்தியத் தேசிய எழுச்சி அலையின் தத்துவமும் கூட பூரண விடுதலைக்கு உரியதாக அமைந்திருக்கவில்லை; சாதிவாதப் பிளவுகளை வலுப்படுத்துகின்ற பிராமணியத்தின் வேதாந்தம் முன்னிறுத்திய சமத்துவம் என்பது ஆதிக்க சாதிகளுக்கு இடையேயான இணக்கத்துக்கு உரியதாக மட்டுப்பட்டிருந்தது.

பிளவுறாத விடுதலை நாட்டத்தின் கருத்தியல்

சாதிப் பிளவாக்கமடைந்து உருவான எமக்குரிய ஏற்றத் தாழ்வான வாழ்க்கை முறைக்கு ஏற்புடைய கருத்தியலை வழங்கிய பிரமாணியம் வலுப்பட்ட பின்னர் அதனை முறியடிப்பதற்கு முனைந்த சமூக சக்தியாக வணிகச் சாதி தோற்றம் பெற்றது; அத்தகைய புதியதொரு முழுச் சமூக சக்தியின் (திணையின்)

கருத்தியலாகப் பௌத்தம்
வெளிப்பட்டிருந்த நடைமுறை
வட இந்தியாவுக்கு உரியது.
வணிக மேலாதிக்கத்தை
நியாயப்படுத்தும் பணியைத்
தான் பௌத்தம் முன்னெடுத்தாக
வேண்டி இருந்தது. நவீன சமூக
உருவாக்கத்தில் நிலப்பிரபுத்துவப்
பொருளுற்பத்தி உறவையும்
அதற்கு அனுசரணையான
சாதியத்தையும் தகர்ப்பதற்கெனப்
பௌத்தத்தைக் கையேற்கும்
போது அதனுள் உறைந்துள்ள
வணிகத் திணை மேலாதிக்கப்
பண்பு ஏற்படுத்தும்

வரம்பிடுதலைத் தவிர்க்க
இயலாமல் போய்விடுகிறது.
தனிமனித விடுதலை பற்றிய பௌத்தத்தின்
அக்கறை சமூக விடுதலைக்கானதாக
விரிவாக்கம் பெற இயலாததாய் இருந்தது.

பௌத்தம் உருவாகிய சமூகப் பின்னணியில்
இருந்து வேறுபட்ட வகையில் முந்தியதான
அவைதிக மத நிலைப்பட்ட ஆசீவகம்
தமிழகத்தில் இயங்கிய பின்னணி
குறித்து ஏற்கனவே பேசி வந்துள்ளோம்.
வணிகக் கருத்தியல் ஆசீவகத்திடமும்
அடிப்படையானதாக உள்ள போதிலும்,
மேலாதிக்க நாட்டத்துக்கு உரியதாக
அது அமைந்திருக்கவில்லை; சமத்துவ
ஊடாட்டத்துடன் மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு
மேலாகத் திணைகள் இடையே வர்த்தகப்
பரிமாற்றம் நிகழ்ந்த காலச் சூழலுக்கு
உரியதாக இயங்கி, தமிழர் பண்பாட்டை
இயக்கி வந்த கருத்தியலாக ஆசீவகம்
இருந்துள்ளது.

தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்குக்குரிய இந்தப்
பண்புக் கூறு நவீன சமூக உருவாக்கத்தின்
போதும் தமிழகத்துக்கான தனி
அடையாளத்தை வழங்கத் தவறவில்லை.
இந்தியா முழுமையிலும் சாதிய வாதத்தைத்
தகர்த்தத் தவறிய இந்தியத் தேசிய எழுச்சி
பெருமெடுப்பில் இருந்தது; அதன் மீதான
சந்தேகங்களுடன் சாதியத் தகர்ப்பை
முன்னிலைப்படுத்தி இயங்கிய எதிர்த் தேசியம்
காலனித்துவத்துக்கு முட்டுக்கொடுக்கும்

பாரதி

Image Source - www.hindutamil.in

தவறை தன்னையறியாமலே இழைத்து
வந்தது. இந்தியத் தேசியம் பிராமணிய
மேலாதிக்கத்தைத் தகர்த்தத் தவறுவது பற்றிய
கவனக் குவிப்பை மேற்கொள்ளாமல், எதிர்த்
தேசிய இயக்கங்களை 'ஏகாதிபத்தியத்திடம்
வில்லை போன காட்டிக் கொடுப்பாளர்கள்'
எனும் முத்திரை குத்தலை அன்றைய
மார்க்சியர்கள் செய்திருந்தனர். தமிழகத்தில்
முகிழ்த்த இந்தியாவின் முதல் மார்க்சியத்
தலைவரான ம. சிங்காரவேலர் மட்டுமே
காலனித்துவத் தகர்ப்புடன் சாதியத்
தகர்ப்பையும் இணைத்துத் தொடர்ந்தும்
செயற்பட்ட ஒரேயொரு மார்க்சியராக
இருந்தார். அவருடைய அந்த அரசியல்
இயங்கு முறைக்கான கருத்தியலை
மார்க்சியத்தின் நாத்திக நிலைப்பாடு
வழங்கியது.

இந்திய மரபுரிமைத் தொடர்ச்சியாக சாதிய
- காலனித்துவ தகர்ப்புக்கான கருத்தியல்
பாரதி வாயிலாக ஆன்மிக நாத்திகமாக
வெளிப்பட்டிருந்தது. இந்தியச் சமூக
அமைப்பின் பிரத்தியேகத் தன்மைகளை
உட்படுத்தியதாக பாரதியின் ஆன்மிக
நாத்திகம் அமைந்திருந்த வகையில்
அதற்கான தனித்துவப் பண்புகள் நுனித்து
ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்று. பின்னரான
நாத்திகவாத அலை எழுச்சி பெற்றமையை
அடுத்த இயலில் பார்ப்பதனூடாக இதனை
இணைத்துப் பார்ப்பது பயனுடையது.

(தொடரும்)

இலங்கை முஸ்லிம்கள் குறித்து பண்பாட்டு மானிடவியல் ரீதியான ஆய்வுகளை மானிடவியல் ஆய்வு மரபுகளைப் பின்பற்றி முறையான பரந்துபட்ட வகையில் மேற்கொண்டவர் பேராசிரியர் டெனிஸ் மெக்கில்ரே. அமெரிக்கரான டெனிஸ் மெக்கில்ரே கொலராடோ பல்கலைக்கழகத்தின் மானிடவியல் துறைப் பேராசிரியர். இலங்கைத் தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் குறித்த பரந்துபட்ட மானிடவியல் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட மேற்கத்தேயப் பேராசிரியர்களுள் மிக முக்கியமானவர் மெக்கில்ரே. குறிப்பாக கிழக்கிலங்கைத் தமிழர்களினதும் முஸ்லிம்களினதும் பண்பாட்டு மானிடவியல் மரபுகள், தொன்மங்கள், பண்பாட்டுக் கூறுகள் குறித்த விரிந்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு அதனை உலகப் பரப்புக்குக் கொண்டு சென்றவர் என்ற வகையில் இலங்கைத் தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் அவருக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு, பண்பாடு, மானிடவியல் மரபுகள், தொன்மங்கள் பற்றிய அவரது சமூகவியல் நோக்கிலான ஆய்வுகள் மற்றும் கள ஆய்வுகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள் 'டெனிஸ் மெக்கில்ரே ஆய்வுகளில் தமிழரும் முஸ்லிம்களும் : பண்பாட்டு மானிடவியல் நோக்கு' எனும் தலைப்பில் வெவ்வேறு உப தலைப்புகளுடன் வெளிவரும்.

ஜி.ஓப்ரி ஹாசன்

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் வாழைச்சேனையைச் சேர்ந்த ஜி.ஓப்ரி ஹாசன் அவர்கள் சப்ரகமுவப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் துறையில் பட்டம் பெற்றவர். மேலும் இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியலிலும் பட்டப்பின் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்ற இவர், தற்போது ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணிபுரிகிறார்.

சிறுகதை, கவிதை, இலக்கிய விமர்சனம், பண்பாட்டு ஆய்வு, மொழிபெயர்ப்பு என விரிந்த தளத்தில் தீவிரமாக இயங்கி வருபவர். இவரது 'போர்க்குணம் கொண்ட ஆடுகள்', 'அகாலத்தில் கரைந்த நிழல்' ஆகிய இரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. கட்டுரை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு சார்ந்து இவரது நூல்கள் பல வெளிவந்துள்ளன.

இலங்கை முஸ்லிம் பண்பாடு, சமூகவியல், ஈழ இலக்கியம், சிங்கள இலக்கியம் முதலான கருபொருள்களில் ஆழமான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

அரபுக்கள், சோனகர், முஸ்லிம்கள்: இலங்கை முஸ்லிம் இனத்துவ அடையாளத்தின் பரிணாமம்

தமிழரும் சோனகரும் : ஒற்றுமைகளும் வேறுபாடுகளும்

தமிழர்களதும், சோனகரதும் குடியிருப்புப் பகுதிகள் பெரும்பாலும் ஒரே தன்மையானதாகவே இருக்கும். அவை மணல் பாதைகளில் ஒரு தளத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வீட்டுப் பகுதியும் சுற்றுச்சுவர்களால் அல்லது வலிமையான கம்பி வேலிகளால் பாதுகாக்கப்பட்டு, செம்பருத்திச் செடிகள், தென்னை, பாக்கு மற்றும் மா போன்ற மரங்கள் செழிப்பாக நடப்படுகிறது. சாதாரணத் தமிழ் வீடுகள், கிழக்கே கவனமாகப் பெருக்கப்பட்ட மணல் முற்றத்தை நோக்கிய பாரம்பரியத் தரைத் திட்டத்தைப் பின்பற்றுகின்றன. அத்தோடு, மேற்குச் சுவரின் நடுவில் ஜன்னல் இல்லாத உட்பக்கமாக பூசை அறையை இணைக்கின்றன. சோனக

வீடுகள் இந்த அடிப்படைத் தரைத் திட்டத்திலிருந்து அதிக மாறுபாட்டைக் காட்டுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக, சோனகக் குடும்பங்கள், பொதுவாக கணவன் மற்றும் மனைவிக்கு ஜன்னல் இல்லாத மைய அறையை தங்கள் படுக்கையறையாக ஒதுக்குகின்றன. தவிர, அவர்கள் பொதுவாக பெண்களின் தனிமையான நடமாட்டத்துக்கு சில ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறார்கள். அதாவது வீட்டுக்கு வரும் ஆண் விருந்தாளிகளின் பார்வையிலிருந்து பெண்களை மறைக்கும் வகையிலான உட்கவர்சிகள் அல்லது திரைச்சீலை மறைப்பு போன்றவற்றை கொண்டிருக்கின்றன (மேலும்

விவரங்கள் மற்றும் தரைத் திட்ட வரைபடங்களுக்கு McGilvray 1989: 195 98 ஐப் பார்க்கவும்).

புதிய சோனக வீடுகள் தமிழரை விட அதிக வெளிப்புற அலங்காரத்தையும், வண்ணப் பயன்பாட்டையும் வெளிக் காட்டுகின்றன. மேலும் இந்தப் போக்கு, அவர்களின் மாட்டு வண்டிகளையும், மீன்பிடிப் படகுகளையும் கூட வண்ணமயமான வர்ணம் பூசப்பட்ட மலர் வடிவமைப்புகள் கொண்டதாக ஆக்கியுள்ளது. அத்துடன் '786' எனும் இலக்கத்தையும் (பாதுகாப்பு என்று கருதி) பொறித்துள்ளனர். தமிழ் வண்டிகளும், படகுகளும் எந்தவிதமான வண்ண அலங்காரமும் அற்றிருந்ததற்கான காரணங்களை யாரும் எனக்குச் சொல்லவில்லை.

தமிழர்களுக்கும், சிங்களவர்களுக்கும் இடையிலான 'மரபின்' வேறுபாடுகள் என்று சொல்லப்படுவதைப் போன்ற வேறுபாடுகளை, தமிழர்களுக்கும் சோனகருக்கும் இடையில் தோற்றரீதியாக அடையாளம் காண்பது கடினமானதாகும். உள்ளூர்ச் சோனகர்கள் அவர்களது வெள்ளையான தோல்நிற அடையாளத்துக்கு அவர்களது அரபு மூலமே காரணம் என்று அவ்வப்போது சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். ஆயினும் தமிழர்களையும், சோனகர்களையும் வீதியில் அவர்களின் பண்பாட்டுரீதியான ஆடை, தொழில், பேச்சுப் பாணிகள் போன்றவற்றை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் வேறுபடுத்தி அறிய முடியும். மேலைநாட்டுப் பாணியில் உள்ள சட்டைகள் உலகெங்கும் பரவலாக பயன்படுத்தப்பட்டாலும், சோனக ஆண்கள் எப்போதும் கீழ் ஆடையாக துப்புரவு செய்யப்பட்ட பருத்திச் சாரத்தை பொதுவாக கம்பளத்தில் அல்லது காச்சு வடிவத்தில் அணிவதற்கே விரும்புகின்றனர். சில நேரங்களில் அகலமான கருப்பு பெல்ட்டுடன் அணிகின்றனர். ஆனால், தமிழ் ஆண்கள் எப்போதும் வெண்மை பருத்தி வேட்டியை

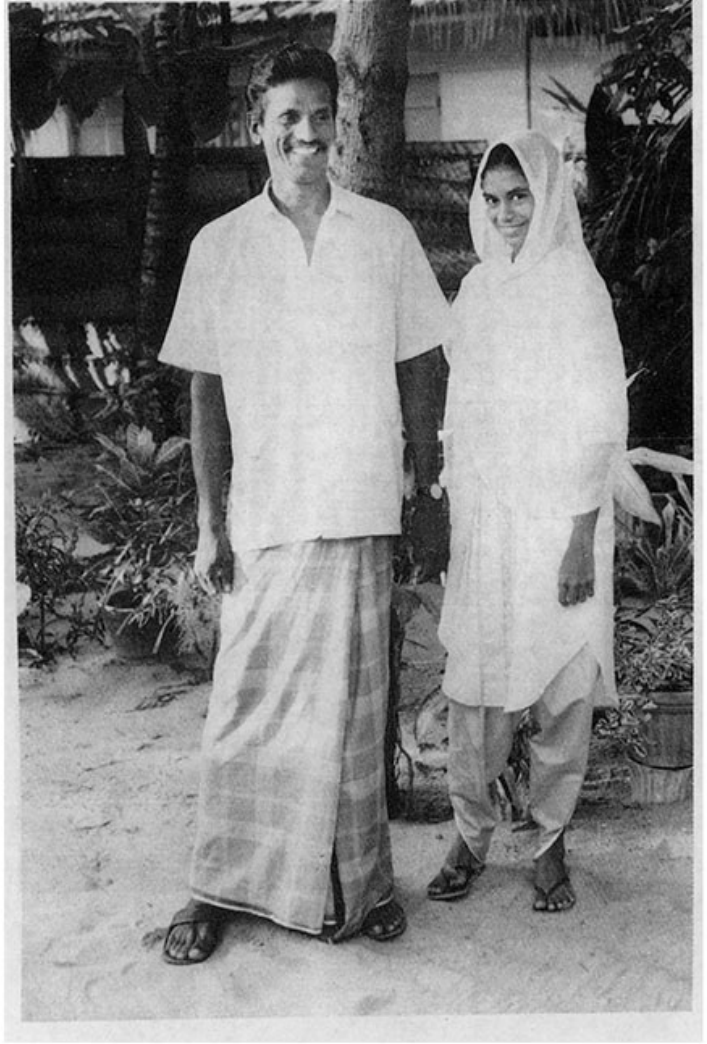

Image Source - www.semanticscholar.org

(கட்டம் இல்லாமல்) அணிகின்றனர். பெல்ட்டும் அவர்கள் அணிவதில்லை.

தமிழ்ப் பெண்கள், சோனகப் பெண்கள் இருசாராரும் சேலையும், சட்டையும் அணிகின்றனர். அத்துடன் இஸ்லாமியக் கோரிக்கைக்கிணங்க, சேலைத் தலைப்பால் முஸ்லிம் பெண்கள் தங்களின் தலையையும், முகத்தின் ஒரு பகுதியையும் பொதுவெளியில் மூடிக்கொள்கின்றனர். உள்ளூரில் இது முக்காடு என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்துக்களை சில வெளிப்படையான (திருநூறு, சந்தனக் கலவை, குங்குமத்தூள், ஆண்களின் கடுக்கன்) அடையாளங்களைக் கொண்டு அறியலாம்.

சாதாரண வெள்ளைக் கைக்குட்டை, தைத்த தொப்பி, மிக அரிதாக துருக்கித் தொப்பி போன்றன (குறிப்பாகத் தொழுகை நேரத்தில்) சோனக ஆண்களால் அணியப்படுகின்றன. சிங்களப் பெரும்பான்மைப் பகுதியில் நடந்த தமிழ் மக்கள் மீதான படுகொலைகளின் போது இந்த வெளி அடையாளங்களைக் காண்பித்து சோனகர்கள் தப்பித்துக்கொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் காணப்பட்டன. சில சந்தர்ப்பங்களில் முஸ்லிம் ஆண்கள் தங்கள் விருத்தசேதன அடையாளத்தைக் காண்பித்து சிங்கள வன்முறையாளர்களிடமிருந்து தப்பியுள்ளனர்.

தத்தம் பகுதிகளில் தமிழர்களும், சோனகரும் தங்களது வழிபாட்டுத் தலங்களை பராமரிக்கின்றனர். அவை பொதுவாக தாய்வழி அடிப்படையில் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. கோவில்கள் மற்றும் மசூதிகள் இரண்டும் ஆண் நம்பிக்கையாளர் சபையால் (அறங்காவலர் குழு) நிர்வகிக்கப்படுகின்றன (தமிழர்களால் வண்ணக்காரர்கள் என்றும் சோனகர்களால் மரைக்காயர்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்). ஒவ்வொரு அறங்காவலரும் உள்ளூர்க் கோவில் அல்லது பள்ளிவாசல் கூட்டங்களில் காணப்படும் பெரிய தாய்வழிக் குலங்களில் (குடி) ஒன்றைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். இந்துக் கோவில் திருவிழாக்கள் அல்லது முஸ்லிம் கந்தாரிகள் போன்ற வருடாந்திரச் சடங்குகளில் அவரது மரியாதையும், அந்தஸ்தும் வெளிப்படுகின்றன. களப்பணியின் போது, தமிழர்களுக்கும் சோனகர்களுக்கும் இடையே உள்ள சமயப் பாணி வேறுபாடுகள் என்னைக் கவர்ந்தன. எனக்குத் தெரிந்த பெரும்பாலான தமிழர்கள் சடங்குகளை இரசித்தார்கள். மேலும் கோவிலுக்குச் சென்று பூஜைகளில் கலந்துகொள்ளும்படி என்னை அடிக்கடி ஊக்குவித்தனர். மாறாக, சோனகர்கள் சில சமயங்களில் தங்கள் புனிதமான இடங்களைப் பாதுகாப்பதோடு, என்னுடைய தனிப்பட்ட மத நம்பிக்கைகள் தொடர்பான இறையியல் விவாதங்களில் ஈடுபட அதிக ஆர்வத்துடன் இருந்தனர்.

பொது வழிபாட்டுத் துறையில், இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களின் கூட்டுப் பங்கேற்பு மிகக் குறைவு. நான் குறிப்பிட்ட விதிவிலக்குகளில் சில தமிழ் இந்துக்கள், முஸ்லிம் புனிதர்களின் கல்லறைகளில் நேர்ச்சைகள் மற்றும் காணிக்கைகளைச் செய்தனர்.

சோனகர்கள் மற்றும் தமிழர்கள் பாலுறவு, உடலைச் சூடாக்கும் மற்றும் குளிர்விக்கும் உணவுகள் மற்றும் பொருட்கள், சித்த மற்றும் ஆயுர்வேத மரபுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட நாட்டுப்புற மருத்துவம் (McGilvray 1998) ஆகியவற்றில் மிகவும் ஒத்த கலாசாரப் புரிதல்களைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். இரு சமூகங்களிலும் உள்ளூர்ச் சிசிச்சையாளர்கள் (parikari; colloq. paricari) காணப்படுகிறார்கள். அக்கரைப்பற்றில் உள்ள எவரும் ஹக்கீம் என்ற பட்டத்தை பயன்படுத்துவதில்லை அல்லது அரேபிய Ünäni மருத்துவ முறையை அடையாளப்படுத்துவதில்லை. பேய்கள் மற்றும் தீய ஆவிகள் (pjj), பிசாசு, முஸ்லிம் ஜின்) மட்டத்தில், தமிழர்களும்

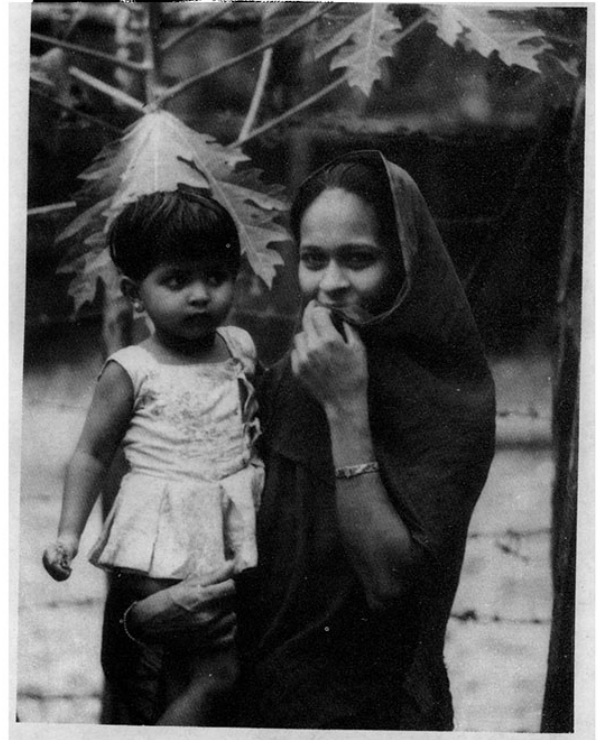

Image Source - www.semanticscholar.org

சோனகர்களும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அதே கட்டுமானத்தைக் கொண்டுள்ளனர். அங்கு, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மந்திரவாதிகள் (பேய் போன்ற சக்திகளைக் கட்டுப்படுத்த மந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதில் வல்லுநர்கள்) வழிபாடுகளை நடாத்துவதோடு, சோனகப் பெண்களால் நடத்தப்படும் உள்ளூர்ப் பெண் ஆவிகளைச் ('தாய்மார்') சாந்தப்படுத்தும் வழிபாட்டு முறையும் உள்ளது.

ஈழப் பிரச்சினைகள் படிப்படியாக மோசமடைந்து, ஒருவரின் சொந்த இனத்தை விட்டு வெளியேறுவது ஆபத்தான செயலாக மாறும் வரை, சில சோனகர்கள் திருமணம், தொழில் மற்றும் பிற தனிப்பட்ட பிரச்சினைகள் குறித்து தமிழ் ஜோதிடர்களிடம் ஆலோசனை செய்தார்கள். இதே போன்ற வழிகாட்டுதல்கள் சோனக எண் கணிதவியலாளர்கள் மற்றும் மை பார்ப்பவர்களிடமிருந்தும் கிடைக்கின்றன.

இரு பாலினத்தைச் சேர்ந்த இளம் முஸ்லிம் குழந்தைகள் அரபு வேதத்தை மனப்பாடம் செய்வதற்காக பாரம்பரிய சுற்றுப்புற குர்ஆன் 'ஓதுதல் பள்ளிகளுக்கு' தொடர்ந்து செல்கிறார்கள், ஆனால் நவீன சம்பூர்ண இஸ்லாமியத்தின் (PanIslamism) முகவர்கள் இப்போதெல்லாம், குறிப்பாக இளம் ஆலிம்கள் மற்றும் மௌலவிகள், கல்லூரி மற்றும் முஸ்லிம் செமிஅரசுப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்ற இஸ்லாமிய ஆசிரியர்களாக இருக்கின்றனர். 'இஸ்லாமியமல்லாதது' (non Islamic) என உள்ளூர் மரபுகள் மற்றும் நடைமுறைகளை அடக்குவதற்கான அவர்களின் முயற்சிகள், ஒரு கலவையான வெற்றியைப் பெற்றன. மேலும் சில சமயங்களில் இத்தகைய செயல்களுக்குப் பின்னால் இருக்கும் தமிழர் விரோத நோக்கங்களிலிருந்து இஸ்லாமியச் சார்புகளை வேறுபடுத்துவது கடினம். உதாரணமாக, பர்தா கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கும் முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், கல்முனைக்கு அருகிலுள்ள 'கடற்கரைப் பள்ளிவாசலில்' (கடற்கரைப் பள்ளி), நாகூரின் தென்னிந்திய துறவி ஷாகுல் ஹமீதைக் கொண்டாடும் பிராந்தியத் திருவிழாவில், பல சோனகப்

பெண்கள் தொடர்ந்து பகிரங்கமாகக் கலந்துகொள்கிறார்கள்.

நடைமுறைக் காரணங்களுக்காக, ஏழைச் சோனகப் பெண்கள் இன்னும் வயல்களில் களையெடுப்பு மற்றும் கதிரடிக்கும் குழுக்களின் உறுப்பினர்களாக வேலை செய்கிறார்கள். தங்கள் குடும்பங்களுக்கு பணம் அல்லது நெல் அறுவடையில் ஒரு பங்கை வீட்டிற்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதே நேரத்தில், பல பகுதிகளில் உள்ள சோனகர்கள் உள்ளூர் விழாக்கள் மற்றும் விருத்தசேதனங்களில் இந்துச் சாதி இசைக் கலைஞர்களைப் பயன்படுத்துவதை நிறுத்திவிட்டனர். ஏனெனில் இந்த இஸ்லாமிய 'சுத்திகரிப்பு', தமிழர்களுக்கு எதிரான பொருளாதாரப் புறக்கணிப்பையும் செயல்படுத்துகிறது. 1993 மற்றும் 1995 ஆம் ஆண்டுகளில் நான் அக்கரைப்பற்றுக்கு விஜயம் செய்த போது, பல சோனகர்கள் இன்னும் தமிழ்ச் சலவைத் தொழிலாளிகளை உள்ளாட்டு சலவைச் சேவைகளுக்குப் பணியமர்த்தியுள்ளதைக் காணமுடிந்தது.

மேலும் ஈழப்போர் உருவாகிவிட்ட சூழலிலும், விவசாயத்துக்குத் தேவையான கருவிகளையும், மாட்டு வண்டிகளையும் தமிழர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்கின்றனர். பொதுவான வாழ்க்கை முறைகள் இருந்தபோதிலும், தமிழர்களுக்கும் சோனகர்களுக்கும் இடையிலான நேரடிச் சமூகத் தொடர்புகளுக்கு தடைகள் உள்ளன - அதாவது பிரிக்கப்பட்ட பள்ளி அமைப்பு போன்றவை. தமிழ் - சோனகத் திருமணங்கள் இன்று நடைமுறையில் இல்லை என்று தோன்றுகிறது. இருப்பினும் அவை கடந்த காலங்களில் பரவலாக நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

அதேபோன்று சமகாலத் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை, இஸ்லாத்தைத் தழுவிவயர்கள் அரிது; எனது முழுக் களப்பணியிலும் நான் ஒன்று அல்லது இருவரை மட்டுமே சந்தித்தேன். எப்போதும் சோனக ஆண்களை மணக்கும் தமிழ்ப் பெண்களில் மிகச் சிலரைத்தான் அப்படி இப்போது என்னால் காண முடிந்தது.

(தொடரும்)

ஈழத்தில் போர் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உக்கிரமாக நடந்திருக்கின்றது. அது அங்கிருந்த அனைத்து மக்களையும் ஏதோ ஒருவகையில் பாதித்திருக்கின்றது. இப்போது யுத்தம் முடிந்து பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. போர் ஒரு கொடுங்கனவாய் மக்களின் மனதில் இருந்து மறக்கடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதன் நிமித்தம் ஏற்பட்ட உடல்/உள வடுக்கள் இன்னும் இல்லாமல் போகவில்லை. இனங்களிடையே நல்லிணக்கம் மட்டுமில்லை, போரால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான ஆற்றுப்படுத்தல்கள், உதவிகள் கூட போரால் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட அதிகாரத் தரப்பால் நிகழ்த்தப்படவில்லை. இன்னுமின்னும் இலங்கையில் இருக்கும் ஒவ்வொரு இனங்களும் துவதிங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் ஈழத்துப் போர்ச்சூழலின் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட பணுவல்களை முன்வைத்து வாசிப்புச் செய்யப்படுகின்ற ஒரு தொடராக 'இருத்தல்களின் மீது கவியும் இன்மைகள்' அமைகின்றது.

இனங்கோ

யாழ்ப்பாணம் அம்பனைபில் பிறந்தவர். ஈழத்திலிருந்து போரின் நிமித்தம் தனது பதினாறாவது வயதில் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து தற்போது ரொறொண்டோவில் வசித்து வருகிறார். கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல் தவிர, 'டிசே தமிழன்' என்னும் பெயரில் கட்டுரைகளும், விமர்சனங்களும், பத்திகளும் பல்வேறு இதழ்களிலும், இணையத்தளங்களிலும் எழுதி வருகின்றார். நாடற்றவனின் குறிப்புகள் (கவிதைகள் 2007), சாம்பல் வானத்தில் மறையும் வைரவர் (சிறுகதைகள் 2012), பேயாய் உழலும் சிறுமனமே (கட்டுரைகள் 2016), மெக்ஸிகோ (நாவல் 2019), உதிரும் நினைவின் வர்ணங்கள் (திரைப்படக்கட்டுரைகள் 2020), ப்யூகோவ்ஸ்கி கவிதைகள் (மொழிபெயர்ப்பு 2021), தாய்லாந்து (குறுநாவல் 2023) ஆகியவை இதுவரையில் இவர் எழுதிய பணுவல்கள் ஆகும்.

ஷியாம் செல்வகுரையின் 'பசித்த பேய்கள்' (The Hungry Ghosts)

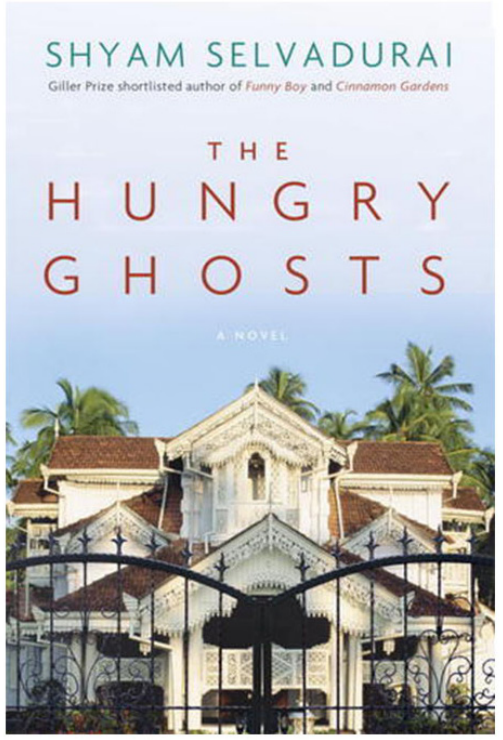

Image Source - www.goodreads.com

**‘பசித்த பேய்கள்’
நாவல் 1983**

இனக்கலவரத்தின் பின்னர் கனடாவிற்கு வந்து சேரும் சிவனின் கதையாகும். சிவன் தனது 19 ஆவது வயதில் இலங்கையில் உயர்தரப் பரீட்சை எடுத்த கையோடு கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்கின்றார். அது 1984 இல் நிகழ்கின்றது. சிங்களத் தாய்க்கும், தமிழ்த் தந்தைக்கும் பிறந்த சிவன், '83' கலவரத்தால் அச்சுறுத்தப்பட்டாலும், அவர்களைச் சிங்களக் கலப்பின அடையாளம் காப்பாற்றுகின்றது. இக்கலவரம் நிகழ்வதற்கு முன், சிவன் அவரது தமிழ்த் தந்தையை இழந்துவிடுகின்றார். சிவனின் தாயார், சிவனோடும், அவரது சகோதரி ரேணுவோடும், சிவனின் அம்மம்மாவின் வீட்டுக்கு வந்து வாழத் தொடங்குகின்றார். சிவனின் அம்மம்மா தயா, ஒரு வித்தியாசமான பெண்மணி. அவர் கொழும்பிலும், அதைச் சூழவிருக்கும் பகுதிகளிலும் வீடுகளை வாங்கி

வாங்கிச் சொத்துகளைக் குவிக்கின்றார். வாங்கிய வீடுகளில் வாடகைக்கு அமர்த்தப்படும் வீட்டுக்காரர்கள் உரிய நேரத்துக்கு வாடகை கொடுக்காவிடின், தயா குண்டர்களை வைத்து வாடகையை அறவிடுகின்றார். சிவனின் தாயாருக்கும், அம்மம்மாவிிற்குமான உறவு நன்றாக இருப்பதில்லை. சிவனின் தாயார், கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தமிழ் ஆணைத் திருமணம் செய்ததை அம்மம்மாவினால் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை.

தமிழ் என்ற அடையாளம் இருந்தாலே போதும், சிங்களவர்கள் அவர்களை எப்போதும், எங்கேயும் தாக்கிவிடுவார்கள் என்று நினைக்கும் அம்மம்மா, தனது மகளின் வாழ்வு ஒரு தமிழரை மணம் புரிவதால் விபரீதமாகிப் போய்விடும் என்று அச்சப்படுகின்றார். கடந்தகாலத்தில் நிகழ்ந்த இனக்கலவரங்கள் பலவற்றை அறிந்திருந்தும், அதை மீறியே சிவனின் தாய், சிவனின் தகப்பனைத் திருமணம் செய்கிறார். இவ்வாறான காரணங்களால் அம்மம்மாவிிற்கு சிவனின் தாயை மட்டுமல்ல, சிவனின் சகோதரியான ரேணுவையும் பிடிப்பதில்லை. அவருக்குச் சிவனை மட்டுமே பிடிக்கின்றது. அவர் தான் வாங்கிக் குவித்துக் கொண்டிருக்கும் வீடுகளை சிவனுக்குக் காட்டுவது மட்டுமல்லாது, எப்படி வாடகை வசூலிப்பது என்பதையும் சொல்லிக் கொடுக்கின்றார்.

இவ்வாறு ஒரு திசையில் போய்க்கொண்டிருக்கும் சிவனின் வாழ்வை 1983 இனக்கலவரம் கனடாவுக்குப் புலம்பெயரச் செய்கின்றது. சிவனின் அம்மம்மாவிிற்கு, சிவனின் குடும்பம் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்வது பிடிக்கவில்லை. அவர் மனமிசைந்து அவர்களை அனுப்பாது, இவர்கள் விமானம் ஏறும் நேரத்தில் வீட்டைவிட்டு வெளியே போய்விடுகின்றார். தயா, அந்தளவுக்கு ஒரு முரண்டுபிடித்த பெண்மணி.

தனது அம்மம்மா இவ்வாறு இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, ஒரு நிர்வாண யட்சிக்கதை (பெரேத்தி) சிவனுக்கு ஞாபகம் வருகின்றது. ஒரு ஏழைப் பெண், மூன்று குடிக்காரர்கள் போதையில் இருக்கும்போது அவர்களின் ஆடைகளையும், பணத்தையும் திருடி விடுகின்றார். பின்னர் ஒரு புத்தபிக்கு ஊருக்கு வரும்போது, அந்தப் பிக்குவிற்கு உணவளிக்கின்றார். பிக்கு சாப்பிடும்போது, அவருக்கு வெயில்படாது நிழலை வழங்குகின்றார். இந்த நற்காரியங்களால், அந்த ஏழைப் பெண் மறுபிறப்பில் ஒரு தீவில், தங்க மாளிகையில் பிறக்கின்றார். ஆனால் அவர் கடந்த பிறப்பில் ஆடைகளையும், பணத்தையும் திருடியதால், அவர் நிர்வாணமாகவும், பட்டினி கிடப்பவராகவும்

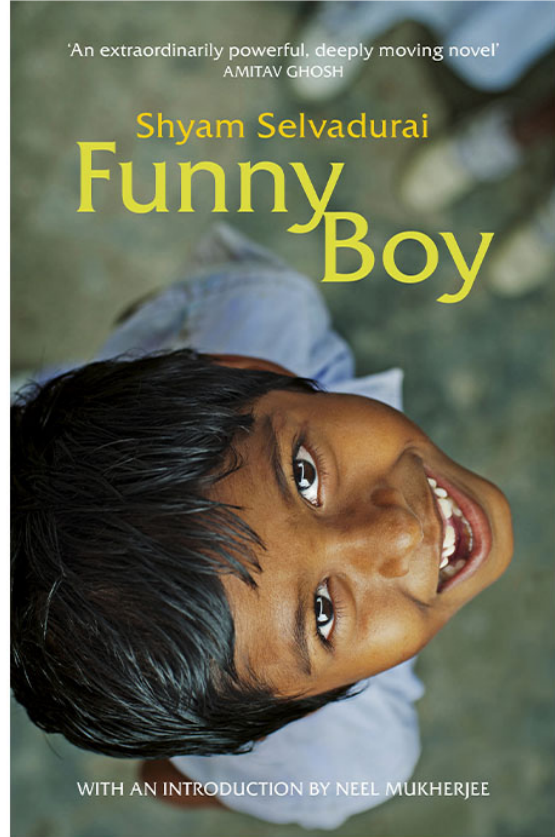

Image Source - www.penguin.com.au

பிறந்துவிடுகின்றார். அவரின் மாளிகையில் நிறைய ஆடைகள் இருந்தாலும், அவர் எதை அணிந்தாலும் அது அவரின் உடலை எரித்துவிடுகின்றது. அவ்வாறே அறுசுவை உணவிருந்தாலும், எதைச் சாப்பிட்டாலும் அவரின் உடலில் அது தங்கிவிடாது போய்விடுகின்றது. அவர் முற்பிறப்பில் களவெடுத்த காரணத்தால், எதையும் அனுபவிக்காது பட்டினி கிடக்கும் ஒரு நிர்வாணப் பெண்ணாக அந்தத் தீவில் திரிகின்றார். பின்னர் ஒருநாளில் தற்செயலாகக் கரையொதுங்கும் கப்பலில் வந்த புத்தரின் சீடரால், அவர் இந்தப் பாவங்களைப் போக்கிக் கொள்கின்றார் எனக் கதை நீளும்.

சிவன், எதையும் அனுபவிக்க முடியாது பிறந்த நிர்வாண யட்சியைப் போன்றவர்தான் தனது அம்மம்மா என நினைக்கின்றார். எல்லாம் இருந்தும், அதை அனுபவிக்க முடியாது, அவரை நேசிக்கும் குடும்பத்தவரைக் கூட புரிந்துகொள்ளாது 'ஒரு தனித்த தீவில்' பொருளும் பணமும் சேர்ப்பதில் அவதியுறும் ஒரு யட்சிதான் தனது அம்மம்மா என்று நினைத்தபடி, சிவன் அவரது இரண்டாவது புதிய வாழ்வை கனடாவின் ரொறொண்டோ நகரில் தொடங்குகின்றார்.

சிவனின் புலம்பெயர் வாழ்வில் அவரின் தற்பால் விழிப்பும், தன் உடலைப் பரிசோதனைக் களமாக்கி நடத்தும் பாலியல் உறவுகளும் விபரிக்கப்படுகின்றன. அத்தோடு ஒரு வகையில் தனது தாயிடமிருந்து விலகிப் போகின்றவராகவும் சிவன் ஆகிப்போகின்றார். சிவனின் தன்பால் ஈர்ப்பை அவரது சகோதரியான ரேணு மட்டுமே ஓரளவு விளங்கிக் கொள்கின்றார். சிவன் தனது, தன்பால் ஈர்ப்பைச் சொல்லும்போது, வழமையான இலங்கைத் தாய்மார்களைப் போல சிவனின் தாயால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாதிருக்கின்றது. ஏன் இப்படி ஏன் பிள்ளைகள் எனக்குத் துயரங்களையே தந்துகொண்டிருக்கின்றனர் என்று அவர்

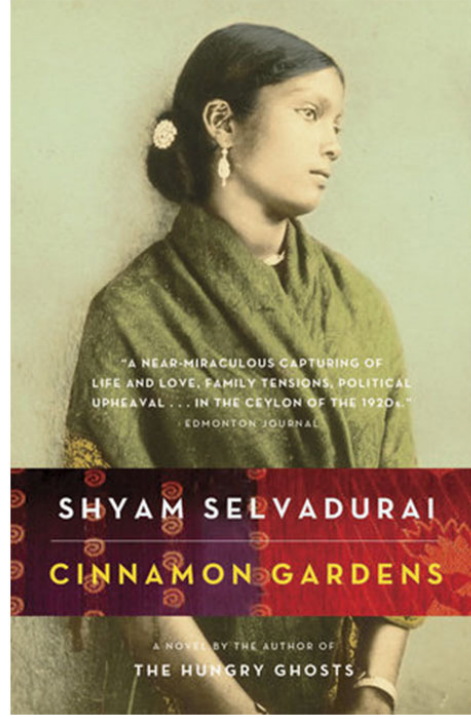

Image Source - www.penguinrandomhouse.ca

புலம்புகின்றார். ஒரு கட்டத்தில், நீயொரு தன்பால் ஈர்ப்பாளனாக இருப்பாய் என்று தெரிந்திருந்தால் நான் உன்னைப் பெற்றிருக்கவே மாட்டேன் என்று தாய் சொல்ல, சிவனோ 'நீங்கள் இப்படிச் சொல்வதைவிட, நித்திரைக் குளிசைகளை விழுங்கிச் செத்துப் போய்விடுங்கள்' எனத் திட்டிவிடுகின்றார். அத்தோடு தாய் - மகன் உறவு முறிந்துவிடுகின்றது. அது மீள, நெடுங்காலம் எடுக்கின்றது.

கனடாவுக்கு வரமுன்னரே தானொரு 'தன்பால் ஈர்ப்பாளர்' என்பதை உணர்கின்ற சிவனுக்கு, கனடாச் சூழல் ஓரளவு சுதந்திரமான உணர்வைத் தருகின்றது. ஆனால் இங்கேயும் அவர் தன்பால் ஈர்ப்பாளராக இருப்பதால் ஒடுக்கப்படுகின்றார். யோர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் சிவன், நான்கு வருடங்களில், அவரது அம்மம்மாவைப் பார்க்க இலங்கைக்குத் திரும்புகின்றார்.

அப்போது ஜே.வி.பி இன் இரண்டாம் 'புரட்சி'க்கான ஆயுதப்போராட்டம்

தெற்கில் நடைபெறுகின்றது. தமிழரின் பூர்வீக நிலமான வடக்கு - கிழக்கில் இந்திய இராணுவத்திற்கும், விடுதலைப்புலிகளுக்கும் சண்டை நடக்கின்றது. நாடு முழுவதும் கொந்தளிப்பு நிலவுகின்றது. இலங்கை திரும்பும் சிவன், தனது பதின்மக் காதலரான மிலி ஜெயசிங்கேயுடன் தனது காதலை மீளக் கண்டடைந்துகொள்கின்றார். காதல், காமம் என குதூகலமாக இருக்கும் இந்த இணையின் உறவு ஒரு பெரும் அதிர்ச்சியான சம்பவத்துடன் முடிவுக்கு வருகின்றது. அதன்பிறகு, அதுவரைக்கும் பாசத்துடன் இருந்த அம்மம்மாவை, சிவனால் மன்னிக்க முடியாத சூழல் ஏற்படுகின்றது. மீண்டும், கதை கனடாவிற்குப் புலம்பெயர்கின்றது; அக் கதை, ரொறொண்டோ, கனடாவின் கிழக்குப் பகுதியான வன்கூவர், அங்கே புதிய காதலைக் கண்டடைதல், அதனால் ஏற்படும் காதல் - பிரிவு, குடும்ப இரகசியங்கள் என, பல கிளைகளாகச் செல்கின்றது.

ஒருவகையில் ஷியாம், தனது சொந்தக் கதைகளைத்தான் பல்வேறு பின்னணிகள், கதைமாந்தர்களினூடாகச் சொல்கின்றாரோ என அவரது மூன்று புதினங்களையும் வாசிக்கும்போது தோன்றுகின்றது. ஒரு குட்டித் தீவில், கிழக்கும் மேற்குமாகப் போனால் 250 கிலோமீற்றர்களும், வடக்கும் தெற்குமாகப் போனால் 450 கிலோமீற்றர்களுமே தூரம் இருக்கும் ஒரு நாட்டிலிருந்து வந்த நமக்கு, சொல்ல எத்தனையெத்தனை கதைகள் இருக்கின்றன. இந்தக் குட்டித்தீவில் என்ன வளந்தான் இல்லையென, இலங்கையில் ஒரு பயணியாகப் பயணிக்கும்போது வியப்பு வருவதைப் போலவே, இதே நாட்டில்தான் இந்தளவு இரத்த ஆறும் ஓடியிருக்கின்றதா என்கின்ற திகைப்பும் வருவதைத் தவிர்க்க முடிவதில்லை.

ஷியாமின் 'Funny Boy', 'Cinnamon Gardens' ஆகிய நாவல்கள் வெளிவந்த 15 வருடங்களுக்குப் பின் 'Hungry Ghosts'

நாவல் வெளிவந்ததால், அதற்கு மிகப் பெரும் எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. தான் ஒரு எழுத்தாளன்தான் என்கின்ற நம்பிக்கையை இந்த நாவலே முதன்முதலாகத் தனக்குத் தந்ததென்று ஷியாம் ஒரு நேர்காணலில் கூறியுமிருந்தார். அவரின், கவனம் பெற்ற முதலாவது நாவலான 'Funny Boy' வெளிவந்து 20 வருடங்களுக்குப் பின்னேரே, தானொரு எழுத்தாளன் என்று 'Hungry Ghosts' நாவலில் ஷியாம் நம்பிக்கை கொள்கின்றார்.

ஷியாமின் இந்த மூன்று நாவல்களின் பின்னணியும் கிட்டத்தட்ட ஒன்று போலவே இருப்பவை. அவரது நாவலின் முக்கிய பாத்திரம் இலங்கையில் தமிழ் - சிங்களப் பெற்றோருக்குப் பிறந்த ஓர் ஆணாகவும், தன்பால் ஈர்ப்பாளராகவும் இருப்பார். இலங்கையில் தமிழர் என்ற அடையாளத்துடன் இருப்பது ஒரு விளிம்புநிலை என்றால், அந்தத் தமிழ் அடையாளத்தில் தன்பால் ஈர்ப்பாளராக இருப்பது மேலும் விளிம்பு நிலையானது. எனவே ஷியாமின் பாத்திரங்கள்

சிலந்திவலைப் பின்னலாகவும், எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியாத அடையாளச் சிக்கல்களைகளைக் கொண்டவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

‘பசித்த பேய்கள்’ நாவலின் ஒவ்வொரு பாத்திரமும், தெரிந்தோ தெரியாமலோ இழைக்கும் குற்றங்களுக்கு, அடுத்த பிறப்பிலாவது நல்வினை கிடைக்காதா என ஏங்குகின்றன. ஆனால் அந்த ஏக்கங்களும், அதற்காகச் செய்ய முயலும் பிராயச்சித்தங்களும் இன்னுமின்னும் குற்றங்களைப் பெருக்குவதை, ஒவ்வொரு பாத்திரமும் செய்வதறியாது திகைத்துப் பார்த்தபடியிருக்கின்றன. சிவன் - அவர் சிறுவனாக இருந்ததிலிருந்து - பிறரின் நலன்களுக்காகத் தன்னைப் பலிபீடத்தில் வைக்கும் ஒருவராக நினைத்துக்கொள்ளவும் செய்கின்றார்.

ஜே.வி.பி இன் காலம், புலிகள், சந்திரிக்கா அரசு, யோர்க் பல்கலைக்கழகம், ஸ்காபரோ, மெட்ரோ, ரொறொண்டோ என நாம் பரிச்சயம் கொண்ட / கொள்கின்ற பின்னணிச் சூழல், கதையை வாசிக்கும் நம்மை நெருக்கமாய் உணர வைக்கின்றது. ஆனால் தெரிந்த பின்னணியில் தெரியாத கதையை ஷியாம் எழுதியிருப்பாரோ எனத் தேடும்போது, ஏமாற்றம் வருவதையும் தவிர்க்க முடியவில்லை. அதேசமயம், தன்பால் ஈர்ப்பாளர்களது உறவுகள் - முக்கியமாய் புலம்பெயர்ந்த தன்பால் ஈர்ப்பாளர்கள் - எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் பற்றி விரிவாகவும், அங்கே இருக்கக்கூடிய காதல், பொறாமை, கோபம் பற்றி நுட்பமாகவும் பேசும் பகுதிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஷியாம் உறவுகளில் இருக்கும் சிறுசிறு விடயங்களைக் கூட நுண்ணியதாய் அவதானித்து முன் வைப்பதை இரசிக்க முடிகின்றது. ஆனால் கதையில் - முக்கியமாய் இலங்கை, புலம்பெயர் வாழ்வு என வாழும் சிவனின் பாத்திரம் - கொஞ்சமேனும் நகைச்சுவை உணர்வில்லாது, மிகத் தீவிரமாக இருப்பதாகவே வார்த்தைப்பட்டிருக்கிறது.

அதுபோலவே, மகிழ்ச்சியான சம்பவங்களின் தெறிப்புகள் இந்நாவலில் இருந்தாலும், நாவல் முழுவதும் துயரங்களால் மூடப்பட்டிருப்பதாக ஏற்படும் உணர்வையும் தவிர்க்க முடியவில்லை.

புலம்பெயர் சூழலில், இன்று ஆங்கிலத்தில் எழுதும் நமது புதிய தலைமுறைக்கு, 30 வருடங்களுக்கு முன்னரே ஒரு பாதையை உருவாக்கித் தந்தவர்களில் முக்கியமானவராக ஷியாமைச் சொல்லலாம். புலம்பெயர்ந்த தமிழர் என்ற வகையில் மட்டுமல்லாது, தன்பால் ஈர்ப்பாளர்களுக்கும் அவர் புதிய திசைகளை அறிமுகப்படுத்தினார். மேற்கத்தேயச் சூழலில் விளிம்பு நிலையினராக இருந்த (வெள்ளையின) தன்பால் ஈர்ப்பாளர் சமூகத்தில், ஆசிய நாட்டவர் / மண்ணிறத்தவர் மேலும் விளிம்பு நிலையிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் என்கின்ற குரல், ஷியாம் போன்றவர்களின் படைப்புகளிலேயே தீவிரமாக, முதன்முதலாக முன்வைக்கப்பட்டும் இருந்தன.

இன்றைக்கு ஷியாமுக்கு பின்னர் எழுத வந்த அனுக்கோ, வாசுகியோ, சங்கரியோ, நயோமியோ யாராக இருப்பினும், அவர்களிடம் ஷியாமின் எழுத்துகளின் பாதிப்புகள் எங்கோ ஓரத்தில் இருப்பதை நாங்கள் எளிதாகக் கண்டுகொள்ள முடியும். அந்தவகையில் ஷியாம் ஒரு முன்னோடிதான். இலங்கைச் சூழலையும் புலம்பெயர் சூழலையும் எழுத வருகின்ற, ஆங்கிலத்தில் எழுதும் புதிய தலைமுறைக்கு, ஷியாமின் எழுத்துகளைத் தாண்டிப் போவதுதான் முக்கியமான சவாலாக இருக்கும். அதேசமயம், ஷியாம் தனது ‘comfort zone’ (வசதியாக உணரும் சூழல்) இனைத் தாண்டி எழுதுவதுதான் அவரது அடுத்த கட்டப் பாய்ச்சலைச் சாத்தியமாக்கும். இல்லாவிட்டால், ஒன்றையே திரும்பத் திரும்ப எழுதுகின்றார் என்கின்ற விமர்சனக் குரல்களைக் கேட்கவேண்டிய நிலை அவருக்கு ஏற்படக்கூடும்.

(தொடரும்)

இலங்கையில் பண்பாட்டுத் தனித்துவம் கொண்ட பல்வேறு நிலப்பரப்புகளுள் கிழக்கு மாகாணத்தின் கீழைக்கரை எனும் நிலப்பரப்பும் ஒன்றாகும். இந்நிலப்பரப்பு ஒரு நெடிய பாரம்பரியத்தையும், ஆதிவேரான பழங்குடிகளின் தொல்மரபையும் கொண்டமைந்துள்ளது. அவ் வரலாற்றை சிங்கள வரலாற்றாதாரங்களுடன் ஒப்பிட்டு, நவீன ஆய்வுப்பார்வையில் எழுதும் முயற்சியே 'ஈழத்துக் கீழைக்கரை: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' என்ற இத்தொடராகும். இதன்படி, இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணம் எனும் அரசியல் நிர்வாக அலகின் பெரும்பகுதியையும் அப்பகுதியைத் தாயகமாகக் கொண்ட மக்களின் பண்பாட்டையும் வரலாற்று ரீதியில் இது ஆராய்கிறது. கிழக்கிலங்கையின் புவியியல் ரீதியான பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும், அங்கு தோன்றி நிலைத்திருக்கும் தமிழர், சோனகர், சிங்களவர், ஏனைய குடிகள் போன்றோரின் வரலாற்றையும், இன்றுவரை கிடைத்துள்ள சான்றுகளை வைத்துத் தொகுத்துக் கூறும் தொடராக இது அமைகிறது.

விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன்

விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன் அவர்கள் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் விஞ்ஞான பீடத்தில் மூலக்கூற்று உயிரியலும் உயிர் இரசாயனவியலும் கற்கைநெறியில் இளமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். அதே பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டக்கற்கைகள் பீடத்தில் பொது நிர்வாகமும் முகாமைத்துவமும் துறையில் முதுமாணிக் கற்கையைத் தொடர்கிறார்.

இலங்கை நிர்வாக சேவை அதிகாரியாகக் கடமையாற்றும் இவர் தற்போது மட்டக்களப்பு போர்தீவுப்பற்று வெல்லாவெளி பிரதேச செயலகத்தில் உதவிப் பிரதேச செயலாளராகப் பணி புரிகிறார்.

இலங்கை சைவநெறிக்கழக வெளியீடான 'அலகிலா ஆடல்: சைவத்தின் கதை' எனும் சைவ வரலாற்று நூலையும் (2018), தனது திருமண சிறப்புமலராக 'மட்டக்களப்பு எட்டுப் பகுதி' நூலையும் (2021) வெளியிட்டுள்ளார்.

அக்கபோதியின் மனைவி : அக்கபோதி கவர்ந்து சென்ற அக்கபோதியின் மகள்

அனுராதபுரத்தை ஆறாம் அக்கபோதி மன்னன் ஆண்டு வந்த காலத்தில் (722 - 734) சுவையான ஒரு சம்பவம் இடம்பெற்றது. அவன் தன் மகள் சங்காதேவி என்பவளை அக்கபோதி என்ற பெயர் கொண்ட இன்னொரு இளவரசனுக்கு மணமுடித்து வைத்திருந்தான். ஏனோ அவர்கள் இருவருக்கும் அவ்வளவாக ஒத்துப்போகவில்லை. கணவன் - மனைவிச் சண்டையில் ஒருநாள் அவன் அவளை கடுமையாக அடித்துவிட சங்காதேவி தன் தந்தையிடம் சென்று முறையிட்டிருக்கிறாள். தந்தை அக்கபோதி, அவளை கொஞ்சக் காலம் பிக்குணிகளின் மடத்தில் வசிக்குமாறு அறிவுரை கூறியிருக்கிறான்.

ஆனால் சங்காதேவியோ, தன்னை நேசித்தவனும் அப்போது உரோகணத்தை ஆண்டுவந்தவனுமான "அக்கபோதி" எனும் அதே பெயர் கொண்ட தன்

மைத்துனன் ஒருவனுடன் வாழ்ச் சென்று விட்டாள். இதனால் சீற்றம் கொண்ட கணவன் அக்கபோதி தன் மாமனின் படையுதவி பெற்று உரோகணத்தை வென்று, தன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொணர்ந்து, மனைவியின் ஆசை நாயகன் அக்கபோதியைக் கொன்று, அவளை மீட்டுக்கொண்டான் (மவ. 48:54 - 64).

எல்லா அரசர் கதைகளையும் போலவே மகாவம்சமும் "அதன் பின்னர் இராசாவும் இராணியும் சந்தோசமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள்" (மவ.48:64-65) என்று கூறினாலும், உண்மையில் சங்காதேவியும் அவள் புருசன் அக்கபோதியும் அதன்பின்னர் என்ன ஆனார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியாது. வரலாற்று

ஆய்வாளர்களும் “இப்போது உங்களுக்கு அந்தக் கதை தானா முக்கியம்” என்று விட்டு வேறொன்றைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்; அக்கபோதி தன் சக்களத்தன் அக்கபோதியை வெல்வதற்கு முன் முழு உரோகணத்தையும் வெல்கிறான் என்பதுவே அது. எனவே உரோகணம் அப்போது அனுரையின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருக்கவில்லை, சுதந்திரமாக இருந்தது என்கிறார்கள் அவர்கள்.

இப்படியே விட்டால் உரோகணம் தொடர்ச்சியாக தனிநாடாக நீடிக்க வாய்ப்புள்ளது என்பதை உணர்ந்துகொண்ட ஆறாம் அக்கபோதி, இடையில் கொஞ்சநாள் விடுபட்டிருந்த வழமையொன்றை மீளத்துவங்கினான். அதன்படி ஆரியபாதனின் (அல்லது ஆதிபாதனின்) ஆட்சி உரோகணத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இந்த வழக்கத்தின் படி, அரசனுக்கு அடுத்து ஆட்சியுரிமை உள்ளவன், அனுராதபுரத்தில் யுவராசன் (இளவரசன்) பட்டம் சூட்டப்பட்ட அரசகுமாரன் “ஆரியபாதன்” (சிங்களம்:

ஆபா, āpā, பெரும்பாலும் தமிழில், ஐயடிகள்) என்ற பெயரில் உரோகணத்துக்குப் பொறுப்பானவனாக நியமிக்கப்படுவான். ஆரியபாதன் அனுரை அரச குருதியில் வருவதால், உரோகணத்தின் சுதந்திரமும் கட்டுக்குள் கொண்டுவரப்படும். முழு நாட்டையும் ஆளும் அனுரை அரசனுக்கு அரசியல் பயிற்சி கொடுத்ததாகவும் ஆயிற்று.

ஆறாம் அக்கபோதி காலத்தில் அவன் தன் மருகன் தப்புலன் என்பவனை உரோகணத்தில் ஆப்பாவாக நியமித்தான் என்று தெரிகிறது (Ranawalla, 2018: 82). அவனுக்குப் பின்னர், சங்கா புருசனான இளவரசன் அக்கபோதி, “ஏழாம் அக்கபோதி” என்ற பெயரில் அரசனானான் (734 - 741). அவன் மறைந்ததும் ஆறாம் அக்கபோதியின் மகனான “இரண்டாம் மகிந்தன்” அரசனானான் (741 - 797). அவனை உரோகணத்தின் ஆப்பாவாக இருந்த தப்புலன், இரு தடவை பெரும்படையுடன் எதிர்த்தான். முதல் தடவை தனது இரு

இராசக்கல் மலையிலுள்ள அரித்தாரா விகாரத்தின் இடிபாடுகள்

Image Source - upload.wikimedia.org

சகோதரர்களின் மைந்தர்களுடனும், இரண்டாம் தடவை அனுராதபுரத்தின் கிழக்கே ஆண்ட இரு ஆதிபாதர்களுடனும் அவன் போர்தொடுத்ததாக மகாவம்சம் சொல்லும். இந்த இரண்டு போருக்கும் இடையில் ஓர் இடைவெளி வருவதால், இரு சந்தர்ப்பங்களிலும் குறிப்பிடப்படுபவர்கள் ஒரே ஆட்கள் தானா என்பது தெரியவில்லை.

எது எப்படியோ இரண்டு போரிலும் இரண்டாம் மகிந்தனே வெல்ல நேர்ந்தது. தப்புலன், விடாது மூன்றாவது தடவையும் போருக்கு ஆயத்தமானான் (மவ. 48:95 - 126) நாட்டில் அமைதியைப் பேணவேண்டும் என்று எண்ணிய மகிந்தன் புத்தபிக்குகளின் ஆலோசனையைப் பெற்று தப்புலனுடன் ஒரு உடன்படிக்கை மேற்கொள்ள ஒத்துக்கொண்டான். இந்த உடன்படிக்கையின் அடிப்படையில் முதன்முறையாக கால்க கங்கை உரோகணத்துக்கும் அனுரை அரசுக்குமான எல்லையாக வகுக்கப்பட்டது (மவ. 48:129 - 133).

ஆய்வாளர்களில் சிலர் கால்க கங்கை (கால்ஃக |கங்கா, gāṅgā) என்பதை மகாவலி கங்கையாக இருக்கலாம் என்று ஊகிக்கின்றனர் (Geiger, 1953:122ff) எனினும் கால்க கங்கையை கல்லோயா (கல் கங்கை) என்று வாசிக்கும் போது, அது இன்றைய கீழைக்கரையின் மத்திய பகுதியை ஊடறுத்துச் செல்லும் கல்லாற்றையே குறிக்கும். அது எப்படி?

நிற்க; இரண்டாம் மகிந்தனை அடுத்து அனுரையை ஆண்டவன் அவன் மகன் உதயன் (797 - 801). உதயன் காலத்தில் உரோகணத்தின் ஆப்பாவாக இருந்தவன் தாதாசிவன் என்கின்றது மகாவம்சம் (மவ. 49:10). இவன் காலத்தில் உரோகணத்தின் அரசியல் கொந்தளிப்பானதாகவே இருந்தது. தாதாசிவனின் மகனான இளைய மகிந்தன் தந்தைக்கெதிராகப் புரட்சி செய்ததுடன் அனுராதபுரத்துக்கு ஓடி அங்கு ஆண்ட உதயனிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். உதயன் அவனை அரவணைத்து தன் மகள் தேவா என்பவளையும் அவனுக்கு மணமுடித்து

வைத்ததுடன், தாதாசிவனுக்கு எதிராக தன் படையையும் அளித்து மகிந்தனுக்கு ஆசி கூறி அனுப்பினான். அந்தப்போரில் தாதாசிவன் தோற்று சம்புத்தீவுக்கு (இந்தியா) ஓடிவிட்டதாகச் சொல்கிறது மகாவம்சம் (மவ. 49: 10 - 13). உரோகணத்தின் ஆதிபாதன் ஒருவனுக்கு எதிராக அனுரை அரசன் படை கொண்டு செல்ல அனுமதித்திருக்கிறான் என்பது, அவன் அனுரை ஆட்சியாளனுக்கு அச்சுறுத்தலாக, அங்கு பலம் வாய்ந்த ஆட்சியாளனாக நீடித்திருக்கிறான் என்பதற்கே சாட்சியாகிறது.

தாதாசிவன் ஒரு முக்கியமான வரலாற்றுப் பாத்திரம் என்பதையும், அப்போதைய அரசியலில் கல்லோயா ஆறு முக்கியமானதாக இருந்தது என்பதையும் உறுதிப்படுத்தும் சில சான்றுகள் கீழைக்கரையில் கிடைக்கின்றன. அவை வேகம்பற்று, வடக்கு இராசக்கல் மலையில் கிடைக்கும் மூன்று எட்டாம் நூற்றாண்டு பழஞ்சிங்களக் கல்வெட்டுகள்.

தாதாசிவனே நேரடியாகப் பொறித்த கல்வெட்டொன்று அங்கு கிடைத்துள்ளது. அங்கிருந்த “அரித்தாரா” விகாரத்தில் வசிக்கும் புத்த சமயப் பெரியோருக்கு மாளத்தை, குளவெளி, மீவன்காமம் என்ற இடங்களில் இருந்த நான்கு பாயல் நிலத்தை கொடையளிப்பதற்கான அப்பா தாதாசிவனின் (சிங்களம்: தள்சிவ, dāṅsiṅva) ஆணையை இளம் சனபதத்தைச் சேர்ந்த தாதன் (சிங்களம்: தய், dayi) என்பவன் கல்வெட்டில் பொறித்துள்ளான்.

தாதாசிவனுடைய சமகாலத்தில் பொறிக்கப்பட்ட இன்னும் இரு கல்வெட்டுகள் இராசக்கல் மலையில் கிடைக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று வீராங்குரன் என்பவனின் ஆணையின் கீழ் பொறிக்கப்பட்டது. இன்னொன்று சேனன் என்பவனின் ஆணையின் கீழ் பொறிக்கப்பட்டது.

வீராங்குரனின் கல்வெட்டு அதே அரித்தாரா விகாரத்து துறவிகளுக்கு சரட்வாக்கை

என்ற இடத்தில் இருந்த மகாவெகின்னை நான்கு பாயல் நிலம் கொடையளிக்கப்பட்டதைச் சொல்கின்றது. சேனனின் கல்வெட்டு இளம் சனபதத்தில் இருந்த பயத்வாக்கையின் கழல்வெளி நான்கு பாயல் நிலமும், கல்லோயாவின் வலது கரையில் இருந்த சொறுயூர் (ஒரு) பாயல் நிலமும் இளம் சனபதத்தின் வீராங்குரனால் சேனனின் ஆணையின் கீழ் பொறித்து வழங்கப்பட்டதாகச் சொல்கின்றது.

இந்த மூன்று இராசக்கல் மலைக் கல்வெட்டுகளும் முக்கியமான சில வரலாற்றுத் தகவல்களைச் சொல்கின்றன. முதலாவது, கல்லோயாவின் பெயர் (சிங்களம் : கல் ஃகோய், gal hōy) இடம்பெறுகின்ற முதலாவது வரலாற்று ஆவணம் இராசக்கல் மலையில் தான் கிடைக்கின்றது. பொபி 2 ஆம் 3 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கல்வெட்டு - இலக்கியச் சான்றுகளில் தீகவாபி என்று நாம் சந்தித்த ஒரு நிருவாகப்பிரிவை இங்கு முதன்முறையாக தீர்க்கமண்டலம் (சிங்களம்: திகாமடுல்ல, digāmadulla) என்ற பெயரில் காண்கிறோம். இக்கல்வெட்டுகளின் காலத்துக்கு எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்வரை கிரிகும்பீரம் என்ற புத்த சமய மடம் இயங்கிவந்த இடத்தில் அரித்தாரா என்ற பெயரில் தொடர்ந்தும் ஒரு விகாரம் இயங்கிகொண்டிருப்பதையும் இங்கு காண்கிறோம்.

அந்த இடத்தில் “இளம் |சனபதம்” (சிங்களம்: லம் |சனவு, lam janavu) என்ற பெயரில் ஒரு நிருவாக அலகு இருப்பதும் அதனுடன் மகாவம்சத்தில் இடம்பெறும் ஒரு ஆதிபாதனே தொடர்புறுவதும் இந்த இடத்தின் அரசியல் முக்கியத்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்தச் சான்றுகளே, மகாவம்சத்தில் வரும் உரோகணத்தின் எல்லை கால்க கங்கையாக கல்லோயாவை அடையாளப்படுத்தத் தூண்டுகின்றன. கல்லோயாவின் தெற்கில் இருந்து

எல்லா அரசர் கதைகளையும் போலவே மகாவம்சமும் அதன் பின்னர் இராசாவும் இராணியும் சந்தோசமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள் (மவ.48:64-65) என்று கூறினாலும், உண்மையில் சங்காதேவியும் அவள் புருசன் அக்கபோதியும் அதன்பின்னர் என்ன ஆனார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியாது. வரலாற்று ஆய்வாளர்களும் இப்போது உங்களுக்கு அந்தக் கதை தானா முக்கியம் என்று விட்டு வேறொன்றைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்; அக்கபோதி தன் சக்களத்தின் அக்கபோதியை வெல்வதற்கு முன் முழு உரோகணத்தையும் வெல்கிறான் என்பதுவே அது.

உரோகணத்தின் எல்லையை இன்னும் வடக்கே ஆக்கிரமிக்கச் செய்யப்பட்ட முயற்சி அல்லது மறைமுக அறைகூவல் என கல்லோயாவின் வடகரையில் பொறிக்கப்பட்ட இக்கல்வெட்டைச் சொல்லலாம்.

வரிவடிவம், சொற்களின் அடிப்படையில் வீராங்குரனும் சேனனும் தாதாசிவனுக்கு சற்று முன்பின்னாக வாழ்ந்த அரசியல் பெருமக்கள் என ஊகிக்கமுடிகின்றது. ஆனால் அவர்களது பெயர்களுக்கு முன் ஆதிபாதன் (ஆப்பா) என்ற பட்டம் இடம்பெறாவிடினும், அவர்கள் வலுமிக்க ஆட்சியாளர்கள் என்பது தெரிகிறது. அவர்களின் பெயர்கள் வம்ச இலக்கியங்களிலும் இடம்பெறவில்லை. ஒருவேளை தாதாசிவனுக்கு முன்பு உரோகணத்தின் ஆதிபாதனாகச் சொல்லப்படும் தப்புலனின் படையெடுப்பில் உதவியதாக மகாவம்சம் சொல்லும், அவனது இரு சகோதரிமாரின் பெயர் குறிப்பிடப்படாத மைந்தர்கள், இந்த வீராங்குரனும் சேனனும் ஆகலாம். அவர்கள் இருவர் எனின் சேனனின் கல்வெட்டில் வரும் “இளம் சனபதத்தின்” வீராங்குரனும், இரண்டாம் கல்வெட்டைப் பொறித்த வீராங்குரனும், வேறுவேறு நபர்கள் என்றே கொள்ளமுடிகின்றது.

மாளத்தை என்பது மல்வத்தைக்கு அருகே இருந்த ஓரிடம். அப்பகுதியில் “இளம் டசனபதம்” என்றோர் நிருவாகப்பிரிவு இருந்ததை இக்கல்வெட்டுகள் உறுதிசெய்கின்றன. எட்டாம் நூற்றாண்டிலும் தீகமண்டலம் மக்கள் குடியிருப்புகள் நிறைந்த நிலப்பரப்பாக நீடித்து வந்ததும், அங்கிருந்த புத்தமடம், கல்லோயா என்பன முக்கியமான அரசியல் களங்களாக விளங்கியதும் இந்தச் சான்றுகள் மூலம் தெரியவருகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. அக்கபோதி என்பது மத்திய கால இலங்கையில் மிகப்பிரபலமான பெயர் போலிருக்கிறது. இலங்கை அரசரில் அதிகமானோர் சூடிக்கொண்ட பெயரும் அது தான். ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை அனுரை அரியணையை அலங்கரித்த ஒன்பது அக்கபோதிகள் வரலாற்றில் பதிவாகி இருக்கிறார்கள்.
2. இரண்டாம் மகிந்தன் மகாவம்சத்தில் இடம்பெறுகின்ற மிகச்சிறந்த மன்னர்களுள் ஒருவன். அவன் நாட்டு மக்களின் நலனுக்காக உழைத்து, புத்தத்துக்குச் சமனான வேறு சமயங்களின் கடவுளருக்குக் கோவில் அமைத்தது, தமிழருக்கு குதிரைகளைப் பரிசளித்தது, பிச்சை எடுக்க நானும் ஏழைகளுக்கு இரகசியமாக உதவியது உள்ளிட்ட பல நற்பணிகளைச் செய்ததை அந்நூல் நெகிழ்வோடு விவரிக்கிறது (மவ. 48:141 - 148)
3. இந்த நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் தான் பழைய பிராமி வடிவிலிருந்து சிங்கள எழுத்துக்கள் ஓரளவு இன்றைய வடிவை அண்மித்து எழுதப்பட ஆரம்பிக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட இதே காலத்தில் தான் தமிழி வரிவடிவிலிருந்து தமிழ் எழுத்தும் இன்றைய பல்லவ வரிவடிவத்தைப் பெறத்தொடங்கியது என்பதை வரலாற்றில் காண்கிறோம். எவ்வாறெனினும் இக் கல்வெட்டிலொன்றில் ‘இசா’ என்ற

சிங்களச் சொல் யகர முன்னொட்டுப் பெற்று ‘யிசா’ என்று இடம்பெற்றுள்ளதை அக்காலத் தமிழ் மொழியின் தாக்கம் (இது>>யிது, ஆனை>>யானை) என்கிறார் பேரா.சி. பரணவிதான (EZ, Vol. IV, p.171)

4. இது எட்டாம் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையில் இருந்த நில அளவைகளில் ஒன்று. சிங்களத்தில் இதன் பொருள் தெளிவில்லை. இது தமிழ் ‘பாய்ச்சல்’ இல் இருந்து வந்திருக்கக்கூடும்.
5. C V, part III, p.137
6. EZ, Vol. IV, pp. 173 - 174.
7. மல்வத்தையின் பழைய பெயரான மாளவத்துகம் என்ற பெயரும், மாளத்தையின் இன்னொரு வடிவமான “மலுத்த” என்ற பெயரும் மகாவம்சத்தின் வேறோர் இடத்தில் அடுத்தடுத்து இடம்பெற்றுள்ளன. எனவே இவை இரண்டும் வேறு வேறு இடங்கள். பெயர் ஒற்றுமையை மாத்திரம் கருத்தில் கொள்ளும் போது ஒருவேளை மாளத்தையே இன்றைய மல்லிகைத்தீவு ஆகலாம்.

உசாத்துணைகள்

1. Geiger. W. (Ed.). (1953). Culavamsa, Volume I, Colombo : Ceylon Government Information Department,.
2. Paranavitana, S. (1994). Three Rock Inscriptions in Rāssahela. in Codrington, H.W., & Paranavitane, S. (Eds.) Epigraphia Zeylanica, Volume IV, pp. 169 - 176.
3. Ranawella, G.S. (2005). Inscriptions of Ceylon, Vol V, part III, Sri Lanka: Department of Archaeology.
4. _____ . (2018). History of the Kingdom of Rohana: From the Earliest Times to 1500 AC. Colombo: Ministry of Higher Education and Department of Archaeology.

(தொடரும்)

வ. ஜெயமுருகன்

சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வாளரான இவரது எழுத்துக்கள் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கவனம் கொள்வதுடன் போரின் பின்னரான நினைவுகொள் காலத்தின் மீள் கட்டமைப்புகள் மீதும் அழுத்தம் கொடுக்கிறது. இவர், அபிவிருத்திக் கல்விக்கான கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக 'இலங்கையின் போரின் பின்னரான அபிவிருத்தி முரண்நிலை' என்னும் கருப்பொருள் மீதான ஆய்வை முன்னெடுத்தவர். இவ் ஆய்வு நூலாக வெளிவரவுள்ளது. சர்வதேச கிறிஸ்டின் பல்கலைக்கழகத்தில் 'M.A in Peace Study' ஆய்வுப் பட்டம் செய்ய ரோட்டரி (Rotary Peace Fellow) புலமைப்பரிசுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.

இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் 'டெங்கு' ஏற்படுத்தும் பொருளாதாரச் சூமை

டெங்கு நோயின் உலகளாவிய பரவல் சமீபத்திய தசாப்தங்களில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் அதிகரித்து வருகிறது. ஆனால் அதன் பொருளாதாரத் தாக்கங்கள் பற்றிய விரிவான கவனம் குறைவு. அது பற்றிய தகவல்கள், ஆதாரம் சார்ந்த கொள்கைகள் மற்றும் ஆய்வுகள் அரிது. எவ்வாறாயினும், இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில், டெங்குவின் பொருளாதாரச் சூமை மீதான கவனத்தை ஈர்க்கும் முகமாக இவ் ஆரம்ப விசாரணை முன்வைக்கப்படுகிறது. ஆழமான விசாரணைக்கான ஒரு ஒரு பாதையின் ஆரம்பமாக இம்முயற்சி அமையலாம்.

உலகளவில் டெங்குவின் மொத்த ஆண்டுச் செலவு 8.9 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நோய், குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகங்கள் மீது மிகப்பெரிய சுகாதார, பொருளாதார

மற்றும் அரசியல் சூமையைச் சுமத்துகிறது. கடந்த சில தசாப்தங்களில், மாறிவரும் சுற்றுச்சூழல், பொருளாதாரம் மற்றும் சமூகக் காரணிகளுக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக டெங்குவின் அதிர்வெண் மற்றும் அளவு படிப்படியாக அதிகரித்துள்ளது (dengue frequency, magnitude, and extent). டெங்கு வைரஸ் பரவும் நாடுகள் மற்றும் பிராந்தியங்களில் 2.5 பில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் ஆபத்தில் வாழ்கின்றனர் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சமூக, பொருளாதார நெருக்கடியும் இலங்கையின் சுகாதாரத் துறையின் மீதான அதன் தாக்கமும்

தற்போதைய இலங்கையின் சுகாதாரத்துறை, வரலாற்றில் மிகவும் ஒரு மோசமான சமூக, பொருளாதார நெருக்கடியின் மத்தியில் சிக்கியுள்ளது.

ஒரு காலத்தில் வலுவான சுகாதார அமைப்பு என புகழப்பட்ட ஒரு துறை வீழ்ச்சியை நெருங்குகிறது. மருத்துவக் கட்டமைப்பானது மின் பற்றாக்குறை, மருந்துகள் பற்றாக்குறை மற்றும் உபகரணங்கள் பற்றாக்குறை ஆகியவற்றால் ஆபத்தில் வீழ்ந்துள்ளது. நாடு முழுவதும் பல சுகாதார ஊழியர்களின் நாளாந்த வேலை நிறுத்தம் தொடர்கிறது. சம்பள முரண்பாடு மற்றும் சம்பள உயர்வு அதன் பிரதான பின்புலம். ஒட்டுமொத்தமாக, இலங்கையில் சுகாதார அமைப்பு தோல்வியில் இருந்து எப்போது மீளமுடியும்?

நான்கு தசாப்த கால உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் கோவிட்-19 தொற்றுநோய் ஆகியவற்றின் தாக்கம் ஏற்கனவே இலங்கையின் சுகாதாரத் துறையை கடுமையான அழுத்தத்திற்கு உள்ளாக்கியுள்ளது. மேலும், தற்போதைய பொருளாதார நெருக்கடி நாட்டின் சுகாதார அமைப்பின் நிலைத்தன்மைக்கு அதிக அழுத்தத்தைச் சேர்த்துள்ளது. நிதி நெருக்கடி நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் சுகாதார அமைப்பைக் கரைக்கும் நிலை நாளாந்தம் நடைபெறுகிறது.

பொருளாதார நெருக்கடியின் போது, அரசாங்கங்கள் தங்கள் சமூகச் செலவினங்களைக் குறைக்க ஆரம்பிக்கும். மேலும், சுகாதாரச் சேவைகளுக்கான தரம் இறங்கும். தனியார் துறையில், சிகிச்சைக்கு கேள்வி அதிகரிக்கும் கூடுதலாக, அதிகரித்து வரும் உணவு விலைகளுடன் குழந்தை மற்றும் தாய்வழி ஊட்டச்சத்து மற்றும் பிற சுகாதார விளைவுகள் மோசமடையும். மக்கள் உணவின் அளவையும் தரத்தையும் குறைக்கத் தள்ளப்படுவர்.

ஒரு காலத்தில் அதன் வலிமை மற்றும் செலவுசெயல்திறன் ஆகியவற்றிற்காக நன்கு அறியப்பட்ட இலங்கையின் சுகாதார அமைப்பு அதன் முதல் வீழ்ச்சியை காண்டிருக்கிறது. பொருளாதார நிதி நெருக்கடியின் பாதகமான பாதிப்புகள், பல ஆண்டுகளாக நாடு அடைந்துள்ள பாராட்டத்தக்க முன்னேற்றத்தைத் தடுத்து பின்னோக்கி தள்ளும். மேலும், முழு இலங்கையிலும் குழந்தைகளிடையே ஊட்டச்சத்து குறைபாடு, தொற்று நோய்கள் மற்றும் மனநலப் பிரச்சினைகள் பரவலாகும்.

அதிகரித்து வரும் டெங்குப் பாதிப்பின் பொருளாதாரச் சூமை

டெங்குவை கட்டுப்படுத்துவது ஏன் கடினமாக உள்ளது? டெங்குவுக்கு எதிரான தடுப்பூசி எதுவும் இல்லாததால், டெங்கு தொற்றுநோயின் வாய்ப்பு கவலையளிக்கிறது. மேலும், குறிப்பிட்ட வைரஸ் தடுப்பு மருந்துகள் எதுவும் சிகிச்சையில் பயனுள்ளதாக இருப்பதாகக் காட்டப்படவில்லை. டெங்கு என்பது நான்கு நெருங்கிய தொடர்புடைய ஃபிளவி வைரஸ்களில் ஏதேனும் ஒன்றால் ஏற்படும் நோயாகும்.

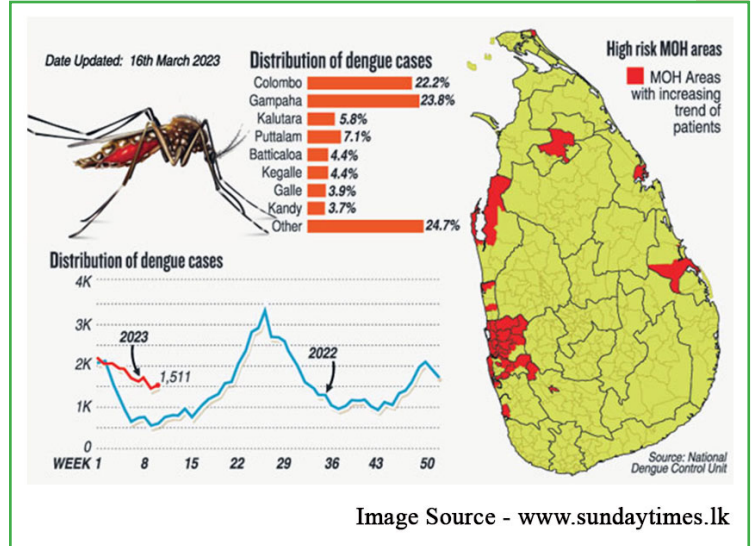
இலங்கையில் டெங்குவினால் ஏற்படும் இறப்பு விகிதம் என்ன? 2017 ஆம் ஆண்டில், 186,101 சந்தேகத்திற்கிடமான டெங்கு நோயாளர்கள் பதியப்பட்டார்கள். மற்றும் 440 டெங்கு தொடர்பான இறப்புகள் சுகாதார அமைச்சின் தொற்றுநோயியல் பிரிவுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. 1996 ஆம் ஆண்டு டெங்கு, நோயறிதலுக்குரிய நோயாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதன் பின்னர், இலங்கையில் ஒரே வருடத்தில் பதிவாகிய சந்தேகத்திற்கிடமான எண்ணிக்கையில் இதுவே அதிகூடிய எண்ணிக்கையாகும். இலங்கையில்

அதிகரித்து வரும் டெங்குப் பாதிப்பு, ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சுகாதாரக் கவலை மட்டுமல்ல, இலங்கையின் மிகப்பெரிய பொருளாதார இழப்பும் கூட. நிபுணர்கள் ஆண்டு தோறும் இதனால் இழக்கும் தொகை பல பில்லியன்களில் இருக்கும் என்று கூறுகின்றனர். இலங்கையில் கடந்த வருடம் டிசம்பர் முதல் வாரத்தில் 80,000 இற்கும் அதிகமான டெங்கு நோயாளர்கள் பதிவாகியிருந்ததாகவும் 47 பேர் உயிரிழந்துள்ளதாகவும் தேசிய டெங்குக் கட்டுப்பாட்டு பிரிவு (NDCU) தெரிவித்துள்ளது. இது தரவு மட்டும் அல்ல; ஒரு சமூகத்தின் மிகப்பெரிய பொருளாதார இழப்பும் கூட. இலங்கையின் உருகுணை பல்கலைக்கழகத்தின் ஆலோசகர், நுண்ணுயிரியல் நிபுணரும் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளருமான டாக்டர் நயனி பி. வீரசிங்க “டெங்குவின் பொருளாதாரச் சுமை கணிசமானதாக உள்ளது. சுகாதார அமைப்புகள் மற்றும் குடும்பங்கள், குறிப்பாக தினசரிக் கூலியில் தங்கிருப்பவர்களின் மீது குறிப்பிடத்தக்க அழுத்தங்கள் உள்ளன. ஊதியங்கள் இழப்பு அதில் மிக முக்கியம் பெறுகிறது. விவசாயம் மற்றும் தொழில்துறை ஆகிய இரண்டும் டெங்குவின் தாக்கத்தினால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. வேலைக்கு வராமல் இருப்பது, குறிப்பாக உழைப்பு மிகுந்த தொழில்களின் உற்பத்தித்திறனை மோசமாகப் பாதிக்கிறது” என்கிறார். “டெங்குவின் சுமை அளப்பெரியது; அது சுகாதாரச் சுமைகளையும் செலவுகளையும் அதிகரிக்கும் அதேவேளை, அது பற்றிய சமூக அக்கறையும் மிகவும் குறைவாகவேயுள்ளது” என பொருளாதார நிபுணர் ரமணன் லக்ஷ்மிநாராயணன் அவர்கள் கணிக்கிறார்.

அதிக காய்ச்சல், கடுமையான தலைவலி, தசை மற்றும் மூட்டு வலி, சுரப்பிகள் வீக்கம் மற்றும் சொறி ஆகியவை இதன் அறிகுறிகளாகும். அடிவயிற்றில் வலி,

ஈறுகள் அல்லது மூக்கில் இரத்தப்போக்கு, வாந்தி அல்லது மலத்தில் இரத்தம் போன்ற கடுமையான அறிகுறிகளும் ஏற்படுகின்றன. நோய்க்குச் சிகிச்சையளிப்பதற்கு பயனுள்ள மருந்துகள் எதுவும் இல்லை என்பது டெங்குவின் மோசமான நிலையாகும். பெரும்பாலானோர் இரு வாரங்களில் குணமடைந்தாலும், அவர்களுக்கு ஏற்படும் நாளாந்த உழைப்பின் இழப்பு மிக அதிகமாகும். குறிப்பாக நாளாந்த தொழிலாளர்களின் நிலை வறுமையின் கீழ் நோக்கிய அசைவுக்குச் செல்கிறது. இவர்களின் நிலை பற்றிய அக்கறை கவனிக்கப்படுவதில்லை.

இலங்கையில், அண்மையில் செய்த ஒரு செலவுப் பகுப்பாய்வு ஆய்வு, நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடியின் போது மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்ட டெங்கு நோயாளிக் 233.76

டொலர்கள் (சுமார் ரூ. 87,500) நேரடி மருத்துவத்திற்காகச் செலவிடப்படுகின்றது என மதிப்பிடுகிறது. தீவிர சிகிச்சை தேவைப்படும் சிக்கல்கள் எழும்போது, செலவு 733.46 டொலர்களாக உயர்கிறது (ரூ. 262,500 இற்கு மேல்). இது குறைந்த வருமானம் கொண்ட குடும்பங்களுக்கு

பாரிய இழப்பாகும். சராசரியாக மாத வருமானத்தில் 77.29 சதவீதத்தை பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் இழக்கின்றன. நேரடி மருத்துவச் செலவுகளைத் தாண்டி, மறைமுகச் செலவுகள் இன்னும் அதிகமாக உள்ளன. சுமையின் வலி முழுச்சமூகத்தையும் பாதிக்கிறது. காரணம், இலவச அரசு மருத்துவச் செலவின் கனதி, அரசு செலவினத்தை அதிகரிக்கிறது. இதன் பொருளாதாரச் சுமை முழு நாட்டையும் பின்தள்ளுகிறது.

நோய்க்கான மருத்துவச் சேவையைப் பெறுவதற்கான நேரடிச் செலவுகள், சேனல் கட்டணம், ஆய்வக ஆய்வுகள், மருந்துகள், மருத்துவச் சேவையைப் பெறுவதற்கான பயணச் செலவுகள் மற்றும் அனுமதிக்கப்பட்ட குடும்ப உறுப்பினர்களைப் பார்ப்பது போன்றவை இச் செலவுகளுட் சில. ஒரு நோயாளியின் நேரடி வீட்டுச் செலவு 16.29 டொலர்கள் (ரூ. 5,950) ஆகும். இது தீவு நாட்டின் ஒரு நபரின் சராசரி மாத வருமானத்தில் கிட்டத்தட்ட 4 சதவீதம் ஆகும்.

டெங்குவின் பொருளாதார தாக்கம் பன்முகத்தன்மை கொண்டது. இலங்கையில் உள்ள கணிசமான குடும்பங்களில் ஒரு உறுப்பினர் மட்டுமே வேலை செய்கிறார். தொற்று நோய்களுக்கான சர்வதேச இதழில் வெளியிடப்பட்ட 2019 ஆய்வின்படி, நாட்டில் டெங்கு காரணமாக சராசரியாக 22 வேலை நாட்கள் இழப்பு அல்லது பணிக்கு செல்லமுடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. குடும்பத்திற்கான நேரடி மற்றும் மறைமுகச் செலவுகளை சேர்க்கும் போது, அது 77.29 வீதமாகும். இது இலங்கையின் மாதாந்தக் குடும்ப வருமானத்தில் நான்கில் மூன்று பங்காகும். இந்நோயின் தொற்றுநோயியல் மாற்றமடைந்து, தற்போது சிறுவர்கள் மற்றும் பெரியவர்களையும் பாதிக்கிறது. எனவே இலங்கையில் கடந்த காலத்தை விட எதிர்காலத்தில் இதன் பொருளாதாரத் தாக்கம் அதிகமாக இருக்கும். டெங்குவின் நீண்டகால விளைவுகள்,

குறிப்பாக குழந்தை நோய்த்தொற்றுகள், பள்ளிக்குச் செல்லாத நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. இது எதிர்கால வருமானத்தைப் பாதிக்கும். எவ்வாறாயினும், நோயாளிகள் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்படாவிட்டாலும் கூட, டெங்கு காய்ச்சல் இருப்பதாக சந்தேகிக்கப்பட்டால், அவர்கள் தினசரி தங்கள் மருத்துவரைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும், ஏனெனில் பிளாஸ்மா கசிவின் உருவாக்கத்தைக் கண்டறியும் சோதனைகள் எங்களிடம் இல்லை.

நகரமயமாக்கல், அதிகரிக்கும் பயணங்கள் மற்றும் காலநிலை ஆகியவற்றின் உலகளாவிய மாற்றங்கள் டெங்கு பரவுவதற்குப் பங்களிக்கின்றன. காலநிலை மாற்றம் டெங்குவின் முதன்மைக் காவி 'ஏடிஸ் எஜிப்டியின்' வரம்பை, பெருக்கத்தை அதிகரிக்கிறது. டெங்கு நோயின் பொருளாதாரப் பாதிப்பைக் குறைக்க டெங்கு நோயாளர்களின் எண்ணிக்கையைக் கட்டுப்படுத்துவது மிக முக்கியம். பொதுமக்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துவது, நோயைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான கொள்கைகளை அமல்படுத்துவது அவசியம். சுகாதாரக் கல்வித் திட்டங்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் தூய்மைக்கான சட்ட நடவடிக்கைகள் உட்பட தடுப்பு நடவடிக்கைகளின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட வேண்டும். இலங்கையில் நோயைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான முறைகள் செயலிழந்து இருப்பது. டெங்குவின் பொருளாதாரச் சுமையை மேலும் பல மடங்கு அதிகரிக்கப்போகிறது.

இலங்கையின் தொற்றுநோயியல் பிரிவின் தகவலின் படி, 2024 இல் பதிவுசெய்யப்பட்ட டெங்கு நோயாளர்களின் எண்ணிக்கை 24,000 இணைத் தாண்டியுள்ளது. மே 23 வரை, 2024 ஆம் ஆண்டில், மொத்தம் 24,227 நோயாளர்கள் பதிவாகியுள்ளனர். இதில் அதிகபட்சமாக கொழும்பு மாவட்டத்தில் 5,183 பேர்

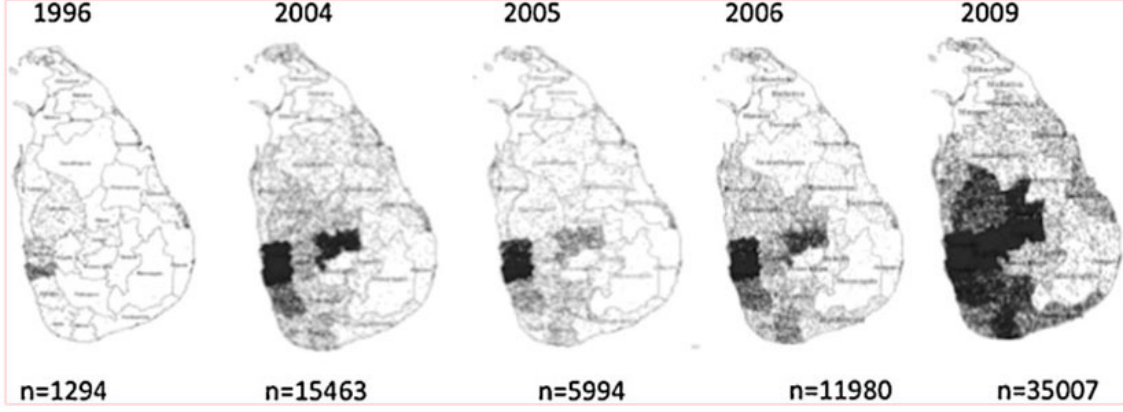

Image Source - www.sciencedirect.com

பதிவாகியுள்ளனர். மேல் மாகாணத்தில் 8,711 பேர் மட்டும் பதிவாகியுள்ளனர். இலங்கையின் பல பகுதிகளில் கடந்த சில நாட்களாக கணிசமான மழை பெய்து வருவதால், டெங்குவைத் தடுப்பதற்காக சுற்றுப்புறங்களை சுத்தமாக வைத்திருக்கவும், நுளம்பு பெருகும் இடங்களை அழிக்கவும் சுகாதார அதிகாரிகள் மக்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், நிலைமை கட்டுப்பாட்டுக்குள் இல்லை.

2023 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 25 ஆம் தேதி வரை இலங்கையில் 61,361 டெங்கு நோயாளர்கள் பதிவாகியுள்ளனர். 2022 ஆம் ஆண்டின் 34 ஆவது வார இறுதி வரை (ஆகஸ்ட் 26) பதிவான 53,181 நோயாளர்களுடன் ஒப்பிடுகையில், 2023 ஆம் ஆண்டில், 34 ஆவது வாரத்தில் (19 முதல் 25 ஆகஸ்ட் 2023 வரை) மொத்தம் 1,219 டெங்கு நோயாளர்கள் பதிவாகியுள்ளனர்.

2017 இல், இலங்கையில் எதிர்பாராத அளவு டெங்கு தொற்றுநோய்த் தாக்கம் ஏற்பட்டது. மொத்தம் 186,101 நோயாளிகள் மற்றும் 440 டெங்கு தொடர்பான இறப்புகள் நிகழ்ந்துள்ளன. 2017 ஆம் ஆண்டிற்கான தேசிய கண்காணிப்புத் தரவை முந்தைய ஐந்து ஆண்டுகளின் தரவுகளுடன் ஒப்பிடுவதன் மூலம் இந்தத் தொற்றுநோய் விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது. இலங்கையின் அனைத்து மாவட்டங்களிலும், 2017 இல் டெங்கு நோயின் தாக்கம் கடந்த ஐந்து வருடங்களில் ஏற்பட்டதை விட கணிசமாக

அதிகரித்துள்ளது. பள்ளிக்குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்கள் அதிக வயதானவர்களைக் காட்டிலும் மருத்துவ ரீதியாக அதிக அறிகுறிகளைக் கொண்டிருந்தனர். 2017 ஆம் ஆண்டில் டெங்குக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளுக்காக அரசாங்கத்தின் நேரடிச் செலவு 12.7 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களாகும்.

டெங்கு முகாமைத்துவத்தின் ஒட்டுமொத்தச் சுகாதார அமைப்பு நிதிச் சமை, 2012 இல் சுகாதார அமைப்பின் வரவு செலவுத் திட்டங்களின் மூலம் செலவழிக்கப்பட்டது. இது 452.9 மில்லியன் இலங்கை ரூபாய் (அமெரிக்க \$3.5 மில்லியன்) ஆகும்.

வடக்கு மாகாணத்தில் டெங்கு பரவல்

2023 ஆம் ஆண்டு வட மாகாணத்தின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் அதிகளவு டெங்கு நோயாளர்கள் பதிவாகியுள்ளதாக டெங்கு நிலைமை மீளாய்வுக் கூட்டத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது. யாழ். மாவட்டத்தில் மட்டும் இந்த வருடத்தின் இதுவரையான காலப்பகுதியில் டெங்கு காய்ச்சலால் 3 பேர் உயிரிழந்துள்ளதுடன், 2192 பேர் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். டெங்குக் காய்ச்சல் பரவாமல் தடுக்கவும், பொதுமக்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தவும், கிராம அளவில் கலந்துரையாடல்களை நடத்த வலியுறுத்தி பல ஆலோசனைகள் பின்பற்றப்பட்டன. பராமரிக்கப்படாத நிலங்கள் தொடர்பாக நில உரிமையாளர்கள்

மீது விரைவான சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கவும், கைவிடப்பட்ட மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்ட கழிவு நீர்க் கால்வாய்களை அமைக்கவும் என பல யோசனைகள் முன்மொழியப்பட்டு வழிமொழியப்பட்டன.

நாட்டில் தற்போது நிலவும் மழையுடன் கூடிய காலநிலையால் டெங்கு பரவல் தீவிரமடைந்துள்ளது. இதனால், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 47.2 வீதமாக அதிகரித்துள்ளதாக தேசிய டெங்கு கட்டுப்பாட்டு பிரிவு தெரிவித்துள்ளது. கடந்த 13 திகதி முதல் 19 வரையான காலப்பகுதியில் இவ்வருடம் ஆரம்பமான 20 ஆவது வாரத்தில் 770 பேரும், 19 ஆவது வாரத்தில் 523 பேரும் டெங்கு நோயினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். 19 ஆவது வாரத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 20 ஆவது வாரத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளதெனவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. 19 ஆவது வாரத்தில் 08 ஆக இருந்த டெங்கு அபாய வலயங்களின் எண்ணிக்கை 20 ஆவது வாரத்தில் 09 ஆக அதிகரித்துள்ளது. நோய்த் தாக்கத்தின் தீவிரம் மேலும் அதிதீவிரத்தை நோக்கிச் செல்லும் என்பது தெரிகிறது.

2023 இல் டெங்கு நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 24,481 ஆகவும், உயிரிழந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 09 ஆகவும் உள்ளது. மொத்த டெங்கு நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் 36 வீதமானோர் மேல் மாகாணத்திலும், 18.1 வீதமானோர் வட மாகாணத்திலும், 8.9 வீதமானோர் மத்திய மாகாணத்திலும், 7.3 வீதமானோர் தென் மாகாணத்திலும், 9.4 வீதமானோர் சப்ரகமுவ மாகாணத்திலும் பதிவாகியுள்ளனர். கொழும்பில் 5,244 பேர், யாழ்ப்பாணத்தில் 3,887 பேர், கம்பஹாவில் 2,293 பேர், களுத்துறையில் 1,844 பேர், குருநாகலில் 1,090 பேர், இரத்தினபுரியில் 1,272 பேர், காலியில் 1,156 பேர், கேகாலையில் 1,037 பேர், புத்தளத்தில் 692 பேர் டெங்கினால்

Image Source - vdialogue.earth

பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

எப்படித் தடுப்பது?

நுளம்பை ஒழிப்பதுதான் இதற்கான சரியான வழி. நுளம்பு பெருகும் இடங்கள் பல பாதிக்கப்பட்ட நோயாளிகளின் அருகாமையிலேயே காணப்படுகின்றன. இனப்பெருக்கம் செய்யும் இடங்களை அகற்றுவதன் மூலம் டெங்குவைக் கட்டுப்படுத்தலாம். நுளம்புகள் பொதுவாக நீர் சேகரமாகும் கொள்கலன்களில் இனப்பெருக்கம் செய்கின்றன. தேங்கி நிற்கும் தண்ணீரில் முட்டைகள் ஒரு வருடம் வரை உயிர்வாழும். அதே சமயம் முட்டைகள் வறண்ட சுற்றுச்சூழல் நிலைமைகளைத் தாங்கக் கூடியது. அதன் பிறகு, தண்ணீர் கிடைக்கும்போது மற்றும் சூழல் சாதகமாக இருக்கும்போது குஞ்சு பொரிக்கும். டெங்கு நுளம்பு 400 மீட்டர் தூரம் வரை பறக்கக் கூடியது. முட்டையிடுவதற்கான நீர் மனித வாழ்விடத்திற்கு அருகிலேயே உள்ளதால் நுளம்புகளின் பெருக்கம் அதிகரித்துச் செல்கிறது. சுற்றுப்புறத்தைச் சுத்தமாக வைத்திருப்பதாலும், நுளம்புகளை ஈர்க்கும் பாத்திரங்களை அகற்றுவதாலும் மட்டும் டெங்குவின் பாதிப்பிலிருந்து முழுமையாக விடுபடமுடியாது.

இலங்கையில் ஏன் டெங்குவை ஒழிக்க முடியவில்லை?

டெங்குக் காய்ச்சல் இப்போது தீவிர முழுவதும் பரவிவிட்டது. அத்துடன்

இது இலங்கையில் ஆண்டு முழுவதும் அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்துகிறது. இலங்கையில் தேசிய டெங்கு கட்டுப்பாட்டு பிரிவு (NDCU), 2023 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இருந்து 36,628 டெங்கு நோயாளிகள் (மே 24 ஆம் தேதி வரை) பதிவாகியுள்ளதாக அறியத்தந்துள்ளது. உண்மையில், இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் பதிவான நோயாளிகளை விட மூன்று மடங்கு அதிகம். அதைவிட ஆபத்தான விடயம், பாதிக்கப்பட்டோர் பதியப்பட்ட நோயாளிகளை விட மிக அதிகம். இலங்கையில் டெங்குவைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான பொது நடவடிக்கைகளில் 13 வருடங்களாகப் பணியாற்றிய தேசிய டெங்குக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவைச் சேர்ந்த வைத்தியரான நிமல்கா பன்னில ஹெட்டி, “டெங்கு என்பது ஒழிக்க முடியாத ஒரு நோயாகும். ஏனெனில் நுளம்புகள் இனப்பெருக்கம் செய்யும் இடங்கள் ஏராளமாக மறைந்து இருக்கலாம்” எனச் சொல்வது கவனத்துக்குரியது.

டெங்கு தடுப்புச் சவால்கள்

மக்களின் அக்கறையின்மை, தடுப்பதற்குரிய செலவு, விநியோகம், பூச்சிக்கொல்லி எதிர்ப்பு, தடுப்பு நடவடிக்கைகளின் நிலைத்தன்மை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் டெங்குவைத் தடுப்பதற்கு பல சவால்கள் உள்ளன. ‘WHO’ மற்றும் இலங்கைச் சுகாதார முகாமைத்துவத்தினால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட ஒருங்கிணைந்த காவி முகாமைத்துவ (IVM) மூலோபாயத்தை திறம்படச் செயற்படுத்துவதற்கு இந்தக் காரணிகள் தடையாக உள்ளன. டெங்குவை ஒழிப்பது ஏன் கடினமாக உள்ளது? டெங்குவுக்கு எதிராக பயனுள்ள தடுப்பூசி எதுவும் தற்போது இல்லாததாலும், நோய்க்கான குறிப்பிட்ட சிகிச்சை இல்லாததாலும், டெங்கு காய்ச்சல் பரவுவதைக் கட்டுப்படுத்துவது தான் மக்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கும். நமது சுற்றுப்புறத்தை தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ளாததும், நுளம்பு உற்பத்திக்கு காரணமாகிறது. டயர்கள் மற்றும் நீர் தேங்கும் இதர பொருட்களைக் வெளியே வீசுவது

நுளம்பு உற்பத்தியை ஊக்குவிக்கும்.

ஆய்வு செய்யப்பட்ட பள்ளிகள், அரசு நிறுவனங்கள், வழிபாட்டுத்தலங்கள் மற்றும் தொழிற்சாலைகளில் 10% இற்கும் அதிகமான இடங்களில் லார்வாக்கள் இனப்பெருக்கம் செய்யும் இடங்கள் இருப்பது கண்டறியப்பட்டது (Below, Compiled Report from WHO, Sri Lanka 2022).

நிலையான மற்றும் வலுவான அரசியல் அமைப்புகளைக் கொண்ட நாடுகளில் சமூகப் பங்கேற்பு வலுவாக உள்ளது. டெங்கு நுளம்புகள் பெருகும் இடங்களை அகற்ற, உள்ளூர்ச் சபைகளை உள்ளடக்கிய சமூக அடிப்படையிலான திட்டங்களைச் செயற்படுத்த வேண்டும். இதுதான் வளங்கள் குறைவாக உள்ள நாடுகளில், டெங்குக் கட்டுப்பாட்டை உறுதி செய்வதற்கான செலவு குறைந்த மற்றும் நிலையான வழியாகும். குடும்பம், சமூகம் மற்றும் தேசிய அளவில் டெங்குவிற்கு எதிராக சமூகத்தை அணிதிரட்டும் செயற்பாடு டெங்குத் தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாட்டில் பயனுள்ளதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. ‘தாய்லாந்து தேசிய டெங்கு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம்’ அத்தகைய ஒரு வெற்றிக் கதை ஆகும். இது தாய்லாந்து மக்களுக்கு டெங்கு உடல்நலப் பாதிப்புகளை குறைக்க உதவியது. எவ்வாறாயினும், சமூக அணிதிரட்டலுக்கு வளங்கள் மற்றும் அதிகாரங்களின் பரவலாக்கம் மற்றும் அனைத்துப் பங்குதாரர்களிடையே உயர் மட்ட ஒருங்கிணைப்பு தேவைப்படுகிறது. சகல அரசு திணைக்களங்கள் மற்றும் சமூகங்களில் ஒருங்கிணைப்பு இல்லாமை அனைத்து முயற்சிகளின் பயனற்ற நிலைக்கு வழிவகுக்கும். எனவே, அன்றாட சமூகப் பிரச்சினைகளைப் புரிந்துகொள்வதும், டெங்குத் தடுப்புக்கான பயனுள்ள ஒருங்கிணைப்பை உருவாக்குவதும் இன்றைய தேவைகளாகும். டெங்குக் கட்டுப்பாட்டு திட்டங்கள் மீதான மதிப்பீட்டு ஆய்வுகள், நீர் வழங்கல் மற்றும் வடிகால் அமைப்புகளின் சரியான திட்டமிடல் மற்றும் மேலாண்மை மற்றும் அனைத்துப் பங்குதாரர்களின் தீவிர ஈடுபாட்டின் மூலம் டெங்குவைக் கட்டுப்படுத்தலாம். நுளம்பு வளரக்கூடிய

பொருட்களை அப்புறப்படுத்துவது வெற்றிகரமான டெங்குக் கட்டுப்பாட்டுக்கான பயனுள்ள நடவடிக்கையாகும்.

முடிவு

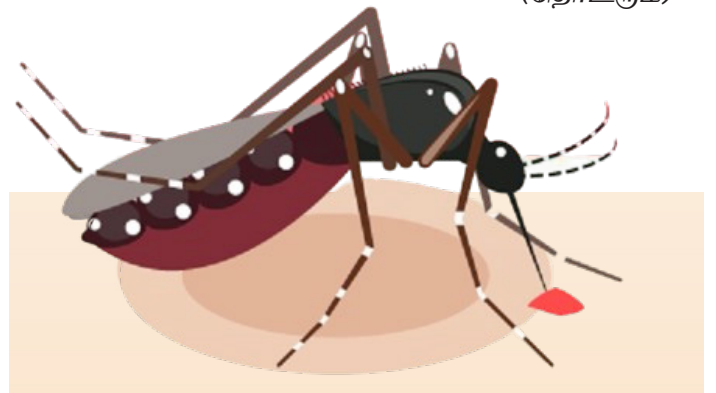
டெங்குவின் பொருளாதாரத் தாக்கம் பன்முகத்தன்மை கொண்டது. இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் டெங்குவின் பொருளாதாரச் சமை மேலும் பாதிப்புக்களை மக்கள் மீது சுமத்துகிறது. முழுமையான மக்கள் அக்கறையின்மை டெங்குவின் பரவலுக்கு பிரதானமான காரணியாக உள்ளது. உள்ளூராட்சி அமைப்புகளின் திண்மக் கழிவு முகாமைத்துவம் தோல்வியுறும் போது டெங்குவின் ஆதிக்கம் தொடங்குகிறது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் திண்மக்கழிவு முகாமைத்துவம் தோல்வியின் விளிம்பில் ஊசலாடுகிறது. திண்மைக் கழிவு கொட்டும் இடங்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளே இதற்குக் காரணம். திண்மக்கழிவு முகாமைத்துவம் முறையாகத் திட்டமிட்டு நடத்தப்பட வேண்டும். ஒன்றிணைந்த மாகாணத் திட்டமிடல் இல்லாமல் இப் பிரச்சினையை தீர்க்க முடியாது. மறுசுழற்சி ஆதார மையங்களை (recycle resource centers) நிறுவுதல் இதற்கு உதவக் கூடியது.

டெங்கு நோய்ப் பரவியதன் பின்பு டெங்கு வாரம், விழிப்புணர்வு வாரம், ஊரெங்கும் பதாதைகள், நாளாந்த அறிவிப்புகள், அரசு மட்டக் கூட்டங்கள், ஊடக அறிக்கைகள் போன்ற செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பது பயனற்றது. உண்மையான டெங்குத் தடுப்புக்கு, முன்கூட்டிய தயாரிப்பு தான் அவசியம். பருவகால மழை ஆரம்பிக்க ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு, மாவட்ட மட்ட உள்ளூராட்சி திணைக்கள ஒத்துழைப்புடன் மாவட்ட மட்ட டெங்கு ஒழிப்பு ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். முழுமையான திணைக்கள ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும் போது தடுப்பின் முழுப்பயனும் கிடைக்கும். மாகாண மட்டத் திட்டமிடல், மாவட்ட மட்ட ஒருங்கிணைப்பு, உள்ளூராட்சி மட்ட அமுலாக்கம் போன்றன நடைமுறைக்குரிய வழிகளாகும்.

உசாத்துணை

1. Dengue Fact Sheet and Situation Report, July 2022, WHO, Sri Lanka, https://cdn.who.int/media/docs/defaultsource/srilankadocuments/denguefactsheet_72022srl.pdf?sfvrsn=49021bd_1
2. Preventing Dengue in Sri Lanka, 8 July 2019 News release, WHO, Sri Lanka, <https://www.who.int/srilanka/news/detail/08072019preventiveactionisvitaltocurtaildengueoutbreakinsrilanka>
3. Severe Dengue Epidemic, Sri Lanka, 2017, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7101108/>
4. 4. Vitharana T, Jayakuru WS. Historical account of dengue haemorrhagic fever in Sri Lanka. WHO/SEARO. Dengue Bull. 1997;21:117-8. [Google Scholar]
5. Increase in the number of dengue patients in Jaffna district - announcement by the Honorable Governor of Northern Province to enlighten the public through village level discussions. <https://np.gov.lk/increaseinthenumerofdenguepatientsinjaffnadistrictannouncementbythehonorablegovernorofnorthernprovincetoenlightenthepublicthroughvillageleveldiscussions/>
6. The impact of population mobility on dengue fever: an experience from northern Sri Lanka , T Kumanan¹, V Sujanitha¹, N Rajeshkannan² Sri Lankan Journal of Infectious Diseases 2019 Vol.9 (2):98102 DOI: <http://doi.org/10.4038/sljid.v9i2.8252> <http://repo.jfn.ac.lk/med/bitstream/701/1880/1/8252306761PB.pdf>

(தொடரும்)

நீண்டகால யுத்தத்தின் முடிவிற்கு பின்னர், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களை மீளக்கட்டமைக்க வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு சாத்தியமாகாத நிலையில், மீள்கட்டுமானத்திற்கும் அபிவிருத்திக்கும் அரசிடமிருந்து போதுமான ஆதரவு கிடைக்காத சூழலே யதார்த்தமாகியிருக்கிறது. இந்நிலையில், வடக்கில் முனைப்படைந்து வரும் தொழில் முயற்சிகளையும் முயற்சியாளர்களையும் பலரதும் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவதே 'வளரும் வடக்கு' எனும் இத் தொடரின் நோக்கமாகும். வடக்குப் பிரதேசத்தில் புலம்பெயர் சமூகத்தின் முதலீடு, புத்தாக்க தொழில் முனைப்புகள், வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் எத்தனிப்புகள், தொழில் முனைவோரின் அனுபவப் பகிர்வு, முயற்சிகளின் தோல்விகளில் இருந்து கற்ற பாடம், வடக்கு பிரதேசத்தில் தனித்துவமாகக் காணப்படக்கூடிய பிரச்சனைகள், உலகளாவிய சமூகத்துடன் இணைந்து முயற்சிகளை வெற்றிகரமாக மாற்றக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாக இத்தொடர் அமையும். இத் தொடர் வடக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள சமூக, பொருளாதார முயற்சிகளை விபரிப்பதோடு மட்டுமே நின்றுவிடாது, அதன் தொடர்ச்சியான அசைவிற்குத் தேவையான முன்னெடுப்புகளின் சாத்தியம் குறித்தும் இலங்கையின் பொருளாதாரப் பின்னணியில் தரவுகளோடு ஆராய்கிறது. இது புதிய முயற்சியாளர்களுக்கு பாடமாக அமைவதோடு மேலும் பல முயற்சியாளர்களை வடக்கை நோக்கி வரவழைக்கும்.

தமிழில் : த. சிவதாசன்

ஜெகன் அருளையா

இக் கட்டுரை ஆசிரியர் ஜெகன் அருளையா, இலங்கையில் பிறந்து தனது 2 வயதில் தனது பெற்றோருடன் பிரித்தானியாவிற்கு இடம் பெயர்ந்தவர். லண்டனில் வளர்ந்து, 1986 இல் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் இயற்கை விஞ்ஞானத்தில் பட்டம் பெற்ற அவர் இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக தகவற் தொழில்நுட்பத் துறையில், அதில் பாதிக்காலம் மென்பொருள் தயாரிப்பாளராக, இலங்கையிலும் வேறு நாடுகளிலும், பிரித்தானிய நிறுவனங்களிலும் பணியாற்றியவர். 2015 இல், நிரந்தரமாக யாழ்ப்பாணத்துக்குக் குடிபெயர்ந்து அங்கு சமூக, பொருளாதாரத் திட்டங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருகிறார்.

சிவன் அருள் இல்லம்:

உலகம் முழுவதும் வாசனைத் திரவியங்களை ஏற்றுமதி செய்யும் வட மாகாண நிறுவனம்

“**தொ**ண்டு, வீட்டில் ஆரம்பிக்கிறது” என்பார்கள். வடமாகாணத்தைத் தளமாகக் கொண்ட சிவனருள் இல்லம் என்னும் தொண்டு நிறுவனம் ஒரு குழந்தைகள் அனாதை இல்லமாகத்தான் ஆரம்பமானது. 2004 ஆழிப்பேரலையால் அனாதைகளாக்கப்பட்ட குழந்தைகளை எடுத்து அது பராமரித்தது. தானமாகக் கிடைத்த பணத்தில் ஆரம்பித்த இவ்வில்லம் இப்போது வருமானமீட்டும் ஒரு பெரிய நிறுவனமாக வட மாகாணமெங்கும் பரந்து நிற்கிறது. அதன் குழந்தைகள் வளர்ந்து முதியவர்களாகும்போது அவர்களுக்கும், வடக்குகிழக்கில் போரால் பாதிக்கப்பட்ட இதர மக்களுக்கும், நிலையான வருமானம் பெற்றுத்தரும் வேலைகளை வழங்கும் நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டதே சிவனருள் இல்லம். இப்போது அது ஐரோப்பா, அவுஸ்திரேலியா உட்பட பல நாடுகளுக்கு பண்டங்களை ஏற்றுமதி செய்யும் ஒரு

நிறுவனமாகப் பரிணமித்திருக்கிறது. இது சிவனருள் இல்லத்தின் கதை.

சுரேனின் கதை : சிவன் அருள் இல்லத்தின் பிறப்பு

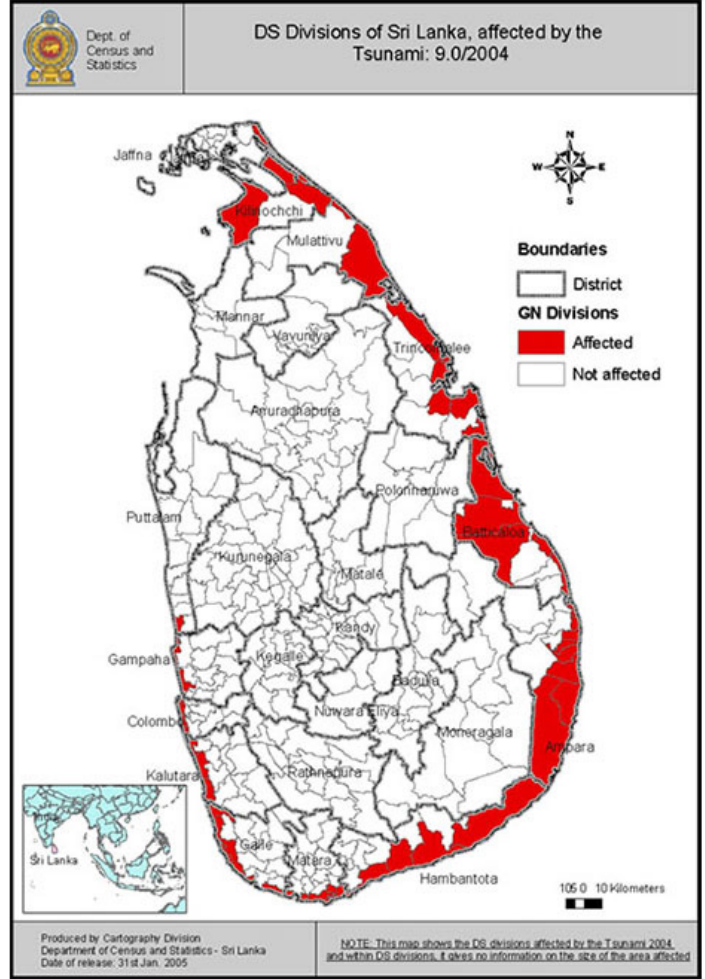
டிசம்பர் 2004 இல் சுரேன் சொர்ணலிங்கம் கொழும்பில் தன் நண்பர், உறவினர்களுடன் நத்தார் பண்டிகையைக் கொண்டாடிக்கொண்டிருந்தார். இலண்டனில் பிரபல பாதணி நிறுவனமான 'நைக்கி' இன் நிர்வாகப் பணியில் கடுமையாக உழைத்து வந்த அவருக்கு தன் மூதாதையர் நாட்டில் விடுமுறைக்காலப் பொழுதுகளைக் குதூகலமாகக் கழிப்பதில் அலாதிப் பிரியம். ஜொலிக்கும் கொழும்பின் நடன மாளிகைகளிலும் உணவகங்களிலும் தன் நண்பர்களோடு நாலு பணத்தைச் செலவு செய்து நாட்டின் பொருளாதாரத்துக்கு வளம் சேர்ப்பது ஒன்றும் அவருக்குச் சிரமமான

காரியமில்லை. கொழும்பில் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து வயிறுகளைக் குளிர வைத்தபின் இன்னும் தெற்கே சென்று பெந்தோட்டைக் கடலில் சில நாட்களுக்கு சுழியோடிக் கழிப்பது என்பது அவரது திட்டம். ஆனால் கடவுள் அவருக்கு வேறுவிதமான திட்டத்தை வைத்திருந்தார். கொழும்பிலுள்ள அவரது நண்பரான மோகன் பாலேந்திரா நத்தார் பண்டிகையைத் தன்னுடன் தான் கழிக்கவேண்டுமென சுரேனை அழுங்குப் பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டார். இதனால் பெந்தோட்டைக் கடலுக்கு சில நாட்கள் அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டது.

கொழும்பில் இருந்த சுரேனிற்கு இலங்கையின் கடலோரப் பகுதிகள் ஆழிப்பேரலையின் (சுனாமி) சீற்றத்திற்குள்ளாகின்றன என்ற சேதி வந்துகொண்டிருந்தது. தொலைக்காட்சியில் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சுரேனுக்கும் மோகனுக்கும் பீதி பிடித்துக்கொண்டது. பெந்தோட்டைக்குப் போன அவர்களது நண்பர்களுடன் தொடர்புகொள்ள முயற்சித்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும்

இன்னும் படகில் களிப்புடன் மிதந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவ்வப்போது எழும் பேரலைகளின் தாலாட்டு அவர்களுக்கு மேலும் இன்பத்தைத் தந்தது. ஆனால் கரையை அடைந்த அவ்வலைகள் உயிர்களைச் சப்பித் துப்பிய கதையை அவர்கள் அப்போது அறிந்திருக்கவில்லை.

ஆழிப்பேரலையின் சீற்றம் கிழக்கு மாகாணத்தைச் சின்னாபின்னமாக்கிவிட்டதை அறிந்த சுரேனும் மோகனும் உடனடியாகச் செயலில் இறங்கினார்கள். கொழும்பு புறக்கோட்டைப் பகுதியில் உள்ள கடைகளில்

ஆழிப்பேரலையால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் - இலங்கை புள்ளிவிபரத் திணைக்களம்

Image Source - www.lankabusinessonline.com

தமது சொந்தப்பணத்தில் மக்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டனர். அவர்களது நண்பர் ஒருவரின் பொதி வண்டியில் தமது பொருட்களை எடுத்துச் சென்று பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் மக்களுக்கு விநியோகித்தார்கள்.

முல்லைத்தீவிலிருந்து மட்டக்களப்பு வரையுள்ள, மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட கரையோரப் பகுதிகள் அரசாங்கத்தின் ஆதரவுக் கண்களுக்குப் படவேயில்லை. எனவே இப்பிரதேசங்கள் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களையே

சிவன் அருள் இல்லக் குழந்தைகள்

Image Source - www.lankabusinessonline.com

நம்பியிருக்க வேண்டியிருந்தன. பண்டங்களை வாங்குவது, பண்டகசாலைகளில் வைத்துப் பராமரிப்பது, நகர்த்துவது, விற்பது போன்ற விநியோகத் தொழிலில் சுரேன் மகா கெட்டிக்காரர் என்ற காரணத்தால் நிவாரணம் வழங்குதல் அவருக்கு மிகவும் இலகுவாகப் போய்விட்டது. தனியாரிடமிருந்து பண உதவிகளைப் பெறுவதற்கும் நிவாரணத்தை விநியோகிப்பதற்கும் அவர் ஒரு பொறிமுறையைச் செயற்படுத்தியிருந்தார்.

கொழும்பில் கிடைக்கக்கூடிய அனைத்துப் பாரவண்டிகளையும் சுரேனும் மோகனும் தமது சேவைக்கென அமர்த்திவிட்டார்கள். தேவையானால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு அவர்கள் இருவரும் நேரடியாகவே சென்றார்கள். தேவைகளைப் பொறுத்து வண்டிகளில் அவர்களே பொதிகளையும் ஏற்றினார்கள். முதலில் அவர்கள் அனுப்பியது குழந்தைகளுக்கான பாலுணவு, குடிநீர், மருந்துகள் ஆகியனவாகும். பின்னர் கம்பளிகளும், கூடாரங்களும் இதர அத்தியாவசியப் பொருட்களும்

ஏற்றப்பட்டன.

சுரேனின் இந்த நிவாரண சேவையில் தொண்டர்களும் படிப்படியாக இணைந்துகொண்டனர். இவர்களில் சிலர் உள்நாட்டுக்காரராகவும் சிலர் விடுமுறையைக் கழிக்க இலங்கை வந்தவர்களாவும் இருந்தார்கள். அடுத்த சில வாரங்களில் தேவைகள் பன்மடங்காகின. தொண்டர்கள் நீண்ட பட்டியல்களுடன் கொழும்புக் கடைத்தெருக்களிலும் சந்தைகளிலும் ஏறி இறங்கினார்கள். இவ்வேளை மோகனின் நண்பியும் இலண்டனில் ஒரு தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தில் நிதிமுகாமைத்துவப் பணிப்பாளராகப் பணியாற்றி வந்தவருமான குலா விக்னராஜா விடுமுறைக்காக, ஆழிப்பேரலை நாளன்று, கொழும்பு வந்திறங்கியிருந்தார். மோசமான நிலைமை அவரையும் சுரேனுடன் இணைத்துவிட்டது. விமான நிலையத்தினூடு வந்திறங்கும் நிவாரணப் பொருட்கள் தாமதமாவது ஒரு பிரச்சினையாக இருந்தது. அவற்றை விரைவாக வெளியிலெடுக்கும் பணி

குலாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. சுங்கத் திணைக்கள அதிகாரிகளுடன் இனிக்கப் பேசி அத்தியாவசியப் பொருட்களை உடனுக்குடன் விடுவித்துக்கொள்ளும் கலை குலாவுக்குக் கைகொடுத்தது.

உலகம் முழுவதுமிருந்து வந்த கொடையாளர்களும், தொண்டர்களும் பல இனக்குழுமங்களிலும் இருந்தார்கள். மனிதரால் உருவாக்கப்பட்ட போரினால் துன்பத்தில் உழன்றுகொண்டிருந்த சாதாரண பிரஜைகளுக்கு கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனையச் சகிக்க முடியாத சாதாரணப் பிரஜைகளான சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள், பறங்கியர் என அனைத்துத் தரப்பினரும் நிவாரணப் பணிகளில் ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்டனர். நிவாரணப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்லும் பாரவண்டிகளின் சாரதிகள், ஏறத்தாழ அனைவருமே சிங்களவர்கள். மிகவும் ஆபத்தான பயணங்களாக இருந்தும் மிகுந்த விருப்போடு அதில் அவர்கள் ஈடுபட்டார்கள். ஆரம்பத்தில் சந்தேகம் கொண்டிருந்தாலும் பின்னர் இலங்கைப் பாதுகாப்பு படையினர் இப்பாரவண்டிகளுக்கு அனுமதிப் பத்திரங்களை வழங்கி அவர்களது பயணங்களுக்கு இடையூறுகள் வராமல் பார்த்துக்கொண்டனர்.

சுரேன் இலண்டனுக்குத் திரும்பியதும் அவரது சகோதரி மஞ்சுவும் கணவன் ஜயேந்திரன் (ஜயா) நமசிவாயமும் இலங்கை வந்தார்கள். மன்னாரில் பிரபல ஆலயமான திருக்கேதீஸ்வரம் கோவில் காணியில் ஒரு பகுதியை எடுத்து அதில் ஆழிப்பேரலையால் அனாதையாக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கான மறுவாழ்வு இல்லமொன்றை ஆரம்பித்தனர்.

ஜயாவின் கதை :

சிவன் அருள் இல்லத்தின் வளர்ச்சி

சிவனருள் இல்லத்தில் தஞ்சமடைந்த முதல் 35 குழந்தைகளும் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களில் சிலர் அனாதைகள்; சிலர் தம்மைத் தாமே பார்த்துக்கொள்ள முடியாத, ஒற்றைப் பெற்றோர்களது அல்லது தாத்தா பாட்டிகளினது பொறுப்பில்

விடப்பட்டவர்கள். இக்குடும்பங்கள் ஓரளவு சுயவாழ்வுக்குத் திரும்பியதும் அவர்களது குழந்தைகள் திருப்பியனுப்பப்பட்டனர். எஞ்சியோர் சிவனருள் இல்லத்தினால் பராமரிக்கப்பட்டனர்.

கோவிலின் மடம் இக்குழந்தைகளின் வீடாகியது. உணவும் உறைவிடமும் இங்கு வழங்கப்பட்டது. சம்பளத்திற்கு அமர்த்தப்பட்ட மூன்று பேர் இவர்களது நல்வாழ்வைப் பராமரித்தார்கள். உள்ளூர்ப் பாடசாலையில் இவர்களுக்கு கல்வி வழங்கப்பட்டது. மூன்று தகரங்களினால் சூழப்பட்ட ஒரு கொட்டகையே அப்போது இந்தப் பள்ளிக்கூடம். புதிய மாணவர்களை இணைத்துக் கொள்வதற்கு முன்னரே இப்பாடசாலை வசதியற்றதாகவிருந்தது. 6 முதல் 15 வயது வரையிலான 40 மாணவர்களுக்கும், 2 ஆசிரியர்களுக்கும் இக்கொட்டகை நிழல் தந்தது. எதிர்பாராத தருணத்தில் புதிய மாணவர்கள் இதன் எண்ணிக்கையை இரண்டு மடங்காக்கினார்கள். நோட்டரி கிளப், இலண்டன் கிங்ஸ் கொலிஜ் மருத்துவப் பள்ளி ஆகியவற்றின் உதவியுடன் சிவனருள் இல்லம் மேலும் மூன்று அறைகள், அடிப்படை வசதிகள், விஞ்ஞானக்கூடம், இசைக்கூடம், கணனிக்கூடம் ஆகியவற்றை நிர்மாணித்துக் கொடுத்தது.

ஆழிப்பேரலை அனாதைக் குழந்தைகளின் முதலாவது குழு இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பியதும் ஜயாவும் மஞ்சுவும் இலண்டன் திரும்பினார்கள். இப்போது அவர்களது அடுத்த பணி நிதி திரட்டுவது. ஜயா இலண்டனில் ஒரு மருத்துவ (radiologist) ஆலோசகராகப் பணியாற்றி வந்தார். மஞ்சு ஒரு ஆசிரியர்.

அடுத்த 3 வருடங்களுக்கு, 2007 வரை சுரேனுடன் இணைந்து அவர்கள் நிதியைத் திரட்டினார்கள். 2006 இல் சிவனருள் இல்லத்திற்கு அருகாமையில், ஊஞ்சல்கள், வழக்கிகள் ஆகியவற்றுடன் கூடிய ஒரு பூங்காவை அவர்கள் நிர்மாணித்தார்கள். 2007 இல் 100 குழந்தைகள் தங்கக்கூடிய விடுதி ஒன்றை நிர்மாணித்தார்கள். பெண்களுக்கு இப் புதிய

விடுதி உறைவிடமாக
மாற, ஆண்கள்
தொடர்ந்தும் மடத்திலேயே
தங்கவைக்கப்பட்டனர்.

2007 இல், இரண்டு மாதக்
குழந்தை உட்பட, சிவனருள்
இல்லத்தில் 70 குழந்தைகள்
இருந்தார்கள். இப்போது
அது, இலங்கையின்
சமூக சேவைகள்
திணைக்களத்தில்
பதியப்பட்ட ஒரு
நிறுவனம். சமூக சேவைகள்
திணைக்களத்தினால்
பாதுகாப்பற்றவர்களென
அடையாளப்படுத்தப்பட்ட
குழந்தைகளும்
பராமரிப்பிற்காக
இங்கு அனுப்பி
வைக்கப்படுகிறார்கள்.

2009 இல் போர்
முடிவுக்கு வந்ததும் உள்ளக
இடம்பெயர்க்கப்பட்ட
குழந்தைகள்
இங்கு அனுப்பி
வைக்கப்பட்டார்கள்.

இப்பொழுது இங்குள்ள
குழந்தைகளின் தொகை
இரட்டிப்பாகி 150 இனை எட்டியது. உலகம்
முழுவதும் மேலும் திரட்டிய நிதியைக்
கொண்டு இன்னுமொரு, 100 படுக்கைகளைக்
கொண்ட ஆண்கள் விடுதியொன்றையும்
சிவனருள் இல்லம் கட்டிக்கொண்டது.
2010 இல் இவ்வில்லத்தில் 200 குழந்தைகள்
பராமரிக்கப்பட்டு வந்தார்கள்.

போர் முடிவுற்று அடுத்த சில
வருடங்களில் முகாம்களிலிருந்து
விடுவிக்கப்பட்ட அகதிகள், வாழ்வாதாரம்
காரணமாக இடைத்தங்கல் நோக்குடன்
இவ்வில்லத்தில் தங்கவைக்கப்பட்டார்கள்.
5,000 குடும்பங்கள் தமது சிறு
தொழில்களையும் வியாபாரங்களையும்

சிவனருள் இல்லத்தின் அரிசி
மாவு, மிளகாய்த்தூள் மற்றும்
நறுமணப் பொடிகளுக்கு
பிரித்தானியா மற்றும்
அவுஸ்திரேலியா ஆகிய
நாடுகளில் பெரும் கிராக்கி
இருக்கிறது. எளிமையான
ஆரம்பத்திலிருந்து சிவனருள்
இல்லம் இப்போது
கிளிநொச்சி நகரில் பாரிய
ஆலையொன்றையும்
நிர்மாணித்திருக்கிறது.

கோழிப்பண்ணைகளையும்
ஆரம்பிக்க சிவனருள் இல்லம்
உதவிகளைச் செய்தது. ஆனால்
சிறு தொழில்களில் நூறில்
ஒன்று தான் வெற்றியளித்தது.
இதை மனதில் கொண்டு
வறுமைப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு
வேலைகளை வழங்கும் வகையில்
ஆலையொன்றை அமைக்க
சிவனருள் இல்லம் முடிவு
செய்தது. அனாதைக் குழந்தைகள்

வளர்ந்து சுயவாழ்வில் ஈடுபடும் வரை
எப்படிப் பராமரிப்பு வழங்கப்பட்டதோ அதே
போலவே வறுமைப்பட்ட குடும்பங்களும்
தமது சொந்தக் கால்களில் நிற்கத்
தொடங்கும் வரையான உதவியை சிவனருள்
இல்லம் வழங்கியது. குழந்தைகளுக்கு
வேலைகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பது
இலகுவானதாக இருக்கவில்லை.
அனாதைகளும் ஆதரவற்றோரும் சமூகத்தால்
ஈனப்பிறவிகளாகப் பார்க்கப்பட்டார்கள்.
முதலாளிகள் இவர்களுக்கு வேலைகளை
வழங்கப் பின்னின்றார்கள். இதனால்
இவ்விளைஞர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவென
சிவனருள் இல்லம் தொழில் முயற்சிகளை
ஆரம்பித்தது. இல்லத்திற்கு அருகாமையில்

Image Source - www.lankabusinessonline.com

அது ஒரு வெதுப்பகத்தை ஆரம்பித்தது. நிலங்களை வாங்கி அதில் தென்னைகளைப் பயிரிட்டது. பாலும், தயிரும் தரும் பண்ணைகளை ஆரம்பித்தது.

பண்ணை மூலம் 2012 இல் அது ஆரம்பித்த சமையல் நறுமணத் (spices) தயாரிப்பே சிவனருள் இல்லத்தின் முயற்சிக்கு உண்மையான வெற்றியைத் தந்தது. ஆரம்பத்தில் இம்முயற்சி பாதுகாப்புப் படையினருக்கு சந்தேகத்தைத் தோற்றுவித்தது. இதன் பின்னால் வேறு காரணங்கள் இருக்கலாம் என அவர்கள் சந்தேகித்தபடியால் அவர்கள் அடிக்கடி பண்ணைக்கு வந்துபோக ஆரம்பித்தார்கள். இறுதியில் இப்பண்ணை உள்ளூர் வறிய மக்களுக்கு வாழ்வாதரத்தை வழங்குகிறது என அறிந்ததும் அவர்கள் கண்காணிப்பதை நிறுத்திக் கொண்டார்கள். 2012 முதல் 2014 வரை தொழில் நடட்டத்தில் இயங்கியது. புதிய எந்திரங்களை வாங்குமளவுக்கு வருமானம் இடம் கொடுக்கவில்லை. 2014 இல் இல்லம் 'யூஎஸெயிட்' (USAID) மற்றும் 'ILO' ஆகிய உதவி அமைப்புகளின் உதவியை நாடியது. இந்த இரு நிறுவனங்களும் கொடுத்த தலா, ரூ. 20 மில்லியன் நிதியைக் கொண்டு இல்லம் புதிய கட்டிடங்களிலும் எந்திரங்களிலும் முதலீடு செய்தது. யூஎஸெயிட் அமைப்பின் மேலதிக நன்கொடையுடனும், தனியார் ஒருவரின் 50,000 ஸ்ரேர்லிங் பவுண்ட்ஸ் நன்கொடையுடனும், ஆலையை 2.5 ஏக்கருக்கு விஸ்தரித்ததுடன், அருகாமையில் பெண் பணியாளர்கள் வேலை நாட்களில் தங்க வசதியான ஒரு விடுதியையும் நிர்மாணித்தது.

சிவனருள் இல்லத்தின் அரிசி மாவு, மிளகாய்த்தூள் மற்றும் நறுமணப் பொடிகளுக்கு பிரித்தானியா மற்றும் அவுஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளில் பெரும் கிராக்கி இருக்கிறது. எளிமையான ஆரம்பத்திலிருந்து சிவனருள் இல்லம் இப்போது கிளிநொச்சி நகரில் பாரிய ஆலையொன்றையும் நிர்மாணித்திருக்கிறது. இங்கு பணி புரிபவர்களில் பெரும்பாலானோர்

அங்கவியக்கமற்றவர்களும், அனாதைகளும், போரினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும், துஷ்பிரயோகத்திற்காளாக்கப்பட்டவர்களும், பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பத்தினருமாவர். தேவை ஏற்படின் விசேட தகமைகளுள்ள முகாமைத்துவ மற்றும் அலுவலகப் பணியாளர்களை இல்லம் சேவைக்கு அமர்த்திக்கொள்கிறது. “போரினால் சிதறடிக்கப்பட்ட திறமைகளுடன் கூடிய பலரைத் தேடிப்பிடிப்பதில் எங்களுக்குச் சிரமமிருப்பதில்லை” என்கிறார் சுரேன்.

சிவனருள் இல்லம் தற்போது திருக்கேதீஸ்வரம் கோவிலுக்கு அருகாமையில் ஒரு சைவ உணவகத்தையும், புதுக்குடியிருப்பில் தனது இரண்டாவது வெதுப்பகத்தையும் ஆரம்பித்துள்ளதுடன் பாற் பண்ணை, கோழிப்பண்ணை, மூலிகைத் தோட்டம் ஆகிய முயற்சிகளிலும் இறங்கியிருக்கிறது. கிழக்கிலும் மலையகத்திலும் இலவசக் கல்வி நிலையங்களை ஆரம்பித்து அங்கு அரசினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தகவற் தொழில்நுட்பம், நிர்வாகம் போன்ற கற்கை நெறிகளை வழங்கி வருகிறது. அத்தோடு மேலும் பல முயற்சிகள் திட்ட வரைவு நிலையில் இருக்கின்றன என்கிறார் ஜயா.

முதன் முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அனாதை இல்லம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது “எங்களது 16 குழந்தைகள் இப்போது பல்கலைக்கழகங்களில் கற்று வருகிறார்கள். 14 பேர் எங்கள் ஆலைகள், வெதுப்பகங்கள், உணவகம், பாற்பண்ணை மற்றும் ஒருங்கிணைந்த பண்ணை ஆகியவற்றில் பணியாற்றுகின்றனர். இன்னும் நூற்றுக்கும் குறைவான மாணவர்கள் தமது வெற்றிக் கதைகளைக் கூறுவதற்குத் தயாராகிக்கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் விளையாட்டிலும், இசையிலும், கலை, நடனம் ஆகியவற்றிலும் மிளிர்வதோடு மாவட்ட, தேசிய மட்டங்களில் பரிசுகளையும் விருதுகளையும் வாங்கிக் குவிக்கிறார்கள்” என்கிறார் ஜயா பெருமையுடன்.

சிவனருள் இல்லத்தின் ஜயாவைத் தொடர்பு கொள்ள : sivanarulillamuk@gmail.com

வடக்கு மாகாணத்திற்கு மருத்துவப் பணிகளைக் கொண்டுவரும்

யாழ்ப்பாணத்தின் மருத்துவ வீட்டுநூலகக் கல்வீ நூலையம்

2020

கோவிட் - 19 கொரோனா
வைரஸ் பெருந்தொற்றின்போது
தான் எங்கள் மருத்துவப்

பணியாளர்களின் அருமை எங்களுக்குத் தெரிந்தது. கோவிட் - 19 எவரையும் விட்டுவைக்கவில்லை என்பதால் இவர்களை நாம் நேசிக்கத் தள்ளப்பட்டோம். அது நோய்த் தொற்றின் காரணமாக அல்ல; மாறாக ஊர் முடக்கங்கள், வியாபார நிலையங்கள் இழுத்து மூடப்படுதல், சமூகச் சந்திப்புகளுக்குத் தடை, வருமான இழப்பு, பொருளாதாரச் சீரழிவு மற்றும் வீடுகளுக்குள் உறவுகளுடன் வைத்துப் பூட்டப்படுவதால் ஏற்படும் மன அழுத்தம் ஆகியவையே மருத்துவப் பணியாளர் மீது எமது நேசத்தை அதிகரிக்கச் செய்தது. பொதுவாக 'அடுத்தவர்களே' நோய்களினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்; ஒரு சிறு பகுதியினரையே நோய் தாக்குகிறது. எனவே அவர்கள் மீது நாம் இரக்கம் காட்டினாலே போதும் என்ற மனநிலையே எம்மத்தியில் இருந்தது. பாரபட்சம் காட்டாது கோவிட் - 19 எங்கள் அனைவரையுமே பாதித்தது; எங்கள் வேலைகள், எங்கள் வீடுகள், எங்கள் குளிர்சாதனப் பெட்டிகள், எங்கள் பணப் பைகள் என அனைத்திலுமே அதன் கோர நிழல் வீழ்ந்தது. அதை நாம் எல்லோருமே உணர்ந்தோம்.

சில மாதங்கள் வரை
மருத்துவப்பணியாளர்கள் 'சுப்பர்
ஹீரோக்களாகக்' கொண்டாடப்பட்டார்கள்.

INSTITUTE OF MEDICAL SCIENCES
Green Memorial Hospital Manipay
In collaboration with
SKILL SECTOR DEVELOPMENT
Ministry of Industry & Commerce, Resettlement of protracted Displaced persons, Co-operative
Development and Vocational Training & skills Development

REGISTRATION
OPEN NOW

FIND THE
RIGHT COURSE
FOR YOU

Course	NVQ Level	Duration	Entry requirement
Care Giver	Level 3	3 - 7 Months	Above Gr 9
Dental Surgery Nursing Assistant	Level 3	3 - 7 Months	Above Gr 9
Bio Medical Technician	Level 3	3 - 7 Months	Above Gr 9
Geriatric Care Giver	Level 4	18 Months (6 month intern)	Above O/Level or Above Gr 9 with minimum 1 Yr relevant experience
Child Care Centre Operator	Level 4	18 Months (6 month intern)	Above O/Level or Above Gr 9 with minimum 1 Yr relevant experience

Green Memorial Hospital, Manipay Tel: 021 225 6335 / 021 225 6990 email: theimsjaffna@gmail.com
Website: www.imslanka.lk

Image Source - www.lankabusinessonline.com

ஆனால் விரைவிலேயே மனிதத்தின்
நன்றியின்மை பாம்புக் கடியை விட
வேகமாக அவர்களைக் கடித்துக்குதறியது.
ஹீரோக்களாக்கப்பட்ட மருத்துவப்
பணியாளர்கள் விரைவிலேயே
மறக்கப்பட்டார்கள்.

மருத்துவப் பணியாளர்கள் மீதான எமது
காதல் ஈரமாக இருக்கும்போதே

இலங்கையின் வடமாகாணத்தின் ஒளிரும் முன்னுதாரணமான மருத்துவத்துறை பற்றி பார்ப்பது அவசியம்.

அமெரிக்க - சிலோன் மிஷனால் 1848 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட, மானிப்பாயில் இருக்கும் 'கிறீன் ஞாபகார்த்த மருத்துவமனை (GMH)', இலவச சேவைகள் உட்பட மிகவும் மலிவான மருத்துவச் சேவைகளை வழங்கி வருவது உங்களில் பலருக்குத் தெரியும். இக் கட்டுரைக்குக் காரணமான மருத்துவ விஞ்ஞானக் கல்வி நிலையம் (Institute of Medical Sciences - IMS) கிறீன் ஞாபகார்த்த மருத்துவமனையில் இருந்துதான் இயங்குகிறது.

2011 இல் இலண்டனில் சில மருத்துவர்களைச் சந்தித்தபோது மருத்துவ விஞ்ஞானக் கல்வி நிலையம் பற்றிய எண்ணக்கரு உருவாகியது. தற்போது இந்நிறுவனத்தின் தலைவராக இருக்கும் - நான் டாக்டர் சுரேன் என அழைக்கும் - டாக்டர் ராஜேந்திரா சுரேந்திரகுமாரன் இக்காலத்தில் இலண்டன் செயிண்ட் பார்த்தலோமியூ மருத்துவமனையில் முனைவருக்கு அடுத்த நிலைப் பட்டத்துக்கான (post - doctoral studies) முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார். கல்வி நிலையத்தின் உருவாக்கத்திற்கும் இருப்பிற்கும் தேவையான நிதியைத் திரட்டுவதற்கென சர்வதேச ஆலோசனைக்குழு ஒன்றின் ஆதரவுடன் ஒரு அறக்கட்டளையும் நிறுவப்பட்டது. இது யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்ட டாக்டர் சுரேனின் தலைமையில் இயங்கிய குழுவுடன் இணைந்து பணியாற்றியது.

மருத்துவ விஞ்ஞானத்தின் அனைத்து பகுதிகளிலும் பணிக்கு முன்பான (pre service) மற்றும் பணியின் போதான (inservice) பயிற்சி வழங்கல்கள் உட்பட பலதரப்பட்ட கற்கை நெறிகளை வழங்குவதென்பதுவே இந்நிலையத்தின் முதன்மை நோக்கமாக இருக்குமென அறிவிக்கப்பட்டது. மருத்துவச் சேவைகளை வழங்குவது மட்டுமல்லாது, மருத்துவர் தவிர்ந்த, பலராலும் அதிகம் விரும்பப்படாத, இதர மருத்துவச் சேவைகளை நோக்கி மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதும் தொழில் வழிகாட்டுதலும் இந்நிலையத்தின் நோக்கங்களாக இருக்குமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இவ் எண்ணக்கரு தோற்றம் பெற்ற அடுத்த வருடத்திலேயே இந்நிலையம் தனது நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்தது. வறுமைப்பட்ட, நிர்க்கதியான குடும்பங்களிலிருந்து மாணவர்களைச் சேர்க்கும் முயற்சியில் அது இறங்கியது. அடுத்த ஒரு வருடத்தில் 25 பேரை மருத்துவ உதவியாளர் (Healthcare Assistant) பயிற்றுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொண்டது. பயிற்சி முடிந்ததும் இவர்கள் தாதிகளுக்கு உதவியாளர்களாகப் பணிபுரிவார்கள். 2013 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இத்திட்டத்தின் முதலாவது கற்கை நெறிக்கான நிதி உதவியை, உலகம் முழுவதும் கிளைகளைக் கொண்ட, சமூக மற்றும் கல்வித் தேவைகளுக்கான சேவைகளை வழங்கிவரும், இலண்டனைத் தளமாகக்கொண்ட மனிதநேயம் அறக்கட்டளை (Manitha Neyam Trust) பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. வசதியான மாணவர்கள் மாதம் தலா ரூ. 2,500 ஐக் கட்டணமாகச் செலுத்தியும், வறிய மாணவர்கள் புலமைப் பரிசில் உதவிகளுடனும், மீதிப்பணத்தை நன்கொடைகள் மூலமும் பெற்று இத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இம்மாணவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மருத்துவ நிறுவனங்களில் வேலைப் பயிற்சிகளையும் கொழும்பிலுள்ள முன்னணித் தனியார் மருத்துவமனையான இலங்கா மருத்துவமனையில் (Lanka Hospitals.) 3 மாத பயிற்சியையும் பெறுவார்கள். இம்மாணவர்களுக்கான பயிற்சி, தங்குமிடம் மற்றும் உணவு வழங்கலுக்காக, பங்குபற்றும் மாணவர்கள் இம்மருத்துவமனைக்கு மாதம் ரூ. 25,000 செலுத்த வேண்டும். இப்பயிற்சியின் போது அறுவைச் சிகிச்சைகள் உட்பட ஒரு முன்னணி மருத்துவமனையில் பணியாற்றுபவருக்குத் தேவையான தொழில்நிபுணத்துவம் பற்றிய அநுபவக் கற்கையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இப்பயிற்சியை அரசாங்க மருத்துவமனைகளில் பெறுவதற்காக சுகாதார அமைச்சிடம் விண்ணப்பிக்கப்பட்டதாகவும் ஆனால் அங்கிருந்து சாதகமான பதிலேதும் கிடைக்கவில்லை எனவும் டாக்டர் சுரேன் தெரிவித்தார்.

யாழ்ப்பாண மருத்துவ விஞ்ஞானக் கல்வி நிலையத்தின் அனைத்துக் கற்கை நெறிகளும்

இலங்கையின் தேசிய தொழில்துறைப் பயிற்சி நிர்வாகம் (National Apprentice and Industrial Training Authority - NAITA), மூன்றாம் நிலை மற்றும் தொழிற்கல்வி ஆணையம் (Tertiary And Vocational Education Commission - TVEC) ஆகியவற்றின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றவை என்பது இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. அத்தோடு சுகாதார அமைச்சின் கீழ் இயங்கும் தனியார் சுகாதாரக் கட்டுப்பாட்டுச் சபையில் (Private Health Regulatory Council, Ministry of Health) இந்நிலையம் பதியப்பட்டுள்ளது.

தாதிகளுக்குரிய மூன்று வருட பயிற்சிக் கற்கையையும் இக்கல்வி நிலையம் வழங்குகிறது. சுகாதார அமைச்சின் கற்கைநெறித் திட்டத்தை இந்நிலையம் பின்பற்றித் தனது பயிற்சிகளை வழங்கினாலும், தனியார் கல்வியைப் பெற்றுத் தாதிகளாக வருபவர்கள் இலங்கையின் தேசிய தாதிகள் சங்கத்தில் பதிவுசெய்ய முடியாது என்பது சட்டம். இதன் காரணமாக, இலங்கையில் சமூகப் பராமரிப்பு (Community Care), இறுதிக்காலப் பராமரிப்பு (Palliative Care) ஆகிய பணிகளுக்கு ஆட் போதாமை இருந்தும் கூட, அரசாங்க மருத்துவமனைகளில் இத் தாதிகள் பணிபுரிய முடியாது என்பது துர்ப்பாக்கியம். தனியார் கல்வி நிலையங்களினாற் பயிற்றப்படும் தாதிகள் தனியார் மருத்துவமனைகளில் மட்டுமே பணியாற்ற முடியும்.

யாழ்ப்பாண மருத்துவக் கல்வி நிலையம் தற்போது மருத்துவத்துடன் தொடர்பற்ற தொழிற் பயிற்சிக் கற்கை நெறிகளையும் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. அரசாங்கத்தின் வேலையற்றோர் பயிற்சித் திட்டத்துடன் இணைந்து விருந்தோம்பல் (Hospitality), மருத்துவம் சார்ந்த தகவற் தொழில்நுட்பம் போன்ற துறைகளில் தொழிற்கல்விக்கான கற்கைநெறிகளை ஆரம்பித்துள்ளது. வேலையற்றோருக்கு மேற்படி துறைகளில் பயிற்சிகளை வழங்குவதற்காய் இந்நிலையம்

அரசாங்கத்தினால் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பின்வரும் துறைகளில் சான்றிதழ்களை வழங்க இளையோர் விவகாரம் மற்றும் திறன்கள் அபிவிருத்தி அமைச்சு யாழ்ப்பாண மருத்துவக் கல்வி நிலையத்திற்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளது:

1. மருத்துவப் பராமரிப்பு சான்றிதழ் (Certificate in Healthcare)
2. தாதிய்பயிற்சி டிப்ளோமா (Diploma in Nursing)
3. மருந்தகத் தொழில்நுட்பச் சான்றிதழ் (Certificate for Pharmacy Technician)

கல்வி நிலையம் தற்போது வழங்கிவரும் கற்கை நெறிகள்:

1. பராமரிப்பாளர் , NVQ மூன்றாம் நிலை (Caregiver, NVQ Level 3)
2. மூத்தோர் பராமரிப்பாளர் , NVQ நான்காம் நிலை (Caregiver - Elderly Care, NVQ Level 4)
3. குழந்தைப் பராமரிப்பு (Child Care Centre Operations, NVQ Level 4)
4. பியோமெடிக்கல் தொழில்நுட்பவியலாளர் (Biomedical Technician, NVQ Level 2 and 3)
5. பல் அறுவைச்சிகிச்சை தாதி உதவியாளர் (Dental Surgery Nurse Assistant, NVQ Level 3)

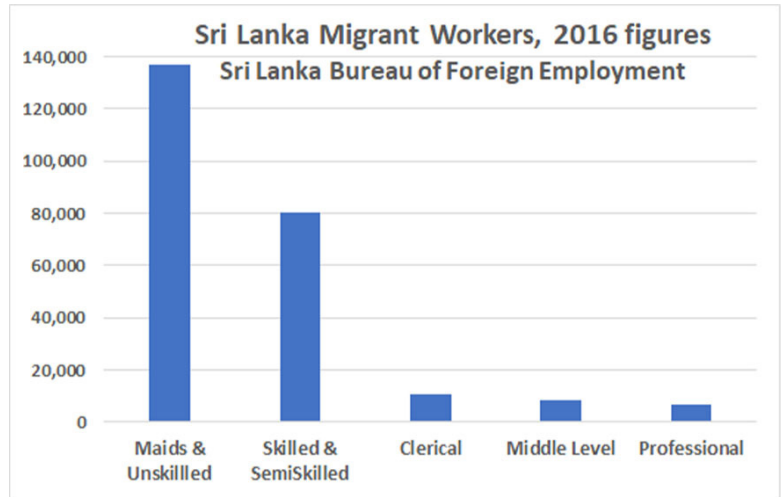

Image Source - www.lankabusinessonline.com

இக்கல்வி நிலையத்தில் தற்போது 132 மாணவர்கள் கல்விகற்று வருகிறார்கள்.

“மக்கள் வளத்தில் இலங்கை மிகவும் செழிப்பான நாடு. இவர்களில் பலர் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பணமீட்டி தம் குடும்பங்களுக்கு உதவ விரும்புகிறார்கள்” என்கிறார் டாக்டர் சுரேன். 2016 இலங்கை வெளிநாட்டுப் பணியாளர் அலுவலகப் புள்ளிவிபரப்படி, வெளிநாட்டுப் பணிகளுக்கெனச் சென்ற இலங்கையரில் 56% மாணவர்கள் கூலியாளர்களாகவும், பணிப்பெண்களாகவும் தொழிலாளர்களாகவுமே சென்றிருக்கிறார்கள். இவர்கள் குறைந்த ஊதியத்தைப் பெறுபவர்கள் மட்டுமல்ல, அந்தஸ்திலும் கௌரவத்திலும் குறைவாகவே மதிப்பிடப்படுகிறார்கள் என்கிறார் டாக்டர் சுரேன்.

முறையான கல்வித் தகமைகளைக் கொண்டிருந்தால் அவர்கள் குழந்தைப் பராமரிப்பு, தாதி, மருத்துவ உதவியாளர் போன்ற பணிகளுக்காக மத்திய கிழக்கு போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்று வீட்டு வேலைக்காரர்களாகவோ அல்லது தோட்டிகளாகவோ பணியாற்றி உழைக்கும் ஊதியத்தைவிட, 50% அதிகமாகச் சம்பாதிக்க முடியும். இதன் மூலம் நீண்ட நாட்கள் தனிமையில் வாடும் அவர்களது குடும்பத்தினருக்கு அதிக சம்பாத்தியத்தை அனுப்ப முடியும். நாடும் தனது அத்தியாவசிய அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டிக்கொள்ள முடியும். 2019 இல் மட்டும், எம் நாட்டின் வெளிநாட்டுப் பணியாளர் 6.7 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை இலங்கைக்கு அனுப்பியுள்ளார்கள். இவர்கள் தொழில்துறைக் கல்வியைப் பெற்றவர்களாக இருந்திருப்பின் எவ்வளவு பணத்தை அனுப்பியிருப்பார்கள்; எத்துணை மதிப்புடனும் கௌரவத்துடனும் அவர்கள் நடத்தப்பட்டிருப்பர்?

இளையோர்களுக்கான தொழில் வழிகாட்டல் திட்டங்களையும் இக்கல்வி நிலையம் வழங்குகிறது. சுகாதாரத் துறையில் மருத்துவர்கள் அதியுச்ச கௌரவத்தைப் பெறும் அதே வேளை, இதர பணியாளர்களுக்கு எமது சமூகம் அதிக மதிப்பைக் கொடுப்பதில்லை. கோவிட் - 19 இதை ஓரளவுக்கு மாற்றி, இதர விற்பன்னர்கள் முதல் துப்புரவாளர் வரை

எத்துணை முக்கியமானவர்கள் என்பதை எமக்கு ஞாபகப்படுத்தியிருந்தாலும், நாம் விரைவில் அதை மறந்துவிடுகிறோம். யாழ்ப்பாண மாவட்டச் செயலகத்தினால் வருடா வருடம் நடத்தப்படும் ஆட்சேர்ப்பு நிகழ்வில் மருத்துவக் கல்வி நிலையம் பங்குபற்றுகிறது. அத்தோடு பாடசாலைகளுக்குச் சென்று மருத்துவம், குழந்தைப் பராமரிப்பு உட்பட்ட பராமரிப்பு துறைகளில் நாட்டம் கொள்ளும்படி மாணவர்களுக்கு ஊக்கத்தையும் கொடுத்து வருகிறது.

நிபுணத்துவப் பயிற்சிக் கல்வியை வழங்கும் அதேவேளை, நரம்பியல் புத்தாக்க மையம் (Neuro Rehabilitation Centre) மற்றும் இறுதிக்காலப் பராமரிப்பு (Palliative Care) ஆகிய துறைகளிலும் சேவைகளை வழங்கிவருகிறது. நரம்பியல் புத்தாக்க மையம், பாரிசுவாதம் (stroke), உயிரிழைச் சிதைவுகள் (spinal injuries) மற்றும் மருத்துவக் காரணங்களினால் இயக்க முடக்கத்திற்குள்ளானவர்களைப் பராமரிக்கிறது. மருத்துவமனையில் வைத்து வழங்கப்படும் 18 படுக்கைகளைக் கொண்ட இச்சேவைக்கு, மாதப் பராமரிப்புக் கட்டணமாக 60,000 ரூபாக்களை இந்நிலையம் அறவிடுகிறது. இதற்கான சேவைகளாக படுக்கை, உணவு, உடற்பயிற்சிச் சிகிச்சை (physiotherapy), மருந்து மற்றும் மருத்துவப் பணியாளர்கள் கவனிப்பு ஆகியவை வழங்கப்படுகின்றன. இறுதிக்காலப் பராமரிப்பு நிலையத்தில் வாழ்வின் அஸ்தமனத்தை அண்மிக்கும் நோயாளிகள் மற்றும் அவர்களது குடும்பத்தினருக்கு ஆதரவு வழங்கப்படுகிறது. அரசாங்க மருத்துவமனைகளில் இச்சேவைகளுக்கு அதிக கிராக்கி இருப்பதால் பிரத்தியேக அறை ஒன்றில் வைத்து இச்சேவைகளை வழங்க நாளொன்றுக்கு ரூ. 750 இனை நிலையம் அறவிடுகிறது.

இதைவிட குழந்தைகளுக்கான கபிரியெல்லா ராசையா சிகிச்சை நிலையம் (Gabriella Rasaiha Clinic for Children) என்னும் ஒரு மருத்துவச் சேவையையும் இந்நிலையம் நிர்வகித்து வருகின்றது. இள வயதில் நோய் காரணமாக இறந்த தமது குழந்தையின் ஞாபகார்த்தமாக பிரித்தானியாவில் வாழும் அவரது பெற்றோர் இந்நிலையத்தை ஆரம்பித்துள்ளனர். ஆட்டிசம், பெருமுளைவாதம் (Cerebral Palsy),

டவுன்ஸ் சிண்ட்ரோம் (Downs Syndrome) போன்ற வியாதிகளால் பீடிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு இங்கு இலவசப் பராமரிப்பு வழங்கப்படுகிறது. இதே போன்ற வியாதிகளுக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இதர பல சிகிச்சை நிலையங்கள் இருந்தாலும் 'கபிரியெல்லா ராசையா' சிகிச்சை நிலையத்தில் இக்குழந்தைகளின் பெற்றோர்களுக்கும் பயிற்சிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

டொக்டர். சுரேந்திரகுமாரன்

Image Source - www.lankabusinessonline.com

வழங்கப்படுகின்றன.

இப்படியான குழந்தைகளுக்கு

உணவூட்டல்,

குளிப்பாட்டல், கழிவகற்றல் போன்ற விடயங்களில் பெற்றோர்களுக்குப் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. இப்பெற்றோர்கள் கலை, இசை உள்ளிட்ட பல்வேறுவிதமான சிகிச்சைகள் மற்றும் உறவாடல்களில் ஈடுபடுவதன் மூலம் அவர்களது மன அழுத்தங்கள், பிரச்சினைகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கின்றது.

யாழ்ப்பாண மருத்துவக் கல்வி நிலையத்திற்கு எவ்வகையான ஆதரவை நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்கள் என டாக்டர் சுரேனிடம் கேட்டேன். இந்நிலையத்தின் செயற்பாட்டு விஸ்தாரத்திற்கு உகந்த உபகரணங்கள் தேவைப்படுகிறதெனவும் ஏழை மாணவர்களுக்கு புலமைப்பரிசில்கள் வழங்கவேண்டிய தேவைகள் இருக்கின்றன எனவும் அவர் தெரிவித்தார். இதுவரை நிலையத்திற்கெனப் பல புத்தங்கள், புதிய ஆடைகள் மற்றும் பாவித்த சக்கர நாற்காலிகள், நடையுபகரணங்கள் ஆகியவற்றை முன்னாள் நோயாளிகளும் அன்பளிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள் எனவும் டாக்டர் சுரேன் தெரிவித்தார். பெப்ரவரி 2020 இல், ஹட்டன், கொட்டகலை, யாழ். நகர நோட்டரி கிளப்புகளின் ஆதரவுடன் சிங்கப்பூர் மற்றும் அவுஸ்திரேலிய நன்கொடையாளர்கள் இரண்டு நோயாளி அவதானிப்புக் கருவிகளை (Multi Parameter Patient Monitors) அன்பளிப்புச் செய்திருந்தனர். இதைவிட பிரித்தானியாவில்

இருக்கும் பேரா. ஜயந்தா ஆர்னோல்ட் மற்றும் மாணிப்பாய் மருத்துவமனை நண்பர்கள் அமைப்பு (Friends of Manipay Hospital) ஆகியோர் இந்நிலையத்திற்கு ரூ. 107,000 பெறுமதியான சுகாதாரப் பராமரிப்பு உதவியாளர் புலமைப் பரிசுக்கான 1 வருட நிதியை நன்கொடையாகத் தந்துதவியுள்ளார்கள் என டாக்டர் சுரேன் விசேடமாகத் தெரிவித்தார். இச்செலவில் பெரும்பங்கு இலங்கா மருத்துவமனைகளில் வழங்கப்படும் பயிற்சிகளுக்காகச் செலவிடப்படும்.

கோவிட் - 19 காரணமாக, வகுப்பறை வகுப்புகள் தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டாலும், மருத்துவக் கல்வி நிலையம் மெய்நிகர் (zoom) வழியாகத் தனது வகுப்புகளை நடத்தியது. பெருந்தொற்றினால் திணிக்கப்பட்ட இத் தொழில்நுட்பம் இப்போது பாடசாலைகள், நிறுவனங்கள் ஆகியனவற்றிற்கு இடையேயான உரையாடல்களையும் வகுப்புகளையும் ஆலோசனைகளையும் வழங்க உதவியாகப் போனது. இனிவரும் காலங்களில் ஆங்கிலம், தொடர்பாடல் மற்றும் மென்திறன்கள் (soft skills) போன்ற நெறிகளிலும் வகுப்புக்களை நடத்த நிலையம் உத்தேசித்துள்ளது. ஆங்கிலத்தில் தொடர்பாடலை மேற்கொள்ளும் திறமையுள்ள மாணவர்கள் தங்கள் உழைப்பிற்கு அதிக வெகுமானத்தைப் பெறக்கூடியதாகவிருக்கும். ஆங்கிலத்தை வெளி மொழியாகக் கற்பிப்பதில் (TEFL) அனுபவமுள்ள ஆசிரியர்கள் தங்களது நேரத்தில் ஓரிரு மணித்தியாலங்களை இதற்காக ஒதுக்க முடிந்தால் அதை நாம் வரவேற்போம்.

யாழ்ப்பாண மருத்துவக் கல்வி நிலையம் (Institute of Medical Sciences (IMS)) பற்றி மேலதிக தகவல்களை அறிய விரும்புவோர் டாக்டர் சுரேந்திரகுமாரன் அவர்களுடன், theimsjaffna@gmail.com என்ற மின்னஞ்சல் மூலம் தொடர்பு கொள்ளவும்.

(தொடரும்)

பொலநறுவைக் கால சிங்கள அரசர்களின் நிர்வாகத்தில் பின்பற்றப்பட்ட சோழர்களின் நடைமுறைகள் : சாசனங்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட ஆய்வு

மகேந்திரன் சானுஜன்

வவுனியா நெடுங்கேணியைச் சேர்ந்த மகேந்திரன் சானுஜன் அவர்கள் தனது வரலாறு சிறப்புக் கலைமாணிப் பட்டத்தினை கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக்கொண்டார். தனது இளமாணிப் பட்டத்தினை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தொடர்கின்றார். இவர் தொல்லியல், வரலாறு சார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளை பத்திரிகைகள், இதழ்கள் மற்றும் இணையத்தளங்களில் எழுதி வருகின்றார். இவரின் இப்பணிக்கு வவுனியா வடக்குப் பிரதேச செயலகத்தினால் 2023 ஆம் ஆண்டு 'இளம் தென்றல்' என்னும் விருது வழங்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டது.

தென்னாசியாவிலேயே தொன்மையான, தொடர்ச்சியான வரலாற்றுப் பாரம்பரியங்கள் கொண்ட நாடாக இலங்கை காணப்படுகின்றது. இந்நாட்டில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே பல்வேறு பண்பாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். அன்று தொட்டு இன்றுவரை பல்லினப் பண்பாடு கொண்ட மக்கள் வாழுகின்ற நாடாக

இலங்கை காணப்படுகின்றது. இங்கு பல்லினப் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் உச்ச காலப் பகுதியாக பொலநறுவை இராசதானி யுகம் விளங்கியது. இப்பொலநறுவை இராசதானியானது இலங்கையினுடைய இராசதானி வரலாற்றில், அனுராதபுரம் சோழர்களினால் கைப்பற்றப்பட்ட பின்னர், அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். மகாவலி

கங்கையைச் சூழவுள்ள
பொலநறுவை, சோழர்களால்
தலைநகரமாக்கப்பட்டு
ஜெனநாதபுரமென
அழைக்கப்பட்டது.
இவர்களது நேரடி ஆட்சி
கிட்டத்தட்ட 77 ஆண்டுகள்
நிலவியது. கி.பி 1070 இல்
முதலாம் விஜயபாகு சோழர்
ஆட்சியை இலங்கையிலிருந்து
அகற்றியதைத் தொடர்ந்து
சிங்கள அரச வம்சத்தினரின்
ஆட்சிக் காலம் மீண்டும்
உதயமாகிறது.

சிங்கள மன்னர்கள் சோழ
மன்னர்களால் உருவாக்கப்பட்ட
பொலநறுவையை தமது
தலைநகராகக் கொண்டு
ஆட்சி புரிந்தனர். இதனால்
முதலாம் விஜயபாகு
காலம் தொடக்கம் 13 ஆம்
நூற்றாண்டில் பொலநறுவையை
வெற்றிகொண்ட கலிங்கமாகனது
ஆட்சியோடு பொலநறுவை
வீழ்ச்சியடைந்தாலும்,
பொலநறுவை சிங்கள
மன்னர்களின் இராசதானியாக
விளங்கிய காலப்பகுதியிலும்,
அதனைத் தொடர்ந்து வந்த
தென்மேற்கு இராசதானி
காலத்திலும், தமிழர் -
சிங்களவருடன் இணைந்து
பணியாற்றுவதற்கான
சந்தர்ப்பங்கள் பொலநறுவைக்
காலத்திலிருந்து பெருமளவு
காணப்பட்டது. இதற்கு
சோழர் ஆட்சியின் விளைவே
முக்கிய காரணமாகும்.
இதனடிப்படையில்
தமிழர்களும், சிங்களவர்களும்
இணைந்து அரசியல், நிர்வாகம்,
படை நடவடிக்கைகள், திருமண
உறவுகள், கலை உருவாக்கங்கள்
போன்றவற்றில் பொதுவான
ஒத்துழைப்பு வழங்கினர்.

பொலநறுவையில் காணப்படும்
வேளக்காரர் கல்வெட்டு

Image Source - ta.wikipedia.org

இதனால் முதலாம் விஜயபாகு, சோழர் ஆட்சியை இலங்கையிலிருந்து அகற்றினாலும் தொடர்ந்து வந்த சிங்கள அரச வம்சத்தினரது ஆட்சிக் காலத்திலும் தமிழ்ப் பண்பாடும், சிங்களப் பண்பாடும் இணைந்த வகையில் பல்லினப் பண்பாடு பல்வேறு நிலைகளில் வளர்ச்சி பெற்றதை பாளி இலக்கியங்களில் ஆங்காங்கே வரும் குறிப்புகளும், தொல்லியல் சின்னங்களும், சாசனங்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு சிங்கள மன்னர்களின் ஆட்சிக்காலப் பகுதியில் சிங்கள அரசர்களின் நிர்வாகத்தில் சோழர்களின் நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. அவற்றினை விரிவாக நோக்குவோம்.

சிங்கள அரசர்களின் நிர்வாகத்தில் பின்பற்றப்பட்ட சோழர்களின் அரசியல் நடைமுறைகள், சோழர் இலங்கையை விட்டு நீங்கிய பின்பு தொடர்ந்தும் சிங்கள மன்னர்களின் நிர்வாகத்தில் காணப்பட்டன. இதனால் தமிழர்கள் சிங்களவர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பம் இச்சிங்கள மன்னர்களின் ஆட்சியில் பெருமளவு காணப்பட்டது. இதனால் சிங்கள மன்னர்களது ஆட்சி சோழர்களது நடைமுறைகள் தொடர்வதற்கு சாதகமாக அமைந்து கொண்டது. எடுத்துக்காட்டாக விஜயபாகு சோழருக்கு எதிராக போரிட்டானே தவிர தமிழருக்கு எதிராகப் போரிடவில்லையென அவனது பனாக்கடுவ செப்பேட்டில் குறிப்பிடப்பட்டதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

மேலும், சிங்கள அரசர்களின் ஆட்சி நிர்வாகத்தில் தமிழ்ப் பிரதானிகளும் செயற்பட்டமை இவர்களின் ஆட்சியில் சோழர்களின் நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டமைக்கு சான்றாகும். அதாவது தக்கணதேச அரசனாக இருந்த மாணபரணனின் ஆட்சியில் மாக்கலிங்க கணபதி, விஜயாபரணன் ஆகிய தமிழ்ப் பிரதானிகள் பஞ்ச பிரதானிகள் என்ற குழுவில் உள்ளடங்கியிருந்தனர். இவர்கள் மாகல் என்ற பகுதியில் கம்மாளருக்கும், வண்ணாருக்கும் இடையே சமுதாய உறவுகளைக் குறித்து தகராறு

நடைபெற்றபோது பழைய வழமைகளைப் பின்பற்றி விசாரித்துத் தீர்ப்பு வழங்கினர். இத்தீர்ப்பு தொடர்பான கட்டளையை, கி.பி 1118 இல் மாக்கலிங்க கணபதியின் பெயரால் தமிழில் “யுகாந்திரமாவும் நிற்பதாக அருளிச் செய்ய இக்கல்லு வெட்டு விக்சேன் மாக்கலிங்க கணவதியேன்” என்ற சாசனத் தொடரின் மூலம் அறியமுடிகின்றது. இச்சாசனம் தமிழில் எழுதப்பட்டதனூடாக மேற்படி இரு சமூக பிரிவினரும் தமிழர் என்பதையும், தக்கண தேச தமிழ்க் குடிகளின் சமுதாய வழமைகளைத் தமிழ் பிரதானிகளே விசாரணை செய்து தீர்ப்பு வழங்கினர் என்பதையும், அத்தீர்ப்பினை தமிழ் மொழியில் வெளியிட்டமையிலிருந்து பொலன்னறுவை இராசதானி காலச் சிங்கள அரசர்களின் நிர்வாகத்தில் தமிழ் பிரதானிகளுக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

சிங்கள மன்னர்கள் சோழர்களுடைய நிர்வாக அமைப்பை மேல்மட்டத்தில் மாற்றியமைத்து ஏனைய மட்டங்களில் பழைய நிர்வாக அமைப்பையே தொடர்ந்தும் நடைமுறைப்படுத்தியிருந்தனர். அதாவது, சோழர் ஆட்சியில் பின்பற்றப்பட்ட தமிழ் நிர்வாக முறை முதலாம் விஜயபாகுவின் ஆட்சியுடன் சிங்கள நிர்வாக முறைக்கு மாறியது. ஆயினும் அவன் ஆட்சி காலத்திலிருந்து தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழ்ந்த இடங்களில் நிர்வாகம், வாணிபம், மதம் சார்ந்த செய்திகள், ஆணைகள் தமிழில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதற்கு வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முதலாம் விஜயபாகு, முதலாம் பராக்கிரமபாகு, கஜபாகு, நிலங்க மல்லன் ஆகிய சிங்கள மன்னர்களின் ஆட்சி காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டுகளை உதாரணமாக குறிப்பிடலாம். மற்றும் சோழ மன்னர்களைப் போல், பின் வந்த சிங்கள மன்னர்களும் மெய்க்கீர்த்தி எழுதும் முறையினை கையாண்டார்கள். இதிலிருந்து சோழர்களின் நடைமுறைகள் சிங்கள அரசர்களின் நிர்வாகத்தில்

திருக்கோணேச்சரம்

Image Source - ta.wikipedia.org

பின்பற்றப்பட்டதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இக்காலச் சிங்கள மன்னர்கள், சோழரால் உருவாக்கப்பட்ட தலைநகரமான ஜனநாதமங்கலத்தையே (பொலநறுவையையே) தொடர்ந்தும் ஆட்சித் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்தனர். இதனால் சோழர்களுடைய அம்சங்கள் இவர்களின் நிர்வாகத்திலும் பின்பற்றப்பட்டன. அதாவது முதலாம் விஜயபாகு சோழர் ஆட்சியை நீக்கிவிட்டு அனுராதபுரத்தில் முடிசூடிக்கொண்டாலும், பொலநறுவையையே தனது மைய ஆட்சிப் பீடமாகக் கொண்டிருந்தானென அவனது அம்பகமுவ கல்வெட்டினூடாக

அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. இச்செயற்பாட்டினால் சோழர்களின் நடைமுறைகள் சிங்கள அரசர்களின் நிர்வாகத்திலும் பின்பற்ற இவர் துணைபுரிந்தார்.

சோழ நிர்வாகத்தில் இருந்த தமிழ் மன்னர்களைப் போல், சோழருக்கு பின் ஆட்சி பீடம் ஏறிய சிங்கள மன்னர்களும் பிரதேசங்களை மண்டலங்களாகப் பிரித்து நிர்வாகம் செய்யும் முறையைக் கடைப்பிடித்தனர். உதாரணமாக முதலாம் பராக்கிரமபாகு தக்கண தேச அதிபதியாகியபோது மண்டலிகரை நியமித்தானென அவனால் வெளியிடப்பட்ட கல்வெட்டுகளில் ஒன்றான தெவனகலக்

கல்வெட்டு கூறுகின்றது. சிங்கள மொழியில் 'மண்டலிக' என்பது மண்டல அதிபருக்குரிய பதவிப் பெயராகும்.

பொலநறுவை இராசதானிக் காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட கல்வெட்டுகளில் அதிகாரி, முதலி முதலான பெயர்கள் காணப்படுகின்றமை, முதலாம் விஜயபாகு மன்னன் ஆட்சியின்போது தமிழ் லிகிதர் நூல் எனும் பதிவேடு காணப்பட்டமை (நடராசா 1973:24), முதலாம் விஜயபாகு இறந்தபோது தந்த தாது கோவிலின் பாதுகாப்புப் பொறுப்பினை தமிழ்ப் படை வீரர்கள் எடுத்துக்கொண்டமை போன்றன சிங்கள மன்னர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு தமது பங்களிப்பினை மேற்கொண்டமைக்குச் சான்றாகும்.

சிங்கள மன்னர்களின் ஆட்சியில் தமிழ் அதிகாரிகள் படை அமைப்பிலும், நிர்வாக சேவையிலும் உயரிய பதவிகளில் சேவை ஆற்றியதோடு நீர்ப்பாசனத் துறையிலும் அவர்கள் அதிகாரம் படைத்தவர்களாகக் காணப்பட்டனர். எடுத்துக்காட்டாக முதலாம் விக்கிரமபாகுவின் படையில் சேவை புரிந்த கண்டன் பிலத்தவன் என்ற தமிழ் அதிகாரி, மகாகலா ஓயா என்னும் ஆற்றிலிருந்து நீர் பாச்சுவதற்கென துங்குவர என்னும் இடத்தில் வாய்க்கால் ஒன்றினை அமைத்திருந்தான். இவ்வாய்க்காலை வெட்டிக்கொண்டு வேறொருவரும் நீர் பாய்ச்சக்கூடாதென அரசன் கட்டளையிட்டான். இவ்வாறு சிங்கள மன்னர்கள் தமது ஆட்சியில் தமிழர்களுக்குக் கொடுத்த முக்கியத்துவம், சோழர்களது அம்சங்கள் இவர்களது ஆட்சியில் தொடர்வதற்குச் சாதகமாக அமைந்தது.

சிங்கள அரசர்களின் நிர்வாகத்தில் பின்பற்றப்பட்ட சோழர்களின் நடைமுறைகளில் ஒன்றாக சோழ வணிகக் கணங்களுக்கு வாணிப நடவடிக்கைகளில் முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டமை காணப்படுகிறது. உதாரணமாக ஐநாற்றுவர், நானாதேசிகர், பரதேசி வாணிகர் போன்றோர் வாணிப நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

சோழரின் ஆட்சி கி.பி 1070 இல் வீழ்ச்சியடைந்தாலும் இவர்களின் ஆதிக்கம், நிர்வாக முறை, பண்பாடு என்பன தொடர்ந்து வந்த சிங்கள அரசர்களின் நிர்வாகத்திலும் நடைமுறையில் காணப்பட்டன. இதற்குச் சான்றாக கோமாரன் கடவல என்னும் இடத்தில் அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டினைக் குறிப்பிடலாம். பொலநறுவையில் சிங்கள மன்னர்களின் ஆட்சி ஏற்பட்டு ஏறத்தாள 125 ஆண்டுகளின் பின்னரும் தமிழ் பிராந்தியங்களில் மும்முடிச் சோழ மண்டலம் என்ற நிர்வாகப் பெயரும் தமிழ் நிர்வாக முறையும் இருந்தன என்ற புதிய செய்தியை இக்கல்வெட்டு

தருகின்றது. இக்கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்ட காலத்தில், இப்பகுதியில் சோழர் ஆட்சிக்குப் பொறுப்பாக மூன்றாம் குலோத்துங்கச் சோழனின் படைத்தளபதிகளில் ஒருவனான அல்லது அரச பிரதிநிதியான குலோத்துங்கச் சோழ கலிங்க ராஜன் இருந்துள்ளான் என்றும், இவனே கங்கராஜ காலிங்க விஜயபாகுவிற்கு (கலிங்கமாகனுக்கு) பட்டாபிஷேகம் செய்தான் என்றும் அறியமுடிகின்றது.

சிங்கள அரசர்களின் ஆட்சியில் சோழர் ஆட்சிக் காலத்தைப் போலவே வேளக்காரர், அகம்பாடியர், வீரக்கொடியர் போன்றோர் போர்களில் முக்கியம் பெற்றிருந்தனர். மற்றும் முதலாம் விஜயபாகு, முதலாம் பராக்கிரமபாகு போன்ற மன்னர்கள் தமது அரசையும் பௌத்த மதத்தையும் பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பை வேளக்காரப் படைப் பிரிவிடம் ஒப்படைத்தனர். வேளக்காரப் படைப் பிரிவு "அரசனுக்காக எந்த இடத்திலும் உயிரை விடுவதற்குத்

தயார்” என்ற உறுதி மொழியினைக் கொண்டிருந்தது. இவ்வாறு சிங்கள அரசர்களின் நிர்வாகத்தில் வேளக்காரப் படையினர் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளனர். முதலாம் விஜயபாகு காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட வேளக்காரர் கல்வெட்டு இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது (பத்மநாதன் 2006:225-229).

முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுப் போர்களின்போது தமிழ்ப் படை வீரர்கள் பெரும் பங்கு கொண்டனர். உதாரணமாக, இவனின் உள்நாட்டுப் படையெடுப்பின்போது படைத்தளபதியாக மலையராயர் எனும் தமிழ்திகாரியோடு ரக்கா எனும் இன்னொருவனும் ஈடுபட்டதற்கான சான்றுகள் தெவனகலக் கல்வெட்டில் உள்ளன. இவனது வெளிநாட்டுப் படையெடுப்பின்போது ஆதித்தன் என்பவன் தளபதியாக விளங்கியமைக்கு திருவாலங்காடு செப்பேடு சான்றாகக் காணப்படுகின்றது.

சிங்கள அரசர்களின் நிர்வாகத்தில் பின்பற்றப்பட்ட சோழர்களின் நடைமுறைகளில் ஒன்றாக சோழ வணிகக் கணங்களுக்கு வாணிப நடவடிக்கைகளில் முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டமை காணப்படுகிறது. உதாரணமாக ஐநாற்றுவர், நானாதேசிகர், பரதேசி வாணிகர் போன்றோர் வாணிப நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். வேளக்காரப் படை பற்றிய பல முக்கியமான விபரங்கள் பொலநறுவைக் கல்வெட்டில் உள்ளன. சிங்கள மன்னர் ஆட்சியில் செயற்பட்ட வணிகக்கணங்கள் தொடர்பான கல்வெட்டுகள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன (பத்மநாதன் 2006:145-206).

சிங்கள மன்னர்களின் ஆட்சியில் நானாதேசிகர் தங்கள் வாணிப நடவடிக்கைகளுக்காக அரசாங்கத்தின் ஆதரவினையும், அனுமதியினையும், அங்கீகாரத்தையும் பெற்றிருந்தனர். லீலாவதி ஆட்சிக்காலத்தில் அனுராதபுர நகரில் அமைக்கப்பட்டிருந்த தான சாலைகளுக்குத் தேவையான வாசனைச் சரக்கு வகைகளை நானாதேசிக வியாபாரிகள்

கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை லீலாவதி மேற்கொண்டிருந்தார். பரதேசி வாணிகர் கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டிலே இலங்கையில் கடல் வாணிபத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இதனை முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் நயினாதீவுக் கல்வெட்டின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

சிங்கள அரசர்களின் காலத்திலும் வேளக்காரன், அகம்பாடியர் போன்றோர் இராணுவ நடவடிக்கையில் மட்டுமன்றி இந்து சமய நடவடிக்கைகளிலும் பெரிதும் ஈடுபட்டனர். முதலாம் விஜயபாகுவின் பாலமோட்டைச் சாசனத்தில் வரும் “இத் தர்மம் அழிவு வராமல் நிலைநிறுத்துபவராக ஸ்ரீ விக்கிரம சலாமேகத் தெரிந்த வலங்கை வேலைக்காரன் என்று திருநாமமிட்டு பேருஞ் சாத்தியது” எனும் தொடர் இதற்கு ஆதாரமாகும். நங்கை சானி எனும் விதவைப் பெண் தன்னுடைய கணவனின் பெயரில் தென் கைலாச கோயிலுக்கு வழங்கிய தானம் தடைபடாமல் நிறைவேற்றுவதற்கு வேளக்காரப் படையிடம் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டதை இது குறிப்பிடுவதாவது, இந்துக் கோயில்களின் பாதுகாப்பிலும் சோழப் படை பயன்படுத்தப்பட்டதன் சான்றாக அமைகிறது (பத்மநாதன் 2006:133-134).

சிங்கள அரசர்களின் நிர்வாகத்தில் சோழர்களின் நடைமுறைகள் தொடர்ந்தும் பின்பற்றப்படுவதற்கு சிங்கள அரசுகளின் செயற்பாடுகளே முக்கிய காரணமாகும். அதாவது விக்கிரமபாகு, இரண்டாம் கஜபாகு ஆகியோர் சைவ சமயம் சார்புடையோராக ஆட்சிபுரிந்தனர். விக்கிரமபாகு இந்து மதத்திற்கு அளித்த ஆதரவை குருநாகல் மாவட்டத்திலுள்ள மாகல் என்ற இடத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

கந்தளாயிலுள்ள கோயிலுக்கும், பிரமதேயத்துக்கும் முதலாம் விஜயபாகு தன்னுடைய பெயரை இட்டது போன்ற விக்கிரமபாகுவும் மாகல் நகருக்கு விக்ரமசலாமேக ஈஸ்வரம் எனப் பெயர் மாற்றினார் என்பதை இங்கே கிடைக்கப்பெற்ற கல்வெட்டினூடாக அறிய

இலங்கையில் சோழர்கள் நிர்மாணித்த சிவாலயம்

Image Source - inika-art.com

முடிகின்றது. சூளவம்சம், விக்ரமபாகு பௌத்த நிறுவனங்களுக்கு எதிராகவே நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டானென வர்ணிக்கிறது. எனவே, இம்மன்னன் பௌத்த மதத்திற்கு ஆதரவு வழங்காமல் இந்து சமயத்தினைப் பின்பற்றி ஆட்சி புரிந்தான் என ஊகிக்கலாம் (பத்மநாதன் 2006:135-137,206-211).

இரண்டாம் கஜபாகு ஒரு இந்து ஆட்சியாளனாகவே ஆட்சி புரிந்தான். இவனின் இந்து சமயப் பணிகள் பற்றி கோணேசர் கல்வெட்டு, திருக்கோணேஸ்வர புராணம், மங்கலாய் கல்வெட்டு போன்றனவும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இம்மன்னன் பெருமாள், கயபாகுதேவர் மற்றும் சலாமேகன் போன்ற

இந்து சமயச் சார்புடைய விருதுப் பெயர்களைச் சூடிக்கொண்டிருந்தான். திருக்கோணேஸ்வரத்தின் அர்ச்சகராக இருந்த பாசுபத பிராமணர் இறந்ததைத் தொடர்ந்து, கோணேசர் ஆலய நிர்வாகத்திலும், பூசை நடைமுறையிலும் பல தடைகள் ஏற்பட்டிருந்தன. கோணேசர் ஆலயத்திற்கு வருகை தந்த இரண்டாம் கஜபாகு மன்னன் தடைகளை நிவர்த்தி செய்ய 1522 களஞ்சு பொன் மற்றும் 249 களஞ்சு பொன் நகை கொடுத்ததாக கோணேசர் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது.

சிங்கள மன்னனான முதலாம் பராக்கிரமபாகு பௌத்த மதத்திற்கு பங்களிப்பு செய்த அதே வேளை இந்து சமயத்திற்கும் ஆதரவு அளித்தார். சூளவம்சத்தில் இம்மன்னன்

13 கோயில்களை புதிதாக நிறுவியதோடு 79 கோயில்களைப் புனரமைப்பு செய்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பிராமணர்களுக்குத் தானம் கொடுத்ததோடு பிராமணர்கள் பிராயச்சித்த சடங்குகளை மேற்கொள்ளவும், மந்திரங்களை ஓதவும் கோம மண்டலத்தையும் அழகிய தரணிகாராவையும் நிர்மாணித்து பிராமணர்களை ஆதரித்தானென, மேலும் சூளவம்சத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இவ்விடயங்கள் எந்தளவிற்கு உண்மைத்தன்மை வாய்ந்தவையெனக் கூறமுடியாதுள்ளது. ஆனால், இவன் இந்து சமயங்களுக்கு ஆதரவு வழங்கினான் என்பதை இராமேஸ்வரம் கல்வெட்டும் உறுதி செய்கின்றது.

இக்காலச் சிங்கள மன்னர்கள் காலத்தில், தென்னிந்தியாவைப் போன்று தேவரடியார்கள் இங்கும் கோயிலுக்காக நியமிக்கப்பட்டனர். முதலாம் விஜயபாகு மன்னன் காலத்தில் இந்துக் கோயில்களும் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளும் வீழ்ச்சியடையாது தொடர்ந்து பேணப்பட்டது.

இரண்டாம் கஜபாகுவின் காலத்தில், விஜயராஜேஸ்வரம் பிரசித்தி பெற்று விளங்கியமையானது முதலாம் விஜயபாகுவைத் தொடர்ந்து வந்த சுதேச சிங்கள மன்னர்கள் யாவரும் இக்கோயில்களை ஆதரித்து நின்றதைப் புலப்படுத்துகின்றது. மேலும், பௌத்த மதத்தின் தீவிர ஆதரவாளரான நிலங்க மல்லன் சதுர்வேதி பிரமபுரத்திற்குச் சென்று தான சத்திரம் என்னும் அறச்சாலையை நிறுவியதோடு நாளாந்த தானதர்மங்களை நேரில் பார்வையிட்டான்; கந்தளாய்ச் சிவாலயத்தில் நடைபெற்ற நடன நிகழ்ச்சிகளையும், சங்கீதக் கச்சேரிகளையும் கண்டுகளித்தானென கந்தளாயில் கிடைத்த சாசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

நிலங்க மல்லன் பௌத்தர் அல்லாதோர் அரசுப் பதவிகள் பெற தகுதியற்றவர்களெனக் கூறிய போதும், இந்து சமயத்தை ஆதரிப்பவனாக ஆட்சி

புரிந்துள்ளான். பொலநறுவையில் 02 ஆம் சிவாலயக் (வானவன் மாதவி ஈஸ்வரம்) கல்வெட்டில், இச்சிவாலயத்தில் நடத்திய நவக்கிரக சாந்தியின்போது தன்னைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்காக, நிலங்க மல்லன் தூய்மைச் சடங்கு சார்ந்த ஸ்தானத்தில் ஈடுபட்டான் என்ற செய்தி காணப்படுகின்றது. இதன் மூலம் சோழர்களின் அம்சங்களை அதனைத் தொடர்ந்து வந்த சிங்கள மன்னர்கள் கடைப்பிடித்துள்ளனரெனக் கருதலாம்.

இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளினூடாக பொலநறுவையில் சோழர் காலத்தை சேர்ந்த 02 ஆம், 05 ஆம், 06 ஆம் சிவாலயங்கள் இன்றுவரை முழுமையாகக் காணப்படுகின்றமை, சுதேச சிங்கள மன்னர்களால் தொடர்ந்தும் இவ்வாலயங்கள் ஆதரிக்கப்பட்டதையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

பொலநறுவையில் நிலவிய பல்லினப் பண்பாடு உச்சமாக விளங்க முக்கிய காரணம் தமிழ், சிங்கள அரச வம்சங்கள் இடையே நடைபெற்ற திருமண உறவுகளாகும். சிங்கள அரசர்களுக்கும் சோழ, பாண்டிய, கலிங்க, கன்னோசிய அரச வம்சங்களுக்கு இடையேயும் நடைபெற்ற திருமண உறவுகளை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். பொலநறுவையில் நிலவிய தமிழ் - சிங்கள நல்லுறவின் காரணமாக சிங்கள மன்னர்களின் ஆட்சியில் சோழர்களின் நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டன. உதாரணமாக விஜயபாகுவின் ஆட்சியில் முன்பொருபோதும் இல்லாத அளவிற்கு இந் நெருக்கம் அதிகமாகக் காணப்பட்டது. இந்த உறவுகள் சோழரின் பின்னரும் தொடரவும் இந்துமதம் வளர்வதற்கும் வாய்ப்பாக அமைந்தன.

சிங்கள மன்னராட்சிக் காலத்தில் சிங்கள, தமிழ் கலைஞர்களும் இணைந்து கலை வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றியுள்ளனர். அதாவது

சோழர் காலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த திராவிடக் கட்டிடக்கலை மரபு தொடர்ந்தும் சிங்கள மன்னர் ஆட்சியிலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தமையைக் காணமுடிகின்றது. அனுராதபுரத்தில் உள்ள ருவன்வெலிசாய, பொலநறுவையில் உள்ள தூபராம, தென்னிலங்கையில் உள்ள உப்புல்வன் ஆலயங்கள் இதற்குச் சிறந்த சான்றுகளாகும். சோழர்களால் பின்பற்றப்பட்ட திராவிடக் கட்டிடக்கலை மரபினை, தொடர்ந்து வந்த சிங்கள மன்னர்களும் கடைப்பிடித்தனர்.

சிற்பக்கலையைப் பொறுத்த வகையில் இவர்களது ஆட்சியில் தமிழ்ச் சிற்பிகளும், சிங்களச் சிற்பிகளும் கூட்டாக இணைந்து செய்யப்பட்டுள்ளனர். பதினோராம், பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வெண்கலச் சமாதி புத்தர் சிலைகள், கிழக்கிலங்கையில் திருகோணமலையில் கிடைத்துள்ளன. இவை சோழர் பாணியில் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் ஒன்று நாகபட்டினத்தில் கிடைத்த சோழர் சிற்பப் பாணியில் அமைந்த வெண்கலப் புத்தர் சிலையை ஒத்தது.

சிங்கள மன்னர்கள், சிங்கள மொழிக்குச் சமனாக தமிழை நிர்வாக மொழியாக ஏற்றுக் கொண்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் இவர்களுடைய நிர்வாகத்தில் தமிழ் மொழியும் பிரதான இடத்தை வகிக்கத் தொடங்கியது. தமிழுக்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும் சிங்கள மன்னர்கள் ஆதரவு வழங்கியமையால், சோழரின் நடைமுறைகள் இவர்களது நிர்வாகத்தில் தொடரவும், மேலும் வளர்ச்சி அடையவும் காரணமாக அமைந்தன. விஜயபாகு ஆட்சிக்காலம் முதலாக சிங்கள மன்னர்களது நிர்வாகத்திலே தமிழும் ஆட்சி மொழியாக இருந்தது. தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் பிராந்தியங்களில், இவர்களுடனான தொடர்பு மொழி, தமிழாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக தமிழ்க் கல்வெட்டுகளை வெளியிட்டனர். இதற்குச் சான்றாக முதலாம் விஜயபாகுவின் பாலமோட்டைச் சாசனம், பனாகடுவ செப்பேடு, முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் (நைனாதீவு) ஊர்காவற்றுறைக் கல்வெட்டுகளைக்

குறிப்பிடலாம் (குருகே 1994:183).

விஜயபாகுவைத் தொடர்ந்து ஆட்சி புரிந்த அவனுடைய தம்பி, குறுகிய காலமே ஆட்சி புரிந்தாலும் இம்மன்னனைக் குறிக்கும் ஆறு தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. எனவே, சிங்கள மன்னர்கள் ஆட்சியில் தமிழ்மொழிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம், சோழர்களினால் பின்பற்றப்பட்ட நடைமுறைகள் சிங்கள மன்னர்களது ஆட்சியில் தொடரக் காரணமாக அமைந்து கொண்டன.

இவை யாவற்றையும் தொகுத்து மதிப்பிடும்போது, சோழர்களை வெற்றி கொண்டு சிங்கள மன்னர்கள் ஆட்சிப் பீடம் ஏறினாலும் தமது நிர்வாகத்தில் சோழர்களினால் பின்பற்றப்பட்ட நடைமுறைகளை பல வழிகளில் இவர்கள் பின்தொடர்ந்தனர் எனலாம். முதலாம் விஜயபாகு தொடக்கம் ஆட்சிக்கு வந்த சிங்கள மன்னர்கள் அரசியலிலும், நிர்வாகம், படைப் பிரிவுகளிலும் முக்கிய பதவிகளை தமிழ்ப் பிரதானிகளுக்கும், மக்களுக்கும் வழங்கியுள்ளனர். சோழர் ஆட்சியில் இருந்த வணிகக் கணங்கள் தொடர்ந்தும் இவர்களின் நிர்வாகத்தில் வாணிபத்தில் ஈடுபட்டனர். சமய வளர்ச்சி, திருமண உறவு, தமிழ் - சிங்கள உறவுகள், தமிழ் மொழிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட முன்னுரிமை, கட்டிடக்கலை, சிற்பக்கலை என சோழர்களினால் பின்பற்றப்பட்ட அம்சங்கள் சிங்கள அரசர்களின் நிர்வாகத்தில் காணப்பட்டமைக்கு இங்கு கிடைக்கப்பெற்ற சாசனங்களும், தொல்லியல் சான்றுகளும் ஆதாரங்களாகும்.

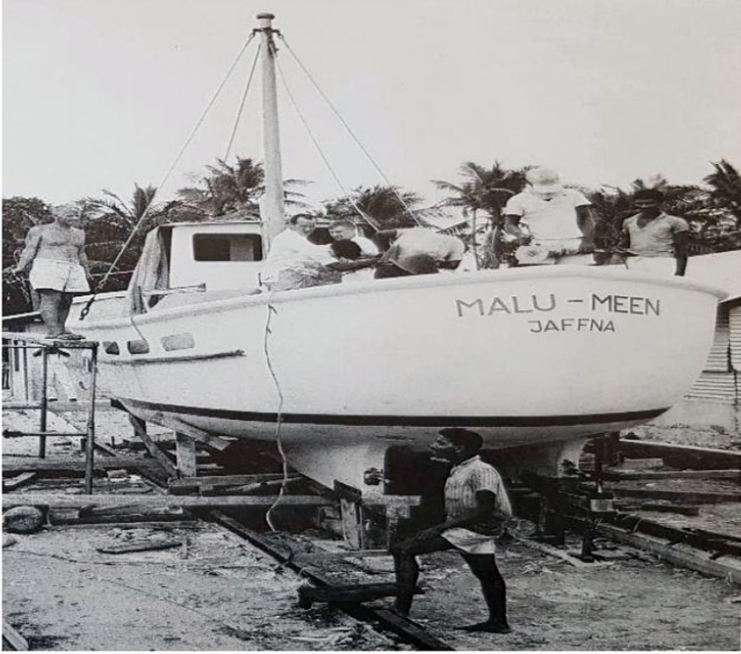
இதற்கு முக்கிய காரணம் “விஜயபாகு சோழரை எதிர்த்தாரே தவிர தமிழர்களுையோ, தமிழ்ப் பண்பாட்டையையோ எதிர்க்கவில்லை”. இவரைப் போல் இவரைத் தொடர்ந்து வந்த சிங்கள மன்னர்களும் தமது நிர்வாகத்தில் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு முன்னுரிமை கொடுத்தமை, சோழர்களின் நிர்வாக அம்சங்கள் சிங்கள அரசுகளின் நிர்வாகத்தில் தொடர்ந்தும் நடைமுறையில் இருப்பதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது.

உசாத்துணைகள்

1. புஷ்பரட்ணம்,ப, 2017, இலங்கை தமிழர் ஒரு சுருக்க வரலாறு. தமிழ் கல்விச் சேவை சுவீஸ்லாந், பக்: 88-105.
2. பத்மநாதன்.சி. 2018, இலங்கையில் இந்து சமயம், குமரன் புத்தக இல்லம் கொழும்பு, பக்: 47-59.
3. இந்திரபாலா.கா. 2006. இலங்கையில் தமிழ் ஓர் இனக்குழு ஆதிக்கம் பெற்ற வரலாறு, பொ.ஆ.300, குமரன் புத்தக இல்லம், பக்: 282-314.
4. கொடிநின்றன்.எச்.டபிள்யு., 1939, இலங்கையின் சுருக்க வரலாறு. லண்டன் சென்மாட்டின் வீதி, பக்: 5689
5. அனித்தா.ச.2018, பொலநறுவைகால சிங்கள மன்னர் ஆட்சியில் இந்து சமயம், தமிழியல் ஆய்வும் வரலாறும், வளர்ச்சிப் போக்குகளும், தொகுதி 01 சென்னை, பக்: 01-06.
6. குருகே.டபிள்யு.பி., 1994, இருபத்து மூன்று நூற்றாண்டு கால சிங்கள பௌத்த கலாசாரம், கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சு, பக்: 0921.
7. இந்திரபாலா.கா. 1978, ஆதி இலங்கையில் இந்து மதம். வரலாற்றுத் துறை இலங்கை பல்கலைக்கழகம் யாழ்ப்பாணம், பக்: 01 09.
8. நவரத்தினம்.க. 1954, இலங்கையிற் கலை வளர்ச்சி, ஈழகேசரி பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றம், பக்: 15 -20,31-35.
9. குணராசா.க, 2008, இலங்கை சுருக்க வரலாறு (கி.மு 06 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 2007 வரை). கமலம் பதிப்பகம், பக்: 147-206,
10. புஷ்பரட்ணம்,பரமு, 2006, இலங்கை தமிழரும் நாக நாட்டு அரச மரபும், நியூ சென்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், பக்: 28-47.
11. பத்மநாதன்.சி, 2006, இலங்கை தமிழ் சாசனங்கள் (கி.பி. 700- 1300), இந்து கலாச்சார அலுவல்கள் திணைக்களம் கொழும்பு. பக்: 133-355.
12. கிருஸ்ணராஜா.செ, 2012. இலங்கை அடிப்படை பரிணாமத்தின் அடிப்படைகள் (கி.பி 1500 ஆண்டு வரை), AB Created & published, பக்: 317 -647.
13. கிருஸ்ணராசா.செ. 1999, இலங்கை வரலாறு (பாகம்01). வரலாற்றுத்துறை யாழ் பல்கலைக்கழகம். 166-244.
14. அமிர்தநாயகம்.P.J., 1966, இலங்கை வரலாற்று வினா விடைகள், ஆசிர்வாதம் அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், பக் 128 208.
15. நடேசபிள்ளை.சு, 1951. இலங்கை தமிழர் விழா மலர். திருமகள் அழுத்தகம் சுண்ணாகம் யாழ்ப்பாணம், பக்: 27-40, 193-201.
16. மெண்டிஸ்.ஜி.ஸி., 1942, இலங்கையின் பூர்வீக சரித்திரம், அப்போதிக்கரீஸ் கம்பனி லிமிடெட், பக்: 98137.
17. மெண்டிஸ்.ஜி.ஸி.. 1933. இலங்கையின் பூர்வீக சரித்திரம், MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE, MADRAS, பக்: 62-146.
18. புஷ்பரட்ணம்.பரமு. 2002, தொல்லியல் நோக்கில் ஈழத்தமிழரின் பண்டையகால மதமும் கலையும், குமரன் புத்தக இல்லம், பக்: 97162.
19. நடராசா.க.வே., 1973. பண்டைய ஈழம் (இரண்டாம் பாகம்). சேது நூலகம், பக்: 01198.
20. லயனல் சரத். 1997, புரதான இலங்கையின் தமிழ் சிங்கள உறவுகள். இனத்துவ தொடர்பியல் அமைப்பு, பக்:2353.

‘சி- நோர்’ :

நோர்வே யாழில் நிறுவிய மீன்பிடி நிறுவனம்

சி-நோர் படகுக் கட்டுமான நிலையம், காரைநகர்

‘CeyNor’ நிறுவனம் அந்தோணி ராஜேந்திரம் அவர்களால் கனவு கண்டு படிப்படியாக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பு; 1960 களில் முளைத்து படிப்படியாக வார்க்கப்பட்டது. நோர்வேக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்குமான உறவின் நிமித்தமாக நோர்வே மக்களால் நிதி வழங்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டது. 1960 களில், ஒரு நீடித்து நிலைக்கக்கூடிய மீன்பிடித்துறைசார் அபிவிருத்திக் கட்டமைப்புக்கு, எமது முன்னோர்கள் முயன்றார்கள் என்பதுக்கு CeyNor ஒரு எடுத்துக்காட்டு. 1983 களில், யாழ்ப்பாண

வை. ஜெயமுருகன்

சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வாளரான இவரது எழுத்துக்கள் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கவனம் கொள்வதுடன் போரின் பின்னரான நினைவுகொள் காலத்தின் மீள் கட்டமைப்புக்கள் மீதும் அழுத்தம் கொடுக்கிறது. இவர், அபிவிருத்திக் கல்விக்கான கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக ‘இலங்கையின் போரின் பின்னரான அபிவிருத்தி முரண்நிலை’ என்னும் கருப்பொருள் மீதான ஆய்வை முன்னெடுத்தவர். இவ் ஆய்வு நூலாக வெளிவரவுள்ளது. சர்வதேச கிறிஸ்டின் பல்கலைக்கழகத்தில் ‘M.A in Peace Study’ ஆய்வுப் பட்டம் செய்ய ரோட்டரி (Rotary Peace Fellow) புலமைப்பரிசுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.

மாவட்டத்தில்
மொத்தமாகப்
பிடிக்கப்பட்ட மீனின்
அளவு 50,000 மெற்றிக்

தொன்கள். 1961 இலிருந்து 1983 வரையான மீன்பிடியின் உச்ச அடைவுக்கு CeyNor இன் கணிசமான பங்களிப்பு உண்டு. ஆரம்பத்தில் இதனை ஒரு வர்த்தகப் பொது மக்கள் நிறுவனமாக (Public Enterprise) உருவாக்கவேண்டும் என்று நிருவாக உறுப்பினர்கள் கருதிச் செயற்பட்டாலும், அக்கால அரசியல் தலையீடு, அதன் நோக்கத்தைத் திசை திருப்பியது. 1977 களில் தோன்றிய திறந்த பொருளாதாரம் ‘சி நோர்’ இன் வீழ்ச்சிக்கு பிரதான காரணமாக அமைந்தது. அதன் கைவிடப்பட்ட

சொத்துகளை அபகரிக்க யுத்தம் உதவியது. 'சினோர்' இன் ஆரம்பக்கட்டத்தில், இரண்டு முரண்பட்ட ஆளுமைச் சிந்தனைகள் ஆதிக்கம் செலுத்தின. ஒன்று, வர்த்தக மையம் கொண்ட ஒரு நிறுவனத்தை கட்டமைத்தல்; இரண்டாவது, அரச சார்பற்ற நிறுவனமாக நிருவகிப்பது. அந்தோணி அவர்களின் ஆரம்பகாலச் சிந்தனைகள் தமிழ்த் தேசியம் பால் நிலை கொண்டமை நன்கு புலப்படுகிறது. உள்ளூர் மீனவர்களின் வாழ்க்கைக்கு வெளிச்சம் கொண்டுவர அவர் ஒரு சுதந்திரமான நிறுவன கட்டமைப்பை உருவாக்க விழைந்தார். 1977 களின் பின் 'CeyNor' போட்டித்தன்மைக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் திணறி வீழ்ச்சிக்குச் சென்றது. வடக்கில் முளைத்த 'CeyNor' வடக்கில் மீண்டும் உயிர்த்தெழ வேண்டும். அதன் சிந்தனைப் போக்கு மீன்பிடித் துறையின் வளர்ச்சிக்கு வித்திடக் கூடியது.

ஆரம்பத்தில் பல போராட்டங்களுக்கு முகம் கொடுத்த இந்த அமைப்பு மக்களின் கூட்டு முயற்சியால் உருவானது. ஒரு இலாப நோக்கற்ற அரச சார்பற்ற அமைப்பாக, CeyNor நிறுவனம், உள்ளூர் மீனவச் சமூகங்களின் கல்வி மற்றும் நலன்புரி நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்தும் ஒரு உன்னத நோக்கத்துடன் உயிர்கொண்டது. காலப்போக்கில், பொது நிறுவனங்கள் அல்லது அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான வணிக நிறுவனங்களை பொது நிறுவனங்களாக மாற்றும் சட்டத்தின்கீழ், அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிறுவனமாக மாறியது. இது 1987 ஆம் ஆண்டில் 'CeyNor Foundation Ltd' ஆக உருவானது.

CeyNor நிறுவனத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியின் முக்கிய தருணங்களில் ஒன்று, பாரம்பரிய படகு உற்பத்திக்கு அப்பால் பல்வேறு துறைகளிலும் அது தன்னை விரிவாக்கம் செய்தமை ஆகும். பாலிடன்னல்கள் (polytunnels) மற்றும் லொட்டரி ஹட்ஸ் (Lottery Huts) திட்டங்கள் போன்ற புதுமையான தெரிவுகளை அது விரும்பியது. மேலும், காரைநகர் படகுத் தளத்தை மேம்படுத்துவதற்கு இந்திய

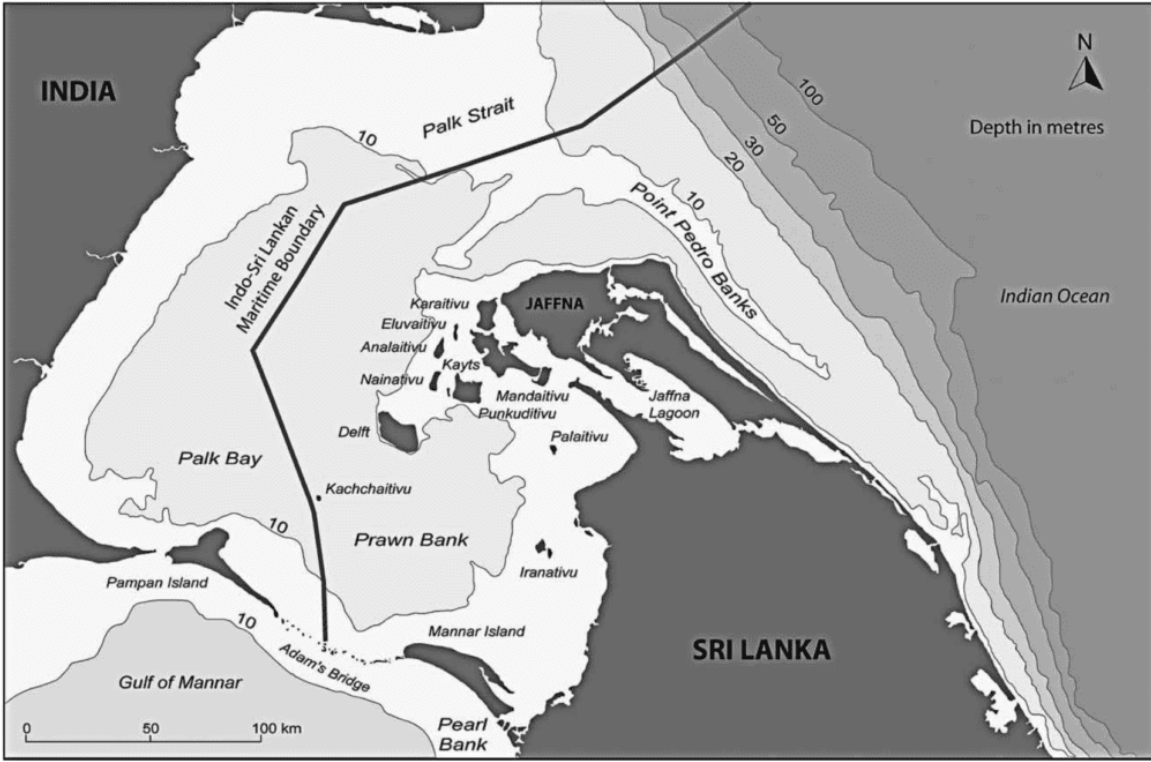
அரசாங்கத்துடனான கூட்டாண்மை, உலகளாவிய ஒத்துழைப்பின் மூலம் முன்னேற்றத்திற்கான அர்ப்பணிப்பு மற்றும் திட்ட முன்முயற்சிகளை இந் நிறுவனம் முன்னெடுத்தது.

சினோர் அமைப்பை உருவாக்கிய ஆரம்ப கர்த்தாக்களுக்கு பல கனவுகள் இருந்தன. எதிர்காலத்தில் ஒரு வலுவான அமைப்பை மீன்பிடித் துறையை வளர்க்க அமைப்பதும், அதனை முதலில் வடக்கில் உருவாக்குவதும் அவற்றுள் ஒன்று. அதை ஒரு இலாப நோக்கற்ற அமைப்பாக மக்கள்

(Sigrun and Anthony in 1963)

பங்களிப்புடன் பரந்த அளவில் மேம்படுத்த நினைத்தனர். அத்துடன் பொருளாதாரத் தன்னிறைவு மூலம் பின்தங்கிய மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இலங்கையில் பாய்மரங்களை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கமும் அதற்கு இருந்தது. 'புதுமையான இரட்டை ஆற்றல் கொண்ட மீன்பிடிப் படகுகளை உருவாக்கி அத்துமீறி மீன்பிடிப்பதால் பாதிக்கப்படும் கடலோரப் பகுதிகளைப் பாதுகாத்தல், பெரிய அளவில் படகுகள் கட்டுதல், பாய்மரம் தயாரித்தல், மினிமெரினா உருவாக்கம், பட்டயச் சேவைகள், தொழில் முனைவோர் மற்றும் வடக்கு - கிழக்கு மற்றும் தெற்கு

(1. Oceanographic features and fishing areas in the northern part of Sri Lanka. Source: Hydrographer of the Navy (1987))

மூலம் படகுத் தொழிலைத் தொடங்குவது என பல திட்டங்களை அது கொண்டிருந்தது. ஆனால், 1980 களின் இறுதியில் மூண்ட போர்ச் சூழல் அதன் ஆரம்ப அடித்தளத்தைக் கூட விடவில்லை.

‘சீநோர்’ இன் ஆரம்ப காலங்கள்

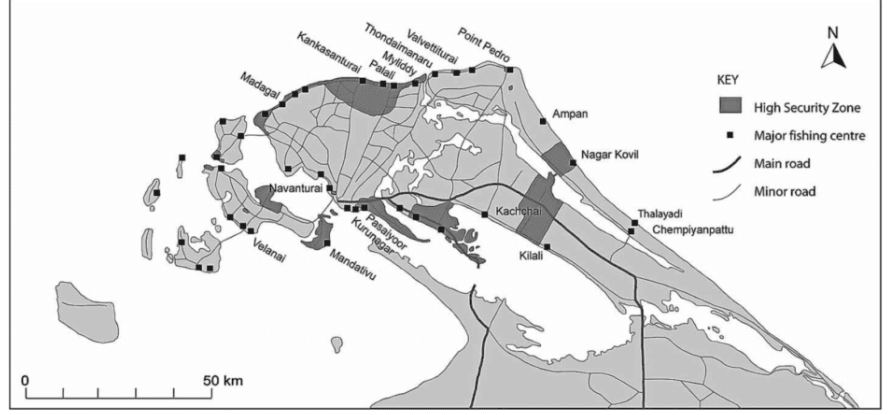
நவீன மீன்பிடித் துறை பற்றி மேற்படிப்பு, அனுபவம் பெறவேண்டும் என்று அந்தோணி இராஜேந்திரம் அவர்களுக்கு ஒரு கனவு இருந்தது. 1950 களில், இலங்கையின் நிலை அதற்குச் சாதகமாக இல்லை. ஆனால், யாழ்ப்பாண மீனவர்களின் வாழ்க்கை நிலைக்கும், நிலையான வருமானத்துக்கும், நீடித்து நிலைக்கக்கூடிய வாழ்வாதாரத்துக்கும் ஏதாவது செய்யவேண்டும் என அந்தோணி இராஜேந்திரம் நினைத்தார். ஐ.நா அமைப்பு, அரசாங்கம் மற்றும் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்கள் மூலம் உதவிகளைச் செய்ய நோர்வே அரசாங்கம் ஏற்பாடுகளைச் செய்தது.

அந்தோணியின் நண்பர்கள் அவரது கனவை அடைய அவருக்கு உதவ முன்வந்தனர்.

நோர்வே - ஆக்ரா தீவில் உள்ள மீன்வளத் தொழில்நுட்பப் பயிற்சிக் கல்லூரியான வார்டோவில் உள்ள மீன்வளப் பயிற்சி ‘ஹோம்ஸ்டெட் (Homestead)’ இல் தீவிரமான, நீண்ட கால வேலைப் பயிற்சியைத் தொடங்கினார். பின்னர், அவர் சால்டாலில் உள்ள படகு கட்டுபவர்களின் பள்ளியிலும், நோர்வேயின் ஸ்டாவஞ்சரில் உள்ள கேனிங் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியிலும் பயில்கிறார்.

1960 களில் யாழ்ப்பாணம் குடாநாட்டில் மீனவரின் வளர்ச்சிக்கான தனது யோசனையை முன்வைத்து இலங்கையின் மீன்பிடி அமைச்சகத்தில் ஒரு வாய்ப்பைப் பெற அந்தோணி மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்திற்குச் சென்றார். அவருக்கு வேலை கிடைத்தது. ஆனால் உள்ளூர் நிலைமைகள், முக்கியமாக வளர்ச்சி சார்ந்த திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஆதரவுத் தளம் தயாராக இருக்க வேண்டும். அவரது யோசனைகள் வலுவடையவில்லை. முயற்சி கைகூடவில்லை.

பின்னர், உதவி அமைப்பின் மூலம் மீனவச் சமூகங்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அந்தோணி அமெரிக்க உதவி அமைப்பில் (American Aid) சேர்ந்தார். அவ் அமைப்பு இலங்கையில் உள்ள மீனவச் சமூகங்களுக்கான திட்டங்களைக் கொண்டிராததை விரைவில் உணர்ந்தார்.

(3. Major fishing Centres and High Security Zones in Jaffna. Source: Office of Jaffna District Fisheries Extension Officers, and LTTE Peace Secretariat (2004)

அந்தோணி, தனது சொந்த வளங்களை நம்பியிருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து, மீன் பதப்படுத்துதல் மற்றும் கண்ணாடியிழைப் படகுக் கட்டுமானம் ஆகியவற்றில் பயிற்சி பெற நோர்வே திரும்பினார். படகு கட்டுதல், பதப்படுத்தல் தொழில்நுட்பம், குளிர்பதனக் கிடங்கு போன்ற பிற துறைகளிலும் அவரது ஆர்வம் விரிவடைந்தது. அவரது வழிகாட்டியாகப் பணியாற்றிய 'Sivert Rundhaug' அவர்களது உரையாடல்கள் இலங்கையின் உள்ளூர் நிலைமைகளுக்கான யோசனையை வடிவமைக்க உதவியது. படகுகளின் உற்பத்தி மற்றும் விற்பனை, உபரிக் காலத்தில் மீன்களை உறைய வைத்தல் மற்றும் பதப்படுத்துதல் தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றுடன் ஒரு முழுமையான நிறுவனமாக உள்ளூரில் விரிவடைய வேண்டும் என அந்தோணி கனவு கண்டார். சந்தை விலை குறைவாக இருக்கும் போது மீன்களைக் கொள்வனவு செய்து பதப்படுத்தி, விலை உயரும் போது, மீண்டும் சந்தையில் விற்று இலாபம் பெற, மீனவக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும் என 1960 களிலேயே அவர் சிந்தித்தார். இறுதியாக அவரது யோசனைகள் அடுத்த கட்டத்துக்கு வழிவகுத்தன.

திட்ட நிதி பெறும் பொருட்டு, சிவர்ட் மற்றும் அந்தோணி ஆகியோர் நோர்வேஜிய வளர்ச்சி ஒத்துழைப்புக்கான ஏஜென்சியுடன் (NORAD) தொடர்பு கொண்டனர். “உங்களது

திட்ட வரைவு சிறப்பாக உள்ளது. ஆனால், ஏற்கனவே ஒரு நோர்வே பங்காளியிடம் இருந்து ஓரளவு நிதி பெறுபவர்களுக்கு மட்டுமே அரசாங்க உதவி வழங்க முடியும். உங்கள் திட்டத்தில் ஆர்வமுள்ள ஒரு கூட்டாளரைத் தேடுங்கள்” என்று அவர்கள் பரிந்துரைத்தனர்.

1962 ஆம் ஆண்டில், அந்தோணி கேனிங் தொழில் கல்லூரியில் படிக்கும் போது, அவர் ஸ்டாவஞ்சரில் ஒரு நோர்வேஜியப் பெண்ணான சிக்ரூனைச் சந்தித்தார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அவர்கள் நோர்வேயில் திருமணம் செய்து கொண்டார்கள்.

ரோகாலாந்தில் உள்ள நோர்வே ஸ்டேட் பிராட்காஸ்டிங் (NRK) மாவட்ட அலுவலகத்தில் பணிபுரியும் பத்திரிகையாளர் ‘ஆர்னே ஃப்ஜோர்டோஃப்ட்’ அந்தோணியைத் தொடர்பு கொண்டார். ‘Stavanger Aften blad’ என்ற உள்ளூர்ப் பத்திரிகை அவரைப் பற்றிய ஒரு கதையை வெளியிட்டது. ஆர்னே ஃப்ஜோர்டோஃப்ட் ஒரு கடலோடி; அவரது குடும்ப வணிகம், அச்சிடுவது; ஒரு பத்திரிகையாளராகவும் பணிபுரிந்து KRK அலுவலகத்தின் நிருபராக இருந்தார். அவர் ‘NGU (The Norwegian Good Templars Youth Federation)’ என்ற அமைப்பில் இணைந்திருந்தார். அத்தோடு, லிபரல் கட்சியிலிருந்து நகர கவுன்சிலராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராகவும் இருந்தார். ஃப்ஜோர்டோஃப்ட் அந்தோணியைப்

பேட்டி கண்டார். அதன் தலைப்பு : 'இலங்கையிலிருந்து ஒரு மீனவர்'. அக்காலத்தில் நோர்வேயில் இளைஞர்களிடையே நிலவிய மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு அனுதாபத்தைத் திரட்டும் சகாப்தத்தின் மனநிலையுடன் இது நன்றாகப் பொருந்தியது. இலங்கையின் 450 ஆண்டு கால காலனித்துவத்திற்குப் பின்னர், தொழில்மயமான நாடுகளுக்கும், மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகளை நோர்வே மக்கள் உணர்ந்ததால், இளம் நாடான இலங்கை மீது அதிக கவனம் பிறந்தது; நிதி உதவிக்குப் பக்கபலமாக இருந்தனர்.

சிக்குன் ராஜேந்திரம் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நினைவு கூறும் போது "வானொலி நேர்காணல் நாளின் போது அந்தோணி எவ்வளவு உற்சாகமாக இருந்தார் என்பது எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. ஆர்னேவும் அந்தோணியும் மணிக்கணக்கில் அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர். ஆர்னே, திட்டத்திற்கு பல நல்ல யோசனைகளைக் கொண்டிருந்தார். பின்னர், ஆர்னே நெருங்கிய நண்பரானார். திட்டக் குழுக்களில் ஒன்றில் சேர்ந்தார். ஆர்னே எங்களுடன் இரவுகளில் விழித்திருந்து, சட்டங்கள், அமைப்பு மாதிரிகள், படகு வீடுகள், ஸ்லிப்வேக்கள் மற்றும் இயந்திரப் பட்டறைகளின் வரைபடங்களைப் பற்றி விவாதித்தார்." என்கிறார்.

'மாலு மீன் எண்டர்பிரைஸ்' என்ற பெயர் முதலில் திட்டமிடல் கூட்டத்தின் போது குறிப்பிடப்பட்டது. 'மாலு' என்றால் சிங்களத்தில் மீன். 'மீன்' என்பது தமிழ்ச் சொல். இலங்கையின் சிறுபான்மை மற்றும் பெரும்பான்மையினருக்கு இடையிலான சகோதரத்துவத்தை அடையாளப்படுத்துவதற்காக அவர்கள் வேண்டுமென்றே அப் பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

யாழ்ப்பாணப் பிராந்தியத்தின் முதலீடுகள் மற்றும் அபிவிருத்திகள், இனப் பகைமையைக் குறைத்து தமிழர்களின் பாதுகாப்பை அதிகரிக்கும் என அந்தோனி நம்பினார். நிறுவனம் வளர்ந்த பிறகு வடக்கிலிருந்து தெற்குக்கு விரிவாக்கலாம் எனவும்

திட்டமிடப்பட்டது.

1965 இல் 'NORAD', அந்தோணி ராஜேந்திரத்திற்கு கேரளத் திட்டத்தை பார்வையிட மூன்று மாத ஆய்வு வருகைக்கான மானியத்தை வழங்கியது. திரும்பும் பயணத்தில், யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் சில வாரங்கள் ஆய்வு செய்தார். திட்ட ஆரம்பத்துக்கு காரைநகர் தீவில், தோப்புக்காடு கிராமத்தில், மீன்பிடிப் பிரதேசத்தின் மத்தியில் ஒரு நிலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆழ்கடல் படகுகள் யாழ்ப்பாணக் குடாவிற் கு உள்ளேயும் வெளியேயும் செல்லக்கூடிய அளவுக்குக் கரையோரப் பகுதியின் நீர் ஆழமாக இருந்ததால், இந்த இடம் சரியானதாக இருந்தது. பிரதான நிலப்பரப்பில் உள்ள நகரத்துடன், தீவு ஒரு 'பிரேக்வாட்டர்' இணைப்பைக் கொண்டிருப்பதால், கட்டுமானப் பொருட்களின் போக்குவரத்தில் எந்தப் பிரச்சினையும் இருக்கவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நிலம் விற்பனைக்கு இருந்தது. என்.ஜி.யு, தன் பங்கிற்கு நிதி சேகரித்தது. தொடக்க மூலதனம் பாதுகாக்கப்பட்டது.

1967 கோடையில், ஆர்னே மீண்டும் 'NGU' இன் தேசிய சட்டமன்றத்தில் உரையாற்றினார். இந்தமுறை, இலங்கையில் நீண்ட கால ஈடுபாட்டை ஆதரிப்பதற்காக இன்னும் விரிவான நிதிச் சேகரிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு, பேரவை அனுமதி வழங்குவதற்கான அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டது. 1967 மற்றும் 1968 இல் இரண்டு நிதி திரட்டும் பிரச்சாரங்கள் மூலம் பெரும் பணம் திரட்டப்பட்டது. NGU இன் சிலோன் குழு, ஆயத்தப் பணிகளை மேற்கொண்டது. 'பஞ்சத்திற்கு எதிரான இளைஞர்கள் நடவடிக்கை' அமைப்பு, மற்றவர்களுடன் ஒத்துழைப்பதற்கான அமைப்பாக ஆகினர். நோர்வே முழுவதும் பணம் திரட்டும் பணியில் நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்கள் பங்கேற்றனர்.

காரைநகரில் உள்ள தோப்புக்காடு கிராமத்தில் படகு கட்டுபவர்களின் முற்றம் நிர்மாணிக்கப்பட்டு களவேலைகள் உயிர் கொண்டன. நிதிச் சேகரிப்பு மற்றும் 'NOROD' மானியம் மூலம் ஆரம்ப

வேலைகளுக்கு நிதியளிக்கப்பட்டது. 'மாலு மீன் எண்டர்பிரைஸ்' ஆரம்பத்தில் வணிக - வரையறுக்கப்பட்ட நிறுவனமாக நிர்வகிக்கப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், NGU இத்திட்டத்தை ஒரு சமூக அபிவிருத்தித் திட்டமாகச் செயற்படுத்த விரும்பியது. எனவே, நிர்வாகமானது விரைவில் உள்ளூர் அறக்கட்டளையான 'ஸ்ரீலங்கா - பட்டினியிலிருந்து சுதந்திரத்திற்கு' என்ற அமைப்புக்கு மாற்றப்பட்டது. 'யூத் ஆக்சன் அகென்ஸ்ட் ஃபேம் (யு.எம்.எஸ்)' என்பது அதன் நோர்வே துணைப் பகுதியாகும்; நிதி திரட்டும் நடவடிக்கைகளில் ஒத்துழைப்பதற்கான ஒரு குடை அமைப்பாகும். சிலோன் கமிட்டி மற்றும் UMS இல் உள்ள பணி, முதன்மையாக தன்னார்வ முயற்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மேலும் பல தனிநபர்கள் இந்த முன்னோடி ஆண்டுகளில் குறிப்பிடத்தக்க மற்றும் தன்னலமற்ற பங்களிப்புகளை வழங்கினர். இத்திட்டம் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தாலும், கருத்து வேறுபாடுகளும் இருந்தன. இரு தரப்பிலும் அதிருப்தி நிலவியது. வ்உள்ளூர் அணுகுமுறையும், NGU இன் சிலோன் குழுவும் தனித்தனி திசையில் சென்றன. ஆர்னேயின் கூற்றுப்படி 'மாலு மீன்' ஒரு வணிக - பொது வரையறுக்கப்பட்ட நிறுவனமாக நிறுவப்பட்டதுதான் முக்கிய பிரச்சனை. இதனைச் சரி செய்ய அவர் 1968 ஜனவரி தொடக்கத்தில், இலங்கைக்குப் பயணம் செய்தார். 1969 இன் நடுப்பகுதியில், அந்தோணி, திட்டத்திலிருந்து வெளியேற முடிவு செய்தார். 1972 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் மீண்டும் நோர்வேக்குச் செல்வதற்கு முன்னர், அவர் தனது குடும்பத்துடன் இலங்கையில் சில வருடங்கள் பணிபுரிந்தார். அந்தோணி ராஜேந்திரம் 1990 இல் இறந்தார். 'சினோர்' உடனான ஆர்னேயின் ஈடுபாடு 15 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நீடித்தது.

இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்ட திட்டம் படகு கட்டுதல், மீன்பிடித்தல், மீன் பதப்படுத்துதல் மற்றும் மீன்பிடி வலைகள் உற்பத்தி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. நாட்டின் அதிகாரிகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட இறக்குமதிக் கொள்கையை கடைப்பிடிக்கும் வரை, Cey Nor திட்டத்தின் விஷயங்கள் நன்றாகவே

நடந்தன. இருப்பினும், 1977 இல் நாட்டில் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்தில் சிக்கல்கள் எழுந்தன. 'CeyNor' இன் கொள்கையானது வேலைகளைத் தீவிரமாகச் செயற்படுத்தி வேலை உருவாக்கத்தை ஊக்குவித்து, விலைப் போட்டியைச் சமாளித்தது. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட வலைகள் நிலைமையை கடினமாகிவிட்டன. படகு உற்பத்தியானது, பெரும்பாலும் கண்ணாடியிழையில் தயாரிக்கப்பட்ட 17 அடிப் படகுகளைக் கொண்டிருந்தது. படகுகள், மீனவர்கள் மேலும் கடலுக்குச் செல்ல உதவியது, மற்றும் பிடிக்கும் மீன்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்க உதவியது. 1977 இற்குப் பிறகு, படகு உற்பத்தியில் சிரமம் ஏற்பட்டது. சிறிது காலத்திற்கு, அவர்கள் ஃபெரோ சிமெண்டிலிருந்து படகுகளை உருவாக்க முயன்றனர். ஆனால் இந்த முறையில் சிரமங்களை எதிர்கொண்டனர்; படகு உற்பத்தி வெற்றிபெறவில்லை. 'சினோர்' வீழ்ச்சியடைந்து சென்றது.

இலங்கையில் 'சினோர்' ஆரம்ப முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு 40 வருடங்கள் கடந்துள்ள போதிலும், 'CeyNor' இன்றும் 'உயிருடன் உள்ளது'. அது முற்றிலும் அழிக்கப்பட முடியாத ஒரு கட்டமைப்பாக விளங்குகிறது. உள்நாட்டுப் போருக்குப் பின்னர், 'உயர் பாதுகாப்பு வலய' முட்கம்பி வேலிகளால் சூழப்பட்டு பாழடைந்தாலும், யாழ்ப்பாணத்தில் குருநகரில் உள்ள மீன்பிடி வலைத் தொழிற்சாலை இன்னும் நோர்வேயில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அதே இயந்திரங்களைக் கொண்டு இயங்குகிறது. தொழிற்சாலை இரண்டு முறை குண்டுத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியது. சேதமடைந்த இயந்திரங்கள் மற்ற இயந்திரங்களின் பாகங்களைக் கொண்டு சரி செய்யப்பட்டு இயங்கிய காலமும் உண்டு. இலங்கையின் மேற்கு மற்றும் தெற்கில் இரண்டு மீன்பிடி வலைத் தொழிற்சாலைகளும், மட்டக்குளியில் ஒரு பெரிய படகு கட்டும் முற்றமும் இயங்கி வருகின்றன. நோர்வேஜிய ஆதரவுடனான தொப்புள்க் கொடி இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்ட பின்னரும், பல செயற்பாடுகள் தன்னிச்சையாகவே நிர்வகிக்கப்பட்டன. சுனாமிக்குப் பிறகு, தோப்புக்காடு கிராமத்தின் இடிபாடுகளுக்கு

மத்தியில், ஒரு சிறிய படகு கட்டுபவர்களின் முற்றம் உயிர்த்தெழுந்தது. இங்கே 'CeyNor' இன் முன்னாள் ஊழியர்கள் பழைய அச்சுகளில் ஒன்றைக் கண்டுபிடித்து மீண்டும் உற்பத்தியைத் தொடங்கினர். அறிவுப் பரிமாற்றம் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை இது காட்டுகிறது. சுற்றியிருந்த பொருட்கள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் படகு கட்டும் அறிவு பிழைத்திருந்தது. 'தொழில் முனைப்பு, நம்பிக்கை, ஆர்வம்' என்பன சிநோர் இன் முதுசங்கள் ஆகும். "40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விதைக்கப்பட்ட விதை, இன்னும் வளரும் வலிமையைக் கொண்டுள்ளது" என்று நவம்பர் 2005 இல் தோப்புக்காடு சென்று அப்போதைய நிலைமையைப் பார்வையிட்ட பிறகு ஆர்னே கூறினார்.

தற்போது கொழும்பின் மையத்தில் அமைந்துள்ள 'CeyNor Foundation Limited' நிறுவனம் இலங்கையின் மீன்பிடி மற்றும் நீரியல் வள அபிவிருத்தி அமைச்சின் கீழ் இயங்கும், அரசுக்குச் சொந்தமான ஒரு வணிக நிறுவனமாகும். படகுக் கட்டுமானத்திலும், அதனை அதிநவீன வசதிகளுடன் அமைப்பதிலும், உயர்தர ஃபைபர் (Fiber) கப்பல்களை உருவாக்குவதிலும் 'CeyNor' கவனம் செலுத்துகிறது.

சஷிமி (Sashimi) மீன்பிடிப் படகின் தொழில்மயமாக்கப்பட்ட பாய்மரம் மற்றும் என்ஜின்களுடன் இயங்கும் 13.8 மீ திரிமாறன் (Trimaran) ஆகிய கடற்சாதனங்கள் கடந்த ஏப்ரல் 2012 இல் இலங்கைக் கடற்பரப்பில் சிநோர் இனால் வெற்றிகரமாக ஏவப்பட்டது. இலங்கையில் ஒரு காலகட்ட சோதனைக்குப் பிறகு, திரிமாறன் கொழும்பில் இருந்து சோமாலியா - பன்ட்லேண்டிற்குச் செல்லும். உள்ளூர் மீனவ மக்களின் நலனுக்காக, பன்ட்லேண்டில் ஒரு நிலையான மீன்பிடித் தொழிலை நிறுவுவதற்கு தொழில்மயமாக்கப்பட்ட பாய்மரம் மற்றும் என்ஜின்களுடன் இயங்கும் திரிமாறன் படகுகள் சோமாலியாவுக்கு நன்கு உதவும். சஷிமியின் தொழில்மயமாக்கப்பட்ட பதிப்பு, இலங்கையிலுள்ள சிநோர் படகுத் தளத்தில் கட்டப்பட்டது.

அதன் அறிக்கைகளை ஆராய்ந்து பார்த்தால், 'CeyNor' நிறுவனமானது அபிவிருத்திக்கான இலட்சிய இலக்குகளைக் கொள்கையாகக் கொண்டு இயங்குவதைக் காணலாம். நவீன மீன்பிடிக் கப்பல்களை அறிமுகப்படுத்துதல் உள்ளிட்ட குறுகிய கால நடவடிக்கைகளுடன், கடல்வள அறுவடைக்குப் பிந்தைய இழப்பு மற்றும் எரிபொருட் செலவு போன்ற அழுத்தமான பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் பயனுள்ள கருவிகளை உருவாக்குவதில் அது கவனம் கொள்கிறது. அதே நேரத்தில், ஒரு புதிய படகுத் தளத்தை நிறுவுதல் மற்றும் தயாரிப்பு வழங்கல்களைப் பல்வகைப்படுத்துதல் போன்ற நீண்ட கால முயற்சிகளுடன், வளர்ந்து வரும் தொழில்துறை கோரிக்கைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கான முன்னோக்கு, சிந்தனை அணுகுமுறையை நடைமுறையில் கொண்டுவருதல் போன்றனவற்றிற்கும் தற்போதைய நிர்வாகம் முயன்று வருகிறது.

உசாத்துணை

1. FAO 2003. Fisheries Sector Study of the NorthEast Province. FAO, Colombo. Goodhand, J. 2000. Aid, Conflict and Peacebuilding in Sri Lanka. Dfid, London.
2. From Norway to Jaffna: A 5decade journey of love for a man, his land and his dream project CeyNor, Thursday, 26 March 2020.
3. Hersoug, B. & Munkejord, S. 2003. Assessment of Potential Areas for Development Cooperation between Norway and Sri Lanka
3. within the Fisheries Sector - A Project Programme Outline. Norwegian College of Fishery Science, Tromso.
4. Normann, A.K., Angelsen, K. & Sivalingam, S. 2003. Restoration of Fisheries Activities in Jaffna District. Norad, Oslo.
5. Shanmugaratnam, N. 2003. Jaffna Fishing Communities: Persistent Crisis and Possible Solutions. Polity 1:5, 24-26.
6. Sivasubramaniam, K. 1995. Sri Lanka Fisheries Resources Development and Management in the Past. Asian Development Bank, Colombo.

'இலங்கை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் நாகர்' எனும் இத்தொடர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழ்ச் சமூகத்தின் வரலாற்றை தொல்லியல் ரீதியாக நிரூபிக்கத் தேவையான ஆதாரங்களைக் கொண்ட ஆவணமாகும். நாகர் தமிழ் மொழி பேசியவர்கள் எனவும், ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டை பிரதானமாக அவர்களே இலங்கையில் பரப்பினார்கள் எனவும், இங்கு கி.மு ஏழாம் நூற்றாண்டு முதலாகத் தமிழ் ஒரு பேச்சு வழக்கு மொழியாக நிலை பெற்றிருந்தது எனவும் பேராசிரியர் எஸ். பத்மநாதன் கூறியுள்ளார். இலங்கையில் 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பொறிக்கப்பட்ட சுமார் 100 பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் நாக மன்னர்கள், நாக தலைவர்கள், நாக பிரதானிகள், நாக சுவாமிகள், நாக அதிகாரிகள் ஆகியோர் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இலங்கையின் வரலாற்றுதயக் காலத்தில் நாக எனும் பெயர் கொண்ட மன்னர்கள் பலர் ஆட்சி செய்துள்ளனர். இவர்களில் பலர் தமிழ்ச் சமூகத்தோடு தொடர்புடையவர்கள். இவர்கள் பற்றிய வரலாறு மற்றும் வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம் ஆகியவை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இத்தொடரில் ஆராயப்படுகின்றன.

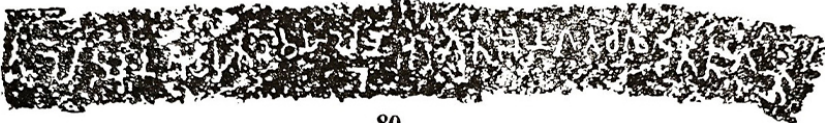
என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

கடந்த 25 வருடங்களாக இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, தமிழர் வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம், பிராமிக் கல்வெட்டுகள், இந்து சமயம் என்பன தொடர்பாக ஆய்வுப் பணிகளில் ஈடுபட்டுவரும் கலாநிதி என்.கே.எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் வரலாற்றுத்துறையில் இளமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றவர். தனது எழுத்துப்பணிக்காகப் பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

இவர் இதுவரை பல உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேசக் கருத்தரங்குகளில் தனது ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளதுடன் 18 நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்களில் 'தென்னிலங்கையின் புராதன இந்துக்கோயில்கள்', 'புதையுண்டுபோன புராதன இந்துக் கோயில்கள்', 'இந்து சமயம் ஓர் அறிவியல் பொக்கிஷம்', 'யார் இந்த இராவணன்', 'பாரம்பரியமிக்க கதிர்காம பாத யாத்திரை', 'பண்டைய தமிழ் நூல்களில் சிவன்', 'கன்னியா: பண்டைய சைவத் தமிழின் பாரம்பரிய அடையாளம்', 'தமிழின் குமரி நாடு உண்மையா? கற்பனையா?' போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இவர் தேசிய மற்றும் சர்வதேச சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் ஆகியவற்றில் இதுவரை 295 ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

பொற்கொல்லன் நாகன் பற்றிக் கூறும் அனுராதபுரம்

வெஸ்ஸகிரி கல்வெட்டுகள்

80

பொற்கொல்லன் நாகன் பற்றிக் கூறும் வெஸ்ஸகிரிய கல்வெட்டின் பிரதி

85

வீட்டு உரிமையாளர் நாகன் பற்றிக் குறிப்பிடும் வெஸ்ஸகிரிய கல்வெட்டின் பிரதி

அனுராதபுரம் புனித நகரில் உள்ள இசுருமுனிய விகாரையின் தெற்குப் பக்கத்தில் சுமார் 600 மீற்றர் தூரத்தில் வெஸ்ஸகிரிய கற்குகைகள் மற்றும் கட்டிட இடிபாடுகளைக் கொண்ட வளாகம் அமைந்துள்ளது. சுமார் 500 மீற்றர் நீளம் கொண்ட இவ்வளாகத்தின் மத்தியில்

உள்ள நீண்ட பாறைத் தொடரில் 10 இற்கும் மேற்பட்ட கற்குகைகளும், இங்கிருந்து சற்று தூரத்தில் இன்னும் சில கற்குகைகளும் உள்ளன.

இங்கு மொத்தமாக 24 பிராமிக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் ஒன்றைத் தவிர ஏனையவை முற்கால பிராமிக்

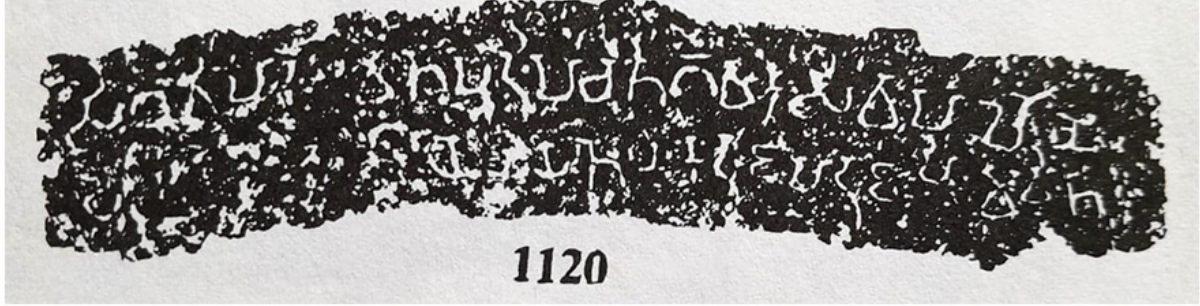
வெஸ்ஸகிரி குகைகளின் தோற்றம்

கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள குகைகளில் ஒன்று

பரத நாகன் பற்றிக் குறிப்பிடும் பில்லாவேகல கல்வெட்டின் பிரதி

மன்னன் நாகன் பற்றிக் குறிப்பிடும் பில்லாவேகல கல்வெட்டின் பிரதி

கல்வெட்டுகளாகும். இக்கல்வெட்டுகளில் இரண்டில் நாகர் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“தலதர நாகய புத தேவஹ லேனே அகட்ட அனகட்ட சட்டு திச சகச”

இது ஆங்கிலத்தில், “The cave of Deva, son of Nagaya the Goldsmith, [is given] to the sangha of the four quarters, present and absent.” எனப் பொருள்படும். தமிழில் இது, “பொற்கொல்லன் நாகனின் மகனான தேவனின் குகை, நான்கு திசைகளிலும் இருந்து சங்கத்தார் வந்தாலும், வராவிட்டாலும் வழங்கப்பட வேண்டும்” எனப் பொருள்படும்.

வீட்டு உரிமையாளர் நாகன் பற்றிய கல்வெட்டு

நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடும் இரண்டாவது கல்வெட்டில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது,

“கபதி நாக புத திசஹ லேனே சகச”

இது தமிழில், “வீட்டு உரிமையாளர் நாகனின்

மகன் தீசனின் குகை சங்கத்தாருக்கு” எனப் பொருள்படும். ஆங்கிலத்தில் இதன் பொருள், “The cave of Tissa, son of the house holder Naga, [is given] to the sangha” என்பதாகும்.

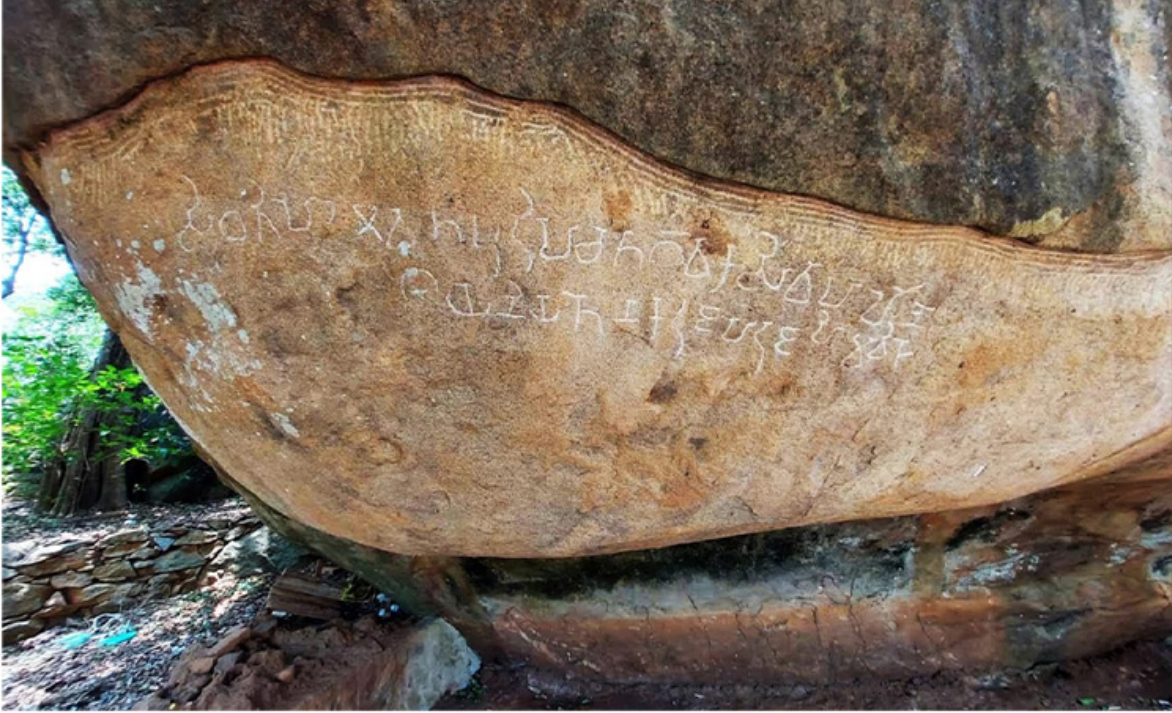
வெஸ்ஸகிரி குகைகளில் ஒன்றில் காணப்படும் கல்வெட்டு ஒன்றில் ‘விசதேவ’ எனும் பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இது இராவணின் தந்தையான விஷ்ரவச முனிவரின் பெயர் எனவும், இது அவர் வாழ்ந்த இடம் எனவும், அதனால் தான் அவரின் பெயர் இக்குகையில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், இதன் காரணமாகவே இவ்விடம் வெஸ்ஸகிரி எனப் பெயர் பெற்றதாகவும் கலாநிதி சூர்ய குணசேகர, ஆய்வாளர் தனேஷ் கொடிப்பிலி ஆராச்சி ஆகியோர் தமது நூல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

பரத நாகன் பற்றிக் குறிப்பிடும் பில்லாவேகல கல்வெட்டு

அநுராதபுரத்தில் இருந்து வடமேற்கு நோக்கி அரிப்புக்குச் செல்லும் வீதியில் ஓயாமடுச் சந்தி உள்ளது. இங்கிருந்து வடக்குப் பக்கமாக

சிவன் மற்றும் நாகர் பற்றிக் கூறும் பில்லாவேகல கல்வெட்டு
பொறிக்கப்பட்டுள்ள கற்குகை

பில்லாவேகல கல்வெட்டின் அண்மித்த தோற்றம்

தந்திரி மலைக்குச் செல்லும் வழியில் உள்ள பில்லாவே என்னுமிடத்தின் அருகில் உள்ள மலைப்பாறைகள் நிறைந்த பகுதியே பில்லாவேகல எனும் இடமாகும். இவ்விடம் தற்போது “பரத நாக லேன” என அழைக்கப்படுகிறது.

இங்குள்ள மலைப்பாறைகளில் இயற்கையான பல கற்குகைகள் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் பல கற்புருவங்கள் வெட்டப்பட்ட குகைகளாகும். இக்குகைகளில் மொத்தமாக 10 பிராமிக் கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 3 முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும், 7 பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும் அடங்குகின்றன. இவற்றில் நாகர் பற்றிய இரு கல்வெட்டுகள் உள்ளன. ஒரு கல்வெட்டு முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டாகும். அதன் விபரங்கள் பின்வருமாறு,

“பரத நாகக லேனே சகச”

இது தமிழில் ‘பரத நாகனின் குகை’ எனப் பொருள்படும். ஆங்கில மொழியில் இதன் பொருள் “The cave of lord Naga [is given] to the sangha” என்பதாகும்.

இக்கல்வெட்டில் ‘பரத நாக’ எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதிலுள்ள ‘பரத’ எனும் சொல் பற்றி பேராசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம் பின்வரும் விபரங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“பத/பரத போன்ற பதங்கள் பரதவர் என்ற சமூகப் பிரிவினரைக் குறித்தன. அனுராதபுர மாவட்டத்தில் நாக என்ற வழிபாட்டுப் பெயரைத் தாங்கிய பரதவர்களின் கல்வெட்டுகள் ஆறு இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் நான்கு கல்வெட்டுகளில் “பத நகஹ லெனெ” என்ற வாசகம் காணப்படுகிறது. இதன் கருத்து, “நாக என்ற வழிபாட்டுப் பெயருடைய பரதவ குலத்தவரது குகை என்பதாகும்.”

பேராசிரியரின் மேற்சொன்ன குறிப்பின்படி இக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நாகன் என்பவன் பரதவர் எனும் தமிழ்ச் சமூகத்தை சேர்ந்தவன் எனத் தெரிகிறது.

மன்னன் நாகன் பற்றிக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டு

நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடும் அடுத்த கல்வெட்டு பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டாகும். இது பொ.ஆ 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியதாகும். இரண்டு வரிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள இக்கல்வெட்டிலுள்ள விபரங்கள் பின்வருமாறு,

“சித விகர மவிட்ட பரிஹ சத்த கொவக சிவஹ லேனே

சத்து திசிக சகய நியதே நாக ரஜஹ ரஜஹி மவிடே”

இதன் பொருள் ஆங்கிலத்தில், “Hail, The cave of Siva, who caused this Monastery to be built and who is the guardian of the umbrella of the assembly has been dedicated to the sangha of the four directions. (The Monastery) was built in the reign of King Naga” என்பதாகும்.

இது தமிழில் “மன்னன் நாகனின் ஆட்சிக் காலத்தில், மடாலயத்தைக் கட்டக் காரண கர்த்தாவாக இருந்தவரும், ராஜ சபைக்குப் பொறுப்பானவருமான சிவன் தனது கற்குகையை, இம்மடாலயத்துக்கு நாலா திசையிலிருந்து வரும் சங்கத்தாருக்காக தானமாக அர்ப்பணித்தான்” எனப் பொருள்படும்.

இக்கல்வெட்டில் உள்ள வாசகங்களின்படி நாக மன்னனின் ஆட்சியில் சிவன் என்பவன் அரச நிர்வாகத்திலும், சமயச் செயற்பாடுகளிலும் முக்கியஸ்தனாக விளங்கியுள்ளான் எனத் தெரிகிறது.

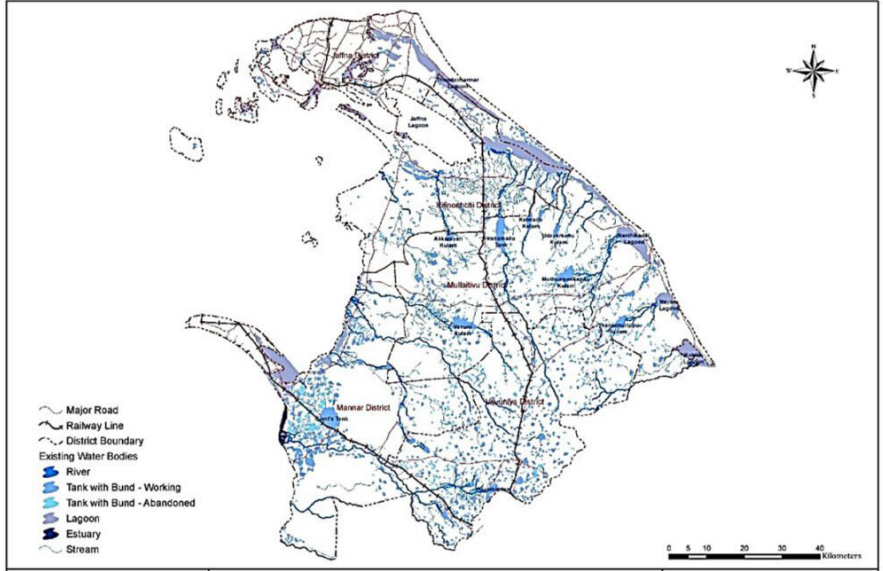
(தொடரும்)

ஒரு பிரதேசத்தின் பல்வேறு விடயங்களை கட்டமைப்பதில் அந்தப் பிரதேசத்தின் இயற்கை அம்சங்கள் மிகப்பெரிய பங்கினை வழங்குகின்றன. குறிப்பாக ஒரு பிரதேசத்தின் காலநிலை சார்ந்த அம்சங்கள் அந்தப் பிரதேசத்தினுடைய இயற்கையையும் அந்த பிரதேசத்திற்குரிய பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார, பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் கட்டமைப்பதில் மிகப்பெரிய பங்கினை வழங்குகின்றது. அந்த அடிப்படையில் வடக்கு மாகாணத்தினுடைய பல்வேறு வகைப்பட்ட விடயங்களை தீர்மானித்ததில் வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலை மிகப்பெரிய செல்வாக்கினை பெற்றிருக்கின்றது. வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலை சார்ந்த பாரம்பரிய அறிவியல் விடயங்களையும் நவீன விஞ்ஞான ரீதியிலான ஆய்வு சார்ந்த விடயங்களையும் உள்ளடக்கியதாக வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலைப் பண்புகளை முழுமைப்படுத்தி வெளியிடுவதாக 'பிராந்திய காலநிலையியல் : வடக்குப் பிராந்தியம், இலங்கை' எனும் தொடர் அமைகின்றது.

நாகமுத்து பிரதீபராஜா

கலாநிதி நாகமுத்து பிரதீபராஜா யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக புனியியல் துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராக கடமையாற்றி வருகின்றார். காலநிலையியலில் தனது கலாநிதி பட்டத்தினை பூர்த்தி செய்த பிரதீபராஜா காலநிலையியல் தொடர்பான பல்வேறுபட்ட ஆராய்ச்சிகளை வெளியிட்டுள்ளார். வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலை பற்றியும் பொதுவான காலநிலை அம்சங்கள் தொடர்பாகவும் 07 இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். 40 இற்கும் மேற்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை தேசிய மற்றும் சர்வதேச சஞ்சிகைகளில் பிரசுரித்துள்ளார். கடந்த ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக, வடக்கு மாகாணத்தினுடைய வானிலை தொடர்பான இவரது எதிர்வு கூறல்களை பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்தவர்களும் பின்பற்றி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

படம் 8.1 வடக்கு மாகாணத்தின் மேற்பரப்பு நீர்நிலைகள்
Image Source - www.researchgate.net

இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தின் மேற்பரப்பு நீர் வளங்கள்

நீரை வளிமண்டல நீர், சமுத்திர நீர், தரை மேற்பரப்பு நீர் மற்றும் தரைக்கீழ் நீர் என நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். நன்னீரில் மேற்பரப்பு நீர் மற்றும் நிலத்தடி நீர் என்று மேலும் சில வகைப்பாடுகள் உள்ளன (Praveen et al., 2020). மேற்பரப்பு

நீராணது மேற்பரப்பில் உள்ள அனைத்து வகையான நீரையும் குறிக்கின்றது. பனி மற்றும் பனிப்பாறைகள் போன்ற திடமான நீராதாரங்கள், சதுப்பு நிலங்கள், நீர்த்தேக்கங்கள், ஆறுகள், நீரோடைகள், ஏரிகள், திறந்த நீர்த்தேக்கங்கள், மற்றும் குளங்கள் போன்றன இவ் வகையில் அடங்கும். இயற்கையாகவோ செயற்கையாகவோ அல்லது பரவலாகவோ உருவாக்கப்பட்ட எல்லைகள் அல்லது வரம்புகளில் உள்ள நீர் பூமியின் மேற்பரப்பில் காணப்படுதல் மேற்பரப்பு நீர் எனப்படும். இயற்கை நீர்நீறுகளிலிருந்து வரும் நீர், நீர்நீர் இருந்து பூமியின் மேற்பரப்பில் வெளியேறும்போது மேற்பரப்பு நீர் என வகைப்படுத்தப்படும்.

வடக்கு மாகாணம் 24 நதிகளைக் கொண்ட ஒரு பகுதியாகும். இந்த ஆற்றுப்படுகைகள் அனைத்தும் பருவகால ஆறுகள் என்ற வகையைச் சேர்ந்தவை. ஒன்பது குறிப்பிடத்தக்க குளங்கள் உட்பட வடக்கு பிராந்தியத்தில் உள்ள 54 பெரிய, நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மாகாண நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தால் பராமரிக்கப்படுகின்றன.

இத்திட்டங்கள் முதன்மையாக 70,197 ஏக்கருக்கு பாசன நீரை வழங்குகின்றன (படம் 8.1). இதன்மூலம் 28,459 இற்கும் மேற்பட்ட விவசாய குடும்பங்கள் பயனடைகின்றன. மத்திய நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தால் பராமரிக்கப்படும் ஐந்து குறிப்பிடத்தக்க குளங்கள் உட்பட 09 பெரிய, நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் வடக்குப் பிராந்தியத்தில் உள்ளன. இத்திட்டங்கள் முதன்மையாக 45,551 ஏக்கருக்கு பாசன நீரை வழங்குகின்றன. கமநல அபிவிருத்தி திணைக்களம் வட பிராந்தியத்தில் 2,724 சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களை

கவனித்து வருகின்றது. இத்திட்டங்கள் முதன்மையாக 77,874 ஏக்கருக்கு பாசன நீரை வழங்குகின்றன. இப்பகுதியில் உள்ள 89,336 இற்கும் மேற்பட்ட விவசாய குடும்பங்கள் இதன்மூலம் பயனடைகின்றன (அட்டவணை 8.1).

வடமகாண ஆறுகள்		வடக்கு மாகாண பெரிய நடுத்தரக் குளங்கள்	
இல.	ஆறு	இல.	குளம்
1	மீ ஓயா	1	அம்பலப்பெருமாள்
2	மா ஓயா	2	ஐயங்குளம்
3	கரியன் ஆறு	3	கல்விளங்குளம்
4	சவர் ஆறு	4	கோட்டைக்கட்டிய குளம்
5	பாலடிஆறு	5	கொல்லிளங்குளம்
6	நாயாறு	6	மல்லாவிக்குளம்
7	கோடாலிக்கல்லாறு	7	மருதங்குளம்
8	பேராறு	8	முறிகண்டிக் குளம்
9	பாலியாறு	9	பனங்காமம்
10	மருதப்பிள்ளை ஆறு	10	தெண்ணியங்குளம்
11	தேராவில் ஆறு	11	தேறாங்கண்டல்
12	பொட்டியாறு	12	வவுனிக் குளம்
13	நெத்தலியாறு	13	கணுக்கேணி
14	கனகராயன் ஆறு	14	மாதவளசிங்கம்
15	கலவளப்பு	15	முத்தையங்கட்டு
16	அக்கராயன் ஆறு	16	நீத்துக்காய்க்குளம்
17	மண்டைக்கல்லாறு	17	தண்ணிமுறிப்புக் குளம்
18	பல்லவராயங்கட்டு ஆறு	18	உடையார்கட்டுக் குளம்
19	படியாறு	19	விசுவமடுக்குளம்
20	சிப்பியாறு, புள்ளடியாறு	20	மருதமடு
21	பறங்கியாறு	21	அக்கராயங்குளம்
22	நாயாறு (மேற்குகரை)	22	மடுக்கநந்த குளம்
23	அருவியாறு	23	மகாசச்சிக்கொடிய
24	கல்லாறு	24	மாமடுவ
		25	பெரியதம்பனை
		26	அடம்பங்குளம்
		27	உயிலங்குளம்
		28	இரணைமடு
		29	கல்மடு
		30	கனகாம்பிகை
		31	கரியாலை நாகபடுவான்
		32	பிரமந்தலாறு
		33	புதுமுறிப்பு
		34	வள்ளேரிக் குளம்
		35	குடமுருட்டிக் குளம்
		36	அலியாமருதமடு
		37	சேமமடு
		38	கல்மடு
		39	கனகராயங்குளம்
		40	கொம்புவைத்தகுளம்
		41	பூவரசங்குளம்
		42	மகரம்பைக்குளம்
		43	மூளையமடு
		44	நாம்பங்குளம்
		45	பம்பைமடு
		46	வவுளியாக்குளம்
		47	வெள்ளாங்குளம்
		48	சரப்பொத்தான
		49	மருதமடு
		50	பெரியமடு
		51	பெரியமண்டிவிரிச்சான்
		52	தட்சணாமருதமடு
		53	முள்ளிக் குளம்
		54	சுராப்பங்குளம்

அட்டவணை 8.1 வடக்கு மாகாணத்தின் பிரதானமான ஆறுகளும் குளங்களும்

வடக்குப் பகுதியை அவற்றின் நீர் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் இரண்டு வெவ்வேறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். சுண்ணாம்பு மற்றும் மணல் நீர்நிலைகளில் உள்ள நிலத்தடி நீர், யாழ்ப்ப. குடாநாடு மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள தீவுகளுக்கு முதன்மையான நீர் ஆதாரமாகும். இருப்பினும், 27 பருவகால ஆறுகளால் நீர் வழங்கப்படும் மேற்பரப்பு நீர்நிலைகள் ஏனைய நான்கு மாவட்டங்களில் முதன்மையான நீர் ஆதாரமாக உள்ளன.

1. இரணைமடு

2. வவுனிக்குளம்

1. தண்ணிமுறிப்புக்குளம்

2. கணுக்கேணிக் குளம்

1. தண்ணிமுறிப்புக்குளம்

2. கணுக்கேணிக் குளம்

1. அருவியாறு

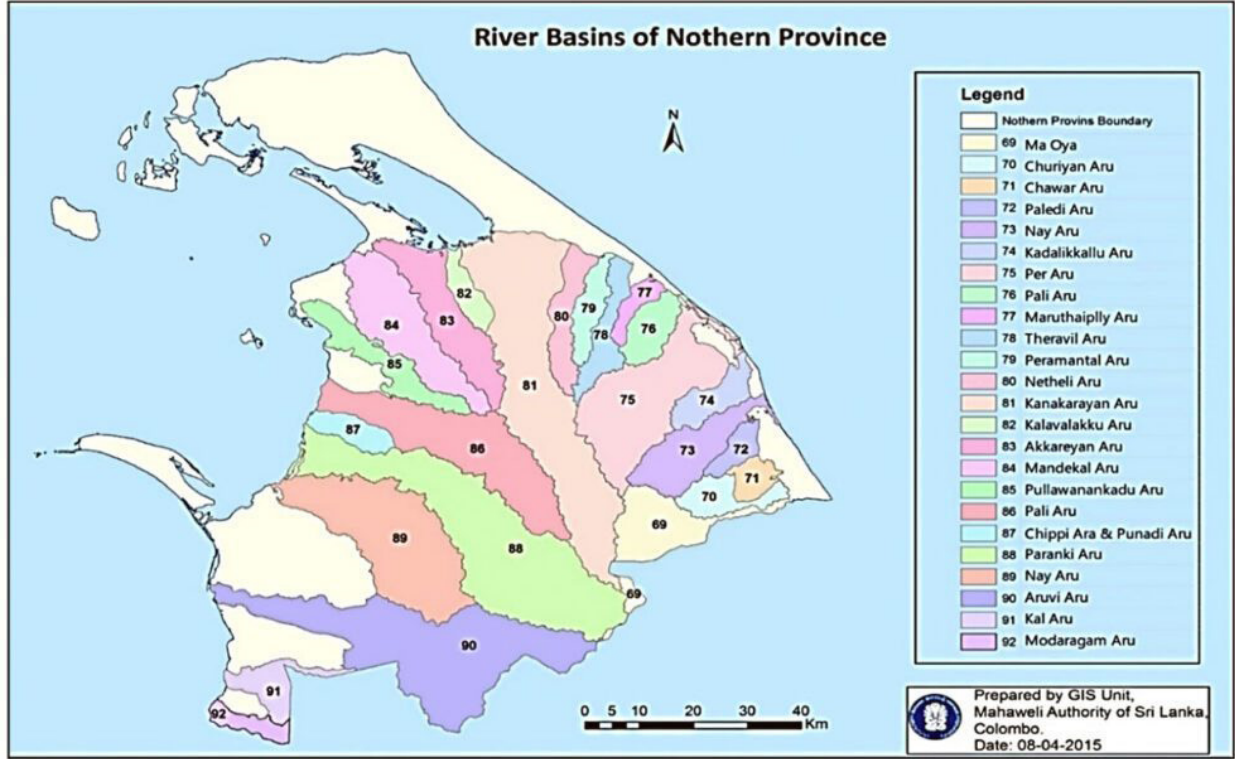
2. பறங்கியாறு

இலங்கையின் வடக்குப் பிரதேசத்தின் நீர்த்தேக்கங்கள் மற்றும் குளங்கள் நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளன. வரலாற்றுக் காலத்தில், மகா பராக்கிரமபாகு, தாதுசேனன், மகாசேனன், வசபன், அக்கபோதி போன்ற பெரும்பாலான மன்னர்கள் குடிநீருக்காகவும், விவசாயத் தேவைகளுக்காகவும் பாரிய நீர்த்தேக்கங்களை உருவாக்கினர். நாட்டை ஆண்ட மன்னர்கள், வரட்சிப் பாதிப்பை எதிர்கொள்ளும் வடக்கு மாகாணம் உட்பட பெரும்பாலான உலர் வலயப் பகுதிகளில், நீர்த்தேக்கங்களை உருவாக்குவதே நாட்டின் வரட்சிப் பிரச்சினைக்கு ஒரே தீர்வு என்று நினைத்தனர். நான்கு மாதங்கள் கொண்ட ஒரு பருவத்தில் வடக்குப் பகுதி அதிக மழையைப் பெறும் என்று அவர்கள் முடிவு செய்துள்ளனர். மீதமுள்ள எட்டு மாதங்களும், இப்பகுதி வரட்சிப் பிரச்சினையை எதிர்கொள்கிறது. மல்வத்து ஓயா, பாலி ஆறு, கனகராயன் ஆறு போன்ற சில ஆறுகள் எவ்வித உபயோகமும் இன்றி கடலில் கலந்தன. எனவே, முந்தைய கால மன்னர்கள் வட மாகாணத்தில் சில நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்டினார்கள். வடமாகாண நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தின் அறிக்கையின்படி, வட பிராந்தியத்தில் பல்வேறு அளவுகளில் 24 ஆறுகள் உள்ளன. அனைத்து ஆறுகளும் பருவகால ஆறுகள். அவை இரண்டாவது

வடக்கு மாகாணம் 24 நதிகளைக் கொண்ட ஒரு பகுதியாகும். இந்த ஆற்றுப்படுகைகள் அனைத்தும் பருவகால ஆறுகள் என்ற வகையைச் சேர்ந்தவை. ஒன்பது குறிப்பிடத்தக்க குளங்கள் உட்பட வடக்கு பிராந்தியத்தில் உள்ள 54 பெரிய, நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மாகாண நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தால் பராமரிக்கப்படுகின்றன.

யாழ். மாவட்டத்தின் நெற்செய்கை நேரடி மழையை நம்பியுள்ளது. எனினும் இரணைமடு, வவுணிக்ஞளம், கட்டுக்கரை, முத்தையன்கட்டு, பாவடஞளம், அக்கராயன்குளம், நாகபடுவான், கணுக்கேணி போன்ற எட்டுப் பெரிய நீர்த்தேக்கங்கள் வடக்குப் பகுதி மக்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு முக்கியமானவை

இடைப்பருவ காலத்திலும்; வடகிழக்கு பருவ மழைக்காலத்திலும் கிடைக்கும் மழை நீரை நம்பியே உருவாகின்றன. ஐம்பத்து நான்கு முதன்மை மற்றும் நடுத்தர நீர்த்தேக்கங்கள் வட மாகாணத்தில் அமைந்துள்ளன. பெரும்பாலான நீர்த்தேக்கங்கள் இந்தப்

படம் 8.2 வடக்கு மாகாணத்தின் பிரதானமான நீரேந்து பிரதேசங்கள்

Image Source - மகாவலி அதிகாரசபை, 2015

பருவகால ஆறுகளில் இருந்து நீரைப் பெறுகின்றன. இந்த நீர்த்தேக்கங்கள் இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியின் பிரதான நிலத்தின் உயிர் நரம்பு ஆகும். முல்லைத்தீவு மாவட்டம், கிளிநொச்சி மாவட்டம், மன்னார் மாவட்டம், வவுனியா மாவட்டங்களின் நெற் செய்கையானது இந்த நீர்த்தேக்கங்களின் பாசன நீரை நம்பியே உள்ளது. எனினும் யாழ். மாவட்டத்தின் நெற்செய்கை நேரடி மழையை நம்பியுள்ளது. எனினும் இரணைமடு, வவுனிக்குளம், கட்டுக்கரை, முத்தையன்கட்டு, பாவட்குளம், அக்கராயன்குளம், நாகபடுவான், கணுக்கேணி போன்ற எட்டுப் பெரிய நீர்த்தேக்கங்கள் வடக்குப் பகுதி மக்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு முக்கியமானவை (படம் 8.2).

2010 இற்கு முன், வடக்கு மாகாணத்தின் உள்நாட்டுப் போர் காரணமாக சில மேற்பரப்பு நீர் ஆதாரங்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. யாழ்ப்பாண

மாவட்டத்தைத் தவிர, வடக்கு மாகாணத்தின் விவசாய நடவடிக்கைகள், முக்கியமாக இந்த மேற்பரப்பு நீர் ஆதாரங்களையே சார்ந்துள்ளன. இந்த மேற்பரப்பு நீர் ஆதாரங்கள் முதன்மை விவசாய பருவங்களான பெரும் போகம் மற்றும் சிறு போக பருவங்களில் திறந்த வாய்க்கால் மற்றும் ஏற்றுப் பாசன முறைகள் மூலம் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு தண்ணீரை வழங்குகின்றன.

அனைத்து மேற்பரப்பு நீர் ஆதாரங்களின் நீரேந்து பிரதேசங்களுக்கும் மழைவீழ்ச்சி முதன்மையான ஆதாரமாகும். மேலும், இந்த மேற்பரப்பு நீர்நிலைகள் வீட்டு மற்றும் குடிநீருக்கான தண்ணீரை வழங்குகின்றன. வடமாகாண சபையின் (2022)

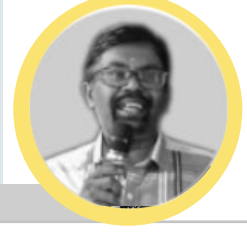
அறிக்கையின்படி, 343,890 இற்கும் அதிகமான மக்கள் இந்த மேற்பரப்பு நீர்நிலைகளின் நீர்ப்பாசனம் மற்றும் நீர் வழங்கல் நடவடிக்கைகள் மூலம் பயனடைகின்றனர்.

இல.	ஆற்று வளநிலம்	கயூவு நீரோட்டம் 30% மழைவீழ்ச்சி	முண்ணிலிருந்தான ஆலியாககம்	நேரடி மழைவீழ்ச்சி மீள்நீர்ப்பு	நீநேந்து பிரதேச உள்வருகை	மீள் வருகை பாய்ச்சல்	ஆலியாகக் இழப்பு	நீர்கசிவு	நீர்ப்பாசன நீர்	புயன்படுத்த முனையா சேமிப்பு	கடலுக்குச் செல்லும் கயூவுநீர்
1	அக்கராயன் ஆறு	114.7	187.3	80.3	114.7	7.7	10.4	1.2	38.5	3.4	68.5
2	சவர் ஆறு	20.0	32.7	14	20	0.1	0.5	0	0.5	0.1	19
3	கரியன் ஆறு	42.1	68.8	29.5	42.1	0.1	0.3	0	0.4	0	41.4
4	கலமதூர் ஆறு	51.0	83.4	35.7	51	1.7	1.2	0.2	8.4	0.5	42.5
5	கனகராயன் ஆறு	374.1	611.0	261.9	374.1	36.6	30.9	5.9	183	16.7	171.2
6	மா ஓயா	120.3	196.5	84.2	120.3	0.7	2.2	0.1	3.7	0.3	114.7
7	கோடாலிக்கல்லாறு	55.8	91.1	39	55.8	2.6	3.8	0.3	12.9	0.9	40.4
8	மணலாறு	102.4	167.3	71.7	102.4	7.5	7.9	0.9	37.4	2.4	61.3
9	மருதப்பிள்ளையாறு	49.5	80.8	34.6	49.5	0.4	1.3	0.1	2.1	0.2	46.3
10	நாயாறு	193.8	316.6	135.7	193.8	6.9	14	1	34.7	2.7	148.5
11	நெத்தலியாறு	54.5	89.0	38.2	54.5	4.2	3.1	0.6	20.8	1.6	32.6
12	பாலியாறு	205.4	335.5	143.8	205.4	14.4	15.4	2.2	72.2	6.2	123.9
13	பறங்கியாறு	325.4	531.5	227.8	325.4	12.0	29	1.8	60	4.8	241.9
14	பாலடியாறு	37.4	61.0	26.2	37.4	0.7	1.1	0.1	3.4	0.2	33.2
15	பேராறு	236.7	386.7	165.7	236.7	12.7	25.3	2.7	63.7	7.5	148.2
16	பிரமந்தலாறு	44.8	73.2	31.4	44.8	2.5	2.4	0.3	12.7	0.8	31.2
17	தேராவில் ஆறு	50.0	81.6	35	50	2.5	2.1	0.3	12.6	0.8	36.8
18	மண்டைக்கல்லாறு	126.5	206.6	88.5	126.5	3.6	7.1	0.5	18	1.5	102.9
19	பல்லவராயன்கட்டு	98.0	160.0	68.6	98	4.6	10.6	0.8	23.1	2.2	65.8
20	சாப்பையாறு	24.0	39.2	16.8	24	0.7	2.2	0.1	3.6	0.3	18.5
21	இராட்சதகுளம்	120.5	196.8	84.3	120.5	7.2	28.3	2	35.8	5.7	264.8
22	கொக்குபடையானாறு	33.6	54.8	23.5	33.6	0.1	0.2	0	0.3	0	33
23	கல்லாறு	45.3	73.9	31.7	45.3	0.0	0.1	0	0.2	0	44.9
24	மோதரகம் ஆறு	13.5	22.0	9.4	13.5	0.5	3.2	0.2	2.6	0.4	16.2
25	சிலாவத்துறையாறு	20.4	33.3	14.3	20.4	0.5	2.1	0.1	2.7	0.3	15.7
26	அருவியாறு	322.9	527.4	226	322.9	5.6	23.2	1.3	28.1	3.3	457.7
27	கலவளப்பு	28.2	46.0	19.7	28.1	0.9	1.6	0.2	4.5	0.4	22.3
	மொத்தம்	2910	4754.0	2037.5	2910.7	137.0	229.5	22.9	686.0	63.2	2443

அட்டவணை 8.2 வடமாகாண ஆறுகளின் நீர்ச்சமநிலை கறுகளின் விபரங்கள்

(தொடரும்.)

முதலாளி வர்க்கம் வசதியாக வாழ தம் வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்த மலையகத் தமிழ் மக்கள் தாது வருடப் பஞ்சத்தின் போது தமிழகத்திலிருந்து பல நாடுகளுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அண்மை நாடான இலங்கைக்கும் அழைத்துவரப்பட்ட இம் மக்கள் ஏமாற்றப்பட்டே அழைத்து வரப்பட்டதாக வரலாறு கூறுகின்றது. இந்த நாட்டிலே உழைத்து இந்த நாட்டின் சகல மக்களுக்காகவும் தங்களை மாய்த்துக் கொண்ட இலங்கை மலையகத் தமிழ் சமூகம் 200 வருடங்களாக அடையாளச் சிக்கலைச் சந்தித்து வருகிறது. மலையகத் தமிழர்களின் அவலங்களையும் கடந்த காலத்தின் துன்பியல் சுவடுகளையும் அனுபவங்களாகக் கொண்டு, எதிர்காலத்தில் இச் சமூகம் தனியான ஓர் தேசிய இனமாக அங்கீகரிக்கப்படுவதையும், சுதந்திரமான வாழ்க்கையை நோக்கி நகருவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு "இலங்கை மலையகத் தமிழ் மக்களின் இன அடையாளச் சர்ச்சை : 200 வருடங்கள் என்னும் இத் தொடர் அமைகின்றது.

சை. கிங்ஸ்லி கோமஸ்

அரசு உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றும் சை. கிங்ஸ்லி கோமஸ் வீரகேசரி, தினக்குரல், தாயகம் (யாழ்ப்பாணம்), புது வசந்தம் (யாழ்ப்பாணம்) ஆகிய பத்திரிகைகளின் கொட்டகலைக்கான மேலதிக நிருபருமாவார். கட்டுரையாளர், விமர்சகர், சிறுகதை எழுத்தாளர், திரைப்படத் தயாரிப்பாளர், குறும்பட இயக்குனர் என பன்முக ஆளுமை கொண்டவர். 'The Dark Nest' எனும் இவரது குறுந்திரைப்படத்திற்கு பெண்கள் ஊடக மையத்தின் (இலங்கை) 2023 ஆம் ஆண்டிற்கான விவேட விருது கிடைத்திருக்கின்றது. ஊடாறு, பெண்ணியா, காக்கைச் சிறகினிலே (குமிழ்நாடு), ஐத்தன் (குமிழ் நாடு) போன்ற பிற நாட்டுப் பத்திரிகைகளிலும் எழுதி வருகிறார். மலையக வரலாறு, சமூகவியல், அரசியல் சார்ந்த இவரது எழுத்துகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

கோ. நடேசய்யரின் வழியில் சி.வி வேலுப்பிள்ளை எனும் இலக்கிய - அரசியல் ஆளுமை

கோ . நடேசய்யர் தமிழ்நாடு விழுப்புரத்தைப் பிறப்பிடமாக கொண்டு (அப்போதைய தென்னாற்காடு மாவட்டம்), வளவனூர் கோதண்டராமர் ஐய்யருக்கும் பகீரதம்மாளுக்கும் மகனாக 1887.01.14 இல் பிறந்தார். அரசுப் பள்ளியில் ஆங்கில மொழி கல்வி பயின்றார். வங்கப் பிரிவினை காரணமாகவும், தேசிய சிந்தனைகள் மற்றும் சுதேசிய சிந்தனைகள் காரணமாகவும் ஆங்கிலக் கல்விக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டு, சென்னை - அரசுப் பயிற்சி நிறுவனத்தில் கைத்தொழில் பயிற்சி பெற்றார். சில காலம் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டு, பின் வியாபாரம் கற்றார். தஞ்சாவூர் கல்யாண சுந்தரம் மேல்நிலைப் பள்ளியில் தொழில் கல்வி ஆசிரியராகவும்

சி.வி. வேலுப்பிள்ளை

Image Source - ta.wikipedia.org

சி.வி.வி. பெற்றோருடன் (காந்தி தொப்பி அணிந்திருப்பவர் வேலுப்பிள்ளை)

Image Source - tamil.wiki

என்னும் ஆங்கிலேயரோடு கொண்ட
தொடர்பும், ஆட்சியாளர்களுக்கும்
தோட்டத்துரைமார்களுக்கும் மிகப்பெரிய
அச்சத்தினை ஏற்படுத்தியது. பிறேஸ்கேர்டில்
மலையக மக்களுக்காக புரட்சிகரமாகச்
செயற்பட்டதால், இவரை நாடு கடத்த
அரசாங்கம் உத்தரவிட்டது. இந்த நாடு
கடத்தல் விவகாரம் நாடாளுமன்றத்தில்
பிரதானமான ஒரு விவாதம் ஆகியது.
மலைகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள்
மீது தமது வன்மத்தை காட்டிய
வலதுசாரிகள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள்
இடையே புரட்சிகரமாக உழைக்கவந்த
பிறேஸ்கேர்டினை நாடு கடத்த தம்மால்
இயன்ற பலத்தைப் பயன்படுத்தினர். ஜி.ஜி.
பொன்னம்பலம் பிறேஸ்கேர்டினை நாடு
கடத்துவதற்கு தனது முழு ஆதரவையும்
வழங்கினார் என்பது குறிப்பிடத்தகுந்த
விடயமாகும்.
நடேசய்யரின் முயற்சிகள் திட்டமிட்டே
தோற்கடிக்கப்பட்டாலும், அவரின்

தீர்க்கதரிசனமான பல முயற்சிகள் இன்று
நிதர்சனமாகியுள்ளதைக் காணக்கூடியதாக
இருக்கின்றது. நடேசய்யரின் காலம்,
மலையக மக்களின் பொற்காலம் என்றால்
மிகையாகாது. அவரைத் தொடர்ந்து
அவருடைய பணிகளைச் செவ்வனே
முன்னெடுக்க, அந்த அளவுக்கு தியாகத்துடன்
ஒரு சிறந்த தலைமை மலையகத்திற்கு
இதுவரை கிடைக்கவில்லை.

மலையக மக்களுக்காகப் பாடுபட்ட சி.வி
வேலுப்பிள்ளையை நிராகரித்துவிட்டு
மலையக மக்களின் வாழ்வியல் தொடர்பான
ஆய்வினை பதிவிடுதலும் முறையற்றதாகும்.
அதன் அடிப்படையில், கோ. நடேசய்யரின்
பாதையிலே இலக்கியத்தையும் அரசியலையும்
தன் கையில் ஏந்தி, மலையக மக்களின்
விடுதலைக்காகச் செயற்பட்ட மற்றும் ஒரு
சிறந்த ஆளுமையாக சி.வி வேலுப்பிள்ளை
அவர்களை நோக்கலாம். 1956 ஆம் ஆண்டில்
மலையக மக்களின் அடையாளங்களை

உலகத்திற்கு எடுத்தியம்புவதற்காய் 'In Ceylon Tea Garden' என்னும் புத்தகத்தை சி.வி எழுதினார். ரஸ்யக் கவிஞனும் போராளியுமான மாயாகோவ்ஸ்கி "நான் எனது இலக்கியங்களை படைத்ததன் பின் அவற்றை ஆயுதங்களாகவே நோக்குகின்றேன்" என்கின்றார். ஏனெனில் அவரின் செயற்பாடுகள் அனைத்துமே வர்க்கக் கட்டமைப்பினை தகர்ப்பதற்கான ஆயுதங்களாகவே காணப்படுகின்றன. மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் கவிதைகளும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலை மாற்றுவதற்கான ஆயுதங்களாகவே காணப்படுகின்றன.

“பூக்குமேயந்தபுண்ணிய நாள்தனில்
ஆக்கம்புரிந்தவர் அமைதி இழந்தவர்
மூச்சிலே சுதந்திரத் திரு கலந்திடுமே
மூச்சிலே விடுதலைச் சுகம் மலர்ந்திடுமே”

என்னும் வரிகள் மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்களின் துயரங்களுக்கான முடிவு வெகு தொலைவில் இல்லை என்று கூறுவதாகவே அமைகின்றன. கண்ணப்பன் வேல்சிங்கம் வேலுப்பிள்ளை எனும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர், வட்டகொடை - மடக்கும்புர தோட்டத்தில் பிறந்து மலையக மக்களுக்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்தவர்.

“ஆழப்புதைந்த தேயிலைச் செடியின் அடியில்
புதைந்த அப்பனின் சிதை மேல்
ஏழைமகனும் ஏறி மிதித்து
இங்கெவர் வாழுவோ தன்னுயிர் தருவான்”

என்னும் கவி வரிகளைப் படிக்கும் போது மனித நேயம் கொண்ட எவருக்கும் மேனி சிலிர்த்திருக்காது. மலை வாழ் மக்கள் படும் துன்பங்களை, எம்மை அடிமைப்படுத்தி கொண்டு வந்த ஆங்கிலேயர்கள் மாத்திரமன்றி, எம்மால் நன்மையடைந்து கொண்டு, பிழைக்க வந்த கூலிகள் என்று எம்மைச் சிறுமையோடு நோக்குபவர்களும் உழைப்பின் பெறுமதியை உணர வேண்டும் என்பதற்காகவே இந்தக் கவிதையினை சி.வி எழுதினார்.

“வியர்வை வடித்து
கூலியாய் உழைத்து
வெறுமையுள் நலிந்து
வீழுவது எல்லாம்
துயரக்கதையினும்
துன்பக்கதை. அதைத்
தொனிக்குதே பேரிகைத் (தப்பொலி)
துடி ஒலிக்குமுறல்”

என்ற வரிகள், அன்றைய மலையக மக்களின் வாழ்க்கை நிலையினை மனதுக்குள் ஓட்டிப் பார்க்கக் கூடியதான அனுபவத்தினை காட்டி நிற்பதாக அமைகின்றது.

சி.வி வாழ்ந்த காலத்தின் அரசியல் நெருக்கடிகளும், அந்நெருக்கடிகளின் காரணத்தால் முகம் கொடுத்த கொடுமைகளுமே சி.வி இன் படைப்புகளின் அடிநாதமாக அமைவதைக் காணலாம். மக்கள் போராட்டங்களை தலைமை தாங்கியதனால் அரசு இயந்திரம் கட்டவிழ்த்துவிட்ட கொடுமைகளுக்கு முகம் கொடுத்த சி.வி, 1949 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான பிரஜா உரிமைச் சட்டத்தினை எதிர்த்து, 1952 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தினை தலைமை தாங்கி நடத்திய முக்கிய தலைவர்களில் ஒருவராக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றார். மக்கள் பங்கெடுக்கும் போராட்டங்களில் இன்றைய (மலையக) படைப்பாளிகள் வெறும் பார்வையாளர்களாகவும் அதற்கு எதிரான விமர்சனங்களை முன் வைப்பவர்களாகவும் மாத்திரமே தங்களின் பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளனர். பிரஜா உரிமைச் சட்டத்தின் விளைவாக மலையக மக்கள் அடைந்த சொல்லொணாத துயரங்களை உலகிற்கு காட்டிய கண்ணாடியாக சி.வி எழுதிய 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே' நூலின் கவிதைகள் அமைந்திருக்கின்றன. இந்தக் கவிதைகள் மக்களின் உயிர் மூச்சாகவும், மக்களின் வேதனைகளை அனைவரையும் உணரச் செய்யும் கலைப்படைப்பாகவும், ஏங்கும்

மக்களின் இதய ஒலியாகவும் அமைந்தன என்றால் மிகையாகாது.
 “புழுதிப் படுக்கையில் புதைந்த
 என் மக்களைப் போற்றும்
 இரங்கற் புகழ் மொழி இல்லை
 புரிந்தவர் நினைவுநாள் பகருவர் இல்லை”
 எனும் வரிகளின் மூலம் உழைப்பு
 உறிஞ்சப்பட்ட பின், சக்கையாக எறியப்பட்ட
 மலையகத் தொழிலாளர்களின் ஏக்கங்கள்
 பாடப்பட்டுள்ளது.
 தன்னை மக்கள் இலக்கியவாதியாய்
 அடையாளப்படுத்திய சி.வி, மக்களுக்காக
 மக்களுடன் மக்களின் தேவையறிந்து
 வாழ்ந்தவர் எனும் பெருமையினைப்
 பெறுகின்றார். வேலுப்பிள்ளையின்
 படைப்புகளை வெறுமனே இலக்கியங்களாக
 மட்டும் நோக்காது, அவற்றில்
 பொதிந்திருக்கும் வர்க்க விடுதலைக்கான
 வேட்கையையும் புரிந்து கொள்வது அவசியம்.

“I SING OF LANKAS MEN
 BORN OF THE PADDY FIELD
 THE PATANAS
 THE TEA AND RUBBER LAND
 YES, THE MEN I LOVE”

என எழுதிய சி.வி, மலையக மக்களுக்கான
 இலக்கியங்களை மாத்திரம் படைக்கவில்லை;
 அனைத்து உழைக்கும் மக்களுக்காகவும் குரல்
 கொடுத்தவர்.

சக்திபாலைய்யா, மலையான் ஆகியோர் சி.வி
 இன் கவிதைகளை தமிழாக்கம் செய்துள்ளமை
 பாராட்டப்பட வேண்டிய விடயமாகும். இந்த
 முயற்சியில், இதற்கு முன்னும் பின்னும் பலர்
 ஈடுபட்டு வந்திருப்பது, சி.வி இன் இலக்கிய
 ஆளுமையினை புதிய தலைமுறையினருக்கு
 அனுபவிக்கச் சந்தர்ப்பத்தினை
 வழங்குவதாகவும் அமைந்தது. சி.வி இன்
 ஆங்கில மொழி மூலமான விதைகளில்
 காணப்படும், இதயத்தினை வலிக்கச் செய்யும்
 உணர்ச்சியினை வழங்கக் கூடியதான
 எளிமையான பல மொழிபெயர்ப்புக்கள்
 மிக நிதானமாகச் செய்யப்பட வேண்டும்.
 ‘In Ceylon Tea Garden’ புத்தகத்தினை
 நவீன வடிவில் வழங்கிய பாக்கியா

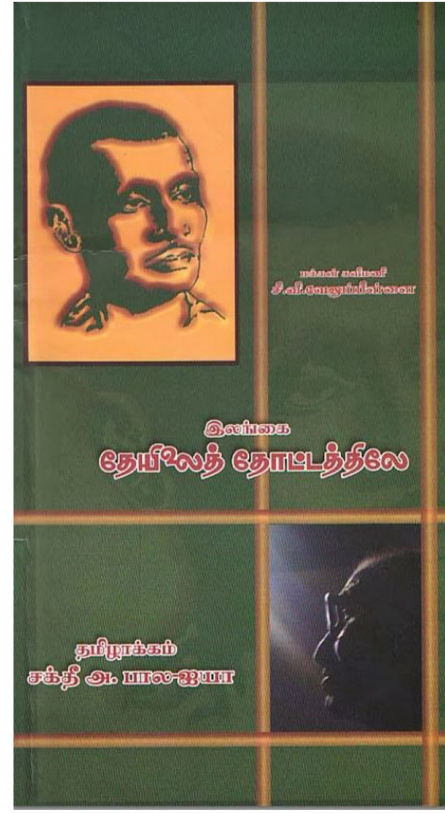

Image Source - www.namathumalayagam.com

பதிப்பகத்தாருக்கும், நண்பர் திலகருக்கும்
 நன்றிகூற வேண்டியது மலையக இலக்கிய
 நேயர்களின் கடப்பாடாகும். காலத்தால்
 அழியாத படைப்புகளைத் தந்துள்ள சி.வி.
 வேலுப்பிள்ளை, பேராசிரியர் கைலாசபதியின்
 நேசத்திற்குப் பாத்திரமானவராகவும்
 இருந்தார். அவர் மலையக மக்கள் கண்ட
 இலக்கியப் படைப்பாளிகளில் போற்றத்தக்க
 படைப்பாளி என்றால் மிகையாகாது.
 1950 களில் படைக்கப்பட்ட அவரது
 இலக்கியங்கள், இன்றைய சூழ்நிலைக்கும்
 பொருந்தக் கூடியதான காத்திரமான
 படைப்புகளாக இருக்கின்றன.
 இதன் அடிப்படையில் கோ. நடேசய்யர்,
 மீனாட்சி அம்மாள் என்பவர்களோடு
 போற்றப்பட வேண்டிய சி.வி வேலுப்பிள்ளை
 என்னும் மலையக இலக்கிய - அரசியல்
 ஆளுமையையும், மலையக மக்களின் இரு
 நூற்றாண்டு துன்பியல் வாழ்வியலோடு
 பின்னிப் பிணைத்து நோக்க வேண்டியது
 காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

(தொடரும்)

2009 இல், போரின் முடிவில், போர் தந்த சிதைவுகளுக்கு நாம் முகம் கொடுத்தோம். இதில் மிக முக்கியமானது போர் சிதைத்த எமது நிறுவன நினைவு வளம் (Institutional Memory) ஆகும். மனித இழப்புகளுக்கு அடுத்ததாக, எம்மால் கட்டமைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் பெயர்வும், சிதைவும் பிடுங்கி எறியப்பட்ட பூசணிக் கொடிகள் போல எங்கும் பரவிக்கிடக்கிறது. நிறுவனங்களின் சிதைவுகளில் மிக முக்கியமானதும், மிகவும் பாதிக்கப்பட்டதுமாக அமைவது கூட்டுறவு இயக்கமாகும்; கூட்டுறவுத் துறையின் வெற்றிக்கு அச்சாணியாக இருந்த கடனுதவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் அதனோடு இணைந்தே அழிவுக்குள்ளாகின. இச் சிதைவுகளைக் கண்டறிந்து மீள் உருவாக்கம் செய்ய வேண்டிய காலமிது. அதன் பொருட்டு, கூட்டுறவு இயக்கம் - கூட்டுறவின் கட்டமைப்புக்கள் மிக முக்கிய அசைவியக்கமாக மாற முடியுமா? போரின் பின்னரான மீள் கட்டுமானத் திட்டங்களுக்கும் நிலையான அபிவிருத்திக்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வகிபாகம் யாது? எங்கிருந்து தொடங்குவது? போரின் பின்னரான சிதைவுகள், அதன் விளைவாக விளைந்த பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு அதனால் உதவ முடியுமா? ஆகிய வினாக்களை இத் தொடர் முன்வைத்து ஆராய்கின்றது. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளான வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் மற்றும் மலையகம் உட்பட, இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமுள்ள கூட்டுறவுத் துறையினால் ஒரு வலுவான மாற்றுப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்கு சிறப்பாக உதவ முடியும். கூட்டுறவுத் துறையின் வளர்ச்சி சார் விடயங்களை மையமிட்டு காத்திரமான விடயங்களை தர்க்கத்துடன் கலந்துரையாடி, சிந்தனைக்கான முன்மொழிவுகளை தரும் இத் தொடர் 'கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வகிபாகம் : போரின் பின்னரான மீள் கட்டுமானமும் அபிவிருத்தியும்' எனும் பெயரில் அமைகிறது.

வ. ஜெயமுருகன்

சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வாளரான இவரது எழுத்துக்கள் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கவனம் கொள்வதுடன் போரின் பின்னரான நினைவுகொள் காலத்தின் மீள் கட்டமைப்புக்கள் மீதும் அமுத்தம் கொடுக்கிறது. இவர், அபிவிருத்திக் கல்விக்கான கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக 'இலங்கையின் போரின் பின்னரான அபிவிருத்தி முன்னிலை' என்னும் கருப்பொருள் மீதான ஆய்வை முன்னெடுத்தவர். இவ் ஆய்வு நூலாக வெளிவரவுள்ளது. சர்வதேச கிறிஸ்மன் பல்கலைக்கழகத்தில் 'M.A in Peace Study' ஆய்வுப் பட்டம் செய்ய ரோட்டரி (Rotary Peace Fellow) புலமைப்பரிசுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.

ஐந்து இடைச்சம் கால்நடைப் பண்ணையாளர்கள் ஒன்றிணைந்து தயாரித்த 'மந்தன்' திரைப்படம் : கூட்டுறவின் முன்னுதாரணம்

1949 இல் குரியன், குஜராத்தில் உள்ள ஆனந் நகருக்கு வந்தபோது அவருக்கு வயது 28. அப்போது அவர் அங்குள்ள விவசாயிகளை நம்பவைத்தார்; அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பால் அவர்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமானது, அவர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் அவர்களின் பாலில் உரிமை கோர அதிகாரம் இல்லை என கால்நடைப்

பண்ணையாளர்களுக்கு வழிகாட்டினார். வியாபாரிகள் மற்றும் முகவர்களால் உள்ளூர்ப் பால் பண்ணையாளர்கள் சுரண்டப்படுவதற்கு பதிலாக, அமுல் டிசம்பர் 19, 1946 இல் நிறுவப்பட்டது. அந்த நேரத்தில், பால் விலை தன்னிச்சையாக நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. கைராவி்லிருந்து (Kaira, Gujarat) பால் சேகரிப்பு மற்றும் அதை மும்பைக்கு விநியோகம் செய்வதில்

அமுல் தொழிற்சாலை

Image Source - www.tripadvisor.in

பன்னாட்டு 'போல்சன் (Polson)' ஆகியன ஏகபோகமாக இருந்தது. வர்த்தக நடைமுறைகளால் விரக்தியடைந்த கைராவின் விவசாயிகள், திரிபுவன்தாஸ் பட்டேல் தலைமையில், சர்தார் வல்லபாய் பட்டேலை அணுகினார். அவர் ஒரு கூட்டுறவு நிறுவனத்தை உருவாக்க அறிவுறுத்தினார். அவர்கள் அவ்வாறு செய்தால், அவர்கள் பால்சனுக்கு வேலை செய்வதற்குப் பதிலாக பம்பாய் பால் திட்டத்திற்கு நேரடியாகத் தங்கள் பாலை வழங்க முடியும். விவசாயிகளை ஒருங்கிணைக்க உதவி செய்யவும் சர்தார் பட்டேல் உறுதி பூண்டார்.

'அமுல்' என்பது குஜராத்தின் ஆனந் (Anand) நகரில் அமைந்துள்ள குஜராத் பால் சந்தைப்படுத்தல் கூட்டமைப்பு என்ற

இந்திய சமூகத்தின் கூட்டுறவு சங்கத்தின் (ஆனந் மில்க் யூனியன் லிமிடெட்) சுருக்கமாகும். இது குஜராத் அரசின் கூட்டுறவுத் துறையின் குஜராத் கூட்டுறவு பால் விற்பனை கூட்டமைப்பு லிமிடெட் உரிமையின் கீழ் உள்ளது. 3.6 மில்லியன் பால் உற்பத்தியாளர்கள் இதற்கு உரிமையாளர்கள். திரிபுவன்தாஸ் பட்டேல் 1946 இல் இந்த அமைப்பை நிறுவினார். 1970 களில் ஓய்வு பெறும் வரை அதன் தலைவராகப் பணியாற்றினார். அவர் 1949 இல் வர்கீஸ் குரியணைப் பணியமர்த்தினார். ஆரம்பத்தில் பொது முகாமையாளராக இருந்த குரியன், கூட்டுறவு நிறுவனத்தின் தொழில்நுட்ப மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் முயற்சிகளுக்கு வழிகாட்டினார். 1994 இல் பட்டேலின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து குரியன் அமுலின்

தலைவரானார். அமுலின் மார்க்கெட்டிங் வெற்றிக்குக் காரணமாகினார். அமுல் இந்தியாவில் வெண்மைப் புரட்சியைத் தூண்டியது. இது நாட்டை உலகின் மிகப்பெரிய பால் மற்றும் பால் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் நாடாக மாற்றியது. அதன் பின்னர் வெளிநாட்டு சந்தைகளிலும் இறங்கியது.

பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி, அமுலின் மாட்டுத் தீவனத் தொழிற்சாலையைத் திறப்பதற்காக ஆனந்த் சென்றார். அக்டோபர் 31, 1964 அன்று, அவர் விவசாயிகளிடம் அவர்களின் கூட்டுறவுகளைப் பற்றி பேசினார். டெல்லிக்குத் திரும்பிய பிறகு, இந்தியாவின் பிற பகுதிகளில் கைரா கூட்டுறவு நிறுவனத்தைப் பிரதிபலிக்க தேசிய பால் வளர்ச்சி வாரியம் (NDDB) என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார்.

வர்கீஸ் குரியன் மற்றும் பிறரின் முயற்சியால் கூட்டுறவு மேலும் வளர்ச்சி பெற்றது. எருமைப் பாலில் இருந்து பால் பவுடரை உருவாக்கும் கண்டுபிடிப்பு, இந்தியாவின் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட பால் தொழிலில் புரட்சியை ஏற்படுத்திய ஒரு தொழில்நுட்ப முன்னேற்றமாகும். குரியன் உதவியுடன், இந்தச் செயல்முறை வணிக ரீதியாக விரிவாக்கப்பட்டது. இது ஆனந்தில், முதல் நவீனப் பால் கூட்டுறவுக்கு வழிவகுத்தது. இந்தக் கூட்டுறவு, சந்தையில் அதற்குரிய இடத்தைப் பிடித்தது.

1970 இல், கூட்டுறவுத் துறை இந்தியாவில் 'வெண்மைப் புரட்சியை' முன்னெடுத்தது. சக்திகளை ஒன்றிணைத்து சந்தையை விரிவுபடுத்தும் அதே வேளையில், விளம்பரங்களை விரிவுபடுத்தவும், ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிடுவதைத் தவிர்க்கவும், குஜராத் கூட்டுறவு பால் சந்தைப்படுத்தல் கூட்டமைப்பு லிமிடெட், மாவட்ட கூட்டுறவுகளின் உச்ச சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இது 1973 இல் நிறுவப்பட்டது. அமுல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி இந்தியாவின் பிற பகுதிகளுக்கும் பரவியது. 1999 இல், 'அனைவருக்கும் சிறந்த' ராஜீவ் காந்தி தேசிய விருது அமுலுக்கு

வழங்கப்பட்டது.

இந்தியாவின் முதன் முதலாக மக்கள் தொகை வசூல் (crowdfunded / cloud funded) மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட படம் 'மந்தன்'. ஒரு படத்தின் வெற்றியை வசூலை வைத்து அளவிடுவதுதான் வழக்கம். ஆனால் இந்த வெளிச்சத்தில் மந்தனின் வெற்றியைக் கணக்கிட முடியாது.

'மந்தனுக்கான' யோசனை டாக்டர் குரியனுக்குரியது. அவர் படத்தை இயக்க பிரபல திரைப்பட இயக்குனர் ஷியாம் பெனகலை அணுகினார். பெனகல் படத்தின் பட்ஜெட் சுமார் 10 முதல் 12 லட்சம் ரூபாய் என மதிப்பிட்டார். டாக்டர் குரியன், பால் பண்ணையாளர்களை அணுகி, திரைப்படத்தை உருவாக்க அவர்களின் ஆதரவைக் கோரினார். பெனகல் தனது நினைவுகளை பின்வருமாறு கூறினார் : "நாங்கள் அனைவரும் ஒரு பிச்சைக் கிண்ணத்தைக் கொண்டு வருகிறோம்; உங்கள் உழைப்பு, அர்ப்பணிப்பின் கதையை உலகுக்குக் காட்ட விரும்புகிறோம். நீங்கள் எங்களுக்கு 2 ரூபாய் கொடுங்கள் என்று நாங்கள் விவசாயிகளிடம் சொன்னோம்."

டாக்டர் குரியன், திரைப்படம் நாடு முழுவதும் உள்ள பால் பண்ணையாளர்கள் மத்தியில் உற்சாகத்தையும் பெருமையையும் தூண்டும் வகையில் அமையவேண்டும் என்று பெரிதும் விரும்பினார். இது அவரது கதையையோ, அமுலின் கதையையோ மட்டும் சொல்லாது, இந்தியாவில் விவசாயிகள் எதிர்கொள்ளும் போராட்டங்களையும், அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் அவற்றை எவ்வாறு சுரண்டுகிறார்கள் என்பதையும் வெளிச்சம் போட்டும் காட்டியது. எனவே, விவசாயிகளை மையமாக வைத்து ஒரு திரைப்படத்தை உருவாக்குவது அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாததாக அமையும் எனவும் கருதப்பட்டது. டாக்டர் குரியன் விவசாயிகளிடம் நேரடியாக நிதியைப் பெறத் தூண்டினார். டாக்டர் குரியன் அவர்களை அணுகினார்: "நாங்கள் உங்களுக்கு தினசரி 2 ரூபாய் குறைவாகத் தருகிறோம். உங்கள் பாலை 8 ரூபாய்க்கு

பதிலாக 6 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டும். நாங்கள் உங்கள் கதையைச் சொல்ல விரும்புகிறோம்” என்றார். விவசாயிகள் ஒப்புக்கொண்டனர்.

சுமார் 5 லட்சம் விவசாயிகள் தலா இரண்டு ரூபாய் நன்கொடை அளித்தனர். இந்தியாவில் ஒரு தன்னிறைவு பெற்ற பால் கூட்டுறவு நிறுவனம் என்ற டாக்டர் குரியனின் தொலைநோக்குப் பார்வையால் ஈர்க்கப்பட்டு, அவருடைய கதையை திரைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அவர்கள் ஆர்வத்துடன் தங்கள் ஆதரவை வழங்கினர்.

‘மந்தனின்’ வெற்றியானது, உயர்தரத் திரைப்படங்களைத் தயாரிக்க மக்கள் கூட்டு நிதியைப் (Crowdfunding / Cloud funding) பயன்படுத்த முடியும் என்பதை நிரூபித்தது. வெண்மைப் புரட்சியைப் பற்றிய இத் திரைப்படத்தின் சித்தரிப்பு ஏனைய திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களை சமூக மற்றும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை ஆராயத் தூண்டியது, சுதந்திர சினிமாவின் எழுச்சிக்கு வழி வகுத்தது.

போரிற்கு முன்பு ஈழத்து சினிமா ஆரம்ப வளர்ச்சிநிலையில் நடை போட்டாலும், போர் அதன் வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் தடைபோட்டது. போர்க் காலப்பகுதி பல ஆவண மற்றும் குறும் படங்களுக்கு பலமான அடித்தளம் இட்டது. புலம்பெயந்தோர் பலர் தமது தனித் திறமைகளை வெளிப்படுத்தினர்; ஊக்குவித்தனர். பலர் உலகத் தரம் வாய்ந்த சினிமாக்களில் கூட நடித்து புகழ் ஈட்டினார்கள். ஈழத்தின் சினிமாத் துறை இன்னும் வளர வேண்டும். இத்துறை சார்பாகக் கூடிய கவனமும் வாய்ப்புகளும் இன்னும் தேவை. ஆவணப்படங்கள் இன்னும் சிறப்பாக வர வாய்ப்புள்ளது. அதற்கு, நிதிவளமும் பலரின் பங்களிப்பும் முழுமையாகத் தேவை. ‘மந்தன்’ திரைப்படத் தயாரிப்பு அனுபவம் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். மக்கள் பங்களிப்பிலான ஒரு கூட்டு சினிமாவைத் தயாரிப்பதற்கு அது கற்றுத் தருகிறது. சிறுதுளி பெரும் வெள்ளம் என்பது போல்!

திரைப்படத்தின் கதை

டாக்டர் வர்கீஸ் குரியன், எப்படி ஆனந்த போன்ற பால் கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கு

வர்கீஸ் குரியன்

Image Source - www.thecivilindia.com

முன்னோடியாக இருந்தார் என்பதை ‘மந்தன்’ திரைப்படம் சொல்கிறது. இந்தியாவில் நடந்த வெண்மை புரட்சி தான் மந்தன் திரைப்படத்தின் கதைக்களம்; பால் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதையும், பால் பண்ணையாளர்களை மேம்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டது. ‘வெள்ளைப் புரட்சியின் தந்தை’ என்று அன்புடன் அழைக்கப்படும் டாக்டர் வர்கீஸ் குரியன் தலைமையில், இந்திய விவசாயிகள் கூட்டுறவு மற்றும் பால் உற்பத்தித் தொழிலை மாற்றியமைக்கும் பிரம்மாண்டமான ஒரு புரட்சியின் கதையே அமூல் நிறுவனத்தின் ஆரம்பம். அதுவே இத் திரைப்படத்தின் கதையும் ஆகும்.

ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்று பால் பண்ணையாளர்களின் போராட்டங்களைக் காணும் கால்நடை மருத்துவரான டாக்டர் ராவ் (கிரிஷ் கர்னாட்) படத்தின் மையப் பாத்திரமாக அமைகிறார். அவர் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த தீர்மானித்து, பால் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை தொடங்குகிறார். ஆனால் உள்ளூர் தொழிலதிபர் மிஷ்ராஜி (அம்ரிஷ் பூரி) மற்றும் சர்பாஞ்ச் (குல்பூஷன் கர்பண்டா) ஆகியோரின் எதிர்ப்பைச் சந்திக்கிறார். கூடுதலாக, கிராமத்தில் உள்ள ஒடுக்கப்பட்ட விவசாயிகளும் வெளியாட்கள் மீதான நம்பிக்கையின்மையால் கூட்டுறவு நிறுவனத்தை

எதிர்க்கின்றனர். போலா (நசிருதீன் ஷா), ஒரு இளம் மற்றும் தைரியமான தலைவராக, அவர்களின் எதிர்ப்பின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறார். உள்ளூர் கிராமப் பெண்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் போலா மற்றும் பிந்து (ஸ்மிதா பாட்டீல்) ஆகியோரின் ஆதரவுடன், டாக்டர் ராவ் தற்போது அமூல் என்று அழைக்கப்படும் கூட்டுறவு நிறுவனத்தை வெற்றிகரமாக ஆரம்பிக்கிறார். இந்தப் படத்தை ஷியாம் பெனகல் மற்றும் பிரபல நாடக ஆசிரியர் விஜய் டெண்டூல்கர் இணைந்து எழுதியுள்ளனர். 'மந்தன்' என்ற தலைப்பு ஒரு பால் கூட்டுறவு நிறுவனத்தை நிறுவுவதற்கு ஒரு முழு கிராமத்தையும் அணிதிரட்டுவதைக் குறிக்கிறது.

'மந்தனின்' பெண்களின் எதிரொலியை கலைநயத்துடன் தருகிறது; பெண்கள் மீதான அதிகார அழுத்தங்களையும் படம் காட்டுகிறது; பொருத்தமான பிரச்சினைகளை எழுப்புகிறது. அமுலின் கலாசார பாரம்பரியத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இப்படம் அமைகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேரும் எவருக்கும் நாங்கள் முதலில் காண்பிக்கும் படம் மந்தன் தான். மக்களின் பிரச்சினைகளை மக்களின் பங்களிப்புடன் இருந்து ஆராய முற்படும் 'மந்தன்' திரைப்படத்தின் காட்சிகள் முக்கியமானவை. மக்களின் பங்களிப்பை படிப்படியாக பொறுமையுடன் சேகரிக்கும் இத் திரைப்படத்தின் காட்சிகள் சிறப்பானவை.

அன்றைய இந்தியக் கூட்டுறவாளர்களின் நிலையை விட எமது நிலை (ஈழம்) மிகவும் சரிந்து காணப்படுகிறது. உள்ளூர் விவசாயிகள், பண்ணையாளர்கள், உள்ளூர் உற்பத்தியாளர்களின் நிலை மிகவும் பின்தங்கி வருகின்றமை கண்கூடு. கூட்டுறவுத் துறையின் முக்கிய பிரச்சினையாக, அர்ப்பணிப்பான தலைமைத்துவம் இன்மையே காணப்படுகிறது. கூட்டுறவு ஒரு பலமான பொருளாதார இயக்கம். இன்று அதை உயிர்ப்பிக்கும் தலைமைகள் இன்றி, அதன் மீதான மக்களின் கவனமும் குறைந்து வருகிறது. இதனை மீண்டும் எப்படிச் சாத்தியமாக்கலாம் எனும் படிப்பினையை 'மந்தன்' திரைப்படம் தருகிறது. ப்ரீத்தி சாகரின் பாடலான 'மேரோ காம் கதா பரே', அந்த ஆண்டு 'சிறந்த பெண் பின்னணிப் பாடகி'க்கான பிலிம்பேர் விருதைப் பெற்றது.

இப் பாடலின் தலைப்பு நன்கு பிரபலமானது. ஏனெனில் இது பின்னர், அமுலின் சின்னமான தொலைக்காட்சி விளம்பரமாக மாறியது.

'மந்தன்' திரைப்படம் தற்போது 17 மாத காலப்பகுதியில் அதன் அசல் கேமராவிலிருந்து மீட்டெடுக்கப்பட்டு டிஜிட்டல் மயமாக்கப்பட்டுள்ளது. குஜராத் கூட்டுறவு பால் விற்பனை கூட்டமைப்பு இந்த முயற்சிக்கு நிதியளித்தது. அமுலின் சர்வதேச வியாபார விரிவாக்கத்துக்கு ஒரு கூட்டுறவுத் தரிசனத்தை தரப்போகும் இப்படம் அண்மையில் கேன்ஸ் சர்வதேசத் திரைப்பட விழாவில் திரையிடப்பட்டது.

'மந்தன்' கூட்டுறவின் வலிமையைப் பறைசாற்றும் ஒரு சினிமா ஆவணம். படம் இரண்டு காரணங்களுக்காக மிக முக்கியமானது; ஒன்று, பிரச்சனைகளை பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுப்பவர்கள் தான் தீர்வுகளை அடையவேண்டும் எனும் படிப்பினை; அடுத்தது, சூழ்நிலைகளை எப்படித் தம் வசப்படுத்தி, நல்ல சக்திகளை இனம் கண்டு, தமது நலன் சார் விடயங்களை கையாள்வது எனும் அனுபவம். புத்தாக்கங்களைப் புகுத்துவது, கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களை தம் நோக்கங்களுக்கு வலுவூட்டத் திட்டமிடுவது என 'மந்தன்' நம்பிக்கை தரும் ஒரு மக்களின் சினிமாவாகத் திகழ்கிறது. பெரிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு கூட்டு அணுகுமுறைதான் அவசியமானது. எமது கூட்டுறவுக்கும் இது தான் இன்று அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது.

உசாத்துணை

1. ப்ரீத்தி சாகரின் தலைப்புப் பாடலான 'மேரோ காம் கதா பரே' <https://www.youtube.com/watch?v=onhgE0zIqM>
2. Dr. Kurian's biography <https://drkurien.com/biography/>
3. "I Too Had a Dream". Verghese Kurien, Book Amazon (available in Kindle)
4. Operation Flood: one of the world's largest rural development programmes . <https://www.nddb.coop/about/genesis/flood>

(தொடரும்)

கால்நடை வளர்ப்பு என்பது இலங்கையின் முக்கியமான ஒரு பொருளாதாரக் கூறு. மனிதனின் புராதன தொழில்களில் கால்நடை வளர்ப்பு மிகமுக்கியமானது. பால், முட்டை, இறைச்சி, எரு, வேலைவாய்ப்பு என பல வழிகளிலும் கால்நடை வளர்ப்பு மக்களுக்கு வருவாயை ஏற்படுத்தும் துறையாகும். அத்துடன் நுகர்வோரின் புரத மற்றும் முக்கியமான ஊட்டச் சத்துகளின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதாகவும் கால்நடை வளர்ப்பு அமைகிறது. பொருளாதார நெருக்கடியால் இலங்கை தள்ளாடும் சூழ்நிலையில், கால்நடை வளர்ப்பினூடாக கிராமிய மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் போசணமட்டத்தை உயர்த்துவதோடு, இதனை மேம்படுத்துவதனூடாக இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம் என்பது தொடர்பான வழிமுறைகளை அனுபவ ரீதியாகவும், ஆய்வியல் ரீதியாகவும் முன்வைப்பதாக 'இலங்கையின் கால்நடை வளர்ப்பு பொருளாதாரம்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

சிவபாத சுந்தரலிங்கம் கிருபானந்தகுமரன்

கால்நடை மருத்துவரான சி. கிருபானந்தகுமரன் அவர்கள் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் தனது கால்நடை மருத்துவ பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டார் (BVSc, MVS). தமிழக, இலங்கை ஊடகங்களில் கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் விலங்கியல் நடத்தைகள் தொடர்பான தொடர்களை எழுதி வருகிறார்.

தமிழர் தாயகத்தின் கால்நடை வளர்ப்பில் பெண்களும், சந்திக்கும் சவால்களும்

Image Source - www.iaea.org

இனப் பிரச்சினையும் அதனோடு இணைந்த யுத்தமும் எமது தமிழர் தாயகப் பகுதியின்

பொருளாதார வளர்ச்சியை பல தசாப்தங்களுக்கு பின்தள்ளி விட்டது. குறிப்பாக விவசாயம், கால்நடை வளர்ப்பு, மீன்பிடி போன்றவற்றை சூனிய நிலைக்கு இறக்கியிருந்தது எனலாம். இந்தப் பின்னடைவு இலங்கையின் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் (GDP) வடக்கு, கிழக்கின் பங்களிப்பை புறக்கணிக்கும் அளவுக்கு மாற்றி இருந்தது. கொடிய யுத்தம் மரணங்களை ஏற்படுத்தியதோடு ஏராளமான அங்கவீனர்களையும் உருவாக்கியுள்ளது. அத்துடன் பல ஆயிரம் பெண் தலைமைக் குடும்பங்களையும் (women headed families) ஏற்படுத்தியுள்ளது. அங்கவீனமுற்ற ஆண் குடும்பங்களை பெண்கள்தான் தலைமை ஏற்று நடத்த வேண்டிய நிலை. வடக்கு, கிழக்கைப் பொறுத்தவரை ஏறக்குறைய ஒரு இலட்சம் விதவைகள் இருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கட்டுரை மேற்படி பெண்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தக் கூடிய நடைமுறைச் சாத்தியமான ஒரு விடயத்தை அவர்களின் பின்புலத்துடன் ஆராய முற்படுகிறது. தற்போது நடைமுறையில் இருக்கும் சில சமூக, பொருளாதாரக் காரணிகளையும் கூறிச் செல்கிறது.

கால்நடை வளர்ப்பில் ஆண்களைப் போல பெண்களும் தமது காத்திரமான வகிபாகத்தைச் செய்கின்றனர். இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகள் ஆடு, மாடு, கோழி வளர்ப்பை பல ஆயிரம் வருடங்களாக தமது வாழ்வியலின் ஒரு பகுதியாகச் செய்வதைக் காணமுடிகிறது. பொதுவாகக் கிராமியப் பொருளாதாரத்தின்

இலங்கை மக்கள் பொதுவாக கோழி இறைச்சியை அதிகம் உண்ணும் அதேவேளை, தமிழ் பகுதிகளில் குறிப்பாக யாழ். குடாநாட்டில் ஆட்டிறைச்சியை அதிகம் விரும்பி உண்ணும் நிலை உள்ளது. கோழி வளர்ப்பு, ஆடு வளர்ப்பு என்பனவற்றில் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகம் என்பதால் அவர்களுக்குச் சிறந்த பின்புலத்தை வழங்கும் பட்சத்தில், சிறந்த பிரதிபலனைப் பெற முடியும்.

அச்சாணியாக இவை அமைகின்றன. இந்த விலங்கு வேளாண்மையில் பெண்களின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. ஆடு, மாடு, கோழி வளர்ப்பின் பெரும்பாலான வேலைகள் பெண்களாலே செய்யப்படுகிறது. குறிப்பாக விநியோகப்படுத்தல் போன்ற ஒரு சில வேலைகளைத் தவிர ஏனைய பெரும்பாலான வேலைகளை பெண்களே செய்கின்றனர்.

ஆணாதிக்கச் சமூகத்தை கொண்ட பெரும்பாலான மூன்றாம் உலக நாடுகளில் ஆண்கள் வேலைக்குச் சென்று சம்பாதிப்பவர்களாகவும், பெண்கள் குழந்தை

Image Source - www.rural21.com

வளர்ப்பவர்களாகவும் கால்நடைகளைப் பராமரிப்பவர்களாகவும் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. உலகமயமாதலும் அதனுடன் அமைந்த கைத்தொழில் புரட்சியும் பெண்களுக்கான வேலை வாய்ப்புகளை ஓரளவு உருவாக்கிய போதும் அவை பெரும்பாலும் நகரங்களில்தான் சாத்தியமாகி இருக்கிறது. குறிப்பாக ஆடைத் தொழிற்சாலைகள் இந்த வாய்ப்புகளை வழங்குகின்றன. ஓரளவு அரச துறையிலும் பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைத்துள்ளன. எனினும் பெரும்பாலான கிராமங்களில் பெண்கள் இன்னும் வீடுகளில் இருப்பதும் ஆடு, மாடு போன்றவற்றை பராமரிப்பதையும் காணமுடிகிறது. இதுதான் பெரும்பாலான வடக்கு, கிழக்குக் கிராமங்களின் இன்றைய நிலையும் கூட. எனவே அவர்கள் சாதாரணமாகச் செய்யும் இந்தக் கால்நடை வளர்ப்பை மெருகூட்டிச் சிறப்புறச் செய்தால், மிகச் சிறந்த வருமானத்தை அவர்களால் பெற முடியும்.

பெரும்பாலான ஆடு, கோழி போன்ற சிறிய கால்நடைகள் பெண்களின் கட்டுப்பாட்டில்தான் வளர்க்கப்படுகின்றன.

கால்நடைகளுக்கு ஏற்படும் கால்வாய் நோய் போன்ற உயிர்கொல்லி நோய் நிலைமைகளை பெண்களால் தனியாகச் சமாளிக்க முடியாது. வெள்ளம், அதிக குளிர் போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களிலும் அவர்களுக்கு மிகவும் உறுதியான துணை தேவைப்படுகிறது. மேலும், மேய்ச்சல் நிலத்தின் பற்றாக்குறை காரணமாக நீண்ட தூரத்துக்கு கால்நடைகளை கொண்டு செல்ல வேண்டியும் ஏற்படுகிறது.

எனினும் மாடு, எருமை போன்ற பெரிய கால்நடைகள் ஆண், பெண் இரு பாலராலும் இணைந்தே பராமரிக்கப்படுகின்றன. எனினும் மாடு, எருமை வளர்ப்பில் பால் கறத்தல், பால் உற்பத்திகளைச் செய்தல், தொழுவப் பராமரிப்பு, கால்நடைகளுக்கான உணவூட்டல் போன்றவற்றை பெண்களே செய்கின்றனர். கோழி வளர்ப்பில் தீவனக் கையாளுகை, முட்டைகளைச் சேகரித்தல், அவற்றை அடை வைத்துக் குஞ்சு பொரித்தல் போன்ற செயன்முறைகளைப் பெண்களே செய்யும் அதேவேளை, விற்றல் - வாங்கல் நடைமுறைகளும் பெண்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆடு வளர்ப்பில் அதிகளவு வேலைகளைப் பெண்களே

Image Source - iesc.org

செய்யும் அதேவேளை, விற்றல் - வாங்கல் செயன்முறைகள் ஆண்களை நம்பித்தான் பெரும்பாலும் நடைபெறுகிறது.

அதாவது குறிப்பாக வீடுகளுக்கு மிக அண்மையில் வளர்க்கக் கூடிய கோழி, ஆடு, செம்மறி ஆடு, கன்றுக் குட்டிகளை பெண்கள் கையாளுகின்றனர். வீட்டில் இருந்து தொலைவில் நடைபெறும், கால்நடைகளை விற்கும் - வாங்கும் விடயங்களுக்கு ஆண் துணை தேவைப்படுகிறது.

பெரும்பாலான கால்நடை வளர்ப்பில் ஈடுபடும் பெண்களுக்கு தொழில்நுட்பப் பின்புலம் மிக மிகக் குறைவாகக் காணப்படுகிறது. அவர்கள் வீட்டுச் சூழலை விட்டு அதிகம் வெளியே செல்வது குறைவு என்பதால் இந்த நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் அவர்கள் சிறந்த பண்ணைகளை, புதிய தொழில்நுட்ப மாற்றத்தைக் காண்பது அரிது. அவர்களுக்குச் சிறப்பான தொழில்நுட்ப அறிவுக்கான பயிற்சிகளை, ஆலோசனைகளை வழங்கும் பட்சத்தில் அவர்களால்:

1. பண்ணையின் உற்பத்தித் திறனை (productivity) அதிகரிக்க முடியும்.
2. அதிகரித்த வருமானம் மூலம் குடும்ப வறுமையைக் குறைக்க முடியும்.
3. குடும்ப உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும்.
4. கிராமிய நலன்கள் - குறிப்பாக பெண்கள், குழந்தைகளின் நலன்கள் மேம்படும்.
5. பெண்களின் குடும்பத்தை தாங்கும் வலுக் கூடும்/உறுதியடையும்.
6. முடிவு எடுக்கும் ஆற்றல் வலுப்படும்.
7. குடும்பத்துக்கு மேலதிக வருமானம் கிடைக்கும்.

கால்நடை வளர்ப்பு நிரந்தரமானது. வருடம் முழுதும் வருமானத்தைத் தொடர்ச்சியாகத் தர வல்லது. அவர்கள் சரியாக வழிநடத்தப்படும் பட்சத்தில் மிகச் சிறந்த வருமானத்தை தொடர்ச்சியாகப் பெற முடியும்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை உள்ளூர்ப் பால் உற்பத்தி மிக மிகக் குறைவு. வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் பால் மாவையே அதிகம் நம்பி இருக்கும் நிலை இங்கு உள்ளது. எமக்கு அண்மைய நாடான இந்தியாவில் பால் மாவினை விட, திரவப் பால் பாவனையே அதிகம் காணப்படுகிறது. திரவப் பால் ஆரோக்கியமானது. உண்மையில் இலங்கை போன்ற சிறிய நாடுகளில் அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதும் மிக இலகுவானது. இலங்கை மக்கள் பொதுவாக கோழி இறைச்சியை அதிகம் உண்ணும் அதேவேளை, தமிழ் பகுதிகளில் குறிப்பாக யாழ். குடாநாட்டில் ஆட்டிறைச்சியை அதிகம் விரும்பி உண்ணும் நிலை உள்ளது. கோழி வளர்ப்பு, ஆடு வளர்ப்பு என்பனவற்றில் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகம் என்பதால் அவர்களுக்குச் சிறந்த பின்புலத்தை வழங்கும் பட்சத்தில், சிறந்த பிரதிபலனைப் பெற முடியும். இறக்குமதி செய்யும் பால் மாவிற்கான செலவைக் கணிசமாகக் குறைக்கலாம். இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடியில் மக்களின் போசணைத் தேவைகளை நிறைவு செய்ய உள்நாட்டுக் கால்நடை உற்பத்தி மிக அவசியம். அதனை, அதிகளவு பெண்களின் ஈடுபாட்டுடன் அதிகரிக்க முடியும்.

இந்த விடயங்களைக் கருத்தில் கொண்டு இலங்கையில் ஏராளமான திட்டங்கள் நடைமுறைப் படுத்தப்படுகின்றன. இதில் அரசு மற்றும் தனியார் அமைப்புகள் பங்கு பெறுகின்றன.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு:

- நல்லினக் கால்நடைகள் வழங்குதல்.
- கால்நடை வளர்ப்புக்கான உயர் உற்பத்திகளைப் பெறுவதற்கான தொழில்நுட்ப அறிவுரைகளை வழங்குதல், பயிற்சி வகுப்புகள் - விரிவுரைகள் நடத்துதல், கால்நடை வளர்ப்புடன் தொடர்புடைய புத்தகங்கள் வழங்குதல்.
- செயற்கைமுறைச் சினைப்படுத்தல், நோய்த் தடுப்பு முறைகள் - சிகிச்சை முறைகளை வழங்குதல், தடையின்றிய

- மிருக வைத்திய சேவையை வழங்குதல்.
- கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்கான கூடுகள், கொட்டகைகளை இலவசமாக மற்றும் மானியமாக வழங்குதல்.
- இலகு தவணைக் கடன்களை வழங்குதல்.
- புதிய தொழில்நுட்ப மற்றும் சிறந்த பண்ணைகளுக்கு அவர்களை அழைத்துச் சென்று காட்டுதல்.

போன்றவற்றைச் செய்ய வேண்டும்.

மேற்கூறிய நடைமுறைகள் அரசு, மற்றும் தனியார் அமைப்புகளால் திணைக்களங்களால் தற்போது ஓரளவுக்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. குறிப்பாக, பெண் தலைமைக் குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. எனினும் எமது சமூகத்தில் கால்நடை வளர்ப்பு தொடர்பான பாரம்பரிய நம்பிக்கைகள், அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாற்றங்களுக்கு முட்டுக்கட்டைகளைப் போடுகின்றன. அத்துடன் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதாரச் சிக்கலால் மேற்படி உதவிகள் கணிசமாகக் குறைவடைந்துள்ளன. இந்த நிலையில், புலம்பெயர் அமைப்புகள் இந்த விடயத்தை கரிசனையுடன் அணுகி, மக்களின் முயற்சியைத் தோல்வியடைய விடாமல், உதவிகளைச் செய்ய முன்வர வேண்டும்.

கால்நடைகளுக்கு ஏற்படும் கால்வாய் நோய் போன்ற உயிர்கொல்லி நோய் நிலைமைகளை பெண்களால் தனியாகச் சமாளிக்க முடியாது. வெள்ளம், அதிக குளிர் போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களிலும் அவர்களுக்கு மிகவும் உறுதியான துணை தேவைப்படுகிறது. மேலும், மேய்ச்சல் நிலத்தின் பற்றாக்குறை காரணமாக நீண்ட தூரத்துக்கு கால்நடைகளை கொண்டு செல்ல வேண்டியும் ஏற்படுகிறது. இது கால்நடை வளர்ப்பில் ஈடுபடும் பெண்களுக்குச் சவாலானது. சில வாழ்வாதார உதவிகள் குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு மட்டுமே நிலைத்திருக்கும். எனினும் கால்நடை வளர்ப்புக்குச் செய்யும் உதவிகள் நீண்ட காலத்துக்கு நிலைக்கும். புலம்பெயர் உறவுகள் இங்கு வாழும் மக்களுக்கு இது போன்ற உதவிகளைச் செய்வது, இந்த மக்கள் தமது சொந்தக் காலில் நிற்க வழி செய்யும்.

பெரும்பாலான கால்நடை வளர்ப்பில் ஈடுபடும் பெண்களுக்கு தொழில்நுட்பப் பின்புலம் மிக மிகக் குறைவாகக் காணப்படுகிறது. அவர்கள் வீட்டுச் சூழலை விட்டு அதிகம் வெளியே செல்வது குறைவு என்பதால் இந்த நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் அவர்கள் சிறந்த பண்ணைகளை, புதிய தொழில்நுட்ப மாற்றத்தைக் காண்பது அரிது.

மிகச் சிறந்த தீவன மேலாண்மையை அவர்களுக்குச் சிபாரிசு செய்வது, புல் வளர்ப்பு - உள்ளக மற்றும் அரை உள்ளக வளர்ப்புக்கு ஏற்ற கால்நடைகளை வழங்குதல் போன்ற செயன்முறைகளை அவர்களுக்குச் செய்வதன் மூலம் மேலே கூறப்பட்ட சில பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண முடியும்.

பெரும்பாலான பொருளாதாரச் சிக்கல்களை உடனடியாக முற்றாகத் தீர்க்க முடியாது. எனினும் சிறந்த திட்டங்களைச் சரியாக நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம், இதன் பாதிப்புகளைப் படிப்படியாகச் சரி செய்ய முடியும். பெண் தலைமைக் குடும்பங்கள், முன்னாள் போராளிப் பெண்கள் என விசேட கவனிப்புத் தேவைப்படும் பெண்கள் எம் சமூகத்தில் இருக்கிறபடியால், அவர்களைக் கை கொடுத்து தூக்கிவிடும் பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு மட்டுமல்லாது சமூகத்தில் வாழும் ஏனையவர்களுக்கும் உண்டு. அவர்கள் பலமடைந்தால் அவர்களின் முடிவெடுக்கும் வலு அதிகரிக்கும். மேற்படி, பெண்களின் வலுவையும் இயலுமையையும் சரியாகப் பயன்படுத்தி, அவர்களுக்குச் சரியான வாய்ப்புகளை வழங்கும் போது, அவர்கள் முன்னேறுவதோடு எமது சமூகமும் தன்னிறைவு பெறும்.

(தொடரும்)

மலையக மக்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து கோப்பித் தோட்டங்களிலும் தேயிலைத் தோட்டங்களிலும் கலி வேலைக்காக அழைத்துவரப்பட்டு 200 ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கின்றன. 'இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள்' எனும் பெயரோடு ஆரம்பித்த இரு நூற்றாண்டுப் பயணம் 'மலையகத் தமிழர்' எனும் தேசிய அடையாளமாக இவர்களை முன்னிலைப்படுத்தும் அரசியற் பாதைக்கு வழி செய்திருக்கிறது. இந்த இடைப்பட்ட காலத்து அரசியல், சமூக, பொருளாதார வரலாற்றில் வீழ்ச்சிகளும் உண்டு; எழுச்சிகளும் உண்டு. இதனை நினைவுபடுத்துவதாகவும் மீட்டல் செய்வதாகவும் 'மலையகம் 200' நிகழ்வுகள் உலகு தழுவியதாக நடைபெற்றன. இவை மலையக மக்களின் பிரத்தியேக கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, சமூக - பொருளாதார நிலை, அரசியல் போன்ற விடயங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாற்றங்கள், பின்னடைவுகள், செல்ல வேண்டிய தூரம் போன்ற விடயங்களை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்தன. அதற்கேற்ப, விம்பம் அமைப்பு எழுநாவின் அனுசரணையுடன் கட்டுரைப் போட்டியொன்றை நடத்தியது. இப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற வெவ்வேறு எழுத்தாளர்களின் கட்டுரைகள் 'மலையகம் 200' எனும் தலைப்பில் தொடராக எழுநாவில் வெளியாகின்றன.

 வி. எஸ்தர்

'மலையகம் 200' நிகழ்வுகளை முன்னிட்டு, விம்பம் அமைப்பினரால் எழுநாவின் அனுசரணையுடன் நடத்தப்பட்ட கட்டுரைப் போட்டியில் வி. எஸ்தர் அவர்களால் எழுதப்பட்ட 'இலங்கையின் பொருளாதாரப் பேரிடரில் மலையகப் பெண்களின் நிலை' எனும் இக் கட்டுரை ஆறுதல் பரிசைப் பெற்றது.

இலங்கையின் பொருளாதாரப் பேரிடரில்

மலையகப் பெண்களின் நிலை

கடந்த காலங்களில் நிலவிய உள்நாட்டுப் போர் இலங்கையை பொருளாதார அடிப்படையிலும் பின்தங்கச் செய்திருந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற உயிர்த்த ஞாயிறுக் குண்டு வெடிப்பு இலங்கைக்கு வருகிற சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகையைப் பாதித்தது. மீண்டும், கொரோனா கொள்ளைநோய் நாட்டை மேலும் சீர்குலைத்தது. ஆட்சியாளர்களின் தவறான பொருளாதாரத் திட்டங்களினாலும் இலங்கை கடுமையான பொருளாதாரச் சரிவைச் சந்தித்தது. இப்போது அயல் நாடுகளிடம் கையேந்தும் நிலையில், நாடு ஏராளமான கடனில் மூழ்கியிருக்கிறது. உக்ரேன் - இரஷ்யப் போர் முழு உலகினதும் பொருளாதாரத்தைப் பாதித்தது போல் இலங்கையையும் பாதித்தது. சகல பக்கமும் நெருக்கப்பட்ட சூழலில் மக்கள் நெருக்களில் இறங்கிப் போராடவும், அரசுக்கு எதிராகச் செயற்படவும் ஆரம்பித்தனர். அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலையேற்றம் சாதாரண

மக்களுடைய வாழ்வைச் சீர்குலைத்தது. இவற்றின் தாக்கம் மலையகத்தில் மிக மோசமாக இருந்தது.

1972 ஆம் ஆண்டு சிறீமா அரசாங்கத்தால் உள்ளூர் உற்பத்தியினால் தன்னிறைவு எனும் தொனிப்பொருளில் ஒரு பொருளாதாரத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அது தோல்வியடைந்த ஒன்றாகவே அமைந்தது. ஒரு இறாத்தல் பாணுக்காக வரிசையில் நின்றனர். சோறு சமைக்க முடியாத அரிசியை, ஒரு கொத்து அரிசி என்ற அடிப்படையில், மலையக மக்களுக்கு வழங்கினர். மக்கள் அரைவயிற்றுக் கஞ்சியே குடித்தனர். பலர் கஞ்சியும் இன்றி வெறும் தண்ணீரைக் குடித்துப் பிழைத்தனர். என்னுடைய தோட்டத்தில் வறுமையில் மிகவும் உழன்ற ஒரு குடும்பம் இரவு உணவாகக் கரும்பைச் சாப்பிட்டது. அதே போன்றதொரு நிலையே தற்போது இந் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மலையகப் பெண்களின் வாழ்வியல் சூழல்

இலங்கையின் தேயிலை, இறப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் மிக நீண்ட காலமாக ஊதியக்குறைவு, பணிச்சுமை, போதுமான உட்கட்டுமான வசதிகள் இன்மை, தொழில் பாதுகாப்பு இன்மை, காட்டு விலங்குகள் - உயிரினங்களின் தாக்குதல், கடும் மழை, வெள்ளம், நிலச்சரிவு, குடியிருப்புப் பாதைகள் சேதமடைதல் முதலான அசௌகரியமான வாழ்க்கைச் சூழலை எதிர்கொள்கிறார்கள். இவற்றிற்கு நடுவில், தற்போதைய பொருளாதாரப் பேரிடர், இம் மக்களுக்கு மேலுமொரு சுமையாக அமைந்திருக்கிறது. இலங்கையின் மத்திய மலைநாடு இரசிக்கத்தக்க, இயற்கைச் செழிப்புமிக்கதொரு இடம். ஆனால் இங்கே வாழும் பத்து இலட்சம் மக்களின் நிலை எப்போதும் அவலம் நிறைந்ததாகவே

இருக்கின்றது. பலர் தினசரிக் கூலிகளாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களால் சொந்தமாக ஒரு சிறிய வீட்டையேனும் கட்டுவது இயலாத காரியமாக ஆகியிருக்கின்றது. பெண்கள் கொழுந்து பறித்தல், இறப்பர் தோட்டங்களில் பால் வெட்டுதல் ஆகிய வேலைகளைச் செய்து வந்தனர். இவ் வேலைகளுக்கு 30 நாட்களும் வேலை கிடைத்தது. ஆனால் தற்போது வெறும் 20 - 23 நாட்களே வேலை கிடைக்கின்றது. இப் பொருளாதாரச் சிக்கலில், 20 நாட்கள் வேலையும், இருபது ஆயிரம் ரூபா சம்பளமும் நாட்கூலியாகக் கிடைப்பது அம்மக்களுக்கு எம் முன்னேற்றத்தையும் தரப்போவதில்லை. மலையகத்தில் சுமார் இரண்டு இலட்சம் பேர் தேயிலைத் தோட்டங்களிலும், இறப்பர் தோட்டங்களிலும் வேலை செய்கின்றனர். இப் பெருந்தோட்டத்துறை

Image Source - www.opendemocracy.net

மூலமாக சுமார் 1.5 மில்லியன் அந்நியச் செலாவணி நாட்டுக்கு கிடைக்கிறது. தேயிலை, இறப்பர் தொழிற்சாலைகளில் அதிகளவில் பெண் தொழிலாளர்களே ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர். பல ஆண்டுகள் நடாத்திய போராட்டங்களின் வெற்றியாக நாள் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1000 சம்பளமாக வழங்கப்படும் என உறுதியளிக்கப்பட்ட பின்னரும், இன்றுவரை அது அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை.

மலையகப் பெண்களின் நாளாந்த வாழ்க்கையில் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பிரச்சினைகள் அதிகமாகக் காணப்படும் நிலையில், தற்போதைய பொருளாதார இழப்பினால் மேலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள இவர்கள், தேயிலைத் தோட்டங்களின் ஓய்வற்ற நீண்ட வேலை நேரத்தினாலும், கடினமான மலைகளில் ஏறி மோசமான பாதைகளில் பயணம் செய்தும் பல்வேறு சிரமங்களை அடைந்து குறைந்த கூலிக்கு வேலை செய்கின்றனர். இது மிகப்பெரும் வாழ்க்கைச் சவாலாகவே உள்ளது. இறப்பர் தோட்டத்தில் பெண்கள் அதிகாலை 3 மணிக்கு பால் வெட்டச் செல்கிறார்கள். பெண்கள் தேயிலைத் தோட்டத்தில் கொழுந்து பறிக்க, எட்டு மணித்தியாலத்துக்கும் மேல் செலவிடுகிறார்கள். மலம் - சலம் கழிக்க வசதி இன்றி மாதவிடாய் நாட்களிலும் வேலை செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுவதால், பெரும்பாலான பெண்கள் உடல் - உள ரீதியாக வேதனையை அனுபவிக்கிறார்கள். கடும் வலியையும் வேதனையையும் அனுபவித்துக்கொண்டு கடும் மழை நாட்களிலும் குளிரிலும் பெரிதும் துயரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு போசாக்கான உணவு

கிடைப்பதில்லை. மலையகத்தின் பிரசித்தமான மக்களின் உணவு ரொட்டிதான். ரொட்டி உண்பதால் மாவுச்சத்து அதிகமாக கிடைப்பதுடன் நீண்ட நேரம் வேலைசெய்யும் போது பசியும் எடுப்பதில்லை. என்னுடைய வீட்டில் வாரத்தில் ஒரு தடவைதான் என்னுடைய அம்மாயி சோறு சமைப்பார். குளிர்காலத்தில் சோறு சமைப்பது கடினம் என்பதனாலும் அவர்கள் அதிகமாக சோற்றைத் தவிர்த்து மாப்பொருளான கோதுமையை அதிகமாக எடுத்துக் கொள்கின்றார்கள். ஆனால்

Image Source - www.tripadvisor.com

ரொட்டியில் உடலுக்குத் தேவையான ஏனைய ஊட்டச்சத்துகள் இருப்பதில்லை.

மலையகப் பொருளாதாரத்தில் மதுப்பாவனை

இலங்கையில் ஏனைய பிரதேசங்களையிட மலையகத்தில் அதிகமான மதுபானக் கடைகள் உள்ளன. அட்டனிலிருந்து என்னுடைய தோட்டத்துக்கு பஸ் எடுக்கும்போது, அட்டன் நகரிலேயே 5 கடைகளைப் பார்க்க முடியும். டிக்கோயாவில் 2 கடைகள் உள்ளன. அதைக் கடந்து புளியாவத்தையில் ஒரு மதுபானக் கடையையும், புளியாவத்தையும் விலங்கிப்பணைக்கும் இடையில்

இன்னுமொரு மதுபானக் கடையையும் பார்க்க முடியும்.

இவ் மதுபானக் கடைகளைச் சுற்றியுள்ள தோட்டத்து மக்கள் இங்கு மது அருந்த வருகிறார்கள். முன்னர் சாஞ்சிமலையிலிருந்து 200/ ரூபாய் கொடுத்து முச்சக்கரவண்டியில் சென்று குடித்தவர்கள், தற்போது எரிபொருள் தட்டுப்பாட்டால், ஊரிலிருந்து கிட்டத்தட்ட 5 கிலோமீற்றர் தொலைவு நடந்தே சென்று குடித்துவிட்டு, நடந்தே வீடு திரும்புகிறார்கள். கடும் மழை, குளிர், கடுமையான வேலைப்பளு, வேலைச் சூழல், குடும்பச்சுமை உட்பட்ட பல துயரங்களை மறப்பதற்குக் குடிப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.

மிகவும் கஷ்டப்பட்டு கடின உழைப்பில் உழைக்கும் பணத்தை பெரும்பாலும் மதுபானக் கடைகளே உறிஞ்சுகின்றன. சில மதுபானக்கடைகள் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு கடனுக்கும் மதுபானம் வழங்குகிறார்கள். சம்பளம் போட்டதும், ஆண்கள் அப்படியே மதுபானக் கடைக்குப் போய் கடன் பணத்தை உண்டியலில் போட்டுவிட்டு வருகிறார்கள். மதுபானக் கடையில் கடனை அடைத்துவிட்டு மேலும் குடித்துவிட்டு வருகிறார்கள். பெண்களின் மிகக்குறைந்த கூலியினால் வறுமையில் தள்ளப்பட்டுள்ள குடும்பங்கள், தொடர் கடனாலும் உணவுப் பற்றாக்குறையினாலும் மன அழுத்தங்களினாலும் பாதிக்கப்படுகின்றன. பிள்ளைகளின் கல்வியும் சீர்குலைகிறது.

ஆண்கள் மதுபானத்துக்கு அடிமைப்படும்தோடு பெண்களே குடும்பத்தின் சுமையைச் சுமக்கும் துயர நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் குடும்ப வன்முறைகள் ஏற்படுவதோடு குழந்தைகளின் எதிர்காலமும் பாதிக்கப்படுகிறது. இதனால் மீண்டும், பிள்ளைகளின் பசிபோக்கக் கூடையைச் சுமந்து, மோசமான பாதையூடாகத் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கும் இறப்பர் தோட்டங்களுக்கும் நடக்கிறார்கள். தொடர்ச்சியான வறுமையினால் வீட்டிலுள்ள பிள்ளைகளும் தம்முடைய கல்வியைத் தொடர விருப்பம் அற்று, பணத்தைத் தேடி கொழும்பு மற்றும் பிற வளர்ச்சியடைந்த நகரங்களைத்

தேடிச் செல்கிறார்கள்.

கடந்த வருடம் இவ்வாறு குடும்ப வறுமை நிமித்தம் மலையகச் சிறுமியொருத்தி கொழும்பிலுள்ள அரசியல்வாதி ஒருவரின் வீட்டில் வேலைக்குச் சென்ற நிலையில் தீவைத்து எரிக்கப்பட்டமை இங்கே குறிப்பிட வேண்டிய விடயமாகும். இவ்வாறு அழைத்துச் செல்லப்படும் சிறுமிகள் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுவதும் உண்டு. கொழும்பு - வெள்ளவத்தை, தெஹிவளை, பம்பலப்பிட்டி பகுதிகளில் உள்ள உணவகங்களில் குறைந்த கூலியில் வேலை செய்யும் வேலையாட்கள் மலையகத்தில்

Image Source - foreignpolicy.com

இருந்தே செல்கின்றார்கள்.

200 வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்தியாவிலிருந்து பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்ய அழைத்துவரப்பட்ட தொழிலாளர்கள் கடந்த பல தசாப்தங்களாக இலங்கையின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார மட்டத்தில் மிகவும் பின்தள்ளப்பட்டே காணப்படுகின்றனர். 21 ஆம் நூற்றாண்டிலும், பெண்ணூரிமை தொடர்பான நியதிகளில் இருந்து மலையகப் பெண்கள் புறந்தள்ளப்பட்டே காணப்படுகின்றனர். இலங்கையின் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பு என வர்ணிக்கப்படும் பெருந்தோட்டத்துறையின் தேயிலை உற்பத்தியில் ஈடுபடும் மலையகப் பெண்களை ஏனைய சமூகப் பெண்களோடு

ஒப்பிடும்போது இவர்களது முன்னேற்றம் திருப்திகரமானதாக இல்லை. வளர்ந்து வரும் நாடுகளில், ஆண்களை விட பெண்கள், குறைந்த வேதனத்தைப் பெறுகின்ற தொழில்களிலேயே ஈடுபடுகின்றனர். நலிந்தும் உரிமையற்றும் வாழ்கின்ற மலையகத் தமிழ்ப் பெண்கள் உலகமயமாக்குதலின் சவால்களையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

ஆணாதிக்கச் சூழலில், கங்காணி - துரைமார் - கணக்குப்பிள்ளை ஆகியோரின் அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்ட பெருந்தோட்டத்துறைச் சமூகம், பெண்களை தொழில் செய்யும் ஓர் இயந்திரப் பொருளாகவே உருவாக்கியுள்ளது. அதிகாலை 5 மணிக்கு எழுந்து, உணவு தயாரித்து, பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு ஆயத்தப்படுத்தி, குழந்தையை பிள்ளை மடுவத்தில் கையளித்துவிட்டு, 7.30 மணிக்குத் தேயிலை மலைக்கு ஏறி, 11 மணி வரை தேயிலையைப் பறித்து, அதன் பின்னர் சிறு தேநீர் இடைவேளை பெற்று, மதியம் வீடு திரும்பி, பிள்ளை மடுவத்தில் குழந்தையை எடுத்து உணவு ஊட்டி, வீட்டாருக்கும் உணவு தந்து, சரியாகச் சாப்பிடாமல் மீண்டும் பிள்ளைமடுவத்தில் குழந்தையைக் கையளித்து விட்டு, பின்னர் 2 மணி முதல் 5 மணிவரை தேயிலை மலையில் வேலை செய்கிறார்கள் மலையகப் பெண்கள். வேலைக்குப் பின்னால் ஓய்வு, கொண்டாட்டம், பொழுதுபோக்கு என எதுவுமேயில்லை. பெண்களும் அதை உணர்வதும் இல்லை.

2020 இல் 867.70 ரூபாய் கொண்ட ஒரு கிலோ கிராம் தேயிலை விலை 2021 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் 926.76 ரூபாயாக அதிகரித்தது என 24.822 மில்லியன் ரூபாய் வருமானம் பெறும் இலங்கை தேயிலைச் சபையின் தலைவர் ஜெய முல்லி சொய்சா தெரிவித்திருந்தார். ஆனால் மலையக மக்களின் 1000 ரூபாய் என்ற ஒருநாட்கூலி இன்னமும் எட்டமுடியாத உயரத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. 24.822 மில்லியன் ரூபாய் வருமானத்தை ஈட்டித்தரும் மலையக மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் இதனால் சிறிதும் உயரவில்லை. மலையக மக்களின் உழைப்பை மட்டுமே எடுத்துக்கொள்ளும்

இலங்கை அரசும், மலையக மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மலையக அரசியல் கட்சிகளும் அவர்களை வெறும் வாக்கு வங்கிகளாகவே வைத்திருக்கின்றன. தேயிலைத் தோட்டங்கள் சிதைந்து வரும் நிலையில், தற்போது சம்பளமென்பது மாறி பறிக்கும் தேயிலையின் அளவுக்கேற்ப கூலியே வழங்கப்படுகின்றது. போதிய உரமின்மை, பராமரிப்பின்மை ஆகிய பிரச்சினைகளால் தேயிலைக் கொழுந்தையும் போதியளவிற்கு எடுக்க முடிவதில்லை. இந்நிலையில் இத்தொழிலாளர்கள் பறிக்கும் தேயிலையின் அளவும், கிடைக்கும் கூலியும் தொடர்ந்து குறைந்து வருகிறது. இலங்கையின் மந்தமடைந்து வரும் பொருளாதாரமும் இம் மக்களைக் கடுமையாகத் தாக்குகின்றது. அதிலும் மலையக பெண்களின் நிலை மிகவும் மோசமான பேரிடரை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கியிருக்கிறது. ஒரு நாளில், பெண் ஒருவர் 20 கிலோ கிராம் தேயிலை பறிக்க வேண்டும். ஒரு கிலோ தேயிலை 45/ ரூபாயாகும். இந் நிலையில் ஒரு நாளில் 500 - 600 ரூபாய்தான் சம்பளமாகக் கிடைத்து வருகிறது. இச்சம்பளம், இலங்கையின் இக்கட்டான பொருளாதாரச் சூழலில், ஒரு வேளை உணவிற்கும் போதுமானதாக இல்லை. பாண் இறாத்தல் ஒன்று 290/ ரூபாய். கோதுமை கிலோ 400/ ரூபாய். இதனால் பல அங்கத்தவர்கள் கொண்ட குடும்பத்தில் மட்டுமல்ல, சில அங்கத்தவர்கள் கொண்ட குடும்பத்திலும் பசி ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளது.

மலையகப் பெண்கள் தொழில் தேடி வெளியேறுதல்

இப் பொருளாதார நெருக்கடி நிலையில் பெருந்தோட்டப் பெண்கள் தொழில் தேடித் தொலைவிலுள்ள நகரங்களுக்கும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கும் வெளியேற ஆரம்பித்துள்ளனர். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தொழிற்சங்கங்கள், கம்பனிகள் இடையில் கூட்டு ஒப்பந்தம் செய்யப்படும். இவ் ஒப்பந்தத்தில், எத்தனை நாள் வேலை, எப்படி சம்பளம் கொடுப்பது, எத்தனை நாள் விடுமுறை, புதிதாக தேயிலை பறிக்க ஆட்களை எவ்வாறு சேர்ப்பது, சம்பளப் படிக்களை

எவ்வாறு இணைப்பது என்பன உள்ளடங்கலாக 21 அம்சங்கள் முடிவு செய்யப்படும். ஆனால் இம்முறை கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் இது நடக்கவில்லை. அரசாங்கம் தினக்கூலியை 1000 ரூபாயாக உயர்த்த அரசு ஆணை (Gazette) வெளியிட்டாலும், தோட்டக்கம்பனிகள் இவ் உத்தரவுக்குச் செவி சாய்ப்பதாக இல்லை. ஆரம்பத்தில் தேயிலைத் தோட்ட வேலையை விடுத்து ஆடைத் தொழிற்சாலைகளில் ஈடுபட்ட மலையகப் பெண்கள், இப்போது ஆடைத்தொழிற்சாலையின் வருமானமும் போதாத காரணத்தினால் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் செல்லுகின்றனர். குழந்தைகள், கணவன், பெற்றோர், உற்றாரை விட்டுவிட்டு வறுமையின் கைவிலங்கை உடைக்கும் நோக்கில் தூரதேசம் செல்கின்றனர். அங்கே செல்லும் பெண்கள் எல்லோரும் நல்ல வேலை கிடைத்து, நல்ல சம்பளம் பெற்று உயர் நிலைக்குச் செல்ல முடிவதில்லை. அங்கேயும் அவர்கள் துன்பத்திலேயே அகப்படுகிறார்கள். மலையகப் பெண்கள் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்வதால், வெளிநாட்டு வருவாயில் இலாபமடைவது அரசியல்வாதியும், அதனை அண்டிப் பிழைப்பவர்களுமே. மத்திய கிழக்கைத் தேடிப்பயணிக்கும் அவர்களைத் தடுத்து, உள்ளூரிலே வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் திட்டங்களை அவர்களால் செய்ய முடியவில்லை. எமக்கு அந்நியச் செலாவணி தேவை, ஆகவே வெளிநாட்டுக்குப் போய் உழைத்து வாருங்கள் எனப் பகிரங்கமாக அழைப்பும் வேண்டுகோளும் விடுகிறார்கள். அங்கே இடம்பெறும் சட்டக்கொலைகள் (சுவதி அரேபியாவில் தலையை வெட்டுதல், கைகால்களைத் துண்டித்தல்), வன்முறைகள், பாலியல் கொடுமைகள் முதலான அத்தனை துன்பத்தினையும் இலங்கை அரசு கண்டும் காணாது இருந்துவருகிறது. இலங்கை அரசு பாதிக்கப்பட்டவரின் பக்கம் நின்ற வரலாறு இல்லை. பெண்கள் வேலைக்குச் சென்றதும் இங்கே வாழும் பிள்ளைகள் பாடசாலைக் கல்வியை இடையில் கைவிடுகிறார்கள். ஆண்கள் அவர்கள் அனுப்பும் பணத்தை ஊதாரியாகச் செலவழிக்கிறார்கள். கடைசியில் நீண்ட காலமாக உழைத்த பெண்கள் நாடு திரும்பும் போது, மீண்டும் வறுமை

நிலையையே சந்திக்கின்றனர். தேயிலை, இறப்பர் என்பவற்றின் உற்பத்தி, ஏற்றுமதி மூலம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இந்நாட்டின் செல்வ வளத்திற்கு கணிசமாகப் பங்களித்து வருகின்றனர். கடந்த காலங்களில் அவர்களது கடும் உழைப்பே நாட்டின் உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்திக்கும் இந்நாட்டில் வாழும் ஏனைய சமூகத்தினர் அடைந்துள்ள வாழ்க்கைத்தர மேம்பாட்டிற்கும் ஆதாரமாகவிருந்தது. இன்றுங்கூட, அவர்களது கடுமையான உழைப்பே நாட்டு மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பண்டங்களை இறக்குமதி செய்வதற்கான வெளிநாட்டுச் செலாவணியில் கணிசமான பகுதியை ஈட்டிக்கொடுக்கின்றது. நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கும், அண்மைக்காலம் வரை அரசாங்க வரி வருமானத்திற்கும் கூட அவர்களது உழைப்பு பெரும் பங்களித்து வந்தது. ஆனால் இதற்கு மாறாக, பொருளாதார அடிப்படையிலும், கல்வி, சுகாதாரம், சமூக ஏற்புடமை, சமூக கலாசார வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகள் என்பவற்றிலும் அவர்களது நிலை அவலம் நிறைந்த ஒன்றாகவே இருந்து வருகின்றது. சுகாதாரமான இருப்பிட வசதிகள், கல்வி, சிசு மரண விகிதம், போஷாக்கு போன்ற பல்வேறு சமூக அபிவிருத்திக் குறிகாட்டிகளின் அடிப்படையில் தோட்டத் தொழிலாளர் இன்றும் மோசமான நிலையிலேயே உள்ளனர்.

ஆய்வுகள், மலையக மக்கள் இந்த நிலையைக் கடந்து வர நீண்ட நாட்களாகும் என்கிறது. இந்தப் பொருளாதாரச் சிக்கலில் மலையகப் பெண்கள், என்ன செய்வது எனத் தெரியாமல் விழிபிதுங்கி நிற்கிறார்கள். தங்களால் தம் பிள்ளைகளுக்கு மூன்று வேளை முழுமையான உணவைத் தந்துவிட முடியாத அவலநிலையில் உழல்கின்றனர். அரசாங்கத்திடம் கோதுமை மாவுக்கும் இன்னும் பிறதேவைக்கும் அவர்கள் மானியங்களை கோரிக்கையாக வைத்துள்ளார்கள். இந்தப் பொருளாதார இடரிலிருந்து மீள அரசும், அரசுசாரா நிறுவனங்களும், அரசியல் கட்சிகளும் அவர்களுக்குப் பொருத்தமான அரசியல், பொருளாதார, சமூக நலத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்த வேண்டும்.

(தொடரும்)

திரை கலோபு திரவியம் தேடியவர்கள் தமிழர்கள். உலக வணிகத்துறையில் மிகமுக்கியமான இடம் தமிழர்களுக்கு இருந்தது. ஆனால் அவையெல்லாம் இன்றோ பழங்கதைகளாகிவிட்டன. வணிகம் என்றாலே, தமக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லாதது போலவும், தம்மால் ஒருபோதும் வணிகத்துறையில் சாதிக்கவே முடியாதென்பது போலவும் நம்மவர்கள் ஒதுங்கி, ஒடுங்கிக் கொண்டுள்ளனர். உண்மையில் இத்தகைய முற்கற்பிதங்கள் தான் வணிகத்துறையில் அவர்கள் நுழைவதற்கும், சாதிப்பதற்கும் தடைக்கற்களாக இருக்கின்றன. அவற்றைக் களைந்து, சரியான படிமுறைகளுக்கூடாக, உலகின் எதிர்காலத்துக்குப் பொருத்தமான வணிகத்தில் காலடி எடுத்து வைத்தால், நம்மாலும் சாதிக்க முடியும். இவை வெறுமனே மேம்போக்கான வார்த்தைகள் அல்ல. ஈழத்தில், புலோலி என்ற கிராமத்தில் பிறந்து, அமெரிக்காவின் சிலிக்கன் பள்ளத்தாக்கில் வணிகத்துறையில் சாதித்த பின்னர் வெளிவருகின்ற கட்டுரையாளரது பட்டறிவின் மொழிதலே இது. 'ஈழத்திலிருந்து சிலிக்கன் வலி வரை' என்ற இக்கட்டுரைத்தொடர் உலகில் மிகப்பிரபலமான தொழில் நுட்பதாரிகளைப்பற்றியும் அவர்களது ஆரம்ப நிலை தொழில் நிறுவனங்களை (Startup Companies) அமைக்கும் போது எதிர் கொண்ட சில முக்கியமான நுணுக்கங்களை (Nuances) அடிப்படையாகக் கொண்டும், கட்டுரையாளரின் வணிகரீதியான சாதிப்பு அனுபவங்களைப் பகிர்வதாக அமைகிறது.

கணபதிப்பிள்ளை ரூபன்

கணபதிப்பிள்ளை கந்தரூபன் (ரூபன்) அவர்கள் யாழ் மாவட்டத்தின் புலோலியைச் சேர்ந்தவர். போர் காரணமாக ஆபிரிக்காவுக்கு இடம்பெயர்ந்து பின் அங்கிருந்து ஐக்கிய அமெரிக்காவிற்கு சென்று இளமாணி, முதுமாணிப் பட்டங்களை இயந்திரவியலில் பெற்றுள்ளார்.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களில் பல புதிய தொழில் நிறுவனங்களை உருவாக்கி பல கோடி டொலருக்கு விற்றுள்ளார். மேலும் இவர் "Accidental Entrepreneur by Ruban" என்ற தலைப்பில் நூற்றிற்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளை தன்னுடைய அனுபவங்களை உள்ளடக்கி ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார்.

பகிர்வுப் பொருளாதாரமும் அதன் நுணுக்கங்களும்

“குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்தொன்று உண்டாகச் செய்வான் வினை” திருக்குறள் (758)

மு. கருணாநிதி விளக்கம் : தன் கைப்பொருளைக்கொண்டு ஒரு தொழில் செய்வது என்பது யானைகள் ஒன்றோடொன்று போரிடும் போது இடையில் சிக்கிக் கொள்ளாமல் அந்தப் போரை ஒரு குன்றின் மீது நின்று காண்பதைப் போன்று இலகுவானது.

U கிர்வுப் பொருளாதாரம் என்பது பொருட்கள், வளங்கள் போன்றன தனிநபர்கள், குழுக்களால் ஒரு கூட்டு வழியில் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுவது. எமது முதாதையர் பல காரணங்களுக்காக, பகிர்வுப்

பொருளாதாரத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்தி, ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும் சந்தோசமாகவும், கூட்டாகவும் முன்னேற்றமடைந்து வந்தார்கள். நான் வளர்ந்த கிராமம் யாழ். நகரத்திலிருந்து இருபது மைல்களுக்கும் மேல் தூரமாக இருந்ததால், நகரத்திற்கு பஸ்ஸில் சென்று பொருட்கள் வாங்கி வர முழு நாளே எடுக்கும்; போய் வரும் செலவும் அதிகமாக இருக்கும். அதைத் தவிர்க்க, ஐந்தாறு குடும்பங்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒருவரை யாழ்ப்பாணச் சந்தைக்கு அனுப்புவார்கள். போகிறவர் எல்லோருக்கும் தேவையான பொருட்களின் விபரத்தை பட்டியலாகப் போட்டு, சந்தைக்குப் போய் பொருட்களை வாங்கி கிராமத்துக்குக் கொண்டுவந்து, ஒவ்வொருவருக்கும் பிரித்துக் கொடுப்பார். யாழ். போய் வருபவருக்கான பயணச் செலவுகளை ஏனையவர்கள் சேர்ந்து பிரித்துக் கொடுப்பார்கள். அது மட்டுமன்றி,

ஒரே வயதில் பல பிள்ளைகள் இருக்கும் குடும்பங்கள், ஒரே வகையான துணிகளைக் கூடுதலான அளவில் வாங்கும்போது, பொருட்களை மொத்த விற்பனை விலையில் பேரம் பேசி வாங்கக் கூடியதாக இருக்கும். அதனால் செலவைக் குறைக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அனைவரும் நகரத்திற்குப் போகத் தேவையில்லாததால், கிராமத்தில் அவர்களது தொழில்களில் நேரம் செலவழிப்பதால், உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்கும்.

இப்படியான நடவடிக்கைகளை எமது சமூகத்தினர் பல விடயங்களிலும் அனுசரித்து வந்தார்கள். சீட்டு வைப்பது அவற்றுள் ஒன்று. பலர் சேர்ந்து தமது பணத்தை வைத்து, மாதம் மாதம் கூட்டுப்பணத்தை தள்ளுபடி செய்து, அவசரமாகத் தேவையானவர்களுக்கு ஆரம்பத்தில் கூடிய தள்ளுபடியுடனும், ஏனையவர்களுக்கு பின்பு தள்ளுபடியின்றியும் குடுப்பார்கள். விவசாயிகள் தமது உபகரணங்களை பகிர்வதன் மூலம், தனித்தனியாக ஒவ்வொரு விவசாயியும் அனைத்து உபகரணங்களையும் வாங்கத் தேவை ஏற்படாது. ஆனால் அந்த உபகரணங்களைப் பயன்படுத்த, உபகரணங்களின் உரிமையாளர்களுக்கு ஓர் கட்டணம் கொடுப்பார்கள். அந்தக் கட்டணம், உபகரணங்களைச் சொந்தமாக வாங்கும் பணத்திலும் மிகக் குறைவாகவே இருக்கும். இதேபோல் பல உதாரணங்கள் இருக்கின்றன.

ஆனால் பெளதீகச் சொத்துக்கள் சேவைகளாக மாறும் விதத்தில், பகிர்வுப் பொருளாதாரத்திற்கும் எமது பகிர்வு முறைக்கும் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறது. வலைத்தளங்களில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்கள் மூலம் பகிர்வுப் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி எளிதாக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படியான வலைத்தளங்கள் நடுவர்களாக இருந்து ஒரு பக்கம் பொருட்களை வைத்திருப்பவர்களையும், மற்றைய பக்கம் அந்தப் பொருட்கள் தேவையானவர்களையும் இணைப்பார்கள். நடுவர்கள் இப்படியான பகிர்வுகளைக் கவனிப்பதால், இந்த இரு பகுதியினருக்கும் ஒருவரை ஒருவருக்குத் தெரிய வேண்டிய

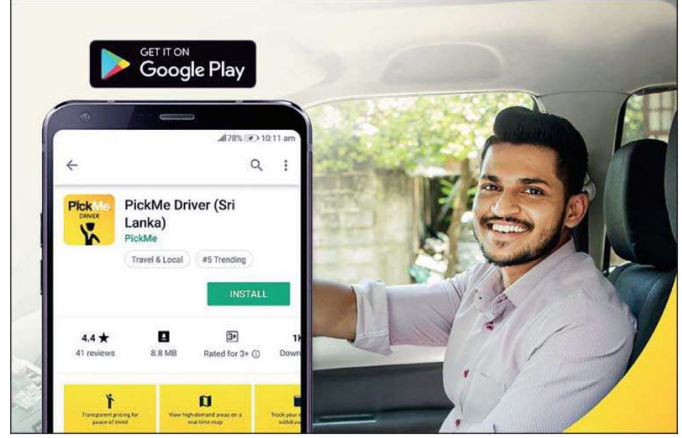

Image Source - www.ft.lk

அவசியம் இல்லை. இதனால் இந்த வணிகம் பெரிதாக விரிவது சலபமாக இருக்கும். பகிர்வுப் பொருளாதாரத்தை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம்:

- **பொருட்களின் மறுகழற்சி :** எமது வீடுகளிலும் அல்லது தொழில் செய்யும் வியாபார இடங்களிலும், எமக்குத் தேவையான பொருட்களை வாங்கி வைத்திருப்போம். ஆனால் அவற்றின் பாவனை பத்து வீதம் முதல் அதி கூடியது ஐம்பது வீதத்திற்கும் குறைவாக இருக்கும். அப்படிப் பாவிக்காமல் இருக்கும் போது, அதற்குச் செலவு செய்த முதல் விரயமாக்கப்படும். இக் குறையைத் தீர்க்க பொருட்களை மறுபயன்பாடு செய்யலாம். அதன் மூலம் வியாபாரத்தை தொடங்குவது பகிர்வுப் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையாக உள்ளது. அது மட்டுமன்றி இப் பொருட்களை பலரும் வாங்குவதால் உலகின் இயற்கை வளங்கள் விரயமாக்கப்படாது அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படும்.
- **நீடித்த சொத்துகளின் பயன்பாடு:** மேலே கூறியது போல் சில பொருட்களை பாவிப்பதற்கு வாங்கி விட்டு, அதனைச் சில முறைக்கு மேல் பயன்படுத்தாது விட்டிருப்போம். ஆனால் அப்பொருட்கள் தொடர்ந்தும் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலமையில் இருக்கும். அவற்றை வீணாக எறியாமல் தேவையானவர்களுக்குக்

கொடுத்து, அந்தப் பொருட்களின் பாவனைக்காலத்தை அதிகரிப்பதுடன் அதன் மூலம் சிறிதளவு பணமும் உழைக்க முடியும்.

- **சேவைகளின் பரிமாற்றம்:** உலகின் தொழில் முறையானது மாறிக்கொண்டு வருகிறது. ஆரம்பத்தில் வேலை புரிபவர்கள் ஓர் தொழில் நிறுவனத்திலோ அல்லது அரசாங்க நிறுவனத்திலோ முழு நேர வேலையில் இருந்தார்கள். தற்போது தொழில் நிறுவனங்கள், தமது நிரந்தரச் செலவைக் குறைப்பதற்காகவோ தற்காலிக வேலையாளர்களைத் தேடுகின்றன. அப்படியான வேலையாட்களை 'Gig workers' என்று கூறுவர். இப்படியான வேலைகளை தூர இடங்களில் இருந்து செய்யக் கூடியதாக இருப்பதால் செலவுகளைக் குறைப்பதுடன், தகுதியான ஆட்களை வேலைக்கும் வைக்க முடியும்.

- **மற்றும் உற்பத்திச் சொத்துகளைப் பகிர்வதில்:** சமீப காலங்களில் ஓர் உற்பத்தி நிலையத்தின் உபகரணங்களைப் பகிர்வது அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. அதன் மூலம் தொழிற்சாலைகள் தாம் பயன்படுத்தாத உபகரணங்களை மற்றவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கலாம். இதனால் தொழிற்சாலையின் செயற்திறன் அதிகரிப்பதுடன் அதன் செலவுகளை மற்றவர்களுடன் பகிரவும் முடிகிறது. அதேபோல் முதலீட்டுப் பணம் இல்லாத புதிய தொழில்முனைவோருக்கு, இலகுவான வழியில் தொழிலைத் தொடங்க இது உதவியாக இருக்கிறது.

மேலே கூறியது போல் பலவிதமான தொழில்கள் இப்போது பகிர்வுத் தொழிலாக மாறி அதன் இலாபம் கோடிக்கணக்காகப் பெருகிவிட்டது. ஊபர் (Uber), நான் தற்போது வாழும் ஊரான 'சிலிக்கன் வலி' தொடங்கி உலகெல்லாம் பரவி ஈழத்தின் மூலைமுடுக்கெங்கும் வந்துவிட்டது. அதற்குப் போட்டியாக சில சிறிய நிறுவனங்கள் உள்ளூர்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இலங்கையில் பிக்மீ (Pick Me) போன்ற நிறுவனங்கள் இயங்குகின்றன. அதேபோல் வீட்டை அல்லது வீட்டில் ஓர் அறையைக்

Image Source - www.digital.ink

குறைந்த நாட்களுக்கு வாடகைக்குக் கொடுக்க 'AirBnB' போன்ற நிறுவனங்கள் உலகளாவிய ரீதியில் இயங்குகின்றன. இதன் மூலம் பாவிக்கப்படாத அறைகளை மற்றவர்களுக்கு வாடகைக்குக் கொடுத்து பணம் சம்பாதிக்க முடிகிறது.

இப்படியான நடுநிலை நிறுவனங்கள் ஓர் பொருளையோ அல்லது வேலையாளர்களையோ சொந்தமாக வைத்துக்கொள்வதில்லை. அவர்களது வேலை, தற்காலிகமாக பொருட்கள், சேவைகளைக் கொடுப்பவர்களையும் அவை தேவைப்படுபவர்களையும் இணைப்பதாகும்; அதற்கான நடைமேடையை சுலபமாகவும், நம்பகரமாகவும் இணைத்து வைப்பதாகும். அதற்கு அவர்கள், குறிப்பிட்டளவு வீதமான பணத்தைச் சேவைக் கட்டணமாக வசூலிப்பார்கள். ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் அதன் கட்டணம் சிறிதாக இருந்தாலும், அவர்கள் கோடிக்கணக்கில் இவ்வியாபரத்தைச் செய்வதால் பல கோடி பணம் உழைப்பார்கள்.

பகிர்வுப் பொருளாதாரத்தின் நன்மைகள் சில:

- **நெகிழ்வுத்தன்மை (Flexibility):** தற்போதைய சந்ததியினர் தமது வேலைக்கும் வேலைக்கு வெளியான செயல்களுக்கும் வாழ்வில் ஓர் சமநிலையைத் தேடுகிறார்கள். அதனால் பெரிய நிறுவனங்களில் நிரந்தர வேலையின் பழுவைத் தவிர்க்க நெகிழ்வுத் தன்மையுள்ள வேலைகளைத் தேடுகிறார்கள். அதற்கு பகிர்வுப் பொருளாதாரம் உதவி செய்கின்றது. இதன் மூலம் தொழிலாளர்கள் தமக்கு விருப்பமான நேரங்களில் அதிகமாகவோ குறைவாகவோ வேலை புரிய முடியும்.
- **பொருட்களின் திறமையான பயன்பாடு (Efficient Use of goods and services):** பகிர்வுப் பொருளாதாரத்தின் மூலம் பொருட்களின்

பாவனை அதிகரிக்கப்படுவதுடன், அதன் மூலம் சிறிதளவு பணமும் ஈட்டப்படுகின்றது. அப்படி உழைக்கும் பணத்தின் மூலம், மேலும் வியாபரத்தை மேம்படுத்துவதுடன் அதன் வருமானத்தில் வேறு விருப்பமான செயல்களையும் செய்ய முடியும்.

- **சொத்துக்களைப் பயன்படுத்தல்:** தமது வீடுகளில் பாவிக்காத அறைகளையோ அல்லது வாகனங்களையோ வாடகைக்குக் கொடுத்து பணம் உழைக்க முடியும். அதனால் அவர்கள் மேலும் பணம் முதலீடு செய்யாமல், இருக்கும் பொருட்களைப் பாவித்து பணம் உழைப்பதன் மூலம் தமது வாழ்க்கைத் தரத்தைக் கூட்டமுடியும்.
- **சுற்றுச்சூழல் நன்மை:** பகிர்வுப் பொருளாதாரத்தின் முக்கிய நன்மை சுற்றுச் சூழலாகும். பொருட்களை உருவாக்குவதற்கு இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டி இருக்கும். பகிர்வுப் பொருளாதாரத்தின் மூலம் இருக்கும் பொருட்களையே அதிக காலம் பாவிப்பதன் மூலம் இயற்கைப் பொருட்கள் விரயமாவதைக் குறைக்கலாம்.

இப்படியான பல நன்மைகள் இருக்கும் பகிர்வுப் பொருளாதாரத்தில் சில சவால்களும் உண்டு:

- **தனியுரிமை மற்றும் பாதுகாப்புக் கவலைகள்:** பொருட்கள் அல்லது சேவைகள் ஒருவரின் உரிமையென்றாலும் அதனைப் பலர் பாவிப்பார்கள். அதனால் யார், யார் அப்பொருட்களை எப்படிப் பாவிப்பார்கள் என்பதைக் கவனிப்பது கடினம். அதனால் பாதுகாப்புப் பிரச்சினைகள் உருவாக சந்தர்ப்பம் உண்டு. அப்படியான பிரச்சினைகளைத் தடுப்பதற்கு நடுநிலை நிறுவனங்கள் பல வழிகளை உருவாக்கி, அதன் மூலம் வாடிக்கையாளர்களின் நம்பிக்கையை அதிகரித்து வருகிறார்கள்.
- **ஒழுக்கப் பிரச்சினை:** பகிர்வுப் பொருளாதாரத்தை விரிவுபடுத்த பல தரப்புகளை இணைத்துவைக்க வேண்டும். அதில் சிலர் ஒழுக்கமன்றிப் பங்கு கொண்டால், ஏனைய

வாடிக்கையாளர்களுக்கு நம்பிக்கை குறைந்து விடும். அதனைத் தடுக்க, நடுநிலை நிறுவனங்கள் 'ranking and rating' என்ற முறையைப் பயன்படுத்துகின்றன. இரண்டு தரப்பினரையும் தமது வலைத்தளத்தில் வெளிப்படையாக வைப்பதன் மூலம் எதிர்மறையான உணர்வுகளை அவை குறைக்கின்றன.

- **அரசு அல்லது தொழில்முறை விதிமுறைகள் பற்றிய புரிதல் இல்லாமை:** மக்களைச் சட்டவிரோதமாக உபயோகிக்காமல், அவர்களைச் சட்டரீதியாக வேலை வாங்கி அதற்கேற்ப வருமானமும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். விதிகளை அனுசரிக்காமல் இப்படியான நடுநிலை நிறுவனங்கள் தமது இலாபத்தை மட்டும் மனதில் கொண்டு தொழில் செய்யச் சந்தர்ப்பம் உண்டு. அதைத் தவிர்ப்பது அவசியம். இப்போது பல நாடுகள் இவற்றைத் தவிர்க்கச் சட்டங்கள் கொண்டு வந்துள்ளன.

ஆரம்ப காலத்தில் பகிர்வுப் பொருளாதாரம் நிலை பெறுமா என பல கேள்விகள் இருந்தன. அவற்றையெல்லாம் தாண்டி இப்போது 'ஊபர்', 'எயர் பி என் பி' போன்ற நிறுவனங்கள் இல்லாமல் வாழ்வது கடினம் என்ற சூழல் உருவாகிவிட்டது. அதற்கேற்ப சட்டவிதிகளும் உருவாக, நடுநிலை நிறுவனங்களும் பாதுகாப்பு வழிகளை உருவாக்கி பகிர்வுப் பொருளாதாரத்தை இயல்பாக்கிவிட்டன. அதனால் ஈழத்தில் இருப்பவர்களும் வெளிநாடுகளிலிருந்து வேலைகளை எடுத்து பணம் சம்பாதிக்க முடிகிறது.

என்னைப் பொறுத்தவரை பகிர்வுப் பொருளாதாரத்தின் நன்மைகள் அதன் தீமைகளிலும் அதிகம். எமது முன்னைய பரம்பரை வாழ்ந்தது போல் பகிர்வுப் பொருளாதாரத்தின் மூலம் செலவுகளைக் குறைத்து, பலருடைய நேரங்களை வீணாக்காமல், இயற்கை வளங்களை மீளப் பயன்படுத்துவதால் தனிமனிதருக்கு மட்டுமன்றி, முழு உலகிற்குமே நன்மை உண்டாகும். ஆகையால், நாம் அனைவருமே அதில் எவ்வாறு பங்குபெறலாமென்று யோசிப்பது முக்கியமாகும்.

(தொடரும்)

SEND MONEY to SRI LANKA

FIRST TRANSFER FEE FREE *

Immediate Payment to Any Account

Cash Pickup at any

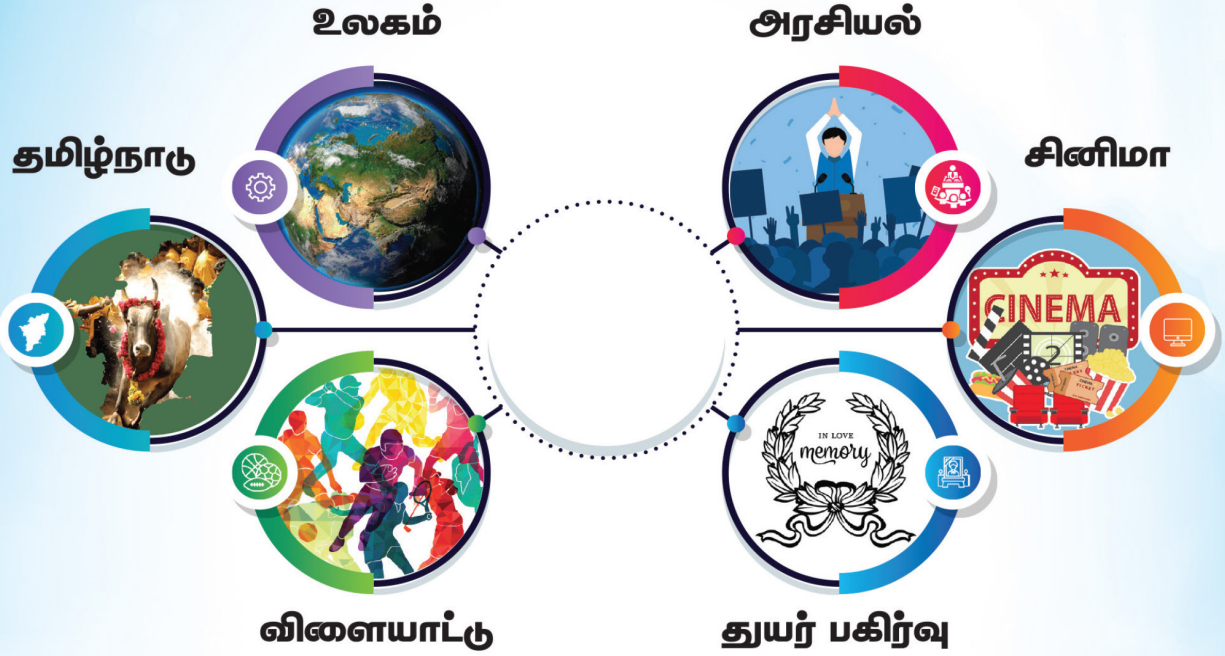

get **5%** Discount
on Purchases

0207 341 7300
www.spoton.money

Authorised and regulated by the Financial Conduct Authority (FRN 510848)
SpotOn Money is a trading name of Monex International Limited, a company incorporated in England and Wales,
and registered as a money service business with HMRC (12161278)

* T & C Apply

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

**தமிழால் இணையும்
தமிழ் செய்திச் சஞ்சிகைத் தளம்**

vanakkamlondon.com [/vanakkam.london](https://www.facebook.com/vanakkam.london) [/vanakkamlondon](https://www.instagram.com/vanakkamlondon)

[/Vanakkam_London](https://twitter.com/Vanakkam_London) [/TheVanakkamLondon](https://www.youtube.com/channel/UC...)

Protection For You & Your Family

Our services

- Life Insurance «
- Critical Illness Protection «
- Mortgage Protection «
- Travel/Super Visa Insurance «
- Dental & Medical Benefits «
- Disability Benefits «
- Long Term Care «
- Employee Benefits «
- RESP, RRSP & TFSA «

Are You Getting Million Dollar Advice?

Sritharan Thurairajah CLU, CHS

416-918-9771 | 416-321-2500
 info@life100.ca www.life100.ca
 10 Milner Business Court, Suite 208,
 Scarborough, ON M1B 3C6

Simple Solution in a Critical Situation

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

CodeLantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

Itaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success

London

#32 Spring Street,
 Paddington W21JA,
 Phone : +44 203 5001380
 Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
 Colombo 06,
 Phone : +94 112 559854
 Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
 Kallady, Thirunelvelly, Jaffna
 Phone : +94 212 212797
 Email : contact@xebiro.com

WE PROVIDE THE CHEAPEST MINIVAN & CAR SERVICE ALL OF THE GTA & ONTARIO

ரொறொன்ரோ பெரும்பாகம் உட்பட ஒன்ராறியோ மாகாணம்
எங்கணும் மலிவான மினிவான் மற்றும் கார் சேவையை
நாங்கள் வழங்குகிறோம்.

கிழமை ஏழு நாட்களும் 24 மணி நேர சேவை வசதியுள்ளது.
அழைக்க வேண்டிய இலக்கம் 647-9723619

SOLAR POWER சூரிய சக்தி

SAFE ☀️ CLEAN ☀️ FREE ☀️ பாதுகாப்பானது ☀️ இலவசமானது ☀️ சுத்தமானது

AUTOMATIC OPERATION | NO REFUELLING | POWER DIRECTLY TO YOUR HOME

☀️ GRID-TIED SOLAR

With this solar system you can earn up to \$3850 annually for 20 years.

☀️ NANO GRID SOLAR

With this solar system you can cut your electricity bill to zero and you are never without electricity.

☀️ ENERGY CONSERVATION

With this solutions you can reduce your energy bill.

☀️ OFF-GRID SOLAR

With this solar system you can have electricity wherever you want.

☀️ SOLAR POOL HEATER

With this solar system you can cut your pool heating bill to zero.

HomeStars

Read Our Reviews
www.homestars.com

A+
Rating

BBB

ACCREDITED
BUSINESS

500
Top Franchise Contractors

info@NewDawn-ES.Com | www.NewDawn-ES.Com | 416-855-9377

யாழ் மணீனில்

வீடு, காணி,
வியாபார ஸ்தாபனங்கள்
வாங்குவதற்கு,
விற்பதற்கு அல்லது
வாடகைக்கு

நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள்

RE/MAX
ELITE

☎ 021 224 2855 | 0777 44 1113 📱

இடம்: இல. 115 கே.கே.எஸ் வீதி சுன்னாகம்
(பீப்பிள்ஸ் வீசிங் கட்டிட தொகுதி, 1^{ம்} மாடி)

BUY-SELL-RENT HOME AND LANDS

🌐 WWW.REMAXELITE.LK

DRIVING SCHOOL

We offer a variety of courses for new and experienced drivers. We offer our students quality driver education and training at affordable rates. Our extremely knowledgeable driving instructors fluent in 7 languages with their many years of professional experience make learning especially easy.

CAR DRIVING LESSONS

- Class 5 Driving License
- Refresher Lessons
- Knowledge Test Preparation

ENROLL NOW!

ÉCOLE DE CONDUITE ABC DRIVING SCHOOL Ogilvy

528 avenue Ogilvy
Montréal QC
H3N 1M8

(514) 278-1824

abc.conduire@gmail.com

ÉCOLE DE CONDUITE ABC DRIVING SCHOOL Jean-Talon

4294 rue Jean-Talon O
Montréal, QC
H4P 2T6

(514) 866-4777

abc.driving4295@gmail.com

SS CAKES

Say "I Do" to Sweet Perfection!

Planning your dream wedding? Look no further! At SS Cakes, we specialize in crafting exquisite wedding cakes that are as stunning as they are delicious. From classic elegance to modern masterpieces, we'll design the perfect cake to sweeten your special day.

+94 76 347 0055

We do delivery around the world

வீடு என்பது ஞாபகங்களின் கலவை

காதல், சில்மிஷங்கள், கனவுகள், சிரிய்ப்புக்கள், நேசங்கள், அரவணையுக்கள், தவிப்புகள், அடையாளங்கள், கூடல்கள், குதூகலங்கள் என நீங்கள் உறைவிடமாகும் வொழுதுதான் வீடு விலாசம் கொள்கிறது.

தற்போதைய நிலையில் நீங்கள் வீடொன்றை விற்பது அல்லது வாங்குவது குறித்து உங்களிடம் இருக்கும் கேள்விகள் மற்றும் சந்தேகங்களுக்கு என்னால் தெளிவாக விளக்கமளிக்க முடியும்.

நம்பிக்கையோடு என்னை அழையுங்கள் நல்லதோர் வீடு செய்வோம்.

Re/Max Community Realty Inc
ரமணன் சந்திரசேகரமூர்த்தி Bsc, MBA
வாக்குறுதிகள் அல்ல.
வாங்குவதற்கும் விற்பதற்குமான தீர்வு.
அலைபேசி: 416-290-6000

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

Codelantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

ITaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

BUSINESS PROCESS OUTSOURCING

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvelly, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com

உங்கள் வீட்டிற்கு தேவையான அனைத்து வகையான
மரக்கறி மற்றும் பலசரக்கு
பொருட்களையும்

ஒரே இடத்தில் பெற்றிட இன்றே நாடுங்கள்

MEGAA STORE

மெகா ஸ்டோர்ஸ்

- Fresh Meat
- Asian Groceries
- Fruits & Vegetable
- Frozen Foods
- Off Licence

OPENING HOURS

**EVERYDAY
7AM - 11PM**

020 8336 0061 | 074 9414 7547

Email: hellomegaastore@gmail.com

MEGAA STORE LTD - 99 Burlington Road, New Malden, KT3 4LR.

மானுடம் நிறுவனம்
maanudam foundation

மானுடம் நிறுவனம் என்பது ஐக்கிய இராச்சியத்தில் சமீபத்தில் நிறுவப்பட்ட ஒரு தொண்டு நிறுவனம் ஆகும். எமது முயற்சிகள் இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் மலையகப் பிரதேசங்களில் உள்ள தமிழ் பேசும் சமூகங்களை ஆதரிப்பதில் கவனம் செலுத்துகின்றன.

எமது முக்கிய நடவடிக்கைகளில் பின்வருவனவை உள்ளடக்குகின்றன:

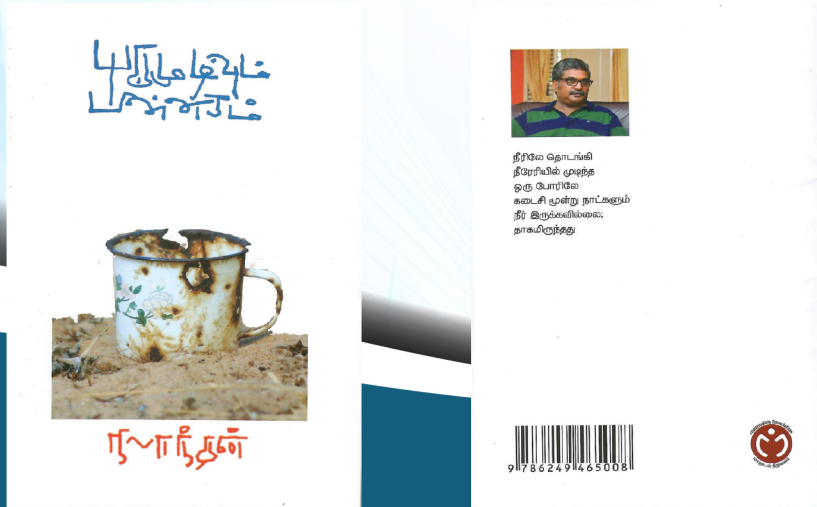
- வறுமை ஒழிப்பு
- சுகாதாரம் மற்றும் கல்வியின் மேம்பாடு
- சமூக மேம்பாடு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு
- கலை, கலாச்சாரம் மற்றும் பாரம்பரியத்தை பாதுகாத்தல்

எமது சமீபத்திய திட்டங்களில் ஒன்று, எழுத்தாளர் மற்றும் வாசகர் ஆகிய இருவருக்கும் பயன்படும் வகையில், இலங்கைத் தமிழ் நூல்களை குறைந்த செலவில் வெளியிடுவதை ஆதரிப்பதாகும்.

யுகமுடிவும் ரஹ்மும் நிலாந்தன்

இறுதிக்கட்டப் போரின் பின்னரான எழுத்துக்களின் தொகுப்பு

கவிதைகள், சமையல் குறிப்புகள், விலைப்பட்டியல்கள், பாடல்கள் போன்ற பரிசோதனை வடிவங்கள் இதில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இறுதிக்கட்டப் போரின் பின் தொடர்ந்து வந்த ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளும் இதிலுண்டு. 36 பக்கங்களில் 24 படைப்புகள் உண்டு.

Maanudam Foundation, 38 Lordsbury Field, Wallington, Surrey, SM6 9PE, UK
Email: maanudamfoundation@gmail.com | Web site: www.maanudam.org
Registered as a Company limited by guarantee in England & Wales No. 14725487

Unleash Your Potential

www.netwyn.place

10 Thornmount Drive, Scarborough, ON M1B 3J4

+1 416-906-1414

**Coworking Space • Private Office
Event Space • Boardroom**

BOOK YOUR TOUR TODAY

